YARATILIŞ ATLASI
CİLT 4

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yedi den yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Mayıs 2012 İkinci Baskı: Mayıs 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir / İstanbul - Tel: (0 216) 660 00 59

Baskı: İklim Ofset

Litros Yolu Fatih İş Merkezi No: 280

Topkapı / İstanbul - Tel: (+90 212) 613 4041

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

www.a9.com.tr - www.harunyahya.tv

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

İçindekiler

GİRİŞ..... 15

Darwinizm Bilim Değildir 18

Darwinizm'e Karşı Bilimsel Mücadeleyi Önemsiz Görme Yanılgısı 19

Darwinizm Bir Çok Devlet Tarafından Resmi Olarak Desteklenmektedir 20

Peygamberler, Allah İnancına Karşı Gelişitirilen
Tüm Sahte Putları Yok etmişlerdir 22

Yaratılış Atlası Çağımızın En Büyük Putuna İndirilen İlmi Bir Darbedir 24

EVRİMİ YALANLAYAN HARİKA FOSİLLER

**STROMATOLİTLER: Evrim Teorisini Yalanlayan
3.9 Milyar Yıllık Harika Canlılar 26**

Stromatolit Fosili 34

Stromatolit Fosili 36

Stromatolit Fosili 38

**TRİLOBİTLER: 530 Milyon Yıl Önce Yaşamış
Harika Canlılar, Evrimi Yalanlıyor 40**

Trilobit Fosili 44

Trilobit Fosili 46

Trilobit Fosili 48

Trilobit Fosili 50

**IŞIKLI CANLILAR: Milyonlarca Yıldır Işık Üreten
Harika Canlılar, Evrimi Yalanlıyor 52**

**UÇAN BÖCEKLER: Milyonlarca Yıl Öncesinde Yaşamış,
Kusursuz Kanatlara Sahip Harika Canlılar, Evrimi Yalanlıyor 60**

KARA HAYVANLARI VE KUŞLAR FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER 68

Kaplumbağa 70

Altın Maymun Kafatası..... 74

Penguen Kafatası..... 76

Step Kedisi Kafatası..... 78

Tazmanya Canavarı Kafatası..... 80

Jaguar Kafatası..... 82
Kızıl Panda Kafatası..... 84
Pelikan Kafatası..... 86
Fok Kafatası..... 88
Panda Kafatası..... 90
Leopar Kafatası..... 92
Yabani Kedi Kafatası..... 94
Confuciusornis Sanctus..... 96
Darwinistlerin kuşların ve uçuşun kökeni aldatmacası.....100
Kuşlarda gördüğümüz harika özellikler evrimi yalanlıyor.....102
Confuciusornis Sanctus.....104
Kızıl Kurt Kafatası.....108
Aslan Kafatası 110
Bozayı Kafatası.....112
Yabani Köpek Kafatası.....114
Kutup Tilkisi Kafatası.....116
Sazlık Kedisi Kafatası.....118
Tay Kafatası.....120
Grizly Ayısı Kafatası 122
Maymun Kafatası 124
Kokarca Kafatası 126
Sırtlan Kafatası 128
At Kafatası 130
At Kafatası 132
Küçük Hint Miskkedisi Kafatası 134
Zürafa Kafatası 136
Kutup Porsuğu Kafatası 138
Fok Kafatası 140
Ayı Kafatası 142
Kurt Kafatası 144
Sansar Kafatası 146
Antilop Kafatası 148
Vaşak Kafatası 150

Kızıl Kurt Kafatası 152
Siyah Ayı Kafatası 154
Yeleli Kurt Kafatası 156
Yer Kurdu Kafatası 158
Çakal Kafatası 160
Zebra Kafatası 162
İri Kulaklı Tilki Kafatası 164
Çizgili Çakal Kafatası 166
Malaya Ayısı Kafatası 168
Sırtlan Kafatası 170
Yaban Domuzu Kafatası 172
DENİZ CANLILARI FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER 174
Yayın Balığı 176
Balta Balığı 178
Denizanası 180
Mürekkep Balığı 182
Kemikli Turna 184
Mercan 186
Istakoz 188
Boynuzlu Köpekbalığı 190
Coelacanth 192
Yılan yıldızı 196
Sardalya 198
Somon Balığı 200
Taraklı Denizanası 202
Bivalve 204
Güneş Mercanı 205
Kaplan Köpekbalığı 206
Mürekkep Balığı 210
Iskarmoz (Barracuda) 212
Mantis Istakozu 214
Mene Balığı 216

Ahtapot 218
Dikenli Çütre Balığı 220
Spatula Balığı 222
Dikenli Vatoz 224
Tarpun 226
Zargana 228
Ranila Yengeci 230
Çamur Balığı (Amia Calva) 232
Peri Balığı 234
Ringa 236
Karides 238
Mezgit 240
Kerevit 242
Sinagrit 244
Chimaera Balığı 246
Grinner Balığı 248
Mersin Balığı 250
Ringa 252
Dülger Balığı 254
Galyan Balığı 256
Sand lance Balığı 258
Testereli Vatoz 260
Kedi Balığı 262
Vatoz 264
Işıldak Balığı 266
Deniz İğnesi 268
Bivalve 270
Güneş Mercanı 271
Kedi Balığı 272
Sardalya 274
Mersin Balığı 276
Deniz Atı 278
Yılan Balığı 280

Çamur Balığı (Amia Calva) 282
Deniz Örümceği 284
Coelacanth 286
Derinsu Gümüşbalığı 288
Mezgit 290
Güneş Mercanı 292
Ringa 294
Levrek 296
Güneş Mercanı 298
Deniz Atı 299
Camgözlüler 300
El Feneri Balığı 302
Keman Vatozu 304
Testereli Vatoz 306
Yılan Balığı 308
Yengeç 310
İğne Balığı 312
Kutu balığı 314
Hanım Balığı 316
BÖCEK FOSİLLLERİNDEN ÖRNEKLER 318
Mantis 320
Dantel Kanatlı (Brown Lacewing).....322
Evcikli Böcek 324
Kanatlı Karınca 326
Örümcek Akarı (Acarina) 327
Yalancı Takla Böceği 328
Cüce Ağustos Böceği 330
Kambur Sinek, Yaban Arısı 332
Yaban Arısı (Mymaridae) 334
Post Böceği 335
Çekirge 336
Dans Sineği 338

Kuyrukla Sıçrayan 339
Hamam Böceği 340
Süne Böceği 341
Hamam Böceği 342
Boncuk Böceği (Isopod) 344
Örümcek 346
Tozlu Kanat Böceği 348
Kabuk Biti 349
Örümcek 350
Kuyrukla Sıçrayan 351
Beyaz Sinek 352
Örümcek 354
Titrek Sinek 356
Eşek Arısı 358
Deve Sineği 360
Kamçılı Akrep 362
Su Böceği (Gyrinidae) 364
Suda Koşan 366
Uzun Bacaklı Çayır Sivrisineği 368
Coleoptera Takımından Bir Böcek 370
Hamam Böceği 371
Çayır Çekirgesi 372
Kınkanatlı Böcek 373
Dantel Kanat (Chrysopa) 374
Kara Böcekgillerden (Tenebrionidae) 376
Örümcek Akarı (Acarina) 378
Yassı Kabuk Böceği 379
Arı (Hymenopteran) 380
Köpüklü Ağustos Böceği 382
Yalancı Akrep 384
Cephalotes Karıncası 386
Yaban Arısı (Scelionid) 388
Gelin Böceği 390

Örümcek 392
Ateş Böceği 394
Mayıs Sineği Larvası 398
Suikastçı Böcek 400
Örümcek Akarı (Acarina) 401
Çulluk Sineği 402
Suikastçı Böcek 404
Trips 405
Anobium (Tahta Böceği) 406
Bostan Sineği (Tipulidae) 407
Yaban Arısı 408
Beyaz Sinek 410
Karınca 411
Yaprak Biti ve Termit Kanadı 412
Kabuk Biti 414
Mantar Sivrisineği 415
Kara Sinek (Sctopsidae) 416
Kambur Sinek 418
Bostan Sineği 420
Gal Sineği 422
Sinek (Brachycera) 423
Takla Böceği 424
Trips 425
Termit 426
Çıyan 427
Ateş Böceği 428
Boncuk Böceği 430
Opiliones 431
Mayıs Sineği 432
Kambur Sinek 434
Scelionid Yaban Arısı 435
Taş Sineği 436
Örümcek 438

Opiliones 440
Örümcek, Karınca 442
Akrep 444
Mantar Sivrisineği 446
Hortumlu Böcek 448
Yusufçuk Larvası 449
Demir Zırhlı Böcek, Termit 450
Arı (Halictidae) 452
Hortumlu Böcek 453
Kuşaklı Sinek (Syrphida) 454
Sivrisinek 456
Cırcır Böceği 458
Çıyan 459
Yaban Arısı (Mymaridae) 460
Yusufçuk 462
Koşnil 464
Akrep 466
Kalkık Kuyruk Böceği 468
Akrep 470
BİTKİ FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER 472
Astronium Çiçeği 474
Sassafras Yaprağı 476
Üvez Ağacı Yaprağı 478
Akasya Ağacı Çiçeği 480
Katsura Yaprağı 482
Arokarya Kozalağı 484
Kozalaklı Bitki (Conifer) Dalı 486
Frenk Üzümü Yaprağı 488
Sığla Ağacı Meyvesi 490
Kayısı Yaprağı 492
Sumak Yaprağı 494
Dipterocarpaceae 496

Sumak Yaprağı 498
Arokarya Kozalağı 500
Erguvan Yaprağı 502
Ihlamur Yaprağı 504
Kozalak 506
Maun Ağacı Yaprağı 508
Kozalak 510
Saçlı Meşe Yaprağı 512
Astonium, Leguminosae, Oreopanax Yaprakları 514
Sığla Ağacı Meyvesi 516
Kayın Ağacı, Sekoya ve Meşe Yaprakları 518
Beyaz Sedir Ağacı Yaprağı 520
Frenk Üzümü Yaprağı 522
Palmiye Yaprağı 524
Sekoya Dalı 526
Karaağaç Yaprağı 528
Ak Kavak Yaprağı 530
Katsura Yaprağı 532
Söğüt Yaprağı 534
Baklagil Yaprağı 536
Üvez Ağacı Yaprağı 538
Kavak Yaprağı 540
Titrek Kavak Yaprağı 542
Kızılağaç Yaprağı 544
Kayın Ağacı Yaprağı 546
Kayaarmudu Yaprağı 548
Yosun 550
Manolya Yaprağı 552
Yabani Vişne Yaprağı 554
Eğrelti Otu 556
Ceviz 558
Bir Tür İncir Yaprağı 560
Huş Ağacı Yaprağı 562

Sinameki Yaprağı 564
Manolya Yaprağı 566
Çobanpüskülü Yaprağı 568
Hop Ağacı Yaprağı 570
Eğrelti Otu 572
Bir Tür Meşe Yaprağı 574
Gürgen Yaprağı ve Sekoya Yaprağı 576
Çitlembik Yaprağı 578
Persea Yaprağı 580
Kurtpençesi Otu 582
Çam İğnesi 584
Distylium Yaprağı 586
Gingko Yaprağı 588
Gürgen Yaprağı 590
Zelkova Yaprağı 592
Göknar Tohumu 594
Allophylus Yaprağı 596
Mantar 598
Mantar 602
Çınar Yaprağı 606
Pasifik Söğüt Yaprağı 608

EK BÖLÜM – I
DARWIN'İN AÇMAZI: RUH 610

GİRİŞ 612

MATERYALİZM YIKIMA UĞRAMIŞ YOK OLMUŞTUR 616
KUANTUM FİZİĞİNİN ARDINDAN DIŞ DÜNYA 634
BENLİĞİMİZİN KAYNAĞI BEYİN DEĞİLDİR 684
DARWIN'İN AÇMAZI: RUH 708
ZAMAN ALGISI VE KADER GERÇEĞİ 718
SONUÇ 736

EK BÖLÜM – II
DARWINİST DECCALİYETİN ÖLÜMÜ.....740

"150 Yıl Süren Darwinist Aldatmacanın Sonu"

GİRİŞ 742

ALTIN ÇAĞ MÜJDESİ

1. BÖLÜM
AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FİTNESİ DECCAL 744

2. BÖLÜM
DARWINİSTLER SAHTEKARLIKLARLA DÜNYAYI ALDATTILAR 754

3. BÖLÜM
DARWİNİSTLERİN DÜNYAYI ALDATMA YÖNTEMLERİ 802

4. BÖLÜM
DARWINİZM ALDATMACASI ARTIK SONA ERDİ 848

SONUÇ
TÜM CANLILIĞIN YARATICISI YÜCE ALLAH'TIR 860

GİRİŞ

ÖNSÖZ

Darwinist ideoloji, bilgisiz kitleler üzerinde bir ön kabul oluşturmaya dayalıdır. Toplumun bilimsel konulardaki bilgi eksikliğini kullanır. Bunun için kullanılan yöntem, bol tekrar ile kitle hipnozu yapmak ve adeta büyü etkisi oluşturmaktır.

Darwinistlerin yalana ve aldatmacaya dayalı bu kitle hipnozunun etkisi neredeyse bütün dünyayı sarmıştır. Öyle ki 20. yüzyılda insanların büyük bir kısmı, aslında hakkında hiçbir şey bilmedikleri "evrimin" ateşli birer savunucusu haline dönüştürülmüşlerdir. Pek çoğu, neyi savunduğunun bilincinde dahi değildir. Onlar yalnızca, günlük gazetelerde gördükleri gitgide dikleşen hayali maymun-insan resimlerinin veya "atamız solucanmış" gibi haberlerin etkisinde kalmışlardır. Bu gibi telkinlerle kitle hipnozu başarıya ulaştırılmıştır. Bu sahte başarı nedeniyle neredeyse hiç kimse "bilimsel delil var mı?" diye sormayı düşünmemiştir. Nitekim ortada Darwinistlerin sunabileceği hiçbir delil yoktur. Artık bu telkini alan kişi için evrim; hayatının hemen her yerinde karşılaştığı, büyük gazete ve dergilerde sürekli rastladığı, bir çok ülkede okullarda resmi olarak okutulan, çeşitli ülkelerde devlet kurumlarınca korunup teşvik edilen, dünyaca ünlü bilim adamları tarafından savunulan sahte bir teori haline gelmiştir. Çok aleni olan bir aldatmaca; telkin, hipnoz ve aldatma yöntemleriyle insanlara doğruymuş gibi adeta dayatılmıştır.

Bir çok çevrenin elele vererek yürüttüğü bu Darwinist propaganda ile hipnoz yaygınlaştırılmış, öyle ki kimi insanlar, farkında dahi olmaksızın, dünyaya büyük belalar getiren, 20. yüzyılı kana bulayan tüm zulüm sistemlerinin kökeni olan, son derece tehlikeli bir teorinin savunucusu haline gelmişlerdir. Ancak artık bu devrin sonu gelmiştir, çünkü bilimin evrimi tamamen çöküşe uğrattığı, başta elinizde olan Yaratılış Atlası olmak üzere, çok sayıda eserle ortaya konmuştur.

Yaratılış Atlası'nın bu 4. cildinde, evrim teorisini çürüten ve Yaratılış gerçeğini ispatlayan yüz milyonlarca yıllık fosil örneklerinin yanı sıra, Darwinistlerin nasıl bilimi saptırarak kitle hipnozunu gerçekleştirdiklerine dair bilimsel deliller de göreceksiniz.

Elinizdeki kitap; Darwinizm'in bir sahtekarlık olduğunun kesin delillerle ispat edildiği, 350 milyondan fazla fosilin evrimi reddettiğinin açık delillerle gösterildiği, tek bir proteinin dahi tesadüfen oluşamayacağının bütün dünyaya ilan edildiği bir kitaptır. Bu kitap sahte delillerle bütün dünyaya evrim teorisini dayatan Darwinist diktatörlüğün oyunlarını alt üst etmektedir. Bu satırlarda, Darwinizm'i çürüten bilimsel deliller birer birer gösterilmektedir. Artık demagoji Darwinistlerin hiçbir işine yaramayacaktır.

Darwinizm Bilim Değildir

Yaklaşık 1.5 asırdır Darwinist ve materyalist telkinlerin baskısı altındaki Avrupa toplumları, Yaratılış Atlası'nın ilk 3 cildinin Avrupa'da dağıtımıyla, ilk defa gerçekleri açıkça görme imkanı buldu. Evrim teorisinin bilimsel bir değeri olmadığını, ideolojik kaygılarla gündemde tutulduğunu gözler önüne seren bu eser, Avrupa'da ciddi bir inanç değişikliğine sebep oldu. Farklı ülkelerde yapılan anketler, Darwinizm'e inananların sayısında önemli bir azalma olduğunu ortaya koyarken, Avrupa'da artık Yaratılış inancının hakim olmaya başladığını gösterdi.

Ne var ki, Darwinizm, aleyhindeki tüm bilimsel delillere rağmen okullarda, özellikle de üniversitelerde hala bilimsel bir gerçek gibi anlatılmaya devam etmektedir. Dünyanın bir çok ülkesinde devlet tarafından resmi ideoloji olarak

savunulmakta ve zorla öğretilmektedir. Bu durum, Darwinizm'e karşı bilimsel mücadelenin gün geçtikçe artan bir hızda devam ettirilmesi, tüm toplumların Darwinist aldatmacaya karşı bilinçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Tüm inananların bu konudaki şevk ve azimlerini artırmanın yolu ise; evrim teorisinin bir sahtekarlık olduğunun ve bilimin tümüyle evrimi çürüttüğünün gösterilmesi, Darwinizm'in tüm dünyaya getirdiği belaların, acıların göz önüne serilmesi, dünyadaki savaşların, soykırımların, katliamların, terörün, baskı, şiddet ve zulmün, yeryüzündeki tüm sıkıntıların, insanların mutsuzluğunun, suç oranlarından intiharlardaki artışa kadar toplumlarda huzursuzluğa neden olan tüm unsurların temelinde Darwinist ve materyalist inancın yer aldığının açıklanması gerekmektedir.

Darwinizm hakkında yeterli bilgiye sahip olmayan ya da konuyu detaylı olarak incelememiş olan kimseler, Darwinizm'in nasıl bir tehlike olduğunun farkına varamayabilirler. Günümüzde insanlığa acı veren ve eziyet çektiren sosyal problemlerin ve ahlaki dejenerasyonun temelinde evrim teorisinin bulunduğunu göremeyebilirler. Bundan habersiz olmak gerçekten büyük bir tehlikedir.

Bu kişiler, Darwinist düşüncenin yaklaşık 1.5 asırdır insanlığa verdiği zararın farkında olmadıkları için de Darwinizm ile yapılan fikri mücadelenin ne kadar hayati olduğunu da genelde anlayamazlar. Oysa Darwinist ideoloji, Allah'ın varlığını ve Yaratılış gerçeğini inkar etmeye çabalar. (Allah'ı tenzih ederiz.) İnsanların Rabbimiz'e karşı sorumlu olduklarını unutturmaya çalışır. İnsanlara, sözde kör tesadüflerin eseri olan bir tür hayvan oldukları sahtekarlığını telkin ederek, onları orman kanunlarına göre yaşamaya teşvik eder. Böylelikle Allah'a karşı sorumluluklarının ve bu dünyadaki varlık sebebinin bilincinde olmayan; yalnızca kendi menfaatini düşünen; acımasızlık, sevgisizlik, vefasızlık, nankörlük ve zulüm içinde yaşayan toplumlar oluşturulmaya çalışılır.

Evrendeki kusursuz dengenin ve canlılığın tesadüfen var olduğu yalanını ortaya atan Darwinizm, materyalizmin de bel kemiğidir. Bu bilim dışı inanış insanları ruh sahibi ve Allah'a karşı sorumlu bir varlık değil, biraz daha gelişmiş bir hayvan türü olarak gösterir. İnsanların arasında sevgi, merhamet ve şefkate dayalı bir ilişki değil; acımasız, bencil ve kavgaya dayalı bir ilişki olması gerektiğini savunur. Dolayısıyla Darwinizm'in ideolojik yapısının hakim olduğu yerlerde kaçınılmaz olarak çatışma hakim olur. Çünkü bu tehlikeli ideoloji, merhamet, sevgi, acıma, şefkat, vefa, saygı gibi hisleri sözde evrim sürecini gerileten ve dolayısıyla ortadan kalkması gereken engeller olarak görür.

Darwinizm'e Karşı Bilimsel Mücadeleyi Önemsiz Görme Yanılgısı

Bilimsel olarak çökertildiği halde ideolojik nedenlerle sürdürülen Darwinizm'in zararsız olduğunu düşünmek büyük bir yanılgıdır. Kökeni Sümerlere kadar dayanan, canlılığın evrimle tesadüfen var olduğu iddiası, canlılığın ortaya çıkışını materyalist izahlarla açıklamaya çalışan başarısız bir teoriden ibaret değildir. Asıl amacı, Yaratıcı'nın varlığını inkar etmek (Yüce Allah'ı tenzih ederiz) olan bu pagan dini, toplumları Allah inancından uzaklaştırmaya çalışan, onlara amaçsız oldukları telkinini veren, masum insanların kanlarının dökülmesine sebep olan bir tetikleyicidir. Darwinizm'in bu kanlı etkisi, günümüzde de halen devam etmekte, dünya çapında süren terör ve şiddet eylemleri, bu sapkın teori ile beslenmektedir. Dolayısıyla, Darwinizm'le yapılacak olan ilmi mücadele, toplumların huzurunun sağlanabilmesi ve Kuran ahlakının dünyaya hakim olabilmesi için hayati önem taşımaktadır.

Darwinizm Bir Çok Devlet Tarafından Resmi Olarak Desteklenmektedir

Halihazırda dünya devletlerinin neredeyse tamamı Darwinizm'i resmi bir ideoloji olarak benimsemiştir ve çeşitli yollarla bu sapkın ideolojinin savunuculuğunu yapmaktadır. Dinsizliği körükleyen bu ideolojinin yanında ise, Allah

inancını anlatmak resmi olarak yasaklanmaktadır. Darwinizm'i savunmayan profesörler aniden görevlerinden alınmakta ve neredeyse hiçbir kurumda görevlendirilmemektedir. Hemen hemen tüm dünya, Darwinist diktatörlüğün hakimiyeti altındadır. Evrim teorisini savunmayan bir kişinin bilim adamı sıfatını alması adeta imkansızdır. Darwinist bir profesör, işe alacağı asistanını kendisi gibi Darwinist materyalist kişilerden seçmekte, Darwinist olmayanı asla tercih etmemekte, hatta üniversiteden uzaklaştırmaya çalışmaktadır.

Tüm bu gerçeklere rağmen bazı çevreler, anti-Darwinist faaliyetlerin önemini gerektiği gibi kavrayamamakta ve bu alanda yapılan çalışmalara yeterli ciddiyetle bakmamaktadır. Bu kişiler Müslüman toplumlarda komünist, materyalist, dinsiz bir sistemin oluşmasını kendilerince imkansız görerek, Darwinist ideolojilerin yayılmasına izin vermenin tehlikesini göz ardı etmektedir. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Tarihte bu yanılgıya düşen halkların uğradıkları hezimet, anti-Darwinist, anti-materyalist faaliyetlerin önemini bir kez daha vurgulamaktadır.

Peygamberler, Allah İnancına Karşı Geliştirilen Tüm Sahte Putları Yok Etmişlerdir

Tarihe baktığımızda da, peygamberlerin toplumların putlarına kesinlikle göz yummadıklarını görürüz. Örneğin Hz. İbrahim (as) kavminin putlara tapmasını engellemek için putları kırmıştır. Allah Kuran'da bu konuyu şu şekilde haber verir:

> **Böylece o, yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça etti; belki ona başvururlar diye. "Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı?... (Enbiya Suresi, 58-59)**
>
> **Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" "Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara sorun." Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. Sonra, yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?" "Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 62-67)**

Yukarıdaki ayetlerden anlaşıldığı gibi, Hz. İbrahim (as) sadece putları kırmakla kalmamış, bunu yaparken, halka putların hiçbir gücü olamayacağını tam kavratacak, akılcı bir yol seçmiştir. Halkın vicdanını harekete geçirerek, belki de hiç düşünmedikleri bir yönden düşünmeye onları yöneltmiştir.

Aynı şekilde Hz. Musa (as) da, kavminden uzak olduğu dönemde, yine eski sapkın inançlarının etkisine giren kavminin putlarını yok etmiştir. Hz. Musa (as), kavminin putu olan buzağı heykelini yakmış, darmadağın etmiş, sonra da denize savurmuştur. Hz. Musa (as) böylelikle, kavminin bir daha putlara tapınmaya dönmemesi için böyle sağlam bir tedbir almıştır. Allah, Kuran'da bu durumu şöyle haber verir:

> **(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi." Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız. Sizin İlahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. (Taha Suresi, 95-98)**

Peygamberimiz (sav) de, kavmini putlara karşı uyarmış ve onların herhangi bir güçleri olmadığını anlatmıştır. Yüce Allah, Kuran'da bu durumu şu şekilde bildirir:

Gördünüz mü-haber verin; Lat ve Uzza'yı. Ve üçüncü (put) olan Menat'ı(n herhangi bir güçleri var mı)? (Necm Suresi, 19-20)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiç bir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (Necm Suresi, 23)

Yukarıdaki ayetlerden de anlaşıldığı gibi, Kuran ahlakının yayılması için bir müminin yapması gereken, önce toplumun put edindiği sahte ilahları tam anlamıyla ve geri dönüşü olmayacak şekilde ilmi olarak yok etmektir. Şu anda dünya çapında dinsizlik tehlikesinin dayanağı olan put, Darwinist-materyalist ideolojidir. Unutmamak gerekir ki karanlığın içinde gözleri kapamakla karanlık ortadan kalkmaz. Karanlığın var olmadığını düşünerek de karanlık yok olmaz. Karanlığı ortadan kaldırmak için, ışık yakmak gerekir. Şu anda yakılması gereken ışık da, anti-Darwinist, anti-materyalist yönde yoğun olarak yapılacak olan ilmi mücadeledir.

Yaratılış Atlası Çağımızın En Büyük Putuna İndirilen İlmi Bir Darbedir

Elinizde bulunan Yaratılış Atlası'nın 4. cildi, Darwinist-materyalist ideolojiye karşı indirilen ağır bir bilimsel darbenin devamıdır. Çünkü bu eser, Darwinistler tarafından özenle saklanan fosilleri ortaya çıkarmış, tüm insanlara canlıların evrim geçirmediğini göstermiştir. Bu kitapta yer alan fosillerin her biri "canlıların evrim geçirmediğini" ilan etmektedir. Burada sadece belirli sayıda örneğine yer verdiğimiz 350 milyondan fazla fosil, evrimsel sürecin bir hayal, bir masaldan ibaret olduğunu ispatlayan somut birer bulgudur. Yüz milyonlarca fosil; canlıların hiç değişmediklerini, ara aşamalardan geçmediklerini, mevcut tüm uzuvlarıyla bir anda var olduklarını göstermektedir. Yaratılışı gösteren yüzmilyonlarca fosile karşılık ise “tek bir tane bile ara form fosili yoktur”. Bunun anlamı ise açıktır: Evrim yoktur, Yaratılış bilimsel bir gerçektir. Darwinistlerin bu gerçek karşısında sunabilecekleri hiçbir delilleri, savunabilecekleri hiçbir açıklamaları bulunmamaktadır. İşte bu nedenle Yaratılış Atlası, Darwinizm'e fikren öldürücü darbeyi indirmiştir.

Tüm güç Allah'ındır, tüm kalpler Allah'ın elindedir. Fikirleri değiştirecek, sapkın ideolojileri yeryüzünden kaldırıp, Kuran ahlakını yeryüzüne hakim edecek olan elbetteki Yüce Allah'tır. Samimi bir dindarın görevi ise, Allah'a dayanıp güvenmek, elinden gelenin en fazlasıyla, var olan tüm gücünü kullanarak ilmi mücadeleye sarılmaktır. Allah'a, Kuran'a, güzel ahlaka, barış ve huzura karşı olan tüm putları, ideolojileri ve sahte güçleri; ilimle, bilimle, akıl ve mantıkla yok etmek, yeryüzünde Kuran ahlakını, barışı ve sevgiyi hakim etmek için çaba göstermektir.

Yüce Allah'ın, **"Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder..."** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle bildirdiği gibi, Allah inancına karşı geliştirilen her sapkın görüş ve batıl din mutlaka yenilgiye uğrayacak ve bu batıl inanışların tümü kesin olarak yok olup gidecektir.

STROMATOLİTLER:
Evrim teorisini yalanlayan
3.9 milyar yıllık harika canlılar

Bilinen en eski canlı fosilleri, yaklaşık 3.9 milyar yıl önce yaşamış olan bakterilere aittir. Bu nedenle evrimciler, cansız maddelerin kendi kedine, kör tesadüflerin sonucunda ilk olarak tek hücreli bakterileri meydana getirdikleri gibi bir iddia ortaya atmışlardır. Bu masalı destekleyebilmek için de Darwinistler söz konusu ilk bakteriyi kendilerince "basit" olarak nitelendirirler. Onlara göre sözde basit özelliklere sahip olan bu canlı, çeşitli ortam ve şartlardan tesadüfen etkilenmeli ve hep olumlu değişimler yaşamalı, bazı mucizevi özellikleri -örneğin kendi besinini üretmeyi, mayoz bölünürken aniden mitoz çoğalmaya başlamayı- yine tesadüfen öğrenmelidir. Bununla da kalmayıp o şuursuz bakteri düşünmeli, çeşitli kararlar vererek koloniler oluşturmalı, ayrıca diğer bakterilerle biyokimyasal haberleşme yapabilmeli ve nihayetinde de şimdiki kapsamlı canlılığı oluşturmalıdır. Darwinistlerin bu akıl ve mantık dışı iddiası bilimin gelişmediği zamanların cehaleti içinde kabul görmüş ve bilimsel bir gerçek gibi lanse edilmiştir. Ancak 21. yüzyılda bu durum değişmiştir.

Günümüzde bilim dünyasında meydana gelen büyük ilerlemeler, "ilkel ilk bakteri" iddiasını bir anda altüst etmiştir. Çünkü gelişen teknolojinin ışığında yapılan araştırmalar, yeryüzünün bu en küçük canlılarının, Darwinistlerin iddia ettikleri gibi ilkel canlılar olmadığı, çok önemli, kompleks özelliklerinin olduğu ve ancak üstün bir Akıl ve benzersiz bir İlim ile bir anda yaratılmış olabilecekleri gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Bilimin ortaya koyduğu gerçek; tüm canlılar gibi bakterileri de Allah'ın yarattığıdır.

Bakteriler yeryüzündeki yaşam için vazgeçilmezdir

Gözle görmediğimiz elemanlardan oluşan, hiç durmadan çalışan ve yaşamımıza destek olan bir kimya laboratuvarı, bütün doğayı kaplamıştır. Bu bölümde ele aldığımız, her biri birer Yaratılış mucizesi olan bakteriler de, doğayı laboratuvar olarak kullanan uzman kimyacılardandır. Bakterilerin özelliklerinin büyük bir kısmı halen bilinmemektedir. Çünkü bu canlıların 0,001 mm. civarındaki boyutları, iç yapılarının gerektiği gibi incelenmesini çoğu zaman imkansız kılmaktadır, ancak yine de elde edilen veriler bu canlılardaki sistemleri bize tanıtmaktadır.

Bakteriler, evrimcilerin öne sürdükleri gibi ilkel değil, tam tersine aşamalı bir evrim süreciyle meydana gelemeyeceklerini kanıtlayan kompleks yapılara sahiptirler. Doğada her biri farklı bir özelliğe sahip bakteri türleri bulunmaktadır. Siyanobakteriler ise tüm bu farklı özellikleri tek başına taşıyan dünyanın en kompleks bakteri grubunu oluşturmaktadır. Ancak bu tarifin siyanobakterinin sahip olduğu özellikleri ve gerçekleştirdiği müthiş işlemleri açıklamak için çok eksik kaldığını vurgulamamız gerekir. Siyanobakteriler son derece özel hücre yapılarına ve kompleks hücre içi iletişim sistemlerine sahiptirler.

Siyanobakteriler 3.9 milyar yıl önce de ileri kalitede fotosentez yapabilen, nitrojen fiksasyonu (gaz haliyle kullanılamayan azotun kullanılabilir bileşikler haline gelmesi) gerçekleştiren, bakteri kamçısına (flagella) sahip olmadan süzülmeler şeklinde hareket edebilen, bu hareketi gerçekleştirmek için bir dizi protein kullanan kısacası tam teşeküllü harika canlılardır.

Siyanobakterilerin evrimi yalanlayan muhteşem özellikleri

Mavi-yeşil algler olarak da bilinen siyanobakteriler, enerjilerini fotosentez ile elde eden, bilinen en eski prokaryot yani tek hücreli canlılardır.[1] Bu canlılar hücre içindeki işlemler için kullandıkları karbonu atmosferde bulunan karbondioksitten üretebilirler. Aynı zamanda azot gazını molekül halinde sabitleyebilirler, ki bu işlemlerin aynı yerde gerçekleşiyor olması önemle düşünülmesi gereken bir durumdur ve evrimcilerin "ilkel" iddiasını temelinden yıkıma uğratmaktadır.

Nitrojen sabitleme işleminden sorumlu nitrojenaz enzimi oksijene karşı ileri derecede hassastır. Bu nedenle siyanobakteri hücrelerinde, nitrojen sabitleme ve oksijen içeren fotosentez işlemleri aynı anda gerçekleşemez. Bu engelin aşılabilmesi için bazı siyanobakterilerin ipliksi yapıları azot sabitleme işlemini özel bir hücre çeşidi olan heterosistler ile sınırlandırırlar.

Heterosist hücreler kendilerine özgü yapılarıyla, birbiriyle uyumlu olmayan iki işlemin siyanobakteriler tarafından yerine getirilmesini sağlar.

Oksijenin girişini kısıtlamak amacıyla heterosist hücreler, glikolipid ve koruyucu homojen bir tabaka olarak polisakarid içeren özel bir kılıf ile kaplanmışlardır. Su geçirmez zincirlerin birbirleriyle etkileşimi yoluyla 4 nanometre genişliğinde bir tabaka oluşur ve bu şekilde gazlar ile çözünmüş maddelerin geçirgenliği kısıtlanmış olur. Heterosistlerde iki katmanlı lipidden meydana gelen dört ayrı zar bulunur ve bunların yapısı ile birlikte işlevleri de farklıdır.

Böylece bir arada gerçekleşmemesi gereken fotosentez yoluyla karbondioksit sabitlenmesi ve oksijen bulunmayan ortamda azot sabitlenmesi görevleri birbirinden ayrılmış ve siyanobakteriler görevlerini yerine getirmiş olur.

Evrimciler için bir açmaz: Siyanobakteri fosilleri

Avustralya Apex Chert bölgesindeki kaya katmanları incelendiğinde yaşları 3.9 milyar yıla kadar ulaşan siyanobakteri fosillerine, yani stromatolitlere ulaşırız.

Stromatolit, siyanobakteri gibi mikroorganizmaların kalıntılarının, tortularla bir araya gelip yapışması, birikmesi ve donması ile sığ sularda oluşur. Prekambriyen döneminde oluşmaya başlayan stromatolitler, deniz suyu aracılığıyla taşınan kalsiyum karbonat (kireç taşı) parçacıklarının, mavi-yeşil alglerin oluşturduğu ipliksi yığınlar üzerinde tutunarak oluşturduğu genişleme eğilimli, katmanlı yapılardır.[2] Bu yapılar zengin klorofil içeriğine sahiptir. Jeolojik devirler boyunca deniz yüzeyinin hemen altında çeşitli büyüklüklerde küre ya da kubbe şeklinde yapılar meydana getirmişlerdir.

Harika mikro canlı siyanobakterinin, evrim teorisinin canlıların tesadüfler sonucu meydana geldikleri iddiasını çökerten özelliklerini şöyle özetleyebiliriz:

Harika mikro canlı siyanobakterinin devasa faaliyetleri:

- Siyanobakteriler dünyanın yıllık oksijen miktarının %30'unu tek başlarına üretirler[3]; bu sayı dünyadaki tüm yeşil bitkilerin ürettikleri miktara eşdeğerdir.
- Bu bakterilerin boyutları çok küçüktür, ama miktarları oldukça fazladır. Bir litre suda sayıları 100'den fazladır ve okyanusun verimliliğinin %10-20 kadarını oluştururlar. Görünmemelerine rağmen, yeryüzünün çok geniş bir bölümüne hakimdirler.

• Bu bakteri türü fotosentez, azot fiksasyonu (azotun canlılar tarafından kullanılır hale gelmesi için gereken işlem) ve solunum gibi birbirinden farklı işlemleri tek bir hücre içerisinde yapabilmektedir. Bu ise yukarıda anlattığımız eşsiz bir hücre zarı sistemi gerektirir. Örneğin bakterinin azotu sabitlemek için oksijensiz, diğer tüm işlemler için oksijenli ortama ihtiyacı vardır, bunların her biri farklı zar sistemleri gerektirir. Bu yapısı siyanobakterileri, bakteriler aleminin en kompleks üyelerinden biri yapmaktadır.[4]

• 1980 yılında siyanobakterilerin *Sirkadian* saatine sahip oldukları gözlemlenmiştir.[5] Sirkadian saati, çok hücreli canlılarda da görülen, vücudun kendini dış ortama göre otomatik bir şekilde ayarlamasıdır. Siyanobakterilerin, günün 12 saati oksijeni hücre içine alarak fotosentez ve solunum, diğer 12 saatte ise azot fiksasyonu yaptıkları gözlemlenmiştir.

• Siyanobakteriler su içinde flagellaları (bakteri kamçısı) olmadan hareket edebilmektedirler. Bu canlıların herhangi bir uzuvları olmadan hareket edebilmelerinin sırrı, 20 yılı aşkın süredir devam eden araştırmalara rağmen hala açıklığa kavuşturulamamıştır. En dış hücre katmanını oluşturan "S Tabaka" isimli altıgen tabaka, 3 boyutlu ve simetriktir. Bu tabakanın hücre hareketinde önemli rol oynadığı düşünülmektedir. Zira simetriyi oluşturan "swm6" isimli gen herhangi bir mutasyona uğratıldığında hücrenin hareket edemediği gözlemlenmiştir.[6]

• Antikanser, antivirüs ve UV koruyucu maddeler üretebilen siyanobakteriler, bu özellikleriyle insanlık için faydalı genetik çalışmalarda kullanılmaktadır. Örneğin, *Nostoc ellipsosporum* türü siyanobakterinin ürettiği *Cyanovirin-N* adlı antiviral protein, HIV virüsünü etkisiz hale getirmektedir. Bu protein, HIV virüsünün hücrelere tutunmasını sağlayan oligosakkarit yapılarına bağlanabilme özelliğine sahiptir. Bununla ilgili çalışmalar halen geliştirilmeye devam etmektedir.[7]

Stromatolit Fosili

Dönem: Prekambriyen dönemi

Yaş: 2.2 - 2.4 milyar yıl

Bölge: Michigan, ABD

Kalsiyum karbonat (kireçtaşı) büyüyen bakteri lifleri üzerinde biriktikçe zamanla katmanlar oluşturur. Bakterilerin çevrelerindeki sudan karbondioksit kullanarak fotosentez yapmaları bu birikimi başlatır.

Suda çökelen tanecikler ile birlikte mineraller bakteri kolonilerini saran yapışkan sıvı içinde tutsak kalırlar ve tortul madde içerisinde yukarıya doğru büyümeye devam ederek, sürekli yeni bir tabaka meydana getirirler.

Bu süreç defalarca tekrarlanır ve tortul katmanları oluşur. Bu oluşum günümüzde hala devam etmektedir.

3,9 milyar yıl kadar öncesine giden fosilleşmiş stromatolitlere tüm kıtaların tortul kayalarında rastlamak mümkündür.

Fosil kayıtlarındaki bilinen en eski makrofosillerden biri olan bu stromatolit örneği Amerika'nın Michigan bölgesinden çıkarılmıştır.

Yaklaşık 2.4 milyar yıllık bu stromatolit fosili, yeryüzünün bilinen en yaşlı mikro canlıları olan siyanobakteri kolonilerine aittir. Stromatolitlerin incelenmesiyle milyarlarca yıl öncesine ışık tutulmuş ve dönemin iklimi, jeolojisi, canlı çeşitliliği ve coğrafyasına ilişkin veriler elde edilmiştir.

Stromatolit Fosili

Dönem: Prekambriyen dönemi

Yaş: 2.2 - 2.4 milyar yıl

Bölge: Michigan, ABD

Fosil stromatolitler, bilinen en eski canlı organizmalar olan siyanobakterilere ait kolonilerdir. Kaya katmanları arasında fosilleşmiş olarak görülen, milyarlarca yıl önce yaşamış olan bu bakteriler, son derece kompleks yapılarıyla oksijen üretebilen canlılardır. Gözle görülmeyen bu canlıların mikro bedenlerinde gerçekleştirdikleri işlemler günümüz teknolojisinin yanına bile yaklaşamayacağı mükemmellikte bir yapı sergiler. Darwinistlerin sözde "ilkel ilk canlılar" olduğunu iddia ettikleri siyanobakteriler güneş ışığı kullanarak fotosentez yaparlar ve suyu, oksijen molekülleri ile proton ve elektrona dönüştürürler. Fotosentez için kullandıkları tilakoid adındaki yapılar hücre zarı içindeki kıvrımlarda yer alır. Tilakoidlerin zarında, fikobilizom denilen, fotosistemler için ışık toplama görevi yapan özel antenler mevcuttur. Böyle bir yapının "ilkel" olmadığı açıktır.

Gerek yapısı gerekse gerçekleştirdiği işlemlere bakıldığında, varlığı 3.9 milyar yıl öncesine uzanan bu canlıların ilk yaratıldıkları andan itibaren son derece kompleks oldukları, ilkel canlılar olmadıkları görülmektedir.

Bu fosil, ABD'nin Michigan bölgesinden çıkarılmıştır ve yeryüzünde hayatın ilk belirdiği zamana ait olan stromatolitik materyallerin mermere benzeyen bir örneğidir.

Mermer, kireçtaşının başkalaşım geçirmiş halidir. Göze hoş gelen yeşil renk, kireçtaşında yüksek miktarda magnezyum bulunduğunda meydana gelen serpantin dolayısıyla oluşur. [9]

Stromatolit Fosili

Dönem: Prekambriyen dönemi

Yaş: 2.4 milyar yıl

Bölge: ABD

Siyanobakterilerin hareket mekanizması da son derece detaylı ve benzersiz işlemler içerir.

Siyanobakteriler gündüzleri fotosentez için yüzeye yakın durur, geceleri ise dibe batarak besin maddelerini toplarlar. Bunun için gaz vakuollerini (boşluklarını) kullanırlar ve sudaki konumlarını bu şekilde sürekli değiştirirler.

Diğer bakterilerin aksine siyanobakteriler hareket etmek için, yavaş bir kayma hareketi yaparlar; fakat kamçıları olmadığı için bakterinin bu hareketinin mekanizması hala tam olarak anlaşılmış değildir.

Hücrenin yer değiştirmesini sağlayan yavaş kayma hareketi için de kompleks proteinler görev yapar, fakat bu "motorun" yapısı ve bileşenlerinin nasıl çalıştığı henüz bilinmemektedir. Milyarlarca yıldır bu mekanizma aynı şekilde kalmıştır, hiç bir değişim geçirmemiştir.

Prekambriyen dönemine ait bu 2.4 milyar yaşındaki stromatolit fosili göz alıcı renklere ve desenlere sahiptir. *Tiger iron* (kaplan gözü) adı verilen bu türün kırmızı rengi, jasporal ve siyah hematitten (demir minerali) oluşur. İnişli çıkışlı ve kontrastlı renk bantları ve adeta cilalı olan yapısı çekici bir motif oluşturur. Genellikle mücevher yapımında ve süslemelerde kullanılır. Kaplan gözü, temelde silikon dioksitten oluşur ve demir oksit ile renklenmiştir. [10]

TRİLOBİTLER;
530 Milyon yıl önce yaşamış harika canlılar evrimi yalanlıyor

Dünyanın çeşitli bölgelerinde yapılan araştırmalar, Kambriyen dönemine ait tüm fosillerin, farklı özelliklerini ortaya çıkaracak niteliktedir. Bu canlıların kafaları, gövdeleri, çeşitli kompleks parçalardan oluşan sindirim sistemleri bulunmaktadır. Bazılarının bir düzine ayağı vardır. Bazılarının kabukları, bazılarının antenleri, bazılarının ise solungaçları bulunmaktadır. Kısacası, günümüz canlılarının sahip olduğu hemen her özellik, hatta daha da fazlası, tüm kompleks özellikleriyle, Kambriyen dönemi denizlerinde varlık göstermiştir.

Kompleks Sistem Nedir?

Kambriyen canlılarında ortaya çıkan göz, duyarga, ayak, ağız, mide gibi organlar, aynı zamanda birer kompleks sistemdirler. Kompleks sistemi şöyle özetleyebiliriz:

Kompleks sistem, birbiriyle ilişki halinde olan çok sayıda küçük parçadan meydana gelir. Aynı zamanda bu sistem, çevresindeki yapılarla da sürekli olarak alışveriş içindedir. Kompleks sistemin işlev görebilmesi için tek bir parçanın çalışması yeterli değildir. Tüm parçalar bu uyumun ve karşılıklı ilişkinin gerektirdiği şekilde aynı anda, en kusursuz haliyle görevini yapmak zorundadır.

Kompleks yapıya "göz"ü örnek verebiliriz: Göz, pek çok alt parçadan meydana gelir. Bu parçaların her biri birbiriyle bağlantı halindedir. Gözün alt parçaları, görme işlevini tek başlarına yerine getirecek özelliklere sahip değildirler. Gözün görebilmesi için, tüm parçaların aynı anda, aynı kusursuz şekilde üstlendikleri görevleri yerine getirmeleri gerekmektedir.

"Göz" örneği üzerinden tanıtmaya çalıştığımız komplekslik, yaşam formlarının tek bir hücresinde hatta hücrenin bir proteini kadar temel seviyesinde dahi kendini gösterir. Ve bu gerçek, Darwinizm'in "tesadüfe dayalı küçük değişimler" iddiasının önündeki en büyük engeldir. Çünkü bilindiği gibi rastlantısal etkiler daima yıkıcıdır.

Kompleks bir sisteme isabet eden herhangi bir rastlantısal mutasyon, onun tek bir parçasını bile bozulmaya uğratsa, sistem tam anlamıyla çökecektir. Dolayısıyla bu durum, gözün tüm sistemine etki edecek ve onu işlevsiz hale getirecektir.

Bir radyoya isabet eden aşırı akım onu bozar. Akıl sahibi hiç kimse bunun radyoyu bir televizyona dönüştürmesini beklemez. Bir radyodan çok daha kompleks yapıda olan bir göze isabet eden rastlantısal etki de, gözü kaçınılmaz olarak bozulmaya uğratacaktır.

Bu bölümde ele alınacak olan Kambriyen dönemi canlıları da kompleks yapılarıyla evrimin iddialarının geçersizliğini ortaya koymakta ve bu canlıların yaratıldıklarını bize göstermektedir.

Günümüzde yaşayan pek çok canlıdan çok daha kompleks yapılara sahip olan Kambriyen canlıları evrimcileri çaresiz bırakıyor

Evrim teorisinin iddialarına göre, Kambriyen dönemi, sergilediği biyolojik komplekslik seviyesi için fazlasıyla "erken" bir dönemdir. Çünkü Darwinist teorinin iddiası, canlıların sahip oldukları kompleks yapıları, uzun zaman dilimlerinde, kademeli olarak kazandıkları şeklindedir. Buna göre yaşam formları, hayali evrimsel tarihlerinin başında "ilkel" özelliklere sahip olmalı, kompleks özellikler ancak uzun bir evrim sürecinden sonra kazanılmış olmalıdır.

Oysa canlılığın tarihi, bunun tam tersi bir tablo ortaya koyar. İlk canlılar, günümüz canlılarıyla aynı beden yapısını; göz, duyarga, ayak, ağız, mide gibi kompleks organları paylaşmaktadırlar. Dolayısıyla "komplekslik", canlılığın tarihinde "geç" değil, "ilk anda" gelen bir özelliktir. İlk ortaya çıktıkları andan itibaren vardır. Kuşkusuz bu, Darwinistler adına büyük bir açmazdır. Marshall Kay ve Edwin H. Colbert isimli evrimci araştırmacılar, bu konunun Darwinistler açısından büyük bir açmaz olduğunu şu sözlerle ifade etmişlerdir:

> Trilobitler gibi arthropodların kompleks formlarını da içeren ilk Kambriyen'de, çeşitli organizmaların başlangıcı şaşırtıcıdır... Eğer bu canlılar basit olsalardı, kayıtlarda fazla miktarlarda organizmanın belirmesi şaşırtıcı olmayacaktı. Neden bu tür kompleks organik formlar 600 milyon yıl önceki kayalarda bulunuyorlar ve sonra yok oluyorlar veya iki milyar yıl öncesine ait kayıtlarda farkına varılmıyorlar?... Eğer hayatın evrimi gerçekleştiyse, Kambriyen'den daha eski kayaların içinde olması gereken fosillerin yokluğu akıl karıştırıcıdır.[11]

Bu evrimci araştırmacıların "akıl karıştırıcı" kavramına sığınarak örtbas etmeye çalıştıkları gerçek şudur: Tüm bu kompleks organların, günümüzden yüz milyonlarca yıl önce, "bir anda" ortaya çıkması, Darwinizm'i başlı başına geçersiz kılmaktadır. Erken dönemlerde görülen komplekslikliklerin, Darwinizm'e etkisinin neden böyle yıkıcı olduğunu göstermesi açısından, trilobiti ve onun sahip olduğu mükemmel gözü tanıtmak da faydalı olacaktır.

Londra Doğa Tarihi Müzesi paleontologlarından evrimci Richard Fortey, bazı trilobitlerin gözünde bulunan çok fazla sayıdaki merceklerle ilgili olarak şunları söyler:

> Kalkıştığım en zor işlerden biri, bir trilobit gözündeki mercekleri saymaktı. Gözlerin farklı açılardan pek çok fotoğrafını çektim ve daha sonra her bir lensi görebilmek için fotoğrafları oldukça büyüttüm. İlk önce 'bir, iki üç...' diye saymaya başladım ve sonra bunu 100'ler, 200'ler takip etti. Ancak sorun şu ki, tek bir saniye başka bir yere baksanız veya öksürseniz, nerede olduğunuzu unutuyor ve saymaya tekrar baştan başlıyordunuz, 'bir, iki, üç...' Bir daha bir gözdeki merceklerin sayısını saymam gerektiğinde, en iyi aritmetik bilgimi kullanıp sayıyı sadece tahmin edeceğime dair kendi kendime söz verdikten hemen önce ulaştığım sayı üç binden daha fazla idi.[12]

Üç binden fazla mercek, üç binden fazla farklı görüntünün bu canlıya ulaşması anlamına gelmektedir. Bu da, 530 milyon yıl önce yaşayan bir canlının, göz ve beyin yapısının ne kadar muazzam bir kompleksliğe sahip olduğunu ve evrimle hiçbir şekilde meydana gelemeyecek kusursuz bir yapı sergilediğini açıkça göstermektedir. Bu durumu Harvard, Rochester ve Chicago Üniversitelerinden jeoloji profesörü David Raup şu şekilde açıklamıştır:

> Trilobitlerin gözü, ancak günümüzün iyi eğitim görmüş ve son derece yetenekli bir optik mühendisi tarafından geliştirilebilecek bir tasarıma sahipti.[13]

Devoniyen dönemine ait, 417 - 354 milyon yaşındaki bu trilobit fosili Fas'ta bulunmuştur. Fosildeki göz yapısı tüm detaylarıyla korunmuştur.

Trilobit Fosili

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 417 - 354 milyon yıl

Bölge: Fas

Kambriyen canlılarının fosillerinin özelliklerinden biri, çok iyi saklanmış olmalarıdır. Normal şartlarda meydana gelen fosilleşmelerde, canlıların dış kabuklarındaki kitin ve kalsiyumdan oluşan sert kısmın dağılması gerekmektedir. Fakat Kambriyen katmanlarından toplanan örneklerin büyük bir kısmında dış iskeletin neredeyse tamamı orijinal görüntüyü korumakta, bunun dışında canlıların en temel iç sistemleri bile açıkça görülebilmektedir.

Trilobitin gövdesi, birbirlerine bağlanmış eklemlerden oluşur. Her biri diğerine önden ve arkadan küçük menteşe tarzı bağlarla bağlanmıştır. Bu, dışarıdan bakıldığında bir tren görünümü oluşturmaktadır. Arka kısımları denizin dibinde oturur vaziyette olsa da bu canlılar, özel eklemler sayesinde kıvrılarak yukarı doğru kalkabilirler. Trilobit, raylara ihtiyacı olmayan bir tren gibi engeller üzerinde hareket edebilir, bükülebilir, dilediği tarafa dönebilir. [14]

Uzun, yarım daire şeklindeki göz, yüzlerce, hatta binlerce merceğe sahip olabilir. Bunların her biri farklı yönlerdeki görüntüyü algılar. Bazıları öne doğru bakar, bazıları yanlara, bazıları da arkaya doğru bakar. Merceklerin her biri kendileri için belirlenmiş bir alana odaklanırlar. Böylelikle canlı, her yönden gelen tehlikenin farkında olabilir, avlanabilmek için de büyük bir avantaja sahip olur.

Trilobit, günümüz sineklerinin ve yusufçuklarının üstte görülen petek gözlerinin yapısına sahiptir. Merceklerin sayısı, kimi trilobitlerde binlercedir. Her bir mercek, odaklandığı bölgenin görüntüsünü algılar. Mercek sayısı ne kadar fazla ise, görüntünün çözünürlüğü de o kadar iyidir. Günümüzden yarım milyar yıl öncesine ait mükemmel trilobit gözleri bir yaratılış harikasıdır.

Trilobitin gözündeki en önemli özelliklerden biri, "kalsit kristalleri"dir. Kalsit kristali yani kalsiyum karbonat, piramitlerin, amfitiyatroların ve günümüze kadar ulaşmış tarihi sütunların yapı taşıdır ve bu canlıda petek gözleri oluşturmuştur. [15]

Trilobit Fosili

Dönem: Ordovisyen dönemi

Yaş: 480 milyon yıl

Bölge: Rusya

Bir canlının tüm özelliklerinin taş bir zemin üzerinde kalabilmesi, Allah'ın yarattığı çok büyük bir mucizedir. Ölümünün ardından çürüyüp gitmesi, toprağa karışıp yok olması gereken bir canlı, kimi zaman sahip olduğu dokungaçlardan sindirim sistemine ve hatta sinir uzantılarına kadar tüm detayları ardında bırakabilmektedir. Varlığının tüm delilleri milyonlarca yıllık kayalar üzerinde bu vesileyle sergilenmektedir. Allah'ın muhteşem yaratışı ve hayranlık uyandırıcı sanatı, milyonlarca yıl geçmesine rağmen Allah'ın dilediği şekilde gözler önündedir. Bu mükemmel sanatın en büyük delillerinden biri de Kambriyen canlılarıdır.

Bu canlıların üzerinde durmamızın bir diğer amacı da, Kambriyen canlılarının 500 milyon yıl önce ortaya çıkışlarıyla şaşkına dönen evrimcilerin, gerçeği görmelerini sağlamak ve evrime körü körüne uyan insanları aydınlatmaktır. Bilimsel deliller bize canlıların tarihinde gerçekleşen herhangi bir evrim süreci olmadığını açıkça göstermektedir. Canlıların tümü, hiçbir ataları olmadan aniden ortaya çıkmış, hiçbir gelişim aşaması göstermeden kompleks özelliklere sahip olmuşlar yani yaratılmışlardır.

Herşeyin Yaratıcısı olan Rabbimiz Allah bir ayetinde canlıların yaratılışını şöyle haber verir:

> **Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Nur Suresi, 45)**

Bu trilobit fosili Ordovisyen dönemine ait olup, 480 milyon yıllıktır. Rusya'da çıkarılmıştır.

Trilobitin başının üst kısmındaki antenlerin hem bir burun işlevi gördüğü, hem de çevresinde olup biteni çok iyi bir şekilde algılamasını sağladığı düşünülmektedir.

Trilobit Fosili

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Atlas Dağları, Fas

Trilobit, Kambriyen döneminde yaşamış son derece kompleks özelliklerde ve eksiksiz bir canlıdır. O dönemin dünyasını mükemmel gözleri ile görebilmiş, mükemmel yapısı ile yeryüzüne yayılmıştır. Canlıların en kompleks organlarından "göz", hiçbir ara aşama geçirmeden, hiçbir hayali "ilkel forma" sahip olmadan aniden ortaya çıkmıştır. Bu canlının, sahip olduğu mükemmel gözün de bir evrimsel kökeni yoktur, çünkü bu canlı da, onun mükemmel gözleri de evrim geçirmemiştir.

Trilobit sahip olduğu tüm mükemmellikler, tüm kompleks yapılar, hayranlık uyandırıcı gözler ve şu anda göremediğimiz renkleriyle bundan tam 530 milyon yıl önce yaratılmıştır.

Trilobitin nasıl özelliklere sahip olduğunu, nasıl yaşadığını, nasıl gördüğünü ve nasıl göründüğünü tam olarak bilen, onu yoktan var edip yaratan Allah'tır.

Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

> **Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)**

Kambriyen döneminin iz bırakan kompleks canlıları ve evrimci panik

Kambriyen kayalıklarında ortaya çıkan canlılar üzerinde yapılan araştırmalar, kesinlikle evrimsel bir sürecin yaşanmadığını ortaya koymaktadır. Bu gerçek, Darwin de dahil olmak üzere, tüm evrimcileri yoğun bir paniğe sürüklemiş ve onları, şimdiye kadar savundukları tüm iddiaları tekrar gözden geçirmek zorunda bırakmıştır.

Kambriyen'deki bu ani patlamayı beklemeyen Darwinistlerin bir kısmı, savundukları teoriden şüphelenmeye başladılar. Ancak diğer bir kısmı da, bu deliller ile kesin olarak yalanlanmış olan evrim teorisini ayakta tutma çabasını hızlandırdılar. Bunun sonucunda da, birbirinden tümüyle farklı, hiçbir tutarlılığı olmayan, hiçbir bilimsel delile dayanmayan, akla ve mantığa uymayan birbirinden abartılı ve saçma teoriler ürettiler. Amaçları, uzun yıllar yok saydıkları, fakat delillerin çokluğu nedeniyle kabul etmek zorunda kaldıkları Kambriyen patlamasına evrimi bir şekilde dahil edebilmekti.

Zooloji, popülasyon genetiği, moleküler biyoloji ve hücre biyolojisi konularında uzmanlığı olan ve yaratılışı savunan bilim adamlarından Dr. Raymond G. Bohlin, bu şaşırtıcı ve boş çabayı şöyle anlatmaktadır:

> O halde bu canlıların (sözde) evrimlerinin uzun tarihinin kanıtları nerede? Buna verilen alışılmış cevap Kambriyen devrinden öncesine ait bulunması gereken fosil tabakalarının henüz keşfedilmemiş olduğu idi. Fosiller sadece kayıptı! Ne kadar da uygun! Sonuçta bu, Darwin'in ve onu takip eden pek çok evrimcinin bahanesiydi. Ancak Kanada, Grönland, Çin, Sibirya ve Namibia'daki son keşiflerle, jeolojik bir an içinde meydana gelen söz konusu biyolojik yaratıcılık döneminin tüm dünyayı sarmış olduğu anlaşıldı. Bu durumda her zaman kullanılan bahanenin artık tutar yanı kalmamaktaydı. (...) Darwinizm (evrimciler tarafından) her zaman, "bizim zaman algımız dahilinde idrak edilemeyecek kadar ağır bir aşamalı değişim" şeklinde ifade edilirdi. Evrim teorisi, büyük evrimsel değişikliklerin sadece, türler ve büyük gruplar arasındaki ara formların sayılarını ve tiplerini belirleyen fosillere baktığımızda görülebileceğini iddia ediyordu. Ama Kambriyen patlaması aşamalarla oluşum dışında her şeydi ve tanımlanamayan ara formlar tamamen kayıptı.[16]

Tüm bilimsel deliller göstermektedir ki; yeryüzünde ortaya çıkan ilk canlılar evrimleşerek gelişim göstermemiş, birbirlerinden dönüşerek türleri meydana getirmemişlerdir. Kambriyen canlıları hiçbir sözde ilkel ataya sahip olmadan birden bire tarih sahnesinde yer almışlardır. Evrimciler, 150 yıldır hikayesini anlatıp durdukları sözde "evrim süreci"nin en büyük dayanağı ve en büyük şahidi olması gereken fosil kayıtlarından "tek bir delil" bile getirememişlerdir. Evrim teorisinin öne sürdüğü mekanizmalardan "tek bir tanesinin" bile evrim sağladığı görülmemiştir. Bilimin hiçbir dalı, hiçbir şekilde evrim teorisini desteklememekte, aksine sürekli olarak onu çürütecek deliller sunmaktadır.

Hayvanlar aleminin tüm temel yapılarını içine alan 50'ye yakın filumun sergilendiği, 530 milyon yıl önceki Kambriyen canlıları da, evrim teorisini temelden çökertmiştir. Evrimciler hala bunun şokunu atlatmaya, bu olağanüstü

olayı geçiştirmeye çalışmaktadırlar. Oysa Kambriyen patlaması bir gerçektir ve evrim, bu gerçek karşısında eriyip yok olmuştur.

Geçmiş yüzyıllarda insanların canla başla savundukları Dünya'nın dev bir kaplumbağanın sırtında durduğu hikayeleri şu anda bizlere ne kadar mantıksız geliyorsa, Darwinizm de gelecek nesiller için aynı şekilde komedi unsuru olacaktır. İnsanlar, Nobel ödüllü profesörlerin, öğretim üyelerinin, bilim adamlarının böyle bir komediye nasıl inandıklarına ve nasıl böyle bir safsatanın peşinden sürüklendiklerine anlam veremeyeceklerdir. 20. yüzyıl, tüm Darwinist bilim çevreleri için bir utanç yüzyılı olarak anılacaktır.

> **O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)**

Trilobit Fosili

Dönem: Ordovisyen dönemi

Yaş: 480 milyon yıl

Bölge: Rusya

IŞIKLI CANLILAR:
Milyonlarca yıldır ışık üreten harika canlılar, evrimi yalanlıyor

Denizlerin 1000 metreden derin bölgeleri "siyah derinlik" olarak tanımlanır ve bu sularda kesinlikle ışık yoktur. Çok yakın zamana kadar, bu derinliklerde hiçbir canlının yaşamadığı sanılıyordu. Oysa, son 25 yıl içinde gelişen teknoloji sayesinde yapılan dalışlarda, bu derinliklerde canlılık olduğu ortaya çıkmış ve yaklaşık 50 bin yeni canlı türü keşfedilmiştir.

Derinlerdeki yaşamı inceleyen araştırmacılar bu karanlık suların aslında o kadar da karanlık olmadığını fark etmişlerdir. Bu siyah derinliğin içinde yaşayan canlıların, çok çeşitli amaçlar için rengarenk ışıklar kullandıkları görülmüştür. Biyoışıklı organlara sahip olan bu canlıların, farklı frekanslarda ve renklerde ışık üretip, bunu ustalıkla kullanmaları, bilim insanlarını hayrete düşürmüştür.[17]

Fosil kayıtlarını incelediğimizde, bilim dünyasının yeni tanıştığı bu canlıların, aslında milyonlarca yıl öncesinde de yaşamış olduklarını görürüz. Işıklı balıklar, kaya katmanları arasında detaylı izler bırakmıştır. Fosiller, milyonlarca yıl öncesine dayanan, doğru bilimsel veriler sunar. Bu taşlaşmış fotoğrafların bize bildirdiği gerçek; bu canlıların, milyonlarca yıldır kapkaranlık sularda ışık ürettikleri ve milyonlarca yıldır hiç değişmedikleri, yani evrim geçirmedikleridir.

Teorilerini bilimsel verilere değil, tesadüf gibi batıl bir inanca dayandıran Darwinistler, milyonlarca yıl önce ışığın ne olduğunu bile bilmeyen, akıl ve bilgiden yoksun bu canlıların nasıl olup da ışık üretmeye başladıklarını açıklayamazlar.

Binlerce yıl boyunca okyanusların derinliklerinde bir sır olarak kalmış bu canlıların, bugün kendilerini gözlemleyebilen insanlar için, büyük bir anlamı vardır. Bu çeşitlilik, insanoğlunun tüm bunları Yaratan Yüce Allah'ın sonsuz kudret sahibi olduğunu bir kez daha görmesi ve kavraması için birer vesiledir.

BALTA BALIĞININ IŞIKLI STRATEJİSİ

Işık üretebilen harika canlılardan bir tanesi de 1000 metre derinliklerde yaşayan balta balığıdır. Yaklaşık 10 cm boyundaki bu balık, iri gözlere sahiptir ve bu gözler yukarı bakacak şekilde yerleştirilmiştir. Çünkü bu derinlikteki balıklar, genellikle üstlerinden geçen canlıları avlarlar.

Bu arada kendileri de görünmez olmak zorundadırlar. Vücutları da bunu sağlayacak biçimde yaratılmıştır. Bedenleri yassıdır ve gümüş renkli vücutları bir ayna gibi suyun rengini yansıtır ve karanlıkta kamufle olmalarını sağlar. Ancak yine de aşağıdan bakan bazı balıklar onları fark edebilir, çünkü bu derinlikteki balıklar iri gözleri sayesinde yüzeyden süzülen ışığa karşı avlarını ayırt edebilirler.

Fakat balta balığı, aşağıdan bakan bir çift göz tehlikesine karşı oldukça şaşırtıcı bir yanıltma düzeneğine sahiptir.

Karnının alt kısmında fotofor adı verilen ve ışık üreten çok özel organlar mevcuttur. Bu organlarda farklı iki kimyasal madde biraraya getirilip bir kimyasal reaksiyon başlatılır ve biyolojik ışık elde edilir.

Balığın karnındaki organlar yukarıdan süzülen ışığın rengini taklit eder ve tamamen aynı renkte ışık üretirler. Böylece balta balığının gölgesinin aşağıdan görünmesi engellenmiş olur.[18]

Bu şaşırtıcı savunma sisteminin çok üstün bir akıl ürünü olduğu açıktır. Balta balığı aşağıdan nasıl göründüğünün farkında olamaz. Işığın nasıl üretileceğini bilemez. Böylesine hassas bir sistemin balığın vücudunda tesadüfen ortaya çıkması da imkansızdır.

Balta balığının bu harika özellikleri, evrimcilerin iddia ettikleri gibi canlıların kör tesadüfler sonucu değil, sonsuz akıl sahibi Yüce Allah tarafından yaratıldığını gösteren kainattaki sayısız örnekten biridir.

Deniz Diplerindeki Canlılardaki İleri Teknoloji

1879 yılında Edison yüzlerce denemenin ardından elektrik ampulünü icat etmişti. Edison'un tekniği kolay bir mantığa dayanıyordu ve tabi ki ilk günlerdeki ampullerin ömürleri çok kısaydı. Günümüzde bu sorun çözülmüştür ve kimi elektrik ampulleri uzun yıllar dayanabilmektedir, ancak henüz çözülememiş bir sorun vardır: Normal ampuller %10 verimle çalışırlar, enerjinin yaklaşık olarak %90'ı ise ısı olarak açığa çıkar, bu ise önemli bir enerji kaybı demektir.

Evrendeki tüm ışıklar temelde aynı şekilde üretilir. Işığın oluşumunda elektronlar başrolü oynar. Elektron enerjiyi soğurduğu zaman bir üst yörüngeye foton isimli enerji paketini bırakır ve bir alt yörüngeye geçer. Güneş'te veya akkor haline gelmiş ampul telinde elektronlar termal olarak etkilenirler. Bu yüzden ışık aynı zamanda ısı da verir. Gelen enerjinin %3'ü ışığa dönüşürken, %97'si ise ısıya dönüşerek kaybolur.

İşte bu sorunun çözümü doğada aranmaktadır, çünkü doğada %100'lük bir verimle ışık üreten canlılar vardır. Doğadaki birçok canlının ürettiği "soğuk ışık" yani biyolüminesansta elektronlar hiç ısı çıkartmayan kimyasal bir reaksiyon gerçekleştirirler. Ampulün aksine, biyolüminesansın kimyasal sürecinde üretilen enerjinin %100'e yakını ışığa çevrilir ve enerji kaybı yaşanmaz.

Biyolüminesans ışık teknolojisinin en çarpıcı örneklerine ise okyanuslarda rastlamak mümkündür. Işıklı balıklar, deniz anaları, planktonlar, deniz kestaneleri ve bazı kabukluların kullandıkları ışık teknolojisi bilim adamlarında hayranlık uyandıracak kadar mükemmeldir.

Tüm bu canlıların ışık yaymak için faydalandıkları teknik birbirlerine benzese de tamamen aynı değildir. Ancak ortak noktaları, hiçbirinin ışık üretmek için insanlar gibi dev elektrik santralleri, jeneratörler ya da pil kullanmamalarıdır. Derin denizlerde yaşayan canlılardaki ışık teknolojisinde, insanların kullandıkları sistemlerde karşılaşılan hiçbir dezavantaj bulunmaz: Ne gürültü, ne kesinti, ne ısı yayma, ne de zararlı atıklar vardır.

Evrendeki küçük büyük her canlının böylesine yüksek bir ilim ve akıl gerektiren özelliklerle donatılmasının çok önemli bir anlamı vardır. Doğada sergilenen bu üstün aklın kaynağını şuur sahibi olmayan canlılarda arayanlar kuşkusuz ki büyük bir yanılgı içindedirler. Varolan bir "eser", daima onu meydana getirenin "aklına" işaret eder. Bu hayranlık uyandırıcı özelliklere sahip canlılar da kendilerini yaratan Yüce Allah'ın üstün aklının ve benzersiz gücünün güzel birer tecellisidir.

IŞIK ÜRETME USTASI BAKTERİLER

Evrimci mantık, canlı türlerin ilkelden gelişmişe doğru sözde aşamalı bir evrim geçirerek ortaya çıktığını iddia eder. Oysa doğada en az komplekslige sahip canlılar dahi, insanın taklit edemeyeceği harika özelliklere sahiptir. Örneğin, bakteriler evrimci mantığa göre sözde "en ilkel" canlılardandır. Fakat, bu mikro canlılar yüksek teknoloji kullanarak milyonlarca yıldır ışık üretmeyi bilirler.[21]

Bu kimyasal reaksiyonun formülü;

$FMNH2 + O_2 + RCHO \Longrightarrow FMN + RCOOH + H_2O +$ Işık

Kimya bilgisi olmayan kişilerin anlamayacağı bu formül, bakterideki ışık üretim sisteminin sadece kısa bir özetidir. Gerçekte sistem çok daha detaylı ve komplekstir.

Işık üretimi esnasında oluşan reaksiyonlar zincirini, birbiri içine geçmiş çarklar halinde çalışan bir saate benzetebiliriz. İşte bu çarkların birbirine değdiği yerde yukarıda formülünü verdiğimiz kimyasal reaksiyon gerçekleşir. Ancak sürekli ışık yayımının olabilmesi için kullanılan moleküllerin eski hallerine çevrilmeleri gerekmektedir. Çünkü mumun eriyip bitmesi gibi bu moleküller de başka moleküllere dönüşerek tükenirler. İşte çark şeklinde işleyen bu kimyasal reaksiyonlar zinciri, moleküllerin eski haline dönmesini sağlar.

Hücrelerdeki süreklilik gerektiren çoğu işlem, bu tür moleküler sistemlerden yapılma çarkların adeta birbirini döndürmesiyle gerçekleşir.

Görüldüğü gibi ışık üretimi için, pek çok farklı parçanın var olması şarttır. Bu parçaların doğru zamanda, doğru yerde, doğru işleri yapmaları ile ışık üretimi gibi üstün bir ürün ortaya çıkmaktadır.

Yukarıdaki sistemde yer alan parçalarda tek bir eksiklik ya da bu işte görevli enzimlerin birinin eksikliği ya da yapısındaki ufacık da olsa bir kusur, bu çarklardan oluşan sistemi durdurur. Bu durum saatinizin iç yapısında bulunan mekanik çarklardan birindeki bir hasarın saatin çalışmasına zarar vermesi gibidir.

Birbiri içine geçmiş çarkların ahenkli çalışmasıyla oluşan bir saat nasıl tesadüfen meydana gelemezse, kimyasal reaksiyonların oluşturduğu çarkların meydana getirdiği ışık da tesadüfen meydana gelmez.

Canlılardaki hayranlık uyandıran ışık mucizesi Allah'ın bir sanatıdır, sonsuz ilminin ve kudretinin büyüklüğünü gösteren delillerden biridir.

Hayran olunacak diğer önemli bir husus ise bütün bu bahsettiğimiz işlemlerin ve reaksiyonların, boyutları yaklaşık 0.001 mm civarında olan mikro canlılarda meydana gelmesidir. Bu mükemmel sistemin olağanüstü küçük bir alana hatasız paketlenmesi, hiç kuşkusuz bu canlıların çok yüksek akıl sahibi Yüce Allah tarafından yaratıldığını göstermektedir.

UÇAN BÖCEKLER:
Milyonlarca yıl öncesinde yaşamış, kusursuz kanatlara sahip harika canlılar, evrimi yalanlıyor

Uçmak binlerce yıldır insanlığın ideali haline gelmiş, sayısız bilim adamının ve araştırmacının emek, zaman ve para harcadığı bir alan olmuştur. Çok ilkel bazı denemeler dışında, uçabilen araçlar ancak 20. yüzyılda yapılabilmiştir.

Bilim dünyası son 40 yıldır böceklerdeki üstün uçuş performansını anlama konusundaki çalışmalara ağırlık vermiştir. Böceklerin sahip olduğu uçuş mekanizmalarındaki hassas ve kusursuz yapılar araştırmacıları hayran bırakmıştır.

Bu küçük canlıların bazıları havada asılı durabilir, geriye uçabilir, aniden saatte 150 km'nin üstünde hız yapabilir ve bir savaş pilotundan daha üstün nitelikli uçuş akrobasisi sergileyebilirler. Böcekler, mükemmel kanatlar, hafif bir iskelet, denge sağlayıcı organlar, yön bulmalarını ve havalanmalarını sağlayacak uyarı sistemleri gibi son derece ileri uçuş tekniklerine sahiptirler. Ayrıca vücutları, bacaklarını ve kanatlarını hareket ettiren güçlü kaslarla çevrilidir.

Uçaklar motorlar yardımıyla ileri doğru itilerek, kanatlarının üstündeki hava akımı ile çalışırlar. Böceklerin ise havalanmak için motorları yoktur, ancak kanatlarını çırparak oluşturdukları türbülanslı hava akımı sayesinde çok kuvvetli bir kaldırma kuvveti elde ederler.[25] Çoğu böceğin yerden havalanmak için, ince kanatlarını hızla çırpması gerekir. Bir böcek uçarken saniyede ortalama birkaç yüz defa kanat çırpar. Kanatlarını saniyede 600 defa çırpabilen böcekler bile vardır.[26] Bu muazzam hareketin bir saniye gibi kısa sürede yapılması, söz konusu yapının teknolojik olarak taklit edilmesini imkansız kılmaktadır.

21. yüzyıl teknolojisi böceklerden örnek alarak gelişiyor

Son yıllarda bazı bilimsel araştırma grupları ve önemli üniversiteler, böceklerin uçuş mekanizmalarını taklit ederek, mikro uçuş araçları üretmeye çalışmaktadır. Bunlardan önemli bir tanesi de Oxford Üniversitesi Mühendislik ve Fizik Bilimleri Araştırma Konseyi tarafından desteklenen ve yeni hava araçlarının geliştirilmesinde önemli bir rol oynayan çalışmadır.[27]

Zooloji departmanından Dr. Richard Bomphrey, böcek kanatlarının yapılarının incelenmesi ile ortaya çıkan bulguların yeni nesil gözetleme kameraları yapılabilmesine olanak sağlayacağını, böcek kadar küçük ve uçabilme yeteneğine sahip bu araçların bulundukları ortama tam olarak uyum göstereceklerini belirtmektedir.

Araştırma ekibi böcek kanat tasarım ve performanslarını araştırabilmek için en yüksek hız ve çözünürlükte kamera teknolojileri ve son model bilgisayar modelleme cihazlarından yararlanmaktadır. Burada önemli olan konu, böcek kanatlarının çevresinde oluşan hava akım hızlarının hesaplanmasıdır. Bu hesaplama bir hava tüneline yerleştirilen böceklere hafif duman verilmesi sonra da partiküllerin lazer ışığı ile aydınlatılması ile gerçekleştirilmektedir. Bu tekniğe Partikül Görüntü Hızmetresi adı verilmiştir.[28]

Dr. Bomphery'e göre her bir böceğin kanadı farklı bir amaca hizmet etmektedir. Örneğin arı kanatları yük taşımaya yönelik kanatlardır, helikopter böceği gibi bir avcı, hızlı ve manevra kabiliyeti olan kanatlara sahiptir, ağustosböceği gibi canlılar uzak mesafeleri kat edebilmelidirler. Farklı böceklerin, farklı amaçlara hizmet eden kanat özellikleri, mikro uçabilen robotların yapımında temel unsur olarak alınmıştır. Bu ekolojik farklar yapılması gereken görevlere bağlı olarak pek çok kanat tasarımının modellenmesini sağlamıştır. Böcek büyüklüğünde mikro uçuş araçları ve onun üzerine yerleştirilecek olan mikro kameralar pek çok alanda kullanılabilecektir.[29]

Tüm teknolojik imkanlar ve konusunda uzman kişilerin çalışmalarına rağmen, böcek boyutlarında uçan makinelerin ancak önümüzdeki 20 sene içerisinde gerçekleştirilebileceği düşünülmektedir.

Böcekler gibi kanatlarını çırpan bir robot yapmak, bilim adamları için zordur. Ancak onları asıl çözümsüz bırakan, bu robota uçmayı sağlayacak "aklı" kazandırmalarının imkansızlığıdır. Bu konuda, Kaliforniya Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Fakültesi'nden profesör Ron Fearing, *"Kanatların ne yapması gerektiğini bilmemiz iyi bir haber. Fakat kötü olan bunu nasıl yaptıklarını bilmiyoruz"* demektedir.[30] Berkeley Üniversitesi'nden biyoloji profesörü Michael Dickinson, meyve sineğini örnek vererek, bu canlının kanatlarını saniyede 200 kez çırptığını ve her bir hamle sırasında kalkışı sağlamak için üç farklı mekanizmanın kullandığını belirtmektedir. Böylece bir meyve sineği sadece sekiz kanat hamlesinde ve 40 milisaniye kadar kısa bir sürede, havada U dönüşü yapabilmektedir.[31] Dickinson'a göre, bu kontrol düzeyinin aynısını başarabilmek için Berkeley'deki böcek robotun yaklaşık üç hamlelik bir hata payı vardır, dördüncüsünde ise robot ölüm düşüşü yaşayacaktır. Georgia Teknoloji Araştırma Enstitüsü'nden araştırmacı mühendis Robert Michelson, denge ve kontrol için sadece kanat çırpan bir robot inşa etmenin çok zor olduğunu belirterek, *"Yaratılışta gördüğümüz gibi şeyler icat edene kadar, farklı tekniklere başvurmanız gerekir."* demektedir.[32]

Görüldüğü gibi insanlığın elinde her türlü imkan -bilim, teknoloji, akıl, şuur, enerji, finansal kaynak, kısacası ihtiyaç duyulan herşey- vardır. Ancak insanlar doğada gördükleri sistemleri, tüm bu imkanlara rağmen, birebir aynı olacak şekilde, taklit dahi edememektedirler. İnsanın taklit etmekte bile aciz kaldığı yaratılış harikaları, bizlere Allah'ın üstün ve benzersiz yaratma sanatını tanıtmaktadır. Küçük büyük her ne boyutta olursa olsun böcekler, dünya üzerinde var oldukları 250 - 300 milyon yıldan bugüne kadar Allah'ın ilhamı ile kusursuzca uçabilmektedirler. Hatta doğada gördüğümüz birçok böcek türünün uçma yeteneği, kuşlardan da üstündür. Böcek kanatlarındaki mükemmellik, Allah'ın kusursuz yaratışının delillerinden biridir.

Darwinistler Geç Olmadan Hatalarından Dönmelidirler

Bilim dünyası böceklerin vücut yapılarını ve uçuş tekniklerini bile henüz tam açıklayamazken, bunların kör tesadüflerle ortaya çıktığının iddia edilmesi son derece akıl dışıdır. Darwinizm'in bu sistemlerin sözde mimarlarından olarak gösterdiği mutasyonlar sadece bir canlıyı sakat bırakan, vücut organlarına kalıcı hasarlar veren ve hatta canlının ölümüyle sonuçlanan zararlı etkilerdir. Tamamen rastlantıya dayalı gerçekleşen mutasyonların bir böceğin kanatlarını, gözlerini, kaslarını, sinirlerini, antenlerini, solunum, sindirim gibi kompleks sistemlerini meydana getirdiğini iddia etmek kesinlikle mümkün değildir. Bu safsataya "inanmak" büyük bir aldanıştır.

Hiç bir tesadüf bir uçan makine, örneğin bir helikopter meydana getiremez. Helikopter yapımında kullanılan tüm parçalar dağınık halde açık bir alana bırakılsa dahi, doğa olayları tesadüf eseri ortaya bir helikopter çıkaramaz. Bunu savunmak ne kadar mantık dışı ise, bir böceğin kanatlarının veya vücudundaki herhangi bir organ ve sistemin kör tesadüflerin sonucunda ortaya çıktığını savunmak da aynı derecede mantık dışıdır. Çok açıktır ki, canlılardaki bu harika sistemler ancak hepsi bir arada olduğu zaman tam olarak çalışabilir ve canlı hayatını rahatlıkla devam ettirebilir.

Uçmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeyen bir böceğin bunu istemesi, kendisini uçuracak mekanizmaların ne olduğunu bilip bunları tasarlaması, şuursuz hücrelerin böyle detaylı işlemler yapması imkansızdır.

Böceklerde gördüğümüz şuurlu sistemler açıkça yaratılışı göstermektedir. Özellikle fosillere baktığımızda bu kesin gerçekle karşılaşırız: Yusufçuklar, sinekler, kınkanatlı böcekler daha önce hiçbir evrimsel ataya sahip olmadan bugünkü harika özellikleriyle fosil kayıtlarında aniden belirmişlerdir. Fosiller bize evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir.

Bilimsel verilerin ve fosil kayıtlarının ortaya çıkardığı gerçekler, hem 150 yıl önce Darwin'in ortaya attığı iddialarla hem de evrim teorisinin günümüzdeki her türlü versiyonu ile çelişmektedir.

Bütün bu gerçeklere rağmen hala evrim teorisini savunanların bulunması elbette ki düşündürücüdür. Bu gibi kişiler körü körüne Darwin'in izinden gitmeye devam etmekte ve gerçeklere yüz çevirmektedirler. Ancak bu yalnızca kısa süreli bir aldatmacadır. Gerçekler, artık Darwin dönemindekinden daha açık ve daha fazla saptanabilir durumdadır. Gerçekleri gören ve kabul eden insanların sayısı artmakta, evrimci hikayelere inanıp bunları sorgulamadan kabul eden insanların sayısı da azalmaktadır. Bilimsel deliller, artık Darwin döneminde olduğu gibi gizlenebilir ve ihmal edilebilir durumda değildir. Yapılan araştırmalar her geçen gün canlılardaki harika özelliklerin yenisini ortaya çıkararak evrimcilerin tesadüf mantığını geçersiz kılmaktadır. Her yeni bilimsel bulgu, evrendeki her şeyin üstün bir Akıl tarafından yaratıldığını bize göstermektedir. Genetik, mikrobiyoloji, paleontoloji, jeoloji ve diğer tüm bilim dalları bütün açıklığıyla Yaratılış Gerçeğini sürekli olarak ortaya çıkarmaktadır.

Şüphesiz bilimdeki bu gelişmeler daha da artarak devam edecektir ve bilim, Allah'ın yaratma sanatını anlatan en güzel araçlardan biri haline dönüşecektir; çünkü tüm ilmin sahibi Allah'tır. Darwinizm ise, yenilmeye mahkum bilim dışı bir teori olarak tarih sayfalarına geçecektir.

İnsanlar, bir zamanlar nasıl olup da böyle bir teoriye inandıklarını hayretle okuyup şaşıracaklardır.

Kaynakça:

1- http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Cyanobacteria
2- http://www.fossilmuseum.net/Tree_of_Life/Stromatolites.htm
3- The Cyanobacteria. Molecular Biology, Genetics and Evolutin. Edited by Antonia Herrero & Enrique Flores. Sy. 217
4- The Cyanobacteria. Molecular Biology, Genetics and Evolutin. Edited by Antonia Herrero & Enrique Flores. Sy. 271
5- The Cyanobacteria. Molecular Biology, Genetics and Evolutin. Edited by Antonia Herrero & Enrique Flores. Sy.200
6- The Cyanobacteria. Molecular Biology, Genetics and Evolutin. Edited by Antonia Herrero & Enrique Flores. Sy.273-275
7- The Cyanobacteria. Molecular Biology, Genetics and Evolutin. Edited by Antonia Herrero & Enrique Flores. Sy.166
8- "Stromatolites", David L. Alles, Western Washington University, http://fire.biol.wwu.edu/trent/alles/Stromatolites.pdf
9- http://www.fossilmall.com/EDCOPE_Enterprises/stromatolite/str91/Stromatolites91.htm
http://www.fossilmuseum.net/Fossil_Galleries/StromatolitesAmerica.htm
10- http://www.indiana9fossils.com/Stromatolite/MichiganBandedIron.htm
11- Marshall Kay ve Edwin H. Colbert, Stratigraphy and Life History, 1965, sayı 736, s.102-103
12- Richard Fortey, Trilobite, "Eyewitness to Evolution", Vintage Books, 2000, s. 98
13- David Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", Bulletin, Field Museum of Natural History, cilt 50, Ocak 1979, s. 24
14- Richard Fortey, Trilobite, "Eyewitness to Evolution", Vintage Books, 2000, s. 30-31
15- Richard Fortey, Trilobite, "Eyewitness to Evolution", Vintage Books, 2000, s. 30-31
16- http://www.leaderu.com/orgs/probe/docs/bigbang.html
17- http://www.bbc.co.uk/nature/habitats/deep_sea#p006v478
18- BBC, "Deep Sea Creatures", documantary film.
19- http://www.lifesci.ucsb.edu/~biolum/chem/
20- Anita Ganeri, "Creatures That Glow in The Dark", s. 22
21- http://www.lifesci.ucsb.edu/~biolum/chem/
22- Neil A. Campbell, Jane B. Reece, Biology, Altıncı Baskıdan Çeviri, Sayfa 540 / (Anita Ganeri, Creatures That Glow in The Dark, s. 12-13)
23- http://www.bio.cmu.edu/Courses/03441/TermPapers/97TermPapers/lux/bioluminescence.html
Saraçlı M. "Quorum sensing": Mikro-organizmalar iletişim mi kuruyor? Gülhane Tıp Dergisi 2006; 48: 244-250.
Devine, J.H. et al. "Identification of the operator of the lux regulon from Vibrio fisheri strain ATCC 7744," Proc. Natl. Acad. Sci. USA 86:5688-5692 (1989).
24- Hastings, J. W. and Greenberg, E. P. (1999) "Quorum Sensing: The explanation of a curious phenomenon reveals a common characteristic of bacteria". J. Bacteriol. 181: 2667-2668
25- "How Flies Fly", Nature, Jeremy Thomson, 22 Ağustos 2001; http://www.nature.com/nsu/nsu_pf/010823/010823-10.html
26- Michael Dickinson, "Solving the Mystery of Insect Flight", Scientific American, Haziran 2001;
http://www.sciam.com/2001/0601issue/0601dickinson.html
27- http://www.biomimicrynews.com/research/Tiny_flying_machines_inspired_by_nature_will_revolutionize_surveillance_work.asp
28- http://www.biomimicrynews.com/research/Tiny_flying_machines_inspired_by_nature_will_revolutionize_surveillance_work.asp
29- http://www.biomimicrynews.com/research/Tiny_flying_machines_inspired_by_nature_will_revolutionize_surveillance_work.asp
30- Andrew Bridges, Associated Press, 28 Temmuz 2002; http://www.augustachronicle.com/stories/072802/tec_124-3110.shtml
31- Andrew Bridges, Associated Press, 28 Temmuz 2002; http://www.augustachronicle.com/stories/072802/tec_124-3110.shtml
32- Andrew Bridges, Associated Press, 28 Temmuz 2002; http://www.augustachronicle.com/stories/072802/tec_124-3110.shtml

RESİM ALTI YAZILARI

s.16

Evrim teorisi, 19. yüzyılın köhne ve son derece ilkel bilim anlayışı içinde ortaya atılmıştı.

s.17

Evrim teorisi daha ilk canlı hücrenin, hatta tek bir proteinin nasıl oluştuğunu açıklamaktan acizdir. Bugüne kadar elde edilen 350 milyondan fazla fosil içinde bir tane bile canlıların birbirinden türediğini gösteren ara form fosili yoktur. Eğer okullarda evrim masalları öğretilecekse, bununla birlikte bilimin ortaya koyduğu bu gerçekler de öğretilmelidir. Çocukların ve gençlerin Sümer devrinden kalma pagan öğretilerle değil, 21. yüzyılın ortaya koyduğu bilimsel bilgilerle eğitilmeleri gerekir.

s.18

TERÖR

IRKÇILIK

NEFRET

SAVAŞ

SEVGİSİZLİK

DARWINİZM

s.19

Darwinizm'in ideolojik yapısının hakim olduğu yerlerde kaçınılmaz olarak çatışma hakim olur. Çünkü bu tehlikeli ideoloji, merhamet, sevgi, acıma, şefkat, vefa, saygı gibi hisleri sözde evrim sürecini gerileten ve dolayısıyla ortadan kalkması gereken engeller olarak görür.

s.21

Dünyanın neredeyse tüm ülkelerinde evrimin köhne bir masal, bilim dışı bir ideoloji olduğunu herkes gayet iyi biliyor olmasına rağmen, tüm öğrenciler, tüm öğretmenler, tüm akademisyenler, tüm siyasetçiler "evrimi kabul etmek mecburiyetindedir."

EVRİM

DOĞAL SELEKSİYON

s.22

Yüz miyonlarca yıldır hiç değişmeyen canlılar evrimin olmadığının bir delilidir. Bu nedenledir ki fosiller, evrim teorisine en büyük darbeyi vuran bulgulardır.

Bu jaguar kafatası fosili kretase dönemine aittir ve 87 milyon yıl yaşındadır.

s.27

a

b

c

Resimlerde üç tip siyanobakteri görülmektedir. (a: Oscillatoria, b: Nostoc, c: Gleocapsa) Temiz sularda yaşayan bu bakterilerin son derece kompleks bir klorofil sistemi vardır. Neredeyse bitki kloroplastları kadar kompleks olan bu sistem sayesinde siyanobakteriler doğada fotosentez işlemini gerçekleştirmektedirler. Nostoc siyanobakterileri, aynı zamanda nitrojen dönüşümünde de önemli rol oynarlar.

s.28

Avustralya'nın Apex havzasında 3.9 milyar yıllık dünyanın en yaşlı mikroorganizma fosilleri bulunmuştur. Üstte ve sol yandaki bu siyanobakteri fosilleri Apex bölgesinde çıkarılmıştır ve 3.5 milyar yaşındadır.

s.29

İnsanlar ve hayvanlar Güneş'in enerjisini doğrudan kullanabilecek bir mekanizmaya sahip değildirler. Bu enerjiyi, ancak yeşil bitki ve mikroorganizmaların gerçekleştirdiği fotosentez işlemi sonucunda sentezlenmiş şekilde elde edebilirler. Atmosferdeki oksijenin yarısından fazlasını fotosentez yapan siyanobakteri türleri üretir. Bu canlıların Güneş ışığı ile meydana getirdikleri enerji, basit şekerler şeklinde depolanır. Oluşan bu şeker, yeryüzündeki canlı organizmaların

hayatta kalabilmeleri ve büyüyebilmeleri için gerekli olan biyokimyasal reaksiyonlar ve aynı zamanda solunum için gereklidir.

Canlılar yaşamlarını sürdürebilmek için oksijen ve karbondioksite ihtiyaç duydukları gibi büyüyebilmek için de azota (N2) ihtiyaç duyarlar. Azot, canlı vücudunda özellikle nükleik asitlerin, proteinlerin ve vitaminlerin yapısında temel taşlarından birini teşkil eder. Atmosferin de yaklaşık %78'i azot gazından oluşur. Ancak canlılar havadaki bu azotu, ihtiyaçları olmasına rağmen olduğu gibi bünyelerine alamazlar. Bu gazın bir şekilde canlıların kullanabileceği hale dönüştürülmesi ve tükenmemesi için bir döngü şeklinde atmosfere geri dönmesi gerekmektedir. Bu gereksinim ise yine mikroskobik bakteriler tarafından karşılanır.

Azotu, yani nitrojeni, havadan ilk olarak alması gereken canlılar bitkilerdir. Bitkiler azotu gaz şeklinde kullanamazlar. Azot, nitrit bakterileri tarafından nitrite, nitrit ise nitrat bakterileri tarafından nitratlara dönüştürülerek bitkiler tarafından kullanılabilir hale getirilir.

Evrimcilerin basit olarak nitelendirdiği bakteriler azot döngüsünü gerçekleştirirken, fotosentezde olduğu gibi, canlı bir kimya laboratuvarı olarak çalışırlar ve kimya bilimine yakın olmayanların anlamasının dahi mümkün olmadığı kompleks kimyasal reaksiyonları ilk yaratıldıkları günden itibaren hiç durmadan gerçekleştirirler.

Yukarıdaki resimde görülen ipliksi yapıdaki siyanobakterilerde her on hücreden biri heterosist olarak adlandırılır ve azot sabitleme görevini bu oksijenden tamamen yalıtılmış hücreler yerine getirir.

s.30

Stromatolitlerin fosil kaydı son derece zengindir ve dört milyar yıldan beri yeryüzünün farklı ortamlarında bulundukları görülmektedir. Avusturalya'da bulunan Shark Bay'de,1956 yılında keşfedilmişlerdir. Aynı zamanda, Bahamalar, Hint Okyanusu, Afrika ve Amerika Birleşik Devletleri'nde de bulunmaktadırlar.

s.31

Stromatolitlerde, her metre karede 3 milyar bakteri nüfusu bulunur. Bunlar tortullar ve organik maddeler ile birleşerek zaman içinde kendi boyutlarının 10 milyon katı büyüklüğünde, 1,5 metre yüksekliğe varan yapılar inşa ederler. Çok yavaş büyüdükleri için 1 metre yüksekliğindeki bir stromatolit yaklaşık 2000 yıl yaşındadır.[8]

Üstteki resimde, siyanobakterilerde bulunan altıgen ve simetrik "S Tabakası"nın yukarıdan ve yandan görünüşü yer alıyor.

Evrim teorisinin, bu canlıların yapılarındaki son derece estetik görünüme ve simetriye verebilecekleri anlamlı bir cevap yoktur. Tesadüflerin, bu simetriyi ve kusursuz düzeni meydana getirmeleri imkansızdır.

Bu en küçük canlılardaki kusursuzluk üstün bir Yaratıcı olan Yüce Rabbimiz Allah'ın yaratmasını açıkça göstermektedir.

s.32

Bakteriler sadece denizlerde ya da su kaynaklarında değil, insan vücudundan yer altındaki bir termite hatta bir bitkinin kök tüylerine kadar tüm canlılıkta etkendirler. Bu canlılar, yeryüzünün her yanına yayılmışlardır ve üstlendikleri görevleri milyarlarca yıldır aynı kusursuzlukla yerine getirmektedirler. Bütün bunlar elbette tek bir gerçeğe işaret eder: Yaratılış.

Evrim teorisini savunanlar da, aslında bu canlıların basit bir yapılarının olmadığını çok iyi bilirler. Bu nedenle, söz konusu mükemmel canlıların özelliklerini, sahip oldukları mekanizmaları açıklamaya çalışırken sürekli olarak bir çıkmaz ve tereddüt içindedirler. İşte evrim, mikroskobik bir canlının varlığını açıklamaktan dahi aciz olan bilim dışı bir teoridir.

21. yüzyılın gelişen bilim ve teknolojisi, elektron mikroskobu altında, evrim teorisi yalanını bir kez daha ortaya çıkaran yepyeni bir alemi tanıtmıştır. Darwinistlerin yeryüzündeki canlılık ile ilgili gittikçe uzayan soru zincirine böylelikle bir yenisi daha eklenmiştir. Yapılan her araştırma, elde edilen her bulgu, bu canlılarda karşılaştığımız her özellik, Allah'ın gözle görülmeyen bir canlıda nasıl kusursuz bir sanat meydana getirdiğini keşfedebilmek ve bunu takdir edebilmek için bir yol olacaktır.

s.33

Bu sayfadaki stromatolitler 4000 yıldır Avustralya'nın Köpek balığı körfezindeki (Shark Bay) Hamelin Pool havzasında yaşamlarını sürdürmektedirler.

Avustralya'nın diğer bazı bölgelerinde ise 3.9 milyar yaşında olan stromatolit fosilleri vardır. Bu 3.9 milyar yaşındaki stromatolit fosilleriyle günümüzde halen yaşayanlar arasında hiçbir fark yoktur. Bu organizmalar hiçbir evrim geçirmemiştir.

Bakteri tabakaları tortullar nedeniyle zamanla matlaşırlar ve güneş ışığına ulaşmak için yukarı doğru hareket ederler, resimde görüldüğü şekilde katman üstüne katman eklenir ve kuleler meydana getirirler.

Avustralya'nın Pilbara bölgesindeki bu stromatolit fosilleri Prekambriyen dönemine aittir. Açıkça görülebilen gri kıvrımlı katmanlar, stromatolitin yukarı doğru büyüyerek şekillendiğini göstermektedir.

s.52

500 metre

Balta balığı

Balta balığı ürettiği ışığı kamuflaj için kullanır, vücudunun alt kısmında, çift sıra ampuller gibi sıralanmış bir ışık şeridi bulunur.

s.53

IŞIKLI CANLILAR SOĞUK IŞIK ÜRETİRLER:

Derin denizlerde yaşayan canlıların bazıları kendi biyoışıklı organlarıyla ışık üretirken, bazıları da ışık üretimi için vücutlarında barındırdıkları bakterileri kullanırlar. Biyoluminesans adı verilen bu soğuk ışık üretimi, kompleks kimyasal reaksiyonlar sonucu oluşur. Bu canlılar kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor olmak üzere farklı renklerde ve frekanslarda ışık yayabilirler.

El feneri balığı

Bu balığın ışıklı organı gözünün alt kısmındadır. Işığını hem cinsleriyle haberleşmek ve avlamak istediği diğer canlıların dikkatini çekmek için kullanır.

Olta balığı

Olta balığı ismini başının üst kısmındaki ışıklı oltasından alır. Avının dikkatini çekmek için oltasının uç kısmındaki mavi ışığı yakıp söndürür. Avı oltaya yaklaşır yaklaşmaz bunu algılar ve güçlü çenesi hemen harekete geçer.

1000 metre

s.54

Solda görülen 23- 37 milyon yıllık balta balığı fosili, canlıların aşamalar geçirerek, evrimsel bir süreç neticesinde oluşmadığını çok açık şekilde göstermektedir. Balta balığı günümüzde nasıl ışık üretiyorsa bundan milyonlarca yıl önce de aynı şekilde ışık üretiyordu.

s.55

5

Işıklar tam olarak devreye girdiğinde balık, yüzeyden gelen ışıkla aynı renge bürünür. Bu durum aşağıda kendisini avlamak için bekleyen avcıların kafalarını karıştırır ve balta balığını artık fark edemezler. Bu, tıpkı gün ışığında bir ampul yakmak gibidir. Kimsenin varlığını dahi bilmediği bu küçük balık Allah'ın kusursuz yaratışının bir eseri olarak, harika bir taktik ve mükemmel bir teknoloji kullanarak kendini savunmuş olur.

4

Tıpkı ateş böceğinde olduğu gibi, bu ışık, 'lusiferin' isimli bir proteinin parçalanması ve aynı anda lusiferaz enziminin harekete geçmesiyle oluşur. [19]

3

Biyoışıklı organların içerisindeki kimyasal maddeler tepkimeye girer ve deniz yüzeyinden süzülen ışığa benzer soluk, mavi bir ışık üretir. [20]

2

1000 metre derinde yaşayan balta balığı, düşmanlarından saklanmak için yüzeye doğru yakınlaşır ve biyoışıklı organlarını yakar.

1

Balta balığı fotofor adında biyoışık üretebilen organlara sahiptir. Bu organlar alt karın bölgesinde boydan boya sıralanır.

Biyoışıklı organlar

(fotofor)

s.57

Işık üretebilen canlılar sadece balıklarla sınırlı değildir; bazı mürekkep balıkları, denizanaları, karidesler, deniz yosunları, planktonlar, deniz kurtları, ateş böcekleri ve bazı mantar türleri, ilk yaratıldıkları andan itibaren kendi bendenlerinde ışık üretmeyi Allah'ın ilhamıyla bilirler.

Işıklı deniz anası

Işıklı mürekkep balıkları

Ateş böceği

Işıklı mantar

Elektrik üretme işi tamamen özel bir eğitim ve uzmanlık gerektirir. Elektrik üretmek için kullandığınız kaynak ister bir pil, isterse bir elektrik santrali olsun bu konuda belli bir bilgi birikimi ve deneyim olması gereklidir. Oysa burada bir elektrik mühendisinden değil, bilinç sahibi olmayan canlılardan söz edilmektedir. Şüphesiz bu canlılar, lüsiferin, lüsiferaz, ATP gibi kavramların hiçbirini bilmemektedir. Bunların kimyasal yapısı, formülü ve birbiri ile etkileşimleri bir yana, tek bir atomdan bile haberdar değillerdir.

Elektriği oluşturan zincirin tamamının kademe kademe oluşması bir yana, lüsiferin gibi tek bir kimyasalın bile tesadüfen oluşması imkansızdır. Kimyasal işlemler zincirinin her halkasının tek tek gerçekleşmesinin de bir anlamı yoktur. İşlemlerin hepsinin belli bir sırada arka arkaya, tam olarak gerçekleşmesi şarttır. Şuur sahibi olmayan, biyokimyadan habersiz bu canlılara ışık üretmeyi öğreten, hiç şüphesiz üstün ilim ve kudret sahibi olan Allah'tır.

s.58

Bakterilerin ışık üretiminde kullandıkları kimyasal reaksiyon:

ATP

lusiferin

oksilusiferin

lusiferaz

Bakterilerin ışık üretimi sırasında gerçekleşen temel reaksiyonda gerekli olan enerji, bakteri hücresinin ATP'sinden alınır. Lusiferin adlı bir moleküle oksijen bağlanarak yeni molekül oluşturulur, burada harika olan, bu reaksiyon neticesinde yan ürün olarak ışık meydana gelmesidir.

s.59

BALIK VE BAKTERİNİN ORTAK ÇALIŞMASI: IŞIK

Bazı balıkların gözlerinin hemen altındaki beyaz plaka, bakterilerin toplandığı ışıklı organdır. Balık bu araba farına benzeyen ışıklı organını kullanarak, ışığa gelen avlarını yakalar, ayrıca ışığını eş bulmak amacıyla sinyaller göndermek için de kullanır.[22]

Bakterilerin bu ışığı kendileri için değil de üstünde yaşadıkları balık için üretiyor olması son derece dikkat çekici bir durumdur. Çünkü, bu ışığın bakteriye bir faydası yoktur. Bunu, evrim teorisi kesinlikle açıklayamamaktadır. Evrim teorisinin iddiasına göre, canlı türlerinde uğradıkları mutasyonlar sonucunda meydana gelen değişikliklerden, canlıya faydalı olanlar seçilir ve türlerin sözde evrimi böyle gerçekleşir. Oysa, hem rastgele mutasyonların ışık üretimi gibi son derece kompleks bir sistemi oluşturmalarına imkan yoktur, hem de ışık üretimi canlının, yani bakterinin kendisine bir yarar sağlamamaktadır.

Ne bakteri böyle bir teknolojiyi akıl edip uygulayabilir ne de balık bakterilerde böyle bir özelliği keşfedip, bunu bünyesine mükemmel bir şekilde katabilir. Bakterilerin kendilerinden farklı bir canlı için elele verip üstün bir teknoloji ile ışık yaymaları, Allah'ın kusursuz ve benzersiz yaratışının eseridir.

BAKTERİLER ARASINDAKİ İLETİŞİM

Bilimsel adı *Vibrio fischeri* olan bakterilerde yapılan araştırmalar çok ilginç gerçekleri ortaya çıkarmıştır. Bakterilerin birbirleriyle iletişim halinde olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırmalara göre hücreler birbirlerine özel haberci moleküller yollayarak komşu hücreleri çeşitli işlevleri yerine getirmeye teşvik ederler.

Bakteriler diğer bakterileri uyarmak için AHL adlı bir haberci molekül salarlar. Bu AHL molekülü, LuxR adlı bir proteini aktif hale geçirir. Aktif hale geçen LuxR, DNA'ya bağlanıp ışık üretimi için yaratılan Lux Operonu adlı harika bir sistemi harekete geçirir. Bu sistem hem ışık üretimi için gerekli molekülleri ve enzimleri hem de ek AHL haberci moleküllerini üretir. Bu ek AHL'ler de başka bakterileri uyararak ışık üretimini katlayarak artırırlar.[23]

Buradaki önemli bir detay da balıkta, bakterilerin paketli bir şekilde bulunması ve AHL moleküllerinin birikmesidir. Bakteriler bu sayede balığın kullanımı için çok parlak ışık yayabilirler. Nitekim bu bakteriler denizde kendi başlarına bulunduklarında AHL birikmesi olmadığı için, balıktaki gibi ışık üretim malzemesi yapılamaz ve ışık oluşmaz.[24]

Üstteki 95 milyon yıllık el feneri balığı fosili, bu canlıların milyonlarca yıldır hiç değişmediğini gösterir.

Balığın gözünün alt kısmındaki bakteri plakası, aynı bugünkü haliyle fosilleşmiştir. Darwinistler saklamaya çalışsalar da bu fosiller bize, balığın 95 milyon yıl önce de bünyesinde barındırdığı bakterilerden gelen ışığı kullandığını, 95 milyon önce de aynı kompleks işlemleri yapabildiğini bize göstermektedir.

s.61

Fosil kayıtlarında kusursuz yapılarıyla bir anda ortaya çıkan böceklerin önemli bir özellikleri de olağanüstü uçuş tekniklerdir. Bu uçan harika böcekler, ilk yaratıldıklarında nasıl bir kanat yapısına sahiplerse, 125 milyon sonra yani günümüzde de aynı mükemmel kanat yapısına sahiptirler. Hiçbir evrim geçirmemişlerdir. 125 milyon önce yaşayan bu kınkanatlı böcek, kaya üzerinde her detayıyla birlikte taşlaşmıştır.

s.63

Dünyanın önde gelen helikopter üreticisi Skorsky, asker ve mühimmat taşımak için ürettiği modelinin tasarımını yusufçuğu örnek alarak gerçekleştirmiştir. Yusufçuğun uçuş tekniğini gösteren fotoğraflar bilgisayara (IBM 3081) yüklenmiş, ardından yusufçuğun havadaki manevraları da göz önüne alınarak bilgisayarda 2000 adet özel çizim gerçekleştirilmiştir.

Yusufçukların uçuş sistemi bir yaratılış harikasıdır. Gövdenin üzerinde çaprazlama yerleşmiş iki çift kanat bulunur. Kanatlar karşıt zamanlı olarak çalışır. Yani öndeki iki kanat yükselirken, arkadaki iki kanat alçalır. Kanatların hareketi iki karşıt kas grubunun hareketi ile sağlanır. Kasların bir ucu gövdenin içinde kaldıraç şeklindeki uzantılara bağlıdır. Bir kas grubu kasılarak bir çift kanadın yükselmesini sağlarken, öteki kas grubu da aynı oranda esneyerek ikinci çiftin alçalmasını sağlar.

Yusufçukların hızı böcekler için son derece kısa bir zamanda, saatte 30 ila 60 km gibi bir hıza ulaşır. Yusufçuk aynı zamanda çok iyi bir manevra yeteneğine sahiptir. Uçuşu hangi hızda ve hangi yönde olursa olsun, aniden durup ters yönde uçmaya başlayabilir. Veya havada sabit durup, uygun bir pozisyonda bekleyebilir.

Bir hava aracının uçması için ne kadar çok unsurun göz önünde bulundurulduğu düşünülürse, yusufçuk gibi uçan böceklerin ne denli zor hesaplara dayanan bir eylemi gerçekleştirdikleri daha iyi anlaşılmaktadır:

Bir hava aracının uzunluğu, yüksekliği, kanat uzunluğu, kanat yüzey alanı, maksimum kalkış ağırlığı, maksimum iniş ağırlığı, motor sayısı ve gücü, yakıt kapasitesi, maksimum menzili, seyahat hızı, kalkış mesafesi... Tüm bunlar tam gerektiği gibi olmalıdır.

Uzayıp giden bu hesaplar uçuş esnasında da devam eder: Hava aracının hangi yükseklikte uçacağı, nasıl manevra yapacağı, alçalacağı ya da savrulmadan dengede kalacağı, yakıt kullanımı, yön tayini, zorlu hava koşullarında nasıl tedbir alınacağı...

Böcekler ise hiç bu tür hesaplar yapmazlar. Onlar doğdukları andan itibaren bu ince hesapları en mükemmel şekilde uyarlayan kusursuz mini uçuş makineleri gibi hareket ederler. Uçuşları son derece kontrollü, dengeli ve ustacadır.

Evrimcilerin sözde ilkel bir dünyanın olduğunu iddia ettikleri bir devirde, bundan 125 milyon yıl önce, yusufçuklar günümüz teknolojisiyle elde edilemeyen bir uçuş sistemine sahipti.

s.65

Uçabilen canlıların başka canlılardan evrimleştiğine dair hiçbir kanıt yoktur. Aksine, sahip oldukları kompleks yapılar ve bunların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkışı, tüm bu canlıların gerekli uçuş sistemleriyle birlikte yaratıldıklarını göstermektedir.

Milyonlarca yıl önce de kusursuz kanat sistemine sahip gelin böceklerinin, çift kanatlarını uçuşa hazırlaması tam bir Yaratılış mucizesidir.

Kitin içeren sert dış kanatlar, zar şeklindeki elastik uçucu kanatları bir kılıf gibi örter. Böcek uçmak istediğinde, dış kanatlar adeta bir hidrolik kapı gibi açılır, altından paketlenmiş halde duran daha büyük uçucu kanatlar çıkar. Buruşuk haldeki uçucu kanatlar kısa sürede bir yay gibi elastik ve düzgün hale gelir. Ardından bu güzel böcek hızla kalkışa geçip uçmaya başlar.

Fosillerin oluştuğu ortamlardan biri de amberlerdir. Ağaçlardan çıkan amberin canlının üzerine akıp donması ve canlının o haliyle muhafaza edilmesiyle oluşan amber içindeki fosiller, bulunan diğer pek çok fosil gibi çok önemli bir gerçeği göstermektedir.

İşte bu yaklaşık 25 milyon yıllık gelin böceği, amber içersinde her türlü yumuşak dokusuyla birebir fosilleşmiştir. Amberin içindeki gelin böceği ile günümüzde yaşayanlar arasında en ufak bir fark yoktur. Gelin böcekleri bugünkü halleriyle yaratılmışlardır.

s.66

Üstte görülen ateş böceği fosilinin mikroskop altında çekilmiş bu fotoğrafı, bize 50 milyon yıl öncesine dayanan sayısız bilimsel veri sunmaktadır. İlk olarak böceğin duyargalarının, bacaklarının, eklem yapısının, petek gözlerinin, kanat yapısının kısacası her uzvunun tam yerli yerinde, muntazam düzgünlükte ve eksiksiz olduğunu görürürz. İkincisi, evrimcilerin iddia ettiği gibi, böcekte evrimleşmek üzere olan hiç bir yarım organ veya yapıya rastlamayız. Geçen 50 milyon yıl boyunca bu böcek hiç değişim geçirmemiştir. Ateş böcekleri, harika kanat yapıları, kendi bedenlerinde ışık üretebilmelerini sağlayan sistemleri ve kompleks petek göz yapılarıyla, mükemmel bir yaratılış harikasıdır. Kısacası bu muhteşem canlı bize "evrim yoktur" demektedir.

s.67

Akıl ve mantık sahibi olan hiç kimse bir uçaktaki tasarıma bakıp, bunun kendiliğinden tesadüfler sonucunda oluştuğunu düşünmez. Parçaların tesadüf eseri biraraya gelip uçabilen bir araç oluşturduğunu iddia etmez. Aksine uçaktaki tasarıma bakanlar, her aşamasında çok ince bir plan olduğunu, pek çok mühendis ve teknisyenin bilgi ve tecrübelerini kullandıklarını, emek ve zaman harcadıklarını düşünür. Uçan canlılar ise uçaklardan çok daha üstün özelliklerle donatılmışlardır. Uçma yeteneğine sahip olarak yaratılan bu canlılara bakıp, onların tesadüf eseri var olduklarını söylemek en başta akıl ve mantıkla çelişir. Evrimcilerin klasik senaryoları ise, uçmanın gerektirdiği koşulların, hassas hesapların nasıl olup da bilinç sahibi olmayan bu canlılarda, bu kadar yüksek bir teknolojiyle çalıştığını açıklayabilecek gerçeklikte değildir. Aslında Darwinistlerin verebilecek cevapları yoktur. Çünkü evrim diye birşey yaşanmamış, canlıları Yüce Allah yaratmıştır.

YAŞAYAN FOSİLLER
Kara Hayvanları ve Kuş Fosillerinden Örnekler

Kaplumbağa

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 140 milyon yıl

Bölge: Çin

Fosiller, canlıların milyonlarca yıl önce nasıl bir görünüme sahip olduklarını gösteren en önemli bilimsel kaynaklardır. Kayaların bu kadar detaylı şekil alıp, canlıları en ince ayrıntısına kadar göstermesi, Allah'ın bir harikasıdır.

140 milyon yaşındaki bu kaplumbağanın iskelet yapısı, kabuğunun şekli, kuyruğu, kafatası, en ince ayrıntısına kadar görülebilmektedir ve günümüzde yaşayan canlısıyla birebir aynı özelliklere sahiptir. Canlı milyonlarca yıldır hiç değişmemiş, ne yeni organ eklenmiş, ne de yeni bir uzvu çıkmıştır. İlk yaratıldığı andan itibaren nasılsa, bu kaplumbağalar günümüze kadar öyle gelmişlerdir. Bulunan her fosil ile kanıtlandığı üzere yeryüzünde, hiç bir zaman diliminde evrim yaşanmamıştır.

140 milyon yıllık kaplumbağa fosili ve günümüzde yaşayan canlısı

Altın Maymun Kafatası

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 36 milyon yıl

Bölge: Si Chuan Bölgesi, Çin

Darwinistlerin, insanların sözde maymun benzeri bir ortak atadan türedikleri iddialarına dayanak göstermeye çalıştıkları bilgilerden biri de, bazı maymun türlerinin taklit kabiliyetleridir. Maymunlar, karşılarında gördükleri hareket

ve tavırları taklit edebilme yeteneğine sahiptirler. Ama bu, günün birinde insana dönüşmelerini sağlamaz. Eğer böyle olsaydı zeki olduğu bilinen diğer hayvan türlerinin de zamanla insan olmaları gerekirdi. Örneğin papağanların maymunlara ek olarak, sesleri taklit ederek konuşma yetenekleri de vardır. Bu durumda, Darwinistlerin mantıksız iddialarına göre, papağanların insana dönüşme ihtimali çok daha yüksek olmalıdır.

Resimdeki 36 milyon yıllık maymun kafatası fosili gibi sayısız bulgu, canlıların hep aynı kaldıklarını, hiç değişmediklerini ve bir başka canlıya dönüşmediklerini ispatlamışken, mantık dışı evrimci iddialarda ısrar etmek anlamsızdır.

Penguen Kafatası

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 10 milyon yıl

Bölge: Şili

Bir tür deniz kuşu olan penguenler, kutuplarda buz üstünde yaşayan en kalabalık topluluktur. Bu canlılar, yaklaşık -40C'lik bir ortamda yaşamak zorundadırlar. Ancak sahip oldukları özel donanımlar ile hiçbir sorun olmadan bu zorlu koşullarda yaşamlarını rahatlıkla sürdürürler. Penguenlerin vücutlarının büyük bölümü, sahip oldukları su geçirmez tüyleri sayesinde soğuktan korunur. Derilerinin altında bulunan kalın yağ tabakası ve tüyler, birlikte son derece iyi bir ısı izolasyonu sağlar. Penguenlere ait fosiller bize bu canlıların milyonlarca yıldır aynı beden yapısına sahip olduklarını göstermektedir. 10 milyon yaşındaki penguen fosili de bunun delillerindendir.

Havada uçan kuşlar hafif olmak zorundadırlar, bu yüzden kemiklerinin içi boş olacak şekilde yaratılmıştır. Oysa penguenler derinlere dalabilmek için ağırlığa ihtiyaç duyarlar. İşte bu nedenle farklı bir yaratılışları vardır: Kemiklerinin içi doludur. Böylece rahatlıkla balıkların peşinden derin sulara dalabilirler.

Bu, milyonlarca yıl öncesinde yaşayan pelikanlarda da aynı şekilde var olan bir özelliktir. Bunu bize gösteren en önemli kanıt ise fosillerdir. Burada görülen 10 milyon yıllık penguen fosili bu canlıların değişmeden günümüze kadar geldiklerini kanıtlamaktadır.

Kendisini Darwinist bir ön yargı ile şartlandırmayan, akıl ve mantık sahibi herkes, canlılardaki yaratılış delillerinin bilinçsiz doğa mekanizmalarının ürünü olamayacağını kolaylıkla fark edecektir. Bütün canlıları yaratan Allah'tır. Bu deliller de Yüce Allah'ın sonsuz kudretini ve sanatını gözler önüne sermektedir.

Step Kedisi Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 73 milyon yıl

Bölge: Xian, Shan Xi, Çin

Step kedisi, kedigiller ailesinden bir türdür. Bir ev kedisi büyüklüğündedir. 73 milyon yıllık step kedisi kafatası fosili üzerinde tespit edilen özellikler, günümüzde yaşayan step kedilerinin on milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini ortaya koymuştur. Kafatası üzerinde canlının evrim geçirdiğini gösteren tek bir delil bile bulmak mümkün değildir. Step kedileri evrim teorisini yalanlayan sayısız türden bir tanesidir.

Resimde fosilin günümüzdeki türdeşleriyle birebir aynı özelliklerde olan çene ve diş yapısı bütün detaylarıyla net olarak görülmektedir.

Tazmanya Canavarı Kafatası

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 31 milyon yıl

Bölge: Jiang Xi, Çin

Dinozorların Sessiz Gecesi kitabının yazarı, evrimci Hoimar Von Ditfurth şöyle söylemektedir:

> "Geri dönüp baktığımızda, neredeyse ızdırapla aranan o geçiş biçimlerini bir türlü bulamamış olmamıza şaşırmamamız gerektiğini anlıyoruz. Çünkü büyük olasılıkla böyle bir ara aşama hiç var olmadı. *("Wasserstoff, "Secret Night of the Dinosaurs", Vol. 2 (pp. 22-23 in Turkish edi tion).*

Von Ditfurth, evrimcilerin içinde bulunduğu durumu kendince kurtarmaya çalışarak, her ne kadar "büyük olasılıkla" diye ifade etmiş olsa da, ara aşama diye bir sürecin hiç yaşanmamış olduğu net bir gerçektir. Canlılık tarihi, aşama aşama oluşan varlıkların değil, tarihin her döneminde tüm yapı ve uzuvlarıyla eksiksiz olarak bir anda ortaya çıkan ve varlığını devam ettiren mükemmel canlıların izleriyle doludur. Bu izlerden biri de, resimdeki 31 milyon yıllık Tazmanya canavarı kafatasıdır.

Jaguar Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 87 milyon yıl

Bölge: Shan Gong, Çin

Darwin'in insanlarla maymunların ortak bir atadan geldikleri tezi, ortaya ilk atıldığı dönemde de sonraki dönemlerde de bilimsel bulgularla desteklenemedi. O zamandan bu yana, yaklaşık 150 yıldır, insanın evrimi masalını desteklemek için gösterilen bütün gayretler sonuçsuz kaldı. Elde edilen fosiller, maymunların hep maymun, insanların da hep insan olarak var olduklarını, maymunların insanlara dönüşmediklerini ve maymunla insanın ortak bir ataya sahip olmadıklarını ispatladı. Fosil kayıtlarının kendilerini hayal kırıklığına uğratması ve içinde bulundukları delilsizlik karşısında, evrimcilerin yaptıkları tek şey, hiçbir gerçekliği olmayan kafataslarını tekrar tekrar sıralamak, sahteliği çoktan belgelenmiş fosiller üzerinde spekülasyonlar yapmak oldu. Ancak resimdeki 87 milyon yıllık jaguar kafatası fosili gibi fosiller bu spekülasyonları tamamen geçersiz kılmaktadır. Hiçbir canlının kafatasında on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik olmadığı gibi, maymunlarda ve insanlarda da evrimsel bir değişiklik olmamıştır.

Kızıl Panda Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 67 milyon yıl

Bölge: Qing Hai, Çin

Allah'ın sanatı eşsizdir. Bu sanat yeri, göğü ve tüm varlık alemini kaplamıştır. Allah'ın üstün ve muhteşem yaratması, yoktan var ettiği her varlıkta tecelli etmektedir.

Allah'ın benzersiz yaratışını kavrayamayan evrimciler, canlıların kökenine dair birçok senaryo ortaya koyarlar. Ancak bu senaryolar, bilimin hiçbir dalı tarafından teyit edilmemiştir. Darwinizm'e en ciddi darbe indiren bilim dallarından biri ise paleontoloji olmuştur. Elde edilen milyonlarca fosil, evrimin yaşandığına dair en küçük bir iz bile taşımamaktadır. Bugün doğada gördüğümüz kızıl pandalardan hiçbir farkı olmayan resimdeki 67 milyon yıllık kızıl panda kafatası fosili de bu gerçeği teyit etmektedir.

Pelikan Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 75 milyon yıl

Bölge: Çin

Pelikanlar, ılıman bölgelerde, çoğunlukla toplu halde yaşar ve koloniler halinde yuvalanırlar. Hiç güç sarf etmeden kanatları açık bir biçimde su yüzeyinin hemen üstünde uzun süre süzülerek uçabilen pelikanların çok özel ve büyük kanatları vardır. Tüy yapılarından, içi boş hafif kemiklerine kadar pelikanların bedenlerindeki her detay kusursuzdur. Bu mükemmel yapılar onların su üzerindeki ince bir hava tabakası üzerinde bile tutunarak süzülebilmelerini sağlar.

Resimde görülen pelikan fosili bu yapıların 75 milyon yıldır aynı şekilde var olduğunu bize göstermektedir.

Pelikanların uçmasını sağlayan muhteşem yapılar, Boeing'in uçak mühendislerini harekete geçirmiş ve pelikanınki gibi dev kanatlara sahip bir uçak yapmayı düşünmüşlerdir.

Allah doğada yarattığı örneklerle insanlara yaratma sanatını tanıtmakta ve üzerinde düşünülmesini istemektedir.

Fok Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 68 milyon yıl

Bölge: Yun Nan, Çin

Foklar, büyük göz çukurlarına ve özel burun sistemine sahip canlılardır. Bu canlının 68 milyon yıl önceki haliyle günümüzdeki halinin aynı olduğunu, milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediğini görmek, Yaratılış gerçeğini gösteren büyük bir delildir. Nitekim canlının fosili detaylı incelendiğinde, günümüzde var olan fokların, aynı şekilde 68 milyon yıl öncesinin denizlerinde var olduğunu görürüz. İşte bu ve bunun gibi sayısız delil, evrim teorisinin tarihin tozlu sayfalarına gömülmekte olduğunu belgelemektedir.

Fosil oluşumu esnasında, kemikler ve dişler gibi sert yapılar, yumuşak dokulara kıyasla, daha kolay muhafaza edilir. Yumuşak doku yok olurken, kemiksi yapılar uzun dönemler içinde inorganik yapılara dönüşürler. Diğer bir deyişle canlı kemik dokusunun mineralleri, kayalardaki inorganik minerallerle aynı yapıya sahip olur. Böylece on milyonlarca yıl önce yaşamış canlılar, en ince detaylarına kadar korunurlar. Resimlerde de, 68 milyon yıllık fok dişlerinin yapısal detayı ve kemik dokusunun iç yapısı görülmektedir. Bundan on milyonlarca yıl önce yaşamış canlılar da, tıpkı bugünkü canlılar gibi mükemmel bir kemik dokusuna ve yapısına sahiptirler.

Panda Kafatası

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 4.6 milyon yıl

Bölge: Gan Su, Çin

Pandaların hep panda olarak var olduklarını gösteren bu fosil, canlıların evrimi iddialarını yalanlamaktadır. Bugüne kadar pandaların, sözde ortak atasını gösteren veya günümüzdeki hallerini alana kadar farklı ara aşamalardan geçtiklerini kanıtlayan bir tane bile fosil bulunmamıştır. Bulunan her fosil, yaşı kaç olursa olsun, günümüzdeki pandaların sahip oldukları özelliklerin aynısını taşımaktadır. Bu gerçek karşısında Darwinistler açıklamasız kalmaktadırlar.

Leopar Kafatası

Dönem: Miyosen dönemi

Yaş: 6.3 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwinistlerin tuzakları, insanları aldatma yöntemleri, artık bir anlam taşımamaktadır. İnsanlar, Yaratılış gerçeğini açıkça gösteren Yaratılış Atlası gibi kitaplar, canlıların hiçbir değişim geçirmediklerini belgeleyen sayısız fosil örneği gibi deliller karşısında tüm varlıkların yoktan yaratılmış olduğunu net olarak görmüşlerdir. Darwinist aldatmaca deşifre olmuş, etkisini yitirmiştir.

6.3 milyon yıllık bu leopar kafatası fosili, canlıların değiştiğine dair hikayelerin tümüyle geçersiz olduğunu görmek için yeterli bir delildir.

Yabani Kedi Kafatası (Felis Silvestris)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 80 milyon yıl

Bölge: Qing Dao, Shan Dong, Çin

Darwinizm'in sahte ilahı kör tesadüflerdir. Darwinistler, kör tesadüflerin cansız maddeleri canlı varlıklara çevirebileceğine, canlı türlerini birbirine dönüştüreceğine inanırlar. Bu batıl inanç, tam 150 yıl boyunca bir gerçek gibi sunulmuş, adeta bir din gibi anlatılmıştır. Ancak artık bu batıl inanış tamamen çökmüştür. Elde edilen sayısız fosil,

canlıların yoktan var olduklarını ve hiçbir şekilde evrim geçirmediklerini kanıtlamaktadır. Evrim teorisinin savunulabilecek bir yönü kalmamıştır.

Resimde görülen yabani kedi kafatası fosili, Allah'ın yarattığı sayısız delilden bir tanesidir. 80 milyon yıllık bu fosil, canlının milyonlarca yıldır değişmediğini, dolayısıyla Darwinist iddiaların tümünün yalan olduğunu ilan etmektedir.

80 milyon yıl önce yaşamış yabani kedilerin diş yapılarıyla, günümüzde yaşamakta olanların diş yapıları arasında hiçbir fark yoktur.

Confuciusornis Sanctus

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

125 milyon yıl önce yaşamış, sık rastlanan gagalı kuşlardan biri olan Confuciusornis'in dişleri yoktur, gagası ve tüyleri ise günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri göstermektedir. İskelet yapısı da günümüz kuşlarıyla aynı olan bu kuşun kanatlarında pençeler bulunmaktadır. Ayrıca kuyruk tüylerine destek olan "pygostyle" isimli yapı bu kuşta da görülmektedir.

Bütün bunlar günümüzde yaşayan kuşlarda da var olan özelliklerdir.

Bu ve benzeri fosiller, farklı kuş türlerinin birbirlerinden evrimleştiklerini göstermez. Aksine, günümüz kuşlarının ve Archæopteryx benzeri bazı özgün kuş türlerinin beraberce yaşadıklarını ispatlamaktadır. Bu kuşların bazılarının, örneğin Confuciusornis veya Archæopteryx'in soyları tükenmiş, günümüze ancak belli sayıda kuş türü gelebilmiştir. Soyu tükenen kuşlar evrimciler tarafından spekülasyon konusu haline getirilmeye çalışılmaktadır. Ancak Darwinistlerin çabaları nafiledir çünkü fosil kayıtlarında çok detaylı olarak görüldüğü gibi Confuciusornis günümüz kuşlarından farksızdır.

Kuşların ve diğer uçucu canlıların kara canlılarından evrimleştiğine dair hiçbir bilimsel kanıt yoktur. Aksine, sahip oldukları kompleks yapılar ve bunların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkışı, tüm bu canlıların gerekli uçuş sistemleriyle birlikte yaratıldıklarını göstermektedir.

Kuşların evrimi hikayesi, biyolojik veya paleontolojik kanıtları olan tutarlı bir tez değil, Darwinist ön yargılardan kaynaklanan tamamen hayali ve gerçek dışı bir iddiadır. Bazı uzmanların bilimsel bir gerçekmiş gibi söz etmeyi sevdikleri kuşların evrimi iddiaları, felsefi nedenlerle ayakta tutulan bir masaldan ibarettir.

Fosillere baktığımızda çok somut bir gerçekle karşılaşırız: Evrim hiçbir zaman yaşanmamıştır; tüm canlılar, kendilerine has vücut yapılarıyla, hiçbir evrimsel ataya sahip olmadan fosil kayıtlarında aniden belirmişlerdir. Yani fosiller, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir. Özellikle de kuşlar, fosilleri çok iyi korunduğu için, evrim iddialarını çürüten deliller açısından oldukça zengindir.

Bilimin gösterdiği gerçek, kuşlardaki kusursuz yaratılışın sonsuz bir aklın eseri olduğu, yani kuşları Yüce Allah'ın yarattığıdır.

125 milyon yıllık kuş fosili, Confuciusornis Sanctus

Darwinistlerin kuşların ve uçuşun kökeni aldatmacası

Evrim senaryosunun iddialarından biri de kuşları kapsamaktadır. Bu senaryoya göre sudaki canlılardan -amfibiyenlerden- bir kısmı sürüngenlere dönüşüp tam bir kara hayvanı haline gelmiştir. Bu canlılardan bir kısmı da kuşlar grubunu oluşturmuşlardır.

Evrimci iddialara göre kuşlar, günümüzden yaklaşık 150-200 milyon yıl önce, sözde sürüngen atalarından türemişlerdir. Kuş adayı olan bu hayali canlılar, tam birer kuş olana kadar aşama aşama yeni özellikler kazanmışlardır. Dolayısıyla uçma yeteneği de senaryo gereği aşama aşama bugünkü mükemmel halini almıştır. Ancak evrimcilerin yaşadıklarını varsaydıkları yarı kuş-yarı sürüngen canlıların izine -1.5 asırdır süren çabalara rağmen- hiçbir yerde rastlanmamıştır. Yeryüzü katmanlarında yarısı pul yarısı tüy kaplı derileri olan ya da tek kanatlı veya yarım kanatlı ara geçiş formlarına rastlanmadığı gibi, iddiaların tersine sadece mükemmel yapılardaki, kusursuz, tam canlılara ait fosiller bulunmuştur.

Elbette ki bu durum evrimcilerin iddiaları açısından son derece düşündürücüdür. Çünkü bu bilim dışı hikayeyi doğrulayan hiçbir delil olmamasına rağmen, evrimciler bu iddialarını ısrarla sürdürürler; bir gün bu hayallerinin gerçek olacağı umudunu taşırlar. Evrimcilerin bir türlü gerçekleşmeyen hayallerine destek sağlama çabaları, ilerleyen bölümlerde detaylı olarak değineceğimiz çarpıtmalardan, taraflı yorumlardan öteye gidememiştir.

Kuşlarda gördüğümüz harika özellikler evrimi yalanlıyor

Yeryüzünde on binden fazla kuş türü yaşamaktadır. Bu kuşların her biri birbirinden farklı özelliklere sahiptir. Şahinin keskin gözleri, geniş kanatları ve sivri pençeleri vardır. Yüzlerce metre yükseklikte süzülürken, yukarıdan yavru bir tavşanı fark edebilecek kadar keskin gözlere sahiptir.

Birkaç yüz gramlık yağmur kuşları, her yıl kışı geçirmek üzere 4.000 kilometrelik yolu 88 saat boyunca kanat çırparak ve okyanus üzerinde rotalarını şaşırmadan katederler.

Papağanlar ses taklidi yetenekleri ile en zeki birkaç canlıdan biridir. Papağanlar, çok farklı bir ses organı anatomileri olduğu halde -örneğin dişleri ve dudakları olmamasına rağmen- insanların çıkardığı seslere çok benzer sesler çıkarabilmektedirler.

Bilinen en küçük kuş olan sinek kuşu, uzun gagasıyla çiçek nektarları ve çiçeklerin içinde bulunan küçük böceklerle beslenebilir. Besin alabilmek için çiçeğin önünde havada asılı olarak kalması gerekir ve sahip olduğu özel yaratılışla bunu yapabilen tek kuş sinek kuşudur.

Baykuş ise ince ama keskin olmayan tüylerindeki özel yaratılış sayesinde, geceleri yaptığı av uçuşları sırasında tam bir sessizlik elde eder. Bugün baykuşun kanatları, hava türbülansını -gürültüyü- engellemesiyle bilim adamlarının taklit etmeye çalıştıkları tasarımlar arasında yerini almıştır.

3.5 metrelik kanatları ile en uzun kanat sahibi olan albatroslar yaşamlarının %92'sini açık denizlerde geçirirler ve neredeyse hiç karaya inmezler. Albatrosların çok uzun süre hiç durmadan uçabilmeleri ise, kanatlarını olabildiğince geniş açıp, kanat çırpmadan, hava akımlarını kullanmalarıyla mümkün olur.

Kuşların sahip oldukları özellikleri zaman içinde yavaş yavaş kazanmış olmaları mümkün değildir, çünkü böyle bir sürecin ara aşamalarında hayatta kalmaları imkansızdır. Nitekim evrimcilerin iddia ettikleri gibi aşama aşama mükemmelleşen bir canlı yoktur; aksine farklı canlı grupları, yeryüzü katmanlarında ilk belirdikleri andan itibaren şu anki mükemmel halleriyle bulunmaktadır.

Tüm bunlar, kuşların yaratıldığının bilimsel kanıtlarıdır. Bu kanıtlar, insanlara Kuran'da öğretilen bir gerçeği teyit etmektedir: Bu canlıları, sahip oldukları yeteneklerle ve buna uygun tasarımlarla yaratan, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'tır. Kuran'da Allah **"... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur..."** (Hud Suresi, 56) ayetiyle canlılar üzerindeki hakimiyetini bildirmektedir.

Kuşlar da sahip oldukları kusursuz özellikleriyle göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'ın sanatının ve ilmininin örneklerini sergilemektedir.

RESİM ALTI YAZILARI

s.100

Evrimcilerin, kuşların dinozorlardan evrimleştiklerini ispatlayabilmeleri için, yandaki resimlerde görülen sözde ara geçiş formlarının fosillerini bulmuş olmaları gerekirdi. Ancak, fosil kayıtlarında dinozorlara ve kuşlara ait birçok fosil bulunmasına rağmen, hayali dino-kuşlardan eser yoktur.

Evrimcilerin iddiasına göre çok sayıda rastlanması gereken yarı sürüngen-yarı kuş özellikleri taşıyan kusurlu, eksik organlı garip canlıların hiçbiri yeryüzü katmanlarında yer almamaktadır.

Fosil kayıtlarında bulunan canlılar hep kusursuz ve tamdırlar. Hiçbiri bu resimlerde görüldüğü gibi ara aşamada değildir. Bu gerçek, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının önemli bir delilidir.

DİNO- KUŞLAR SADECE HAYAL ÜRÜNÜDÜR

(1) Fosil kayıtlarında çok sayıda örneklerini gördüğümüz tam bir dinozor.

(2)

HAYALİ ÇİZİMLER

(3)

s.101

Yıllar boyunca sürüngenlerin kuşa dönüştüğü masalının sözde delili gibi gösterilmeye çalışılan Archaeopteryx evrimcilerin halkı nasıl yanıltmaya çalıştıklarının bir örneğidir. Archaeopteryx 150 milyon yıllık bir kuş fosilidir. Bu kuşun bazı sürüngen özellikleri gösterdiği ve bu yüzden sürüngenler ile kuşlar arasındaki "kayıp halka" olduğu iddia edilmiştir. Ancak Archaeopteryx'in tam bir uçucu kuş olduğunu gösteren tüm bilimsel bulgular bu iddiayı geçersiz kılmıştır.

Archæopteryx'in gerçek anlamda uçabilen bir kuş olduğunun en önemli kanıtlarından bir tanesi de hayvanın tüylerinin yapısıdır. Archæopteryx'in günümüz kuşlarınınkinden farksız olan asimetrik tüy yapısı, canlının mükemmel olarak uçabildiğini göstermektedir.

HAYALİ ÇİZİM

(5)

(5) Binlerce örneğini gördüğümüz tam bir kuş.

Evrimcilerin "ara geçiş formu çıkmazı", kuşların kökeni için de söz konusudur. Evrimcilerin iddialarına göre kuşlardan evvel, "tek kanatlı", "yarım kanatlı" canlıların yaşamış olması gerekmektedir. Oysa böyle canlılar yaşamış olsaydı, fosil kayıtlarının bunu destekliyor olması gerekirdi. Ancak evrimci senaryoların kahramanı bu canlılar, hayali çizimlerden ve hiçbir bilimsel delile dayanmayan haberlerden öteye gidememiştir. Canlılar tarihin her döneminde bir anda ortaya çıkmışlar ve eksiksiz ve tam organlara sahip olmuşlardır.

(4)

(2, 3, 4) Böyle yarı gelişmiş canlıların geçmişte yaşadıklarına dair en ufak bir delil yoktur.

s.103

Günümüzde hangi kuş bilimciye sorsanız size bir kuş kanadının, kendine özgü en verimli uçuş şekline sahip olduğunu söyleyecektir. Örneğin şahin, avını hedef alan dalış uçuşu sırasında 300 km hızla uçmasına rağmen dengesi bozulmaz, hedefini şaşırmaz ve uçuş kontrolü mükemmeldir. Bazı kartallar ise aniden saatte 185 kilometre hızla avına saldırıp, sonra kanatlarını açarak, havada altı metrelik bir mesafede tamamen durabilmektedir.

Avının peşinde olan bir kuş kilometrelerce yüksekte, avının üzerinde daireler çizebilir ve keskin gözleriyle onu izleyebilir. Aşağıya doğru aniden saldırırken gözleri odak noktasını kaybetmeden ve göz kırpmadan hedef için otomatik ayar yapar. Böyle bir uçuş için gözle kanatların, dolayısıyla beyin, sinir ve kas sistemlerinin birbirleriyle kusursuz bir uyum ve zamanlama ile çalışması gerekmektedir. Peki bu mükemmel koordinasyon nasıl mümkün olmaktadır? Tüm bu olağanüstü yapıların bilinçsiz doğa güçlerinin ürünü olamayacağı açıktır. Kuşlar herşeyin Yaratıcısı olan Rabbimiz'in kendilerine verdiği üstün özelliklerle uçarlar.

Uçucu kuşların tüyleri merkezi bir gövdeden çıkan tüy, tüycük ve kancalardan oluşur. Kenarlardaki tüycükler bu kancalarla adeta birbirlerine kilitlenirler. Bu kompleks tasarım kuşa güçlü, esnek ve su-geçirmez kanatlar kazandırır. Birbirine sanki bir fermuar gibi tutunan tüylerin bu özel yaratılışı, tesadüf iddialarının geçersizliğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Tüylerin yapısı

Tüy (barb)

Sap

Kanca

Tüycük (barbule)

Confuciusornis Sanctus

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim teorisi, kuşların küçük yapılı ve etobur theropod dinozorlardan, yani bir sürüngen türünden türediği iddiasındadır. Oysa hem kuşlarla sürüngenler arasında yapılan anatomik karşılaştırmalar hem de fosil kayıtları bu iddiayı yalanlamaktadır. Resimlerde görülen fosil, ilk örneği 1995 yılında Çin'de bulunan, Confuciusornis olarak adlandırılan soyu tükenmiş bir kuş türüne aittir.

Confuciusornis'in 125 milyon yıllık fosili bu canlı hakkında bize çok önemli bilgiler vermektedir. Dişleri olmayan, gagası, tüyleri ve iskelet yapısı günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri gösteren Confuciusornis'te uçuşta kuyruk tüylerine destek olan yapı da bulunmaktadır.

Özetle, Archæopteryx ile yaklaşık olarak aynı dönemde yaşamış olan Confuciusornis günümüzde yaşayan kuşlarla çok büyük benzerlik gösterir. Confuciusornis, kuşların evrimi senaryosunu kesin olarak yıkmıştır.

Darwinistlerin kamuoyuna "en eski uçan dinozor" olarak lanse ettikleri bu fosil, gerçekte çok sık rastlanan gagalı bir kuş türüne aittir.

125 milyon yıl öncesinden günümüze kadar ulaşan Confuciusornis'in bütün özellikleri canlının evrimleşmediğini, ilk ortaya çıktığı andan itibaren uçucu bir kuş olduğunu bize göstermektedir.

Milyonlarca yıl öncesinden günümüze ulaşan Confuciusornis benzeri fosiller dinozor-kuş evrimi senaryolarını kesin olarak geçersiz kılmaktadır.

Evrimcilerin bu gerçeği kabullenmemekte direnmeleri, teorinin körü körüne savunulan bir iddiadan ibaret olduğunu ortaya koyması bakımından son derece önemlidir.

Fosil kayıtları, canlı türlerinin hem bir anda ve tamamen farklı yapılarda ortaya çıktıklarını, hem de çok uzun jeolojik dönemler boyunca değişmeden sabit kaldıklarını göstermektedir. Canlıların evrim geçirmiş olmaları mümkün değildir, çünkü doğada onları evrimleştirebilecek bir mekanizma yoktur. Aşağıdaki 125 milyon yıllık fosilin de bize gösterdiği gibi fosil kayıtlarına baktığımızda bir evrim süreci ile değil, aksine evrime tümüyle ters bir tablo ile karşılaşırız. Tüm canlılar bir anda ortaya çıkmışlardır, Allah onları bugünkü halleriyle, eksiksiz olarak yaratmıştır.

125 milyon yıllık kuş fosili, Confuciusornis Sanctus

Kızıl Kurt Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 51 milyon yıl

Bölge: Gao Xiong, Tayvan

Resimdeki, 51 milyon yıl öncesine ait kızıl kurt kafatası, sahip olduğu mükemmel detaylarla bu canlılara ait özellikleri olduğu gibi yansıtmaktadır.

Eğer böyle bir fosil örneği ortaya çıkmamış olsaydı, Darwinistler hiç kuşkusuz kızıl kurtların hayali evrimi üzerinde de sayısız senaryolar üretmeye devam ederlerdi. Sayısız sahte ara form öne sürer, sayısız masallar anlatırlardı. Fakat bu fosil örneği, Darwinist masallara geçit vermemektedir. Bu durum, diğer tüm canlılar ve insan için de geçerlidir. Darwinistler tarafından üretilen her senaryo, tümüyle yalan üzerine kuruludur ve bu artık herkesin kabul ettiği bir gerçek haline gelmiştir.

Kızıl kurtların, diğer tüm fiziksel özellikleri gibi, diş ve çene yapıları da on milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamıştır.

Aslan Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 82 milyon yıl

Bölge: He Zheng, Gan Su, Çin

Darwinistlerin iddiasına göre, 82 milyon yıl öncesine ait bu fosilin, eksikliklerle, yarı gelişmiş organlarla dolu olması gerekirdi. Fosilin göz çukurlarında, çene yapısında, kulak yerlerinde pek çok pataloji olması lazımdı. Fakat durum hiç de böyle değildir. Resimdeki milyonlarca yıllık aslan kafatası mükemmel bir şekilde korunmuştur ve sahip olduğu detaylar, canlının kusursuz görünümde, tıpkı günümüzdekiler gibi bir aslan olduğunu göstermektedir.

Darwinistlerin insanın hayali evrimine dair iddialarının sebeplerinden biri, üzerinde spekülasyon yapabilecekleri maymun fosillerinin sayıca fazla oluşudur. Oysa fosil kayıtlarının verdiği sonuç, spekülasyon değil, hiç kimsenin inkar edemeyeceği kesin bilimsel sonuçlardır. Buna göre canlılık hiçbir değişim geçirmemiş, ara aşamalardan geçmemiştir. Bilim, evrim teorisini inkar etmektedir.

Fosilin dişleri en ince detayına kadar milyonlarca yıldır muhafaza olmuştur.

Güçlü çene yapısı ve yırtıcı dişler aslanların en bilinen özelliklerindendir. 82 milyon yaşındaki bu kafatasında da görüldüğü gibi milyonlarca yıl önce yaşamış aslanlar da bugünküler gibi güçlü dişlere ve kuvvetli bir çeneye sahiptir.

Bozayı Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 74 milyon yıl

Bölge: Liao Yang, Liaoning, Çin

Tıpkı 82 milyon yıllık aslan kafatası, 51 milyon yıllık kızıl kurt kafatası, 78 milyon yıllık benekli geyik kafatası, 90 milyon yıllık sırtlan kafatası ve daha bunlar gibi pek çok kafatası gibi resimde görülen 74 milyon yıllık bu bozayı kafatası da mükemmel şekli ve detaylarıyla kusursuz görünümdedir. Darwinizm'e göre milyonlarca yıl öncesine ait bu fosiller yarı gelişmiş olmalı, çeneleri farklı yerde, göz çukurları başka yerde bulunmalıdır. Burunları daha oluşmamış olmalı, beyni içine alan kafatası boşluğunda derin bozukluklar bulunmalıdır. Ama bu kafatasları mükemmel yapıda oldukları gibi, günümüz canlılarının anatomik özelliklerinin de aynısını barındırmaktadırlar.

Aslında tek bir delil yani yalnızca 74 milyon yıllık bu bozayı kafatası bile, evrimi çürütmeye yeterlidir.

Yabani Köpek Kafatası

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 5.3 milyon yıl

Bölge: Xi An, Çin

Darwin, teorisinin içinde bulunduğu açmazı kitabında şu satırlarla ifade ediyordu:

> "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz *(Darwin, The Origin of Species, New York: Oxford University Press, , 1998, p. 140, 141, 227.)*

Darwin'in ardından, yaklaşık 150 yıl sonra, evrimcilerin karşısındaki soru halen aynıdır: Bugüne kadar milyonlarca fosil örneği elde edilmişken, neden bir tane dahi ara form fosili bulunamamıştır? Darwinist ön yargılarla düşünmeyenler için bu sorunun cevabı açıktır: Çünkü "ara canlılar" hiçbir zaman yaşamamıştır. Canlılar birbirlerinden türeyerek oluşmamışlardır. Canlıların her birini sahip oldukları üstün özelliklerle, Yüce Allah yaratmıştır.

Olağanüstü tutarsızlıklar barındıran ve bilimsel hiçbir delili olmayan evrimci iddiaları milyonlarca yıllık kafatası fosilleri tam anlamıyla yalanlanmış durumdadır.

Kutup Tilkisi Kafatası

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 59 milyon yıl

Bölge: He Zheng, Gan Su, Çin

Fosil kayıtları, Darwinistlerin bilimsel ve akılcı cevap vermelerinin mümkün olmadığı pek çok bilgi ortaya koymuştur:

- Tüm canlı örnekleri gibi, kutup tilkisinin de sözde aşama aşama gelişerek, yani evrimleşerek bugünkü halini aldığını gösteren bir tane bile ara form fosili yoktur.

- On milyonlarca yıl önce yaşamış olan kutup tilkileri, tıpkı bugünküler gibi tam ve kusursuz yapıya sahiptirler. Herhangi bir sözde ilkel görünümleri veya yapıları yoktur.

- Bugün yaşayan kutup tilkilerinin 59 milyon yıl önce yaşamış olanlardan en küçük bir farklılığı yoktur. Bu da söz konusu canlıların on milyonlarca yıldır hiç değişmediğini göstermektedir.

Tüm bu bilgiler, Darwinistleri büyük bir açmazın içine sürüklemekte ve canlıların kökeninin Yaratılış olduğunu bize göstermektedir.

Milyonlarca yıllık fosiller bize çok önemli bir gerçeği göstermektedir. Canlılar evrim geçirmemiştir.

Darwinistlerin teorilerini desteklemesini umut ettikleri fosiller, evrim teorisini tümüyle yalanlamış, canlılığın kökeninin Yaratılış olduğunu ortaya koymuştur.

Sazlık Kedisi Kafatası

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 63 milyon yıl

Bölge: Yun Nan, Çin

Kafatası fosilleri tarih boyunca hiçbir canlının değişmediğinin, bir başka canlıya dönüşmediğinin, her canlı türünün hep sahip olduğu özelliklerle birlikte var olduğunun delillerindendir. Bu deliller, Darwinist düşüncenin açmazlarını ve mantıksızlıklarını vurgulamaktadır. İnsanın sözde maymundan türediğini öne süren evrim teorisinin, maymunların yaşadığı hayali insana dönüşüm sürecinin bir benzerini, neden diğer canlıların yaşamadığını da açıklaması gerekir. Neden bir sazlık kedisinin de günün birinde iki ayağı üzerinde yürümeye karar vermediği, bir tilkinin neden zekasını geliştirip bir profesöre dönüşmediği, bir pandanın neden etkileyici eserler yapan bir sanatçı olmadığı sorusuna evrimcilerin verebileceği bir cevap yoktur. Bu birkaç örnekte görüldüğü gibi bilimsel bir teori gibi sunulan Darwinizm, aslında, inanılmaz derecede mantıksız bir ideolojidir.

63 milyon gibi uzun bir süre içinde hiçbir değişikliğe uğramadığı alttaki kafatası fosilinde açıkça görülen bu canlı, evrimi yalanlayan milyonlarca delilden yalnızca biridir.

Evrim diye bir süreç yaşanmamış, tüm canlıları Allah bir anda, şu anki halleriyle yaratmıştır.

Tay Kafatası

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 3.2 milyon yıl

Bölge: Yun Nan, Çin

> "Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in *Türlerin Kökeni*'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir." *(N. Eldredge, and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, pp. 45-46.)*

Evrimci paleontolog Niles Eldredge'in bu sözlerini resimde görülen 3,2 milyon yıllık tay kafatası doğrulamaktadır. Milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramamış olan bu canlı, Darwinistlerin aslında Darwin'den beri bildikleri bir gerçeği teyit etmekte ve evrimin olmadığını bize göstermektedir..

Grizly Ayısı Kafatası

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 29 milyon yıl

Bölge: Çin

Canlılık tarihinde insanlar her zaman insan, maymunlar her zaman maymun olarak kalmışlardır. İkisi arasında bir geçiş olduğunu gösteren tek bir ara form örneği bulunmamaktadır. Bu durum tüm canlılar için geçerlidir. Tıpkı resimde görülen Grizly ayısı kafatasında olduğu gibi.

Bu canlı da yaratıldığı ilk andan itibaren bugünkü görünümündedir, bir başka canlıdan evrimleşmemiştir. Resimdeki 89 milyon yıllık kafatası, bu gerçeğin en önemli delillerindendir.

29 milyon yıllık ayı kafatası, evrimin olmadığının bilimsel delillerinden biridir ve bu gerçek aynı zamanda Darwinistlerin canlıların kökeniyle ilgili tüm iddialarına önemli bir cevap oluşturmaktadır.

Maymun Kafatası

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 32 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwinistlerin, sözde insanın evrimi için sayısız senaryoları vardır. Hiçbir bilimsel delile dayanmayan bu senaryolar, insanların kendilerini maymundan gelen tesadüfi varlıklar olarak görmeleri için kurgulanmış spekülasyonlardır. Darwinistlerin insanın hayali evriminde ara fosil olduğunu iddia ettikleri tüm fosillerin ya maymun türlerine ya da insan ırklarına ait oldukları ortaya çıkmıştır. Maymunların hep maymun olarak var olduğu, bir başka canlıya dönüşmedikleri bilimsel bir gerçektir. Bunu belgeleyen delillerden biri de resimde görülen 32 milyon yıllık maymun kafatasıdır. Bu fosil örneği, günümüz maymunlarıyla aynıdır. İnsana doğru değişme gösteren hiçbir iz bulunmamaktadır.

Kokarca Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 41 milyon yıl

Bölge: Si Chuan, Çin

Evrim tarihi sayısız sahtekarlığa sahne olmuştur. Çeşitli soyu tükenmiş fosiller veya birkaç kemik parçası hayali ara geçişe delil gibi gösterilmeye çalışılmış, günümüzde yaşayan canlıların fosilleri yıllarca evrimleşmekte olan canlılar gibi kamuoyuna sunulmuştur. Fakat fosiller üzerindeki bu aldatıcı spekülasyonların yerini uzun bir zamandır bir sessizlik kaplamıştır. Çünkü resimde görülen 41 milyon yıllık kokarca kafatasında görüldüğü gibi, günümüz canlılarının büyük bir bölümünün milyonlarca yıl önce bugünkü halleriyle yaşamış olduğu ve dolayısıyla evrim geçirmedikleri anlaşılmıştır. Şimdi artık, evrimcilerin insanın evrimi hikayesi üzerinde yapmakta oldukları sahtekarlıkların ve spekülasyonların da son bulma vakti gelmiştir. 21. Yüzyıl evrim teorisinin geçersizliğinin anlaşıldığı ve Yaratılış gerçeğini herkesin kabul ettiği bir yüzyıl olacaktır.

Fosil kayıtları, yeryüzündeki muhteşem yaratılışın reddedilmesi mümkün olmayan delillerini ortaya koymuştur. Artık bu gerçeğe itiraz mümkün değildir.

Darwinistlerin çırpınışları boşunadır. En akıllıca tutum kuşkusuz gerçekleri görmüşken hatadan dönmek, bir hayalin peşinde daha fazla koşmamak, imtihan için gelinen bu dünyayı boş bir amaç uğruna harcamamaktır.

Sırtlan Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 42 milyon yıl

Bölge: Gui Lin, Çin

Sırtlanların fosil kayıtlarında çok eskilere dayanan bir geçmişi vardır. Ele geçirilen fosillerin hiçbiri, bugünkü sırtlanlardan farklı değildir. Evrim teorisi, iddiasını doğrulamak için en azından tek bir örnekle bu canlıların başka canlılardan türediğine dair bir alamet ortaya koymalı, bir ara fosil sunabilmelidir. Fakat bu, hiçbir şekilde mümkün olmamaktadır ve olması da imkansızdır. Paleontolojinin ortaya koyduğu deliller, yalnızca değişmemiş günümüz canlılarına ait fosillerdir ve her yeni delil evrim aleyhine önemli bir kanıt teşkil etmektedir. Resimde görülen 42 milyon yıllık sırtlan kafatası da evrimi yok eden delillerden bir tanesidir, sırtlanların hiçbir şekilde değişmediklerini göstermektedir.

At Kafatası

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 2.8 milyon yıl

Bölge: He Zheng, Çin

Bu sayfada görülen fosil resmiyle birlikte, Darwinistlerin yıllardır en büyük propaganda malzemesi olarak kullandıkları ve hatta kimilerinin halen kullanmaya devam ettikleri atın evrimi senaryosunu çürüten bir delil daha gözler önüne serilmektedir. 2,8 milyon yıllık at kafatası fosili, günümüz atlarının tamamen aynısıdır. Bu yönüyle de bize, halen doğa tarihi müzelerinde sergilenmekte olan sahte atın evrimi şemalarının bilimsel değerinin olmadığını göstermektedir.

Dolayısıyla bu bilimsel gerçek karşısında Darwinistlerin kitaplarına temsili resimler koymaları, rekonstrüksiyonlarla bu hayali evrimi kendilerince canlandırmaya çalışmaları veya doğa tarihi müzelerinde sahte geçiş şemaları sergilemelerinin anlamı yoktur. Çünkü atın evrimi senaryosu, kesin delillerle çürümüş durumdadır.

At Kafatası

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 4.3 milyon yıl

Bölge: Ji Lin, Çin

Darwinizmin tarihi, evrimi geçersiz kılan fosillerin saklandığı, yıllar boyunca müze depolarında insanlardan gizlendiği örneklerle doludur. Kambriyen fosillerinin keşfedilmiş ilk örneklerinin resimleri, evrimi temelinden çökerten önemli birer buluş olduğu için 70 yıl boyunca Smithsonian Müzesinin deposunda gizlenmişti.

Böyle karanlık bir tarihe sahip olan evrim teorisi, elbette sonraki dönemlerde bulunacak sayısız yaşayan fosil örneğini de aynı sebeple gizleme çabasına girişmiştir. Ancak durum Darwinistler için planladıklarından farklı olmuştur. Yaşayan fosil örneklerinin bu kadar fazla olacağını zannetmeyen Darwinistler yanılmışlardır. Bugüne kadar bulunan fosil örnekleri 350 milyondan fazladır ve tamamı mükemmel ve eksiksiz canlılara aittir. Bunlara bir örnek de 4,3 milyon yıl öncesine ait at kafatasıdır. Fosilin, günümüz atlarından hiçbir farkı yoktur.

Küçük Hint Misk Kedisi Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 39 milyon yıl

Bölge: Shan Dong, Çin

"Pek çok paleontolog fosil kayıtlarında kayıp halkaları bulmak yerine, sadece büyük boşluklarla ve bugüne kadar kaydedilmiş fosil türleri arasında herhangi bir ara form olmadığı gerçeğiyle yüz yüze geldi." *(Jeffrey H. Schwartz, Sudden Origins, 1999, p. 89.)*

Resimde görülen 39 milyon yıllık küçük Hint misk kedisi kafatası, Jeffrey H. Schwartz'ın sözlerini doğrulamaktadır. Fosil kayıtları, evrimcilerin bekledikleri ara formları göstermemiş, 39 milyon yıllık bu canlıda olduğu gibi, kompleks yapıdaki günümüz canlılarının örneklerini ortaya koymuştur.

Zürafa Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 38 milyon yıl

Bölge: Xi An, Çin

Zürafalar, uzun boyunlarıyla dikkat çeken canlılardır. Darwinistler bu olağanüstü canlının boynunun, yüksekteki dallara uzanırken zamanla uzadığı varsayımında bulunmuşlardır. Evrim teorisinin bu en ünlü aldatmacalarından biri, resimde görülen fosil deliliyle ortadan kalkmış bulunmaktadır. Çünkü zürafalar günümüzden 38 milyon yıl önce de aynıdırlar. Evrimcilerin iddia ettikleri gibi sürekli değişim geçiren, dallara ulaşmak için gitgide uzamaya başlayan hayali zürafa örneklerinden fosil kayıtlarında eser yoktur. Zürafa, bugün nasılsa, 38 milyon yıl önce de aynıdır.

Kutup Porsuğu Kafatası

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 62 milyon yıl

Bölge: Ma Jia, Gan Su, Çin

Bundan 62 milyon yıl önce yaşayan kutup porsukları, günümüzdeki türdeşleriyle aynı yapıya, aynı görünüme sahipti. Günümüzdeki türdeşleri gibi yaşıyor, onlar gibi besleniyor, onlar gibi çoğalıyorlardı. Çünkü onları günümüzden 62 milyon yıl önce yaratan da, günümüzde var eden de tüm varlıkların sahibi ve hakimi olan Yüce Allah'tır. Ona can veren, ona bir yaşam şekli belirleyen Allah'tır. Kutup porsuğu da diğer canlılar da kör tesadüflerin ürünü değildir.

Fok Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 84 milyon yıl

Bölge: Xi Ma La Ya Dağı, Çin

1859 yılında Darwin'in keşfettiği, ilk örnekleri 250 milyon yıl öncesine kadar giden ginkgo yaprağı fosili, Darwin'i büyük bir paniğe sürüklemişti. Darwin, keşfettiği bu bulguyu "yaşayan fosil" olarak isimlendirmiş ve bunu teorisi için bir problem olarak görmüştü. Darwin şu anda yaşasaydı, problemlerin büyüklüğü karşısında teorisinden tümüyle vazgeçebilirdi. Yaşamı boyunca teorisini destekleyen tek bir tane bile fosil bulunamaması karşısında, Darwin bu problemin çözümünü takipçilerine devretmiş ve günün birinde ara form bulunabileceğini ummuştu.

Ne var ki Darwin de takipçileri de umduklarını bulamadılar. Buna karşılık resimdeki 84 milyon yıllık benekli fok kafatası fosilinde de görüldüğü gibi, her geçen gün yeni bir günümüz canlısının milyonlarca yıllık fosil örneği ortaya çıkmaktadır. Fosil kayıtları Darwin'i yalancı çıkarmış, Yaratılışın reddedilemez bir gerçek olduğunu ortaya koymuştur.

Ayı Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 78 milyon yıl

Bölge: Gan Su, Çin

Darwinistler, insanın evrimi senaryosunu kendilerince inandırıcı kılabilmek için şimdiye kadar hep sahte delillerle ortaya çıkmışlardır. 40 yıl sergilenen ve sonradan bir sahtekarlık ürünü olduğu anlaşılan Piltdown adamı, tek bir domuz azı dişinden yola çıkılarak hayat hikayesi çizilen Nebraska adamı, 50 yıl boyunca ara form olarak sunulan Ramapithecus, geçersizliği açıkça anlaşıldığı ve bilim adamları tarafından kabul edildiği halde hala bir ara form olarak sunulmakta olan Lucy bunlardan bazılarıdır. Darwinistler "insanın evrimi" diye hayali bir süreci yoktan var etmeye çalışırlar. Fakat yalana dayanan denemeleri her seferinde başarısız olmuştur.

Buna karşılık paleontolojik çalışmalar, milyonlarca yıl boyunca değişmemiş olan fosil örnekleri ortaya koymuştur. 78 milyon yıllık ayı kafatası da bunlardan biridir. Canlıların hiçbiri değişmediğine ve evrimi destekleyen tek bir delil bulunmadığına göre, insanın evrimleştiğine dair tüm spekülasyonlar da geçersizdir. İnsanı yaratan Allah'tır.

Kurt Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 75 milyon yıl

Bölge: Xin Jiang, Çin

Evrimciler çamurlu bir sudan, milyonlarca yıl içinde, henüz bilim adamlarının benzerini geliştiremedikleri ilk hücrenin oluştuğunu iddia ederler. Hücre gibi kompleks bir yapının üstelik de tesadüfen oluştuğunu iddia eden mantık için, medeniyetler kuran, devletler yöneten, ameliyatlar yapan, fikirler geliştiren insanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmek de kuşkusuz zor değildir. Darwinizm mantığı son derece ilkeldir. Bu ilkel mantık içinde imkansızı mümkün hale getirmek de elbette ki kolay görünür. Deliller yokken delil varmış gibi davranmak sorun değildir. Allah'ın yaratma sanatı açık olmasına rağmen, böyle ilkel bir mantıkta bunu takdir edebilecek bir akıl ve anlayışı bulmak zordur. Fakat bu ilkel mantıktan sıyrılmış kişiler için Allah'ın apaçık olan varlığının delillerini görmek kolaydır. 75 milyon yıllık kurt kafatası fosili de bu delillerdendir.

Sansar Kafatası

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 36 milyon yıl

Bölge: Si Chuan, Çin

Darwinizm'e göre, bugün fosilleri bulunmuş olan kafataslarının ve diğer kalıntıların, günümüzdeki canlılardan son derece farklı olmaları gerekirdi. Fosil kayıtlarında bütün canlıların evrimleşmekte olan halleriyle karşılaşılmalı, örneğin yarı balık yarı sürüngen, yarı sürüngen yarı memeli pek çok canlının izi olmalıydı. Şu an yaşayan sansarla birebir aynı olan değil, sansarı andıran ama henüz tam sansar haline gelmemiş garip varlıkların fosilleri bulunmalıydı. Örneğin bulunan sansar kafatası fosillerinde, üç göz çukuru olan, burun çukuru henüz oluşmamış, çenesi alnında gibi ilginç formlara rastlanılmalıydı. Ancak çıkarılan tüm sansar fosilleri, günümüzdeki sansarların bütün anatomik özelliklerini eksiksiz olarak taşımaktadır. Bu da sansarların var oldukları ilk andan itibaren hiç değişmediklerini yani yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Darwinistlerin iddialarını kanıtlayacak tek bir delilleri bile yoktur. Evrimin bu delilsizliğine karşı Yaratılış gerçeğinin delilleri sürekli olarak artmaktadır. Bunun örneklerinden bir tanesi de solda görülen 36 milyon yıllık sansar kafatasıdır.

Bütün sansar fosilleri eksiksizdir ve milyonlarca yıldır bu hayvanların aynı diş, kafa ve beden yapısına sahip olduğunu yani evrimleşmediklerini bize göstermektedir.

Antilop Kafatası

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 4.6 milyon yıl

Bölge: Nei Meng Gu, Çin

Sayfalar boyunca yer alan on milyonlarca yıldır değişmemiş canlı türlerinin sayısı, bu kitapta gördüklerinizden çok daha fazladır. Eğer evrim doğru olsaydı, sayısız türün değiştiğini gösterecek milyarlarca ara form bulunması gerekirdi. Fosil kayıtlarında tüm özellikleriyle tam canlılar yerine, yarı gelişmiş henüz günümüzdeki halini almamış varlıkların izlerini görmemiz gerekirdi. Ne var ki bu ana kadar Darwinistler tek bir tane bile ara form örneği gösterememektedirler. Öte yandan, günümüz canlılarının hiç değişmeden milyonlarca yıl boyunca varlıklarını devam ettirdiklerini gösteren fosiller ise milyonlarcadır ve kitaplarda, sergilerde insanlara Yaratılışın delili olarak gösterilmektedir.

Darwinistlerin bu delilsizliklerine karşı Yaratılış gerçeğinin delilleri sürekli olarak artmaktadır. Bunun örneklerinden bir tanesi de resimde görülen 4.6 milyon yıllık antilop kafatasıdır.

Vaşak Kafatası

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 57 milyon yıl

Bölge: Gan Su, Çin

57 milyon yıl önce yaşamış olan bu canlı, günümüz vaşaklarından farksızdır. Fosili bulunan yüz binlerce günümüz canlısı gibi, o da hiçbir değişim geçirmemiştir. Ele geçirilen bu fosillerle, milyonlarca yıl önce yeryüzünde nasıl bir canlı ortamının bulunduğunu tahmin etmek zor değildir. Milyonlarca yıl önce de Dünya, günümüzdekinden çok farklı değildir. Soyu tükenmiş bazı kompleks canlıların dışında, günümüz canlıları şimdiki görünümleriyle yaşamlarını sürdürmekteydiler. Fosil kayıtları bunu ispat etmiştir. Darwinistlerin bu ispatlı delil karşısında söyleyebilecekleri sözleri yoktur.

Kızıl Kurt Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 51 milyon yıl

Bölge: Gao Xiong, Tayvan

51 milyon yıl öncesine ait resimdeki kızıl kurt kafatası, sahip olduğu mükemmel detaylarla bu canlılara ait özellikleri olduğu gibi yansıtmaktadır.

Eğer böyle bir fosil örneği ortaya çıkmamış olsaydı, Darwinistler hiç kuşkusuz kızıl kurtların hayali evrimi üzerinde de sayısız senaryolar üretmeye devam ederlerdi. Çok fazla sahte ara form çizimleri yapıp, masallar anlatırlardı. Fakat diğer bütün fosiller gibi bu fosil örneği de, Darwinist masallara geçit vermemektedir. Bu durum, diğer tüm canlılar ve insan için de geçerlidir. Darwinistler tarafından üretilen her senaryo günümüzde de tüm hızıyla sürekli olarak bozulmaya devam etmektedir.

Kızıl kurtların, diğer tüm fiziksel özellikleri gibi, diş ve çene yapıları da on milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamıştır.

Siyah Ayı Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 83 milyon yıl

Bölge: Ning Xia, Çin

83 milyon yıl önce günümüzdeki siyah ayıların yaşıyor olduğunu bilmek, evrimin geçersizliğini görmek için yeterlidir. Evrime göre müthiş bir ilkelliğin hüküm sürmesi gereken, yeryüzünün yarı gelişmiş canlılarla dolu olması gereken bir zamanda olağanüstü kompleks yapısıyla dev memelilerin var olması, Darwinizm'in rafa kaldırılması gereken bir teori olduğunu açıkça gösteren yeterli bir delildir. Böylesine bir delil başlı başına yeterliyken, farklı canlı türlerine ait milyonlarca yaşayan fosil bulunmuş ve bunların günümüz canlılarından hiç bir farklarının olmadığı anlaşılmıştır. Kısacası Darwinizm'in çöküşü, Darwin'in ve tüm diğer evrimcilerin en büyük umudu olan fosil kayıtları vesilesiyle olmuştur. Bu, Allah'ın üstün yaratmasıdır.

Fosilin çene yapısındaki detaylar, siyah ayıların on milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerinin ispatlarındandır.

Yeleli Kurt Kafatası

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 7.3 milyon yıl

Bölge: An Hui, Çin

Fosil kayıtları evrim için bir açmazdır. Bu gerçek evrimciler tarafından da zaman zaman ifade edilir. İşte evrimci paleontolog Mark Czarnecki'nin evrim teorisinin delilsiz olduğunu ve fosillerin Yaratılışı gösterdiğini itiraf eden sözleri:

> "Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin Allah tarafından yaratıldığını savunan görüşe destek sağlamıştır." *(Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s. 56)*

Yer Kurdu Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 49 milyon yıl

Bölge: Xi, An, Shan Xi, Çin

Eğer Darwinizm bir gerçek olsaydı, milyonlarca yıllık günümüz canlılarının fosilleri yerine, fosil kayıtlarında gelişmekte olan ara türlerin var olması gerekirdi. Fakat durum böyle değildir, bilimsel bulgular Darwinist masalla uyum sağlamamaktadır. Amerikalı paleontolog S.M. Stanley de bu gerçeği şöyle ifade eder:

> "Bilinen fosil kayıtları kademeli evrimle uyumlu değildir ve hiçbir zaman da uyumlu olmamıştır..." *(S. M. Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, New York: Basic Books Inc., 1981, s. 71)*

Fosil kayıtları soldaki resimde örneği görülen 49 milyon yıllık yer kurdu kafatası gibi, hiç değişikliğe uğramamış milyonlarca canlı türüyle doludur. Bu durum evrimin en büyük açmazlarından biridir.

Bütün canlılar muhteşem özellikleriyle evrimin yaşanmadığını göstermekte ve "biz yaratıldık" demektedirler.

Çakal Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 51 milyon yıl

Bölge: Gao Xiong, Tayvan

Bugüne kadar canlı türlerinin ortak atalarını gösteren bir fosil bulunamamıştır. Canlıların sürekli değiştiklerine dair de fosil kayıtlarında hiçbir iz yoktur. Peki neden Darwinistler teorilerinde bu kadar ısrarcıdırlar? Acaba neden canlıları Allah'ın yarattığına dair bu kadar delil varken, onlar canlıların evrimleştikleri iddiasını savunmaya devam ederler? Bunun nedeni ideolojiktir. Evrim teorisini savunmak, materyalist ve ateist ideolojiler için hayati bir önem taşır.

Darwinistler evrim teorisinde ısrarcı davranadursunlar, fosil kayıtları sürekli yeni delillerle evrimi yıkmaya devam etmektedir. Resimde görülen 51 milyon yıllık çakal kafatası bu gerçeğin örneklerindendir.

Yandaki çakal kafatası fosilinde dişler bütün netliğiyle görülmekte ve çakalların günümüze kadar değişmediğini bize göstermektedir.

Resimdeki fosil, tıpkı kaplanların, kaplumbağaların, tilkilerin, vaşakların, aslanların, gergedanların ve diğer tüm canlıların olduğu gibi, çakalların da hiçbir değişim geçirmediğini ortaya koymaktadır.

Zebra Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Xi An, Çin

Allah her canlıyı farklı görünümde ve biçimde yaratmıştır. Canlıların yaşama şekilleri, ihtiyaçları birbirinden farklı olduğu gibi, beden yapılarında da derin farklılıklar bulunmaktadır. İşte bu nedenle ele geçirilen fosilleri tanımlamak zor değildir. Fosili bulunan canlının tüm anatomik özelliklerini kalıntılardan anlamak mümkündür. Resimde görülen 45 milyon yıllık zebra fosili de bu ayrımı açıkça göstermektedir. Fosil özelliklerinden canlının günümüz zebralarından hiçbir farkının olmadığı açıkça görülmektedir.

Kuşkusuz bu, Allah'ın büyük bir mucizesidir. Eldeki bilimsel kanıt, evrimci bile olsalar, bilim adamları için reddedilemeyecek bir kesinlik taşımaktadır. Canlıların değişmedikleri, yani herhangi bir evrim sürecinden geçmedikleri somut bir bilimsel bulgudur. Bu deliller karşısında, Darwinizm'in nasıl bir aldatmaca olduğu da daha iyi anlaşılmaktadır. Fosil kayıtları, yeryüzündeki muhteşem yaratılışın reddedilmesi mümkün olmayan delillerini ortaya koymuştur. Artık bu gerçeğe itiraz mümkün değildir.

Bilimsel tüm bulgular örneğin fosiller canlıların evrimle değil bir anda ortaya çıktıklarını yani yaratıldıklarını bize göstermektedir.

Fosilleri inceleyen sağduyu sahibi her kişi, canlıların tamamının yaratıldıkları halleriyle değişmeden kalmış olduklarını gösterdiğini kabul edecektir. Canlıların hiçbirinin tarihinde evrim yoktur. Tüm varlıkların Yaratıcısı, tek Hakimi olan Yüce Rabbimiz Allah'tır.

İri Kulaklı Tilki Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 71 milyon yıl

Bölge: Yun Nan, Çin

Tilkilerin bir türü olan iri kulaklı tilki, özel ve büyük kulak yapısı ve diğer tilki türlerine göre daha küçük dişleri ile dikkat çeker. 71 milyon yıllık iri kulaklı tilki kafatası fosili, günümüz türdeşleriyle aynı tipik özelliklere sahiptir.

Dolayısıyla Darwinizm, hem türler hem de türler içindeki çeşitlenmeler konusunda açıklamasızdır. Farklı türdeki tilkiler, fosil kayıtlarında milyonlarca yıl öncesinden beri vardır. Bu durum, diğer pek çok canlı için de geçerlidir ve canlıların diğer türlerden hayali geçişini gösteren tek bir ara form bile bulunmamaktadır. Bütün bu deliller, Darwinizm'in çöküşü konusunda şüpheye yer bırakmamakta, canlıların bugün sahip oldukları tüm kompleks özelliklerle yaratıldıklarını ortaya koymaktadır. Allah her türlü yaratmayı bilendir.

Bugüne kadar on binlerce farklı canlı türüne ait milyonlarca fosil elde edilmiştir. Bu sayfadaki iri kulaklı tilki kafatasında da açıkça görüldüğü gibi bunların tümü tam, eksiksiz, mükemmel görünüm ve komplekslikte canlılardır. Günümüzde yaşamakta olan karınca, balık, ayı, örümcek, kaplan, bugün nasılsa, bundan milyonlarca yıl önce yaşamış örnekleri de aynıdır.

Çizgili Çakal Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 82 milyon yıl

Bölge: Xi Jiang, Çin

82 milyon yıllık çizgili çakal kafatası, geçmişten günümüze kadar izi kalan canlılardan yalnızca biridir. Bu fosil, 82 milyon yıl önceki dünyada, tüm özellikleri tam olarak günümüz çakallarının yaşamış olduğunu göstermektedir. Bu ve bunun gibi sayısız örnek, Darwinistlere şunu anlatmaktadır: Gerek çakalların, gerek maymunların, gerek diğer canlıların, gerekse geçmişte yaşamış farklı insan ırklarının kafatasları incelendiğinde, bunların hiçbirinin değişime uğramadıkları

görülmektedir. Bunların herhangi birinin değiştiğini gösteren tek bir ara form bile bulunmamaktadır. Bunun anlamı, canlıların evrim geçirmedikleri, her birini Yüce Allah'ın yarattığıdır.

Fosilin diş yapısı gibi detayları, canlının bundan 82 milyon yıl önceki haliyle günümüzdeki halinin aynı olduğunu ortaya koymaktadır.

Malaya Ayısı Kafatası

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 6.7 milyon yıl

Bölge: Shan Dong, Çin

Henry Gee, *In Search of Deep Time* (Eski Zamanların Arayışında) isimli kitabında, fosil kayıtlarında evrim teorisini destekleyen herhangi bir kanıt olmadığını, aksine eldeki bilgilerin evrimciler tarafından kendi ön yargılarına göre taraflı şekilde yorumlandığını şöyle belirtmektedir:

> "Evrimle ilgili olarak yaptığımız varsayımların çoğu, özellikle fosil kayıtlarından anlaşıldığı kadarıyla yaşamın tarihi ile ilgili olanlar, temelsizdir." *(Henry Gee, In Search of Deep Time, Ithaca: Cornell University Press, 1999, s. 1-2)*

Henry Gee'nin de ifade ettiği gibi, fosil kayıtları Darwinizm'in yaşamın ve canlılığın kökenine dair iddialarının gerçek dışı olduğunu göstermiştir. Resimdeki 6,7 milyon yıllık Malaya ayısı kafatası gibi sayısız örnek, Darwinizm'in gerçeklerle hiç uyuşmayan bir varsayımdan ibaret olduğunu kanıtlamaktadır.

Bulunan milyonlarca yıllık fosillerin tamamı, bugünkü memelilerin milyonlarca yıl önce de aynı şekilde yaşadıklarını ve evrimleşmediklerini göstermektedir. Bu gerçek aslında Darwinizm'e ciddi bir darbe vurmuş durumdadır. Bu kitaptaki fosillerle sergilenen gerçek de budur.

Sırtlan Kafatası

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 33 milyon yıl

Bölge: He Zheng, Shan Dong, Çin

Toprak altından milyonlarca yıllık bir canlının detaylı kalıntılarının çıkması bir mucizedir. Allah dileseydi, bir canlının kemikleri de, yumuşak dokuları gibi toprak altında kaybolabilir, geriye iz kalmayabilirdi. İşte o zaman Darwinistler, spekülasyonları için bir zemin bulmuş olur, teorileri, biyoloji, mikrobiyoloji ve genetik alanlarında kanıtlanmamış olmasına rağmen, olmayan fosil kayıtlarını senaryo üretmek için kullanabilirlerdi. Fakat durum böyle değildir. Canlıların eksiksiz iskelet kalıntıları toprak altından çıkarılmakta, tüm detaylar analiz edilebilmekte, günümüz canlılarıyla kıyaslar yapılabilmekte ve ele geçen sayısız detay sayesinde canlının türü ve günümüz canlıları ile benzerliği mükemmel şekilde saptanabilmektedir. Dolayısıyla Darwinizm, tüm bilim alanlarında olduğu gibi paleontoloji alanında da çöküşe uğramıştır.

Bu mükemmel kalıntılardan bir tanesi de 33 milyon yıllık sırtlan kafatasıdır ve kafatasının bugün yaşayan sırtlanlardan hiçbir farkı yoktur.

Canlıların sürekli değişerek ilerlediği iddiasındaki Darwinistler, tüm canlı türlerinde net şekilde görülen değişmezliği açıklayamazlar. Aşağıdaki 32 milyon yıllık bu sırtlan kafatası da canlılardaki değişmezliğin örneklerindendir.

Yaban Domuzu Kafatası

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: Shan Dong, Çin

Darwinistler daha önce ilkel mantıklar kullanarak kendilerine taraftar bulabiliyorlardı. Bilimsel cehalet ortamında çamurlu sudan zaman içinde kendi kendine proteinlerin ve nihayet hücrenin oluştuğuna, suda avlanan ayıların bir müddet sonra yüzgeçler kazanarak balinaya dönüştüğüne, maymunların ağaçtan ağaca atlamaktan vazgeçip dik yürümeye karar verip insan olduklarına kitleleri inandırmak onlar için kolaydı.

Genetik ve paleontoloji bilinmediğinden, bütün bu hayali dönüşümler adeta kesin gerçekmiş gibi lanse ediliyordu. Ama şu anda Darwinistler için durum hiç de kolay değildir. Genetik bilimi hücrenin kompleksliğini ortaya koymuştur, paleontoloji ise canlıların değişmediğini... Yanda görülen 58 milyon yıllık yaban domuzu kafatası fosili gibi sayısız örnek, milyonlarca yıllık canlıların günümüzdekilerden farksız bir komplekslik sergilediğini göstermektedir. Artık Darwinizm'in, insanları aldatması mümkün değildir.

Darwin'in beklediği ve tüm Darwinistlerin bulunmasını istediği ara fosillerden tek bir tane bile yoktur. Yeryüzünün hiçbir yerinde tek bir tane bile ara form bulunmamıştır. Bu 58 milyon yıl öncesine ait domuz kafatasının da bugünkü yaban domuzlarının görünümünden hiçbir farkı yoktur. Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gerçek canlıların evrimleşmedikleri, bir anda, bugünkü halleriyle yaratıldıklarıdır.

YAŞAYAN FOSİLLER
Deniz Canlıları Fosillerinden Örnekler

Yayın Balığı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River, Wyoming, ABD

Resimde gördüğünüz 50 milyon yıllık yayın balığı günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Bu balık tıpkı yaratılan diğer milyonlarca balık gibi evrim geçirmemiştir. Evrimcilerin iddia ettiği sudan karaya geçiş de hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Diğer canlılar gibi bu yayın balığı da, 50 milyon yıl önceki görüntüsü ve şekliyle hala yaşamaktadır.

Balta Balığı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Çek Cumhuriyeti

Gümüş renkli, baltayı andıran bu parlak ve küçük balıkların diğer birçok derin deniz balığı gibi, karınlarının alt kısmında ışık üreten organları vardır. Bu balıklar, vücutlarının altında mavimsi ışık yayabilen 100 kadar ışık organına sahiptirler. Bu mükemmel yaratılışla milyonlarca yıldır denizlerde yaşayan balta balığı başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemiştir. Resimde gördüğünüz 37-23 milyon yıllık Oligosen dönemine ait balta balığı fosili Çek Cumhuriyeti'nde bulunmuştur ve günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynıdır.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Denizanası

Dönem: Kambriyen dönemi

Yaş: 500 milyon yıl

Bölge: Visconsin, ABD

Resimde görülen 500 milyon yıllık denizanası fosilinin günümüze kadar gelmesi adeta bir mucizedir. Çünkü denizin altında yaşayan bu canlının balıklar gibi bir iskeleti yoktur, tamamen jölemsi bir yapıya sahiptir. Normal şartlarda bu hayvanın günümüze kadar gelen bir fosilinin kalmaması gerekir. Ancak Allah, evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmak için bu canlının da fosilleşmesini sağlamış ve 500 milyon yıl öncesinden günümüze bir delil sunmuştur.

Denizanalarının kalpleri, beyinleri, kemikleri, pulları ve gözleri yoktur. Sinir sistemleri sinir ağı biçiminde şekillenmiştir. Denizanalarının bazı türleri zehirlidir. Zehirsiz olanlarda da savunma amacıyla kullanılan biyolüminesans denen, kimyasal bir reaksiyon sonucunda meydana gelen ışığı yayma özelliği vardır. Denizanaları da tıpkı diğer canlılar gibi Allah'ın muhteşem yaratma sanatının birer tecellisidir.

500 milyon yıl öncesine ait olan ve bu canlıların hiç değişmeden günümüze kadar ulaştığını kanıtlayan bu denizanası fosili, evrimin geçersizliğini gösteren yüzmilyonlarca fosilden yalnızca biridir.

Mürekkep Balığı

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 148 milyon yıl

Bölge: Solnhofen, Almanya

148 milyon yıllık bu mürekkep balığı diğer yaratılmış canlılar gibi hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Bu da evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğinin ve tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığının apaçık delilidir. Onkollular grubunda yer alan mürekkep balıklarının ağız bölgesinden çıkan 10 tane kolu vardır. Mürekkep balıkları son derece hassas bir koku ve tat alma duyusuna ve gözlere sahiptirler. Gözleri o kadar kuvvetlidir ki tam 70 milyon hücreyle yaptıkları görme işlemi sonucu, arkalarından gelen bir tehlikeyi dahi hemen fark edebilir ve çok seri hareket ederek kendilerini koruyabilirler. Allah bu balıkta mükemmel bir savunma sistemi yaratmıştır. Saldırıya uğradığında mürekkep kesesinden koyu renkli bir sıvı püskürten mürekkep balığı, düşmanını bu şekilde aldatarak hizla tehlikeden uzaklaşabilir.

Kemikli Turna

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 152 milyon yıl

Bölge: Regensburg, Almanya

Kemikli turna balığı uzun ince koni biçimli, güçlü dişlerle donanmış uzun ve gagamsı bir çeneye sahiptir. Bu canlının Almanya'da bulunan 150 milyon yıllık fosiliyle günümüzde yaşayan örneği karşılaştırıldığında özel görünümlü çenesinden, kemik ve kuyruk yapısına kadar hiçbir değişikliğe uğramadığı çok net bir şekilde görülmektedir. Kemikli turna balıkları, evrimin geçersizliğini gözler önüne seren sayısız canlıdan biridir. Bilinen en eski örnekleri Jura döneminde (206 - 144 milyon yıl) yaşamış olan kemikli turna balıkları milyonlarca yıldır aynı kalmışlardır.

Mercan

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

Mercanlar denizin derinliklerinde yaşayan omurgasız canlılardır. Yumuşak mercanlar, boynuzsu mercanlar, dikenli mercanlar gibi çeşitleri vardır. Mercan kuruyup katılaştığında taş gibi bir yapıya sahip olur, denizin dibinde ise adeta bitki gibidir. Mercanlar denizin diplerinde rengârenk çiçek bahçelerini andırırlar.

Resimde görülen 150 milyon yıllık mercan fosili tüm detaylarıyla korunacak şekilde fosilleşmiştir. İki resimde açıkça görüldüğü gibi fosillerdeki mercanlar, günümüzde yaşayan örnekleriyle birebir aynıdırlar. Bunun anlamı ise, mercanların aradan geçen 150 milyon yıla rağmen hiç değişmedikleri, yani evrim geçirmedikleridir.

Istakoz

Dönem: Karbonifer dönemi

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: İllinois, ABD

Fosil kayıtları son derece zengindir ve canlılığın kökenini anlamak için yeterli sayıdadır. Fosilleri incelediğimizde farklı canlı türlerinin, aralarında hayali evrimsel "geçiş formları" olmadan, yeryüzünde bir anda ve farklı yapılarıyla, ayrı

ayrı ortaya çıktılarını görürüz. Bu da tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığının delillerinden biridir. Yaratılışın açık bir gerçek olduğunu gösteren fosillerden biri de resimde görülen tam 300 milyon yıllık ıstakoz fosilidir. Yengeç, karides ve kerevit gibi Onayaklılar (*Decapoda*) takımından olan ıstakozun bedeninin detayları 300 milyon yıllık fosilinde de çok net bir şekilde görülmektedir. Bu canlı da diğer canlılar gibi yaratıldığı ilk günden bu yana aynı kalmış, en ufak bir değişikliğe bile uğramamıştır.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Boynuzlu Köpekbalığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Boynuzlu köpekbalığının günümüzde yaşayan canlı örneğini incelediğimizde balığın uzun gövdesinde geniş çıkıntılar olduğu görülür. Balığın 95 milyon yıllık fosiline baktığımızda da uzun gövdesinde yer alan çıkıntıların, kafa ve kuyruk yapısının en ufak bir değişikliğe uğramadığı açıkça görülmektedir. Boynuzlu köpekbalığı denizin derinliklerinde yaşar, bazen karın kanatçıklarını kayalara sürter. Mağara veya resiflerde avlarına pusu kurarlar. Yaklaşık 1 metre boyları vardır. Resimdeki 95 milyon yıllık boynuzlu köpekbalığı fosili de, Darwinistlerin yenilgisini bir kez daha vurgulamakta, tüm canlıları Rabbimiz'in yarattığı gerçeğini ispat etmektedir.

Coelacanth

Dönem: Trias Dönemi

Yaş: 210 milyon yıl

Bölge: Madagaskar

Resimde 210 milyon yıllık fosili görülen Coelacanth balığının günümüzde yaşayan örneğinin bulunması evrimcilere çok büyük darbe indirmiştir. "Canlıların sudan karaya geçişi" tezlerine delil arayan evrimci biyologlar, Coelacanthların fosillerinden yola çıkarak, akıl dışı iddialar ortaya attılar. Balıkta sözde ilkel (tam işlev görmeyen) bir akciğer bulunduğunu ileri sürdüler. Bu, pek çok bilimsel kaynakta anlatılıyor, hatta Coelacanth'ı denizden karaya çıkarken gösteren çizimler yayınlanıyordu. 1938 yılına kadar birçok evrimci zoolog bu canlının, gövdesindeki iki adet çiftli yüzgeci kullanarak deniz tabanında yürüdüğünü ve deniz-kara hayvanları arasında bir geçiş formu olduğunu varsayıyordu.

Evrimciler bu iddialarına dayanak olarak ellerinde bulunan Coelacanth fosillerinin yüzgeçlerindeki kemikli yapıları gösteriyorlardı.

Ancak 22 Aralık 1938'de Hint Okyanusu'nda yaşanan bir gelişme bu ara tür iddiasını tamamen çürüttü. 70 milyon yıl önce soyu tükenmiş bir ara geçiş formu olarak tanıtılan Coelacanth ailesinin *Latimeria* türüne ait canlı bir üyesi, okyanusun açıklarında ele geçti! Kuşkusuz Coelacanth'ın "kanlı-canlı" bir örneğinin bulunması, evrimciler açısından büyük bir şoktu. Üstelik en az 70 milyon yıl önce ortadan kalktığı düşünülen bu canlı türü üzerinde yapılan incelemeler, Coelacanthların 400 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramadıklarını gösteriyordu. İlerleyen yıllarda (başta 1939'da Chalumnea Nehri açıklarında ve Madagaskar kıyılarında, 1952 ve 1953'te Komor Adaları'nda olmak üzere) başka bölgelerde de evrimcilerin "nesli tükenmiş" dedikleri 200'den fazla Coelacanth yakalandı.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Bu balıkların yakalanmasıyla beraber evrimci bilim adamlarının o güne kadar hayali yorumlar yapmakta ne kadar ileri gidebilecekleri de anlaşılmış oldu. Coelacanthlar ne ilkel bir akciğere, ne de büyük bir beyne sahiptiler. Evrimci araştırmacıların ilkel akciğer olduğunu düşündükleri yapı, balığın vücudunda bulunan bir yağ kesesinden başka bir şey değildi. Ayrıca iddia edilenin tersine balık büyük bir beyin hacmine de sahip değildi, balığın büyük bir kafatası vardı ancak içinde ufak bir beyni vardı. Böylece balıklar ve amfibiyenler arasındaki tek ciddi sayılabilecek ara form iddiası da "geçersiz" hale geldi.

Bunun üzerine, Coelacanth'ın evrimci yayınlardaki popülaritesi bir anda yok oldu. Francis Hitching bu durumu şöyle açıklıyor:

> "Eski formlarından hiçbir farklılık sergilemeyen, doğal deniz ortamına tam adapte olmuş ve karaya çıkmaya hiç eğilim göstermeyen birkaç düzine Coelacanth ele geçirilince, bu tür, derhal ara-geçiş formu olarak gösterildiği ders kitaplarından çıkarıldı." *(Jacques Millot, "The Coelacanth", The Scientific American, Aralık 1955, Sayı 193, s. 39)*

Evrimcilerin çabaları nafiledir. Bütün deliller evrimi yalanlamakta ve Yaratılışın bir gerçek olduğunu göstermektedir. Bir ayette Allah şöyle buyurmaktadır:

> **De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)**

210 milyon yıllık Coelacanth fosili

Yılan Yıldızı

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 400-380 milyon yıl

Bölge: Almanya

Yılan yıldızının gövdesi diğer deniz yıldızlarından farklıdır. Yılan yıldızının ince kolları çiçeği andıran küçük bir gövdeden çıkmaktadır ve bu yönüyle diğer deniz yıldızlarından ayırt edilmektedirler. Evrimcilerin iddia ettiği gibi kademeli şekilde evrim sürecinin hiçbir şekilde yaşanmadığını kanıtlayan fosillerden biri de resimde görülen 400-380 milyon yıllık yılan yıldızı fosilidir. Yılan yıldızı 400 milyon yıl önce de tıpkı bugün yaşayan canlı örneği gibi yılan yıldızıdır ve en ufak bir değişikliğe uğramamıştır. Fosiller karşısında ağır yenilgiye uğrayan evrim teorisinin geçersizliğini ünlü evrimcilerden Norman Macbeth şöyle itiraf eder:

> "Maalesef evrim alanındaki açıklamaların çoğu iyi değil. Doğrusu bunların açıklama olarak değerlendirilmeleri bile çok zordur. Öneri, önsezi ve boş hayallerdir, hipotez olarak adlandırılmaları bile yanlış olur." *(Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, Boston: Gambit, 1971, s. 147)*

Sardalya

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Sardalya balıkları sürü halinde, yazın orta, kışın derin sularda yaşayan gezici balıklardır. Boyları, ortalama 15 santimetre en çok 20-22 santimetre olur. Bu balıklar Karadeniz, Marmara, Çanakkale Boğazı ve Kuzey Ege'de sıkça bulunur. Resimde sürü şeklinde yaşayan bu türün 95 milyon yıllık fosili görülmektedir. Tıpkı Allah tarafından yaratılan diğer canlılar gibi, bu canlı da yaratıldığı ilk günden itibaren hiçbir değişikliğe uğramadığından, evrim teorisine büyük darbe indirmiştir.

Somon Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 110 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Resimde 110 milyon yıllık Kretase dönemine ait Brezilya'da bulunan somon balığı fosili görülmektedir. Paleontoloji bilimi milyonlarca yıl önce yaşayan canlılarla bugün yaşayan canlı örneklerinin hiçbir değişiklik geçirmediklerini bilim dünyasına ispat etmiştir. Yaratılışı ispat eden milyonlarca fosil artık bilim adamlarının evrim teorisini savunmalarını

imkansız hale getirmiştir. Somon balıkları Allah tarafından çok özel yaratılmış balıklardır. Somon türleri yumurtadan çıkar çıkmaz denize doğru göç etmeye başlar. Köpek somonları birkaç hafta beslendikten sonra, Kral ve Atlantik somonları ise akarsularda 1 ila 3 yıl arasında değişen gelişim sürelerini tamamladıktan sonra denizlere açılırlar.

Genç somon balıkları hayatlarının ilk göçlerinde içinde bulundukları ırmakta akıntı boyunca ilerler; denize doğru yaptıkları bu yolculukta çağlayanlar, kirli sular ve kendilerini avlamak isteyen büyük balıklar gibi türlü tehlikelerle karşı karşıya gelirler. Bunları atlatıp denize ulaşanlar göçlerini tamamlamış olurlar. Denizlerde birkaç yıl geçirdikten sonra iyice gelişip üreme olgunluğuna erişenler hayret verici yeni bir göçe başlar. Bu yolculukta, akıllara durgunluk veren ilk gerçek; balığın yol alması gereken mesafenin uzunluğudur. Açık denizlerde seyreden somonların amaçlarına ulaşmaları için binlerce kilometre yüzmeleri gerekmektedir. Örneğin, bir köpek somon balığı sonbahardaki yumurtlama döneminde, Yukon Nehri boyunca 3.200 kilometreden fazla yüzer. Somonlar da diğer tüm canlılar gibi Allah'tan aldıkları ilhamla hareket ederler ve O'nun yaratışındaki ihtişamı gözler önüne sererler.

Taraklı Denizanası

Dönem: Kambriyen dönemi

Yaş: 525 milyon yıl

Bölge: Utah, ABD

Resimde 525 milyon yıllık, Kambriyen dönemine ait taraklı denizanası fosili görülmektedir. Bilimsel adı 'ktenefor' olan bu canlılara taraklı denizanası denilmesinin sebebi sekiz sıra halinde kirpiklere sahip olmalarıdır.

Taraklı denizanalarında öteki türdeşlerinde bulunan "nematosist" denen ve kıvrılmış tüp şeklindeki yakıcı yapı bulunmaz. Denizanalarının ve ktenoforların çoğunda biyolüminesans denen biyolojik ışıma olayı görülür. Bu da denizin derinliklerinde bu canlının muhteşem ışık ve renk gösterisi sergilemesini sağlar. Kuşkusuz bu özellik canlıya yaratıldığı andan itibaren Allah tarafından verilmiştir. Bu canlının 525 milyon yıl önceki halini gösteren fosili de evrim teorisinin geçersizliğini ispat etmektedir.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Bivalve

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 206-144 milyon yıl

Bölge: Majunga Havzası, Madagaskar

Madagaskar adasında bulunan 144 milyon yıllık bivalve fosiline bakıldığında bu canlının bugün yaşayan canlı örneğiyle tamamen aynı olduğu açıkça görülmektedir.

Bivalvenin yüzeyindeki en ince detaylar ve enine çizgiler dahi fosilde gözlemlenebilmektedir. Gördüğünüz gibi aradan 144 milyon yıl geçmesine rağmen canlıda en ufak bir değişiklik gerçekleşmemiş, canlı evrim geçirip başka bir canlıya dönüşmemiştir.

Güneş Mercanı

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Atlas Dağları, Fas

Nobel ödüllü ünlü evrimci Dr. Robert Milikan evrim teorisinin geçersizliğini şöyle itiraf etmektedir:

> *"Şu çok acıklı: Biz bilim adamları şu ana kadar hiçbir bilim adamının kanıtlayamadığı evrimi kanıtlamaya çalışıyoruz." (Vital topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland)*

Gerçekten de 21. yüzyılda gelişen fosil bilimi ve paleontoloji, evrim teorisini tam anlamıyla yıkmış ve canlıların kademeli olarak birbirlerinden türemediklerini ortaya koymuştur. 150 milyon yıl önce bir istakoz, bir ahtapot, bir mürekkep balığı ve bunun gibi milyonlarca tür nasıl bir görüntüye sahipse bugün de aynı görünüme sahiptir. Resimde görülen mercan da aradan 350 milyon yıl geçmesine rağmen hiç değişmemiştir.

Mercanların yumuşak mercanlar, boynuzsu mercanlar, dikenli mercanlar, gerçek mercanlar gibi çeşitleri vardır. Deniz şakayıkları da bu sınıftandır. Polip vücutlu bu canlıların mineral maddelerinden karışmış boynuzsu iskeletlerine de mercan denir. Mercan iskeletlerinin binlerce yıl boyunca belli bir bölgede toplanması sonucunda da, mercan kayalıkları meydana gelir. Son derece estetik görünümlü bu canlı Allah'ın sanatını yansıtmaktadır.

Kaplan Köpekbalığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Kaplan köpek balıklarının tıknaz ve silindir şeklinde bir görünümleri vardır ve bu canlı yaklaşık 3.5 metre uzunluğundadır. Tek başına yaşar ve bir çok deniz hayvanını avlar. Hatta diğer köpek balığı cinslerine bile saldırır.

Kaplan köpek balığı ismini, sırtındaki koyu renkli şeritlerinden almıştır, yaşlandıkça sırtındaki bu şeritler kaybolur. Bu canlının 95 milyon yıllık fosiline bakıldığında silindir şeklindeki kafatası ile yüzgeç detayları ve iskelet yapısı çok net bir şekilde görülmektedir. Kaplan köpek balığı fosillerinin de ispat ettiği gibi canlılar evrim geçirmemiştir. Tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Yaşayan fosiller, günümüzdeki örnekleriyle aralarında farklılık bulunmayan, dolayısıyla türlerin milyonlarca yıl boyunca hiçbir evrim geçirmediği gerçeğine ayna tutan kanıtlardır. Bu yönleriyle evrim teorisine ağır bir darbe oluştururlar.

Bilindiği gibi evrim teorisi, ancak değişen çevre şartlarına uyum sağlayabilen canlıların hayatta kalacağını, hayali bir takım rastlantısal değişimlerin etkisiyle canlıların bu süreçte başka canlılara evrimleşeceğini iddia etmektedir. Yaşayan fosiller ise, teorinin, türlerin zaman içinde değişen şartlara göre değişim geçireceği iddiasının asılsız bir hikayeden ibaret olduğunu ortaya koymaktadır. Tarihte yüz milyonlarca yıl geriye uzanan, çok eski yaşayan fosil örnekleri mevcuttur. Yaklaşık 400 milyon yıllık olduğu halde hiçbir değişim izi ortaya koymayan köpek balığı ve evrimcilerin soyu tükenmiş bir ara geçiş canlısı olarak ortaya attıkları ama günümüzde halen yaşayan bir dip balığı olduğu anlaşılan Coelacanth gibi canlıların fosilleri, evrim teorisinin değişim senaryosunu yalanlayan çok çarpıcı bir tablo çizmektedir.

95 milyon yaşındaki kaplan köpek balığı fosili

Mürekkep Balığı

Dönem: Jurasik dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Solnhofen, Almanya

Kafadanbacaklılar (*Cephalopoda*) sınıfının, Onkollular (*Decapodiformes*) grubundan olan mürekkep balığı denizlerde yaşayan bir yumuşakçadır ve günümüze kadar soyunu devam ettirmiştir. Mürekkep balığı hep mürekkep balığı olarak var olmuştur. Başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemiştir. Bu gerçeğin teyidi olan fosil bulguları, diğer tüm canlılar gibi mürekkep balıklarının da evrim geçirmediklerini söylemektedir. Mürekkep balıkları Allah'ın bedenlerine koyduğu tehlike anında mürekkep püskürtme yöntemi ile düşmanlarından korunur ve mükemmel bir kamuflaj örneği sergilerler.

Iskarmoz (Barracuda)

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 5 milyon yıl

Bölge: Marecchia Nehri Oluşumu, İtalya

Iskarmoz balığı bütün sıcak ve ılık denizlerin sığ sularından 100 metre derinliğe kadar olan bölgede yaşayan bir balıktır. Sürü halinde dolaşırlar ve son derece yırtıcıdırlar, öyle ki köpek balıklarına bile hücum ederler. Balığın 5 milyon yıl önce İtalya'da bulunan, Miosen dönemine ait fosili, canlının kafasının tam altında ve kuyruklarında olan küçük yüzgeçlerini, ince ve uzun kafa yapısını, uzun ince gövdesini çok net bir şekilde göstermektedir. Tüm bu detaylar ıskarmoz balığının aradan geçen 5 milyon yıla rağmen hiç değişmediğini, yani evrim geçirmediğini ispatlamaktadır.

Mantis Istakozu

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Karbonifer döneminden (354 - 290 milyon yıl) beri hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren mantis ıstakozları, evrim teorisini geçersiz kılan canlılardan biridir. Bir canlının yaklaşık 300 milyon yıl boyunca hiç değişmemesi evrimcilerin mantıksız izahlarıyla açıklanabilecek bir durum değildir. Resimdeki mantis ıstakozu fosili ise 95 milyon yaşındadır ve hem 300 milyon yıl önce yaşamış hem de günümüzde yaşayan mantis ıstakozlarının tamamen aynısıdır.

Mantis ıstakozunun boyu 30 santimetreye ulaşabilir ve üzerinde çok farklı renkler barındıran bir kabuğa sahiptir. Tehlikeli kıskaçları sebebiyle dalgıçlar tarafından "parmak yaran" olarak adlandırılan mantis ıstakozları, hayvanlar âlemindeki en kompleks göz sistemine sahip canlılardandır. Mantis ıstakozu, insanlardan dört kat fazla olmak üzere, 12 ana rengi görebilir ve aynı zamanda farklı tip ışık kutuplanmalarını yani ışık dalgalarındaki titreşimlerin yönünü algılayabilir.

Mene Balığı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: Monte Bolca, İtalya

Menidae familyasına dahil olan Mene balığına özellikle Pasifik Okyanusu'nda sıkça rastlanır. Canlının, Senozoik zamana (65 milyon yıl - günümüz) ait pek çok fosil örneği elde edilmiştir. Resimde görülen, 54-37 milyon yıllık Eosen dönemine ait fosili bu canlının hiçbir şekilde değişmediğini gösteren önemli bir kanıttır. Fosil günümüzde yaşayan canlı

örneğiyle tamamen aynı olup balığın geniş gövdesini, küçük kuyruk yapısını, iskelet yapısını ve bedeninin altından çıkan iki uzun yüzgecini çok net bir şekilde göstermektedir. Fosil kayıtları canlıların milyonlarca yıl önceki hallerinin adeta resmini yansıtır. Eğer bir canlı on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmemişse, o zaman canlıların evrimi senaryosundan bahsetmek mümkün değildir.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Geniş gövde, küçük kuyruk, özel iskelet yapısı ve bedenin alt kısmından çıkan iki uzun yüzgeç...

Bunlar Mene balığının milyonlarca yıldır değişmeyen ve onu bize tanıtan tipik özelliklerindendir. Fosil kayıtları bu balığın milyonlarca yıl önceki halini adeta bizim için resmetmekte ve canlının hiç değişmediğini göstermektedir.

Ahtapot

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ahtapot gibi kabuksuz ve omurgasız hayvanların dahi tüm detaylarıyla fosil kayıtlarında bulunması Allah'ın mucizelerinden biridir. Bu yumuşakçaların kafa yapısı, kolları ve göz çukurları dahi, bulunan fosillerde çok net bir şekilde görülmektedir. Böylece insanlar Allah'ın yarattığı bütün türlerin fosil kayıtlarını görerek bütün canlıların hiçbir değişikliğe uğramadığına şahit olmaktadırlar. Ahtapot *Kafadanbacaklılar* sınıfından bir yumuşakçadır. Vücutları kısa ve yuvarlak yapıdadır. Bir çift gelişmiş gözleri vardır. Başının çevresinden 8 adet kol çıkar. Bu kolların uzunlukları aynı olup, dipte kısa bir zarla birbirlerine bağlıdır. Her kolda iki sıra vantuz bulunur. 2-3 santimetreden 10 metreye kadar ulaşan değişik büyüklükte türleri vardır. Zeminde emici kolları üzerinde sürünerek hareket eder veya emdiği suyu bedeninden basınçla püskürterek jet sistemiyle hızla geri giderler. Ahtapotların üstün bir renk değiştirme kabiliyetleri de vardır, bu sayede rahatça gizlenirler. Midye ve istiridyelerin kabuklarını açıp, tekrar kapanmalarına mani olmak için kabukların arasına taş sıkıştırıp, içlerini yerler. Kemiksiz olduklarından vücut ve kollarını iyice inceltip çok dar aralıklardan geçebilirler. Ahtapot da tıpkı diğer hayvanlar gibi Allah'ın muhteşem yaratışının eseridir.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Dikenli Çütre Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Hakel, Lübnan

Evrimciler, balıkların omurgasız deniz canlılarından, amfibiyenlerin ve günümüz balıklarının sözde "atasal" bir balıktan, sürüngenlerin amfibiyenlerden, kuşların ve memelilerin ayrı ayrı sürüngenlerden ve en son olarak insanların ve günümüz maymunlarının ortak bir atadan evrimleştiklerini iddia ederler. Fakat fosil kayıtlarında bu iddiaları doğrulayan tek bir ara geçiş formu bile bulunamamıştır.

Bu sayfada görülen 95 milyon yıllık dikenli çütre balığının fosili ile günümüzde yaşayan örneği tamamen birbiriyle aynıdır. Dolayısıyla bu canlı da diğer türler gibi yaşadığı milyonlarca yıl boyunca en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Bulunan her fosil, evrim teorisinin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ve tüm canlıların Allah tarafından mükemmel halleriyle yaratıldıklarını ispat etmektedir.

Spatula Balığı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River Formasyonu, Wyoming, ABD

Spatula balığının, neredeyse vücudunun uzunluğuna yakın son derece belirgin, spatulaya benzeyen ağız ve burun yapısı ile küçük yüzgeçleri 50 milyon yıllık fosilde de son derece net bir şekilde görülmektedir. Canlı aradan 50 milyon yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Charles Darwin evrim teorisini ortaya atarken canlıların mutasyonlar yoluyla birbirlerinden türediklerini iddia etmiştir. Fakat bulunan milyonlarca fosil canlıların birbirlerinden evrimleşmediklerini, ilk yaratıldıkları halden günümüze kadar aynı şekilde kaldıklarını göstermektedir. Bilim adamı Stephen Jay Gould mutasyonlarla türler arasında geçiş olamayacağını şöyle ifade etmektedir:

> "Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz." *(Stephen Jay Gould, "Is a New and General Theory of Evolution Emerging?", Lecture at Hobart&Wm Smith College, 4 Şubat 1980)*

Üstteki ve yandaki resimde görülen, Eosen dönemine ait 50 milyon yıllık spatula balığının alttaki resimde yer alan ve günümüzde yaşayan örneğinden hiçbir farkı yoktur.

Balığın spatulaya benzeyen ağız yapısı, kendine özgü yüzgeçleri aynen durmaktadır. Bunun gibi fosiller bizlere canlıların evrimleşmediklerini, tümünü Allah'ın bir anda, eksiksiz olarak yarattığını göstermektedir.

Dikenli Vatoz

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Dikenli vatoz (*Dasyatis pastinaca*), *Dasyatidae* familyasından, kuzeydoğu Atlantik Okyanusu'na ve Akdeniz'e özgü bir balık türüdür. Madeyra ve Fas'tan Britanya Adaları'na, Norveç'in güneyinden Baltık Denizi'ne, Atlantik'ten Akdeniz ve Karadeniz'in tamamına kadar geniş bir bölgede yaşar. Burnu kısa ve geniştir. Vücudun ön tarafları oldukça düzdür. Arka taraflar ise hafif yukarıya kıvrılmış durumdadır. Kuyruk uzunluğu vücut uzunluğunun ortalama 1,4 katıdır. Kuyruklarında zehirli bir diken bulunur.

Bu balığın 95 milyon yıl önce yaşamış olan fosili incelendiğinde, günümüzde yaşayan canlı örneğiyle fizyolojik olarak tamamen aynı olduğu görülmektedir. Bu balık türü uzun ince kuyruk yapısını ve yana doğru kanat şekline açılan gövdesini aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen korumuş, en ufak bir değişikliğe uğramamıştır. 95 milyon yıllık dikenli vatoz fosili, canlıların evrim geçirmediklerini, tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığını ispat etmektedir.

Tarpun

Dönem: Kreatese dönemi

Yaş: 110 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Brezilya

Tarpunlar, genişliği 8 santimetreye ulaşabilen kalın ve gümüşsü pullarla kaplı, iri yapılı balıklardır. Uzayarak yukarı doğru kıvrılmış alt çeneleri de ayırt edilmelerini kolaylaştırır. Mekik biçimindeki gövdeleri ve güçlü kuyrukları sayesinde çok iyi yüzerler. Tarpun en çok Amerika'nın Atlas Okyanusu kıyılarındaki sıcak denizlerde bulunur. Bazen Afrika'nın batı kıyılarına da gelir. Atlantik tarpunu (*Tarpon atlanticus*) 2,5 metre uzunluğa ve 130 kg ağırlığa ulaşabilir.

Tarpun açık denizlerde ürer ve 12 milyonu aşkın yumurta dökebilir. Ama yavrular kıyıya göç ederek çamurlu sığlıklarda ve akarsu ağızlarında yaşarlar. Erişkinler de küçük balıkları avlamak için sığ kıyılara yaklaşabilir ve bazen akarsulara bile girerler. Tarpunlar çok güçlü olmaları, oltaya yakalandıktan sonra büyük direnç göstermeleri ve metrelerce havaya sıçrayabilmeleri nedeniyle amatör balıkçıların avlamak istedikleri balıklar arasında yer alırlar. Tarpun balığının

fosili de tıpkı diğer türlerde olduğu gibi canlıların hiçbir değişikliğe uğramadıklarını, evrim geçirmediklerini ispat etmektedir.

Fosil bulgularının gösterdiği gerçek, canlıların sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte fosil kayıtlarında bir anda belirdikleri ve o türün yaşamı devam ettiği müddetçe de hiçbir değişikliğe uğramadıklarıdır. Tüm canlılar Allah'ın 'Ol' demesiyle bir anda yaratılmışlardır.

Zargana

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosil kayıtlarının her açıdan evrim teorisini açıkça çürüttüğü görülmektedir. 95 milyon yıl önce Lübnan'da bulunan, Mezozoik zamana ait zargana fosili evrim teorisine darbe indiren fosillerdendir. Canlı, aradan 95 milyon yıl geçmesine rağmen hiç değişmemiş, uzun ince ağız yapısını, ince gövdesini yaratıldığı günden bu yana tam anlamıyla korumuştur. *Belonidae* familyasına ait uzun ve ince vücutlu bir deniz balığı olan zarganan boyu bazen 1 m uzunluğa varır ve ortalama 18 yıl yaşar. Zargana, çaça, hamsi, kıraça ve çamuka gibi küçük balıklarla beslenir. Bu balığın günümüzde yaşayan canlı örneği ile 95 milyon yıllık fosili karşılaştırıldığında, canlıların evrim geçirmedikleri ve tüm canlıları üstün güç ve akıl sahibi Rabbimiz'in yarattığı açıkça görülmektedir.

Ranila Yengeci

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Tuscany, İtalya

Ranila yengeci yaratılmış tüm canlılar gibi, milyonlarca yıldır hiç bir değişikliğe uğramamıştır. Allah tüm canlıları oldukları gibi muhafaza etmiştir. Bu da evrimin gerçekleşmediğinin ve tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığının delilidir. Aradan 50 milyon yıl geçmesine rağmen canlıda hiçbir değişiklik olmaması evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmakta, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını tüm bilim dünyasına ispatlamaktadır.

Bu canlı türü diğer yengeçlere göre son derece küçük bir gövdeye, kıskacı olmayan beş çift ayağa sahiptir. Sürekli arkaya doğru hareket eder. Denizde gel git akıntıları olduğunda bu yengeçler kendilerini avlamak isteyen kuşlara karşı

korunma olarak, kendilerini kuma gömerler. Kuşkusuz bütün bu özellikleri canlıya Allah vermiştir. Canlının aradan 50 milyon yıl geçmesine rağmen değişmemesi evrimcilerin doğru söylemediklerini ve tamamen hayali bir senaryo öne sürdüklerini göstermektedir.

Diğerlerine göre son derece küçük bir gövdeye sahip olan bu yengeç türünün, kıskacı olmayan beş çift ayağı vardır. Bu tipik özellik 50 milyon yıl öncesinin Ranila yengeçlerinde de aynen mevcuttur.

Fosillerin bize gösterdiği, canlıların hiç değişmedikleri yani evrimleşmedikleridir.

Çamur Balığı (Amia Calva)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Messel Oluşumu, Almanya

Evrim teorisi bilimsel delillere dayalı olmayan, uydurma senaryolar ve propaganda yöntemleriyle ayakta tutulan bir teori olduğu için, bu hayali teoriyi destekleyen bir fosil bulmak imkânsızdır. Darwinistler hayali bir doğa tarihi yazmış, fosillerin de bu tarihe uymasını istemişlerdir. Oysa bunun tam aksi gerçekleşmiş, bulunan her yeni fosil evrim teorisini biraz daha açmaza sokmuştur.

Resimde görülen çamur balığı fosili 50 milyon yıl öncesine aittir. Canlının sivri dişleri, çene yapısı, bedeninin altındaki yüzgeçleri, bedeninin üstündeki büyük ve uzun yüzgeci, istiridyeye benzeyen kuyruğu herhangi bir bozulmaya uğramadan korunmuş ve balığın iskelet yapısının günümüzdeki çamur balıklarıyla hiçbir farklılığı olmadığı anlaşılmıştır. Çamur balığı Orta ve Doğu Anadolu'nun göl ve akarsuları çamurlu, kumlu ve sazlı zeminlerinde yayılış gösterir. Zeminlerde emdiği çamurdan küçük hayvanlar, böcekler ve larvaları seçerek beslenir. İsmi de buradan gelmektedir. Çok sığ suların yüksek ısısına dayanabilir. Bu canlının 50 milyon yıllık fosili de evrim teorisinin geçersizliğini ortaya koymaktadır.

50 milyon yıl öncesine ait bu çamur balığı fosilinde canlının sivri dişleri, çene yapısı, yüzgeçleri, kuyruk yapısındaki detaylar olduğu gibi korunmuştur. 50 milyon yaşındaki bu fosil, balığın hiç değişmediğini bize göstermekte ve evrim teorisinin geçersizliğini ortaya koymaktadır.

Peri Balığı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37 – 23 milyon yıl

Bölge: Polonya

Yaklaşık 150 yıldır devam eden paleontolojik çalışmalar sonucunda bir tane bile evrime delil olabilecek fosil bulunamamıştır. Elde edilen tüm fosiller, canlıların evrim geçirmediğini göstermektedir.

Peri balığının bugün yaşayan örneği ile, 37-23 milyon yıllık fosili karşılaştırıldığında balığın sırtından çıkan yüzgeçlerin, kafatası yapısının ve kuyruğunun hiçbir değişikliğe uğramadığı açıkça görülmektedir. Balığın boyu ve eni neredeyse birbirine eşittir. Bu balığın 6 türü de Atlantik, Pasifik ve Hint Okyanusunun derinliklerinde yaşar. Bu balık türünü de diğer tüm balıklar gibi Allah yaratmış ve canlı günümüze kadar en ufak bir değişiklik geçirmeden soyunu sürdürmüştür.

Alttaki resimde görülen 37-23 milyon yıllık peri balığının sağda görülen ve bugün yaşayan örnekleriyle tıpatıp aynı olması, evrimin büyük bir aldatmaca olduğunu gösteren en önemli delillerden biridir.

Ringa

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Monte Bolca, İtalya

Ringa balıkları yaklaşık 30 cm. boyunda olup Kuzey denizlerinde yaşan *Hamsigiller* ailesinden olan balıklardır. Balığın vücudu yandan basık, sırtı mavi-yeşil, karnı gümüşi renktedir. Büyük sürüler halinde dolaşır ve planktonlarla beslenir. Balığın ömrü ortalama 18 yıldır. İki türü vardır. Bir çeşidi denizlerden ayrılmaz, diğeri üreme zamanı nehir ağızlarına gelir.

Ringalar planktonların yer değiştirmesine bağlı olarak uzun mesafeler kat ederler. Üreme zamanlarında, milyonlarca bireyden oluşan sürüler meydana getirirler. Taş ve yosunlara yapışan yumurtalar, bazı yerlerde 1 cm. kalınlığında tabakalar ortaya çıkarır. Yumurtadan çıkan yavru ringalar diğer hayvanlar tarafından avlanır. Bu sebepten çok azı büyüyebildiği halde yine de büyük sürüler meydana getirirler. Balığın 50 milyon yıllık fosili ile günümüzde yaşayan örneğinin birbiriyle tamamen aynı olması balığın evrim geçirmediğini bilim dünyasına ispat etmektedir.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Büyük sürüler halinde dolaşıp, planktonlarla beslenen ringalar uzun mesafeler katederler. 50 milyon yıl öncesine ait bu ringa fosillerinde çok detaylı olarak görüldüğü gibi balığın yapısında en ufak bir değişiklik yoktur.

Karides

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

150 milyon yıl önce yaşayan bir canlının fosil kayıtlarında bu kadar net teşhis edilebilmesi, canlının vücudunun tüm detaylarının gözlemlenmesi evrim teorisine çok büyük darbe indirmiştir. Resimdeki 150 milyon yıl önce yaşamış karidesin vücut yapısı, bedeninin altından çıkan ayakları, kafa yapısı ile çok net bir şekilde görülmektedir. Tam 150 milyon yıl boyunca hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren karidesler, canlıların sürekli değişerek sözde ilkelden gelişmişe doğru ilerledikleri iddiasındaki Darwinistlerin gerçekleri söylemediklerini açıkça göstermektedir.

Avrupa denizlerinde ve Kuzey Amerika kıyılarında yaşayan karides, kabuklular sınıfındandır. Silindirik vücutlu, uzun duyargalıdır. Vücudu kalsiyum karbonattan meydana gelen bir zırhla örtülüdür. Gövdesi eklemlidir. Geniş yüzgeçimsi kuyruğunu sallayarak geri geri yüzer. Kuyrukları belirgin olup, yelpazeye benzer. İki çift olan duyargaları ise çok uzun ve iki çatallıdır. Bu çatallardan en az bir tanesi geriye kıvrılarak, karidesin yarıkların içine geri geri girmesini sağlar ve arkadan gelen tehlikeyi haber verir. Tehlike karşısında karidesin en belirgin tepkisi, ani bükülmeyle kendini korumaya çalışmasıdır. Vücut renkleri, bulundukları çevreye uyacak biçimde değişebilmektedir. Küçük balıklarla beslenen büyük kıskaçlı avcı türleri olduğu gibi, kumlar arasındaki besin parçacıklarıyla beslenen çöpçü türü de vardır. Bunların bazı türlerinde besin parçacıklarını rahat toplamak için kıskaçları üzerinde fırçamsı kıllar mevcuttur.

Mezgit

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37-23 milyon yıl

Bölge: Polonya

Darwinistler tüm canlıların değişim geçirdikleri ve birbirlerinden türedikleri iddiasındadırlar. Milyonlarca yıl önceye dayanan fosil örnekleri işte bu nedenle çok önemlidir. Canlılar aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiç

değişmemişlerdir. Tek bir yaşayan fosil bile bu gerçeği ispat etmek için yeterliyken, yeryüzü sayısız yaşayan fosil örneği ile doludur.

Evrim teorisini geçersiz kılan örneklerden bir tanesi de yaklaşık 37-23 milyon yıllık mezgit balığıdır. Canlının şu anki iskelet yapısı, kafa, kuyruk ve yüzgeç yapısı incelediğinde anatomik özelliklerinin günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynı olduğu görülmektedir. Mezgit balıkları ılıman ve oldukça soğuk denizlerde 30-300 metre arasındaki derinliklerde yaşayan gezginci balıklardır. İnce uzun gövdeli bir balık olan mezgitin boyu çeşitlerine göre 20-50 cm. arasında değişir. Ağırlığı 1-2 kilogramı bulanlar vardır. Mezgitler sürü halinde yaşarlar. Denizdeki küçük balık ve diğer kabuklu deniz hayvanları ile beslenirler. Bir dişi mezgit yaklaşık olarak 200.000 yumurta yumurtlar. Mezgit balığının fosili de tıpkı diğer türlerin fosillerinde olduğu gibi evrim teorisinin hiçbir zaman yaşanmadığını ispat etmektedir.

Kerevit

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 160 milyon yıl

Bölge: Yixian Oluşumu, Liaoning, Çin

Ortalama olarak yetişkin bir kerevit 10-15 cm boyunda 2-3 cm genişliğinde ve 40-50 gr ağırlığındadır. Yaşam ortamları genellikle çamurlu ve kumlu bölgelerdir. Gündüzleri bu bölgelerde açtıkları oyuklarda veya su içindeki bitkilerin aralarındaki kayalıkların altında gizlenirler, geceleri ise dışarı çıkarak beslenmeye başlarlar. Hem hayvansal besinleri hem de bitkisel besinleri tüketirler. Kerevitler gerek yavru döneminde (8 defa) gerek yetişkin dönemde (yılda 1-2 defa) üzerlerindeki kabuğu değiştirirler.

Fosil kayıtlarında, evrimcilerin yaklaşık 150 yıldır öne sürdükleri ara geçiş formlarından bir tanesine bile rastlanmamıştır. Resimde gördüğünüz 160 milyon yıllık kerevit de hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Farklı canlı türleri, aralarında evrimsel "geçiş formları" olmadan, yeryüzünde bir anda ve farklı yapılarıyla, ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır. Bu gerçek tüm canlıları Allah'ın yarattığını bir kez daha ispat etmektedir.

Resimde gördüğünüz 160 milyon yıllık kerevit vücudunun ön tarafındaki büyük kıskaçları, kafa ve ayak yapısı, arkaya doğru hafif bükey duran bedeni ile günümüzde yaşayan canlı örneğiyle tamamen aynıdır ve hiçbir değişikliğe uğramamıştır.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Sinagrit

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Monte Bolca, İtalya

Resimde görülen Eosen dönemine ait 50 milyon yıllık Sinagrit balığının fosilinde balığın kafa yapısı, gövdesinin üzerindeki kısa yüzgeçler, çift parçaya ayrılmış kuyruk yapısı ve gövdesinin altındaki küçük yüzgeçler mükemmel bir şekilde görülmektedir.

Fosillerin tüm detaylarıyla taşların üzerinde belirmesi evrimcilerin tüm senaryolarını altüst etmiştir. Allah milyonlarca yıl önce yaşamış canlıların fosillerini adeta bir fotoğraf gibi taşların üzerine yerleştirmiştir. Böylece canlıların en ufak bir değişikliğe bile uğramadıkları, evrim geçirmedikleri bilim dünyası tarafından gözlemlenmiştir. Nitekim Darwin de bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" adlı bölümünde şöyle itiraf etmiştir:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. *(Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Chimaera Balığı

Dönem: Karbonifer dönemi

Yaş: 320 milyon yıl

Bölge: Montana, ABD

Resimde yüzgeçleriyle, kafa ve kuyruk yapısıyla mükemmel bir şekilde korunmuş tam 320 milyon yıllık Chimaera balığının fosili görülmektedir. Muntazam diş yapısına, her iki yanında yüzgeçlere, insan gözüne benzeyen göz yapısına ve ip şeklindeki 30 santim uzunluğunda kuyruğa sahip olan bu balıklar, tam 320 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Canlının tüm detayları ve hiçbir değişime uğramadığı fosil resminde açıkça görülmektedir. Evrimin geçersizliği, fosil kayıtlarının sunduğu kanıtlarla, her geçen gün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Tüm canlıları Allah sonsuz bir ilimle ve sanatla yaratmıştır.

Evrimin yaşandığını gösteren tek bir tane bile delil yoktur. Bugüne kadar on binlerce farklı canlı türüne ait milyonlarca fosil elde edilmiştir. Bunların tümü tam, eksiksiz, mükemmel görünüme sahip ve kompleks canlılardır.

Chimaera isimli bu balık da 320 milyon yıldır ilginç görünümüyle denizlerde yaşamakta ve günümüze kadar hiç değişmeden geldiğini bize göstermektedir.

Grinner Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Evrimcilerin, yaratılış gerçeğine karşı delil olarak getirebilecekleri tek bir ara fosil yoktur. Evrimcilerin iddiaları doğru olsa, kâinattaki milyonlarca tür birbirinden evrimleşmiş olsa fosil kayıtlarında milyonlarca ara geçiş formu bulunması gerekirdi. Fakat fosil kayıtlarında tek bir ara geçiş formu olmadığı gibi bulunan milyonlarca fosil canlıların hiç değişmediklerini, evrim geçirmediklerini ispat etmektedir. 95 milyon yıllık Kretase dönemine ait Grinner balığının fosili de bu canlının aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiç değişmediğini gösteren örneklerden biridir. Evrim teorisinin açmazlarını evrimci bilim adamı Gordon Taylor şöyle itiraf etmektedir:

> "Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hala bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değiller." *(Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, New York, Harper & Row, 1983, s. 48)*

Mersin Balığı

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Çin

Mersin balığı, *Acipenseridae* familyasını oluşturan, sekiz metre uzunluğa ve 1,6 ton ağırlığa kadar ulaşan bir tatlı su balığıdır. İskeletleri sadece kısmen kemikleşmiştir. Yan taraflarında beş sıralı dizili olan büyük pullar vardır. Kuyrukları asimetriktir, ağızları aşağıya yönelmiştir ve gerekli olduğunda çenelerini dışarıya çıkarabilirler. Dört bıyıkları vardır. Bunlarla suyun dibinde yem arayabilirler. Çoğu türleri sadece yumurtlamak için tatlı suya gelir ve aslında tuzlu suda yaşarlar. En büyük mersin balığı türü olan mersin morinası neredeyse sadece tuzlu suda yaşar ve yumurtlamak için denizden ırmaklara geçer. Resimdeki 150 milyon yıllık mersin balığının fosili evrimcilerin canlıların birbirlerinden evrimleştiği iddiasını tamamen çürütmektedir. Fosil, canlının bugün yaşayan örneğinde olduğu gibi balığın kuyruk yapısının, kafasının tam yanında olan yüzgeçlerin, bedeninde yer alan diğer yüzgeçlerin hiçbir değişikliğe uğramadığını ispat etmektedir. Kâinattaki tüm canlılar gibi mersin balığı da Allah tarafından sonsuz bir ilimle yaratılmıştır.

Ringa

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 144-65 milyon yıl

Bölge: Fas

New York Üniversitesinden kimya profesörü ve DNA uzmanı olan Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2.000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. Elde edilen rakam, 10 üzeri 40.000'de 1 ihtimaldir. Prof. Chandra Wickramasinghe bu rakam karşısında şu yorumu yapar:

> Bu rakam (10 üzeri 40.000) Darwin'i ve tüm evrim teorisini gömmeye yeterlidir. Bu gezegenin ya da bir başkasının üzerinde hiçbir zaman (hayatın doğabileceği) bir ilkel çorba olmamıştır ve yaşamın başlangıcı rastlantısal olarak gerçekleşemeyeceğine göre, amaçlı bir aklın ürünüdür. *(F.Hoyle, C.Wickramasinghe, Evolution from Space, Simon and Schuster, s.148)*

Resimdeki 144-65 milyon yıllık ringa balığı da, balıkların hep balık olarak yaratıldıklarını, evrim geçirerek başka bir canlıya dönüşmediklerini çok net bir şekilde ispatlamaktadır. Yer katmanlarından çıkan milyonlarca fosil evrim teorisine çok ağır darbe indirmiş ve teorinin geçersizliğini kanıtlamıştır.

Dülger Balığı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Karpatya Havzası, Polonya

Fosil kayıtları tüm balık türlerinin kendilerine has özelliklerle var olduklarını, diğer türlerle aralarında sözde evrimsel bir ilişki olmadığını, "balıkların ortak atası" kavramının da bir hayal ürününden ibaret olduğunu göstermektedir. Yerli evrimcilerden Ali Demirsoy, farklı balık türlerinin birbirlerinden meydana geldiklerine dair iddiaların "varsayıma dayandığını" şöyle itiraf etmektedir:

> "Bilinen erken Paleozoik çenelilerden, kemikli balıkların ayrılması konusunda sadece varsayımlar vardır." *(Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuralları, Cilt III, Kısım I, sf. 248)*

Resimde görülen dülger balığının fosili de tıpkı canlı örneğinde olduğu gibi balığın üst gövdesinden ve alt gövdesinden çıkan diken şeklinde yüzgeçleri ve kuyruk yapısını çok net bir şekilde yansıtmaktadır. Bu fosil de Darwinistlerin tüm iddialarının geçersiz olduğunu ispat etmektedir. Evrendeki tüm canlılar Rabbimiz olan Allah'ın eseridir ve hepsi benzersiz bir sanatla yaratılmışlardır.

Dülger balığının vücudu yassı ve yüksek, ağız derinliği geniş, vücut ve yanakları da ufak pullarla örtülüdür.

Dibe yakın yerlerde bulunan dülger balığının 37-23 milyon yıldır hiç değişmemesi evrimcilerin balıkların kökeni hakkındaki iddialarını geçersiz kılmakta ve tüm canlıları olduğu gibi balıkları da Allah'ın yarattığını bize göstermektedir.

Galyan Balığı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23 – 5 milyon yıl

Bölge: Shang Dong Bölgesi, Çin

Galyan balıkları *Leuciscinae* familyasına bağlı tatlı su balıklarıdır. Bu familya büyük bir familya olup 48 türden oluşmaktadır. Küçük olan Galyan balıkları yalnızca 3-4 yıl yaşar, büyük olan türler ise 7 yıldan 10 yıla kadar yaşamlarını sürdürürler.

23-5 milyon yıllık Galyan balığı fosili de fosil kayıtlarının evrim teorisini çürüttüğünü çok net bir şekilde göstermektedir. Canlının günümüzde yaşayan örneği ile 23-5 milyon yıllık fosili arasında en ufak bir fark yoktur. Fosil bulguları evrim teorisini yalanlayıp, Yaratılışı ispat etmektedir.

Sand Lance Balığı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Polonya

Sand lance balıkları *Ammodytes* familyasına ait olup uzun tığ gibi ince bir bedene ve küçük çatallı kuyruğa sahiptir. Yaklaşık 15 cm. boyundaki bu balık, düşmanlarından korunmak için incecik vücudunu kuma gömer, bu yüzden balığa kum yılanı da denmektedir. Bu balıkların binlercesi bir arada yüzerek yiyecek ararlar. Evrim teorisinin iddiasına göre türler birbirlerinden aşama aşama, küçük değişiklikler geçirerek sözde evrimleşmişlerdir. Oysa resimde yaşayan canlının fosiline bakıldığında uzun incecik vücudunun, kafa ve kuyruk yapısının hiçbir değişiklik geçirmediği görülmektedir. Evrimciler yıllarca insanları hayali senaryolarla aldatmışlardır. Sand lance balığı da tıpkı diğer türler gibi Allah tarafından balık olarak yaratılmış ve balık olarak da günümüze kadar gelmiştir.

Testereli Vatoz

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Testereli vatoz balıkları *Pristidae* familyasına ait, uzun testere şeklinde bir buruna, aralıklı iki sırt yüzgecine sahip balıklardır. Atlantik Okyanusu, Akdeniz, Pasifik Okyanusu ve kuzey Avustralya'da yaşarlar. Boyu maksimum 7,5 metre olan bu balıklar genellikle en fazla 30 yıl yaşar. Testereli vatozun günümüzde yaşayan örneği incelendiğinde balığın çok karakteristik, tıpkı testereye benzeyen burnunun ve vücudunun kenarlarında bulunan yüzgeçlerinin 95 milyon yıllık fosilinde de aynı şekilde bulunduğu görülmektedir.

Canlıların günümüzde yaşayan örneklerinin fosil kayıtlarında bu kadar net görülmesi evrim teorisine öldürücü darbe indirmiştir. Çünkü canlı 95 milyon yıl önce nasıl görünüyorsa günümüzde de tamamen aynıdır. Testereli vatoz balığı bir kez daha canlı türlerinin ilk günkü özellikleriyle kaldığını ispat etmektedir.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Aşağıda 95 milyon yıl önceki hali detaylı olarak görülen testereli vatoz, aradan milyonlarca yıl geçmiş olmasına rağmen yaratıldığı ilk günkü gibi kalmıştır. Testeresi, aralıklı iki sırt yüzgeci ve diğer tüm detaylar bu canlıların milyonlarca yıldır değişmediğini bize gösterir. Canlılardaki durağanlık yani değişmezlik ise evrimin olmadığını, tüm canlıları bir anda Rahman ve Rahim olan Allah'ın yarattığını bize gösterir.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Kedi balığı, köpek balığı ailesindendir. Sıcak ve ılıman denizlerin 3 metreden 1.000 metreye varan derinliklerinde fazla göç etmeden yaşayan bu balıklar, kabuklular, omurgasızlar ve küçük balıklarla beslenir. Boyları ortalama 50-150 santimetre arasında olan bu balık türü bahar aylarında yumurtalarını bir torba içinde kayalıklar arasına bırakır ve bir mevsimde birkaç kez yumurtlayabilir.

Kedi balığı küçük bir köpek balığını andıran kafası ve küçük yüzgeçleri ile 95 milyon yıllık fosilinde de tam olarak görülmektedir. Fosil, kedi balıklarının yaratıldıkları ilk günden itibaren balık olarak kaldıklarını ve aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiçbir değişikliğe uğramadıklarını göstermektedir. Denizin altında yaşayan milyonlarca türü Allah yaratmıştır, hepsi Allah'ın üstün sanatının eseridir.

Vatoz

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Yassı vücutlu bir balık olan vatoz, *Rajiformes* takımına bağlıdır. Özellikle Avrupa'nın sığ deniz sularında görülen bu balıklar kuma gömülerek hareket ederler. Erkeği yaklaşık 70 cm, dişisi ise 125 cm uzunluktadır. 180 kadar türü vardır. Derisi ince ve kaygan, sırtı kahverengi, karın derisi beyaz, göğüs yüzgeçleri büyük ve vücudun iki yanına bitişiktir. Uzun kuyruklarında elektrik olan vatozlar bu kuyruklarını ise sadece savunma amacı ile kullanırlar. Gece avlanan bu balıklar, küçük balıklar, kabuklular ve planktonlarla beslenirler.

Resimde gördüğünüz 95 milyon yıllık vatoz balığı fosili milyonlarca yıldır bu canlının hiç değişmediğini, yani evrim geçirmediğini ispatlamaktadır.

180 kadar türü olan vatozların en belirgin özelliği uzun kuyruklarıdır.

Elektrik üreten kuyruklarını vatozlar sadece savunma amacı ile kullanırlar. 95 milyon yıllık bu fosilde vatozun bedenindeki tüm detaylar net olarak görülmekte ve canlının milyonlarca yıldır aynı olduğunu bize göstermektedir.

Işıldak Balığı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 8 milyon yıl

Bölge: İtalya

Işıldak balıkları, farklı okyanuslarda derin sularda yaşayan, bedenlerinde ışık üreten organlara sahip olan küçük balıklardır. Işık üreten sistemleri çoğunlukla karın bölgelerinde yer alır. Derin, karanlık sularda yaşadıkları için ışıklarını hem çevrelerini aydınlatmak hem de düşmanlarını tehdit etmek için kullanırlar. Söz konusu balıkların, bundan

milyonlarca yıl önce de vücutlarında ışık üretebilecek son derece kompleks bir yapıya sahip olmaları evrimciler açısından hiçbir şekilde açıklanamaz. Çünkü evrimciler canlıların ilkelden gelişmişe doğru evrimleştiklerini iddia ederler.

Resimde görülen 8 milyon yıllık ışıldak balığını bu kompleks sistemiyle birlikte Allah yaratmıştır.

Deniz İğnesi

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 4 milyon yıl

Bölge: İtalya

Darwin evrim teorisini ortaya atarken milyonlarca yıllık fosillerin taşlaşacaklarını ve canlıları tıpkı fotoğrafları çekilmiş gibi günümüze kadar ulaştıracaklarını hiç düşünmemişti. Oysa toprağın altından çıkan milyonlarca fosil canlıların hiç değişmediklerini, yaratıldıkları ilk gün nasıl görünüyorlarsa milyonlarca yıl sonra da aynı şekilde göründüklerini ispatladı.

Resimdeki 4 milyon yıllık deniz iğnesi fosili de bu canlının en ufak bir değişiklik geçirmediğini göstermektedir. Fosil kayıtları, canlıların evrim geçirmediğini, hepsini Yüce Allah'ın yarattığını çok net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bivalve

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 206-144 milyon yıl

Bölge: Majunga Havzası, Madagaskar

Bu canlılar suyu filtre ederek suda bulunan gıdalarla beslenen, vücutları bir menteşe ile birleşen iki kabuk içinde bulunan, tatlı sularda da yaşayan iki simetrik kabukları olan canlılardır. Kum midyesi, kara midyesi, istiridye ve deniztarakları bu sınıfa dâhildir.

Fosili incelendiğinde aradan 206-144 milyon yıl geçmiş olmasına rağmen canlının görünüşünde en ufak bir değişiklik olmadığı gözlemlenmektedir. Eğer canlı tıpkı diğer canlılarda olduğu gibi aradan 206 milyon yıl geçip de en ufak bir değişikliğe uğramadıysa o zaman evrim senaryosundan bahsetmek mümkün değildir. Bivalveler bir anda bugünkü özellikleriyle yaratılmışlardır.

Güneş Mercanı

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Atlas Dağları, Fas

Güneş mercanları Karayipler, Kızıldeniz, Hint ve Pasifik okyanusunda yaşayan canlılardır. Fotoplankton, tortu ve atıklarla beslenirler. Güneş mercanları omurgasızlar sınıfından olmalarına rağmen fosilleri çok iyi korunmuştur. 350 milyon yıllık fosili bu canlının tüm detaylarıyla günümüze kadar geldiğini, hiçbir değişikliğe uğramadığını göstermektedir. Aradan 350 milyon yıl geçmesine rağmen bu mercan bir amfibiyene, sonra balığa, sonra sürüngene ardından da kuşa ve memeliye dönüşmemiştir. Milyonlarca yıl önce yaratıldığı haliyle günümüze kadar gelmiştir.

Prof. Chandra Wickramasinghe evrim teorisi ile ilgili şu gerçekleri itiraf etmiştir:

> "Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir bilinçli yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu... Ama şu anda, Allah'a inanmayı gerektiren açıklamaya karşı olarak öne sürülebilecek hiçbir argüman bulamıyorum. Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın Yaratılış olduğu sonucuna varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil." *(Chandra Wickramasinghe, London Daily Express ile bir röportajından, 14 Ağustos 1981)*

Kedi Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Yaklaşık 95 milyon yıl yaşındaki kedi balığının günümüzde yaşayan örneklerinden hiçbir farkı olmadığını gösteren bu fosil, evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmaktadır. Eğer bir canlı on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmemişse, o zaman canlıların evrimi hikayesinden bahsetmek mümkün değildir.

Evrimcilerin iddia ettiği bir evrim süreci hiçbir zaman yaşanmamıştır. Resimde gördüğünüz 95 milyon yıllık kedi balığının bugün yaşayan örneğinden hiçbir farkı yoktur. Kainattaki tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Sardalya

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Sardalya balıkları sürü şeklinde yaşayan balıklardır. 54-37 milyon yıllık bu fosilde, birkaç sardalyanın aynı anda, bir arada fosilleştiği görülmektedir. Bu fosil, sardalya balıklarının sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda yaratıldıklarının ve on milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramadıklarının delilidir.

Canlının fosili sardalya balığının kafa yapısını, vücudunun altındaki ve üstündeki küçük yüzgeçlerini, iki parçaya ayrılmış kuyruk yapısını çok net bir şekilde göstermektedir. Sardalya balıkları da kâinattaki tüm canlılar gibi üstün güç ve akıl sahibi Rabbimiz'in eseridir.

Mersin Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Yixian, Liaoning, Çin

Acipenseridae familyasını oluşturan, dünyanın en büyük tatlı su balıkları olan mersin balıkları denizlerde de yaşarlar. Bazılarının boyu 5 metreye kadar ulaşır. Mersin balıklarının ağırlıkları ise 1 tondan fazla olabilmektedir. Başının iki yanında ve vücudunda küçük yüzgeçler bulunan bu balıkların dört bıyığı, uzun ince çeneleri vardır.

Bu canlının 125 milyon yıllık fosili, günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynıdır. Kretase dönemine ait bu mersin balığı fosili, milyonlarca yıldır değişmeyen yapısıyla evrim teorisine meydan okumaktadır.

Deniz Atı

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 3 milyon yıl

Bölge: Marecchia Nehri Oluşumu, İtalya

Tüm dünya okullarında öğrencilere hiçbir zaman gerçekleşmemiş bir evrim masalı anlatılmaktadır. Evrim masalına göre canlılar milyonlarca yıllık bir süreç içerisinde birbirlerinden türemişlerdir. Oysa milyonlarca yıllık fosil kayıtları bu iddiaların hepsini çürütür. Fosil katmanları ile günümüzde yaşayan canlılar karşılaştırıldığında balıkların hep balık, sürüngenlerin hep sürüngen, kuşların hep kuş, maymunların maymun olarak kaldıkları çok net bir şekilde görülmektedir.

Hatta canlılar kaya katmanlarında tüm detaylarıyla, kuyruk yapıları, kafa yapıları, yüzgeçleri ya da kanatlarıyla o kadar net görülmektedir ki, artık evrimcilerin evrim teorisini savunacak güçleri kalmamıştır.

Syngnathidae familyasından *Hippocampus* cinsine ait olan denizatının da kendine has görüntüsü resimdeki 3 milyon yıllık fosilde çok net bir şekilde görülmektedir. Canlı aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiçbir değişikliğe uğramayarak Yaratılışı ispat etmektedir.

Yılan Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Anguillidae familyasından olup, nehirlerde yaşayan yılan balıkları üreme dönemlerinde yumurtlamak için denizlerde yaşamlarını sürdürürler. Yaklaşık 4 kg ağırlığındaki 1,5 metrelik bu canlıların ömrü 10-15 yıl kadardır. Yılan balıklarının birçok türünün kaygan ve sert derilerinde pul yoktur. Bu balıkların çok sert yapılı kuyrukları vardır ve bu kuyruklarını kazıcı bir organ gibi kullanırlar. Yılan balıklarının bazıları yırtıcıdır, dolayısıyla bu türlerin çene ve dişleri güçlüdür.

Yılan balıkları aradan 95 milyon yıl geçmesine rağmen yukarıda anlatılan tüm özelliklerini yaratıldıkları ilk günden itibaren korumuş, evrimleşip başka bir canlıya dönüşmemiş, hep aynı kompleks özellikleriyle milyonlarca yıldır yaşamlarını sürdürmüşlerdir. Tüm fosiller, canlıları Allah'ın yarattığını ve canlıların evrim geçirmediklerini ispat etmektedir.

Çamur Balığı (Amia Calva)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Messel Oluşumu, Almanya

Çoğunlukla Kuzey Amerika'da yaşayan çamur balıkları, kel turnalar takımına dahildir ve milyonlarca yıldır aynı kalan canlılardan biridir. Resimde gördüğünüz 50 milyon yıllık Eosen dönemine ait çamur balığı evrime meydan okumakta, canlının milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiçbir değişime uğramadığını çok net bir şekilde göstermektedir.

Canlının öne doğru yuvarlak biçimli kafası, gövdesine yapışık kuyruğu, alt ve üst yüzgeçleri, iskelet yapısı tüm ayrıntılarıyla fosilde görülmektedir. 50 milyon yıllık çamur balığı fosili Darwinistlerin iddialarını geçersiz kılmakta, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Deniz Örümceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Deniz örümcekleri (*Pantopoda*), eklembacaklılar şubesinden bir sınıftır. En çok Akdeniz, Karayipler, Antarktika ve Arktika'da bulunmakla birlikte dünyanın her yerinde görülebilmektedirler. 7.000 metreye kadar derinlikte yaşayabilen deniz örümceklerinin yaklaşık olarak 1.000 bilinen türü vardır. Deniz örümceklerinin bedenlerinden çıkan uzun bacakları tanıtıcı özelliklerindendir. Resimde görülen deniz örümceğinin Kretase dönemine ait 95 milyon yıllık fosiline bakıldığında canlının hiç değişmediği çok açık bir şekilde görülmektedir.

Coelacanth

Dönem: Permiyan dönemi

Yaş: 290-248 milyon yıl

Bölge: Madagaskar

Evrim teorisi bilimsel kanıtlara dayanan bir gerçek değil, kanıt olmadan benimsenen batıl bir inançtır. Evrimciler teoriyi kabul ettirmek uğruna yeni yeni senaryolar üretir ve bunları basın aracılığıyla insanlara gerçekmiş gibi göstermeye çalışırlar. Fakat bilimsel deliller her seferinde özenle kurulan evrimci senaryoları yerle bir eder, çünkü bu iddiaların hepsi çürüktür ve hayalidir. Örneğin evrimciler Coelacanthların fosillerinden yola çıkarak, akıl dışı iddialar ortaya atmışlardır. Ancak beklenmedik bir gelişme evrimcileri adeta şok etmiştir.

1938 yılında Hint Okyanusu'nda "70 milyon yıl önce soyu tükenmiş bir ara geçiş formu" olarak tanıtılan Coelacanth ailesinin *Latimeria* türüne ait canlı bir üyesi, okyanusun açıklarında yakalanmıştır. Bu, evrimcilerin sahtekarlığını ortaya çıkaran bir gelişme olmuştur. Resimde 290-248 milyon yıllık fosili görülen Coelacanth balığı yaratıldığı ilk günden itibaren en ufak bir değişikliğe uğramamıştır. Ayrıca 1952 ve 1953 yıllarında başta Komor Adaları'nda olmak üzere başka bölgelerde de 200'den fazla Coelacanth yakalanmıştır. Böylece evrimcilerin ara geçiş formu olarak göstermeye çalıştıkları Coelacanth senaryosu da tarihe karışmıştır.

Resimde görülen fosil, negatif – pozitif görünümlü çift parçalı bir fosildir.

Darwinistlerin yıllarca evrime kanıt gibi göstererek insanları aldattıkları Coelacanth'ın canlı örneğinin bulunması, evrimcilere büyük bir şok yaşattı. Üstelik en az 70 milyon yıl önce ortadan kalktığı düşünülen bu canlı türü üzerinde yapılan incelemeler, Coelacanthların 400 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramadıklarını gösteriyordu.

Derinsu Gümüşbalığı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37-23 milyon yıl

Bölge: Polonya

Bu balıklar, okyanusların derinliklerinde yaşayan, bedenlerinde ışık üreten organlara sahip, küçük balıklardır. Işık üreten sistemleri çoğunlukla karın bölgelerinde yer alır. Derin ve karanlık sularda yaşadıklarından çevrelerini aydınlatmak için kullandıkları ışıklarıyla ayrıca düşmanlarını da tehdit etmiş olurlar.

Resimde bu türün 37-23 milyon yıllık Oligosen dönemine ait fosili görülmektedir. Fosil ile günümüzdeki canlı örneği arasında hiçbir fark yoktur. Evrimciler ne kadar materyalizmi ve ateizmi ayakta tutmaya çalışırlarsa çalışsınlar evrendeki tüm canlıların fosilleri, Yaratılışı ve kâinatın sahibini işaret etmektedir. Allah tüm evreni ve içindeki canlıları yoktan var etmiştir, gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Rabbimiz olan Allah, insanların şirk koştukları şeylerden Yücedir.

Işıklı deniz canlılardan olan derinsu gümüş balığı da fosil kayıtlarında hiç değişmeden yer alır.

Bu balıkların, bundan milyonlarca yıl öncesinde de ışık üretebilecek son derece kompleks bir yapıya sahip olmaları evrimciler açısından açıklanamaz bir durumdur.

Mezgit (Bregmaceros)

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 5.3-1.8 milyon yıl

Bölge: Marecchio Nehri Oluşumu, İtalya

Evrimcilerin tek bir ara fosil bulunamaması ile ilgili hayal kırıklığını, California Üniversitesi'nden D. S. Woodroff, *Science* dergisinde şu şekilde ifade etmiştir:

Ama fosilleşmiş türler, tarihlerinin büyük bir bölümünde değişmeden kalmışlardır ve fosil kayıtları tek bir ara geçiş örneği vermemektedir. *(D.S. Woodroff, Science, vol. 208, 1980, s. 716 http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm)*

Yaklaşık 5.3-1.8 milyon yıl yaşındaki mezgit balığının günümüzde yaşayan örneklerinden hiçbir farkı olmadığını gösteren bu fosil, evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmaktadır. Bu canlı resimde görüldüğü gibi aradan 5.3-1.8 milyon yıl geçmiş olmasına rağmen ilk yaratıldığı andaki özelliklerini tamamen taşımaktadır. Ne kafa yapısında, ne yüzgeçlerinde, ne de kuyruk yapısında en ufak bir değişiklik bulunmamaktadır. Bu mezgit fosili, evrimin hayal ürünü bir senaryo olduğunu tüm açıklığıyla gözler önüne sermektedir.

Güneş Mercanı

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Atlas Dağları, Fas

Evrimciler 150 yıl boyunca sürekli olarak insanlardan özür dilemek zorunda kaldılar; çünkü öne sürdükleri her senaryo bilimsel delillerle çürütüldü.

Resimde görülen 350 milyon yıllık Paleozoik zamana ait güneş mercanı fosili de bu canlının 350 milyon yıl geçmesine rağmen hiçbir değişikliğe uğramadığını ispat etmektedir. Günümüzdeki güneş mercanlarından hiçbir farkı olmayan 350 milyon yaşındaki güneş mercanı, Yaratılış gerçeğini bir kez daha ispat etmektedir.

Türlerin şaşırtıcı bir biçimde sabit oldukları ve uzun zaman dilimleri boyunca hep aynı kaldıkları yönündeki gözlem evrimci bilim adamlarını iyice köşeye sıkıştırmıştır. Darwin'in öne sürdüğü evrim masalını ısrarla reddeden fosil kayıtları ile karşı karşıya kalan paleontologlar artık bu gerçekleri gizleyemeyecek konuma gelmişlerdir. Bilimin her kolu, canlıların evrimleşmediğini, bir anda ortaya çıktıklarını yani yaratıldıklarını göstermektedir.

Bir canlının başka bir canlıdan türediği iddiasını doğrulayacak tek bir fosil kaydı yokken, yeryüzünün tüm katmanları canlıların milyonlarca yıl önce de aynı özelliklere sahip olduklarını gösteren delillerle doludur.

Fosil kayıtlarının bize gösterdiği gerçek açıktır: Canlılar ilk var oldukları andan itibaren hiç değişmemişlerdir, mercanlar her zaman mercan olarak var olmuşlardır, balıklar da balık.

Ringa

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Fosil kayıtlarının her açıdan evrim teorisini açıkça yalanladığı görülmektedir. Resimdeki ringa fosili 54 - 37 milyon yaşındadır. 54 - 37 milyon yıl önce yaşayan ringa balıklarının fizyolojik özellikleriyle günümüzde yaşayan ringa balıkları arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Ringa balığının 54 - 37 milyon yıllık fosili incelendiğinde balığın kafa yapısının, yüzgeçlerinin ve kuyruk yapısının hiç değişmediği açıkça görülmektedir. Ringa fosillerinin gösterdiği gerçek, canlıların evrim geçirmedikleri, hepsini Yüce Allah'ın yarattığıdır.

Levrek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Resimde görülen 50 milyon yıllık levrek fosili, evrim teorisinin bir safsatadan ibaret olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Canlının yapısının, yüzgeçlerinin, iskelet yapısının on milyonlarca yıldır değişmeden kaldığı fosilde açıkça görülmektedir.

Milyonlarca fosil, canlıların sürekli değişerek sözde ilkelden gelişmişe doğru ilerledikleri iddiasındaki Darwinistlerin gerçekleri söylemediklerini göstermektedir.

Aşağıdaki 50 milyon yıllık fosildeki muhteşem korunmuş detaylar son derece dikkat çekicidir. Yüz milyonlarca fosil örneğinde olduğu gibi bu levrek de bize canlıların hiç değişmediğini bir kere daha göstermektedir.

Güneş Mercanı

Dönem: Devoniyen dönemi

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Atlas Dağları, Fas

Evrimciler yıllardır bıkmadan usanmadan yeni hayali iddialar ortaya attılar ve her seferinde de bu iddialarını geri almak zorunda kaldılar. Kimi zaman fosilleri saklama yoluna gittiler, kimi zaman hayali rekonstrüksiyonlar yaptılar. Bilimsel dergilerde hayal güçleriyle çizdikleri ara fosilleri kapaktan yayınladılar, ancak kısa bir süre içinde yaptıkları yeni yayınlarda özür dilemek zorunda kaldılar. Çünkü yer altından çıkarılan fosil kayıtları evrimcilerin iddialarını tek tek yerle bir etti.

Resimde görülen 350 milyon yıllık güneş mercanı yaratıldığı ilk günden günümüze kadar hiç değişmemiştir. Bu fosil de tıpkı diğer milyonlarca fosil gibi Darwinizmin yalnızca sapkın bir ideoloji olduğunu, bilimsellikle hiçbir ilgisinin olmadığını ispatlamaktadır.

Deniz Atı

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 3 milyon yıl

Bölge: Marecchio Nehri Oluşumu, İtalya

Denizatları dış görünümleri ve son derece özel bir düzene sahip olan genel yapıları ile dikkat çekici canlılardır. Boyları 4 ila 30 cm arasında değişen denizatları, genellikle kıyı şeridinde yosunların ve diğer bitkilerin arasında yaşarlar. Sahip oldukları koruyucu kemiksi zırh bu hayvanları tehlikelerden korur. Zırh o kadar sağlamdır ki, kurumuş ölü bir denizatını elinizle kırmanız neredeyse imkânsızdır. Resimdeki 3 milyon yıllık denizatı, "canlıların evrim geçirmediğini", tümünü Allah'ın yarattığını söylemektedir.

Camgözlüler

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 35 milyon yıl

Bölge: Polonya

Argentinidae familyasından olan camgözlüler Atlantik ve Pasifik Okyanuslarının derinliklerinde yaşayan balıklardır. Yaklaşık 45 santimetre uzunluğundadırlar ve denizin 145-545 metre altında yaşarlar. Fosil kayıtlarının bu kadar çeşitli olması, en küçük kara ve deniz canlısından en büyük kara ve deniz canlısına kadar milyonlarca fosilin o dönemde yaşayan canlıları adeta fotoğraf gibi yansıtması evrim teorisinin çökmesine neden olmuştur.

Resimde görülen 35 milyon yıllık camgözlülere ait fosil aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen balıkların daima balık olarak kaldıklarını ispat etmektedir.

El Feneri Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Anomalopidae familyasından olan el feneri balıkları tropikal sularda yaşarlar. Bu balık türü ismini vücudunda bulunan biyoluminesans organından alır. Balığın gözlerinin alt kısmında ışık veren bakteriler bulunmaktadır. Bu ışığı düşmanlarından kaçmak için kullanan balık, ayrıca avlanmak ve diğer balıklarla bağlantı kurmak için de ışığını kullanır.

Balığın 95 milyon yıllık fosilinde vücudundaki tüm detayları koruduğu görülmektedir. Hayvanların ilkelden gelişmişe doğru geliştiği senaryosunu ileri süren evrimciler için 95 milyon yıl önce de canlıda böyle kompleks bir sistem olması içinden çıkılmaz bir durumdur.

Canlıların vücutlarındaki bu kompleks yapılar canlıların evrimle var olmadıklarını, tüm canlıları Allah'ın muhteşem bir sanatla yarattığını göstermektedir.

Keman Vatozu

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

95 milyon yıl önce yaşayan keman vatozu da, günümüzde yaşayan keman vatozu da, uzun ince kuyruğu, bedeninden çıkan küçük yüzgeçleri, koniyi andıran öne doğru sivrilen kafa yapısı ile tamamen aynıdır.

Bir çok hayvan kendine özgü yapılarıyla, o kadar ayırt edilebilir şekilde fosilleşmiştir ki, fosil kayıtlarını inceleyen bilim adamları evrim teorisinin tarihe gömüldüğünü kabul etmek zorunda kalmışlardır. Allah'ın üstün yaratışının izleri olan fosiller, evrimcilerin yalanlarını her geçen gün daha da güçlü bir şekilde deşifre etmektedir.

Keman vatozu on milyonlarca yıldır değişmeden kalan canlılara sadece bir örnektir. Tüm detaylarıyla korunmuş milyonlarca fosil evrimin bir aldatmaca, Yaratılışın ise bir gerçek olduğunu bize göstermekte ve insanlara kainattaki mükemmelliğin tesadüfen oluşamayacağını anlatmaktadır.

21. yüzyıl Allah'ın izniyle Darwinist aldatmacanın kesin olarak yenilgiye uğradığı kutlu bir dönem olacaktır.

Testereli Vatoz

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Testereli vatoz balıklarına dünyanın bütün sıcak denizlerinde rastlamak mümkündür. Bu canlılar genellikle sığ sularda yaşarlar, bazen de akarsuların yukarı boylarına doğru seyahat ederler. Yavruları testereleriyle dünyaya gelir; ancak anneye zarar vermez çünkü bu keskin organları doğum esnasında zardan bir kının içindedir. Testereli vatozun savunma silahı olarak kullandıkları bu organlarını balık sürülerinin arasına girdiklerinde sağa sola sallayarak avlanırlar. Ayrıca, dipteki çamurları da testereleri ile karıştırırlar.

95 milyon yıllık fosili görülen testereli vatoz balığının günümüzde yaşayan testere balıklarından hiçbir farkı yoktur. Uzun testere şeklindeki burnu, belirgin kafa yapısı, gövdesinin yanındaki geniş yüzgeçler çok net bir şekilde teşhis edilmektedir. Milyonlarca yıldır hiç değişmeyen testere balıkları, evrimcilerin ne kadar yanıldıklarını bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Aşağıdaki resimde görülen Kretase dönemine ait 95 milyon yıllık testereli vatoz yaşayan bir fosil örneğidir. Üstte görülen ve günümüzde yaşayan testere balıkları ile birebir aynı özelliklerdeki bu fosil Yaratılışın yüz milyonlarca fosil kanıtından biridir.

Yılan Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca hiç değişim göstermedikleri, Darwin'in *Türlerin Kökeni*'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur. Ama aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülmüştür.

Resimde görülen yılan balığı da aradan 95 milyon yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişiklik geçirmemiş, evrimleşmemiş ve başka bir canlıya dönüşmemiştir.

Yengeç

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: Wiapara, Yeni Zelanda

Resimde görülen 23-5 milyon yıllık yengeç fosili, vücudunun ön kısmından çıkan kıskaçlarıyla, kalın dış kabuğuyla aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişikliğe uğramadığını kanıtlamıştır. Evrimcilerin bu bulgulara karşı verebilecekleri hiçbir bilimsel cevap yoktur. Evrim teorisi yaratılışı ispat eden fosiller karşısında tam anlamıyla çökmüştür.

Yengeçler genellikle kalın bir dış iskelete sahiptirler ve bir çift kıskaç ile donatılmışlardır. Yengeçlerin tipik özelliklerinden olan kıskaçlar aşağıda görülen 23-5 milyon yıllık fosilde de aynı şekilde vardır.

Yengeçler de milyonlarca yıl öncesinde bugünkü özellikleriyle bir anda ortaya çıkmış canlılardandır. Bulunan tüm yengeç fosilleri tam yengeç özelliği gösterir, eksik uzuvlu yarı yengeç yarı başka bir canlı fosiline hiç rastlanmamıştır. Yengeçler tarihin her döneminde yengeç olarak var olmuşlardır. Canlılardaki değişmezlik evrim teorisini yıkan en önemli kanıtlardan biridir.

İğne Balığı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: Kaliforniya, ABD

İğne balığı *iğnebalığıgillerden* olup, vücudunun arkasında ince uzun bir kuyruğu bulunan kemiklibalık türüdür. Atlas Okyanusu ve Akdeniz'de yaşayan bu balığın boyu yaklaşık 20 cm'dir, vücudu ise pulsuzdur. Göğüs ve karın yüzgeci yoktur. İnci istiridyesinin kabukları arasında veya deniz hıyarlarının sindirim boşluğunda yaşarlar.

Balık ince tüp şeklinde ağzı, uzun ince vücudu ve yine uzun kuyruğu ile 23-5 milyon yıllık fosilinde çok net bir şekilde teşhis edilebilmektedir. Hatta balığın kemik yapısı dahi aradan milyonlarca yıl geçmiş olmasına rağmen tam anlamıyla korunmuştur. Resimdeki 23-5 milyon yıllık iğne balığı fosili bu canlının da yaratıldığı ilk günden beri iğne balığı olarak kaldığını, evrim geçirerek başka bir canlıya dönüşmediğini ispatlamaktadır.

Kutu Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Haqel, Lübnan

Kutu balığının farklı vücüt yapısı, su içinde çok çevik hareketler yapmasına imkan sağlar. Balığın deniz altında karşılaştırğı ani tirbülansları ustalıkla bir avantaj haline dönüştürebilmesi bilim dünyasının dikkatini çekmiştir. Araştırmacılar kutu balığının bilgisayarlı modellemeleri yapmış ve ortaya çıkan bulgular sualtı robotlarının yapımında ilham kaynağı olmuştur. *(http://news.sciencemag.org/sciencenow/2003/01/23-02.html)*

Bu minik balığı harika bir yüzücü yapan mühendislik prensipleriyle donatılmış olması, Allah'ın yaratışındaki muhteşemliğin bir ifadesidir. Bilim bir kez daha göstermektedir ki, Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'ın yaratması kusursuzdur ve incelenen her yeni canlı bu kusursuzluğu gözler önüne sermektedir.

Bu canlı aradan 95 milyon yıl geçmiş olmasına rağmen en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Allah yarattığı tüm canlıları en iyi bilendir:

> **Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz... (İsra Suresi, 44)**

Lübnan'da bulunan bu 95 milyon yaşındaki fosil ile yanda canlı hali görülen günümüzdeki kutu balığı arasında hiçbir fark yoktur. Bu durum evrimcilerin iddialarının bir aldatmaca, Yaratılışın ise bir gerçek olduğunu bize gösterir.

Hanım Balığı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 9 5 milyon yıl

Bölge: Haqel, Lübnan

Bu canlının fosili de tıpkı yeryüzündeki diğer canlıların fosilleri gibi evrim teorisinin geçersizliğini ispat etmektedir.

95 milyon yıl önce yaşayan hanım balıklarının, bugün yaşayan hanım balıklarıyla tamamen aynı olması, evrimcilerin asla açıklayamayacakları bir durumdur. Fosillerin gösterdiği gerçek, tüm canlıları Allah'ın yarattığıdır.

YAŞAYAN FOSİLLER
Böcek Fosillerinden Örnekler

Mantis

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Mantodea alt takımında yer alan bu böceklerin bilinen 2.340 türü bulunmaktadır. Çoğu tropikal ve subtropikal bölgelerde yaşayan bu canlılar türlerine göre kamuflaj olarak yeşil ya da kurumuş bir yaprağa, parlak renkli bir çiçeğe ya da karıncaya, ince bir dala veya bir likene benzer görünüme bürünebilirler. Mantisler, böcekler arasında boyunlarını iki yana hareket ettirebilen tek böcek türüdür. En üstteki resimde amber içinde görülen 100 milyon yıllık mantis fosili, mantislerin tüm özellikleri ile birlikte yaratıldıklarını gösteren bir delildir.

Dantel Kanatlı (Brown Lacewing)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Dantel kanatlı, *Neuroptera* takımının *Chrysopidae* ailesine aittir. Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaygın olarak görülen bu canlı, en az yüz milyon yıldır hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir. Evrimciler canlıların zaman içinde kademeli değişimlerle sözde farklı türlere dönüştüklerini iddia ederler. Fakat bu örnekten de görüldüğü gibi, canlılar yaratıldıkları ilk andan itibaren hiç bir değişim geçirmemişlerdir.

Evcikli Böcek

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Evcikli böcekler *Trichoptera* takımına dahil canlılardır ve larvaları sıklıkla balıkçılıkta yem olarak kullanılır. Bu canlı 100 milyon yıldır hiç bir değişikliğe uğramamıştır. Darwinistlerin gözardı etmeye çalıştıkları fosil kayıtlarındaki durağanlık, bu fosille bir kez daha kanıtlanmaktadır. 100 milyon yıllık bu evcikli böcek, hiç bir değişim geçirmemiştir. 100 milyon yıl önce bugünkü özelliklerine sahip olarak bir anda var olmuş yani yaratılmıştır.

Kanatlı Karınca

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cunhuriyeti

Resimde 25 milyon yıl önce yaşamış olan bir kanatlı karınca görülmektedir. Karıncaların yaklaşık olarak 20 bin kadar türü bulunur. Kanatlı karıncaların çok sert yapıya sahip olan baş kısımlarında iletişimi sağlayan 2 adet anten bulunur. Başlarının alt kısmında ise çok güçlü yapıda ağızları vardır ve burada bulunan kesici kıskaçları ile bitkilerin yapraklarını keserler. Karıncaların birçok organının geçtiği boyun ve bel kısımları çok ince bir yapıdadır. Göğüs bölgesinde dört çift ayak bulunur, karın kısmında ise ayakları yoktur. Karıncalar dünyanın her yerinde bulunurlar ve milyonlarca yıldır bu özelliklerini hiç değişmeden korumuşlardır. Resimdeki kanatlı karınca fosili, ağaçlardan çıkan amberin karıncanın üzerine akıp donması ve canlının o haliyle muhafaza edilmesiyle oluşmuştur. Bu fosil, diğer tüm canlılar gibi kanatlı karıncaların da hiç değişmediğini yani evrim geçirmediğini kanıtlamaktadır.

Örümcek Akarı (Acarina)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Elde edilen fosiller, canlıların aşamalarla birbirlerinden türemediklerini, hiçbir şekilde evrimleşmediklerini açıkça gözler önüne sermektedir. Fosil kayıtları, ara geçiş formlarının tek bir tane bile örneğini vermemektedir. Amber içindeki bu 100 milyon yıllık örümcek akarı fosili de, değişmeden kalan 350 milyondan fazla örnekten yalnızca biridir ve bize kendisini Allah'ın yarattığını göstermektedir.

Yalancı Takla Böceği

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Eucnemidae familyasına dahil olan bu böcekler, görünüm olarak takla böceklerine benzer fakat bazı anatomik farklılıklardan dolayı takla böceklerinden ayrılır. Yalancı takla böcekleri de aynı takla böcekleri gibi havaya sıçrama yeteneğine sahiptir, ancak bu türe air küçük bir grup bu özellikten yoksundur.

Böceklerin genellikle sırtüstü çevrildiklerinde tekrar düz konuma gelmesi hayati önem taşır. İşte takla böceklerinni bu havaya sıçrama özelliği bu durumlarda hemen devreye girer. Takla böcekleri sırtüstü çevrildiğinde göğsündeki özel bir organ sayesinde havaya sıçrayarak kendilerini düz konuma çevirirler.

Tüm canlı türleri gibi, böcekler de hiçbir zaman evrim geçirmemiş, bugün var oldukları şekilleri ile Allah tarafından yaratılmışlardır. Resimde fosili görülen yalancı takla böceği de yaratılış gerçeğini ispatlayan kanıtlardan biridir.

Cüce Ağustos Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Özellikle mısır tarlalarında ürünlere verdikleri hasarla tanınan ve boyları nadiren 1 cm'yi geçen cüce ağustos böcekleri, bundan 100 milyon önce de tamamen aynılardı. Yukarıda görülen 100 milyon yıllık cüce ağustos böceği fosili bu canlıların hiç bir değişim geçirmeden günümüze kadar geldiğinin kanıtıdır.

Kambur Sinek, Yaban Arısı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Eğer canlılar Darwinistlerin iddia ettikleri gibi sözde ortak bir atadan türemiş olsalardı, amber içinde görülen 100 milyon yıllık kambur sinek ile yaban arısının günümüzde yaşayan örneklerinden farklı olmaları gerekirdi ancak fosilde de görüldüğü gibi hiçbir fark yoktur. Paleontoloji, canlıların değişim geçirmeden günümüze kadar geldiğini ispat ederek evrimcilerin asılsız iddialarını cevaplamaktadır.

Kambur sinek

Yaban arısı

Kambur Sinek

Yaban Arısı

Yaban Arısı

Kambur Sinek

Yaban Arısı (Mymaridae)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

100 milyon yıllık bu yaban arısının o zamanki anatomik yapısı nasılsa, şu an yaşayan yaban arılarının da anatomik yapıları aynıdır. Allah bu canlıları kusursuz şekilde yaratmıştır ve hiç bir canlı evrim sürecinden geçmemiş ve hiç bir değişime uğramamıştır.

Post Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Allah, her canlıda birbirinden muhteşem sistemler var etmiştir. Bu sistemler canlıların yaratıldığı ilk günden beri asla değişmemiştir. Resimde görülen 100 milyon yıllık post böceği fosili, bügün yaşayan post böcekleri ile tıpatıp aynıdır. Paleontoloji, canlıların hiç bir değişim geçirmediğini kanıtlamıştır.

Çekirge

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Eğer gerçekten bir evrim yaşanmış olsaydı, ki hiçbir şekilde yaşanmamıştır, canlıların kademeli değişimlerle ortaya çıkmaları ve zaman içinde de değişmeye devam etmeleri gerekirdi. Oysa fosil kayıtları bunun tam aksini gösterir. Bu fosilde görülen 25 milyon yıllık çekirge, tüm detaylarıyla korunmuştur ve günümüzde yaşayan çekirgelerle tamamen aynıdır.

Dans Sineği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Uçarken yapabildikleri çevik ve hızlı hareketlerle bilinen dans sinekleri, tarihte yaratıldıkları ilk andan beri hiç bir değişim geçirmeden günümüze kadar gelmişlerdir. Canlıların tümü fosil kayıtlarında ortak ataları olmadan aniden ortaya

çıkmışlar ve yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişim geçirmeden durağan bir biçimde kalmışlardır. Bu gerçek, evrimin hiç bir zaman gerçekleşmediğinin en önemli kanıtıdır. 100 milyon yıldır amberle kaplı olarak saklanmış bu dans sineği fosili, Allah'ın yaratışının ihtişamlı kanıtlarından biridir.

Kuyrukla Sıçrayan

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Fosil kayıtlarındaki durağanlık, evrimciler için en büyük problemi oluşturur. Çünkü evrimciler, hayali evrim süreci için gereken kanıtları fosil kayıtlarında ararlar ve bugüne kadar hiç böyle bir kanıt bulamamışlardır. 50 milyon yıllık bu kuyrukla sıçrayan fosili de evrimcileri hayal kırıklığına uğratan ve Yaratılışı kanıtlayan bir örnektir.

Hamam Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Zor şartlara dayanıklı olmaları ile bilinen hamam böceklerinin 100 milyon yıldır hiç bir değişim geçirmeden günümüze kadar gelmiş olmaları, evrim teorisinin yanlış olduğunun delillerinden biridir. Dünyanın hemen her yerinde rastlanan bu canlılar, bundan 100 milyon yıl önce de şimdikinin tamamen aynısıydılar.

Süne Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Yaratıldıkları ilk andan itibaren böcekler böcek, örümcekler örümcek, balıklar balık ve kuşlar da kuş olarak kalmışlardır. Aradan geçen milyonlarca yıl, canlıların hiçbirinde değişikliğe yol açmamıştır. *Heteroptera* takımından bu böcek de aynı diğer canlılar gibi eksiksiz bir şekilde yaratılmıştır. 125 milyon yıllık bu fosil, evrimi yalanlayan delillerden sadece biridir.

Hamam Böceği

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 160 milyon yıl

Bölge: Yixian Oluşumu, Liaoning, Çin

Hamam böceklerine, kutup bölgeleri ve 2.000 metreden daha yüksek yerler dışında, dünyanın her yerinde rastlamak mümkündür. Çok dayanıklı olan bu hayvanlar radyasyona bile direnç gösterebilirler. Evrimciler bu canlıların saydığımız özelliklerini zaman içinde küçük değişimlerle elde ettiklerini iddia ederler. Oysa 160 milyon yıl önce de hamam böcekleri, bugün yaşayanlarla aynıydı. Allah tüm varlıkları, bugün oldukları gibi yaratmıştır ve canlılar evrimsel bir değişim geçirmemişlerdir.

Boncuk Böceği (İsopod)

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Dokunulduğunda kıvrılarak top şeklini aldığı için boncuk böceği olarak adlandırılan bu canlılara dünyanın birçok yerinde sıklıkla rastlanır. Yan sayfadaki resimde görülen 25 milyon yıllık amber içinde fosilleşmiş boncuk böceği günümüzde yaşayan boncuk böcekleri ile tamamen aynı özellikleri taşımaktadır. Canlılar hiçbir değişim geçirmemişlerdir, onları herşeyi bilen Yüce Allah yaratmıştır.

Örümcek

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 160 milyon yıl

Bölge: Sihetou Oluşumu, Liaoning, Çin

Dünyanın hemen her yerinde yaşayan örümcek, eklembacaklı canlılardandır. Özel iplikleriyle ördükleri mühendislik harikası ağlarıyla hayranlık uyandıran örümcekler, şu anda sahip oldukları mükemmel özellikleriyle birlikte bir anda yaratılmışlardır. Resimdeki fosilde, 160 milyon yıl önce yaşamış örümceklerin de aynı günümüzdekiler gibi oldukları ve evrim geçirmedikleri açıkça görülmektedir.

Tozlu Kanat Böceği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Darwinistlere göre yaşayan canlı türlerinin sözde kökeni tek bir ortak atadır. Oysa paleontoloji biliminin ortaya koyduğu veriler, türlerin günümüzde oldukları gibi milyonlarca yıl önce de aniden ortaya çıktıklarını göstermektedir. Üstteki resimde görülen 50 milyon yıllık tozlu kanat böceği fosili, evrimi reddeden delillerden biridir. Tozlu kanat böcekleri 50 milyon yıl önce de aynen şu anki anatomik yapılarına sahiptiler.

Kabuk Biti

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Kabuk bitleri *Psocoptera* takımına dahil olan canlılardır. Resimdeki 50 milyon yıllık fosil, ağaç kabuğu bitlerinin tarih boyunca hep aynı şekilde var olduklarını, evrimleşmediklerini ve ilkel bir atadan gelmediklerini ispatlamaktadır. Evrimciler bu gerçeği göz ardı etmekte ısrarcı oldukları müddetçe, olmayan ara geçiş formlarını aramaya devam edecek, sahtekarlıklarla insanları aldatmayı sürdürecek ve boş bir hayalin peşinden koşarak tüm ömürlerini harcayacaklardır. Ancak tüm bu çabaları, canlıların Yüce Allah'ın eseri olduğu gerçeğini asla değiştirmeyecek ve her geçen gün daha çok insan Darwinizm'in masallarına inanmaktan vazgeçecektir.

Örümcek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Yeryüzünde şu anda yaşayan hiçbir canlı türü değişiklik geçirmemiş veya evrimleşmemiştir. Ne kuşlar, ne balıklar, ne kara hayvanları, ne bitkiler ne de böcek cinsleri bir değişiklik geçirmemişlerdir. Evrimcilerin iddia ettikleri ara geçiş formları hiç bir zaman fosil kayıtlarında bulunmamıştır. Resimde görülen örümcek fosili, günümüzde yaşayan örümceklerle tıpatıp aynıdır. Bu da evrime darbe vuran delillerden biridir.

Kuyrukla Sıçrayan

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Bir canlının 50 milyon yıl önce, günümüzdeki halinden tamamen farksız olması, hiç bir zaman evrim sürecinin yaşanmadığının gerçek kanıtıdır. Fosiller bu konuda bize net ve doğru bilgiyi vermektedir. 50 milyon yaşındaki bu kuyrukla sıçrayanın aradan geçen süre boyunca hiç değişmemiş olması, Darwinistlerin iddialarını kökten çürütmektedir.

Beyaz Sinek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Beyaz sinekler boyları nadiren 2 mm'yi aşan ve erginleri ilk bakışta küçük kelebekleri andıran böceklerdir. Aslında sinek olmadıkları halde, sineğe benzedikleri için bu şekilde adlandırılırlar. Bu canlı, özellikle turunçgil bahçelerine zarar vermesiyle tanınır. Bu küçük canlının 50 milyon yıl boyunca hiç bir özelliğini değiştirmeden günümüze gelmiş olması, asla evrim geçirmediğinin bir delilidir.

Örümcek

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Polonya

Hayvanlar aleminin en kalabalık canlı gruplarından olan örümceklerin pek çok mucizevi özelliği vardır. Bunlardan bir tanesi de Allah'ın onlara ilham ettiği geometri bilgisi ve bu bilgiyle tasarlayıp kurdukları mimari harikası ağlarıdır. 25 milyon yıllık bu örümcek fosilinin, günümüzde yaşayanlarla aynı olması, bu canlının sahip olduğu tüm özelliklerle bir anda yaratıldığını ve hiç bir değişim göstermediğini kanıtlar.

Titrek Sinek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Sinek türleri de diğer tüm canlılar gibi, fosil kayıtlarında bir anda ve kendilerine özgü yapılarıyla ortaya çıkarlar ve günümüze kadar yapılarında hiçbir değişiklik olmadan varlıklarını devam ettirirler. Amber içindeki 50 milyon yıllık titrek sinek fosili, bundan milyonlarca yıl önce yaşamış olan titrek sineklerle günümüzdekiler arasında hiçbir fark olmadığını göstermektedir. Bu durum, evrimin yaşanmadığını bir kez daha gözler önüne sermekte, Yaratılışın apaçık bir gerçek olduğunu ispatlamaktadır.

Eşek Arısı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Evrimcilerin 150 yıllık iddiaları sadece bu fosille bile darmadağın olmuştur. 125 milyon yıllık bu eşek arısı fosili, bugünkü benzerleriyle aynı mükemmel ve üstün özelliklere sahip olarak bir anda yaratılmıştır. Canlılar, evrim teorisinin hayali süreçleriyle oluşmamışlardır, yeryüzünde yaşayan gelmiş geçmiş tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Deve Sineği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

150 türü olduğu tahmin edilen deve sinekleri, tüm canlı türlerinin aniden ortaya çıktıklarını ve hiç değişmeden günümüze geldiklerini kanıtlayan örneklerden biridir. 125 milyon yıllık bu deve sineği fosili, halihazırda yaşayan deve sinekleri ile tamamen aynı görünüme, aynı muhteşem özelliklere sahiptir.

Kamçılı Akrep

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Kamçılı akrepler zehirli değildirler. Sadece bir tehlike hissettiklerinde, karınlarının arka kısmındaki bezlerden asetik asit ve oktanoik asit karışımı bir maddeyi 80 cm'i aşan bir mesafeye kadar püskürtebilirler. Bu madde düşmanlarını caydıracak tarzda etkili bir silah vazifesi görür. 125 milyon yıl önce de aynen şu anda sahip oldukları özelliklere sahip olan kamçılı akrepler evrime darbe vuran delillerden biridir.

Su Böceği (Gyrinidae)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Gyrinidae familyaısna ait olan bu böceklerin büyük çoğunluğu, tatlı sularda yaşarlar. Rahatsız edilmedikleri sürece su üzerinde kalabalık gruplar halinde dolaşan bu böcekler saldırıya uğradıklarında hızla suya dalarak suyun altında yüzebilirler. Bu canlılar da diğer tüm canlı türleri gibi kendine özgü özellikleri ile beraber yaratılmıştır. Resimdeki 125 milyon yıllık su böceği fosilinin, günümüzde yaşayan örnekleriyle hiçbir farkı yoktur. Tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Suda Koşan

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Evrimcilerin iddia ettiği değişimler tarih boyunca asla gerçekleşmemiştir ve canlıların tümü eksiksiz olarak bir anda yaratılmışlardır. Suda koşmak gibi bir yeteneğe sahip bu böcek de bundan 125 milyon yıl önce aynen şu anki sistemlerine sahip olarak var olmuştur.

Uzun Bacaklı Çayır Sivrisineği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Sık rastlanan bir sinek türü olan uzun bacaklı çayır sivrisineklerinin, günümüze kadar ulaşan bir çok fosil örneği vardır. Fosiller bize bu canlıların bundan 125 milyon yıl önce de tıpkı şu anki anatomik yapıya sahip olduklarını göstermektedir. Canlılar evrimleşmemiş, tümünü Yüce Allah yaratmıştır.

Coleoptera Takımından Bir Böcek

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Coleopteralar yani kınkanatlılar, böceklerin en büyük takımını oluştururlar. Şimdiye kadar gözlemlenmiş tüm *Coleoptera* fosilleri, günümüzde yaşayan cinslerle tıpatıp aynıdır. Tarihte yaşamış hiç bir canlı türünün değişime uğramaması gibi, *Coleopteralar* da aynen yaratıldıkları şekilde bugün varlıklarını sürdürmektedirler.

Hamam Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Yüz milyonlarca yıldır aynı olan canlılardan biri de hamam böcekleridir. Hamam böceklerine ait yaklaşık 320 milyon yıl öncesine ait fosiller bulunmuştur. *Blattodea* takımını oluşturan bu böcekler, tarih boyunca hiç bir değişime uğramamışlardır. Resimde görülen 125 milyon yıllık hamam böceği fosili de bu canlıların diğer tüm canlılar gibi yaratılmış olduklarının delillerinden biridir.

Çayır Çekirgesi

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Tettigoniidae familyasına dahil olan çayır çekirgelerinin büyük çoğunluğu tropik bölgelerde yaşarlar. Sadece Kuzey Amerika'da yaşayan 225'ten fazla türü vardır. Çayır çekirgeleri milyonlarca yıldır değişmeden, aynı kalmışlardır. Resimde fosili görülen 125 milyon yaşındaki çayır çekirgesi de bu gerçeğin önemli delillerindendir.

Kınkanatlı Böcek

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Resimde görülen 125 milyon yıllık böceğin fosiline ve günümüzde yaşayan örneğine baktığınızda, kanatlarının açılışındaki detaylara kadar en ufak bir değişikliğe bile uğramadığı görülmektedir. Böcekler, milyonlarca yıldır hiç değişmeyen fosillerinin bulunmasıyla, evrim teorisine çok büyük darbe indirmişlerdir. 400 milyon yıl önce yaşayan bir hamam böceği veya yusufçukla günümüzde yaşayan örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Böceklerin göz yapıları, savunma teknikleri, son derece farklı uçma sistemleri evrimcilerin ortaya attığı tüm iddiaları geçersiz kılmaktadır.

Dantel Kanat (Chrysopa)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Zarif görünüşü ile hemen göze çarpan bu canlı, *Neuroptera* takımının *Chrysopidae* ailesine mensuptur. Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaygın olarak bulunan bu canlılar, yarasaların ultrason seslerini duyabilme yeteneğine sahiptirler. Bir yarasanın kendilerini uçarken tespit edebileceğini anlamalarını sağlayan ultrason sesiyle karşılaştıklarında kanatlarını kapatıp yere düşerler ve yarasadan kurtulurlar. Bu olağanüstü özelliğe sahip canlılar, milyonlarca yıl önce aynen bugün sahip oldukları özellikleri ile yaratılmışlardır.

Kara Böcekgillerden (Tenebrionidae)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Fosil kayıtları diğer canlılar gibi yaprak böceklerinin de herhangi bir evrim sürecinden geçmediklerini ispatlamıştır. Resimde görülen fosilden de anlaşıldığı gibi 100 milyon yıllık bu kara böcek, gerek görünüm gerekse yapı olarak bugünkü yaprak böceklerinin tamamen aynısıdır. Tüm canlıları sahip oldukları bütün özelliklerle, eksiksiz ve kusursuz olarak Yüce Allah yaratmıştır, fosil bulguları da bu gerçeği desteklemektedir.

Örümcek Akarı (Acarina)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Resimde 100 milyon yıllık fosili görülen örümcek akarları çıplak gözle zor görülecek kadar küçük canlılardır. Boyları toplu iğne başından ufaktır. Bu canlıların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkmaları, hiçbir sözde evrimsel ataya sahip olmamaları, son derece kompleks organlara sahip olmaları ve en önemlisi de bu kadar fazla çeşitlilik göstermeleri, evrim teorisi için cevaplanması imkansız soruların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Evrimciler mikrobiyoloji ve entomolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan bu detaylar karşısında çaresizliklerini gizleyememektedirler. Tüm canlılar hiçbir değişim geçirmeden, bir anda fosil kayıtlarında belirmişlerdir. Bu ise canlıları Allah'ın yarattığının bir delilidir.

Yassı Kabuk Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Günümüzde tanımlanmış hayvanların %90'ını oluşturan böcekler, amberlerle milyonlarca yıl önceden bugüne kadar gelen çok fazla sayıda fosil bırakmışlardır. Resimde görülen 100 milyon yıllık yassı kabuk böceği de bu amber fosillerden biridir. Fosildeki yassı kabuk böceği ile günümüzde yaşayan yassı kabuk böcekleri arasında hiçbir fark yoktur. Resimdeki fosil, Darwinistlerin iddialarını çürüten 350 milyondan fazla fosile sadece bir örnektir.

Arı (Hymenopteran)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Mikroskop çekimlerinde en küçük detayına kadar görülebilen bu 50 milyon yaşındaki arı fosili, günümüzde yaşayan örnekleriyle aynı mükemmel özelliklere sahiptir. Harika petek gözleri amber içinde çok detaylı ve eksiksiz olarak muhafaza edilmiştir.

Arıların çok özel bir göz yapıları vardır. Arı gözlerinde "ommatidia" adı verilen, 6.900'er adet birbirinden ayrı görme işlemi yapan bölüm vardır. Bu bölümlerin her biri kendi başına bir göz gibi hareket eder. Bunlar bir kutudaki kamışlar gibi biraraya toplanmışlardır. Ayrıca her biri dışta küçük konveks ve şeffaf bir lensle biter. *(Mark L. Winston, The Biology of the Honey Bee, Harvard Unv. Press, 1991, s.1)* Bu lensler de gözün cam gibi elips biçimindeki dış kabuğunu oluştururlar. Arı gözünün insan gözüne göre iki üstünlüğü vardır. Bunlar, ultraviyole ışınlarını görme ve ışığın polarizasyonunu ayrıştırmadır. Milyonlarca yıldır değişmeyen muhteşem gözlere sahip arılar evrimi yalanlamaktadır. *(Encyc. Americana, 1993, USA, Vol.3, Int. Headquartes, Danbury Connecticut, s.439)*

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Cercopidae familyasına dahil bir canlı olan köpüklü ağustos böcekleri daha çok larva döneminde ürettikleri köpükler ile tanınırlar.

Larvalar, üzerinde oldukları bitkinin özsuyunu kullanarak köpük benzeri bir madde üretir ve bu madde ile kendilerini kaplarlar. Larvaya pek çok açıdan faydalı olan bu köpük larvayı diğer canlılardan, parazitlerden ve aşırı sıcak ve soğuk gibi ısı etkenlerinden korur. Sürekli nemli bir ortam sağlayarak larvanın kurumasını engeller.

Yetişkin köpüklü ağustos böcekleri bir bitkiden diğerine zıplayıp atlayarak, kendi uzunluklarının 100 katı yüksekliğe sıçrayabilirler.

Her canlının olduğu gibi böceklerin de kendilerini koruma, besin bulma, üreme yöntemleri hep birbirinden farklı ve benzersiz örneklerle doludur. Bu, Allah'ın her canlıyı ihtiyaçlarına uygun yaratmasıdır. Hiçbir böcek sahip olduğu özelliklerini aşama aşama deneyerek, kendi biyolojik yapısını değiştirip uyum sağlayarak elde etmemiştir. Ne böyle bir akla ne de güce sahiptir. Kuşkusuz resimlerde görülen 50 milyon yıllık köpüklü ağustos böceği de, ilk yaratıldığı andan itibaren bu özelliklere eksiksiz sahipti. Nitekim amberde, köpüklü ağustos böceğinin köpükleriyle birlikte fosilleştiği çok net görülebilmektedir.

Larva halindeki köpüklü ağustos böceği kendisini çevrelediği köpüklerle amber içinde fosilleşmiş ve 50 milyon yıldır hiç bozulmadan günümüze kadar ulaşmıştır. (altta)

Larvayı çevreleyen köpükler

Yalancı Akrep

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Bu böcekler kıskaçlarının akreplere olan benzerliği nedeniyle yalancı akrep olarak adlandırılır. Küçük boyutlarına rağmen bazen çıplak gözle de görülebilirler.

Allah bu küçük canlıda pek çok detay ve özellik yaratmıştır. Yeryüzündeki hiçbir canlıda eksiklik, patalojik veya anormal yapı olmadığı gibi, bu 100 milyon yıllık yalancı akrepte de hiç bir eksiklik, anormal yapı veya patoloji görülmemektedir. Böceğin her organı muazzam orantılı ve simetriktir. Tesadüfler sonucunda böylesine bir simetri ve mükemmellik oluşamaz. Tüm canlılarda görülen muhteşem simetri ve oran Yüce Allah'ın yaratmasıdır.

Cephalotes Karıncası

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 20 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Doğa tarihini incelediğimizde karşımıza, "farklı anatomik yapılara evrimleşen" değil, yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden kalan canlılar çıkmaktadır. Fosil kayıtlarındaki bu "değişmezlik", bilim adamları tarafından "stasis" (durağanlık) olarak tanımlanmıştır. Yaşayan fosiller ve günümüzde varlığını korumayan ama dünya tarihinin birbirinden farklı dönemlerinde fosil bırakmış olan canlılar, fosil kayıtlarındaki durağanlığın somut delilleridirler. Ve fosil kayıtlarındaki söz konusu durağanlık, aşamalı bir evrim sürecinin yaşanmadığını bize gösterir.

Nitekim fosilde görülen ve adeta zırhlı bir donanıma sahip bu karınca da, 20 milyon yıl önce yaşayan örnekleriyle tıpatıp aynıdır. Fiziksel yapısında hiçbir değişiklik olmamış canlı evrim geçirmemiştir.

Yaban Arısı (Scelionidae)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Küçük veya büyük olsunlar canlıların tümü, oldukça üstün donanımlara ve son derece kapsamlı davranış şekillerine sahiptirler. Bu gerçek, canlıların tesadüfen meydana gelemeyeceğini, bunların, kendilerine ilham edileni yapan, özel olarak yaratılmış varlıklar olduklarını açıkça gösterir. Onların hücrelerinin her birinde ayrı ayrı işleyen sistemler var eden ve onlara kendilerine has ama aynı zamanda üstün bir akla dayanan davranış şekilleri ilham eden, herşeyi yoktan yaratmış olan Allah'tır. Bu özellikler 50 milyon yıl önce yaratılan yaban arılarının genlerinde kodlanmıştır, bu yüzden bu canlı da tıpkı diğer milyonlarca canlı gibi hiçbir değişikliğe uğramamış ve evrim geçirmemiştir.

Gelin Böceği

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 25 - 17 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Gelin böcekleri herkes tarafından bilinen genellikle sarı, turuncu ve kırmızı renkleri olan sevimli böceklerdir.

Kınkanatlı bu böceklerin kanatları asıl görünen kırmızı parlak kapakların altında bulunur. Böcek uçmak istediğinde önce dış kanatlarını açar, daha sonra altında duran ince zar gibi kanatlar büyük bir itina ile açılır. Kısa zamanda, içinde buruşuk duran kanatlar, gergin ve esnek hale gelir. Bakıldığında böceğin yapısından beklenmeyecek büyüklükte kanatlardır bunlar, fakat öyle güzel paketlenmiş ve o kılıfa yerleştirilmiştir ki böcek dilediğinde ustalıkla bu kanatları açar ve dilediği gibi uçar. Sonra kanatlarını toplar, paketler ve kırmızı cilalı kapaklarını kapatır.

Görüldüğü gibi Allah bu küçük canlılarda da yaratma sanatının yüceliğini ve eşsizliğini bize gösterir. Bizim yapamayacağımız pek çok şeyi canlılar milyonlarca yıldır yaparlar. Allah'ın kendilerine ilham ettiği gibi davranırlar. Fosillerde görülen canlılardaki değişmezlik evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının en büyük delillerindendir. Tıpkı bu 25 - 17 milyon yıllık gelin böceği fosili gibi...

Örümcek

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

Hemen hemen dünyanın her yerinde yaşayan örümceklerin yaklaşık 30 bin kadar türü bulunur. Bu canlıların çok çeşitli avlanma taktikleri vardır. Örümceklerin hepsi avlarını yakalamak için sabit ağ kurmaz. Bir kısmı avlarını kovalayarak veya üzerlerine sıçrayarak yakalar. Resimde, 125 milyon yıllık bir örümcek fosili görülmektedir. Örümcekler, tüm diğer canlılar gibi aradan geçen milyonlarca yılda hiçbir değişikliğe uğramamışlardır.

Ateş Böceği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Rusya

Bu 50 milyon yaşındaki fosil çok önemli bir gerçeğin kanıtıdır. Canlılar ilk yaratıldıkları andan itibaren mükemmel yapılara sahiptirler. Fosil dikkatlice incelendiğinde böceğin her organının eksiksiz ve yerli yerinde olduğu rahatlıkla görülebilmektedir. Özellikle petek göz yapısı en ince ayrıntısına kadar incelenebilmektedir. 50 milyon önce de mükemmel görüş gücüne sahip gözler, kusursuz bir yapı sergilemektedir.

Sadece birkaç milimetrelik bir alan içine binlerce mercek yerleştirebilecek ve bunların her birine görme yeteneği verebilecek bilgi ve teknoloji günümüzde mevcut değildir. Bunların ışığı algılamasını sağlayacak ve bu algıyı mükemmel bir görüntü haline getirecek bir sinir sistemini oluşturmak ise imkansızdır. Sahip olduğu bilgi birikimi ve tecrübeye rağmen insanın bir benzerini meydana getiremediği bu mükemmel yapının tesadüflerle ortaya çıktığı iddiasının bir inandırıcılığı elbette ki yoktur. (www.kainattakiuyum.com)

Darwinistlerin saçma tesadüf mantığı ve hiçbir delile dayanmayan varsayımları, canlıların muhteşem fosillerinin ortaya çıkmasıyla çökmüştür.

50 milyon yıllık ateş böceği fosili

Tesadüfler, bu ateş böceğinin sahip olduğu binlerce mercekten sadece bir tanesini, hatta bu mercekleri oluşturan sayısız hücrenin tek bir proteinini bile oluşturamazlar. Her varlığı mükemmel detaylarla yaratan, küçücük bir böcekte de olağanüstü bir donanım var eden ve insanlara bunları anlayıp düşünmeleri için akıl ve vicdan veren, varlıkların tümünü her an gören ve her an gözeten Yüce Allah'tır.

Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız -hepsi bunun için bir araya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. (Hac Suresi, 73)

Mayıs Sineği Larvası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

Canlıların gelişimlerine kadar geçirdikleri ara aşamalarda da tarih boyunca hiç bir değişiklik olmamıştır. Örneğin tüm mayıs sineklerinin yumurta, larva ve yetişkinlik süreçleri bundan milyonlarca yıl önce nasıl ise, bugün de aynıdır. 125 milyon yıllık bu mayıs sineği larvalarının fosilleri de evrimcilerin, canlıların çeşitli değişimler geçirerek günümüze geldikleri iddialarını yalanlamaktadır.

Suikastçı Böcek

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Hemiptera takımına dahil olan bu böcekler *Reduviidae* familyasının üyeleridir. Eşsiz bir kendini koruma özelliğine sahip olan bu böceklerin örümcek ağlarını titreştirerek, ağın sahibi olan örümcekleri avladığı keşfedilmiştir. Resimdeki 100 milyon yıllık Myanmar amberi içinde görülen suikastçı böcek fosilinin sahip olduğu özellikler, günümüzde yaşayan suikastçı böceklerle aynıdır.

Örümcek Akarı (Acarina)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Resimde görülen 100 milyon yıllık örümcek akarı günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynıdır ve hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Eğer canlılar evrimcilerin iddia ettiği gibi evrim geçirmiş olsalardı, tüm yeryüzünün son derece patalojik canlıların fosilleriyle kaplı olması gerekirdi. Kafasından bacak çıkan, karnından ayaklar çıkan, bir gözü alnında olan, kuyruğu kafasından çıkan milyonlarca patolojik canlıya ait milyonlarca ara fosilin bulunması gerekirdi. Ama tam

tersine bulunan milyonlarca yıllık fosillerin günümüzde yaşayan örnekleriyle tamamen aynı olması hiçbir değişikliğe uğramadıklarını, evrim geçirerek birbirlerinden türemediklerini çok açık bir şekilde ispat etmektedir.

Çulluk Sineği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Darwinizm'in temel iddiası, canlıların sürekli aşamalı olarak geliştikleri ve sözde evrim sürecinde ilerledikleri yönündedir. Fakat somut bulgulara bakıldığında Darwinistlerin bu hayali hikayesini destekleyen hiçbir delile rastlanmaz. Darwinizm, yaklaşık 150 yıldır, bilimsel bilgilerle bir kere dahi doğrulanmamış, tam tersine elde edilen her bulgudan darbe almıştır. Bu bulgulardan biri de resimdeki 50 milyon yıllık çulluk sineği fosilidir. Bu fosil diğer tüm sinek türleri gibi, çulluk sineklerinin de değişmediklerinin, yani evrim geçirmediklerinin ispatıdır.

Suikastçı Böcek

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Elde edilen 350 milyonu aşkın fosil, canlıların aşamalarla birbirlerinden türemediklerini, hiçbir şekilde evrimleşmediklerini gözler önüne sermiştir. Yukarıda gördüğünüz 100 milyon yıllık suikastçı böcek fosili hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Darwinistlerin hiç değişmemiş milyonlarca fosili görmelerine rağmen hala evrimin yaşandığını iddia etmeleri, bir dogmaya büyülenmiş şekilde inandıklarını göstermektedir. Evrimcilerin çabaları hiçbir fayda vermemiş, 21. yüzyıl fosil bilimi ile evrim teorisi tam anlamıyla çökmüştür.

Trips

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Saçak kanatlılar olarak da bilinen *Thysanoptera* takımına dahil olan bu eklembacaklılar, genelde kırmızı, siyah ya da sarımsı kahverengi renklidirler. Amber içinde fosilleşmiş tripsler, hiç bir değişim geçirmediklerini bize gösteren, ideal bir ortamda saklanmışlardır. Resimdeki Myanmar amberinde 100 milyon yıldır saklanmış trips fosili, diğer tüm canlılar gibi tripslerin de evrim geçirmediklerini kanıtlar.

Anobium (Tahta Böceği)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Anobiidae familyasından, zararlı bir kınkanatlı böcek türü olan Anobiumlar, beslenmeden bir yıl yaşayabilirler. Bu dayanıklı böcekler, dünyanın pek çok bölgesinde bulunurlar. Resimdeki Anobium, 50 milyon yıl önce Polonya'da bir amberin içinde hapsolmuş ve günümüze kadar fosilleşerek gelmiştir. Bu örnekte de görülmektedir ki, canlılar hiç bir zaman değişmemiş, evrimleşmemişlerdir. Fosiller canlıların Allah'ın yaratmasındaki üstün akıl, sanat ve kudreti bize göstermekte ve evrim taraftarlarının nasıl büyük bir çıkmaza düştüklerini kanıtlamaktadır.

Bostan Sineği (Tipulidae)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Tipulidae familyasından olan bu sineklerin gövdeleri ve bacakları sivrisinekler gibi ince ve uzundur. Hastalık taşımazlar ancak tarımda mücadele edilen bir zararlı olarak görülürler. Bu türlerin dişisi yumurtalarını bitkilerin arasına bırakır. Yumurtadan çıkan larvalar da toprağın içine yerleşip bitki kökleriyle beslendiğinden sebze bahçelerine, ekinlere büyük zarar verirler. Bostan sinekleri yaz sonlarında, nemli yerlerdeki ve su kenarlarındaki bitkilerin arasında daha çok görülürler. Resimdeki 100 milyon yıllık bu bostan sineği fosili ile günümüzde yaşayan bostan sinekleri arasında hiçbir farklılık bulunmamaktadır. Bu, Allah'ın yaratma sanatıdır. Üstün güç sahibi Rabbimiz Allah birdir ve O'ndan başka Yaratıcı yoktur.

Yaban Arısı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Tarih boyunca yaşamış canlılara bakıldığında, yaratıldıkları andan itibaren hiç bir değişikliğe uğramadan dünya üzerinde varlıklarını sürdürdüklerini görürüz. Bu 50 milyon yıllık asalak yaban arısı da, canlıların evrim geçirmediğinin, milyonlarca yıl öncesinden günümüze aynı özelliklere sahip olarak geldiklerinin kanıtlarından biridir.

Beyaz Sinek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Aslında sınıflandırma olarak bir sinek sayılmasa da sineğe benzediği için bu ismi alan beyaz sinekler, tarım alanlarındaki yaprak zararlılarından sayılırlar. Bu küçük canlılar, yaratıldıkları ilk günden beri aynı anatomik özelliklere sahiptirler. Resimdeki 50 milyon yıllık beyaz sinek, bu canlıların hiç bir zaman değişim geçirmediklerini kanıtlamaktadır. Allah her canlıyı yoktan var etmiştir.

> **O, Evveldir, Ahirdir, Zahirdir, Batındır. O, herşeyi bilendir. Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir... (Hadid Suresi, 3-4)**

Karınca

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Son yıllarda karıncalar üzerinde yapılan bilimsel araştırmalar, bu küçük hayvanların, 2-3 milimetrelik vücutlarının içerisine sığdırılmış 500.000 sinir hücresiyle, hayranlık uyandırıcı bir iletişim sistemine sahip olduklarını göstermiştir. Bu

canlıların yaklaşık 14.000 türü olduğu belirtilmektedir. Her çeşidin de kendine özgü, hayranlık verici özellikleri bulunur. Bu canlıların anatomik yapıları da sosyal yaşamları da, yaratıldıkları günden beri hiç değişmemiştir.

Yaprak Biti ve Termit Kanadı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Amberler, küçük canlıların hiç bozulmadan fosilleşebilmesi için mükemmel bir ortam oluştururlar. Bu 50 milyon yıllık amberde görülen yaprak biti ve termit kanadı da, canlıların hiç bir organının veya uzvunun değişim geçirmediğini, her canlının ilk var olduğu andan itibaren tam ve mükemmel olduğunu ve aynı mükemmellikte günümüze kadar geldiğini kanıtlamaktadır. Elbette ki böyle bir durumda evrimden söz etmek mümkün değildir.

Yaprak Biti

Termit Kanadı

Kabuk Biti

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Resimde görülen 50 milyon yıllık kabuk biti fosili, kabuk bitlerinin hiçbir anatomik değişim geçirmeden milyonlarca yıldır yaşayıp, günümüze geldiğini kanıtlamaktadır.

Mantar Sivrisineği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Fosil bulgularının en önemli özelliklerinden biri, canlıların fosil kayıtlarında gözlemlendikleri jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Yani, bir canlı türü fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bunun anlamı açıktır: Evrim yoktur.

Milyonlarca yıl boyunca değişmeden varlığını devam ettiren canlılardan biri de mantar sivrisinekleridir. Resimde, 100 milyon yaşındaki mantar sivrisineği görülmektedir.

Mantar Sivrisineği

Kara Sinek (Scatopsidae)

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıllık kara sineğin muhteşem petek göz yapısının amberin içinde hiç bozulmadan kalmış olması tam anlamıyla bir mucizedir. Gözlerinde binlerce mercek bulunup, gördüklerini anlamlandıracak bir beyin sistemine sahip olması sinekteki mükemmel yaratılışı gösterir. Muhteşem düzgünlükteki mühendislik harikası gözlere sahip bu canlılar yaklaşık 390 milyon yıldır yaşamaktadırlar. Kompleks bileşik göz yapısı, 530 milyon yıl önce Kambriyen döneminde yaşamış olan trilobitlerde de görülmektedir. Son derece kompleks bir organ olan göz, evrimcilerin üzerinde konuşmaktan en çok kaçındıkları, teorilerini yerle bir eden konulardan da biridir.

Bütün bu merceklerin görüntüyü birleştirip tek bir görüntüye dönüştürmesi Allah'ın yaratma sanatının üstünlüğünü gösterir. Milyonlarca yıl önce yaşayan kara sineğin böyle kompleks bir organa sahip olması evrim geçirmediğini, Allah'ın onu muhteşem bir sanatla yarattığını gösterir.

Kambur Sinek

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Resimde görülen 25 milyon yıl önce yaşamış olan kambur sinek evrimcilerin kökenini açıklayamadıklarını itiraf ettikleri canlılardan biridir. Evrimciler, dinozorların kuşlara dönüştüğünü iddia ederken, sinek avlamak için ön ayaklarını çırpan bazı dinozorların "kanatlanıp havalandıklarını" öne sürerler. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan, sadece hayal gücünün ürünü olan bu teori, aynı zamanda çok basit bir mantık çelişkisi de içermektedir. Çünkü evrimcilerin burada uçuşun kökenini açıklamak için verdikleri örnek, yani sinek, zaten mükemmel bir uçma yeteneğine sahiptir. İnsan saniyede 10 kere bile kolunu açıp kapayamazken, bazı sinekler saniyede ortalama 1000 kez kanat çırpma yeteneğine sahiptir. Üstelik sinekler her iki kanatlarını eş zamanlı olarak aynı anda çırparlar. Eğer kanatların titreşimi arasında en ufak bir uyumsuzluk olsa sinek dengesini yitirecektir, ama hiçbir zaman böyle bir uyumsuzluk olmaz. Küçücük bir sinek fosili bile evrimin hiç yaşanmadığının çok açık bir delilidir.

Bostan Sineği

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Evrim teorisi, türlerin doğa tarihi hakkında yazılan, ancak bu alanda elde edilen bilimsel bulgularla kesin olarak yalanlanan hayali bir hikayeden ibarettir. Yaşayan fosiller, çevrenin canlılar üzerindeki etkisinin "evrim" değil, tam aksine "evrimsizlik" olduğunu göstermektedir. Türler günümüzdeki beden yapılarına tesadüfi bir değişim sürecinden geçerek ulaşmamışlardır. Hepsi Allah tarafından kusursuzca bir anda var edilmişlerdir ve yeryüzündeki varlıkları boyunca hep ilk yaratıldıkları şekilde yaşamışlardır.

Bu 25 milyon yıllık bostan sineğinin gövdesi, kanatları, duyargaları ve petek gözlerinin mükemmel yapısı olanca netliğiyle görülmektedir. Yumuşak dokuların amber içinde milyonlarca yıldır aynen muhafaza edilmiş olması bostan sineklerinin hiçbir değişim geçirmediğinin çok güçlü bir kanıtıdır.

Gal Sineği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Cecidomyiidae familyasına dahil olan bu küçük canlılar, bitkilerde gal oluşturmaları ile tanınırlar. Gal, bitki dokularının yaralanması sonucu oluşan anormal gelişmedir. Larvalar galin içinde oluşan fazla bitki dokularıyla beslenirler. Tarih boyunca yaşayan canlı türlerinin hiç birinin ne anatomik yapısı ne de yaşam ve beslenme şekilleri bir farklılık göstermiştir. Resimde görülen 100 milyon yıllık gal sineği de bu gerçeğin kanıtlarından yalnızca biridir.

Sinek (Brachycera)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 – 45 milyon yıl

Bölge: Baltık amberleri, Kuzey Avrupa

Brachycare alttakımına dahil olan bu sineklerin yaklaşık 177 ayrı familyası vardır. Şimdiye kadar elde edilmiş fosil kayıtlarında, dünyanın birçok yerinde rastlanılan bu sinek cinslerinin evrim geçirdiğine dair bir bulguya hiçbir şekilde rastlanmamıştır. Allah tüm canlıları eksiksiz olarak yaratmıştır.

Takla Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Ters döndürüldüğünde takla atıp eski haline dönebilen bu böcek, kınkanatlıların *Elateridae* familyasındandır. Takla böceğinin yaklaşık 7.000 kadar türü vardır. Ters durumdayken kendisine dokunulduğunda genellikle hareket etmeyip ölü taklidi yapan takla böceklerinin boyları 12-30 mm arasında değişmektedir.

Resimde görülen 100 milyon yıllık takla böceği günümüzde yaşayan örnekleriyle aynı özelliklere sahiptir ve onlar gibi yaşamıştır. Kullandığı yöntemleri sözde evrimle değil Allah'ın kendisine ilham ettiği şekilde yapar. Allah her canlıyı farklı özellikleriyle benzersiz yaratandır.

Trips

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Trips, *Thysanoptera* takımından eklembacaklıların ortak adıdır. Boyları yaklaşık 0.5-10 mm arasında değişen trips böceğinin 100 milyon yıllık fosilinin, günümüzdeki tripsten hiç bir farkı yoktur. 100 milyon önceki bu canlı günümüzde yaşayanlarla aynı beden, kanat ve duyarga yapısına sahiptir. Bu durum tripslerin de diğer canlılar gibi evrim geçirmediklerinin delillerinden biridir. Tripsleri yaratan ve tüm özelliklerini onlara veren her türlü yaratmayı bilen Allah'tır.

Termit

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Özellikle tropikal bölgelerde yaşayan termitler, yükseklikleri 4-5 metreye varabilen çamurdan inşa edilmiş kulelerde muhteşem koloniler kurarlar. Bu minyatür şehirlerdeki yapılar, sürekli değişen iklim şartlarına uyum sağlayacak şekilde inşa edilir. *Isoptera* takımına dahil olan termitlerin oluşturduğu şehirler sadece sosyal açıdan değil, şehirlerdeki düzen bakımından da kusursuzdur. Resimde görülen 100 milyon yaşındaki termit fosili, bu canlıların asla evrim geçirmediklerinin delilidir.

Çıyan

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Bazı türleri zehirli olan bu canlılara kırsal alanlarda ve ağaçlık yerlerde sıklıkla rastlanır, dünyanın hemen her yerinde yaşarlar. *Myriapoda* alt filumunun *Chilopoda* sınıfına dahil bu canlılar var oldukları günden bu yana hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Resimdeki 100 milyon yıllık çıyan fosili de, bu canlıların evrim geçirmediğinin kanıtıdır.

Ateş Böceği

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Ateş böcekleri kendi bedenlerinde soğuk ışık üretebilen mucize canlılardır. Işık insan hayatı için vazgeçilmez bir gerekliliktir. İnsanlar çağlar boyu ışık elde etmek için pek çok farklı yöntem denemişler, çeşitli araç gereçler kullanmışlardır. Ateş böceği ise kendi bedeninde dışarıdan hiçbir kimyasal madde kullanmadan, hiçbir bilgi ve tecrübeye sahip olmadan maksimum randımanla bu soğuk ışığı üretebilmektedir.

Bilim adamları yıllardır sürdürdükleri araştırmalar ve çalışmalarla ateş böceklerinin ürettikleri kadar verimli bir ışık üretmeye çalışmaktadırlar. Işıktan maksimum verim elde eden ve neredeyse hiç enerji kaybetmeyen ateş böcekleri, bu özellikleri nedeniyle yıllardır araştırma konusu olmuştur.

Allah canlılarda böyle mükemmel özellikler yaratmış ve insanlar için de onları örnekler kılmıştır. Yüce Allah'ın detaylar yaratmasının hikmetlerinden biri de, insanları düşündürmektir.

Bu 25 milyon yıllık ateş böceği fosili bize canlıların ilk yaratıldıkları andan itibaren mükemmel özelliklerinin olduğunu, 25 milyon yıldır hiç değişmediklerini ve Darwinistlerin iddia ettikleri gibi bir evrim yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Boncuk Böceği (İsopod)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Baltık Bölgesi, Jantarny, Rusya

Oniscoidea alt grubuna dahil bu canlılar da diğer tüm canlı türleri gibi hiç değişmeden günümüze gelmiştir. Evrimcilerin iddia ettikleri evrim basamakları gerçekten yaşanmış olsaydı, canlıların geçirdikleri ara aşamaların mutlaka fosil kayıtlarında bulunması gerekirdi. Fakat 45 milyon yıllık bu İsopod fosilinde de görüldüğü gibi, hiç bir canlı türü zaman içinde değişim geçirmemiştir.

Opiliones

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Baltık Bölgesi, Jantarny, Rusya

Boyları 2 mm ile 22 mm arasında değişebilen bu eklembacaklılar, örümcekler gibi 8 bacağa sahiptir fakat örümcekler gibi zehir bezleri veya ağ bezleri bulunmaz. Örümceleri taklit ederek yaşayan Opilioneslerin 45 milyon yıl boyunca hiç bir anatomik değişikliğe uğramadıkları, resimdeki fosilden kolayca anlaşılmaktadır.

Mayıs Sineği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Baltık Bölgesi, Jantarny, Rusya

Bugüne kadar elde edilen tüm fosil örneklerinde, resimdeki 45 milyon yıllık fosilde de olduğu gibi, mayıs sinekleri şu anda sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte görülmektedir. Bu da, evrim iddialarını tamamıyla anlamsız kılan bir durumdur. Somut bilimsel bulguların ortaya koyduğu gerçek, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığı, tüm canlıları yarattığı her canlıyı bilen Allah'ın yarattığıdır.

Kambur Sinek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

50 milyon yaşındaki bu kambur sinek fosili, evrim teorisinin yalanlarını açığa vurmakta ve Yaratılış'ın bir gerçek olduğunu göstermektedir. Bütün canlılar, Darwinistlerin söylediği gibi sözde ortak bir atadan türememiş ve ara aşamalardan geçmemişlerdir. Hepsi bir anda Allah'ın "Ol" demesiyle yaratılmışlardır.

Scelionid Yaban Arısı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Scelionid yaban arıları genelde dökülmüş yapraklar altında yaşarlar. Bu arıların çok fazla böcek türüne, özellikle bunların yumurtalarına zarar verdikleri bilinmektedir. Resimde görülen 50 milyon yıllık Scelionid yaban arısı fosilinin, günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı yoktur.

Taş Sineği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Boyları 5 – 50 mm arasında değişen, iki uzun antene sahip olan ve larvaları balıkçılıkta yem olarak kullanılan taş sinekleri milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Resimde görülen 50 milyon yıllık amber içindeki taş sineği fosiliyle günümüzde yaşayan taş sinekleri tıpatıp aynıdır. Hepsi Yaratılış'ın bir gerçek, evrimin iddialarının ise masaldan ibaret olduğunu göstermektedirler.

Örümcek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Dünyada 40.000'e yakın örümcek türü tespit edilmiştir. Bu küçük hayvanlar kimi zaman yuvasının statik hesaplarını yapabilen bir inşaat mühendisi, kimi zaman üstün tasarımlar yapan bir iç mimar, kimi zaman olağanüstü güçlü ve esnek

ipler, öldürücü zehirler, eritici asitler üreten bir kimyager, kimi zaman da son derece kurnaz taktiklerle avlanan bir avcı olarak karşımıza çıkabilirler. Örümcekler şu an sahip oldukları tüm özelliklere yaratıldıkları ilk andan beri sahiplerdi. Resimdeki 50 milyon yaşındaki örümcek fosili de bu gerçeğin kanıtlarından biridir ve canlıların asla evrim geçirmediklerini göstermektedir.

Opiliones

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Örümceğimsiler sınıfının eklembacaklılar takımına dahil olan bu muhteşem canlılar, aslında birer örümcek olmasalar da, örümcekleri taklit ederler. Böylece onları gören diğer canlılar birer zehir keseleri olduğunu ve ağ kurabildiklerini düşünür. Bu benzerlik onları düşmanlarından korur. İlginç görünümlü bu canlılar yaratıldıkları ilk günden beri aynı özelliklerle dünya üzerinde yaşam sürmektedirler. Resimdeki 50 milyon yıllık Opiliones fosili Darwinistlerin iddialarını çürüten bir delildir.

Örümcek ve Karınca

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Canlıların küçük değişiklikler geçirerek günümüzdeki hallerini aldıklarını iddia eden evrimciler, bu temelsiz iddiayı destekleyecek tek bir delil dahi getiremezler. Çünkü bulunan tüm fosiller, canlıların hiç bir değişime uğramadığını kanıtlamaktadır. Resimde görülen ve aynı amber içinde 50 milyon yıl önce fosilleşmiş olan örümcek ve karınca fosili de tüm varlıkları Allah'ın yarattığının bir kanıtıdır.

Karınca

Akrep

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Crato Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

1.300 türü bulunan bu canlı, 400 milyon yıldır dünya üzerinde aynı anatomik özelliklere saip olarak vardır. 2 gün su altında yaşamlarını sürdürübilen bu canlılar, gece avlanırlar. Resimdeki fosilde görülen 125 milyon yıllık akrep, günümüzde yaşayan akreplerle aynı özelliklere sahiptir. Akrepler hiç bir zaman evrim geçirmemiştir, onları da Allah yaratmıştır.

Mantar Sivrisineği

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Bu 25 milyonluk mantar sivrisineği fosilindeki detayların tüm özelliklerinin korunmuş olması insanı hayrete düşürecek boyuttadır. Sineğin kanat yapısı, kanadındaki ince damarlar, sineğin bacağındaki eklemler, tüycükler, başındaki duyargaları günümüze aynen aktarılmış durumdadır.

Evrimcilerin canlıların ilkelden daha gelişmişe doğru gittiği iddiası 350 milyon fosilin gün ışığına çıkmasıyla çürütülmüştür.

Bu fosilde de görebileceğiniz gibi sinek mükemmel bir petek göz sistemine sahiptir. Petek gözleri olan canlılar "ommatid" adı verilen küçük gözleri sayesinde 360 derecelik bir açıyla dünyayı görürler. Çünkü her ommatid farklı bir yöne bakar. Örneğin karasinekte 4.000 küçük göz bulunur; ateş böceklerinin dişilerinde 300; mayıs böceklerinde 5.100; bazı böceklerde bu sayı 10.000-28.000 hatta 56.000 göze kadar yükselmektedir. Her ommatide 8 duyu hücresi bağlıdır ve petek göz saniyede yaklaşık 100 görüntü alabilmektedir.

Şu açık bir gerçektir ki petek gözlere sahip olan canlılar insanlardan ve bazı diğer canlılardan çok daha iyi bir görüş yeteneğine sahiptir. Dolayısıyla 25 milyon yıl önce petek gözlere sahip canlıların yaşamış olması, canlıların ilkelden gelişmişe sözde bir evrim geçirmediğinin kanıtıdır.

Mantar sivrisineği ile birlikte amberin içinde başka canlılarda fosilleşmiştir.

Hortumlu Böcek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Utah, ABD

Günümüzde tarım zararlılarından biri olarak tanınan hortumlu böcekler, evrimi yalanlayan delillerden biridir. Bu canlılar dünya üzerinde var oldukları günden beri hiçbir değişim geçirmemişlerdir. Diğer tüm canlıları olduğu gibi, hortumlu böcekleri de Allah, tüm özellikleri ile birlikte bir anda yaratmıştır. Allah üstün güç sahibidir.

Yusufçuk Larvası

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 20 milyon yıl

Bölge: Santa Vittoria d'Alba, İtalya

"Nemf" diye de adlandırılan yusufçuk larvaları suda doğarlar. Canlıların erginlik halleri hiç bir şekilde değişmediği gibi, geçirdikleri larva evrelerinde de milyonlarca yıldır bir fark olmadığını fosil kayıtlarından görmekteyiz. 20 milyon yıllık bu yusufçuk larvası, günümüzde yaşayan yusufçuk larvalarından hiçbir şekilde farklılık göstermemektedir. Bu canlıların doğumlarından itibaren yetişkinlik hallerine gelinceye kadar geçirdikleri tüm aşamalar, Allah'ın mükemmel yaratışının örneklerindendir.

Demir Zırhlı Böcek ve Termit

Dönem: Miyosen dönemi

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: Yağmur Ormanları Havzası, Santander, Kolombiya

Coleoptera yani kınkanatlılar takımına dahil olan böcek türleri, bilinen en kalabalık böcek takımıdır. Boyları 1 mm ile 15 cm arasında değişen kınkanatlıların 350.000 kadar türü vardır. Amber içinde görülen ve sert kabukla kaplanmış bu böcek, kınkanatlılar arasında en ilginç görünüme sahip olanlardan bir tanesidir ve 23 - 5 milyon yıldır hiç değişmemiştir.

Termitler ise, *İsoptera* takımından, kusursuz bir sosyal düzene sahip canlılardır. Görünüşleri karıncaları andırsa da, karıncalardan farklı canlılar olan termitlerin 3.000 kadar türü bulunur. Bu iki canlı grubuna dahil birer örneğin aynı amber içinde 23 - 5 milyon yıl önce fosilleşmiş olması ve her iki türün de günümüzde yaşayanlarla tıpatıp aynı özelliklere sahip olması, evrime vurulmuş bir darbedir.

Demir Zırhlı Böcek

Termit

Arı (Halictidae)

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23 – 5 milyon yıl

Bölge: Yağmur Ormanları Amber Yatakları, Santander Bölgesi, Kolombiya

Halictidae ailesine dahil olan bu arılar toplu halde yaşarlar. Bu küçük arılar yuvalarını bazen derinliği 2 m'yi bulan kuyular halinde oyarlar. Soğuğa karşı dayanıksız olan bu küçük arı cinsinin milyonlarca yıldır hiçbir anatomik değişime uğramamış olup tüm mükemmel uzuvlarıyla birlikte fosilleşmiş olması evrimcilerin iddia ettiği ara aşamaların asla yaşanmadığını kanıtlar.

Hortumlu Böcek

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Utah, ABD

Utah'da bulunan 54-37 milyon yıllık hortumlu böcek fosili milyonlarca yıldır bu canlının hiçbir değişikliğe uğramadığını gözler önüne serer. Fosile bakıldığında hortumlu böceğin bacaklarının ve bir zırhı andıran gövdesinin olduğu gibi durduğu görülmektedir. Fosiller, milyonlarca yıl önce yaşayan canlıların adeta resimlerini günümüze birebir yansıtmaktadır. Dolayısıyla fosillerin hiç değişmediğini gören evrimciler böceklerin evrimini açıklama konusunda tam bir açmaza düşmektedirler. Ünlü Fransız zoolog Pierre Paul Grassé evrimcilerin içine düştüğü bu çıkmazı şöyle ifade etmektedir:

"Böceklerin kökeni konusunda tam bir karanlık içindeyiz." *(Pierre - P. Grasse, Evolution of Living Organisims, New York: Academic Press, 1977, s.30)*

Kuşaklı Sinek (Syrphida)

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Fosil kayıtları, evrimcilerin geçmişte yaşadığını iddia ettikleri tek bir ara canlı örneği bile ortaya koymamıştır. Resimde görülen 30 milyon yıllık kuşaklı sinek fosili de bu gerçeği teyit etmektedir. Bugüne kadar dünyanın dört bir yanında milyonlarca fosil elde edilmiştir. Ve bu fosillerin tamamı evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını, canlıların değişmeden günümüze kadar geldiğini yani hepsini Allah'ın yarattığını göstermektedir.

Sivrisinek

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Son derece kompleks yapılara sahip olan sivrisinekler, birçok konuda bilime ışık tutan özelliklere sahiptirler. Evrimciler sivrisineklerin şaşırtıcı özelliklerini zaman içinde küçük değişimlerle elde ettiklerini iddia ederler. Oysa 30 milyon yıllık bu sivrisinek fosiline bakıldığında, günümüzde yaşayan sivrisineklerle 30 milyon yıl önce yaşamış sivrisinekler arasında hiçbir farklılık olmadığı hemen anlaşılmaktadır.

Cırcır Böceği

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Gryllidae (cırcır böceğigiller) familyasını oluşturan parlak siyah renkli, iri yuvarlak başlı, kısa kanatlı bu böcek türü, gündüzleri kendi kazdıkları çukurlarda saklanır. Erkeklerin ön kanatlarını birbirine sürterek çıkardıkları sesle tanınan bu canlılar, yaratıldıkları andan beri hiç bir değişim geçirmemişlerdir. 100 milyon yıllık cırcır böceği fosili bu gerçeği ortaya koymaktadır.

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Çıyan

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Darwinistler bugüne kadar teorilerini destekleyecek bir tane dahi fosil ortaya koyamamışlardır. Bu nedenle ya bulunan fosiller üzerinde çarpıtmalar yapar ya da sahte fosiller üretirler. Bir yandan da teorilerini yıkan milyonlarca fosil örneğini özenle halktan saklarlar. Ancak artık gerçekler saklanamayacak durumdadır. Fosiller canlıların değişmediklerinin, yani evrim geçirmediklerinin en önemli delillerindendir. Bu delillerden biri de resimde görülen 50 milyon yaşındaki çıyan fosilidir.

Yaban Arısı (Mymaridae)

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Mymaridae cinsi yaban arıları, yaban arılarının en küçüklerini oluşturan bir gruptur. 100 milyon yıllık bu fosilde görülen *Myrmaridae* yaban arısı fosili, bu canlıların hiç bir zaman evrim geçirmediğinin en büyük delilidir. Allah'ın ihtişamlı yaratması bir ayette şöyle bildirilmektedir:

...Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin Yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (Rad Suresi, 16)

Yusufçuk

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Odonata takımından olan bu canlıların vücutları çok dayanıklıdır. Çoğu zaman göllerin ve akarsuların olduğu bölgelerde görülen bu canlılar, büyük gözleri, uzun ve narin vücutları, mükemmel saydam kanatları, etkileyici renkleriyle bilinirler. Görme duyuları çok üstündür ve genellikle güneşli havalarda uçarlar. 125 milyon yıllık fosilinde güçlü kanatları tüm ayrıntılarıyla görülen yusufçuk günümüzde yaşayan yusufçuklardan tamamen farksızdır. Mühendislere ilham kaynağı olan üstün uçuş tekniğiyle yusufçuk, diğer tüm canlılar gibi bir anda ortaya çıkmıştır. Yani, tüm canlılar gibi yusufçuğu da Allah yaratmıştır, canlı hiçbir evrim geçirmemiştir. *(www.darwinizmnedir.com)*

Koşnil

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Resimde görülen 50 milyon yıllık koşnil evrimcilerin iddia ettiği gibi evrim geçirerek günümüze gelmemiştir. 50 milyon yıl boyunca hiç değişmemiş olan bu canlı da tıpkı diğer canlılar gibi kusursuz yaratılmıştır ve bedeni milyonlarca yıl önce nasılsa şu anda da aynıdır. Evrimciler şu ana kadar buldukları bütün fosillerin içinde tek bir tane bile ara fosilin olmamasını açıklayamazlar. Buldukları canlıların fosilleri de son derece düzgündür, hiçbir patoloji yoktur. Milyonlarca yıl önce yaşayan karınca, zebra, tavşan, kuş, sinek, yusufçuk, yaban arısı, akrep, çekirge gibi tüm canlılar en ufak bir değişikliğe bile uğramadan günümüze kadar gelmişlerdir.

Akrep

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Crato Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Akrepler kıskaçlarıyla, çeliğe benzeyen mükemmel zırhlarıyla, kuyruklarındaki düşmanlarını felç eden zehirleriyle son derece detaylı yaratılmış canlılardır.

Resimdeki 125 milyon yıllık fosile baktığınızda akrebin tüm bu detaylarının tam olarak korunduğunu görebilirsiniz. Tam kafasının yanından çıkan kıskaçlarının şekli, yanlardan çıkan bacakları, yukarıya doğru kalkık, içinde zehir taşıyan keseciğin bulunduğu kuyruğu hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Allah, akrebin bedeninde son derece detaylı ve kusursuz sistemler yaratmıştır. Örneğin akrep, sahip olduğu üstün algılama sistemi sayesinde, avının yaydığı titreşim ve Rayleigh dalgalarını kullanarak onun yerini kolaylıkla belirler. Üstün donanımlı bilgisayarlarla karşılaştırabilecek bu sistem Allah'ın benzersiz yaratma sanatının delillerinden bir tanesidir. Akrebin 125 milyon yıl önce, aynı günümüzde yaşayan örneklerinde olduğu gibi tüm bu detaylarıyla fosilleşmiş olması hiç evrim geçirmemiş olduğunun kanıtıdır.

Kalkık Kuyruk Böceği

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Eğer bir canlı, milyonlarca yıl önceki tüm özellikleri ile günümüzde kusursuz şekilde varlığını sürdürüyorsa ve hiçbir değişim geçirmediyse, bu durum aşamalı evrim modelini tamamen ortadan kaldıracak kadar güçlü bir kanıttır. Öyle ki, yeryüzünde bunu kanıtlayacak tek bir örnek değil, milyonlarca örnek bulunmaktadır. Canlılar, milyonlarca yıl hatta kimi zaman yüz milyonlarca yıl önce var oldukları hallerinden hiçbir farklılık göstermemektedirler. Bu durum, Niles Eldredge'in açıkça ifade ettiği gibi, paleontologların, hala savunulmakta olan evrim fikrinden artık "kaçınmalarına" sebep olmaktadır:

> *"Paleontologların evrimden bu kadar uzun süre kaçınmış olmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Evrim asla gerçekleşmemiş gibi görünmektedir..." (http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html)*

Fosil kayıtlarındaki durağanlık, gerçekten de evrim savunucuları için en büyük problemi teşkil eder. Çünkü evrimciler, hayali evrim süreci için gereken kanıtları fosil kayıtlarında ararlar. Ancak fosil kayıtları, beklenen ara geçiş formları örneklerini vermemekte, dahası, yüz milyonlarca yıl içinde değişim geçirdiği iddia edilen bir canlının aslında hiçbir evrim geçirmediğini gözler önüne sermektedir.

Akrep

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Crato Oluşumu, Araripe Havzası, Brezilya

Akrep türlerindeki detayların sadece birkaçına baktığınızda bile bu canlıların tesadüfler sonucunda var olamayacağını hemen görürsünüz. Örneğin kum akreplerinin görüş yeteneği oldukça yetersizdir ancak gece olduğunda avlarının yerlerini hiç şaşırmadan belirleyebilirler. Çöl akrebinin ayaklarında kuma konan bir kelebeğin titreşimlerini bile hissedebilen hassas algılayıcılar yer alır. Akreplerin bazen insanı bile öldürecek derecede kuvvetli olan zehirleri, vücutlarının arka tarafında bulunan mızrakları vasıtasıyla düşmanlara aktarılır. Vücudunu bir zırh gibi saran kabuğu ise akrebi yalnız düşmanlarından değil, radyasyondan bile koruyacak kadar dirençlidir. İnsan vücudunun radyasyona direnci 600 rads dolayındadır. Oysa akreplerde bu direnç 40–150 bin radsa kadar yükselir. Bütün bu detaylar 125 milyon yıl önce yaşayan akreplerde de eksiksiz olarak bulunur. Akrep tam 125 milyon yıl boyunca değişmeyen özellikleriyle evrim teorisinin hiç yaşanmadığını çok net bir şekilde ispat eder.

YAŞAYAN FOSİLLER
Bitki Fosillerinden Örnekler

Astronium Çiçeği

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Bu bitkide görüldüğü gibi; eğer bir canlı 50 milyon yıl boyunca hiç değişmeden varlığını devam ettiriyorsa, bu durumda o canlının evrimleştiğinden söz etmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Fosil kayıtlarına baktığımızda tüm canlıların var oldukları andan itibaren milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini görürüz. Evrimciler bu durumu ısrarla göz ardı etmeye çalışır ve sanki hiç böyle bir bilgiye sahip değillermiş gibi taraflı, yanlış bilgiler vermeye devam ederler. Oysa bizzat kendileri tarafından da 150 yıldır yapılan kazı çalışmaları ve elde edilen yüz milyonlarca fosil, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Sassafras Yaprağı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: İspanya

Bitkilerin evrimi senaryosu savunucularının bugün içine düştükleri en büyük çıkmaz, ilk bitki hücresinin nasıl olup da evrimleştiğidir. Bundan sonra gelen, tek bir hücreden ilk bitki ve bu bitkiden binlerce çeşit bitkinin nasıl oluştuğu soruları da yine cevapsızdır. Böyle bir evrimi gösteren tek bir ara geçiş fosili dahi bulunmamaktadır; yarı oluşmuş organlara, sistemlere sahip hiçbir ilkel bitki fosili yoktur, bir bitkinin bir başka bitkinin atası olduğuna dair elde hiçbir kanıt da yoktur. Dolayısıyla bitkilerle ilgili çizilen evrim ağaçları tamamen hayal gücünün ürünüdür ve hiçbir bilimsel yanı yoktur.

Sassafras Yaprağı

Üvez Ağacı Yaprağı (Sorbus Aucuparia)

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 10 milyon yıl

Bölge: Macaristan

Eldeki fosiller, bitkilerin birbirlerinden bağımsız olarak, yeryüzünde aniden belirdiklerini göstermektedir. Bu durumu itiraf eden Cambridge Üniversitesi'nden evrimci Prof. Dr. Edred Corner'ın sözleri şöyledir:

> "Hala önyargısız olursak şöyle düşünüyorum: Bitkilerin fosil kayıtları özel yaratılışın lehinde görünüyor. Bir orkidenin, bir su mercimeğinin ve bir palmiyenin aynı atadan gelmiş olmalarını aklınız alıyor mu? Üstelik bu tahmin için herhangi bir kanıtımız yokken. Evrimciler bir cevap vermek için hazırlanmalı ama bence, çoğu tartışma başlamadan bitecek." *(E. J. H. Corner, Evrim, Çağdaş Botanik Düşünce, Macleod ve L. S. Copley (Chicago, Quadrangle Kitaplar, 1961))*

Akasya Ağacı Çiçeği

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Bitkilerin her biri kendi türüne ait özelliklere sahiptir. Renkleri, tatları, şekilleri, üreme biçimleri birbirinden farklıdır. Yapraklar dünyanın her yerinde fotosentez yapabilecekleri mekanizmalara sahiptirler. Benzersiz taşıma sistemleri dünyanın her yerindeki bitkilerde vardır. Bu kompleks ve basite indirgenemez mekanizmaların, evrimcilerin iddia ettikleri gibi, tesadüfen oluşması imkansızdır.

Bütün bunların bize gösterdiği tek bir sonuç vardır. Tüm canlılar gibi bitkiler de yaratılmışlardır ve ilk ortaya çıktıkları andan itibaren bütün mekanizmaları eksiksiz olarak vardır.

Katsura Yaprağı

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: Montana, ABD

Bitkilerin sahip oldukları tüm yapılar bitki için son derece hayati öneme sahiptir. Bir bitkinin yaşayabilmesi ve çoğalabilmesi için tıpkı bugünkü gibi kusursuz işleyen sistemlerin hepsine sahip olması gerekir. Dolayısıyla bu yapılar kademe kademe gelişemezler. Bulunmuş olan tüm bitki fosilleri de bitkilerin yeryüzünde ilk ortaya çıktıklarından bu yana, aynı mükemmel yapılara sahip olduklarını doğrulamaktadır. Bunlardan biri de resimde görülen ve bütün detaylarıyla korunarak, günümüze kadar gelmiş olan 85 milyon yıllık katsura yaprağı fosilidir.

Arokarya Kozalağı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Brezilya

Yeryüzünde, birbirinden farklı çok fazla sayıda tür yaşamaktadır. Bu canlılar, Darwinizm'i tümüyle ortadan kaldıran birbirinden kompleks özelliklerle donatılmışlardır. Darwinistler bu gerçeğe karşı bir açıklama bulamazlarken, bu canlıların milyonlarca yıl önceden günümüze ulaşan kusursuz fosilleri, onları tam anlamıyla açıklamasız bırakır.

Milyonlarca yıl öncesine ait yaşayan fosiller, canlıların evrimleşmediğini, evrim teorisinin delilsiz ve tamamen geçersiz bir teori olduğunu gözler önüne sermektedir. Canlılar, tüm kompleks donanımları ve türlerine has özellikleri ile milyonlarca yıl önce de, şimdi olduğu gibi Allah'ın yarattığı birer mucizedirler.

Kozalaklı Bitki (Conifer) Dalı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Santana Oluşumu, Brezilya

Üstte solda ve yan sayfada görülen bu 125 milyon yaşındaki kozalaklı bitki fosilinde tüm detaylar ortadadır ve bitkinin günümüzdeki örnekleriyle hiçbir farkının bulunmadığı açıkça görülmektedir.

Evrimci eserler, Darwinistlerin fosiller karşısında içinde bulundukları açmazın itirafı niteliğindeki yazılarla ve açıklamalarla doludur. Bunlardan biri de George Gaylord Simpson'a aittir:

Evrim tarihinin büyük bölümünü temsil eden ara-geçiş formları nerededir? Henüz hiçbir yerde bulunamadılar. Bu nokta evrimciler için fosil kayıtlarındaki şaşırtıcı boşluklar açısından çok önemlidir. *(G.G. Simpson, The Meaning of Evolution, Bentam Books, Inc. New York, 1971, s. 16-19)*

Frenk Üzümü Yaprağı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: Nevada, ABD

Yapılan kazılar neticesinde yeryüzünün hiçbir yerinde yarım gelişmiş, farklı iki türün özelliklerini taşıyan herhangi bir fosil örneğine rastlanmamıştır. Ve bu durum evrim teorisinin en büyük açmazıdır. Nitekim teorinin kurucusu Charles Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve teorisinin ne kadar çürük bir temel üzerine inşa edildiğini biliyordu. Darwin'in bu konudaki bir itirafı şöyledir:

"Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır." *(Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s. 172, 280)*

Sığla Ağacı Meyvesi

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, ABD

Tam da Darwin'in itiraf ettiği gibi, ara fosil diye birşey yoktur. Darwinistler şok içindedirler. Darwin'in kehaneti doğru çıkmıştır. Gelişen bilim, doğal seleksiyonun evrimleştirici gücü olmadığını, canlıların genetik yapılarının olağanüstü derecede kompleks olduğunu, bu mükemmel yapıya hiçbir şekilde rastgele bir müdahalenin yapılamayacağını ve yeni bir genetik bilgi eklenemeyeceğini ve canlılığın cansız maddelerden asla meydana gelemeyeceğini de ortaya çıkarmıştır.

Bunlar Darwin'in hiç bilmedikleridir. Ayrıca, fosil kayıtlarının ardından Darwinistlerin başlarına en büyük yıkım, tek bir proteini oluşturamadıklarında gelmiştir. Laboratuvarda oluşturulamayan proteinin –yani hücrenin temel yapı taşının–

bilinçsiz bir ortamda TESADÜFEN MEYDANA GELMESİ İMKANSIZDIR. İşte tüm bu gerçekler Darwinizm'in çöküşünü oluşturmuştur.

Kayısı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Bundan 50 milyon yıl önce de kayısı ağaçları tıpkı bugünkü gibi çiçek açıyor, meyve veriyordu. Aradan geçen 50 milyon yıla rağmen kayısı ağaçlarının hiç değişmediğini gösteren bu fosiller evrimin olmadığının en açık kanıtlarından biridir.

Sumak Yaprağı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Günümüzde Darwin'in 150 yıl önce söylediği sözler gerçek oldu ve Darwin'in 19. yüzyılda itiraf ettiği gibi, gerçekten de ara fosil diye bir şey olmadığı ortaya çıktı.

Yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında 350 milyonu aşkın fosil bulundu. Fakat bunların tek bir tanesi bile ara fosil değildi. Bulunan 350 milyonu aşkın fosil, doğanın Darwin'in öngördüğü gibi bir karmaşa içinde olmadığını aksine tam, mükemmel, kusursuz ve tüm parçaları yerli yerinde olan canlılardan oluştuğunu ortaya çıkardı. Hiçbir jeolojik yapıda ve hiçbir tabakada canlıların birbirine sözde bağlantısını gösteren hiçbir ara canlı fosili olmadığı anlaşıldı. İşte bu gerçekler 21. yüzyılda Darwinizm'e yıkıcı darbeyi indirdi.

Dipterocarpaceae

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 20 milyon yıl

Bölge: Endonezya

Mark Ridley (Zoolog, Oxford Üniversitesi):

> Gerçek bir evrimci hiçbir zaman, yaratılışa karşı evrim teorisine dayanak olarak fosil kayıtlarını kullanmamaktadır. *("Who Doubts Evolution?", New Scientist, sayı 90, 25/06/1981, s. 831)*

Darwinistler, kendileri gibi evrimi savunan bilim adamlarının bu itiraflarını dikkatlice değerlendirmeli ve milyonlarca evrimi çürüten bilimsel bulgu karşısında böyle yanlış bir teoriyi savunmaktan vazgeçmelidirler.

Sumak Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, ABD

Bitkiler milyonlarca yıl önce de aynı bugünkü gibi fotosentez yapmaktaydılar. Betonları çatlatacak kadar güçlü hidrolik sistemlere, topraktan emilen suyu metrelerce yukarıya çıkaracak pompalara, canlıların besinini üreten kimyasal fabrikalara sahiplerdi. Yüz milyonlarca yıl önce bitkiler yaratılmışlardı. Onları yaratan alemlerin Rabbi olan Allah, bugün de onları yaratmaya devam etmektedir. Günümüz teknolojisinin sağlamış olduğu en gelişmiş imkanları kullanarak, bitkilerdeki bu yaratılış mucizelerini anlamaya çalışan insanoğlu için, tek bir tür bitkiyi bile yoktan meydana getirmek mümkün değildir. Allah bu gerçeği Neml Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

> **"(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir." (Neml Suresi, 60)**

Arokarya Kozalağı

Dönem: Jurasik dönemi

Yaş: 206 - 144 milyon yıl

Bölge: Arjantin

Birçok kozalaklı ağacın yaprakları sert bir deri gibidir ve dökülmez. Yapraklarının üzerindeki mumlu yüzey de suyun buharlaşma yolu ile kaybını azaltır ve bu dayanıklılık yaprakların dökülmesini ya da su basıncı dolayısıyla bitkinin solmasını önler. Bundan başka kozalaklı ağaçların yapraklarının çoğu iğne şeklindedir ve dona karşı da dayanıklıdır.

Yaprakların dayanıklılığı önemlidir, çünkü hava koşullarının elverişli olduğu her fırsatta bitki hemen fotosentez yaparak besin depolar.

Resimlerde görülen Arokarya kozalağı da bu özelliklere sahiptir ve bitkilerin 206 - 144 milyon yıl öncesinden günümüze kadar hiç değişmediğini bu fosille ispatlamaktadır.

Erguvan Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Hem genel yapı olarak, hem de mikrobiyolojik açıdan incelendiğinde yaprakların her yönüyle en fazla enerji üretimini sağlamak üzere planlanmış, çok detaylı ve kompleks sistemlere sahip oldukları görülecektir. Yaprağın enerji üretebilmesi için ısı ve karbondioksidi dış ortamdan alması gerekir. Yapraklardaki tüm yapılar da bu iki maddeyi kolaylıkla alacak şekilde düzenlenmiştir. Örneğin yaprakların dış yüzeyleri geniştir, bu da fotosentez için gerekli olan gaz alışverişlerinin (karbondioksidin emilmesi ve oksijenin atılması gibi işlemlerin) kolay gerçekleşmesini sağlar.

Var oldukları ilk andan beri tüm bitkilerin yaprakları bu özelliklere sahiptir. Hiçbiri bunları kör tesadüflerin neticesinde kendi kendilerine kazanmamışlardır. Allah onları büyük bir hikmetle, muhteşem özelliklere sahip şekilde yaratmıştır.

Ihlamur Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Yapraklar bitkilerin hem nükleer enerji üreten santralleri, hem besin üreten fabrikaları, hem de önemli reaksiyonları gerçekleştirdikleri laboratuvarlarıdır. Ve bu laboratuvarlar milyonlarca yıldır mükemmel şekilde çalışmaktadır. Resimde görülen ve günümüze kadar hiç değişmeden gelen 50 milyon yıllık ıhlamur yaprağı da, günümüzde yaşayan örnekleri de aynı özelliklere eksiksiz olarak sahiptirler.

Kozalak

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 28 - 23 milyon yıl

Bölge: Bad Kreunach, Almanya

Yaşayan fosiller, evrim teorisinin 'kademeli gelişim iddiası'nı son derece çarpıcı şekilde yalanlayan kanıtlardır. Bu fosillere "yaşayan fosil" ismi verilmesinin sebebi, yüz milyonlarca yıllık yaşlarına karşın, günümüzde yaşayan örnekleriyle tamamen aynı olmalarıdır.

Bu gerçeği gösteren örneklerden biri de resimdeki yaklaşık 28 - 23 milyon yıllık kozalak fosilidir. (yaratilismuzesi.com)

Maun Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Maun ağaçlarının 50 milyon yıldır hiç değişmediğini gösteren bu fosil, evrimin olmadığının somut bulgularından biridir. Bugüne kadar elde edilen tüm bitki fosillerinde bu durum değişmemiş ve bitkilerin milyonlarca yıldır aynı oldukları anlaşılmıştır. Evrimcilerin iddialarını destekleyebilecek tek bir tane dahi fosil elde edilememiş olması Darwinistleri büyük bir çaresizlik içine düşürmektedir.

Kozalak

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 28-23 milyon yıl

Bölge: Almanya

Aerodinamik yapıya sahip çam kozalaklarındaki kusursuz üreme sistemlerinde, roketlerin hedefe kilitlenmelerine benzer biçimde, her şey çok ince planlanmış, son derece hassas ayarlamalar yapılmıştır. Hava akımının yönü, kozalakların yoğunluk farkları, yaprakların biçimi gibi pek çok detay vardır. Örneğin kozalağın etrafındaki yaprakların simetrik dizilişi

başka yönden gelen polenlerin kolaylıkla tutulmasına yardımcı olur. Çam kozalağının etrafındaki yapraklar ise hava akımının hızını azaltırlar ve kozalak üzerine daha fazla polen düşmesine yardım ederler.

Bir kozalağın böylesine detaylı bilgilerle dolu bir sistemi kullanarak döllenebilmesi ancak sonsuz bilgi ve kudret sahibi olan Yüce Allah'ın üstün ve benzersiz yaratışı ile gerçekleşmektedir.

Saçlı Meşe Yaprağı

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 5.1 - 1.8 milyon yıl

Bölge: Bulgaristan

Bitkiler, ışığı besine çeviren fotosentez sistemleri, hiç durmadan enerji ve oksijen üreten, doğayı temizleyen, ekolojik dengeyi sağlayan mekanizmaları, tat, koku, renk gibi insana hitap eden estetik özellikleriyle muhteşem canlılardır.

Çok özel faydalar için benzersiz sistemlere sahip olan bitkilerin bugüne kadar sadece 10.000 türü incelenebilmiş, bu araştırmalar sonucunda her bitkinin insanı hayrete düşürecek yaratılış özelliklerine sahip olduğu ortaya çıkmıştır.

Evrimcilerin bitkilerin nasıl ortaya çıktıkları sorusuna verilecek mantıklı ve bilimsel bir cevapları yoktur. Diğer konularda olduğu gibi bitkilerin varoluşu konusunda da bütünüyle hayal gücüne dayalı senaryolardan başka bir açıklama üretemezler. Bitkileri yaratan, göklerin yerin ve ikisi arasındaki herşeyin Yaratıcısı olan Yüce Allah'tır.

Astonium, Leguminosae, Oreopanax Yaprakları

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Utah, ABD

Chester A. Arnold, Michigan Üniversitesi'nde fosil bitkiler üzerine çalışmalar yapan bir botanik profesörüdür. *Paleobotaniğe Giriş* isimli kitabında şöyle demektedir:

> "Şimdiye kadar hiçbir modern bitkinin başlangıcından bugüne kadar olan evrimsel akrabalık tarihini izleme fırsatımız olmadı." *(Chester A. Arnold, Paleobotanige Giris, New York: Mc Grow-Hill,1947, s.7)*

Evrimcilerin ifadelerinde de görüldüğü gibi, bitkilerin evrimleşerek meydana geldiklerine dair tek bir bilimsel delil bulunmamaktadır. Bitkiler, fosil kayıtlarında, günümüzdeki bitkilere benzer özelliklerle birdenbire belirmektedirler. Bu da bize, onların diğer canlılar gibi bir anda yaratıldıklarını göstermektedir.

Leguminosae yaprağı

Astonium çiçeği

Oroepanax yaprağı

Leguminosae yaprağı

Astonium çiçeği

Oroepanax yaprağı

Sığla Ağacı Meyvesi

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, ABD

Tohumlar ait oldukları bitkinin her dalına, her yaprağına, bu yaprakların sayısına, şekillerinin nasıl olacağına, kabuğunun ne renkte ve kalınlıkta olacağına, besin ve su taşıyan borularının genişliğine, sayısına, bitkinin uzunluğuna, meyve verip vermeyeceğine, verecekse bu meyvelerin tatlarına, kokularına, şekillerine, renklerine dair -kısacası bir bitkiyle ilgili olabilecek- bütün bilgilere sahip cisimlerdir. Ve tıpkı ait oldukları bitkiler gibi milyonlarca yıldır hiç değişmemişlerdir.

Kayın Ağacı, Sekoya ve Meşe Yaprakları

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Bitkilerin evrimi senaryoları, hiçbir bilimsel delili olmayan hayal ürünü hikayelerden ibarettir. Zaman zaman evrimcilerin kendileri de bu gerçeği itiraf ederler. Örneğin ünlü evrimci botanikçilerden Prof. N. Heribert Nilsson, bitkilerin evrimi masalını ispatlamak için yaptığı tüm çalışmaların, fosil kayıtları karşısında yerle bir olduğunu şöyle itiraf eder:

> "Evrimi, 40 yıldan fazla süren bir deney ile kanıtlama teşebbüslerim sonunda başarısızlıkla sonuçlandı… Fosil materyali şu anda o kadar tamdır ki, yeni sınıflar oluşturmak mümkün olmuştur ve geçiş dizilerinin bulunmayışı, materyal eksikliği ile açıklanamaz bulunmaktadır. (Fosil kayıtlarındaki) boşluklar gerçektir; asla tamamlanamayacaklardır." *(Arthur C. Custance, The Earth Before Man, Part II, Doorway Publications, s. 51)*

Kayın

Sekoya

Meşe

Meşe

Sekoya yaprağı

Kayın ağacı yaprağı

Kayın

Sekoya

Beyaz Sedir Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, British Colombia, Kanada

Sedir ağaçları hep sedir, meşe ağaçları hep meşe, çınar ağaçları hep çınar, gürgen ağaçları hep gürgen olarak var olmuşlardır.

Hiçbiri bir diğerinden türememiş, hiçbiri bir diğerine dönüşmemiştir. Resimdeki yaklaşık 50 milyon yıllık beyaz sedir ağacı yaprağı da bu gerçeği teyit etmektedir.

Frenk Üzümü Yaprağı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: Nevada, ABD

Bundan yaklaşık 23 milyon yıl önce yaşayan frenk üzümleri de tıpkı günümüzde yaşayan örnekleri gibiydi. Muhteşem üzümler 23 milyon yıl önce de bugünkü görünümlerindeydi. Fosillerde açıkça gördüğümüz gibi yaprakları, meyveleri, tohumları, kökleri hiçbir değişikliğe uğramamış olan bu canlılar, evrim teorisinin önündeki milyonlarca engelden sadece biridir.

Palmiye Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, ABD

150 yıldır yapılan fosil araştırmaları Darwin'in ve onu izleyen evrimcilerin boş yere umutlandıklarını göstermiş ve bir tek ara geçiş formuna ait fosil bile bulunamamıştır. Günümüzde dünyanın her yerinde, binlerce müzede ve koleksiyonda yaklaşık 350 milyon fosil bulunmaktadır. Bu fosillerin hepsi birbirlerinden kesin hatlarla ayrılan, özgün yapılara sahip türlere aittir. Evrimcilerin ümitle aradıkları yarı balık-yarı amfibiyen, yarı dinozor-yarı kuş, yarı maymun-yarı insan ve benzeri canlıların fosillerine kesinlikle rastlanmamıştır. Elde edilen fosillerin tamamı resimde görülen palmiye fosili yaprağı gibi, evrimi yalanlayan bulgulardır.

Sekoya Dalı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Bütün bitkiler gerekli olan maddeleri topraktan alabilecekleri bir dağıtım şebekesi ile donatılmışlardır. Bu şebeke topraktan temin edilen mineralleri ve suyu, gerekli miktarlarda olacak şekilde ihtiyaç duyulan merkezlere en kısa zamanda iletir. Bilimadamlarının bulgularına göre, bitkiler bu zor işi başarmak için birden fazla metot kullanırlar. Bitkilerde suyun ve besinlerin taşınması birbirinden farklı özelliklere sahip yapılar sayesinde gerçekleşir. Bunlar taşıma ve dağıtma kanallarıdır ve bu kusursuz yapı, bundan milyonlarca yıl önce yaşamış bitkilerde de eksiksiz olarak vardır. Bitkileri yaratan üstün güç sahibi Allah'tır, Allah her türlü yaratmayı bilendir.

Sekoya dalı

Sekoya ağacı

Karaağaç Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Darwinistlerin, yıllardan beri evrim yalanını ısrarla savunmalarının sebebi materyalizme olan dogmatik bağlılıklarıdır. Evrimci Jonathan Wells bu konuda şu açıklamayı yapmıştır:

> ... Darwinizm'i gerçek gibi gösteren şey kanıt değil, materyalist felsefedir. 1997'de Harvard genetikçilerinden Richard C. Lewontin, kendisinin ve Carl Sagan'ın bir keresinde Darwinizm'i bir münazarada nasıl savunduğunu anlatmıştı: "Kurgularının bazı aşikar saçmalıklarına rağmen bilimin tarafını tuttuk… Çünkü öncelikli bir sorumluluğumuz vardı, materyalizm için sorumluluğumuz." *(Jonathan Welss, Ph.D., The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design, Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, s. 69)*

Bilimin ortaya koyduğu delillere önyargısız olarak bakanlar evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını görmekte ve kabul etmektedirler. Bu delillerin başında yüz milyonlarca fosil vardır, bunlardan biri ise resimde görülen 50 milyon yıllık karaağaç yaprağı fosilidir.

Ak Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Yer: Kamloops, Kanada

İsveçli embriyolog Soren Lovtrup, Darwinizm yalanını şu sözlerle dile getirmiştir:

> İnanıyorum ki, bir gün Darwin miti bilim tarihindeki en büyük aldatmaca olarak yerini alacak. Bu olduğunda ise pek çok insan şu soruyu soracak: "Böyle bir şey nasıl olabildi?" *(S. Lovtrup, Darwinism: The Refutation of a Myth, Londra, Croom Helmm, 1987, s. 422 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 220)*

İnsanlar gerçekten de günümüzde Darwinistler tarafından aldatılmış olmanın şokunu yaşamaya başlamışlardır. Dünya çapında bir oyunun parçası olduklarını gün geçtikçe daha fazla fark etmektedirler. Yakın bir gelecekte batıl Darwinizm dininin gerçek yüzü, tüm dünya tarafından tam olarak anlaşılacak ve insanlar gerçekten de aldatılmış olmayı şaşkınlıkla karşılayacaklardır. Bir yalandan kurtulmalarının ardından Darwinizm'in kirlettiği akıl ve vicdanları temizlenmiş olacak ve herşeyin Allah'ın muhteşem yaratışının eserleri olduğunu kavrayacaklardır.

Katsura Yaprağı

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 58 milyon yıl

Yer: Montana, ABD

Bulunan fosillerin istisnasız hepsi evrimi reddetmektedir ve Darwinistler de bu gerçeğin farkındadırlar. Ali Demirsoy, Darwinizm'in fosiller karşısındaki yenilgisini itiraf eden evrimcilerden sadece biridir:

> "Evrimde açıklanması en zor olan kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl olup da organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Bir hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar, herhangi bir şekilde daha basit yapılı organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir gruba veya canlıya rastlanmamıştır. Yani taşınan organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur." *(Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara, Meteksan Yayınları, s.79)*

Söğüt Yaprağı (Salix Lucida)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Kışın toprak donduğu için ağaç kökleri bir süre sonra topraktan su alamaz duruma gelir. Ayrıca kışın çok az yağmur yağar, yağışların çoğu da kar olarak düşer. Bu nedenle ağaçların kış mevsiminde ortaya çıkan susuzluğa dayanıklı olmaları gerekmektedir. İşte ağaçlar bu dayanıklılığı yaprakları sayesinde kazanırlar. Örneğin; birçok kozalaklı ağacın yaprakları sert bir deri gibidir ve dökülmez. Yapraklarının üzerindeki mumlu yüzey de suyun buharlaşma yolu ile kaybını azaltır ve bu dayanıklılık yaprakların dökülmesini ya da su basıncı dolayısıyla bitkinin solmasını önler. Bundan başka kozalaklı ağaçların yapraklarının çoğu iğne şeklindedir ve dona karşı da dayanıklıdır. Ayrıca bu bitkiler her bahar mevsiminde yeni yaprakları açtığında da enerji toplarlar.

Bitkiler bu özelliklerini aşama aşama kazanmamışlardır, bu hayranlık uyandırıcı detayları onlara kör tesadüfler vermemiştir. Tüm canlılar gibi bitkileri de sahip oldukları herşeyle birlikte Allah bir anda yaratmıştır.

Baklagil Yaprağı

Dönem: Miosen dönemi

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: İspanya

Darwin'e göre hayat tek bir hücrenin tesadüfen oluşmasıyla başlamış, bu hücrenin zaman içinde gelişmesiyle bugünkü canlılar alemi oluşmuştu. Bu varsayımın doğru olmadığını ispatlayan en önemli bilimsel bulgulardan biri ise fosil kayıtları oldu. Resimde gördüğünüz yaklaşık 23 milyon yıllık bu yaprak fosili gibi yüz milyonlarca fosil, Darwin'in teorisinin doğru olmadığını gözler önüne serdi. Buna göre canlılar evrimle değil Allah'ın üstün yaratmasıyla var olmuşlardır.

Üvez Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Fosil kayıtlarında yüzlerce bitki türü birdenbire, sahip oldukları tüm özelliklerle aniden ortaya çıkmaktadır. Ve bu durum evrimcilerin asla açıklayamadıkları, onlar açısından çok büyük bir problemdir. Hatta evrim teorisinin kurucusu olan Charles Darwin'i bu problem hayretler içinde bırakmış ve Darwin bu düşüncesini şöyle itiraf etmiştir:

> Bitki aleminin tarihinde yüksek seviyeli bitkilerin açıkça aniden ve birdenbire gelişimleri kadar bana daha olağanüstü gelen bir olay yoktur. Bütün bu bitki fosillerinde de görüldüğü gibi, günümüz bitkileriyle yüz milyonlarca yıl önce yaşamış olan bitkiler arasında şekil ve yapı olarak hiçbir fark yoktur. *(F. Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, 1887, s. 248)*

Kavak Yaprağı

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: Sentinel Butte Oluşumu, Dakota, ABD

Kavak, söğütgiller *(Salicaceae)* familyasından *Populus* cinsini oluşturan bitkilere verilen ortak addır. Bu bitkiler, yaratıldıkları ilk günden beri hiçbir değişiklik geçirmemişlerdir. Resimde görülen 58 milyon yıllık kavak yaprağı, günümüzde varolan kavak yapraklarından tamamen farksızdır.

Titrek Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Titrek kavak (*Populus tremula*), söğütgiller (*Salicaceae*) familyasından 25 m'ye kadar uzayabilen bir kavak türüdür. Dünyanın birçok yerinde rastlanılan bu bitkilerin 50 milyon yıldır hiçbir değişiklik geçirmediği, resimdeki fosilden kolayca anlaşılmaktadır. On milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişikliğe uğramayan kavaklar, evrim olmadığının somut delilidir. Kavakları, diğer tüm canlıları olduğu gibi Allah yaratmıştır.

Kızılağaç Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Kızılağaç, huşgiller (*Betulaceae*) familyasının Alnus cinsinden ağaç türlerine verilen addır. Türkiye'de de çeşitli alt türleri bulunmaktadır. Kanada, British Columbia'da bulunan 50 milyon yıllık bu kızılağaç yaprağı fosili ise, evrimcilerin iddia ettiği aşamalı gelişmenin asla gerçekleşmediğinin somut bir kanıtıdır. Allah kızılağaçları bugünkü görünümleri ve özellikleri ile yaratmıştır.

Kayın Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Kışın yaprağını döken orman ağaçlarından olan kayın, kayıngiller *(Fagaceae)* familyasının *Fagus* cinsini oluşturur. Darwinistler canlıların ortak bir atadan gelip, zaman içinde küçük değişikliklerle birbirlerinden farklılaştıklarını iddia ederler. Paleontoloji bilimi ise bu iddiayı 350 milyon somut delille reddetmektedir. Resimde görülen 50 milyon yıllık kayın ağacı yaprağı fosili de yaratılışı ispat eden delillerden biridir.

Kayaarmudu Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Kayaarmudu ağacı yaratılmış tüm canlılar gibi, milyonlarca yıldır hiç bir değişikliğe uğramamıştır. Resimde görülen 50 milyon yıllık kayaarmudu yaprağı fosilinin, günümüzde yaşayan kayaarmudu ağaçlarının yapraklarından hiç bir farkı yoktur. Bu da evrimin gerçekleşmediğinin ve tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığının somut delillerinden biridir.

Yosun

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Nammoura, Lübnan

Fosil kayıtlarında milyarlarca yıl önce yaşamış olan canlıların dahi fosilleri korunmuştur. Buna rağmen, evrimcilerin iddia ettikleri hayali ara geçiş formlarına ait tek bir tane bile fosilin bulunamamış olması oldukça dikkat çekicidir. Karıncalardan bakterilere, kuşlardan çiçekli bitkilere kadar birçok canlı türünün fosilleri mevcuttur. Bunlaırn hepsi de evrim olmadığının delilidir. Resimde görülen 95 milyon yıllık yosun fosili de bunlardan biridir.

Manolya Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Formation, British Columbia, Kanada

En küçük otsu bir bitkiden dünyadaki en yüksek ağaçlara kadar her bitki topraktan kökleri vasıtası ile aldığı mineralleri ve suyu en uçtaki yaprakları da dahil olmak üzere her yere dağıtmak zorundadır. Bu, bitkiler için son derece önemli bir ihtiyaçtır çünkü su ve mineraller bitkinin en fazla ihtiyaç duyduğu maddelerdir. Peki toprağın derinliklerinde saklı duran su ve madensel tuzlar bitki tarafından nasıl alınır? Ayrıca bitkiler kökleri vasıtasıyla topraktan emdikleri bu maddeleri, gövdelerinin farklı bölgelerine nasıl iletirler? Bu zor işlemleri yaparken ne gibi yöntemler kullanırlar? Günümüzde bu işlem çeşitli hidrofor sistemleri kullanılarak gerçekleştirilir. Bitkilerdeki taşıma ve dağıtma işlemleri de bir nevi hidrofor sistemi ile sağlanır. Bitkilerdeki, bu hidrofor sisteminin varlığı yaklaşık 200 yıl önce keşfedilmiştir. Ancak bitkiler bu önemli özelliğe milyonlarca yıldır sahiptirler. Bu konuda evrimcilerin yapabilecekleri hiçbir akılcı açıklama yoktur.

Yabani Vişne Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: British Columbia, Kanada

Bitkiler ilk yaratıldıkları andan itibaren fotosentez yaparak güneş ışığını besine çevirmeyi bilirler, meyva ağaçları ilk yaratıldıkları andan itibaren kuru toprağı, suyu, havayı kullanarak eşsiz lezzetteki meyvaları oluşturmayı bilirler, metrelerce yükseklikteki ağaçlar yine ilk yaratıldıkları andan itibaren yer çekimine aykırı hareket ederek topraktan aldıkları suyu en uçtaki yapraklarına kadar ulaştırmayı bilirler. Bitkileri benzersiz yaratan ve onlara bu özellikleri veren Yüce Allah'tır. Allah her yaratmayı bilir. Yeryüzünde canlılar arasında müthiş bir düzen ve işbirliği vardır. Tüm bunların evrimcilerin iddia ettikleri gibi rastgele tesadüfler sonucu meydana gelmesi mümkün değildir ve bu iddia son derece mantıksız ve bilim dışıdır.

Resimdeki 50 milyon yıllık yabani vişne yaprağı fosili de, bu bitkinin 50 milyon yıl önce de şimdi sahip olduğu özelliklere eksiksiz sahip olduğunun delilidir.

Eğrelti Otu

Dönem: Oligosen Dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Fosillerin muhafaza edildiği ortamlardan biri de amberlerdir. Ağaçlardan çıkan amberlerin bir bitkinin veya bir canlının üzerine akıp donmasıyla o anın sanki milyonlarca yıl dayanacak bir fotoğrafı çekilmiş olur. Amber fosillerin ayırt edici özelliği hapsettiği canlının tüm dokusunu muhafaza etmesidir. Yumuşak dokuların en ince ayrıntısına kadar görülebildiği amberler canlıların yumuşak dokularında da milyonlarca yıldır hiçbir değişiklik olmadığını kanıtlarlar. Bu 25 milyon yıllık eğrelti otu fosilinin günümüzde yaşayan eğrelti otuyla hiçbir farkı yoktur. Evrim yaşanmamıştır.

Ceviz

Dönem: Pliosen dönemi

Yaş: 2.5 milyon yıl

Bölge: River Maas Yatakları, Beers, Hollanda

Doğada hemen her yerde yetişen farklı türlerde ceviz ağaçları mevcuttur. Burada fosillerini gördüğümüz cevizler milyonlarca yıl içinde hiçbir değişikliğe uğramamış, yaratıldıkları ilk günden beri aynı şekilde varlıklarını sürdürmüşlerdir.

Bir Tür İncir Yaprağı

Dönem: Paleosen dönemi

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: Glendive, Montana, ABD

Evrimciler, canlıların birbirlerinden kademe kademe evrimleşerek türediği iddialarını doğrulayabilmek için fosil kalıntılarına başvurmak isterler. Ancak bugün fosil kayıtlarının %99'u ortaya çıkarılmış olmasına rağmen evrim iddiasına destek olarak öne sürebildikleri tek bir delil bile yoktur. Resimde görülen 58 milyon yıllık incir yaprağı fosili de evrim olmadığı gerçeğinin kanıtlarındandır.

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: British Columbia, ABD

Günümüzde yeryüzü katmanlarındaki fosiller, canlıların ilk yaratıldıklarından beri kusursuzca var olduklarını doğrulamaktadır. Şimdiye kadar 350 milyon fosil çıkarılmıştır ve evrimcilerin kendileri dahi Darwin'in "Fosil kayıtları yetersiz, ara formları o yüzden bulamıyoruz" iddiasının geçerli olmadığını kabul etmektedirler. Burada resmi görülen 50 milyon yıllık huş ağacı yaprağı da günümüzde yaşayan huş ağaçlarından tamamen farksızdır. Tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Sinameki Yaprağı (Cassia Senna)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Bacchus Marsh, Victoria, Avustralya

Darwinizm'in iddia ettiği gibi, tesadüfler sonucu hiçbir atom, en güzel şekilde adeta paketlenmiş meyveleri, çeşit çeşit renk ve kokularıyla, yeryüzünde yaşamın var olabilmesi için çeşitli özelliklere sahip bitki ve hayvanları, bu canlıların birbirinden farklı vücut sistemlerini oluşturamaz.

İlkokul seviyesindeki bir çocuğa dahi anlatılsa inandırıcı olmayacak, tamamen kör tesadüflere dayalı böyle bir teoriye dünyanın dört bir yanındaki "yetişkin" insanların, bilim adamlarının, hatta profesörlerin inanması ancak bir tür "büyü" olarak adlandırılabilir. İçinde bulunduğumuz çağ insanlığın bu karanlık büyüden kurtulacakları çağ olacaktır. Fosil kayıtları ise insanlığın ne kadar büyük bir aldatmacayla karşı kaşıya kaldığının anlaşılması açısından çok önemli bir bilgi kaynağıdır.

Manolya Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Formation, British Columbia, Kanada

Kışın dökülmeyen yeşil yapraklarıyla ve mükemmel kokan çiçeğiyle son derece güzel görünüme sahip manolya ağaçları milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamış şekilde yeryüzünün en estetik süslerinden biri olmaya devam etmektedir.

Eğer gerçekten bir evrim yaşanmış olsaydı, ki hiçbir şekilde yaşanmamıştır, canlıların yeryüzünde küçük kademeli değişimlerle ortaya çıkmaları ve zaman içinde de değişmeye devam etmeleri gerekirdi. Oysa fosil kayıtları bunun tam aksini gösterir. Farklı canlı sınıfları, fosil kayıtlarında hiçbir ataları olmadan aniden ortaya çıkmışlar ve yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişim geçirmeden durağan bir biçimde kalmışlardır.

Tüm canlıları Allah yaratmıştır. Milyonlarca yıllık fosil örnekleri, bu gerçeği bir kez daha en mükemmel şekli ile göstermiştir. Allah, tüm varlıkların Yaratıcısı, üstün ve güçlü olandır.

Çobanpüskülü Yaprağı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Millard County, Utah, ABD

Darwinist diktaya göre Darwinizm'i reddetmek adeta bir suçtur. Darwinizm'in batıl bir din olarak benimsendiği ve benimsetilmeye çalışıldığı ülkelerde bu, adeta vatana ihanet gibi görülmektedir. Hiç kimse, bilimsel delillerin teoriyi geçersiz kıldığını, teorinin artık hiçbir geçerliliğinin kalmadığını açık açık söyleyemez hale gelmiştir. Darwinizm'i tartışmasız bir gerçek gibi kabul etmek adeta bir şarttır. Matematik profesörü Wolfgang Smith bir evrimci olarak bu durumu şu şekilde açıklamıştır:

> Bizlere dogmatik olarak evrimin kabul edilmiş bir gerçek olduğu söyleniyor. Ama bunu kimin, hangi yollarla kabul ettiği hiçbir zaman söylenmiyor. Bizlere sıklıkla bu doktrinin kanıt üzerine kurulu olduğu söylenmekte ve bu kanıtın da "bundan sonra yapılacak olan tüm doğrulamaların üzerinde olduğu ve aynı şekilde deneylerle elde edilen sonraki tüm yalanlamalardan muaf olduğu" belirtilmektedir. Ancak bizler, bu kanıtın tam olarak nerede olduğu gibi önemli bir soru karşısında tamamen karanlıkta bırakılmaktayız. *(Wolfgang Smith, Teilhardism and the New Religion, A Thorough Analysis of the Teachings of Pierre Teilhard de Chardin, Rockford IL, Tan Books and Publishers, Inc. 1988, s. - 8 Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 221)*

Wolfgang Smith'in ifade ettiği gibi evrimi destekleyen hiçbir kanıt yoktur, ancak resimde görülen fosil gibi yüz milyonlarca fosil Yaratılışın apaçık bir gerçek olduğunu gözler önüne sermektedir.

Hop Ağacı Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: British Colombia, Kanada

150 yıldan fazla süredir yapılan fosil araştırmaları, evrimcilerin iddia ettikleri gibi canlıların ara aşamalardan geçerek bugünkü hallerine geldikleri tezini yalanlamaktadır. Canlılar hiç bir zaman ara aşamalardan geçip değişmemiş, tüm canlıları Allah bugün oldukları şekilde yaratmıştır. Resimde görülen hop ağacı yaprağı fosili de milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramayan ve yaratılışı destekleyen canlılardan yalnızca biridir.

Eğrelti Otu

Dönem: Karbonifer dönemi

Yaş: 354-290 milyon yıl

Bölge: Suszec, Polonya

Eğrelti otlarının çok eski tarihli fosillerine sıklıkla rastlanılabilmektedir. Resimde görülen karbonifer dönemine ait eğrelti otu fosiline bakıldığında, aradan geçen yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden bugüne geldiği açıkça görülmektedir. Evrimciler, bu gerçeklerin karşısında tam bir yenilgiye uğramışlardır. Ne eğrelti otları, ne herhangi başka bir canlı, tarih boyunca hiçbir değişikliğe uğramamıştır.

Bir Tür Meşe Yaprağı

Dönem: Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Cereste, Fransa

Yeryüzünde yaşayan ve soyu tükenmiş canlı türlerinin fosilleri incelendiğinde, hepsinin aniden ortaya çıktıklarını ve varlıklarını sürdürdükleri süre boyunca hiç bir değişiklik geçirmediklerini görürüz. Allah tüm canlıları bugün oldukları şekilde yaratmıştır. Resimdeki 30 milyon yıllık yaprak fosili de yaratılış gerçeğini ortaya koymaktadır.

Gürgen Yaprağı ve Sekoya Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Eğer Darwinistlerin iddiaları doğru olsaydı, yaşayan veya soyu tükenmiş tüm türler arasındaki arageçiş bağlantılarının sayısı çok fazla olurdu. Oysa bilimin ortaya koyduğu veriler, bunun tam tersidir. Bugüne kadar elde edilen 350 milyon fosilin her biri tamamen mükemmel canlılara aittir. Resimde görülen 50 milyon yıllık gürgen yaprağı ve sekoya yaprağı fosilleri de bu gerçeği desteklemektedir.

Gürgen Yaprağı

Sekoya Yaprağı

Çitlembik Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kamloops, British Columbia, Kanada

Geçersizliği bilimsel bulgularla kesin olarak ortaya konmuş olan Darwin'in evrim teorisine göre, canlılar tek bir sözde ortak atadan geliyordu ve zaman içinde küçük değişiklikler geçirerek birbirlerinden türemişlerdi. Oysa bugün paleontoloji biliminin ortaya koyduğu delillere göre, canlıların tümü bugün varoldukları şekilde ortaya çıkmışlar, yani yaratılmışlardır. Resimde görülen 50 milyon yıllık çitlembik yaprağı fosili de bunu kanıtlayan delillerden biridir.

Persea Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Bonanza, Utah, ABD

Yaklaşık 150 türü bulunan ve kışın yapraklarını dökmeyen bu bitki ailesinin en bilinen üyesi avokadodur. 50 milyon yıllık bu persea yaprağı fosili, günümüzde yaşayan persea yaprakları ile tamamen aynıdır. Ne hayvanlar ne de bitkiler zaman içinde bir değişim geçirmemiş, evrimleşmemişlerdir. Tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Kurtpençesi Otu

Dönem: Karbonifer dönemi

Yaş: 330 milyon yıllık

Bölge: Crock Hey Madeni, Wigan, Lancashire, İngiltere

Irmak kenarlarında, yakınındaki ağaçlara sarılarak yetişen bu bitki, sarıldığı bitkinin kökündeki sudan faydalanır. Kurtpençesi otunun tüm özellikleri, bundan yüz milyonlarca yıl önce de bugünle aynıdır. Resimde görülen 330 milyon yıllık kurtpençesi otu fosilinin, günümüzde yaşayan kurtpençesi otlarından en küçük bir farklılığı dahi yoktur.

Çam İğnesi

Dönem: Miosen

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: Nevada, ABD

Kışın yapraklarını koruyan iğneyapraklılardan olan çamlar, kozalaklı bir ağaç cinsidir. Evrimciler canlıların ortak bir atadan gelip, zaman içinde küçük değişiklikler geçirerek farklı türlere dönüştüğünü iddia ederler. Bu iddianın hiç bir bilimsel dayanağı yoktur. Fosil kayıtları, canlıların asla bir değişim geçirmediklerini, yaratıldıkları ilk günkü formları ile varlıklarını sürdürdüklerini göstermektedir. Resimde görülen Miosen dönemine ait çam iğnesi fosili de bu gerçeği destekleyen kanıtlardan biridir. Çamlar, bundan milyonlarca yıl önce de hiç bir farkları olmadan varlık göstermişlerdir

Distylium Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Bonanza, Utah, ABD

Hamamelidaceae familyasına dahil, yaprağını dökmeyen 18 farklı türü olan bu bitkiler, fosil kayıtlarında iz bırakmış milyonlarca cinsten biridir. Resimde 50 milyon yıllık bir distylium yaprağının yapısına bakıldığında, günümüzde yaşayan distyliumlarla tamamen aynı olduğu göze çarpmaktadır. Evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, bu bitkilerin aradan geçen 50 milyon yıl boyunca birçok değişim geçirmiş olmaları gerekirdi. Bu fosil tek başına bile, Darwinizm'i yalanlayan bir delildir. Yer katmanları, aynı bunun gibi tamamen yaratılışı destekleyen milyonlarca fosille doludur.

Gingko Yaprağı

Dönem: Permiyen dönemi

Yaş: 290-248 milyon yıllık

Bölge: Rusya

Evrimciler tarafından bile yaşayan fosil olarak kabul edilen gingko ağaçlarının, 290-248 milyon yaşında fosilleri bulunmaktadır. Resimde görülen gingko yaprağı fosili de günümüzde yaşayan gingko yaprakları ile tamamen aynı yapıdadır. Hiç bir canlı zaman içinde değişim geçirmemiştir. Resimdeki fosil de bu gerçeği destekleyen bilimsel delillerden biridir.

Gürgen Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kamloops, British Columbia, Kanada

Dünyanın en sağlam ağaçlarından biri olan gürgen ağacının yaprağı, 50 milyon yıl önce de aynı özelliklerle, aynı şekilde yaşamıştır. Onu milyonlarca yıl önce yaratan da, şu anda var eden de alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah'ı inkar etmek için evrim teorisi gibi sahte teorilerin peşine düşenler, hiçbir zaman başarılı olamayacaklardır. Çünkü gökler ve yer, Allah'ın varlığının apaçık delilleriyle doludur.

Zelkova Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 46 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Colorado, ABD

Bugün bitkilerin evrimi senaryosu savunucularının düştükleri en büyük çıkmaz ilk bitki hücresinin nasıl olup da evrimleştiğidir. Bundan sonra ise, tek bir hücreden ilk bitki ve bu bitkiden binlerce çeşit bitkinin nasıl oluştuğu sorusu yine cevapsızdır. Böyle bir sürecin varlığını gösteren tek bir ara geçiş fosili dahi bulunmamaktadır; yarı oluşmuş organlara, sistemlere sahip hiçbir ilkel bitki fosili yoktur, bir bitkinin bir başka bitkinin atası olduğuna dair elde hiçbir kanıt yoktur. Tam tersine fosiller, her bir bitki türünün kendisine has özelliklerle birdenbire ortaya çıktığını ve soyu devam ettiği müddetçe de hiç değişmediğini göstermektedir. Bu fosillerden biri de, günümüz zelkova yapraklarının tıpatıp aynısı olan, 46 milyon yaşındaki bu zelkova yaprağı fosilidir.

Göknar Tohumu

Dönem: Miosen Dönemi

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: Nevada, ABD

Göknar, çamgiller (*Pinaceae*) familyasının *Abies* cinsinden iğne yapraklı ağaç türlerine verilen isimdir. Türkiye'de de doğal olarak yetişen bu ağaçlar, ilk varoldukları günden bu yana hiçbir değişim geçirmemişlerdir. Miosen dönemine ait bu göknar tohumu fosili, Allah'ın yaratışının delillerinden olan 350 milyon fosilden yalnızca biridir.

Allophylus Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Bonanza, Utah, ABD

Asya ve Amerika'nın tropikal bölgelerinde rastlanan bu küçük ağaçların bir çok türü tatlı, yenebilen küçük meyveler verir. Paleontolojik bulgular, diğer tüm canlılar gibi bu bitkilerin de evrimle ortaya çıkmadıklarını, tam tersine yaratıldıklarını ispatlamaktadır. Günümüzde pek çok bilim adamı da fosil kayıtlarının evrimi değil, yaratılışı desteklediğini, ara canlıların gerçekte hiç var olmadıklarını sadece evrimcilerin hayallerinde yaşadıklarını kabul etmektedir. Resimde görülen 50 milyon yıllık allophlus yaprağı da bu yaratılış delillerinden biridir.

Mantar

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Yukarıda resmini gördüğünüz bu mantar amberi eski adıyla Burma olan Myanmar'ın Hukawng Vadisi'ndeki maden ocaklarında bulunmuştur. Bu amberin en önemli özelliği yaşıdır. Tam 100 milyon yaşındaki bu amber, dünyanın bilinen en eski mantar fosilidir. Bu mantar amberi de diğer bütün fosiller gibi çok önemli bir gerçeği göstermektedir: Canılar milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramamış, yani asla evrim geçirmemişlerdir. Darwinistlerin iddialarını belgeleyen tek bir tane bile ara geçiş formu yoktur.

Mantar

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Mantarlar genel olarak bitki olarak bilinirler, oysa mantarlar kendi besinlerini üretemezler ve başka canlılardaki maddeleri ayrıştırarak besin sağlarlar.

Yeryüzünde 1,5 milyon kadar mantar türü olduğu düşünülmekte ise de günümüzde sadece 69.000 kadar türü tanımlanmıştır.

Mantarlar bitki ve hayvansal yapıları çürüttükleri ve bu yapılardaki elementlerin serbest bırakılmalarına neden oldukları için büyük öneme sahiptirler. Karbondioksit salınımı da yapan mantarlar ayrıca toprağın yapısını bitki gelişimi için uygun hale getirirler. Mantarlar 100 milyon yıl önce de bu önemli faydalara sahiptiler, günümüzde yaşayan mantarlar da hala aynı özelliklere ve pek çok faydaya sahiptirler. Bu özellikleri elbette evrim sonucu elde etmemişlerdir. İlk andan itibaren bu özelliklerle yaratılmışlardır.

Çınar Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54- 37 milyon yıl

Bölge: Green River, Colorado, ABD

Yaklaşık 50 - 100 milyon yıl önceki yaprak, böcek ve balık fosilleri, Darwinizm'e büyük bir meydan okumadır. Evrim teorisine göre, hayali bir evrim sürecinden geçmesi ve ara form niteliğinde olması gereken bu canlılar, günümüzdeki türdeşleriyle tam olarak aynıdır. Bu gerçek, canlıların, tarihin hiçbir döneminde evrim geçirmediklerinin kesin delilidir.

Pasifik Söğüt Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Formation, Colorado, ABD

Darwinizm'i çürüten en önemli delillerden biri olan fosil kayıtları, çoğu zaman Darwinistler tarafından özenle gizlenir. 70 yıl boyunca şaşırtıcı şekilde gizlenen Kambriyen dönemine, yani canlı tarihinin ilk kompleks canlılarına ait fosiller bu aldatma yönteminin en önemli örneklerindendir. Benzer yöntem, yaşayan fosil bulgularına da çoğu zaman uygulanmakta,

evrimi geçersiz kılan deliller gizlenmeye çalışılmaktadır. Ancak bu çaba boşunadır, fosil bilimi, en kusursuz örnekleri ile evrimi çoktan çürütmüş durumdadır.

Bu 54 - 37 milyon yıllık yaprak fosili de evrim iddiasını çürüten delillerden sadece bir tanesidir.

Darwin’in Açmazı: Ruh

GİRİŞ

Bilim adamları, 20. yüzyılın başlarında bir şey keşfettiler: Madde bildiğimiz gibi değildi. Madde sert değildi. Madde renkli değildi. Koku, ses ve görüntü vermiyordu. Madde yalnızca bir enerjiydi. Oturduğumuz koltuk, dayandığımız masa, içinde bulunduğumuz ev, köpeğimiz, karşımızdaki insanlar, binalar, uzay, yıldızlar, kısacası tüm maddesel dünya, bir enerji şekli olarak vardı. Dolayısıyla madde üzerine kurulan tüm felsefeler, bu beklenmedik keşif ile bilimsel olarak çöktü. Bilim, insan bedeni içinde ama bedene ait olmayan, tüm fiziksel dünyayı algılayan ama kendisi fiziksel olmayan bir gerçeğin ispatını gösterdi: İnsan ruhunun.

Ruh, materyalistlerin iddiaları ile hiçbir şekilde açıklanamazdı. Canlılığın hayali evrimine sayısız uydurma hikaye üretmiş olan Darwinizm, ruhun varlığı karşısında suskundu. Çünkü ruh, madde değildi. Metafizik bir kavramdı. Metafizik ise, materyalistler için hiçbir şekilde kabul edilemezdi. Çünkü metafizik, onların sözde ilahlaştırdığı şuursuz olayları, tesadüfleri, bilinçsiz süreçleri ortadan kaldırmakta, bilinçli bir yaratılışın yani Allah'ın varlığının kanıtlarını sunmaktaydı. Zaten materyalistlerin eski Yunan'dan beri ruhun varlığına karşı mücadele vermiş olmaları da bundandı.

Eski Yunan'dan günümüze kadar süren bu mücadelenin artık hiçbir anlamı kalmamıştır. Çünkü insanı insan yapan, "ben benim" diyen varlık, yani ruh vardır ve Allah'a aittir. Bilim, her şeyin insan ruhuna izlettirildiğini, izlenen bu görüntüler dışında hiçbir gerçeklikten söz edilemeyeceğini kesin olarak ispat etmiştir. Bir başka deyişle bilim, tek mutlak Varlık'ın Allah olduğunu açıkça ilan etmiştir.

Bilimin bu ispatı, kuşkusuz materyalist felsefeyi ilahlaştıran zihinlerin ikna olması için önem taşımaktadır. Ama aslında, bilinç ve şuur sahibi olan her insan, üstün bir ruh taşıdığının farkındadır. İnsan, eğer akledebiliyorsa, sevindiği, düşündüğü, karar verdiği, muhakeme ettiği, neşelendiği, heyecanlandığı, sevgi duyduğu, acıdığı, endişelendiği, bir elmanın tadından zevk aldığı, bir müziği dinlemekten hoşlandığı, uçaklar inşa ettiği, gökdelenler yükselttiği, laboratuvarlar kurup kendisini incelediği sürece, bunların tümünü gerçekleştirenin kendi ruhu olduğunu anlayacaktır.

Ruh sahibi insan, başıboş yaratılmamıştır. Bu dünyadaki varlığının bir amacı vardır. Allah'ın ruhunu taşımakta ve bu dünyada imtihan olmaktadır. Yaptığı ve düşündüğü her şeyden sorumlu tutulacaktır. Yaşamında, Darwinistlerin iddia ettikleri şekilde bir rastgelelik, şuursuz tesadüfi olaylar ve amaçsızlık yoktur. Her şey Allah'ın dilemesiyle yaratılmıştır ve bunların tümü tabi olduğu imtihanın bir parçasıdır. Ölüm ile sonlanacak bu yaşamında geride bırakacağı sadece bedeni olacaktır. Ruhu ise, ruhun barınacağı gerçek hayat olan ahirette sonsuza kadar yaşayacaktır.

Bu, ruh sahibi olduğunun farkında olan, Allah'ı takdir edebilen her insan için büyük bir müjdedir. Ama Darwinistler, ruh sahibi olduklarını kabul etmedikleri sürece, bu gerçekten olanca güçleriyle kaçmaya devam edeceklerdir. Yaşamları boyunca inkar ettikleri Yüce Allah'ın huzuruna çıkacakları gerçeğine inanmaya direneceklerdir. Kendilerini, rastgele oluşmuş bir hücre yığını olarak görmeyi sürdürecek, DNA'ları keşfeden, atomun yapısını inceleyen, hücrenin derinliklerine inip hayranlık duyan insan bilinci karşısında ise bocalamaya devam edeceklerdir. İnsan ruhu, Darwin'in ve Darwin yandaşlarının büyük bir açmazıdır. İçinden çıkamadıkları, açıklayamadıkları, çözümsüz kaldıkları en temel gerçektir. Allah onları; maddeyi yok ederek, ruhun varlığını -onların inkar edemeyecekleri şekilde- bilimsel olarak ispat ederek yenilgiye uğratmıştır. Artık bu gerçeğe karşı getirecekleri tüm itirazlar geçersiz ve anlamsızdır.

Allah, ayetlerinde şöyle buyurur:

Allah'ı bırakıp kıyamet gününe kadar kendisine icabet etmeyecek şeylere tapandan daha sapmış kimdir? Oysa onlar, bunların tapmalarından habersizdirler. İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka taptıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar. (Ahkaf Suresi, 5-6)

Darwinistlerin ve materyalistlerin şu gerçeği görmeleri gerekmektedir: Tek gerçek ve mutlak Varlık Allah'tır. Bu gerçek karşısında tüm batıl dinler çıkmazdadır. Tümü, boş birer aldanıştır, bir aldatmacadır. Allah, Yüce Kudreti ile tüm varlıkları kaplamıştır. Her şey O'na aittir, O'nun kontrolündedir. Ruhun varlığını ve yaratılmışlığı inkar etmek, bu gerçekleri değiştirmeyecektir.

Bu kitapta, materyalistlerin büyük yanılgısı, bunun bilimsel kanıtı, bu gerçek karşısında Darwinizm çıkmazı ve ruhun tereddütsüz varlığı konu edilmektedir. Ruhun algıladığı dünyanın yalnızca bir hayal olarak var edildiği ve tüm evrene hakim olan tek mutlak Varlık'ın, yerlerin ve göklerin Hakimi ve Sahibi olan Allah olduğu hatırlatılmaktadır. Bu gerçekleri görüp anlayan şuuru açık her insan, artık yaşadığı dünyaya farklı bir bakış açısı ile bakacak ve tek kurtarıcısının Allah olduğunu kavrayacaktır. İnsanın asıl hayat olan ahirette kurtuluşa ermesi için yapması gereken, işte bu anlayış doğrultusunda davranmaktır.

MATERYALİZM YIKIMA UĞRAMIŞ YOK OLMUŞTUR

Bir Devrin Hurafesi: Materyalizm

Eski Yunan düşünürleri, tüm cisimlerin atom denilen küçük parçacıklardan meydana geldiğini düşünüyorlardı. Evreni ve tüm canlıları; hiçbir yönlendirme olmadan, hiçbir bilinçli müdahaleye maruz kalmaksızın, bu atomların şekillendirdiğini iddia ediyorlardı. Bu inanışa göre, madde ezeli ve ebedi idi ve maddenin dışında hiçbir varlık söz konusu değildi. Varlıkların yapı ve davranışlarında doğaüstü olayların müdahalesi kabul edilemezdi. Her şey, maddenin mutlak varlığı inancına dayanıyordu. Madde ezeli olduğuna göre, evren de ezeliydi ve bu anlayış ateizmin temelini oluşturuyordu. Tüm evren ezeli olarak varsa, sapkın materyalist inanışa göre maddenin ve evrenin yaratılmış olması imkansızdı.

Materyalizme göre, evren sonsuzdu ve dolayısıyla evrende bir amaç ve özel yaratılış da yoktu. Evrendeki tüm denge, ahenk, uyum ve düzen, materyalistlere göre sadece tesadüflerin eseri idi. Materyalizm her şeyin, şuursuz atomların rastgele bir araya gelmeleri sonucunda meydana geldiğini ve dış dünya her ne kadar mükemmel bir komplekslik, denge ve müthiş bir düzen sergilese de, tüm bunların amaçsız tesadüflerin bir sonucu olduğunu iddia ediyordu. Materyalist zihniyet, bu akıl dışı önkabule eski Yunan'dan beri sahipti.

Materyalizm, "amaç" ve "yaratılmışlık" fikirlerini reddettiği için, bir Yaratıcı'nın varlığını da reddediyordu. (Allah'ı tenzih ederiz) Daha doğru bir deyişle materyalizm, Allah'ın varlığını reddetmek için ortaya atılmış bir felsefe idi. Yeryüzünde Allah inancını inkar eden pek çok akım, ideoloji ve fikir sistemi, materyalizmi kendisine temel edinmişti. Yani dinsizliğin en etkin dini materyalizm olmuştu.

Virginia Üniversitesi'nden fizik profesörü Stanley Sobottka, materyalizm sapkınlığını şöyle tanımlamaktadır:

> Eğer biz buna (materyalist görüşe) inanırsak, buna göre yaşarsak, kendimiz de dahil tüm yaşantımızın tamamiyle fizik kanunlarına göre yönetildiğini kabul etmek durumunda kalırız. Bu durumda isteklerimize, arzularımıza, ümitlerimize, ahlaki düşüncelerimize, hedeflerimize, amaçlarımıza ve kaderimize hükmeden tek kanun, fizik kanunlarıdır. Madde ve enerji bizim birinci asıl hedefimiz, tüm tutkularımızın ve isteklerimizin amacı olmalıdır. Özellikle bunun anlamı, yaşantılarımızın vücutlarımızı da içeren maddiyatı elde etme amacına dayalı olması, buna odaklanması gerekmektedir veya maksimum maddesel hoşnutluğu, tatmini, zevki elde edebilmek için en azından bu maddi şeyleri düzenlemek veya değiştirmek gerekmektedir. Başka hiçbir amaç gözetmeden sadece tüm enerjimizi bu yönde harcamalıyız. Tüm bunlardan başka hiçbir seçeneğimiz yoktur çünkü tamamiyle fizik kanunlarına göre yönetilmekteyiz. Bu inançlar veya istekler tarafından kendimizi tuzağa düşmüş gibi hissedebiliriz ancak bunları başımızdan bir türlü defedemeyiz. Bize tamamen bu materyalist sistem hakim olur.
>
> Kısaca özelleştirirsek bu materyalist felsefenin özeti "Ben bir vücudum" şeklindedir.[1]

Eski Yunan'da, materyalizme göre dindar insanlar bilimselliğe karşıydılar. İşte bu yüzden materyalistler tarih boyunca Allah inancı ve bilim arasında bir anlaşmazlık varmış gibi bir görünüm ortaya koymaya çalıştılar. Oysa bilim Allah'ın varlığına dair deliller göstermekteydi, Allah inancı ile mücadele halinde olan ise materyalist zihniyet idi. (Bu elbette Darwinizm'i de kapsıyordu. Darwinizm ile mücadele, asıl olarak onun materyalist kaynaklı olması nedeniyledir.) Materyalistler, tarih boyunca varlıkların bir atom yığınından oluştuğunu, insan beyninin de bir hücre ağından başka bir şey olmadığını iddia ettiler. İnsan zihnine bir açıklama getiremediler; bunu, nöronların etkileşmesi olarak açıklamaya çalıştılar.

Materyalistler, kendilerini de bir hayvan veya makine olarak tanımlamaktan çekinmediler. Şuurlu bir varlık statüsünde olduklarını inkar ettiler. Kendilerini tesadüflerin var ettiğini iddia ettiler. Oysa bu büyük bir aldanış ve Allah'ı inkar etmek için kurgulanmış büyük bir yalandı.

Maddenin mutlak gerçekliğine inanan bu insanlar aslında, Delaware Üniversitesi Bartol Araştırma Enstitüsü'nden kuantum parçacık fizikçisi Stephen M. Barr'ın ifadesiyle eski dönem paganistlerinden neredeyse farksızdılar. Materyalistler, insanı, tıpkı eski paganlar gibi insandan aşağı varlıklar olarak tanımlamaktaydılar. Paganlar bunu, sözde maddeyi ilahlaştırarak yapmıştı; materyalist ise aynı şeyi, ruhu inkar edip her şeyi madde seviyesine indirgeyerek gerçekleştirdi. Paganlar, hareketlerin yörüngeler ve yıldızlar tarafından kontrol edildiğini söylemişti; materyalistler ise, kendilerinin, beyinlerindeki elektronların yörüngeleri tarafından kontrol edildiklerini iddia ettiler. Paganlar, ibadet etmek için hayvanların önünde eğilmişti; materyalistler ise kendilerinin hayvandan başka bir şey olmadığını iddia ettiler.[2]

Oregon Üniversitesi Kuramsal Bilimler Enstitüsü fizik profesörü Amit Goswami, materyalizmin insanlara aşılamak istediği temel mantığı şu şekilde açıklamıştır:

> Bizler, birer makine olduğumuza inanmaya şartlandırıldık. Buna göre tüm hareketlerimiz; aldığımız uyarılar ve geçmişteki şartlanmalar tarafından kontrol edilmektedir. Tıpkı sürgünler gibi, hiçbir sorumluluğumuz veya hiçbir seçimimiz yok.[3]

Oysa insanı Allah yaratmıştır. İnsan, amaçsız ve sorumsuz bir varlık değildir, materyalistlerin iddiasının aksine şuursuz bir makine değildir. İnsan, Allah'a karşı sorumlu bir varlıktır ve yaptıklarının tümünden ahirette sorguya çekilecektir.

İnsanları bu gerçekten uzaklaştırmaya çalışan materyalist mantık, eski Yunan'dan beri tarihin her döneminde aynı anlayış ile tarih sahnesinde yerini almıştı. Ama bu inanışın asıl olarak yaygınlaşıp yerleşik bir fikir sistemi halini aldığı asır 19. yüzyıl oldu. 19. yüzyılda, klasik fizikçilerin büyük bir çoğunluğu, maddenin ana öğelerinin tıpkı bilardo topları gibi, cansız, bölünemeyen atomlardan oluştuğunu ve evrendeki mükemmel düzen ve kompleksliğin kaynağının atomların rastgele hareketlerinin bir sonucu olduğunu sanıyorlardı. Onlara göre, yeryüzündeki canlılık da dahil olmak üzere her şey,

bilinçsiz bir süreç içinde tesadüf eseri var olmuştu. Atomlar; bilinçsiz, şuursuz birliktelikler kurmuşlar ve şu anda karşımızda gördüğümüz mükemmel özellikleriyle dünyayı, dahası akıl ve şuur sahibi olan bizleri meydana getirmişlerdi. Materyalistler, bu iddiaları sıralayarak insanın bir Yaratıcı tarafından yaratılmadığını ve maddesel bir varlıktan öte bir şey olmadığını insanların zihinlerine kazımak istiyorlardı. Oysa insanın mükemmel sistem ve mekanizmalarla, olağanüstü bir akıl ve zihin gücüyle yaratılmış olduğu açık bir gerçektir. Yeryüzünde, materyalistlerin iddia ettikleri gibi bilinçsiz ve şuursuz olaylar, bunun sonucunda oluşan bilinçsiz yapı ve sistemler yoktur. Her şey, kimi zaman insanın kavrama gücünü aşan komplekslikler ve üstünlükler sergiler ve bu detaylar, hiçbir tesadüfi müdahaleye mahal vermeyecek derecede mükemmeldir. Yeryüzü, olağanüstü yaratılışın delillerini gösterir niteliktedir.

Bu gerçeklere rağmen, materyalistler şuursuz atomların her şeyin temeli olduğuna dair iddialarında ısrarlıydılar. Peki materyalistlere göre her şeyin sebebi olan atom nasıl bir şeydi?

Atom, bir bakıma bir boşluktur ve bu gerçekten de doğrudur. Bunu şu şekilde açıklayabiliriz: Nötron ve protonların birlikte oluşturduğu atom çekirdeğini, sadece 1 mm çapında, bir toplu iğne başı büyüklüğünde kabul edersek; çekirdeğin etrafında dönen elektron bu çekirdekten tam 100 metre uzaklıkta bir noktada bulunmaktadır.[4]

Çekirdekle elektronlar arasındaki bu büyük mesafe içinde ise var olan şey sadece boşluktur. Hiçbir şeyin, hiçbir maddenin bulunmadığı bu 100 metrelik boşluk, gerçek anlamda bir "boşluk"tur. İşte bu nedenle uzmanların atomu bir boşluk olarak kabul etmeleri bir bakıma doğrudur. İngiliz fizikçi Sir Arthur Eddington'un belirttiği gibi, "madde çoğunlukla hayalet gibi boş alandan oluşmaktadır."[5]

Daha kesin konuşmak gerekirse, atomun %99.9999999'unda hiçbir şey yoktur.

Kaliforniya Üniversitesi'nden parçacık fizikçisi Fred Alan Wolf, atomla ilgili olarak bu gerçeği şu şekilde açıklamıştır:

> ... bizim yaşadığımız gezegendeki hayatın, evrenin ne kadar boş olduğunu düşündüğümüzde, bir sürpriz olduğunu anlayabiliriz. Aslında, evrenin %99'dan fazlası hiçbir şeydir! Evrenin endişe verici bir hızla genişlemekte olduğunu dikkate alırsak, daha önce hiç olmadığı kadar çok hiçlik meydana gelecektir! Buna bu şekilde bakmak bizde hayranlık uyandırıcı bir saygı oluştururken, atom altı parçacıkların mikrodünyasını dikkate aldığımızda, durum daha da fenalaşır. Deyim yerindeyse, hiçbir şey yoktur.[6]

20. yüzyılın başlarında her şeyin en ufak parçası olarak kabul edilen atomun içinde dev bir boşluk olduğu, bu boşluğun içinde de bir çekirdek ve onun etrafında dönen elektronlar olduğu biliniyordu. Maddenin de, atomun da, onun içindeki temel parçacıkların da işlevleri yalnızca genel hatlarıyla anlaşılmıştı. Peki atom çekirdeğinde, 10^{-18} metrelik bir alanda, yani santimetrenin milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda biri kadarlık bir alanda ne vardı? İşte bilim adamları bunu bilmiyorlardı.

1960'lı yıllarda, bilimsel alanda çok önemli bir keşif gündeme geldi. Protonun derinliklerinde, ismine kuark denilen parçacıklar olduğu fark edildi. Bu olağanüstü küçük parçacıklar, protonun artı yükünün ve nötronun yüksüzlüğünün sebebiydiler. Zamanla yapılan araştırmalar sonucunda anlaşıldı ki, atomun 0.0000001'ini oluşturan hacmin içinde müthiş bir dünya var.

Materyalistler, atomun derinliklerine doğru indikçe ve maddenin en küçük yapı taşının olağanüstü detaylarını gördükçe, çözümü bu konudaki teorilerini farklı bir yönde geliştirmekte buldular. Tüm evrenin bilinçsizce, rastgele bir şekilde ortaya çıkması için, yalnızca atomların değil, atomun içindeki dünyanın, yani atom altı parçacıklarının parçacık hareketlerinin de nasıl meydana geldiğini açıklamaları gerekiyordu. Yegane varlığın madde olduğu iddiası, materyalist zihinlerdeki yerini korumaktaydı. Ta ki, kuantum fiziği keşfedilinceye kadar...

Materyalizmi Bilimsel Olarak Yok Eden Keşif: Kuantum Fiziği

> Fiziki evrenin inşa edilme şekli, ruhun varlığına işaret etmeye yeterlidir. Benim ruhu bulduğum noktalar kuantum mekaniğinin işleyişi ya da kuantum fiziği diyebiliriz, bunlar, fiziki dünyanın ardında ruhla bağlantılı bir temel olabileceğini gösteriyor.[7] (Kaliforniya Üniversitesi'nden ünlü parçacık fizikçisi Fred Alan Wolf)

Isaac Newton'a göre ışık, "corppuscule" adı verilen bir madde akımıydı. Tümüyle parçacıklardan oluşuyordu. Bir başka deyişle kuantum fiziği keşfedilene kadar kabul gören geleneksel Newton fiziğinin temeli, ışığın bir parçacık yığını oluşuna dayanıyordu. 19. yüzyıl fizikçilerinden James Clerk Maxwell ise ışığın dalga davranışı gösterdiğini öne sürüyordu. Kuantum teorisi, fiziğin bu en büyük tartışmasını uzlaştırdı.

1905 yılında Albert Einstein, ışığın kuantalara, yani enerji paketçiklerine sahip olduğu iddiasını ortaya attı. Bu enerji paketçiklerine foton adı veriliyordu. Parçacık olarak adlandırılsalar da, fotonlar 1860'larda James Clerk Maxwell'in iddia ettiği gibi dalga hareketine eşit şekilde gözlemlenebiliyordu. Dolayısıyla ışık, dalga ve parçacık arasında bir geçiş gibiydi.[8] Ancak bu durum, Newton fiziği açısından oldukça büyük bir çelişki sergiliyordu.

Einstein'ın hemen ardından Alman asıllı fizikçi Max Planck, ışık üzerinde çalışmalar yaparak, ışığın hem dalga hem de parçacık halinde bulunduğu değerlendirmesini yaptı ve tüm bilim dünyasını şaşırttı. *Kuantum teorisi* adı altında ortaya attığı bu teoriye göre enerji, düz ve sürekli değil, kesik, kopuk ve noktasal paketçikler halinde yayılıyordu. (Kuantum kelimesi, Latince'de "nicelik", fizikte ise "parçacık" anlamına gelmektedir.) Bu düşünce Planck sabiti olarak matematiğe kazandırıldı. Kuantum olayında ışık, hem madde hem de dalga özelliği göstermekteydi. Foton denilen maddeye, uzayda bir de dalga eşlik etmekteydi. Yani ışık, uzayda yol alırken dalga gibi, önüne engel çıkınca aktif bir parçacık gibi davranmaktaydı. Bir başka deyişle ışık, önüne bir engel çıkana kadar bir enerji şekline bürünüyor, bir engelle karşılaştığında ise sanki maddesel bir varlığı varmış gibi kum tanelerini andıran parçacıklar şeklini alıyordu. Bu teori, Planck'ın ardından Albert Einstein, Niels Bohr, Louis De Broglie, Erwin Schroedinger, Werner Heisenberg, Paul Adrian Maurica Dirac ve Wolfgang Pauli gibi bilim adamları tarafından geliştirildi. Her birine bu büyük buluştan dolayı Nobel ödülü verildi.

Amit Goswami, ışığın bu yeni keşfedilmiş özelliği ile ilgili şunları söylüyordu:

> Işık, dalga olarak görülebildiği zamanlarda, aynı anda iki veya daha fazla yerde olma yeteneğinde olur. Bir şemsiyenin deliklerinden geçer ve dağılma özelliği gösterir. Ancak ışığı bir fotoğraf filminde yakaladığımızda, parçacık taneleri gibi aralıklı ve nokta nokta bir özellik gösterir. O halde ışık hem parçacık hem de dalga olmalıdır. Çelişkili, değil mi? Söz konusu olan eski fiziğin siperlerinden biri: birden fazla yoruma yer vermeyen kesin bir izah. Söz konusu olan bir diğer şey de nesnellik kavramı: Işığın doğası, yani ışığın ne olduğu, onu nasıl gözlemlediğimize mi bağlı?[9]

Bilim adamları, artık maddenin cansız, kör ve anlaşılmaz parçacıklar olduğuna inanmıyorlardı. Bir başka deyişle kuantum fiziği, materyalist bir anlam taşımıyordu. Çünkü maddenin özünde, maddesel olmayan bir şeyler vardı. Einstein, Phillip Lenard ve Compton ışığın tanecik yapısını araştırırken, Louis De Broglie de dalgaların yapısını incelemeye başladı. Broglie'nin keşfi ise olağanüstüydü. Yaptığı çalışmalar sonucunda atom altı parçacıkların da dalga özellikleri gösterdiklerini gözlemlemişti. Elektron, proton gibi parçacıklara da dalga boyu eşlik etmekteydi. Yani materyalizmin mutlak madde olarak tanımladığı atomun içinde, materyalistlerin inancının aksine madde değil, aslında var olmayan enerji dalgaları vardı. Atomun içindeki bu küçük parçalar, tıpkı ışık gibi, istedikleri zaman dalga gibi davranıyor, istedikleri zaman da parçacık özelliği gösteriyorlardı. Yani materyalist yoruma göre atomun içinde "mutlak şekilde var olan madde", materyalistlerin beklentilerinin aksine kimi zaman görülebilir oluyor, kimi zaman da yok oluyordu. Bu önemli keşif, gerçek dünya zannettiğimiz görüntülerin birer gölge varlık olduğunu, maddenin, fizikten tamamen uzaklaştığını ve metafiziğe yöneldiğini gösteriyordu.[10]

Fizikçi Richard Feynman, atom altı parçacıkları ve ışıkla ilgili bu ilginç gerçeği şu sözlerle açıklıyordu:

> "Elektronların ve ışığn nasıl davrandıklarını artık biliyoruz. Nasıl mı davranıyorlar? Parçacık gibi davrandıklarnı söylersem yanlış izlenime yol açmş olurum. Dalga gibi davranırlar desem, yine aynı şey. Onlar kendilerine özgü, benzeri olmayan bir şekilde hareket ederler. Teknik olarak buna "kuantum mekaniksel bir davranış biçimi" diyebiliriz. Bu, daha önce gördüğünüz hiçbir şeye benzemeyen bir davranış biçimidir... Bir atom, bir yay ucuna asılmış sallanan bir ağırlık gibi davranmaz. Çekirdeği saran bir bulut veya sis tabakasna da pek benzemez. Daha önce gördüğünüz hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde davranr. En azndan bir basitleştirme yapabiliriz: Elektronlar bir anlamda tıpkı fotonlar gibi davranırlar; ikisi de aynı şekilde "acayiptir". Nasıl davrandıklarını alglamak bir hayal gücü gerektirir; çünkü algılayacağınız şey bildiğiniz her şeyden farklıdır... Bunun neden böyle olabildiğini hiç kimse bilemiyor."[11]

Tüm bunları özetlersek, kuantum mekanikçilerinin söyledikleri, nesnel dünyanın bir illüzyon olduğuydu.[12] Max Planck Institude of Physics (Max Planck Fizik Enstitüsü) yöneticisi Prof. Hans-Peter Dürr, bu gerçeği şu şekilde özetliyordu:

> Madde her ne ise, maddeden yapılmamıştır.[13]

1920'lerde en ünlü fizikçiler, Paul Dirac'tan Niles Bohr'a, Albert Einstein'dan Werner Heisenberg'e kadar herkes, kuantum deneylerinin sonuçlarını açıklamak için uğraştı. Sonunda, 1927'de Brüksel'deki beşinci Solvay Fizik Kongresi'nde bir grup fizikçi –Bohr, Max Born, Paul Dirac, Werner Heisenberg ve Wolfgang Pauli– Kuantum Mekaniğinin Kopenhag Yorumu olarak adlandırılan bir uzlaşmaya vardılar. Bu isim, grubun liderliğindeki Bohr'un çalıştığı yerin adıydı. Bohr, kuantum teorisinin öngördüğü fiziksel gerçekliğin, bir sisteme dair bizim sahip olduğumuz bilgi olduğunu ve bu bilgiye dayanarak ortaya attığımız tahminler olduğunu öne sürdü. Ona göre bizim beynimizdeki bu "tahminler", "dışarıdaki" gerçek ile alakasızdı. Yani "içimizdeki dünya", Aristo'dan bu yana fizikçilerin merak ettiği başlıca konu olan "dışarıdaki gerçek" dünya ile ilgili değildi. Fizikçiler, bu görüş ile ilgili eski düşüncelerini bir kenara atmışlar ve kuantum anlayışının fiziksel sistem üzerinde yalnızca "bizim bilgimizi" temsil ettiği konusunda hemfikir olmuşlardı.[14] Bir başka deyişle bizim algıladığımız maddi dünya, yalnızca bizim beynimizdeki bilgiler ile var oluyordu. Yani dışarıdaki maddenin aslı ile hiçbir zaman muhatap olamıyorduk.

Jeffrey M. Schwartz, Kopenhag yorumuna göre ortaya çıkan sonucu şu şekilde tanımlıyordu:

> Fizikçi John Archibald Wheeler'ın söylediğine göre: "Hiçbir olay, gözlemlenmeden, bir olay değildir."[15]
>
> Özetle, kuantum mekaniğinin tüm geleneksel yorumu, bir "algılayanın" varlığına bağlı idi.[16]

Amit Goswami, bu gerçeği şu şekilde tanımlamıştı:

> Şunu sorduğumuzu varsayalım: Yukarıya bakmadığımızda da Ay hala yerinde midir? Ay, sonuçta bir kuantum objesi olduğu için (tamamen kuantum objelerinden oluştuğu için), fizikçi David Mermin'in de belirttiği gibi buna hayır demeliyiz.
>
> Belki de en önemli ve çocukluğumuzda özümsediğimiz en sinsi zan, dışarıda var olan objelerin maddesel dünyasının, gözlemleyenlerin oluşturduğu objelerden bağımsız olduğudur. Bu zannın lehinde dolaylı kanıtlar bulunmaktadır. Örneğin biz Ay'a baktığımızda, onun klasik olarak hesaplanmış yörüngesinde olmasını beklediğimiz yerde buluruz. Doğal olarak, biz ona bakmasak bile, zaman-mekan kavramı içinde Ay'ın mutlaka orada olduğunu zihnimizde tasarlarız. Kuantum fiziği ise buna hayır der. Biz Ay'a bakmadığımızda, her ne kadar çok küçük miktarlarda da olsa, Ay'ın olası dalgaları yayılır. Biz ona baktığımızda, dalga hemen söner ve dalga artık zaman mekan kavramı içinde olmaz. İdealist bir metafizik varsayımı belirtmek daha anlaşılır olacaktır: Eğer ona bakan bilinçli bir kişi bulunmuyorsa, zaman mekan kavramı içinde hiçbir obje yoktur.[17]

Bu elbette bizim algı dünyamız için geçerlidir. Elbette dış dünyada Ay'ın varlığı aşikardır. Ama biz baktığımızda ancak Ay'ın kendi algı dünyamızdaki varlığı ile karşılaşırız.

Kaliforniya Üniversitesi'nden nörobilimci ve psikiyatri profesörü Jeffrey M. Schwartz ise, kuantum fiziğinin gösterdiği bu gerçekle ilgili olarak *The Mind and The Brain* (Zihin ve Beyin) kitabında şu satırlara yer vermiştir:

> Kuantum fiziğindeki gözlem güçlü bir şekilde ifade edilememektedir. Klasik fizikte (Newton fiziği) gözlemlenen sistemler, onu gözlemleyen ve araştıran bir bilincin varlığından bağımsız olarak bir varlığa sahiptir. Ancak kuantum fiziğinde, yalnızca gözlemleme sonucunda fiziksel bir niceliğin gerçek bir değeri olur.[18]

Jeffrey M. Schwartz, çeşitli fizikçilerin konuyla ilgili yorumlarını ise şu şekilde özetlemiştir:

> Jacob Bronowski'nin "The Ascent of Man" kitabında belirttiği gibi: "Fizik bilimlerinin bir amacı, maddesel dünyanın tam bir görüntüsünü vermekti. 20. yüzyılda fizikteki en büyük başarılardan biri ise, bu amacın elde edilemez olduğunu kanıtlamak oldu."
>
> Heisenberg'e göre ise, objektif gerçeklik "buhar olup uçmuştur". 1958 yılında şunları itiraf etmiştir: "Kuantum teorisinde matematiksel olarak formüle ettiğimiz doğanın kanunları, artık doğrudan parçacıklarla ilgili değildir, parçacıklar hakkındaki bilgimizle ilgilidir."
>
> Bohr ise, "Fiziğin görevinin, doğanın nasıl olduğunu bulabilmek olduğunu düşünmek yanlıştır. Fizik, doğa hakkında bizim ne söyleyeceğimizle ilgilidir." demiştir.[19]

Ülkemizde de gösterilen "What the Bleep Do We Know" (Ne Biliyoruz ki?) belgesel filimindeki konuk fizikçilerden Fred Alan Wolf ise bu gerçeği şu şekilde tanımlamıştır:

> Nesneleri oluşturanlar, daha fazla nesneler değildir. Nesneleri oluşturanlar fikirler, kavramlar ve bilgidir.[20]

80 yıl süren insan zekasının gerçekleştirebileceği en ilginç ve hassas deneylerden sonra kesin ve bilimsel olarak ispatlanmış olan kuantum fiziğine karşı hiçbir karşıt görüş yoktur. Yapılmış deneylerin getirdiği sonuçlara önerilebilen bir karşıt görüş de yoktur. Kuantum teorisi, yüzlerce farklı yönden mümkün olan her türlü denemeye tabi tutulmuş ve bilim adamlarının geliştirdiği her türlü testi geçmiştir.[21] Sayısız bilim adamına Nobel ödülü kazandırmıştır ve hala kazandırmaktadır. Koşulsuz olarak tek gerçek şeklinde kabul edilmiş Newton fiziğinin getirdiği en temel kavramı, mutlak madde kavramını ortadan kaldırmıştır. Eski fiziğin destekçileri, maddenin tek ve gerçek varlık olduğuna inanan materyalistler, kuantum fiziğinin getirdiği "maddesizlik" gerçeği karşısında gerçek bir bocalama yaşamışlardır. Artık tüm fizik yasalarını metafizik içinde aramak zorundadırlar. Bu büyük şok, 20. yüzyıl başlarında, materyalistlere, şu an bu satırlarda tarif edilemeyecek kadar büyük bir şaşkınlık yaşatmıştır. Kuantum fizikçisi Bryce Dewitt ve Neill Graham bu durumu şu şekilde tarif etmektedirler:

> Modern bilimin hiçbir gelişmesi, insan düşüncesi üzerinde kuantum teorisinin ortaya çıkışından daha derin bir etki bırakmamıştır. Yüzyıllar boyunca oluşan düşünce kalıplarından acı çeken bir kuşak öncenin fizikçileri, yeni bir metafiziği kucaklamak zorunda kaldılar. Bu yeni yönlenmenin yol açtığı sıkıntı günümüze kadar devam etti. Temel olarak fizikçiler ciddi bir kayıpla karşılaştılar: Gerçeğe olan bağlılıkları.[22]

Elektronların Dalga Özelliği ve Bilimsel Kanıtı

Atom altı parçacıklarının söz konusu ilginç özelliğini gösteren en önemli deney, çift yarık deneyidir. Bu deney, ışığın ve elektronun dalga gibi davrandığını, ikisinin de aynı ölçüde garip özellik gösterdiğini görmek için yapılmıştır. Burada konuyu daha iyi anlayabilmek için deneyin, elektron yerine kum tanecikleri ile yapıldığı varsayılmıştır.

Büyük bir parçacık kaynağını, örneğin bir kum üfleyicisini bir duvarın karşısına getirelim. Üzerinde iki tane yarık bulunsun. Duvarın diğer tarafında da bu iki yarık içinden geçen parçaları izleyen bir ekran bulunsun. Parçacıklar,

kaynaktan salınır, yarık üzerinde hareket eder ve ekrana çarparlar. Pek çok parçacığın yarıkların içinden geçmesini ve ekrana çarpmasını izledikten sonra, ekran üzerinde iki yığın şeklinde noktacıklar oluştuğunu görürüz. Birinci yığın, ilk yarık üzerinden gelen parçacıklar; diğer yığın da diğer yarık üzerinden gelenler. Olay beklediğimiz gibi gelişmiştir.

Şimdi deneyi, farklı şekilde yaptığımızı düşünelim. Söz konusu deney ortamını belirli bir madde ile dolduralım, örneğin su. Kum tanecikleri yerine bir titreşim aleti kullanalım. Bu alet ortamı hareketlendirsin ve sürekli olarak tüm yönlere doğru su dalgaları oluştursun. Dalgalar, parçacıklar gibi belli bir alan içinde sınırlı değildir. Ortamın tamamının içine yayılabilir. Sonuç olarak, aynı anda her iki yarıktan da geçen dalgalar tek bir ortam içinde yayılır, birbirleriyle karşılaşır ve birbirlerinin hareketini engellerler. Bir dalganın tepe noktası diğeri ile karşılaşınca, birbirlerinin etkisini yok eder. Dalga etkisi gider ve geriye su yüzeyinde bir düzlük kalır. Bu engelleme, dalgaların en temel özelliğidir.

Deney elektronlar üzerinde yapıldığında, kum taneciklerinde olduğu gibi büyük miktarlarda atom yığınının ekrana çarpması yerine, elektronların birbirlerini engelledikleri gözlemlenmiştir. Bir başka deyişle, parçacık olarak kabul edilen elektronlar için beklenen olmamıştır. Dolayısıyla, elektronlar engelleme özelliği gösterdiklerinden dalga özelliği taşımalı, parçacık olmamalıdırlar. Ama elektronlar dalga da olamazlar, çünkü tıpkı parçacıklar gibi, ekrana aralıklı yığınlar halinde çarpmışlardır. Bu durumda gözlemlerimiz, elektronların kaynaktan çıktıklarında ve ekrana ulaştıklarında parçacık oldukları, ama bunun arasındaki her yerde dalga olduklarıdır. Bu gerçekten de çok gariptir.[23]

Bu deneysel kanıt, materyalizmi ortadan kaldırmıştır. Materyalizme göre her parçacık, mutlaka uzayda belli bir yerde nesnel bir varlığa sahiptir. Yine materyalizme göre, bir elektron bir aralık boyunca tek bir güzergah izlemelidir ve yönü belli olmayan dalga gibi iki aralık arasında hareket etmemelidir. Ama materyalistlerin beklentileri karşılıksız kalmıştır.

Burada bahsettiğimiz dalga, suda oluşan dalga gibi fiziksel bir anlam taşımamaktadır. Buradaki dalga, elektron dalgalarıdır. Bu dalgalar, bizim fiziksel dünyamızdaki üç boyutlu ortamda var olmamaktadırlar.

Söz konusu dalga kavramını ünlü fizikçi Fred Alan Wolf şu şekilde tarif etmektedir:

> Kuantum fizikçileri bir olayın olasılığını belirlediklerinde, bir sayı hesaplarlar. Bu sayı, *kuantum dalga fonksiyonları* adı verilen iki matematik fonksiyonunun çarpımından ortaya çıkar... Bu dalga fonksiyonları zaman ve mekan içinde hareket eden gerçek birer dalga olarak farz edilirler. Ancak aslında bunlar gerçek dalga değillerdir, tamamen hayalidirler. Bunlar, manyetik alan veya yer çekimi alanı gibi bir alan değillerdir. Bunlar ölçülemezler. Kütleleri veya enerjileri yoktur. Bunlar yalnızca bizim zihnimizde ve hayal gücümüzde var olurlar. Yani, gözlemlediğimiz gerçek maddesel varlıklar gibi varlıkları yoktur...
>
> Zaman halkalarını yöneten dinamik kanunları, bize ait bir hikayeyi meydana getirir. Bir başka deyişle, bir zaman halkası meydana getirildiğinde, bilinçli veya bilinçsiz olarak "dışarıda" olarak tecrübe ettiğimiz dünya, hem kendi zihnimizde hem de nesnel olarak paylaştığımıza inandığımız gerçeklikte meydana gelir.[24]

Fred Alan Wolf'a göre, elektronlarla ilgili kesin ve bilimsel olan gerçek; bildiğimiz fiziksel veya matematiksel kavramlar içinde anlaşılmasının imkansız olduğudur. Ancak bizler zaten dışarıdaki gerçeklikle hiçbir zaman bir bağlantı içinde olamayız. Kendi algılarımızı aşarak dış dünyanın aslına ulaşmamız imkansızdır.

Çift yarık deneyi, tüm atom altı parçacıkları ile denenebilir. Ama sonuç hep aynı olacaktır. Çünkü kuantum mekaniği, tüm evrene hakimdir. Milyonlarca atom bir araya gelip büyük bir nesneyi veya bir insanı meydana getirdiğinde, söz konusu engelleme etkisinin gözlemlenme ihtimali de azalır. Ama bunun anlamı, kuantum mekaniğinin artık geçersiz olduğu değildir. Sadece bu işlem artık gözlemlenememektedir. Dolayısıyla bu gerçek, maddenin tümü için geçerlidir. Washington Üniversitesi'nden matematikçi Thomas McFarlane'e göre kuantum mekaniğinde, günlük yaşantımızda karşımıza çıkan büyük objeler de aslında nesnel olarak var olan maddeler değildirler. Farlane'e göre, nesnel olarak var olan dünyanın görüntüsü, sadece bir illüzyondur.[25]

Kuantum mekanikçilerinin bilimsel olarak ispat ettikleri şey, nesnel dünyanın yoğunlaştırılmış bir dalga şeklinde var olduğudur. Kuantum mekanikçilerine göre insanı aldatan en büyük problem ise bizim algılarımızla var olan dünyada,

gerçekliği oldukça ikna edici olan detay, keskinlik ve netliğin söz konusu olmasıdır. Oysa dışarıdaki dünya bize hiçbir zaman ulaşmamaktadır. Bizler, dışarıdaki gerçekliği, dışarıda var olan madde dünyasının aslını hiçbir zaman göremeyiz. Bizim zihnimizde oluşan bir dünya vardır ve bizim algılarımızla var olmasına rağmen bu dünya mükemmel bir netlikle oluşmaktadır. Günlük yaşantımız, dışarıda var olan gerçeklik ile oldukça çelişkili bir görünüm sunmaktadır. Bu durumda karşımıza çıkan soru, fiziksel gerçeklerin mi, yoksa bizlere doğru ve net görünenlerin mi doğru kabul edilmesi gerektiğidir. Thomas J. McFarlane, bu soruya bir karşılaştırma yapılarak cevap bulunabileceğini belirtmektedir.

McFarlane'e göre günümüz bilim adamlarının, bu cevabı bulmak için bundan 300 yıl öncesine gidip, Dünya'nın düz olduğuna inanan insanlarla karşılaştığını düşünebiliriz. Bilim adamları, onların hatasını düzeltmek için onlara kibarca yanlış düşündüklerini, Dünya'nın aslında yuvarlak olduğunu söylerler. Onlar ise muhtemelen, bilim adamlarına neden böylesine çılgınca bir fikre kapıldıklarını soracaklardır. Bilim adamları ise onlara, o dönemin şartları ve bilgisi dahilinde kendi tezlerini kanıtlayacak tek bir delil bile getiremeyeceklerdir. Ancak onlar günümüz insanlarına, tüm deneyimlerine dayanarak ve bununla ilgili deliller getirerek Dünya'nın düz olduğunu kendilerince açıklarlar. Dahası, yeryüzünü ölçmek ve yol haritaları yapmak için gezegen geometrisi kavramını kullanır ve günlük yaşamlarında bununla çelişen hiçbir şey bulmazlar. Aynı şekilde, geniş bir araziye veya denize baktıklarında da hiçbir eğrilik görmediklerini söyler ve Dünya'nın yuvarlaklığını kanıtlayan hiçbir delil bulunmadığını iddia ederler. Bu durumda, "Dünya yuvarlaktır" iddiası bir aldatmaca gibi kalır. Bilim adamları, hiçbir şey kanıtlayamamış olarak, zaman makinelerine biner ve günümüze dönerler.[26]

McFarlane'e göre, dostlarımızı Dünya'nın yuvarlak olduğuna ikna edememizin sebebi, elbette, Dünya ile karşılaştırıldığında çok küçük oluşumuzdur. Deneyimimiz coğrafik olarak küçük bir alanda sınırlı kaldığı için Dünya, gerçekte öyle olmadığı halde, düz gibi görünmektedir. Bir başka deyişle, Dünya'nın görünen düzlüğü aslında gerçek bir düzlük değildir, çünkü Dünya düz değildir. Ama bu, Dünya'nın büyüklüğü nedeniyle yanıltıcı bir düzlüktür. Dünya'nın yuvarlak olduğunu kanıtlamak için, günlük deneyimlerimizin ötesine gitmemiz gerekmektedir. Örneğin, bir uçak ile Dünya etrafında uçabilir veya bir uzay mekiği ile uzaya çıkabiliriz. Ama günlük deneyimlerimizle sınırlı kaldığımızda, düzlüğün bir illüzyon olduğuna dair hiçbir kanıtımız yoktur. Aynı şekilde, Dünya'nın düz olduğuna inanmamak için bir nedenimiz de yoktur. McFarlane, verdiği bu örnekten sonra sözlerine şu şekilde devam eder:

> Eğer insanlar geçmişte gerçek konusunda bu derece aldanmışlarsa, biz şu anda aldanmadığımızı nasıl bilebiliriz? Gördüğümüz gibi, bizim şimdiki gerçek görüşümüzün günlük deneyimlerimizle uyumlu olması, onları gerçek haline getirmez. Bizim deneyimlerimizin bir sınırı olduğu için, belki de nesnel dünya fikrimiz gerçekten de bir illüzyondur. Tıpkı düz dünya fikrinin bir illüzyon olması gibi.[27]

Maddenin Mutlaklığı İddiası, Materyalizmle Birlikte Yok Olup Gitmiştir

Kuantum mekaniğinin bizlere göstermiş olduğu sonuç şudur: Madde, materyalistlerin iddia ettikleri gibi mutlak ve sonsuz değildir. Madde ezeli veya ebedi olmadığı gibi çevremizde gördüğümüz varlıklar da sadece birer atom yığını değillerdir. Kuantum fiziğine göre madde, materyalistlerin hiç hesaba katmadığı boyutlar içinde nitelik değiştirmiş ve maddenin temelinin sadece bir enerji şekli olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Materyalizm, kuantum fiziğinin gösterdiği gerçekler ile bilimsel anlamda kesin olarak çökmüştür.

Paul Davies ve John Gribbin, yeni fiziğin materyalizmi tamamen ortadan kaldırdığı gerçeğini şu şekilde özetlemektedirler:

> Materyalizme hayat veren bilim olan fiziğin aynı zamanda materyalizmin ölümü için bir sinyal olduğunu söylemek doğrudur. 20. yüzyıl boyunca yeni fizik, bir seri şaşırtıcı gelişme ile materyalist doktrinin temellerini ortadan kaldırdı. Önce, Newton'un mekan ve zaman konusundaki tahminlerini ortadan kaldıran görecelik kuramı geldi... ve daha sonra kuantum teorisi geldi ve bizim madde görüntümüzü tamamen değiştirdi.[28]

Fizikçi Fred Alan Wolf ise, materyalizmi artık bilim adamlarının da terk etmiş olduklarını şu şekilde haber vermektedir:

> Çoğu bilim adamı da dahil olmak üzere pek çoğumuz, yeni nesnel materyalizmi kabul etmiyoruz. Kalbimizin derinliklerinde, bizden önceki simyacıların yaptıkları gibi, tüm evrenden sorumlu olan şeyin, materyalizmden çok daha zengin bir şey olduğuna inanıyoruz.[29]

Materyalizmin çöküşünün getirdiği sonuç nedir? İnsanların büyük bir kısmını aldatan, onları Allah'ın varlığına inanmaktan alıkoyan en büyük sebeplerden biri maddenin tek mutlak varlık olduğuna olan kesin kanaatleridir. Dış dünyayı, algıladıklarının bir bütünü olarak kabul etmek yerine, gördükleri her şeyin mutlak gerçeği ile muhataplarmış gibi davranırlar. Materyalizmin sunduğu maddenin varoluşundaki amaçsızlığı, kendilerine de uygular ve dünyaya geliş ve dünyada bulunuş amaçlarının olmadığını zannederler. Allah'ın varlığının delillerini göremez ve inanabilmek için Allah'ın da (Allah'ı tenzih ederiz) maddesel bir varlık olarak kendilerine gözükmesini beklerler. Varlıkların yaratılmadıklarına inanır ve dolayısıyla bir Yaratıcı'nın varlığını asla kabul etmek istemezler.

İşte materyalizm bahanesine sığınılarak yapılmak istenen, aslında Allah'ın mutlak varlığını ve Allah'ın yaratmasını reddetmeye çalışmaktır. Materyalizmin çöküşü, bu bahaneyi kesin olarak ortadan kaldırmış, Allah'ın mutlak varlığı gerçeğini tüm delilleriyle göstermiştir.

Delaware Üniversitesi Bartol Araştırma Enstitüsü parçacık fizikçisi Stephen M. Barr, bu gerçeği şu sözlerle ifade etmektedir:

> Bilim bizi böyle bir serüvenin içine sürükledi. Silahlarla değil; teleskoplarla ve parçacık hızlandırıcılarıyla donanmış ve derin matematiğin işaretleri ve sembolleriyle konuşan bilim, bize, çok farklı kıyıları ve bize oldukça yabancı olan fantastik yerleri getirdi. Biz evreni incelemeye devam ettikçe, yolculuğun sonuna geldiğimizde artık birer birer bize tanıdık gelen sınır taşlarını ve en eski evimizin planını kavramaya başladık. Gerçeği bulmaya çalıştığımız bu yolculuk en sonunda bizi Allah'a yöneltmektedir.[30]

Maddenin aslı ile muhatap olduğunu düşünmek yalnızca bir zandır. Algılarımızla kavrayabildiğimiz bu dünyada, buna dair hiçbir kanıt yoktur. Bizler, yalnızca kendi algılarımızda var olan dünyayı görebilir, duyabiliriz. Dışarıdaki maddesel dünyanın aslına ulaşabilmemiz imkansızdır. Evren ezeli ve ebedi değildir, bir başlangıcı ve bir sonu vardır. Evrenin hiçbir noktasında, materyalistlerin iddia ettiği şekilde bir "amaçsızlık" hakim değildir. Tüm evren ve bunun içindeki her varlık, bir amaç uğruna var edilmiştir. Bunların tümünün gösterdiği tek bir sonuç vardır: Evrenin her noktasında yaratılmışlık hakimdir. Yaratılan eserler ise, çok daha üstün bir gücün, bir Yaratıcı'nın varlığını gösterir. O Yaratıcı, tüm alemleri sarıp kuşatmış olan Yüce Allah'tır.

Materyalistlerin bu gerçeğe karşı mücadeleleri artık bir anlam taşımamaktadır. Çünkü modern fizik, onların tümüyle aleyhlerine sonuç vermiştir.

Allah ayetlerinde şöyle bildirir:

> **Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık.**
>
> **Eğer bir 'oyun ve oyalanma' edinmek isteseydik, bunu, Kendi Katımız'dan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık.**
>
> **Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size.**
>
> **Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (Enbiya Suresi, 16-19)**

Adnan Oktar Sohbetler

Her İnsan Beyninin İçindeki Televizyonu Seyreder

ADNAN OKTAR:.... Mekanı da anlayamıyor bazı insanlar zamanı da anlayamıyorlar. Yani epey bir insan anlayamıyor. Her bakan insan beyninin içindeki görüntüyü görür. **Mesela televizyonda bizi seyreden kardeşlerimizin hepsi televizyonlarını seyrederken beyinlerinin içindeki televizyonu seyrediyorlar, odadaki televizyonu seyredemezler.** Odadaki televizyon simsiyah karanlıktır ve saydamdır, çünkü, dışarıda ışık yok, dalga boyu var yani dalga var sadece. Renk de yok dışarıda. Dolayısıyla televizyonun neyini seyredecek o zaman, simsiyah karanlık. Ve televizyon cihazı da saydamdır. Atomun yapısından dolayı, yani elektron, nötron, proton, çekirdeğin birbirlerinden uzak olmasından kaynaklanan, teknik nedenlerden dolayı madde saydamdır. Ama beynimiz onu saydam olarak algılamıyor bütün olarak algılıyor ve ayrı dalga boylarını da renk olarak algılıyor. Kırmızı, yeşil, mavi, mor. Tamamen dalga boyu. Ses de öyle, dışarıda ses yoktur, çıt yoktur dışarıdaki televizyonda. Bunu da kim söylüyor biliyor musunuz? Bütün dinsizler söylüyor bu söylediğimi. Ve, bütün Müslüman alimler söylüyor. **Bir gerçektir bu, bilimsel bir gerçektir.** Bunun aksini hiç kimse savunamaz. Modern bilimin bize gösterdiği açık gerçeklerdir.

Bilim adamları diyor; "insan duygularının sınırlarını, maddenin hakikatini büyük bir korkuyla fark etti" diyor. Yani modern fiziğin gelişmesiyle dünyanın gerçeğini anladı insanlar. Bambaşka bir hakikatle karşılaştılar. **Maddenin hiç tahmin ettikleri gibi bir şey olmadığını anladılar.** Madde saydam, madde simsiyah. Güneş mesela, pırıl pırıl zannediyorlar Güneş'i. **Güneş simsiyahtır, karanlıktır ve dedikleri gibi de sıcak değildir.** Diyorlar ki işte şu kadar milyon derece sıcaklığı var, algıdan kaynaklanıyor. Bir başkasına göre de buz gibi soğuktur Güneş, acayip soğuktur, kemikleri donar gitse. Acayip soğuk gelir.

Sıcak, soğuk, tatlı, ekşi bütün bu kavramlar beynin algılamasından kaynaklanıyor. Allah'ın yaratmasıyla oluyor, algıdır. Mesela birisine ekşi olan birisine acı olur, mesela bazı hastalar bazı yiyeceklerin tadını bizim aldığımız gibi almazlar bambaşka alırlar, mesela acı alır şekerin tadını. O acı olarak hisseder, biz şeker tadı olarak hissederiz. Beyni öyle algılıyor onun. Dünyada çok nadir insan tarafından biliniyor bu. Bilmek de istemiyorlar korkuyorlar ne hikmetse.

(03 Kasım 2010 tarihli röportaj / www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

Adnan Oktar Sohbetler

Darwinistler ve Materyalistlerin En Korktukları KonuMaddenin Hakikatidir

ADNAN OKTAR:... Hayal vehim, materyalizme karşı anlatılacak en önemli delillerdendir. Lenin bu konuyu duyduğunda adamın şafağı atıyor; "sakın" diyor, "yaratılışçılarla bu konuya girmeyin, bu konuya girerseniz batarsınız, yapacağınız hiçbir şey kalmaz" diyor, "sakın onlarla bu konuya girmeyin tartışmayın" diyor. **Lenin'in en çekindiği konudur, Marksistlerin en çekindiği konudur maddenin hakikati, maddenin beyinde algılanma şekli.** Çünkü küçük, mercimek kadar bir yerde sonsuz alemi görüyoruz, sonsuz alemi yaşıyoruz. Marksizm'in, Leninizm'in hiç açıklayamayacağı bir şey; ruh. Onu kim seyrediyor? Görüntüyü kim seyrediyor tam renkli olarak, sesi kim duyuyor? Dokunma hissini duyan kim? Tat alma hissini duyan kim? **Leninizm'in, Marksizm'in işte en ızdırap duyduğu, çökmelerine neden olan en mühim konulardan birisi de budur.** Big Bang teorisi bir, bu iki, Darwinizmin çöküşü üç.

Big Bang ile zamanın bir başlangıcı olduğu, maddenin başlangıcı olduğu ortaya çıktı, o çok ağır geldi onlara, oradan bir darbe yediler. İkinci olarak; maddenin hakikati ve ruh, ruhu açıklayamıyorlar çünkü. Çünkü gören biri var, rengi biliyor adam, ışığı algılıyor. Işık beynin içinde oluşuyor, renk de beynin içinde oluşuyor, dışarıda renk ve ışık yok. Bu, **bilimsel olarak hiç açıklanamayacak bir şey, çünkü metafizik üstü metafizik, hiç** açıklanacak gibi değil. Laboratuvara girecek bir konu da değil, incelenebilecek konu da değil. Çünkü insan beynin içine giremiyor. Mesela sesin duyulması; en kaliteli müzik aletinden daha net duyuyoruz sesi. En kaliteli televizyondan, en kaliteli sinemadan daha güzel bir görüntü var beynimizin içinde, çok çok kaliteli. İki gram etten oluşuyor bütün bu makine. Mesela en kaliteli televizyonu alıyorsunuz yine bulanık, iki boyutlu, üç boyutlu daha hala yapamadılar. Yapsa bile binlerce alet edevattan oluşuyor, binlerce mühendis yapıyor, buna rağmen yine yapamıyorlar. Yaptığında da görüntüsünü sadece oluşturuyor. Görüntüyü görecek kim? O ayrı bir konu. Görüntüyü görecek varlığı yapmak zaten imkansız, yani ruhu yapmak imkansız. Bir de görüntüyü gören var.

Allah **hem görüntüyü göreni yapmış, hem de dünyanın en kaliteli televizyonundan, sinemasından daha kaliteli halde üç boyutlu olarak yapmış.** O kadar kaliteli üç boyutlu ki; gerçek mi, hayal mi insanlar fark edemiyorlar. Hangi insan şimdi bizim televizyondaki görüntümüzün hayal olduğunu söyleyebilir? Televizyon ne kadar uzakta diyorsun? 2 metre. Halbuki beynin içinde televizyon, beyninin içinde bizi seyrediyor haberi yok bir çok kişinin. Bu mühim hakikati bir kısım insanlar kısmen anlıyor, bir kısmı detaylı anlıyor, bir kısmı anlamazlıktan geliyor. İyi anlayanı çok etkiler bu, çok muhteşem bir şeydir, çok büyük bir olaydır, çok derin bir olaydır. Bu sırrı işte 2012'lerden sonra insanlar anlamaya başlayacaklar. Maddenin hakikati bilinecek, maddenin gerçeğini görecekler inşaAllah.

(29 Eylül 2011 tarihli röportajdan / www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

Darwinistler ve Materyalistler Maddenin Hakikatini, Bilimsel Gerçekleri Anlamazlıktan Gelirler

ADNAN OKTAR:... Darwinistler, materyalistler görenin, duyanın kim olduğunun farkında değiller. Yani onlar zaten onu devreden çıkartıyor, hiç önemli görmüyorlar. Şimdi beyine elektrik gidiyor, biri beyinde görüyor. Asıl gören o zaten. Duyan biri var. Kulaksız duyan, gözsüz gören, değil mi? Ve düşünen biri var. Asıl insan budur.

Darwinistler bu konunun hiç üzerinde durmuyorlar. Maddenin hakikatini anlamazlıktan geliyorlar. Görüntünün beyinde oluştuğunu anlamazlıktan geliyorlar. **Mesela internette, bilgisayarda yazıyı okuyan bir adam, beyninin içindeki yazıyı okur. İnternette şu an bizi izleyen, beyninin içindeki görüntüyü izliyor.** Bilgisayarı asla izleyemez. Bilgisayar dış dünyada var, ama saydam ve karanlıktır. O kişi beyninin içindeki renkli bilgisayarı izliyor. Bilgisayarda hiçbir şekilde renk olmaz bir kere. İkincisi, saydamdır. Üçüncüsü, ışıksız. Zifiri karanlıktır. Dolayısıyla dışarıdaki bilgisayar hiçbir işe yarayabilecek gibi değil o anlamda. Beynimizde Allah'ın oluşturduğu bilgisayar esastır. **Evrimciler bunu bilir mi? Bilir. Düşünür mü? Düşünmez.** Çünkü bilimsel olarak inceliyorlar, araştırıyorlar. Bunun var olduğunu hiçbiri inkar etmez. Bana bir tane evrimci getirin, "bu böyle değildir" desin. Hepsi kabul ediyor. Ama düşünüyor mu? Düşünmek istemiyorlar.

Evrimci olmak için bir kere, işine gelmeyen her yerde sürekli düşünmeme sanatı gerekir. Evrim, yalan söyleme sanatıdır. **Fakat bir de aynı zamanda düşünmeme sanatıdır. Çok ustaca düşünmeme, çok ustaca yalan söyleme sanatının adına Darwinizm denir.** Bak, çok ustaca düşünmemek ve çok ustaca yalan söylemek. Sözlükleri de değiştirmek lazım aslında. "Darwinizm nedir?" dediğinde, bakın herkes sözlüğünde bunu değiştirsin. Darwinizm deyince iki nokta üst üste koyacaksınız, "çok kapsamlı yalan söyleme sanatıdır, çok kapsamlı düşünmeme sanatıdır." Ondan sonra açıklamalar devam edebilir. İlk ve net anlamı, tam karşılığı budur. Bunun böyle olduğunu da herkes bilir. "Darwinizm nerede yalan söyledi?" derlerse bize, ben onlara en az ama en az üç bin maddelik liste vereyim. Yalanın en çok kullanıldığı pagan dinidir.

Putperestlerde en fazla üç beş yalan olur. "Put yarattı" diye yalan söyler, o kadar. Bunların putunda binlerce yalana ihtiyaç oluyor. **Darwinizm yalanla beslenen bir puttur.** Onun gıdası budur. Puta sürekli yalan atmaları gerekiyor. O put yalana doymaz. Yalan olmadan da hayatını devam ettiremez Darwinizm putu. Onun için onun mabedine girenler, sürekli ona yalan atarlar, önüne. O da sürekli onları yer.

(14 Ağustos 2010 tarihli röportaj / www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

KUANTUM FİZİĞİNİN ARDINDAN DIŞ DÜNYA

Bir Enerji Şekli: Işık

Max Planck'ın buluşuna göre ışık, hem dalga hem de parçacık özelliği göstermektedir. Planck'tan sonra sayısız deney ve gözlem, bu gerçeği kesin olarak ortaya çıkarmıştır. Bu durumda ışık için şu söylenebilir: Işık, dalga şeklinde hareket eden bir enerjidir. Bu tanımın daha iyi anlaşılması için bir başka dalga çeşidini, suda meydana gelen dalgaları örnek verebiliriz. Su dalgaları sudan meydana gelmezler. Dalga, suda hareket eden enerjiden meydana gelmektedir. Eğer bir havuzun bir ucundan diğer ucuna dalga hareket ederse, bu havuzun sağ tarafındaki suyun, havuzun sol tarafına geçmesi anlamına gelmez. Su olduğu yerde kalmıştır. Hareket eden şey dalgadır, yani enerjidir. Banyo küveti su ile doluyken elinizi suyun içinde hareket ettirdiğinizde dalga meydana getirirsiniz, çünkü suya enerji verirsiniz. Enerji, suda dalga şeklinde hareket eder.

Tüm dalgalar hareket eden enerjidir ve genellikle bir araç kullanarak, örneğin suyu kullanarak hareket ederler.

Işık dalgaları, su dalgalarına göre biraz daha karmaşıktırlar ve hareket etmek için bir aracıya ihtiyaç duymazlar. Boşluk içinde de hareket ederler. Işık sadece başlangıç aşamasında maddeye bağımlıdır. Işık, bir kere oluşturulduğunda, herhangi bir maddesel eleman olmadan, bağımsız şekilde hareket edebilir. Işık enerjisi, hiçbir maddenin olmadığı yerde bulunabilir.[31] Hem ışık hem de ısı, elektromanyetik ışınım olarak bilinen enerjinin farklı şekilleridir. Elektromanyetik ışınımın tüm farklı şekilleri, uzayda enerji dalgaları şeklinde hareket ederler. Bu, bir gölün üzerine atılan taşların oluşturduğu dalgalara benzetilebilir. Nasıl bir göldeki dalgaların farklı boyları olabiliyorsa, elektromanyetik ışınımın da farklı dalga boyları olur.

Ancak elektromanyetik ışınımın dalga boyları arasında çok büyük farklar vardır. Bazı dalga boyları kilometrelerce genişlikte olabilir. Başka dalga boyları ise, bir santimetrenin trilyonda birinden daha ufaktır. Bilim adamları, bu farklı dalga boylarını sınıflara ayırırlar. Örneğin santimetrenin trilyonda biri kadar küçük dalga boylarına sahip olan ışınlar, gama ışınları olarak bilinir. Bunlar çok yüksek enerji taşırlar. Dalga boyları kilometrelerce genişlikte olan ışınlara ise "radyo dalgaları" adı verilir ve bunlar çok zayıf bir enerjiye sahiptir. Bu nedenle gama ışınları bizim için öldürücü iken, radyo dalgalarının bize hiçbir etkisi olmaz.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, dalga boylarının olağanüstü derecede geniş bir yelpazede dağılmış olmalarıdır. En kısa dalga boyu, en uzun dalga boyundan tam 10^{25} kat daha küçüktür. 10^{25}, 1 rakamının yanına 25 tane sıfır eklenmesiyle oluşan bir sayıdır. 10, 000, 000, 000, 000, 000, 000, 000, 000 şeklinde yazabileceğimiz bu sayının büyüklüğünü daha iyi kavramak için bazı karşılaştırmalar yapmak yerinde olur. Örneğin Dünya'nın dört milyar yıllık ömrü boyunca geçen saniyelerin toplam sayısı, sadece 10^{17}'dir. Eğer 10^{25} sayısını saymak istersek, gece gündüz hiç durmadan saymamız ve bu işi Dünya'nın yaşından 100 milyon kez daha uzun bir zaman boyunca sürdürmemiz gerekir! Eğer 10^{25} tane iskambil kağıdını üst üste dizmeye kalksak, Samanyolu galaksisinin çok dışına çıkmamız ve gözlemlenebilir evrenin yaklaşık yarısı kadar bir mesafe gitmemiz gerekir.

Evrendeki farklı dalga boyları, işte bu kadar geniş bir yelpaze içine dağılmıştır. Ama ne ilginçtir ki, bizim Güneşimiz, bu geniş yelpazenin çok dar bir aralığına sıkıştırılmıştır. Güneş'ten yayılan farklı dalga boylarının % 70'i, 0.3 mikronla (bir mikron milimetrenin binde biridir) 1.50 mikron arasındaki daracık bir sınırın içindedir. Bu aralıkta üç tür ışık vardır: Görülebilir ışık, yakın kızıl ötesi ışınlar ve biraz da yakın mor ötesi ışınlar.

Bu üç tür ışık sayıca çok gibi durabilir. Ama gerçekte üçünün toplamı, elektromanyetik yelpazenin içinde tek bir birim yer kaplamaktadır! Bir başka deyişle, Güneş'in ışığının tümü, üst üste dizdiğimiz 10^{25} tane iskambil kağıdının tek bir tanesine karşılık gelmektedir. Güneş'in ışınlarının bu daracık aralığa yerleştirilmiş olmasının önemli nedeni ise, Dünya üzerindeki yaşamı destekleyecek olan ışınların yalnızca bu ışınlar oluşudur.

İnsan gözünü, görüntü verebilmek için uyaran ışık ise, geniş frekans sıraları arasında oldukça dar bir şeridi, genişlik olarak bir *oktavdan daha az bir alanı temsil eder. Öyle ki, retinayı uyaran ışıkların dalga boyları santimetrenin milyonda 75'i ile 39'u arasında değişir. Nöropsikoloji profesörü Richard L. Gregory'e göre, "bu şekilde bakıldığında neredeyse kör sayılırız."[32]

Bu gerçeği dikkate aldığımızda, dışarıda olarak algıladığımız ışığın sadece küçük bir kısmını görmekte olduğumuzu anlarız. Bir başka deyişle, retinamızın elde ettiği ışık ile oldukça küçük bir frekansın meydana getirdiği görüntülere sahip olabiliriz. Bunun dışındaki frekanslara ait dünya, bizim için bilinmezdir.

Peki acaba oldukça dar aralıktaki frekanslarını görebildiğimizi sandığımız ışık gerçekten de dış dünyada bizim tanıdığımız şekilde midir?

Işığın özelliği, maddeler üzerinde gerçekleştirdiği etkidir. Genellikle, madde bir durağanlığa sahiptir. Bizim her türlü itme ve çekme baskılarımıza direnç gösterir. Ve biz herhangi bir şeyi ittiğimizde veya kendimize çektiğimizde, kendi üzerimizde itme ve çekme etkilerini hissederiz. Newton buna "etki tepki prensibi" adını vermiştir. Işık da, madde üzerinde etki ve tepkide bulunur ama ışık parçacıklarının durağan bir yapısı yoktur. Işığın, objeler üzerinde etki ve tepkide bulunduğunu görebiliriz (lazer ışığının metalleri kesmesi ve zarar görmüş retinayı tamir etmesi örneklerinde olduğu gibi), ama hiçbir maddenin ışığa etki ve tepkide bulunduğunu göremeyiz. Fizikçiler, ışık üzerinde etki ve tepkinin olmamasını, *durağan kütlenin yokluğu* olarak adlandırırlar.[33] Durağan kütle, bir yerde olduğu gibi duran, yani sabit bir varlığı olan kütledir. Işık için ise durağanlık söz konusu değildir. O her zaman hareket halindedir. Dolayısıyla ışık, kütlesi olmayan ve bu sebeple "madde" özelliği göstermeyen bir enerji şeklidir. Fred Alan Wolf, bu durumu şu şekilde açıklamıştır:

> Biz ışığı gördüğümüzde, aslında hiçbir şekilde ışığı görmeyiz. Bizim gördüğümüz, ışığın madde üzerindeki etki ve tepkisinin bizim duyu organlarımız üzerinde gösterdiği etkinin sonuçlarıdır. Biz maddeyi hareket ederken görürüz. Işık, gerçekten de bu dünyanın dışında bir şeydir...[34]

Dışarıdaki Işık Aslında Nerede?

Işık, bize dış dünyayı görünür kılan, dışarıdaki görüntünün oluşmasına vesile olan şey midir? Dışarı çıktığınızda etrafınızdaki tüm maddesel varlıkların var olmasına ama kapkaranlık bir odada maddenin bizim için tamamen yok olmasına sebep olan şey ışık mıdır? Eğer ışık olmasa, etrafımızdaki dünya bizim için tamamen yok mu olacak?

Bizim algıladığımız dış dünyanın sadece görünür ışığın varlığıyla varlık bulduğu iddiası, yalnızca bizim zannımızdır. Aslında dış dünyada ışık yoktur, zifiri bir karanlık hakimdir. Ne lambalar, ne araba farları, ne de Güneş gerçekte bizim bildiğimiz anlamda bir ışık saçmaz. Işık, insanların beyinlerinde sadece bir algı olarak oluşur ve yaşadıkları dünyayı aydınlatır.

Bunun teknik açıklaması şudur: Güneş ve diğer ışık kaynakları, farklı dalga boylarında elektromanyetik parçacıklar (fotonlar) saçarlar. Bu parçacıklar, yapılarının öngördüğü şekilde evrene yayılır. Örneğin birçok radyoaktif parçacık vücudumuzun içinden geçip gider. Onları ancak kurşun levhalar durdurabilir. Bu parçacıkların bazıları o denli ağır ve o kadar büyük miktarda enerji yüklüdürler ki, çoğu zaman çarptıkları molekülü parçalayarak yollarına pek sapmadan devam ederler. Bu, radyasyonun kansere yol açmasının altında yatan nedendir. Daha güçsüz bir tür radyasyon olan röntgen ışınlarından yararlanılarak röntgen makineleri üretilmiştir. Bu makinelerin yaptığı iş, radyo dalgalarının oluşturduğu etkiyi "görülebilen ışığa" çevirmek, yani gözlerimiz tarafından algılanabilir hale getirmektir. Yani ışık, göz tarafından

algılandığı ve beyin tarafından yorumlandığı sürece var olur. Dışarıda ise bildiğimiz manada bir ışığın varlığı, bir aydınlık söz konusu değildir.

Radyo dalgaları, parçacık içermedikleri için çarpışma anında insana zarar vermezler. Bu dalgalar hiçbir duyumuz tarafından algılanamaz, ancak evlerimizdeki radyolar bunları kulaklarımız tarafından duyulabilir ses dalgalarına çevirir. Radyoda bir yayın yokken duyulan hışırtı, aslında Güneş ve tüm yıldızlar tarafından evrenin başlangıcından bu yana yayılan kozmik fon radyasyonunun "sesidir". Burada "ses" kelimesi ile kastedilen, bu dalgaların radyolarımız tarafından işlenerek kulaklarımız tarafından duyulabilir hale getirilmesi ve bunun ardından beynimizde oluşturdukları algıdır. Yani, gerçekte bizim için var olmayan, fiziksel anlamda da maddesel varlığı olmayan dalgalar, radyo tarafından kulağın duyduğu ve beynin yorumladığı bir şekle dönüştürülür.

Aynı durum televizyon için de geçerlidir. Bizim için gerçekte görünür olmayan çeşitli ışık dalgaları, televizyon tarafından yorumlanarak, bizim algılayabileceğimiz şekle dönüştürülür.

"Işık" dediğimiz algıya kaynaklık eden fotonlar ise çok daha hafif parçacıklardır ve çoğunlukla ilk çarptıkları atomdan sekerler. Üstelik bunu yaparken çarptıkları yere pek bir zarar da vermezler. Frekansları, yani titreşim hızları nedeniyle daha fazla enerji yüklü olan mor ötesi (ultraviyole) ışınları, cildimize nüfuz edebilir ve bazen genetik şifremizde bozulmalara neden olabilir. Belli saatlerde güneş ışığına çok fazla maruz kalmanın kansere neden olabilmesi bundandır.

Frekansları gereği kızıl ötesi (enfraruj) olarak adlandırılan fotonlar ise çarptıkları yüzeyde enerjilerinin bir kısmını bırakırlar ve buradaki atomların titreşim hızını, yani ısısını artırırlar. Bu yönleriyle kızıl ötesi ışınlar, ısı ışınları olarak da adlandırılır. Akkor haline gelmiş bir kömür sobası veya bir elektrik sobası bol miktarda kızıl ötesi ışın yayar. Bu ışınlar cildimiz tarafından sıcaklık hissi olarak algılanır. Gerçekte dışarıda "sıcaklık" diye bir şey de yoktur. Sıcaklık dediğimiz şey, ışık dalgalarının meydana getirdikleri enerjiden ibarettir. Sıcaklığı algılayanın, hissedenin varlığı olmaksızın, "sıcak" diye bir şeyin varlığını iddia etmek imkansızdır.

Fotonların bir kısmı da vardır ki frekansları mor ötesi ve kızıl ötesi ışınların arasında kalmıştır. Bunlar gözümüzün arkasındaki retina tabakasına düştüğünde buradaki hücreler tarafından elektrik sinyaline çevrilirler. Biz de gerçekte fiziksel birer parçacık olan fotonları "ışık" olarak algılarız. Eğer gözümüzdeki hücreler fotonları "ısı parçacıkları" olarak algılasalardı, o zaman bizim için ışık, renk ve karanlık olarak adlandırdığımız kavramlar hiçbir zaman olmayacak, cisimlere baktığımızda onların sadece "sıcak" veya "soğuk" olduklarını hissedecektik. Bir başka deyişle dışarıdaki dünyanın varlık şekli, bizim duyularımızın onu algılama şekline bağlıdır. Dışarıda ısı ve ışık yoktur. Çevremiz, çeşitli frekanslarda ve dalga şeklinde dolaşıp duran parçacıklarla çevrilmiştir. Bunları bizim için "görülür ve hissedilir hale getiren şey", yalnızca beynimizdeki algı merkezleridir.

Gözümüzün retina tabakasına düşen fotonlar, buradaki algı hücreleri tarafından elektrik akımına dönüştürülürler. Bu elektrik akımı sinirler tarafından beyindeki görme merkezine taşınır. Beyindeki görme merkezi bu elektrik akımlarını yorumlayarak bir görüntü oluşturur. Fizik kitaplarında ışığın bu özelliği şöyle ifade edilmektedir:

> Işık kelimesi fiziksel veya objektif bir manada, elektromanyetik dalgalarla veya fotonlarla ilgili olarak kullanıldı. Aynı kelime psikolojik bir manada elektromanyetik dalgalar ve fotonlar, göz retinasına çarptığı vakit insanda uyanan hisle ilgili olarak da kullanılmaktadır. Işık kelimesinin hem objektif hem de subjektif kavramlarını birlikte ifade edelim: Işık, bir insan gözünde, retinanın uyarılmasından doğan görme etkileriyle varlığını gösteren bir enerji şeklidir.[35]

Dışarıda var olduğunu zannettiğimiz canlı ve ışıklı dünya, dışarıda maddesel bir varlığı olan ama bu varlığın aslını bizim hiçbir şekilde göremediğimiz, bizde algı olarak meydana gelen bir hayaldir aslında. Güneşli bir günde seyrettiğimiz deniz manzarası gerçekte tümüyle bir karanlıktan ibarettir. Orada hiçbir ışıltı, denizin parlaklığı, havanın netliği ve güneşin göz alıcı ışıkları yoktur. Bize ait bu canlı ve ışıklı görüntüyü algılamamızı sağlayan şey, yalnızca beynimize iletilen elektrik sinyalleridir. Işık; beynimizde meydana gelen bir algı olmasının dışında, dışarıda da yalnızca bir enerji şekli olarak vardır. Dolayısıyla, maddenin varlık sebebi olarak düşünülen ışık, bizim için yalnızca bir hayalden ibarettir.

Bu gerçeğe baktığımızda ilginç bir sonuca varırız: Aslında gözümüzün "görme" gibi bir özelliği yoktur. Göz, sadece fotonları elektrik sinyaline çeviren bir ara birimdir. İdrak etme kabiliyetine sahip değildir. Çevremizi sardığını düşündüğümüz pırıl pırıl dünyayı seyreden göz değildir. Işık veya renk hissi gözde oluşmaz. Bu konu, görme ile ilgili önümüzdeki bölümlerde detaylı anlatılacaktır.

Renkler Yalnızca Beynimizde mi?

Işık sadece beynimizde oluşan bir algıdan ibarettir. Dolayısıyla, kaynağı ışık olan ve tüm yaşamımızı çevrelemiş olan renkler de, beynin yorumundan başka bir şey değildir.

Her bir frekanstaki fotonlara renk adı verilir. Fotonun titreşim boyutuna göre renkleri birbirinden ayırt ederiz. Yani, kırmızı bizim için farklı titreşim boyutunun, sarı ise başka bir titreşim boyutunun meydana getirdiği renklerdir. Kağıt beyazdır, çünkü her frekansı yansıtır ve bunların bileşimi beyazı meydana getirir. Yaprak yeşildir, çünkü yalnızca yeşil renk hissi veren frekanslardaki fotonları yansıtır, geri kalanları emer. Cam saydamdır, çünkü fotonlar hemen hemen hiçbir engelle karşılaşmadan camın içinden geçerek bize ulaşabilirler. Siyah bir kumaş, tüm fotonları soğurduğu için geriye hiçbir şey yansımaz. Yani buradan gözümüze fotonlar ulaşmaz, biz de onu karanlık yani siyah olarak algılarız. Ayna görüntüyü kopyalar, çünkü yansıtma yüzeyi pürüzsüzdür ve gelen ışınlar çarpıp sektikleri anda birbirlerine olan paralellikleri hemen hemen hiç bozulmaz.

Rengin algılanması gözün retina tabakasındaki koni hücrelerinde başlar. Retinada, ışığın belli dalga boyuna tepki veren üç ana koni hücre grubu vardır. Bu hücre gruplarının birincisi kırmızı, ikincisi mavi, üçüncüsü ise yeşil ışığa hassastır. Bu üç farklı koni hücresinin farklı oranlarda uyarılmaları sonucunda milyonlarca farklı renk tonu ortaya çıkar. Ancak, ışığın koni hücrelerine ulaşması renklerin oluşması için yeterli değildir. John Hopkins Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden araştırmacı Jeremy Nathans, gözdeki hücrelerin renkleri oluşturmadığını şöyle belirtir:

> Bir koni hücresinin tek yapabildiği, ışığı yakalayıp onun yoğunluğu hakkında bilgi vermektir. Renk hakkında size hiçbir şey söylemez.[36]

Koni hücreleri algıladıkları bu renk bilgilerini, sahip oldukları pigmentler sayesinde elektrik sinyallerine dönüştürürler. Bu hücrelere bağlı olan sinir hücreleri de elektrik sinyallerini beyindeki özel bir bölgeye iletirler. İşte hayatımız boyunca gördüğümüz rengarenk dünyamızın oluştuğu yer beyindeki bu özel bölgedir.

Peki beynin bu bölümünde hiç renk var mıdır?

Beynin bu özel bölgesi, tıpkı beynin diğer bölgeleri gibi kapkaranlıktır. Orada hiçbir ışık, hiçbir renk yoktur. Beynin bu bölgesinde kırmızı, yeşil, sarı renk yoktur. Beyaz yoktur. Rengarenk çiçekli bahçeler, gözümüzü kamaştıran güneş ışığının hiçbir yansıması yoktur. Masmavi gökyüzü, yemyeşil ağaçlar yoktur. Kafatasının içi zifiri karanlıktır. Gözlerimizden içeriye doğru ışığın girdiğini zannederiz. Oysa, ne gözlerimizin dışında, ne de gözlerimizin arkasında ışıktan eser yoktur.

Renklerin oluşumu, nesnelerin ışığı yansıtma özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Dış dünyada ışık olmadığına göre, renklerin varlığı da söz konusu değildir. O halde "dışarıda" olarak kabul ettiğimiz renkli dünya nerededir? Bu renkli dünya, ne dışarıdan bize doğrudan ulaşabilir, ne de beynimizin içinde oluşur. Renkli dünya, bizim algıladığımız şeydir. Biz öyle yorumladığımız için bu şekildedir.

Cambridge Üniversitesi matematik ve teorik fizik bölümünden Peter Russell bu durumu şu şekilde tarif eder:

> "Dışarıdaki" dünyanın, bizim tecrübe ettiğimizden oldukça farklı olduğu gerçeği pek çok kişiyi şaşırtmaktadır. Yeşil renkle ilgili deneyimlerimizi değerlendirin. Fiziksel dünyada belirli bir frekansta ışık vardır ama ışığın kendisi yeşil değildir. Gözden beyne iletilen elektrik impulsları da yeşil değildir. Orada hiçbir renk yoktur.

> Gördüğümüz yeşil renk, bu ışık frekansına cevap veren zihinde görülen bir niteliktir. Zihnin yalnızca nesnel deneyimi olarak var olur.[37] (vurgu orijinaline aittir.)

Renkler, tıpkı ışık gibi, beynin yorumu ile ortaya çıkar. Görüntümüzde var olan aydınlık ve renkli dünya, yalnızca bizim bu şekilde algıladığımız radyasyon türlerinin oluşturduğu bir dünyadır.* Yorum tamamen bize aittir. Bristol Üniversitesi fahri nöropsikoloji profesörü Richard L. Gregory, *Eye and Brain* (Göz ve Beyin) isimli kitabında bu gerçeği şöyle özetlemiştir:

> Işık, kelimenin tam anlamıyla renkli değildir. Işık, parlaklık ve renk algılarını verir. Ama bunu, ancak uygun bir göz ve sinir sistemi ile başarabilir.[38]

Gözde oluşacak bir hasar veya yapısal bir farklılık, gelen fotonları farklı elektrik sinyallerine dönüştürecek ve beyindeki görme merkezi aynı özellikte dahi olsa, göz tarafından işlenen sinyaller, aynı cismin çok farklı şekillerde algılanmasına neden olacaktır. Renk körleriyle normal görenlerin belli renkleri çok farklı algılamaları ve yorumlamaları bundandır.

Bütün bu açıklamaların ortaya çıkardığı gerçek ise şudur: "Dışarısı" olarak algıladığımız mekan, karanlıktır. Aslında karanlık kavramı da aldatıcı olabilir. Orada hiçbir renk yoktur. Cıvıl cıvıl renklerle bize sunulmuş olan üç boyutlu, aydınlık dünya tümüyle yanıltıcıdır. Bizim ışık veya renk olarak yorumladığımız foton hareketleri, zifiri karanlık bir ortamda gerçekleşen fiziksel olaylardan başka bir şey değildir. Göz de dahil olmak üzere tüm vücudumuz ve üç boyutlu, rengarenk bir mekan olarak gördüğümüz tüm maddi alem, bu boşluğun içinde yer alır. Bunu bizim gördüğümüz şekilde yorumlayan, yalnızca beyindir. Ama işin ilginç yanı, tüm bunları algılayan gözün ve tüm bunları yorumlayan beynin de zifiri karanlık oluşudur. Işık ve renk, onu yorumlayan beynin içinde de değildir.

Bilinç ve beyin konusunda sayısız çalışması bulunan Tufts Üniversitesi felsefe profesörü Daniel C. Dennett, bu gerçeği şu şekilde özetlemektedir:

> Ortak kanıya göre bilim, renkleri fiziksel dünyadan kaldırmış ve yerine sadece renksiz, farklı dalga boylarındaki elektromanyetik ışınları bırakmıştır.[39]

Dennett, bir başka kitabında, renklerin meydana gelişi hakkında ise şunları söylemektedir:

> Dünyada renk yoktur; renk sadece bakanın gözünde ve beyninde oluşur. Nesneler ışığın farklı dalga boylarını yansıtırlar, ancak bu ışık dalgalarının rengi yoktur.[40]

Renk, kişinin dışarıdaki ışığı algılama biçimi ile ilgili olduğuna göre, bizim algıladığımız dünyanın, başkaları için de aynı olup olmadığını bilmemize imkan yoktur. Bir başkasının kırmızı olarak gördüğü rengin bizim için de aynı kırmızı olduğunu hiçbir zaman bilemeyiz. "Rengarenk" kavramı, belki bizim için milyonlarca farklı rengin bir arada oluşu ile ifade ettiğimiz bir kavramdır. Ama bir başkası, çok daha sınırlı sayıda renk netliği ve çeşitliliği görüyor ve bunu yine "rengarenk" olarak yorumluyor olabilir. Bizim algımız ile, bizimle birlikte aynı nesneye bakan karşımızdaki kişinin algısını karşılaştırma imkanımız yoktur. Biz, aynı şeye baktığımızı zannederiz. Ama belki de bizim ve karşımızdaki kişinin algıladığı şey, birbirinden son derece farklıdır. Dış dünyayı algılayış şeklimiz, beş duyumuzla sınırlı olduğuna göre, mavinin karşımızdaki kişi için de aynı mavi, kahvenin tadının karşımızdaki kişi için de aynı tat olduğunu hiçbir zaman bilemez ve bunu tarif edemeyiz.

Renk körlüğü, renklerin yalnızca beynimizde oluştuğunun önemli delillerindendir. Bilindiği gibi gözdeki retinada oluşan küçük bir farklılık renk körlüğüne sebep olur. Bu durumdaki birçok insan, yeşil ile kırmızıyı birbirinden ayırt edemez. Bizim için yeşil olan bir şey, onların dünyasında tamamen farklı renktedir. Bunun tek sebebi, renk kavramını farklı algılıyor oluşumuzdur. Bizim "yeşil" olduğundan emin olduğumuz bir şeyi, karşı tarafın "gri" olarak görüyor olması, onun yanıldığını göstermez. Hangisinin doğru algı olduğunu hiçbir zaman bilemeyiz. Çünkü her ikisi de algıdır ve bunun gerçekliğini test etme ve karşılaştırabilme imkanımız yoktur. Yeşil algısı da, gri algısı da kişilerin kendi deneyimleridir ve bu kişisel deneyimlerin gerçekliği o kişinin yorumuna kalmıştır.

Burada varmamız gereken sonuç şudur: Varlıklara yüklediğimiz tüm nitelikler, "dış dünyadaki asıllarına" değil beynimizdeki görüntülerine aittir. Bizler hiçbir zaman algılarımızı aşıp, dışarıya ulaşamayacağımız için maddelerin ya da renklerin gerçek varlığını da göremeyiz. Ünlü düşünür Berkeley de bu gerçeğe şu sözleriyle dikkat çekmektedir:

Kısaca, aynı şeyler, aynı zamanda bazıları için kırmızı, bazıları için sıcak başkaları için tam tersi olabiliyorsa, bu demektir ki biz yanılsamaların etkisindeyiz ve 'şeyler' ancak bizim zihnimizde vardır...[41]

Avustralya'nın Adelaide Üniversitesi'nde görev yapan Oxford Üniversitesi'nden Gerard O'Brien, bir radyo konuşmasında bu konuyla ilgili şunları söylemektedir:

> Dış dünyaya baktığımızda nesneleri renkli olarak görüyoruz ve bu renklerin de gerçekte tüm gördüğümüz nesnelere ait olduğunu düşünüyoruz. Ama şu anda, bunun bu şekilde olup olmadığı ile ilgili oldukça ilginç bir soru söz konusu. Birçok felsefeci bizim gördüğümüz renklerin, bu renklerin özelliklerinin gerçekte dünyanın içimizde meydana gelen temsili görüntüsünün özellikleri olduğunu iddia ediyorlar. Buna göre dünyanın kendisine ait böyle renkler bulunmuyor. Bu nedenle bizim zihinlerimizin dışında olan, bizim yaşadıklarımızdan bağımsız olan dünya aslında renksiz... Sözün gelişi, siz elmaya bakmadığınız zaman yine kırmızı renkte mi? Düşündüğümüz zaman dünyanın bizim gördüğümüzü düşündüğümüz renkte olduğunu sanmak aslında bizim şovence yaklaşımımız. Çünkü artık bu gezegeni paylaştığımız diğer canlıların farklı renk sistemleri olduğunu ve bazı durumlarda renkler arasında bizden daha az ayırım yaptıklarını ve bunun sonucunda dünyayı gerçekte bizim gördüğümüzden farklı renklerde algıladıkları görüşünü biliyoruz. Bu nedenle biz dünyayı belirli renklerde görüyoruz, fakat belki de hayvanlar farklı renk grubu içinde görüyorlar. Neden şimdi bizim gördüğümüzün doğru olduğunu düşünelim? Dünyanın gerçekte sahip olduğu renklerin bizim gördüklerimiz olduğunu nereden bilebiliriz? Belki de bunlar sadece, bizim ve yeryüzündeki hayvanların oluşturduğu görüntülerin özüne ilişkin dünyayı kodlamanın iki farklı yolu.[42]

O'Brien'ın konuyla ilgili tespiti, gerçekten de "dışarıdaki gerçekliğin" nasıl bir şey olduğunu sorgulama bakımından önemlidir. Bizim dışımızdaki diğer canlıların da dışarıda ışık gördüklerine veya renkleri bizim gibi algıladıklarına dair hiçbir delil yoktur. Bizim kanaatimizin en doğru olduğunu gösteren bir bilimsel delile de ulaşmamız mümkün değildir. Bu durumda dış dünya ile ilgili yalnızca zanlarımız ve tahminlerimiz söz konusudur. Çünkü dış dünyayı bildiğimiz şekilde algılamamız, sahip olduğumuz beş duyuya bağlıdır.

Adnan Oktar Sohbetler

Her İnsan Tüm Hayatını Beynindeki Monitörün Başında Geçirir, Hiçbir İnsan Beyinden Dışarı Çıkmamıştır

ADNAN OKTAR:... İnsanlar beyninin içinde yaşadıklarını bilmiyorlar. Dışarıda yaşadıklarını zannediyorlar. Dışarıda insanların bedeni vardır, fakat maddenin yapısından dolayı, atomun yapısından dolayı saydamdır madde. Bu bilim adamlarının ittifakla söylediği yani dinsiz-dindar her ikisinin de ittifakla söylediği bir sözdür. Ayrıca dışarıda ışık yok. Bu hiç bilinmiyor dünyada. İnsanlar, "pırıl pırıl, güneşli, aydınlık bir ortam var" diyor... Güneşli havada geziniyor.

Güneşli havada, Güneş'i gören hiçbir zaman için gerçek Güneş'i göremez. Çünkü gerçek Güneş simsiyah karanlıktır. Güneş dalga yayar, insanın beyni o dalgayı ışık olarak görüyor, ışık olarak algılıyor. Dışarıda ışık yok. Hangi bilim adamına sorarsanız sorun bunu bilirler ve madde; çekirdek, nötron ve protonun birbirlerine uzaklıklarından dolayı ve şiddetli uzak olduğu için saydamdır, yani cam gibi saydamdır madde. **Dolayısıyla dışarıda ne renk var, ne ışık var, ne de bizim anladığımız tarzda bir madde var.** O tarzda bir madde yok, yani saydam olan madde vardır. Dışarıda renk diye bir şey yoktur, çünkü dalga boylarını beyin renk olarak algılar. Dışarıda dalgalar var, o dalgalar beynimize geldiğinde kimini kırmızı, kimini yeşil, kimini mavi olarak alır. Dışarıda renk yok, bu çok önemli bir şey. **Yemyeşil ormanlık diyor mesela bakıyor insanlar, öyle bir şey yok dışarıda. O beynin yorumu.** Dolayısıyla bütün bunlar beynin içinde şu kadarcık (mercimek kadar) yerde oluyor. Ufak bir yerde oluyor. Şimdi mesela biri diyor ki "benim muhteşem bir yatım var", beraber gidiyorlar, yata bakıyor çok muhteşem bir yat. Bir gözünü kapatsın, gözüne yandan bastırsın, hafifçe beyaz kısmına şu yan içten bastırsın, yat bir böyle gelir bir böyle gider bastırdıkça, bir böyle gelir, bir böyle gider. Neden böyle olur? Çünkü dışarıda yatın aslı ile muhatap olmuyor ki görüntüsü ile muhatap oluyor da onun için. Yani beyninin içerisinde... Dışarıda yat var, ama dışarıdaki yat saydamdır ve simsiyah karanlıktır. Yatın görüntüsü beynine düşüyor, beyninde görüyor.

Her insan bir monitörün başında yaşar. Nasıl iş yerinde insanlar bir monitörün başında görevini yapıyor, hiç ayrılmıyorlar, sürekli monitörün başında yaşıyorlar. Veyahut güvenlik memurları oluyor, karşısında bir monitör oluyor değil mi?... **İşte insan aynı öyle yaşıyor şu an beyninin içerisinde. Elektrikten oluşan bir ekran var, onun başında yaşar insanlar.** Bu yalnız bir inanç, felsefe falan değil. Bu bilimsel bir gerçek. Hiçbir insanın reddedemeyeceği bir gerçektir bu.

(30 Aralık 2009 tarihli röportaj/ www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

Dış Dünyayı Tanıtan 5 Duyu

> Eğer bildiğimiz her şey kendi zihnimizde görülen duyusal görüntülerse, bizim algılarımızın dışında bir fiziksel gerçeklik olduğunu nereden bilebiliriz? Bu yalnızca bir tahmin değil midir? Benim cevabım: Evet'tir. Bu bir tahmindir; ama yine de en inandırıcı olandır.[43]
>
> Peter Russell

Dış dünya dediğimiz şey, atomların birbirleriyle yaptıkları elektron alışverişinden, radyo dalgalarının havada sürüklenişinden, hava moleküllerinin titreşiminden ibarettir. Peki, bir nesneyi nesne haline getiren atomlar ve moleküller ve radyo dalgalarını meydana getiren enerji kaynakları acaba gerçekte var mıdır? Bunların varlığını bizlere kanıtlayan nedir? Meydana getirdikleri maddesel varlıklar mı; gördüğümüz, kokladığımız, hissettiğimiz cisimler mi; yoksa duyduğumuz veya izlediğimiz radyo dalgaları mı? Yoksa beş duyumuzdan bizlere ulaşan elektrik sinyalleri mi? Bu elektrik sinyalleri ortadan kalktığında ne olacak? Dış dünya yok mu olacak?

Dış dünya, yoğunlaştırılmış bir dalga şekli olarak vardır. Ancak bizim algıladığımız dünya, dış dünyanın aslı değildir. Dolayısıyla, bize ulaşan elektrik sinyalleri ortadan kalktığında, bizim için dış dünya gerçekten de yok olacaktır. Çünkü dış dünya ile ilgili her türlü bilgi ve niteliği, ancak duyu organlarımız aracılığıyla öğreniriz. Bize dış dünya ile ilgili verilen bilgi, yalnızca duyu organlarımızın bize ilettiği şekildedir. Bize ulaşan bu bilgiler, bir dizi işlem sonucunda elektrik sinyaline dönüştürülür ve bu sinyaller beynimizin ilgili noktalarında yorumlanır. Dolayısıyla içtiğimiz bir içecek, seyrettiğimiz bir film, kokladığımız bir çiçek beynimizin bu yorumunun bir sonucudur.

Ancak burada şu gerçeği tekrar hatırlatmakta fayda vardır: Beynimizde gerçekte ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beynimizde var olan şey sadece elektrik sinyalleridir. Karşımızda seyrettiğimizi zannettiğimiz uçsuz bucaksız manzara, bakmaya doyamadığımız rengarenk bir çiçek, yüksek sesli müzik, tadına hayran kaldığımız mükemmel bir yemek aslında yalnızca beynimize ulaşan elektrik sinyallerinden ibarettir. Bu, kuşkusuz dış dünyanın yokluğu anlamına gelmemektedir. Duyu organlarımızdan beynimize iletilen elektrik sinyallerinin kesilmesi, dışarıda var olan dünyayı ortadan kaldırmayacaktır. Böyle bir durumda dış dünya, "sadece bizim için" yok olacaktır. Çünkü, bize ait dış dünya, yalnızca elektrik sinyallerinin beynimizde yorumlanmasından ibarettir.

Mapping The Mind (Zihnin Haritasını Çıkarmak) isimli kitabında bilim yazarı Rita Carter, dünyayı nasıl algıladığımızı şöyle açıklar:

> Her bir duyu organı kendine uygun uyarıya cevap verecek şekilde yaratılmıştır. Bu uyarılar ise, moleküller, dalgalar veya titreşimler şeklindedir. Tüm bu çeşitliliklerine rağmen duyu organları temelde aynı görevi görürler: Kendilerine özgü uyarıları elektrik sinyallerine dönüştürürler. Bir uyarı ise sadece bir uyarıdır. Kırmızı renk değildir veya Beethoven'ın Beşinci Senfonisi'nin ilk notası değildir, sadece bir elektrik enerjisidir. Aslında, bir duyuyu diğerlerinden farklı hale getirmek yerine, duyu organları hepsini benzer hale, yani elektrik sinyallerine dönüştürürler.
>
> Öyle ise, tüm duyulara ilişkin uyarılar, birbirinden tamamen farksız bir formda beyne, elektrik akımları şeklinde girerler ve buradaki sinir hücrelerini uyarırlar. Tüm olan budur. Bu elektrik sinyallerini tekrar ışık dalgalarına veya moleküllere dönüştüren bir geri dönüşüm sistemi yoktur. Bir elektrik akımının görüntüye ve bir diğerinin kokuya dönüşmesi ise, bu elektrik akımının hangi sinir hücrelerini etkilediğine bağlıdır.[44]

Bu, gerçekten de son derece şaşırtıcı ve önemli bir konudur. Dünya hakkında aldığımız tüm hisler, görüntüler, tatlar, sesler, aslında aynı malzemeden, elektrik sinyallerinden meydana gelmektedir. Elektrik sinyallerini bizim için anlamlı hale getiren, onları lezzetli bir yiyecek, güzel bir manzara, hareketli bir müzik şekline dönüştüren ise bu elektrik sinyallerinin beynimizde etkileştiği bölgedir. Ama onu hisseden ve algılayan varlık başkadır. Beyin ve elektrik sinyalleri, bir yemeğin tadını, bir çiçeğin rengini ve kokusunu hissedip ondan zevk alamaz. Materyalist bilim adamlarının fark edemedikleri şey, algılayıp hissedenin, beyinden farklı bir şey, yani "ruh" olduğudur.

Kaliforniya Üniversitesi'nden nörobilimci ve psikiyatri profesörü Jeffrey M. Schwartz, algının beyinden bağımsız meydana geldiği gerçeğini şu sözlerle açıklamaktadır:

> Her bilinç durumu, muhtemelen tek ve eşsiz olan belli bir hisse sahiptir. Bir hamburgeri ısırdığınızda edindiğiniz deneyim, bir bifteği çiğnemekten farklıdır. Her türlü tat deneyimi, bir Chopin etüdünü dinlemekten veya şimşekli bir fırtınayı seyretmekten veya bir içeceğin kokusundan farklıdır. Görsel kortekste kırmızının oluştuğu yerin belirlenmesi, bizim kırmızıyı algılamamız veya kırmızı algısının neden Alfredo yemeğinin tadından veya (Beethoven'in eseri) "für Elise"yi dinlemekten farklı olduğunu açıklamaktan uzaktır... En detaylı MR'lar bile algılamanın veya fark etmenin fiziksel kaynakları dışında bir şey vermemektedir. Bunun nasıl bir duygu olduğunu açıklamanın yanına bile yaklaşamamaktadır. Kişinin birincil olarak kırmızıyı algılaması konusunu açıklayamamaktadır. Bunun farklı insanlar için de aynı olduğunu nereden bilebiliriz? Neden beyin mekanizmaları üzerinde çalışmak, hatta moleküler seviyede çalışmak, bu sorulara hiçbir şekilde bir cevap sağlayamamaktadır?[45]

Peter Russell ise, bu gerçeği şu şekilde açıklamıştır:

> Ne zaman fiziksel görünüm ayrıntılarını araştırmaya kalksak, hep elimiz boş dönüyoruz. Fiziksel ile ilgili olarak edindiğimiz her fikir yanlış çıkıyor. **Maddecilik fikri gözlerimizin önünde buharlaşıp gidiyor.** Ama maddesel dünyaya olan inancımız gitgide kökleşiyor – bizim deneyimlerimizle sürekli olarak takviye oluyor – öyle ki, bunların fiziksel bir temeli olması gerektiğine dair zannımıza sıkı sıkıya yapışıyoruz. Dünya'nın tüm evrenin merkezinde olduğu zannından hiçbir zaman şüphe etmeyen ortaçağ astronomları gibi, dış dünyanın fiziksel bir kökeni olduğu zannımızı hiçbir zaman sorgulamıyoruz. Gerçekten de, bunun yanıtının doğruca bize bakıyor olabileceğini fark ettiğimde oldukça şaşırdım. Belki de dışarıda gerçekten de hiçbir şey yok. Yani, hiçbir "şey". Fiziksel görünüm diye bir şey yok. Belki de her şeyin sadece beyinsel bir görünümü var.[46]

Beyin üzerine yapılan çalışmalar, algılayanın kim olduğuna dair sorulara hiçbir zaman cevap vermeyecektir. Çünkü bilim adamlarının beyinde aradıkları şey, aslında insanın fiziksel bedeninden farklı, kendi benliğinde var olan şeydir.

Stanford Üniversitesi nöropsikoloji profesörü Karl Pribram bilim ve felsefe dünyasında, algıyı hissedenin kim olduğu ile ilgili bu önemli arayışa şöyle dikkat çekmiştir:

> Yunanlılardan beri, filozoflar "makinenin içindeki hayalet", "küçük insanın içindeki küçük insan", vb. üzerine düşünüp durmuşlardı. "Ben" – yani beyni kullanan varlık- nerededir? Asıl bilmeyi gerçekleştiren kim? Assisili Aziz Francis'in de söylemiş olduğu gibi: "Aradığımız şey bakanın ne olduğudur."[47]

Şuur, yalnızca Allah'ın insana verdiği ruhun sahip olduğu bir özelliktir. İnsan sahip olduğu ruh ile düşünüp algılayan, karar alıp yorum yapabilen bir varlık haline gelir. Sahip olduğu bilinç ve akıl, bu ruhun insana kazandırdığı özelliklerdir. Allah ayetinde şöyle buyurur:

> **Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun. (Şura Suresi, 52)**

Bu konu ilerleyen bölümlerde detaylı olarak açıklanacaktır.

Beynin İçindeki Manzarayı Seyreden Kim?

Bir cisimden gelen ışık, retina üzerine düşer ve daha sonra işlem görmesi için beyinde otuz kadar farklı görme merkezine iletilir. Göz merceğinden geçen ışık, gözün arka tarafındaki ağ tabakanın üzerine baş aşağı ve iki boyutlu bir görüntü bırakır. Ağ tabakadaki çubuk ve koni hücreler, bazı kimyasal işlemlerden sonra bu görüntüyü elektriksel akıma dönüştürür. Bu elektriksel akımlar, göz sinirleri aracılığı ile beynin arka kısmında yer alan görme merkezine götürülür. Beyin ise bu gelen sinyali anlamlı ve üç boyutlu görüntüler haline getirir. Craig Hamilton'un belirttiği gibi, "bu şimdiye

dek hiç kimsenin tatmin edici bir çözüme ulaştıramadığı bir problemdir. Fakat yine de bizim anlamamız gereken, gözlerinizin her biri resmin farklı bir kısmını görür ve beyniniz ise bunu bir bütün haline getirir".[48] Yapılan bu tanımlar, oldukça genel anlamda gözün nasıl gördüğünü tarif etmektedir. Gözler, bize dış dünyadaki, aslını hiçbir zaman bilemeyeceğimiz bir görüntünün oluşum safhalarının ilk aşamasını temsil ederler. Dışarıda var olan dünya, gözden geçen ışık sayesinde, elektrik sinyalleri yoluyla, içimizde, beynimizin oldukça küçük bir noktasında var olur. Başımızı kaldırıp etrafımıza şöyle bir baktığımızda gördüğümüz görüntü uçsuz bucaksız da olsa, aslında beynimizin içindeki bu küçük noktada oluşur. Bu uçsuz bucaksız görüntünün aslının, gördüğümüz görüntüye benzeyip benzemediğini ise hiçbir zaman bilemeyiz.

Cambridge Üniversitesi matematik ve teorik fizik bölümünden Peter Russell, bu gerçeği şu şekilde özetler:

> Bir ağaca baktığımda, doğrudan ağacı görüyormuşum gibi gelir. Ama bilim, tamamen farklı bir şeyin gerçekleştiğini söylemektedir. Gözden giren ışık retinada kimyasal reaksiyonları tetikler, bunlar beyne giden sinir lifleri boyunca hareket eden elektrokimyasal impulslar meydana getirirler. Beyin aldığı verileri analiz eder ve sonra dışarıda var olan şeye dair kendi görüntüsünü meydana getirir. Daha sonra ben, ağaç görüntüsünü görürüm. Ama benim asıl gördüğüm ağacın kendisi değildir, sadece zihnimde oluşan görüntüsüdür. Bu, tecrübe ettiğim her şey için geçerlidir. Bildiğimiz, algıladığımız ve hayal ettiğimiz her şey, her renk, ses, duygu, her düşünce, her his zihinde meydana gelen bir şekildir. Bunların tümü zihnin kendi şekillendirmesidir.[49]

Tüm bunlar, bizi önemli bir gerçeğe götürmektedir: Biz hayatımız boyunca, dünyayı bizim dışımızda zannederiz. Oysa dünya, her şeyiyle bizim içimizdedir. Bizler, dışımızda zannettiğimiz dünyayı aslında beynimizin içindeki küçücük bir noktada görürüz.

Dışarıdaki dünyanın aslını doğrudan göremediğimize ve her şey beyinde oluşan bir algı olduğuna göre, acaba gören gerçekten "göz"müdür?

Bizler, hayatımız boyunca tüm dış dünyayı gözlerimizle gördüğümüzü zannederiz. Oysa gözün görme işlevini gerçekleştirmesi için yapılan bilimsel tanım, görenin göz olmadığını anlatmaktadır. Gözler ve gözlere ait olan milyonlarca sinir hücresi, sadece görme olayının gerçekleşmesi için beyne mesaj ileten kablo görevine sahiptirler. Retina, kendi üzerine düşen ışık parçacıklarını algılar ve bunları elektrik sinyaline dönüştürerek beyne iletir. Yani burada söz konusu olan; havadan gelen ışık dalgaları, yağ, protein ve sudan oluşmuş retina ve iletilen elektrik sinyalleridir. Beyinde; bahçede koşuşan çocuklar, mavi bulutsuz bir gökyüzü, denizi yararak yüzen gemiler yoktur. Var olan şey, sadece elektrik sinyalleridir.

Peki beynimizde tüm bu algıların oluştuğu, görüntülerin canlandığı, seslerin duyulduğu, kokuların oluştuğu bir yer var mıdır? Beyni dikkatlice inceleyecek olsak, birbiriyle etkileşim içindeki nöronlar ve bunların arasındaki kimyasal ve elektriksel bağlantılarla karşılaşırız. Ama beynin hiçbir yerinde renklerin, şekillerin, yazıların ve dış dünyaya ait diğer şeylerin görüntülerini bulamayız. Beynin hiçbir yerinde, yaprakları hareket eden yeşil bir ağaç, alışveriş yapan kalabalık, evler, arabalar, mobilyalar yoktur. Beynin hiçbir yerinde bize gülümseyen bir dostumuz, annemiz veya babamız yoktur. Okumakta olduğunuz bu kitabın görüntüsü, beynin hiçbir yerinde bulunmamaktadır. Kısacası, etrafımızda gördüğümüzü zannettiğimiz dünya, ne dışarıda ne de beyindedir.

Görüntünün beyinde olduğunu iddia eden bilim adamlarının şu soruya cevap vermeleri gerekmektedir. Eğer beyinde bir görüntü meydana geliyorsa, bu durumda bu görüntüyü izleyen kimdir?

Kaliforniya Üniversitesi, Psikoloji Bölümü ve Nörobilim Programı profesörü ve Beyin ve Algılama Merkezi Başkanı Vilayanur S. Ramachandran, *Phantoms in the Brain* (Beynin Aldanışları) isimli kitabında bu durumu şu şekilde açıklamıştır:

> Elinde tuttuğu bardaktaki içeceğe baktı. "Göz küremin içine bu bardağın ters bir görüntüsü düşüyor. Açık ve koyu renkli görüntülerin hareketleri retinamın üzerindeki fotoreseptörleri aktifleştiriyor ve şekiller, bir yol boyunca –bu

yol optik sinirdir- tek tek pikseller halinde aktarılıyor. Beynimin içindeki ekranda da görüntüleniyor. Bu bardağı da aynen bu şekilde görmüyor muyum? Elbette, beynimin tekrar görüntüyü çevirip düzeltmesi gerekiyor."

Onun fotoreseptörler ve optik hususundaki bilgileri etkileyici olsa da, beynin içinde bir yerlerde görüntülerin izlendiği bir ekran olduğu şeklindeki açıklamasında ciddi bir mantık hatası vardır. Çünkü eğer iç nöronlara bağlı bir ekranda bardağın görüntüsünü izleyebiliyor olsaydınız, beyninizin içinde bunu görmesi için bir başka küçük insana ihtiyaç duyardınız. Bu da problemi çözmeyecektir, çünkü bu kez onun kafasının içinde görüntüyü izleyebilmesi için daha da küçük bir insana ihtiyaç duyacaktınız ve bu böylece sonsuza dek devam edecekti. Sonuç olarak ise idrak sorusunun gerçek cevabını bulamadan hiç bitmeyen gözler, görüntüler ve küçük insanlar ile başa çıkmanız gerekecekti.[50]

Ramachandran'ın burada değinmekte olduğu nokta son derece önemlidir. Beynin içinde görüntü olduğunu varsaydığımızda, bu görüntüyü beynin içinde izleyen bir kişinin varlığı gerekecektir. Beyinlerin içinde görüntüler, görüntüleri izleyen küçük insanlar ve onların beyinlerindeki görüntüyü izleyen küçük insanlar kesintisiz olarak devam edecektir. (Detaylı bilgi için bkz. *Kuledeki Küçük Adam*, Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık) Beynin içindeki görüntüyü izleyen bir varlık olmadığına göre, beynin içindeki görüntü iddiası gerçek dışı ve mantıksızdır. Beynin içi kapkaranlıktır, ışıksızdır, sessizdir. Beynin içinde renkler, birbirinden güzel görüntülü çiçekler, sıcaklık hissi veren mangal ateşi ve cıvıl cıvıl öten kuşlar yoktur.

O halde beynin içinde oluşan şey nedir? Ramachandran, bunun teknik açıklamasını şu şekilde yapar:

... idrak konusunu anlamak için ilk adım beyindeki görüntüler fikrinden kurtulmak ve nesneler ile olayların dış dünyadaki temsili tarifleri üzerinde düşünmektir. Bu sayfada yazılı olan paragraflar gibi bir paragraf, temsili tarif ifadesini çok iyi açıklayabilecek bir örnektir. Eğer Çin'deki arkadaşınıza dairenizin nasıl göründüğünü anlatmak isteseydiniz, dairenizi Çin'e nakletmeniz gerekmeyecektir. Tek yapmanız gereken dairenizi tanımlayan bir mektup yazmaktır. Fakat mektubunuzdaki kelimeleri ya da paragrafları meydana getiren mürekkep hiçbir şekilde fiziksel anlamda odanıza benzerlik göstermez. Mektup, sizin dairenizin temsili bir tarifidir.

Beyindeki temsili tarifin anlamı nedir? Elbette mürekkep damlaları değil, fakat sinir iletilerinin dilinden söz edilmektedir. İnsan beyninde görüntülerin işlenmesi için çok sayıda alan bulunmaktadır, bunların her biri görüntüden belirli türde bilgileri almakta uzmanlaşmış karmaşık nöron ağından oluşur. Her bir nesne, bu alanların içerisinde sadece o nesneye ait bir dizi faaliyeti harekete geçirir. Örneğin bir kaleme, kitaba ya da bir insan yüzüne baktığınızda her durum için farklı bir sinirsel faaliyet şekli tetiklenir ve sizin neye baktığınızla ilgili daha üst beyin merkezlerini "bilgilendirir." Bu faaliyetlerin biçimi, aynen kağıdın üzerindeki mürekkep damlalarının sizin odanızı temsil veya sembolize etmesi gibi, görsel nesneleri temsil eder ya da sembolize eder. Görsel süreçleri anlamaya çalışan biz bilim adamları için hedefimiz beynin bu sembolik tarifleri oluşturmak için kullandığı şifreyi çözmektir, tıpkı bir şifre çözücünün yabancı bir metni deşifre etmeye çalışması gibi...[51]

Fakat tek başına bu haritanın varlığı görmeyi açıklayamaz çünkü beynin içinde önceden de belirttiğim gibi primer görme korteksinin üzerinde gösterilenleri izleyen küçük bir insan yoktur.[52]

Richard L. Gregory ise, bunu şu şekilde tanımlar:

Gözlerin, beyinde, nesnelerin algılarından oluşan bir görüntü oluşturdukları düşüncesinin cazibesinden kaçınmak önemlidir. Beyinde görüntü fikri, bütün bunları görecek bir iç gözün de bulunmasını beraberinde getirir. Ama bu da, bu görüntüyü görebilecek bir başka gözün bulunmasını başka görüntüler için başka gözleri vs. gerektirecektir. Bu ise hiçbir sonuca ulaşmadan sonsuza kadar bu şekilde devam eder.[53]

Iowa Üniversitesi Nöroloji Departmanı profesörü ve başkanı Antonio Damasio, "oldukça dürüst bir şekilde şunu söyleyebilirim; bilincin ilk problemi, nasıl 'beyinde bir film' oluşturabildiğimizdir,"[54] açıklamasını yaparken, bilim adamlarının bu konu ile ilgili içinde bulundukları açmazı açıkça itiraf etmektedir. Açıktır ki, 21. yüzyıl bilimi, "Gören

kim?" sorusunu cevapsız bırakmaktadır. Bilim adamları, beynin içinde bir izleyicinin olduğu varsayımını kuşkusuz terk etmişlerdir. Ama bu durum, beyinde oluşan görüntü kavramını bilim adamları açısından daha büyük bir problem haline getirmiştir. Beynin içindeki tek bir nokta, bize, sayısız detaya sahip olan, mükemmel netlikte ve kusursuz ayrıntılar taşıyan bir dünya sunmaktadır. Hem de kesintisiz olarak. Bunun teknik ve bilimsel açıklaması budur. Peki acaba oluşan "görüntü" nerededir?

Oxford Üniversitesi'nden psikolog yazar Susan Blackmore, şu yorumu yapar:

> [1] Crick, "gözlerimizin önünde gördüğümüz dünyanın canlı görüntüsü"nün bağlantılarını bulmak istediğini söylüyor. Damasio ise bunu "beynin içindeki sinema" olarak adlandırıyor. Ama eğer görsel dünya büyük bir illüzyon ise, bu durumda bu kişiler aradıkları şeyi hiçbir zaman bulamayacaklar, çünkü ne beynin içindeki sinema ne de canlı görüntü beyinde bulunmamaktadır. Bunlar da illüzyonun bir parçasıdır.[55]

Susan Blackmore'a göre muhatap olduğumuz her şey, yalnızca bir illüzyondur. Aslında illüzyon tanımı burada ortaya çıkan durumu tam olarak açıklayamamaktadır. İllüzyon, zihnimizde meydana gelen olayları fiziksel gerçeklerle karşılaştırdığımızda ortaya çıkan bir durumdur. Ancak burada insan, dışarıdaki dünya ile yani karşılaştırma yapabileceği bir fiziksel gerçeklikle muhatap değildir. Bunların tümü, zihnin ürettiği şeylerdir ve zihin, dışarıdaki gerçekliği hiçbir zaman görememekte, duyamamakta, hissedememektedir. Bunlar yalnızca bize ait gerçeklerdir. Bu durumda burada gerçekleşen durumu illüzyon değil, daha çok hayal olarak tanımlamak daha doğru olacaktır.

Sahip olduğumuz dünya, sadece bizim algılarımızda oluşur. Bu dünyayı bizim gördüğümüz gibi gören, bize ait algıları hissedip algılayan, bizim dünyamıza şahit olan hiç kimse yoktur. Gördüklerimiz, beynimizin de bir parçası değildir. Beyin de sahip olduğumuz bu hayali görüntüye aittir. Bizim algılarımız; bize seyrettirilen, bizim için var edilmiş bir dünyayı oluştururlar. Dışarıda gerçek, maddesel bir dünya vardır ama insan buna hiçbir zaman ulaşamamaktadır. Kuantum fiziğinin kaşiflerinden Erwin Shrödinger'in belirttiği gibi, "her kişinin dünya görüntüsü, kendi zihninin oluşturduğu kavramdır ve daima öyle kalacaktır. Bu dünya görüntüsünün, başka bir varlığa sahip olduğu hiçbir zaman kanıtlanamaz".[56]

Gözümüzün önünde zannettiğimiz bir nesneye, örneğin bir kitaba bakarak edindiğimiz deneyimi, onu sadece düşünerek de edinebilmemiz bu gerçeğin önemli delillerindendir. Beynin içinde, gerçekte var olmayan bir varlığın görüntüsünü elde etmekteyiz. Washington Üniversitesi'nden psikolog Michael Posner ve nörolog Marcus Raichle, beynin bu olağanüstü mekanizması için şu sözleri söylemektedirler:

> Gözlerinizi açın, bir manzara hiç çaba göstermeden sizin görüntünüzü doldurmaktadır; gözlerinizi kapatın ve o manzarayı düşünün. Bu şekilde o manzaranın bir görüntüsünü çağırabilirsiniz, kesinlikle sizin gözlerinizle gördüğünüz manzara kadar canlı, kesintisiz ya da eksiksiz değildir. Fakat hala manzaranın temel özelliklerine sahip olan niteliktedir. Her iki durumda da manzaranın bir görüntüsü zihinde oluşmaktadır. Gerçek görsel deneyimlerle oluşan görüntü, hayal edilen bir görüntüden ayırt edilebilmesi bakımından "algı" olarak adlandırılmaktadır. Algı retinaya çarpan ve daha sonra beyinde işlemden geçirilecek olan sinyalleri gönderen ışığın ürünü olarak oluşmaktadır. **Fakat bu sinyalleri göndermek için hiçbir ışık retinaya çarpmadığında bir görüntüyü nasıl oluşturabilmekteyiz?**[57]

Bir nesneyi, bu nesnenin aslı yokken zihnimizde var eden şey, aslının var olduğunu zannettiğimizde onu zihnimizde var eden mekanizma ile aynıdır. Dolayısıyla, dış dünya olarak gördüğümüz görüntülerin varlığı, yalnızca bir yanılsama, bir hayaldir. Gördüğümüz her şey, karşımızdaki renkli dünya, dostlarımız, çevremizdeki insanlar, hatta kendi bedenimiz bu hayalin bir parçasıdır. Tüm bunların kaynağı sandığımız şey, yani dış dünyanın aslı, bizler için daima bir bilinmez olarak kalacaktır.

---

[1] DNA sarmalının keşfi ile Nobel ödülü alan İngiliz biyokimyacı.

Bu gölge dünya; çalıştığımız iş yerini, evimizi, çevremizdeki insanları, arabamızı, yediğimiz yemeği, seyrettiğimiz filmi, kısacası yaşantımızdaki her şeyi kapsar. Evimize girdiğimizde, gerçek evimizden içeri girdiğimize dair bir his duyarız. Oysa gerçek evimizin, ona tıpatıp benzeyen, hatta görüntü olduğuna dahi ihtimal vermediğimiz bir kopyasını zihnimizde izleriz. Evin içinde karşılaştığımız herkesin görüntüsünü yine zihnimizde seyrederiz. Bütün hayatımız, beynimizin içindeki küçük bir mekanda geçer.

Bu konu üzerinde araştırma yapan nörolog ve psikologların birçoğu, buraya kadarki sonuca rahatça ulaşırlar. Ama "algılayanın kim" olduğu sorusunun cevabını vermekten genellikle uzak dururlar. Beyinde küçük insanlar arar, tüm bunları algılayan bir maddesel varlığı bulmaya çalışırlar. Bunu kitaplar, makaleler, konferanslar boyunca tartışır, konuyu çözememiş diğer bilim adamlarını örnek gösterir ve işin içinden çıkamadıklarını iddia ederler. Oysa tüm teknik ve bilimsel gerçeklerin açıkça gösterdiği sonuç, bütün bunları algılayan, gören ve hissedenin, insanın sahip olduğu ruh olduğudur. Bilim adamlarının beyinde aradıkları şey, yani "gören varlık" ruhtur. Bizim "dış dünya" olarak kabul ettiğimiz yaşama ait her şey, bu ruha izlettirilen görüntülerden ibarettir. Bu gerçek, bazı bilim adamlarının yüceliğine inandıkları materyalizmi ortadan kaldırmaktadır. Her şeyin maddesel varlıklardan ibaret olduğunu iddia eden materyalistler için ruhun varlığı, kesin olarak kabul edilemezdir. İşte bu nedenle, "algılayanın kim" olduğu sorusu, materyalistler için daima cevapsız kalacaktır.

İnsana sahip olduğu ruhu veren Allah'tır. Bu ruha işittiren, izlettiren, hissettiren Allah'tır. Mükemmel netlikte, kusursuz detaylı ve olağanüstü canlılıkta bir dünyayı bizler için yalnızca hayal olarak yaratan, ruha tüm bunları yaşıyormuş hissi veren, her şeyi yoktan var eden Yüce Allah'tır. Allah, ayetlerinde bu gerçeği insanlara haber vermiştir:

> **İşte gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan, esirgeyen O'dur.**
>
> **Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır.**
>
> **Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır.**
>
> **Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 6-9)**

Sesler Yalnızca Beynimizde Vardır

Duyma işleminin sistemi, görme ile aynıdır. Ses olarak bize ulaşan bilgiler, tıpkı görüntüde olduğu gibi yalnızca elektrik sinyalleridir. Dış kulak, çevredeki ses dalgalarını kulak kepçesi ile toplayıp orta kulağa iletir. Orta kulak, ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır. İç kulak ise, bu titreşimleri sesin yoğunluğuna ve sıklığına göre elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Beyinde bu mesajlar, söz konusu sinyallerin işleme konulup yorumlandığı duyma merkezine iletilir. Böylece duyma işlemi gerçekleşir.

Ancak burada dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta vardır: Tıpkı görüntüler gibi, sesler de beynimizin dışında bir yerlerde değildir. Özellikle insan bilinci konusundaki çalışmaları ile tanınan Cambridge Üniversitesi matematik ve teorik fizik bölümünden Peter Russell bu durumu şu şekilde açıklar:

> Piskopos Berkeley bizim algılarımız dışında hiçbir şeyin olmadığını savunurken, bunu, eğer onu duyacak hiç kimse yoksa, devrilen bir ağaç ses çıkarır mı tartışması takip etti. O dönemlerde sesin havada nasıl iletildiğine veya kulağın ya da beynin nasıl işlev gösterdiğine dair hiçbir şey bilinmiyordu. Günümüzde burada devreye giren işlemler hakkında çok daha fazla şey biliyoruz ve bunun cevabı açıkça "hayır"dır. Fiziksel gerçeklikte hiçbir ses yoktur, yalnızca havada basınç dalgaları vardır. Ses yalnızca, bir algılayıcının onu tecrübe etmesi ile var olur –bu algılayıcı ya insandır, ya bir geyik veya bir kuş ya da bir karınca.[58] (vurgu orijinaline aittir.)

Dışarıdaki ses, bizim için, ancak biz onu algıladığımız sürece vardır. Ancak, burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta daha vardır: Tıpkı görüntüler gibi sesler de beynimizin içinde değildirler. Beyinde var olan şey, yine sadece elektrik

sinyalleridir. "Gerçek" olarak algıladığımız her türlü ses, beynimizin içindeki bu elektrik sinyallerinin bir ürünüdür. Bir dostumuzla sohbet ederken, onun üç boyutlu görüntüsünü beynimizde mükemmel şekilde algılar; ondan gelen sesi de, söz konusu derinlik hissini onaylar şekilde duyarız. Dostumuz uzakta ise, sesin uzaktan geldiğinden emin oluruz. Oysa bu ses, ne uzakta ne de yakındadır. Yalnızca elektrik sinyali olarak vardır. Bir başka deyişle bu ses, beynimizin içinde de değildir. Beynimizin içinde derin bir sessizlik hakimdir. Ne kadar kalabalık ve gürültülü bir ortamın içinde olursak olalım, beynimizin içinde hiç ses yoktur. Elektrik sinyallerinin ilettiği uyarılar, bize dışarıda kalabalık ve gürültülü bir dünyanın var olduğu bilgisini verir. Oysa ne dışarıdaki bu kalabalık ve gürültülü dünyaya ulaşabilir, ne de onları beynimizin içinde oluşturabiliriz. Ses, bizim algıladığımız bir şeydir.

Peter Russell, bu gerçeği şu şekilde açıklamaktadır:

> Bir kemanın müziğini duyuyorum, ama duyduğum ses zihnimde ortaya çıkan bir nitelik. Bunun gibi bir ses dış dünyada yoktur, sadece titreşen hava molekülleri vardır."[59]

Dolayısıyla sesleri işitirken de, görüntü ile ilgili olarak yaşadığımız aynı yanılgıya düşeriz. Seslerin dış dünyadan geldiğini zannederiz. Oysa bizim algıladığımız sesler, bizim için meydana getirilmiş gölge dünyanın bir parçasıdır. Tıpkı bu dünyaya ait görüntüler, tatlar, kokular ve hisler gibi, sesler de bize ait bu algı dünyasının bir kısmını oluşturur. Dış dünyada var olduğunu düşündüğümüz kalabalık ortamın gürültüsü, bize seslenen arkadaşımızın sesi ve dinlediğimiz müzik, yalnızca bize ait bu algı dünyasında oluşur. Tüm bunların dışarıdaki gerçeklik ile mutabık olup olmadığını bilmemize imkan yoktur. Çünkü beynimizin dışına çıkarak asıl dünyaya ulaşmamız hiçbir zaman mümkün değildir.

Kokular ve Lezzetler de Yalnızca Beynimizde Meydana Gelir

Pişen güzel bir yemeğin kokusunun, gerçekten yemekten geldiğini zannederiz. Yemek pişerken, başkalarının da bizimle aynı kokuyu algıladığını düşünür ve ortak bir hissi paylaştığımıza inanırız. Ama bu yalnızca bir zandır. Bize ulaşan şey, koku moleküllerinin elektrik sinyaline dönüştürülüp beynimize ulaşmış halidir. Bir başka deyişle, "koku" dediğimiz şey de tıpkı görme ve duyma gibi, elektrik sinyallerinden oluşan bir algıdır. Dışarıdaki koku molekülleri, hiçbir zaman beynimize ulaşmaz.

Ünlü düşünür George Berkeley, bu gerçeği şu sözlerle açıklamıştır:

> Önce renklerin, kokuların vb. gerçekte var olduğu sanıldı; ama daha sonra, bu çeşit görüşler reddedildi ve görüldü ki bunlar ancak duyumlarımız sayesinde vardır.[60]

Koku algısı, fiziksel anlamda hiçbir koku molekülünün gerçekte var olmadığı rüyalar sırasında da en gerçekçi şekilde hissedilebilen bir algıdır. İnsanlar rüyalarda, görüntüyü son derece net ve mükemmel şekilde gördükleri, sesi en kusursuz haliyle duydukları gibi, kokuyu da aynı şekliyle algılayabilmektedirler. Dolayısıyla, buradan yola çıkarak, kokunun algılanabilmesi için onun maddesel varlığının şart olmadığını anlamak kolay olacaktır.

Bu durum, tat alma algısı için de geçerlidir. İnsan dilindeki tat algılayıcı bölgelerin görevi de, tıpkı diğer duyu organlarında olduğu gibi, gelen uyarıyı elektrik sinyaline dönüştürmektir. Dolayısıyla biz hoşumuza giden bir pastayı yediğimiz zaman, onun hiçbir zaman gerçek tadına ulaşamayız. Onun gerçek görüntüsünü görmediğimiz, gerçek kokusunu duymadığımız gibi, gerçek lezzetini de alamayız. Aldığımız tad, beynimize elektrik sinyali olarak iletilen uyarıların meydana getirdiği etkidir. Bir başka deyişle, hayatımız boyunca sevdiğimiz bir yiyeceğin, çikolatanın, meyvenin bizim algı dünyamızda meydana gelen şekli ile muhatap oluruz. Beş duyumuz yoluyla beynimizde meydana getirilen algılar, bizlere bunların güzel görünümlü, güzel kokulu ve lezzetli olduğunu söyler. Ama bu tümüyle bize ait bir bilgidir. Bizim zihnimizde bize algılattırılan niteliklerdir. Bunun dışında, dış dünya hakkında hiçbir fikrimiz yoktur.

Dokunma Hissi Yalnızca Beyne İletilen Elektrik Sinyalleridir

Algıladığımız dış dünya, öylesine gerçekçidir ki, algılarımızın oluşturduğu bir dünyada yaşıyor olmamız bilimsel bir gerçek olmasına rağmen, insanların büyük bir çoğunluğu algının mükemmelliğinden dolayı yanılırlar. İnsanları yanıltan en büyük etkilerden biri ise, dokunma hissine sahip olmalarıdır. İnsanlar, gördükleri, kokladıkları veya tattıkları şeylerin gerçekliğinden şüphe duyabilirler. Ama nesnelere dokunabilme algısı, dış dünyanın gerçek varlığına ulaşabiliyor hissi vererek onları yanıltabilir. Oysa, dokundukları şeyin bir elektrik sinyali olarak beyne iletildiği gerçeği, bu konudaki tüm ön yargıları ortadan kaldırmaktadır. Diğer tüm algılarımız gibi, dokunma hissi de beyinde oluşur. Bir şeyi hissetmemiz, ancak onunla ilgili beynimizde aldığımız bilgiye bağlıdır. Beynimiz algılamazsa, maddeye dokunmamıza rağmen, onu hissetmemiz mümkün değildir.

Peter Russell, bu durumu şu şekilde açıklar:

> Maddenin katı bir materyal olduğuna dair fikrimiz ise, tıpkı yeşil renk gibi, bilinçte meydana gelen bir vasıftır. Bu, "dışarıda olanın" bir modelidir. Ama tıpkı diğer modeller gibi, dışarı da gerçekte olandan oldukça farklıdır.[61]

Peter Russell'ın vurguladığı gerçeklik kavramı, son derece doğrudur. Dışarıdaki maddeye dokunurken onunla ilişkimiz, yalnızca elimizin elektronlarının söz konusu nesnenin elektronlarını itmesinden ibarettir. Yani gerçekte ona dokunmayız bile. Dışarıdaki nesne ile aramızda hiçbir temas yoktur. Buna rağmen oluşan his, onun niteliğini algılıyormuş izlenimi verir bize. Bir ağaç gövdesinin sert olduğunu, pamuğun yumuşak olduğunu algılayabiliriz. İkisini farklı niteliklerde algılarız ama aslında moleküler düzeyde gerçekleşen işlem, elektronların birbirlerini itmesinden ibarettir. Dokunduğumuz maddeden gelen sertlik hissi, bir kedinin tüylerinden veya bir duvarın pürüzlü yüzeyinden edindiğimiz his, bize yalnızca elektrik sinyali olarak ulaşmaktadır. Bir başka deyişle, fiziksel olarak gerçekleşen deneyimimiz, bizde oluşan his ile tümüyle farklıdır. Dolayısıyla, dışarıda var olan maddenin hiçbir zaman aslına dokunamayız. Bize ulaşan, dış dünyaya dair bir algıdır ve bu algılara dayanarak dış dünyanın nasıl bir yer olduğunu bilmemize imkan yoktur.

Pensilvanya Üniversite Hastanesi nükleer tıp bölümünde yardımcı doçent doktor Andrew B. Newberg konuyla ilgili olarak şunları belirtir:

> Geçmişte şöyle diyen bazı filozoflar vardı: "Bak, eğer bir kayaya tekme atarsam ayak parmağım acır, bu gerçektir. Bunu hissederim. Gerçek olduğunu hissederim. Bu canlıdır. Buna gerçeklik denir." Fakat aslında bu hala bir deneyimdir ve bu hala kişinin gerçeklik algısıdır.[62]

Örneğin sıcak bir maddeye dokunduğumuzda, onun hissini beyne iletmekle görevli olan sinirler devreden çıkarılsa, yanmakta olan elimizi hissetmemiz mümkün değildir. Sıcaktan yanma, onu hissetme ve bundan dolayı acı duyma hissi, yalnızca beynin yorumudur. Benzer şekilde dışarıda bir uyarıcı olmamasına rağmen, sırf elektrik sinyallerinin yapay üretimi sonucunda da algı hissi oluşabilir. Dışarıda yanan bir ateş olmamasına karşın, elimizin yandığını hissedebiliriz. Bu durum, buradaki yanma hissinin yalnızca bizim algı dünyamızda meydana geldiğinin bir diğer delilidir. Üzerinde dikkatle düşünülmesi gereken bu önemli gerçeği 20. yüzyılın ünlü düşünürü Bertrand Russell şöyle ifade etmiştir:

> **…Parmaklarımızla masaya bastığımız zamanki dokunma duyusuna gelince, bu, parmak uçlarındaki elektron ve protonlar üzerinde bir elektrik etkisidir. Modern fiziğe göre, masadaki elektron ve protonların yakınlığından oluşmuştur. Eğer parmak uçlarımızdaki aynı etki, bir başka yolla ortaya çıkmış olsaydı, hiç masa olmamasına rağmen aynı şeyi hissedecektik.**[63]

Maddenin temel niteliği, yani sertlik, bizim algı dünyamız için, bilimsel anlamda ortadan kalkmış bulunmaktadır. Bir şeyi görüyor olmamız onun gerçek fiziksel görünümüne dair bir delil ve ipucu vermediği gibi, bir şeye dokunmamız da, onun sertliğine dair hiçbir delil ve ipucu vermemektedir. Dokunduğumuz şey, yalnızca beynimizde oluşan varlıktır.

Dışarıdaki gerçek niteliğini ve görüntüsünü bilemeyeceğimiz bir hayaldir. Bilim yazarı J. R. Minkel, *New Scientist* dergisindeki bir yazısında bu gerçeği şu şekilde açıklar:

> Şu an bir dergi tutuyorsunuz, bunu katı bir madde olarak algılıyorsunuz ve siz bunun evrende bağımsız bir şekilde var olduğunu görüyorsunuz. Etrafınızdaki objeler de aynı şekilde, belki bir fincan kahve ya da bir bilgisayar, hepsi dışarıda gerçekmiş gibi görünüyor. Ama hepsi yalnızca bir hayal.[64]

Mesafe de bir Algıdır, Yalnızca Beynimizde Oluşur

Karşımızdaki bir insanın uzak bir yerden yaklaşmakta olduğunu hemen anlarız. Görüntüsü, sesi ve büyüklüğü bulunduğu ortama göre değişiklik gösterir. Bu etkenlere göre bir değerlendirme yapar ve kişiyle aramızda nasıl bir mesafe olduğunu tayin ederiz. Ama gerçekte karşımızdaki kişi ile aramızda herhangi bir uzaklık yoktur. Onu uzakta bir yerlerde gördüğümüz inancı, yalnızca beynimizde yaptığımız bir kıyas nedeniyledir. Bir başka deyişle, uzaklık hissi yalnızca bir algıdır.

Dış dünya adını verdiğimiz görüntü o kadar inandırıcı ve o kadar etkileyicidir ki, insanın, bunların tümünün birer algıdan ibaret olduğuna inanması için derinlemesine dikkat vererek düşünmesi gerekmektedir. Görüntüyü bu kadar inandırıcı ve etkileyici yapan şeyler ise mesafe, derinlik, renk, gölge, ışık gibi unsurlardır. Bu malzemeler o kadar kusursuzca kullanılmıştır ki, beynimizde üç boyutlu, renkli ve canlı bir görüntü haline gelirler. Sonsuz sayıdaki ayrıntı bu görüntüye eklenince, ortaya, hiç farkına varmadan bütün bir ömür boyunca aslı zannederek içinde yaşadığımız ama gerçekte sadece zihnimizde muhatap olduğumuz ve aslının sadece bir kopyası olan bir dünya çıkar.

Mesafe dediğimiz algı, bir çeşit üç boyutlu görme şeklidir. Görüntülerde mesafe ve derinlik hissini uyandıran şeyler ise perspektif, gölge ve hareket dediğimiz unsurlardır. Optik biliminde mekan (space) algısı denilen bu algı şekli, çok karmaşık sistemlerle sağlanır. Bu sistemi en basit şekliyle şöyle anlatabiliriz: Gözümüze gelen görüntü sadece iki boyutludur. Yani yükseklik ve genişlik ölçülerine sahiptir. Göz merceğine gelen görüntülerin boyutları ve iki gözün aynı anda iki farklı görüntü görmesi derinlik ve mesafe hissini oluşturur. Bizim her bir gözümüze düşen görüntü, diğer göze gelen görüntüden açı, ışık gibi unsurlar açısından farklıdır. Beyin bu iki farklı görüntüyü tek bir resim haline getirerek derinlik ve mesafe hissini oluşturur.

Uzaklık, bizim için yalnızca bir his olarak yaratılır. Biraz önce de belirttiğimiz gibi uzaktan geldiğini sandığımız bir insanla bizim aramızda aslında herhangi bir mesafe yoktur. Karşımızdaki kişi, bizim beynimizin içinde tek bir satıh üzerinde yaratılmaktadır. Algıladığımız mesafe hissi ise, yalnızca beynin yorumudur. Karşımızdaki insanın bizden uzakta olduğuna öylesine mutlak bir inancımız vardır ki, ona sesimizi duyurmak için yüksek sesle bağırır, ona yetişmek için tüm gücümüzle koşarız. Oysa ulaşmak istediğimiz insan, bizimle aynı yerdedir. Koşarak aştığımızı zannettiğimiz her santimetre karelik alan bizim beynimizin içinde var olan görüntünün parçasıdır. Aslında ne biz hareket ederiz, ne de karşımızdaki kişi bize yaklaşır veya bizden uzaklaşır. Her şey, beynimizin içindeki küçücük bir noktada bize yalnızca seyrettirilmektedir.

Örneğin gökyüzünde uçan bir uçağın bizden kilometrelerce uzakta olduğunu düşünürüz. Oysa o aslında, bizim yanı başımızda, beynimizin içindedir. Uçağa baktığımızda uçağın çıkardığı ses dalgasının ve o maddenin yaydığı ışık dalgalarının, gözümüze yansıyan frekansları ve boyutları sonucunda uçağın bizden binlerce kilometre uzakta olduğunu düşünürüz. Ancak beyin eğer 2 birim olan frekans ve boyutu 1 birim olarak algılasaydı, durum çok daha başka olurdu. Bu durumda, binlerce kilometre uzakta olduğuna emin olduğumuz uçağın, çok daha farklı bir mesafede olduğuna ikna olur ve bunun gerçekliğinden şüphe etmezdik.

İnsan, karşısındaki derinlik hissi içinde pek çok detay görür. Biraz ilerisinde elinde tuttuğu kitabı, onun daha ilerisinde televizyon, biraz daha uzakta pencere, daha ilerilerde pencereden görülen uçsuz bucaksız orman ve en uzakta ise Güneş'i görmektedir. Elleri, bacakları, gövdesi de bu görüntünün içindedir. Her birinin belirli bir perspektifi, gözlemlediği yerden

belli bir uzaklığı vardır. Ya da başka bir deyişle, o böyle algılamaktadır. Derinlik hissi, perspektif, gölgeler ve görüntünün içinde gördüğü kendi bedeni, gerçek bir dış dünya gördüğü konusunda kendisini ikna etmektedir. Oysa gözlemlediği kendi bedeni de dahil olmak üzere her şey, beyninin içindeki elektrik sinyallerinin bir etkisidir. Hemen karşısında duran kitap ile en uzakta zannettiği Güneş arasında bir mesafe yoktur. Bunlarla kendisi arasında da bir mesafe yoktur. Gözlemlediği her şey, beyninde oluşan tek bir görüntünün birer parçasıdır.

İki boyutlu bir retinada derinlik hissinin oluşması, iki boyutlu bir resim tuvalinde gerçekçi bir derinlik hissi oluşturmaya çalışan ressamların kullandığı tekniğe çok benzer. Derinlik hissini oluşturan bazı önemli unsurlar vardır. Bunlar; nesnelerin üst üste yerleşmesi, perspektif, doku değişimi, boyut, yükseklik ve harekettir. Ressamların tablolarında kullandıkları yöntem, beynimizde meydana gelen görüntü için de geçerlidir. Beynimizdeki iki boyutlu bir mekanda derinlik, ışık, gölge aynı metodla meydana gelir. Bir görüntüde ayrıntılar, yani ışık, gölge ve boyutlar ne kadar detaylı olarak işlenirse, o görüntü o kadar gerçekçi olur ve duyularımızı aldatır. Böylece biz üçüncü boyut olan derinlik ve mesafe varmış gibi hareket ederiz. Halbuki gördüğümüz bütün görüntüler bir film karesi gibi tek bir satıh üzerinde bulunur. Beynimizdeki görme merkezi son derece küçüktür! Bütün o uzak mesafeler, uzaktaki evler, gökteki yıldızlar, Ay, Güneş, havada uçan uçaklar, kuşlar gibi görüntüler bu küçük mekana sığdırılır. Yani sizin bakıp binlerce kilometre yukarıda dediğiniz bir uçakla, elinizi uzatıp tutabildiğiniz bardak arasında teknik anlamda bir mesafe yoktur, tümü beyninizdeki algı merkezinde tek bir yüzey üzerindedir.

Bu, müthiş bir yaratılış delili, muhteşem bir sanat, mükemmel bir eserdir. Allah, her bir insanın zihninde, bu mükemmel görüntüyü ve detayı, her an, kesintisiz olarak var etmektedir. İnsanın, karşısındaki üç boyutlu, derinlikli görüntünün varlığından şüphe edebileceği hiçbir eksiklik bulunmamaktadır. Bize ait dünya, sanki dışarıdaki aslının kopyası olarak sürekli yaratılmaktadır ve bu dünyaya ait her ayrıntıda, her sanatta, tüm bunların Sahibi'nin gücü, kudreti ve yaratma sanatı tecelli etmektedir. Tüm alemleri yaratan, bunların tümünü her insan için ayrı ayrı var eden, tüm varlıkların Sahibi ve Hakimi olan Yüce Allah'tır.

Allah ayetlerinde şöyle buyurur:

> **Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın her şeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle her şeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (Talak Suresi, 12)**
>
> **Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 99)**

Bizim İçin "Gerçek" Nedir?

> "Kendilerini gördüğümüz ve dokunduğumuz için ve bize algılarımızı verdikleri için nesnelerin varlığına inanırız. Oysa algılarımız sadece zihnimizde var olan fikirlerdir. Şu halde algılar aracılığıyla ulaştığımız nesneler fikirlerden başka bir şey değildirler ve bu fikirler, zihnimizden başka yerde bulunmazlar zorunlu olarak… Bütün bunlar mademki sadece zihinde var olan şeylerdir, öyleyse evreni ve şeyleri zihnin dışında varlıklar olarak hayal ettiğimizde, yanılmaların içine düşmüş oluyoruz demektir…"[65]
>
> George Berkeley

Herhangi bir varlığı görmemiz, onun sesini duymamız veya ona dokunmamız, dışarıdaki maddesel dünyanın niteliği hakkında hiçbir bilgi vermemektedir. Bizim için bir maddeyi madde yapan, onun fiziksel varlığına dair bize delil veren şey, onu algılıyor oluşumuzdur. Ama aslında bizim algı dünyamızda, algının gerçekleştiği merkez olan beynin içinde ne görüntü, ne ses, ne lezzet, ne de koku vardır. Beynin içi zifiri karanlıktır, beynin içi sessizdir. Beynin içinde kokuyu

algılayan, oluşan görüntüleri izleyen küçük varlıklar yoktur. Dolayısıyla, beynin içinde görüntülerin ve seslerin oluşması mantıksızdır, anlamsızdır ve bilimsel olarak imkansızdır. Ancak bizler, bu zifiri karanlık ve sessiz mekanın içinde, hayranlık uyandırıcı derecede mükemmel, renkli, hareketli ve net bir dünya görürüz. Bu öyle bir dünyadır ki, yalnızca beynimizin içinde oluşan bir algı dünyası olmasına rağmen, gerçekliği oldukça ikna edicidir.

Beyinde, dünyanın en mükemmel kamerasından daha kaliteli görüntü sağlayan, en gelişmiş üç boyutlu sinema ve televizyondan daha net ve renkli bir görüntü meydana gelmektedir. Beyinde, en gelişmiş müzik sisteminden daha mükemmel olan, daha net ve çok boyutlu, gerçeğinden ayırt edilemeyen sesler meydana gelmektedir. Yine beyinde, parfümün, gülün kokusu oluşmakta; sıcak, soğuk hissi mükemmel şekilde meydana gelmektedir. Bu kusursuz netlikteki dünya, Allah'ın dilemesi ile kesintisiz olarak bizlere sunulmaktadır.

Kalabalık bir pazar yerinde etrafına bakan insan, etrafta koşuşturmakta olan çocukları, alışveriş yapan birbirinden farklı insanları, rengarenk vitrinleri, yiyecekleri, yol boyunca dolaşıp duran sokak kedilerini, sıcak havayı, civardaki kafeteryalardan yükselen yemek kokularını aynı anda algılayıp hissedebilmektedir. Kimi zaman yanındaki kişiyle sohbete dalmakta, yanından geçen tanıdığı kişilere selam vermekte, etraftaki çiçekleri koklamaktadır. Ama aslında bu insan, sadece beyninin içinde oluşan bir görüntüyü izlemektedir. Etrafında gördüğü kalabalık, gözlemlediği detaylar, burnuna gelen hoş kokular, beyninin içindeki hayali ekranda oluşmaktadır. O ise, duyuları vasıtasıyla kendisine izlettirilen görüntüyü seyretmekte ve hissetmektedir. Bunların tümü, bu kişinin yaşantısıdır ama aslında her biri onun beyninde oluşan algılar bütününden başka bir şey değildir.

Gerçekte içinde bulunduğu ortam, yani bu dünyanın aslı, kişinin kendisine hissettirilen gibi midir? Bunu bilemeyiz. Gerçekten etrafında kalabalık insanların olup olmadığı veya çiçeklerin kokusunun bütün ortamı kaplayıp kaplamadığı konusuyla ilgili bir bilgi edinmemiz mümkün değildir. Bize gösterilen, yalnızca ortamın algıladığımız şeklidir. Bizim için dış dünya, yalnızca algıladığımız dünyadır. Organlarımızın bize ilettiği elektrik sinyalleri ortadan kalktığında, dışarıda bir dünya olmasına rağmen, bizim dış dünyamız da ortadan kalkacaktır.

Biz; bize iletilen, ulaştırılan ve gösterilen kadarını bilebiliriz. O da zihnimizin içinde olan bitenlerin tamamıdır.

Gerard O'Brien, dış dünya ile algıladığımız dünya kavramını şu şekilde açıklar:

> Bizim yaşadığımız dünyanın, bir anlamda kafalarımızın içinde oluşturulan dünyanın, gerçekte dünyanın aslı olup olmadığı ile ilgili bir soru akla geliyor. Çünkü eğer bir dizi teorisyenin benimsediği gibi dünyanın aslında beynimizde oluşturulduğunu kabul edersek, bu durumda bizim dünyada tecrübe ettiklerimiz ile deneyimlerimiz dışındaki gerçek dünya arasındaki benzerlik gerçek bir soru işareti olarak karşımıza çıkıyor. Eğer bizim dünyadaki deneyimlerimiz ile dünyanın gerçekte nasıl olduğu arasında büyük uyuşmazlıklar olduğunu düşünüyorsanız, bu durumda bizim gördüğümüz dünyanın ve deneyimlerimizin bir bakıma hayal olduğu düşünülebilir.[66] (vurgu orijinaline aittir.)

Şu durumda bize göre gerçek nedir?

İnsanın gerçeklik dediği şey, beyninin ve hislerinin dışında maddi olarak var olan bir gerçek dünyaya işaret eder. İnsan, bu dünyayı gözlemlese de gözlemlemese de bunun varlığına olan inancı tamdır. Sabah kalktığında kendi odasının içinde olduğundan emindir. Bürosunu ve bürosundaki bilgisayarının tam olarak bulundukları yerde olduklarını varsayar, ertesi sabah tekrar işe gittiğinde bunları burada bulacağından da emindir. Günün sonunda eve gitmek için yola çıktığında evinin orada olacağını farz eder. Arkadaşlarının, ailesinin, tanıdıklarının, akrabalarının, onları görse de görmese de var olduklarını kabul eder. Her gün yaşadığı ve tekrarladığı bu günlük tecrübelerin çoğu, tüm bu durumları sorgulamaya mahal vermemekte, hatta tam tersine tüm bunları teyid edecek şekilde gerçekleşmektedir.

Ama aslında bunların tümü zihnimizdedir. Bize hissettirilen şeylerdir. Dışarıda var olduğuna emin olduğumuz o maddesel dünyanın yalnızca hayali bir kopyasını görmekteyiz. Bizim dünyamızı, sadece sahip olduğumuz algılar meydana getirmektedir.

Susan Blackmore, beynin içindeki bu dünyayı, şu şekilde tanımlamıştır:

> Zihin, kişisel bir tiyatro gibidir. Ben, bu tiyatronun içinde, kafamın içinde bir yerlerdeyim ve gözlerimden dışarı doğru bakıyorum. Ama bu, çok duyulu bir tiyatrodur. Bu nedenle, dokunuşları, kokuları, sesleri ve hisleri de tecrübe edebiliyorum. Ayrıca ben, hayal gücümü de kullanabiliyorum. İç gözüm veya iç kulağım sayesinde zihinsel bir ekran üzerinde görüntüleri ve sesleri görünür hale getirebiliyorum. Bunların tümü benim bilincimi oluşturuyor ve "ben" bunları tecrübe eden izleyiciyim.[67]

Bizim gözlemlediğimiz dünya, yalnızca bir kopya dünyadır. Işıklarla donatılmış bir lunapark, beyinde oluşan bir kopya görüntüdür. Kaynağı yalnızca elektrik sinyalleridir. Çevremizdeki insanların, yakınlarımızın, etraftaki kuşların sesleri, beynimizin içinde oluşan kopya seslerdir. Kaynağı yalnızca elektrik sinyalleridir. Yediğimiz bir meyvenin tadı ve kokusu, beynimizde oluşan kopya lezzet ve kopya kokudan ibarettir. Meyvenin aslını yememiz imkansızdır. Beynimizdeki meyvenin her türlü özelliğinin kaynağı elektrik sinyalleridir. Hiçbir zaman Güneş'in gerçek sıcaklığını, denizin gerçek serinliğini ve bir buz parçasının gerçek soğukluğunu hissetmiş değiliz. Çünkü Güneş'in, denizin ve buzun asıllarına hiçbir zaman ulaşamadığımız gibi, onların bizde meydana getirdiği etkiler de yalnızca elektrik sinyalleridir.

Karşımızda duran su bardağı, aslında bizden uzakta değildir. Karşımızda durmamaktadır. O, beynimizin içindedir. Onun görüntüsünü beynimizin içinde görürüz. Bardağın cam yüzeyine dokunduğumuzu zannettiğimizde, aslında bardağın aslına dokunmayız. Çünkü dokunmayı hisseden parmaklar değil, beynimizdir. Bu durumda insan, hiçbir zaman gerçek bir bardağa dokunamaz. O bardaktaki suyu içemez. İçtiği su, yine insanın kendi beyninde oluşan algıların verdiği bir su içme hissinden ibarettir.

Ülkemizde de gösterime giren *What The Bleep Do We Know?* (Ne Biliyoruz ki?) belgesel filminde Atlanta Georgia'da Life Üniversitesi'nden tıp doktoru Joe Dispenza, "beyniniz şurada (dışarıda) olanla burada (beynin içinde) olan arasındaki farkı bilmez" diye belirtmekte, aynı belgeselde Fred Alan Wolf ise, "'burada' (beynin içinde) olandan bağımsız bir 'şurada' (dışarıda olan) yoktur"[68] demektedir.

Yaşadığımız hayat, söz konusu kopya algıların bir bütünüdür. Bunların gerçekçi görüntüsü ise oldukça aldatıcıdır. Biz, karşımızdaki kişinin de bizimle aynı şeyleri algıladığını düşünür, onunla bu konuda hemfikir olur ve algıladığımız dünyanın gerçek halini gözlemlediğimizi zannederiz. Oysa gördüğümüz ve duyduğumuz şeyler konusunda bizimle hemfikir olan karşımızdaki kişi de, bizim beynimizde oluşan bir görüntüden ibarettir. Ayrıca, onun algıladığı şeylerin bizimkinden farkının ne olduğunu hiçbir zaman bilemeyiz. Bizim için yeşilin nasıl bir şey olduğunu, ıhlamur kokusunun neye benzediğini ona tarif edebilmemiz mümkün değildir.

Bu durumda gerçek nedir? Joe Dispenza, konuyla ilgili olarak şu soruları sorar:

> Bilimsel deneyler gösterdi ki, eğer bir kişiyi alıp beynini belli PET taramalarıyla veya bilgisayar teknolojisiyle incelerken belli bir nesneye bakmalarını istersek beynin belli bölgeleri aydınlanıyor. Sonra gözlerini kapatıp aynı nesneyi hayal etmeleri istendiğinde, sanki o nesneye gerçekten gözle bakıyormuş gibi, beynin aynı bölgeleri aydınlanıyor. Bu, bilim adamlarının şu soruyu sormasına neden oldu: O zaman kim görüyor? Beyin mi görüyor? Yoksa gözler mi? Gerçek ne? Gerçek olan beynimizle gördüğümüz mü? Yoksa gözlerimizle gördüğümüz mü? Ayrıca gerçek şu ki, beyin çevresinde gördükleriyle hatırladıkları arasındaki farkı bilmez. Çünkü aynı özel sinir ağları ateşlenir. Bunun üzerine bilim adamları yine aynı soruyu sorar: Gerçek nedir?[69]

"What the Bleep Do We Know?" belgeselinde J. Z. Knight, gerçekliği şöyle tanımlamıştır:

> Bu gerçekliğe gerçek demeye izin verdik... hayal gücüyle... hareketsizliği kırmak ve onu biçiminde tutmak için ona "madde" diyoruz.[70]

Bizler, yalnızca bize ait olan bir algı dünyasının içinde yaşarız. Bu dünyadaki görüntüler, başka kimsenin bizimle paylaşamayacağı, kimsenin onaylayamayacağı görüntülerdir ve biz bu görüntüleri gerçek olarak kabul ederiz. Bu durumda, gerçek sadece bir hayal midir? Sadece bize hissettirilenlerden mi ibarettir? Kendi bedenimiz olarak

sahiplendiğimiz beden, kendi yaşamımız diye kabul ettiğimiz yaşam, bizim zihnimizde sadece bir hayal olarak mı var olmaktadır?

Bunların tümü gerçekten de birer hayaldir. Kendi beynimizin içinde var edilen bir hayal aleminin içinde varlığımızı sürdürürüz. Dışarıdaki gerçek dünyayı izlediğimizi düşünürüz. Ama aslında bizim için beynimizde yaratılan yepyeni bir dünya vardır ve bizim bunun dışına çıkmamız imkansızdır.

Filozof Geoff Haselhurst, bizim beynimizde oluşturduğumuz gerçeklik kavramı konusunda bilimin açıklamasız kaldığını şu sözlerle açıklar:

> İkinci olarak, (ve hayal kırıklığına uğratıcıdır ki) algılarımız bizi aldatırlar. Felsefeciler, binlerce yıldır zihnimizin algılarımızı temsil ettiğini ve bu nedenle bizim gördüğümüz, tattığımız ve dokunduğumuz dünyanın, bizim algılarımıza sebep olan gerçek dünyadan farklı olduğunu biliyorlardı. Renk algımız, zihnimizin nasıl belirli bir ışık frekansını temsil ettiğine çok açık bir örnektir. Dahası, eğer gerçekliği tanımlayacaksak, bunu algılarımızı meydana getiren gerçek varlıklardan yola çıkarak yapmamız gerekir, aslını tam temsil etmeyen duyularımızdan değil. Bu nedenle bilim, deneysellik üzerine kurulmuş olduğundan, gerçekliği tanımlama konusunda pek başarılı olmamaktadır.[71]

Peter Russell ise şu açıklamaları yapar:

> Öncelikle, modern fiziğin vardığı sonuçların bizim deneyimlerimizden veya gerçeklerden çok uzaklaştığını şaşırtıcı bulabiliriz... Ama bundan daha şaşırtıcı olan, insan beyninde oluşan gerçeklik görüntüsünün, her şeyin aslına uygun olan tam bir görüntüsü olmasıdır... Maddesel dünyadan bahsettiğimizde, genellikle onun altında yatan gerçekliği kastederiz – bizim "dışarıda" olarak algıladığımız dünyayı. Ama aslında biz sadece gerçeğin görüntüsünü tarif ederiz. Bizim tecrübe ettiğimiz maddesellik, hissettiğimiz katılık, bildiğimiz "gerçek dünya"nın tümü, zihinde yaratılan görüntünün parçalarıdır. Bunların tümü gerçeği yorumlama şekilleridir. Her ne kadar kulağa çelişkili gelse de, madde, zihinde yaratılan bir şeydir.[72] (vurgu orijinaline aittir.)

Bu durumda bizim için gerçek, dışarıda aslına hiçbir zaman ulaşamayacağımız madde değildir. Beynimizde bunların tümünün elektrik sinyallerinden oluşan bir görüntüsü meydana geldiğine göre, gerçek, bizim beynimizde oluşan dünya da değildir. Bu dünya tümüyle hayaldir, bir illüzyondur. Biz bu dünyayı izleyerek yanılır, aldanırız. Dolayısıyla "gerçek", bizim için ne dışarıda, ne de beynimizin içindeki görüntüdedir.

Peki bu durumu fark edip kabullenmek zor mudur? Fred Alan Wolf, insanların içinde yaşadıkları hayal dünyasına olan alışkanlıklarını ve "asıl gerçeklik" kavramından nasıl uzak durmaya çalıştıklarını şu sözlerle özetler:

> Bizler bilinçsizce içimizde gömülü olan bu sırrı saklama çabası içindeyiz... Bir başka deyişle, bizler bilinçsizce, her şeyin gördüğümüz şekilde olduğu illüzyonun altında yaşamayı seçiyoruz. Bu yalnızca benim veya sizin için geçerli olan önemli bir gerçek değil, bu evrenin varlığının en derin sırrıdır... Bunun (bu sırrı saklama çabasının) sonuç vermesinin tek nedeni, buna inanmakta hepimizin hemfikir oluşumuzdur. Eğer buna inanmayı bir dakika veya sadece bir saniye, hatta tek bir milisaniye kadar durdurursak ve bilincimizin bunu durduğumuzun farkına varmasını sağlarsak, bu sırrın açığa kavuştuğunu görürüz.
>
> Yaşantımızın bazı noktalarında, bir şekilde, bir yerlerde, sadece bir anlığına, bu büyük sırrın ortaya çıktığı zamanlar olur... Ama hiçbir zaman "yaşasın" diye bağırmayız. Tiyatro salonunda kimsenin şaşkınlıktan nefesi kesilmez. Tek bir yaratıcı eylem sırasında, bir şey hiçlikten ayırt edilir olur, ama kendimizi kandırarak bunu görmeyiz. Bu, bu şekilde devam eder. Etrafı alkışlar doldurmaz. Arkamıza dayanır, gösteriyi izler, derin bir nefes alır ve şöyle deriz: "Biz bunu hiçbir zaman çözemeyeceğiz, en iyisi sadece kabul edelim."
>
> ... Pek çoğumuz alışkanlık olarak bu konuda bilinçsiz şekilde kalır ve varlığımızın son nanosaniyesine kadar bu hayale sıkıca yapışmış olarak yaşarız. Okyanus ile yeryüzü arasındaki hava, yer ve su arasındaki sınıra bakarız. Kabaran kuma, suya ve havaya bakar ve farkları hatırlarız. Aynı şekilde, yaşamımızı görünmeyen bir zarın bizi

"oradaki dış dünyadan" ayırdığı oldukça rahat bir zan içinde geçiriyoruz. "İçeride", zihnimizin içinde, bizim hayal gücümüzün iç dünyasında, güvenlikte ve yalnızız. Hiçbir şekilde, hiç kimse veya hiçbir şey bizim zihin dünyamızın içine izinsiz giremez. Bedenimizdeki her duyu, bize sürekli olarak bunun gerçek olduğunu söyler, her birimiz yalnızızdır. "Dışarıdaki" ve "içerideki" dünyaları birbirinden ayıran algısal gösterilerimizle yüzleştirecek her türlü bilgiyi, her düşünceyi, her algıyı, her hayali hikayeyi inkar ederiz. Bize farklı bir hikaye anlatan kişilere şüpheyle bakar ve muhtemelen onların yanlış yola sapmış olduğunu düşünür, hatta deli olduklarına kanaat getirerek onları başımızdan atmaya çalışırız.[73]

Beynimizde oluşan dünyanın gerçek olmadığını kavramak ve bunu kabullenmek, bir materyalist için oldukça zordur. Ama bu, bugün bilimin doğrulamış olduğu bir durumdur. Buna rağmen, Fred Alan Wolf'un da belirttiği gibi, bu büyük gerçek görmezden gelinir. Bir hayal dünyasında yaşamakta olmamız, sıradan bir bilimsel buluş gibi yansıtılır ve çözülemeyen bir problem olarak kabul edilir. Bunun tek nedeni, bizim için "gerçek" olanın, materyalist zihniyet için "kabul edilemez" oluşudur. Materyalistlerin kabul edemedikleri ve bilim adamlarının arayıp durdukları bu "gerçek", insana ait *ruhtur*. Bu dünyada mutlak olan ve ahirette sonsuza kadar varlığını sürdürecek olan insan ruhudur. Bu ruhu insana veren Allah'tır. İnsanın dışında var olan madde de, insanın kendi bedeni de, zihninde meydana gelen hayatı da bir gün yok olup gidecektir. Baki ve Mutlak olan, Yüce Allah'ın dilediğine verdiği Kendi emrinden olan "ruh"tur.

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti.

"Onu bir biçime sokup, ona Ruhum'dan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (Sad Suresi, 71-72)

Adnan Oktar Sohbetler

Biz Sadece Maddenin Bize Gösterilen Halini Biliriz, Maddenin Gerçek Halini Allah Bilir

ADNAN OKTAR:... Hayat kısa, imtihan süresi kısa. Akıllı davranılırsa şu kısacak hayatımızda İslam ahlakının dünyaya hakim olduğunu göreceğiz. Asıl olan ahirettir. Çok muazzam bir imtihan sistemi kurmuş Allah. Ben eskiden ortaokuldayken bilmiyordum mesela, bir kalemin iman hakikati olduğunu bilmezdim ben. Bunu insanlar yapıyor zannediyordum. Bir de baktım, beynimin içinde görüyorum. Beynimin içinde bir güç gösteriyor bana bunu. Kalem nerede diyoruz? Dışarıda. Kalemin dışarıda olduğuna iman ediyoruz biz sadece. **Hiç kimse kalemin dışarıdaki halini bilmiyor. İnanç olarak kabul ediyoruz.** Kuran'ın bize hükmü olarak, Allah var dediği için kabul ediyoruz. Yoksa dışarıdaki şeklini hiç kimse bilmiyor. Sadece beynimizdeki şeklini görebiliyoruz. Bize ait bilgi, bunun dışında hiç bir bilgi yok. Sıfırdır. Darwinistler de konuşuyor ya, beynin dışında verilen hiçbir bilgiyi konuşmuyorlar. "Laboratuvar" şartlarında diyor. Laboratuvar nerede diyorsun? "Dışarıda" diyor. Dışarı nerede? "Beynimin içinde görüyorum" diyor. Beyninin içinde görüyorsun laboratuvarı. **Dışarıdaki laboratuvarı gören oldu mu hiç? Yok.** Biz ona iman ediyoruz, sadece iman ediyoruz. Dışarıdaki varlığına iman ediyoruz, o kadar.

Varlık olarak hiç kimsenin şu ana kadar dışarıdaki maddenin hakikati hakkında hiçbir bilgisi yok. Sadece biz fizik biliminden görüntü olarak saydam olduğuna inanıyoruz bilimsel olarak, varlığına inanıyoruz, saydam olduğuna ve ışıksız olduğuna inanıyoruz. Siyah karanlık olduğuna ama aydınlatılırsa da saydam olduğuna inanıyoruz. Renkli değil. Dışarıda böyle bir maddenin var olduğuna iman ediyoruz. Ama bizim pratik olarak doğrudan yaşadığımız sadece bunun görüntüsü. Görüntüyü de Allah veriyor bize üç boyutlu olarak. Gözün içi, damarlarla dolu, koca koca. Gözün içindeki, pelte kıvamında, bulanık bir sıvıdır. Jöle kıvamında, içi kan damarlarıyla dolu. Şu görüntünün netliğine bakın. En kaliteli objektif de olsa, en kaliteli kameralardan da baksak böyle bir görüntü elde edemeyiz. Beynin içinde gördüğümüze biz hayat diyoruz, ev diyoruz. Hem görüntüde derinlik var, hem seste derinlik var. "Ses şuradan geliyor" diyoruz. Teypte olduğunda yer tespiti mümkün değil. Ama kulağımızla olduğunda her nerede ise yeri biliyoruz.

(13 Mart 2012 tarihli röportaj / www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

Rüyadaki Gerçeklik

Rüya gördüğümüz sırada, aslında hiç kimseyle konuşmayız. Hiç kimseyi görmeyiz, gözlerimiz kapalıdır. Koşmayız, yürümeyiz. Karşımızda ürküp kaçmamıza neden olan varlıklar veya güzelliğini izlediğimiz yemyeşil ve geniş bir çimenlik veya aşağıya bakmaya korktuğumuz dev gökdelenler veya kalabalık insan toplulukları yoktur. Bizler, karşımızda tüm bu görüntüler varken, aslında yatağımızda yalnız başımızayız. Etrafımızda olduğunu zannettiğimiz kalabalığın çıkardığı şiddetli gürültü, sessiz odamızda bize hiçbir zaman ulaşmamaktadır. Hızla koştuğumuzu zannettiğimiz bir anda aslında neredeyse hiç hareket etmemekteyiz. Yanımızdaki insan ile hararetli bir konuşma yaparken aslında ağzımızı bile açmayız. Ama rüya gördüğümüz sırada, tüm bunları net olarak yaşarız. Çevremizdeki insanlar, ortam, yaşadığımız olaylar o kadar gerçekçidir ki, rüya sırasında bunları gerçekte yaşadığımızdan hiçbir zaman şüphe duymayız.

Rüyamızda bize araba çarptığını görebilir ve bununla ilgili hisleri net olarak algılayabiliriz. Araba yaklaşırken hissettiğimiz korkuyu, arabanın geliş şeklini ve hızını, bize çarptığında bedenimizde meydana gelen acıyı gerçekte olduğu şekilde yaşar ve bu olayın gerçekliğine dair hiçbir kuşku duymayız. Havanın sıcaklığı, insanların bakışları, giydiğimiz kıyafetler, her şey son derece gerçekçidir. Ama aslında bunların hiçbirini yaşamamışızdır. Bize ulaşan hiçbir ışık, hiçbir ses yoktur. Görüntünün, sesin, kokunun oluşması için hiçbir sebep yoktur. Dış dünya dediğimiz kavram, yok olmuştur. Sadece zihnimizde yaşanan bir hayat vardır. Ama bunun bu şekilde olduğunun farkında olmayız. Rüya gördüğümüz sırada bize tüm bunların bir rüyadan ibaret olduğu hatırlatılacak olsa, buna ihtimal vermez, içinde yaşadığımız dünyanın gerçekliğine oldukça ikna oluruz. Bizim için, rüya sırasında gördüğümüz, kokladığımız, dokunarak hissettiğimiz ve duyduğumuz şeylerin kesin bir gerçekliği vardır. İşte bu nedenle, rüya sırasında korkularımız, sevinçlerimiz, endişelerimiz gerçektir. Bütün fiziksel deneyimleri, uyanıkken yaşadığımız şekli ile yaşarız. Rüya sırasında, rüyada olduğumuzdan şüphelenmemizi gerektirecek hiçbir delil söz konusu değildir.

Rüya örneği, bize ait dış dünyanın bir algıdan ibaret olduğu gerçeğini kanıtlamak için oldukça etkili bir örnektir. Rüya sırasında insan, çevresindekilerin gerçek olmadığına ikna olamadığı gibi, gerçek hayat dediği bu dünya içinde yaşarken de, bunun yalnızca zihnimizde algılanan bir gerçeklikten ibaret olduğuna ikna olmakta oldukça zorluk çeker. Oysa "gerçek hayat" dediğimiz görüntüleri algılayış biçimimiz, rüyaları algılayış biçimimizle tamamen aynıdır. Her iki görüntü de zihnimizde oluşur. Her iki görüntüyü de izlerken bunların gerçekliğinden şüphe duymayız. Oysa rüyaların gerçek olmadığına dair elimizde gerçek bir delil vardır. Rüyadan uyandığımızda, "demek ki gördüklerim sadece bir rüyaymış" deriz. Öyle ise, şu anda gördüklerimizin bir rüya olmadığını nasıl ispatlayabiliriz?

Allah, ayetlerinde bu gerçeği şöyle haber verir:

> **Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler. Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". (Yasin Suresi, 51-52)**

Şu anda bunun ispatı, bize bilimsel olarak verilen delillerdir. Rüyadan uyanacağımız an ise, yaşamımızın sona ermesi ile başlayacaktır. Şu durumda, asıl doğru olan bu dünyanın bizler için sadece bir hayal, bir rüya gibi zihinde yaşandığını kabul edip ona göre davranmaktır.

Peter Russell, rüyadaki gerçeklik ile yaşadığımız dünyaya ait gerçekliği şu şekilde karşılaştırır:

> Dünya algımız, "dışarıda" olanın oldukça ikna edici bir görüntüsüdür. Ama bizim gece gördüğümüz rüyalardan daha "dışarıda" olan hiçbir şey yoktur. Rüyalarımızda etrafımızda görüntülerin, seslerin ve hislerin olduğunun farkında oluruz. Kendi bedenimizin farkında oluruz. Düşünür ve karar veririz. Korkuyu, kızgınlığı, mutluluğu ve sevgiyi yaşarız. Diğer insanları, bizimle konuşan ve bizimle etkileşim içinde olan ayrı ayrı kişiler olarak algılarız. Rüya, bizim etrafımızdaki "dışarıdaki" dünyada gerçekleşiyor gibidir. Sadece uyandığımızda, bütün bunların rüya olduğunu anlarız – her şey zihnimizde yaratılmaktadır.

"Bu sadece rüyaymış" dediğimizde, bu deneyimlerimizin fiziksel bir gerçekliğe dayanmadığını kastederiz. Bunlar; hatıralardan, umutlardan, korkulardan ve diğer faktörlerden oluşmaktadır. Uyanık haldeyken, bizim dünya görüntümüz, kendi fiziksel çevremizden aldığımız duyusal bilgilere dayanmaktadır. Bu durum, uyanıkken yaşadığımız deneyimlere bir tutarlılık ve rüyalarda olmayan bir gerçeklik hissi verir. Ama gerçekte, uyanıkken yaşadığımız deneyimler de, rüyalarımızda olduğu kadar zihnimizin ürünüdür.[74]

Descartes ise bu gerçeği şu şekilde tanımlamıştır:

Rüyalarımda şunu bunu yaptığımı, şuraya buraya gittiğimi görürüm; uyanınca da hiçbir şey yapmamış, hiçbir yere gitmemiş olduğumu, uslu uslu yatakta yattığımı anlarım. Benim şu anda rüya görmediğim, hatta bütün hayatımın bir rüya olmadığı güvencesini bana kim verebilir?[75]

Elbette ne etrafımızdaki insanlar, ne de algılarımızın sahibi olan biz şu anda yaşadığımız hayatın bir rüya olmadığı güvencesini hiçbir zaman veremeyiz.

Rüya sırasında bir buza dokunduğumuzda, onun soğukluğunu, ıslaklığını, şeffaf görüntüsünü beynimizde mükemmel şekilde algılarız. Bir gülü kokladığımızda, gülün kendine has kokusunu kusursuz şekilde hissedebiliriz. Bunun nedeni, bir gülü gerçekte koklarken de, onu rüyamızda gördüğümüzde de beynimizde aynı işlemlerin meydana gelmesidir. Bu durumda, hangi durumda gülün gerçek görüntüsü ve gerçek kokusu ile muhatap olduğumuzu bilemeyiz. İşin aslı ise, her iki durumda da gerçek gül ile muhatap olmadığımız ve her iki durumda da gülün görüntüsünün de kokusunun da beynin hiçbir yerinde var olmadığıdır. Bu durumda her ikisi de gerçekliği temsil etmemektedir. Gerald O'Brien, bu durumu şu sözlerle tarif etmiştir:

Yatağımızda uyuyoruz, gözlerimiz kapalı, ama yine de birçoğumuz çok canlı görsel deneyimler yaşıyoruz. Bu görsel deneyimlerde insanların bulunduğu bir dünyadayız, çevremizde olaylar oluyor ve biz bu rüyayı görürken, bu ortam, bir biçimde bize gerçekten dünyadaymışız gibi görünüyor. Şimdi bu gerçekten önemli, çünkü bize beyinlerimizin aslında görme deneyimini rüyalarımızda olduğu şekilde üretme yeteneği olduğunu gösteriyor. Bu da bazı felsefeciler ve zihin üzerinde çalışan teorisyenler için genel anlamda şunu gösteriyor, belki de bizler uyanıkken ve dünyayı gözlemlerken, yanlış bir anlayışa sahibiz. Belki de gerçekten tüm deneyimlerimizi, dünyayla ilgili tüm görsel tecrübelerimizi bir biçimde beynimiz şekillendiriyor ve **bizim dünyayla doğrudan bağlantı halinde oldu ğumuz ile ilgili genel kabul tümüyle yanlış**.[76]

İnsan rüya gördüğü sırada, bir rüyada olduğunu bilse, üzerine doğru gelen araba onu korkutmaz, elde ettiği mal ve paranın geçici olduğunu bilir, bunun için hırs yapmaz. Sahip olduğu nimetlerin ve güzelliğin, uyanması ile son bulacağını bilir, büyüklenmez. Rüya sırasında, insanların kendisine karşı olumsuz tutumları ve tavırları bir öneme sahip değildir. Çünkü hem bu ortamın hem de bu insanların gerçek olmadıklarını bilir. Rüya sırasında, mutlaka rüyadan uyanacağını bilir; işte bu yüzden dünyevi hırsların peşinde koşmaz, dünyevi huzursuzluklara yanaşmaz, bu yaşamı hiç bitmeyecek zannedip menfaat peşinde koşmaz. Rüya ortamının dışında gerçek bir hayat olduğundan emindir. İşte bu nedenle, rüya gördüğünü bilen bir insan için rüya sırasında içinde bulunduğu ortamın hiçbir önemi ve değeri yoktur.

Rüya için verebileceğimiz bu örnek, gerçek hayat olarak adlandırdığımız bu hayat için de geçerlidir. Bu hayatın gerçek olmadığını, yalnızca bir algı olarak gösterildiğini bilen bir kişi için, burada dünyaya yönelik olarak yaşadıklarının ve duyduklarının hiçbir önemi yoktur. Çünkü tıpkı rüyada olduğu gibi, gerçek olmayan bir hayatın içinde yaşarken, bunun sahteliğini fark etmiştir. Kendisinden menfaat gözetmek isteyen kişilerin gerçekte var olmadıklarını, çevresindeki aldatıcı güzellik ve metaların gerçekte bir hayalden ibaret olduğunu artık bilmektedir. Dolayısıyla, dünyada var olan şeyler üzerinde hırs yapmasının, menfaat edinmek için çaba sarfetmesinin bir anlamı yoktur. Gelip geçici bir rüyanın içinde yaşamaktadır ve asıl hayatın bundan sonra başlayacağını bilmektedir.

Yazar Remez Sasson, konuyla ilgili olarak şu sözleri söylemektedir:

Bu sanki bir film gösterimi gibidir. Filmi seyreden kişi, karakterlere ve ekranda olanlara tamamen kendisini kaptırmıştır. Kahramanlarla birlikte mutlu olur veya üzülür, sinirlenir, bağırır ya da güler.

Eğer belirli bir anda ekranı artık izlememeye karar verirse ve dikkatini oynayan filmden geri çekmeyi başarabilirse, filmin meydana getirdiği illüzyondan sıyrılarak kendine gelir. Film makinesi ekrana görüntüler vermeye devam edecektir. Ama o artık bunun sadece filmden ekrana yansıtılan ışık olduğunu bilmektedir. Ekranda gördükleri gerçek değildir, ama yine de oradadır. Filmi izleyebilir veya gözlerini ve kulaklarını kapatmaya ve ekrana bakmamaya karar verebilir.

Bir film seyrederken, herhangi bir anda makaranın sıkışması veya elektrik kesintisi yüzünden filmin durduğu oldu mu? Televizyonda ilginç, sürükleyici bir film seyrederken aniden araya reklamlar girdiğinde size ne oluyor? Etrafınızdaki illüzyondan kurtularak kendinize geliyorsunuz. Siz uyurken ve rüya görürken, birisi sizi kaldırsa, bir dünyadan başka bir dünyaya sürüklenmiş olduğunuzu hissedersiniz. Bu, bizim gerçeklik dediğimiz dünyada da böyledir. Bundan uyanmak mümkündür.[77]

Yaşadığımız dünya da, tıpkı rüyalar gibi hayal görüntülerden, hayal kokulardan, hayal tatlardan ve hayal hislerden oluşmaktadır. Elbette, bu hayatın sonu gelmeden evvel isteyen bu rüyadan uyanıp gerçekleri görebilir. Bu rüyadan uyanmak, gerçek olanın bu dünya olmadığını fark etmek, asıl gerçekliğin ahiret olduğunu anlamayı sağlayacaktır. Ahireti kavrayan bir kişi ise, dünyanın geçiciliğinin farkında olur, ahirette kurtuluşa ermek için Allah'ı razı etmesi gerektiğini bilir ve bu amaç uğruna yaşamaya başlar. İnsana dünyada ve ahirette sonsuz nimetleri getirecek olan gerçeklerden biri, işte budur. Ayetlerde, kıyamet gününde uyandırılan insanlar şu şekilde haber verilmektedir:

Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin (gerçekleştiği) gündür. (Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. "Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir." (Kaf Suresi, 20-22)

Beyinde Algı Bozuklukları ve Farklı Bir Dış Dünya

Dünyanın gerçek görüntüsünü gördüğümüze dair bizi ikna eden beş duyumuz, söz konusu algıları meydana getiren elektrik sinyallerinden mahrum kaldığında, dış dünya da ortadan kalkar. Bu, bilimsel bir gerçektir. Beş duyu, ancak elektrik sinyalleri yoluyla bize bilgi verir. Dış dünyada herhangi bir bilgi olsa, fakat ilgili elektrik sinyalleri bize ulaşmasa, bundan haberimiz olmayacaktır.

Beyinde algı yanılmaları, bu gerçeği bize açıkça gösteren en önemli delillerdendir. Örneğin karşımızdaki odaya bakar ve odanın tamamını mükemmel şekilde gördüğümüzü zannederiz. Ama gerçek bu şekilde değildir. Karşımızdaki odanın küçük bir noktasını hiçbir şekilde göremeyiz. Bu, sadece bu odayla sınırlı bir durum değildir. Baktığımız her yerde o kayıp alan mutlaka vardır. Hayatımız boyunca gördüğümüz görüntü karelerinin her birinde aslında o küçük noktayı hiçbir zaman görememişizdir. Bu, her insanda var olan "kör noktadır".

Bu körlüğün sebebi, gözü beyne bağlayan sinirlerin gözün bir noktasında bulunmamasıdır. Ancak buna rağmen, karşımızdaki görüntüyü daima eksiksiz görürüz. Bunun nedeni, beynin tamamlayıcı özelliğidir. Kör nokta nedeniyle görünmeyen alan, beynin "boyama" ve arka plandaki diğer görüntüler ile "tamamlama" yeteneği nedeniyle görünür hale gelir. Bu, aslında olağanüstü bir durumdur. O noktada bizim için gerçek anlamda hiçbir şey yoktur. Beynin orada var ettiği şey tamamen hayalidir. Ve biz, o noktayı "göremediğimizi" asla bilmeyiz. Beyin kör noktayı, orada olması gerektiğine karar verdiği en iyi tahminle, yani arkadaki fonla doldurur. Bu tahminin nasıl oluştuğu, bilim adamları için hala bir soru işaretidir. Kaliforniya Üniversitesi, Psikoloji Bölümü ve Nörobilim Programı profesörü ve Beyin ve Algılama Merkezi Başkanı Vilayanur S. Ramachandran, bu sırrı şu şekilde tanımlar:

> Örneğin kör noktanızı bir karenin köşesine "hedeflemeye" çalışabilirsiniz. Diğer üç noktayı fark eden görme sisteminiz eksik köşeyi tamamlayacak mı? Bu deneyi kendinizde uyguladığınızda aslında köşenin gözden kaybolduğunu, "ısırılmış" ya da bulanıklaşmış olduğunu göreceksiniz. Görünüşe bakılırsa kör nokta üzerinde tamamlama yapan sinir mekanizması köşeler ile başa çıkamıyordur, doldurulabilecek veya doldurulamayacak şeylerin bir sınırı vardır.[78]

Peki beyindeki bu tamamlama işlemi üzerinde bizim bir tercihimizin olması mümkün müdür? Ramachandran, bu soruya da şu cevabı verir:

> Görmeyle bağlantılı eksikleri tamamlama çok farklıdır. Kör noktanızı bir halı deseni ile doldurduğunuzda, bu noktayı neyin tamamladığıyla ilgili tercihleriniz yoktur, zihninizi bu konuda değiştiremezsiniz. Görsel boşlukları doldurma görevini görmeyle ilişkili nöronlar yerine getirir. Onlar bir kez karar verdikten sonra onların bu kararı geri çevrilemez: Diğer beyin merkezlerine bir kez "evet, bu kendini tekrar eden bir desendir" veya "evet, bu düz bir çizgidir" talimatları gittiğinde, algıladığınız şeyi geri alamazsınız.[79]

Biz bir masaya bakarken, görme sistemimiz masanın öncelikle kenarları hakkında bilgi edinmekte ve masanın çizili haline benzer bir temsili resmini zihnimizde meydana getirmektedir. Görme sistemi, bunun ardından masanın rengini ve malzemesini seçer. Bunlar, "tamamlama" işlemi için önemli unsurlardandır. Edinilen bu bilgiler sonrasında beyin, karşısındaki görüntü ile ilgili genel bir tahmin yapar. Beynimiz, karşımızdaki görüntünün her detayını incelemek zorunda kalmaz ve detaylı hesaplamalara girişmez.[80] Beynimiz, karşımızda, "ihtimal dahilinde" olan görüntüyü var etmiştir.

Dolayısıyla beyin, bizde var olduğuna inandığımız bir illüzyon meydana getirir. Söz konusu kör noktadaki görüntü, karşımızdaki gerçek görüntü değildir. Ama biz bunun farkında olmayız. Fakat ilginç olan, görüntünün bütününün gerçek olduğuna dair de hiçbir kanıtımızın olmamasıdır. Gerçekte kör noktadaki var olmayan görüntü de, tıpkı diğer görüntüler kadar gerçektir. Günlük hayatımızda sahip olduğumuz kör noktanın nerede bulunduğunun farkında bile olmayız. Bu durumda gün içinde edindiğimiz görüntülerin de birer hayal olup olmadığını bilemeyiz. Bize "gerçekçi" görünmeleri, gerçek olduklarına inanmak için yeterli değildir.

Beyindeki diğer algı yanılmaları veya algı bozuklukları da bu gerçeği delillendirmektedir. Bunlardan biri kortikal renk körlüğüdür. Eğer beynin her iki yarım küresinde de renklerle ilgili bölüm olan V4 hasar alırsa, söz konusu hastalık ortaya çıkar. Bu hastalığa sahip olan kişiler dünyayı grinin gölgeleri şeklinde görürler. Her şey sanki siyah beyaz bir film gibidir. Ama gazete okumak, insanların yüzünü tanımak veya hareketleri ve yönleri seçebilmek konularında hiçbir problemleri yoktur.[81] Buna karşılık eğer orta temporal alan (MT) hasar görürse, hasta hala kitap okuyabilir, renkleri görebilir ama bir şeyin hangi yöne doğru gittiğini ve hangi hızda gittiğini anlayamaz. Prof. Ramachandran, bu konuyla ilgili şunları yazmıştır:

> (Beyinde), bir ya da daha fazla alan hasar gördüğünde birkaç nörolojik hastada gözlemlenen çelişkili zihinsel durumlar ile karşılaşırsınız. Bunların içinde nörolojik anlamda en bilinen örneklerden birisi "hareket körlüğü" bulunan İsviçreli bir kadın (ona Ingrid diyeceğim) ile ilgilidir. Ingrid'in beyninde orta temporal (MT) alanda çift taraflı bir hasar meydana gelmişti. Birçok açıdan normal görüyordu, cisimlerin şekillerini söyleyebiliyor, insanları tanıyabiliyor ve hiçbir sorun olmaksızın kitap okuyabiliyordu. Fakat koşan bir insana ya da yolda ilerleyen bir araca baktığında, düzgün ve sürekli hareketler görmek yerine hareketsiz, hızla yanıp sönen kesik ve ani hareketler görüyordu. Gelen arabaların modelini, rengini ve hatta plakalarını tespit edebilmesine rağmen, onların hızını tahmin edemediği için caddenin karşısına geçmekten korkuyordu. Birisiyle yüz yüze konuşmanın telefonla konuşmaya benzediğini, çünkü normal bir konuşma sırasında kişinin yüz ifadesinin değiştiğini görmediğini söylüyordu. Hatta bir fincan kahve ikram etmek bile büyük bir sıkıntı vesilesiydi, çünkü sıvı kaçınılmaz olarak taşıyor ve yere saçılıyordu. Ne zaman yavaşlaması ve ne zaman kahve cezvesinin açısını değiştirmesi gerektiğini bilemiyordu, çünkü sıvının fincanın içinde ne hızla yükseldiğini öngöremiyordu. Bu beceriler sizin ve benim için çok zahmetsiz olabilir ve bunları oldukça doğal karşılarız. Fakat ancak bir şey ters gittiğinde, örneğin bu alan hasar gördüğünde görmenin ne kadar karmaşık olduğunu anlamaya başlarız.[82]

Halisünasyonlar da, algı yanılmalarının bir diğer örnekleridir. Genellikle beyinde meydana gelen bir hasar, çeşitli ateşli hastalıklar, kullanılan ilaçlar veya yaşlılık ve bunama sonucunda oluşan halisünasyonlar, kişinin, karşısında aslında var olmayan şeyleri var olarak algılamasıdır. Halisünasyonlar, kişilerin etraflarında olmayan görüntüleri görmeleri ve olmayan sesleri duymaları şeklinde meydana gelir. Bu kişiler, halisünasyon gördüklerinde bilinçli ve uyanık durumdadırlar. Görüntülerin, gören kişi için gerçekliği oldukça ikna edicidir.

Saydığımız sendromlar, beyinde meydana gelen hasarlar veya başka sebepler sonucunda oluşan hastalıklardan sadece birkaç tanesidir. Bu hastalıklar sonucunda, insanların bazıları olmayan görüntüleri görmekte, gerçekte görmediği ama kendisi için çok net olan bir hayat yaşamaktadır. Bazıları için dışarıdaki renkler bambaşkadır. Gördüğümüz rengarenk dünya onlara neredeyse siyah-beyaz bir film gibi görünür. Eğer gerçekten dış dünyanın kendisi ile muhatap isek, eğer yaşadığımız dünya beynimize gelen elektrik sinyallerinden ibaret değilse, bu durumda bu insanlar neden farklı bir algıya sahiptirler? Dış dünya eğer "tek"se, neden onlar da dış dünyayı bizim algıladığımız şekilde algılamamakta, neden aynı şeyleri aynı şekilde görememektedirler?

Tüm bunların açıklaması şudur: Bizler, dış dünyayı mükemmel şekilde algıladığımızdan ve algılarımızın bir bütün olduğundan şüphe etmeyiz. Ama kimi zaman halisünasyon gören bir kişi için de aynı şey geçerlidir. O da gördüğü hayali görüntülerin gerçekte var olduğunu düşünmektedir. Bu durumda, beynimizde oluşan dış dünyanın neye benzediği veya diğer kişilerin algılarından farklı olup olmadığı konusunda söyleyebileceğimiz hiçbir şey yoktur. Bu, 21. yüzyılın bilimi ile hiçbir şekilde test edilemeyecek, deneylerle saptanamayacak bir gerçektir. Her birimiz için var edilen dünyanın nasıl bir dünya olduğunu bilmemiz imkansızdır. Bizler, bu dünyanın içinde, yalnızca bize algılatılanlarla muhatap oluruz. Bunların dışına çıkmamız, bunun fazlasını düşünmemiz mümkün değildir.

Duyularımızla iletilen elektrik sinyalleri, bizim için dış dünyanın kopyasını meydana getirirler. Ama temelde, bu dış dünyayı algılayan, algıladığı şeylerden anlam çıkaran, endişelenen, sevinen, üzülen, heyecanlanan, düşünen, tanıyan, analiz yapan bir "benlik" bulunmaktadır. "Ben" dediğimiz bu varlık, acaba beynin içinde bir yerlerde midir? Nöronların birbirleriyle etkileşimleri bizi düşündürüp mutlu eder mi? Çalan bir müzikten hoşlanmamızı sağlar mı? Bu etkileşim, bir manzaraya bakmaktan veya lezzetli bir yemeği yemekten zevk duymamızın kaynağı mıdır?

Elbette akıl ve vicdan sahibi bir insan bunların hiçbirine "evet" cevabı veremez. Benliğimiz, beynin tamamen dışında bir şeydir ve bunun adı "ruh"tur.

Sana ruhtan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbim'in emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (İsra Suresi, 85)

BENLİĞİMİZİN KAYNAĞI BEYİN DEĞİLDİR

Mükemmel Donanımı ile İnsan Beyni

Önceki bölümlerde detaylarına değindiğimiz algılar dünyası, elektrik sinyalleri yoluyla meydana gelen yapay bir dünyadır. Peki bu sinyalleri yorumlayıp, onları tanıdığımız bir dostumuza, güzel bir çiçeğe, uçsuz bucaksız bir manzaraya, annemize, sokakta oynayan çocuklara, sevimli bir yavru kediye dönüştüren beynimiz midir?

Teknik anlamda sinyallerin beyinde yorumlandığı doğrudur. Materyalistler buradan yola çıkarak, bir beynin içindeki nöronlardan ibaret olduğumuzu ve yaşadığımız dünyanın bu nöronların birbirleri ile olan iletişiminin bir sonucu olduğunu

iddia ederler. Düşünen, gülen, sevinen, karşısındaki insanı tanıyan, yorum yapabilen varlığın, DNA'yı keşfeden materyalist evrimci fizikçi Francis Crick'in deyimiyle, "bir nöron yığını" olduğunu savunurlar.[83] Bir materyalist için insanın nasıl düşündüğü ve algılardan nasıl anlam çıkardığı önemli değildir. Önemli değildir, çünkü bunlar için yapabileceği bir açıklama yoktur. Ona göre her şey, maddesel anlamda incelenmelidir. Oysa bu, insanları Allah inancından uzaklaştırmak için ortaya atılmış büyük bir yalandır.

Bunu daha detaylı açıklayabilmek için beyni genel hatlarıyla tanımak yerinde olacaktır.

İnsan beyni dünyanın en kompleks yapılarından biridir. Yeni doğmuş bir bebeğin beyni 100 milyar sinir hücresine sahiptir. Bu miktar, bir beynin sahip olabileceği en fazla nöron (sinir hücresi) sayısıdır. İnsan beyninde nöron sayısı hiçbir zaman artmaz, zaman ilerledikçe sadece azalır. Nöronlar sinir sisteminin en temel ve işlevsel yapı birimleridir. Her nöron diğer nöronlarla binden on bine kadar bağlantı yapar. Bunların birleştiği noktalara ise sinaps adı verilir. Bu noktalar, bilgi alışverişinin yapıldığı yerlerdir. Profesör Ramachandran'a göre; "beyin aktivitesinin muhtemel permütasyonları ve kombinasyonları, yeryüzünün başlangıcındaki bilinen tüm parçacıkların sayısını geçmektedir."[84]

Beyindeki bir sinir hücresi, hücrenin metabolizmasını sürdürmesi, proteinleri sindirmesi ve hücrelerdeki işlemlerin yapılabilmesi için gereken tüm yardımcılara sahiptir.

Bir nörondan sayısız dallara ayrılmış dokungaçlar çıkar. Bunlara dentrit adı verilir. Dentritlerin yaşamdaki en büyük işlevleri diğer nöronlardan gelen elektromanyetik mesajları almak ve mesajları, bunların ait olduğu hücrelere götürmektir. Dentritler, hücreden ayrıldıkları noktada nispeten kalındırlar ama daha sonra düzinelerce hatta yüzlerce dala ayrılırlar. Çok daha incelirler ve her defasında daha da incelirler. Dentritlerin sayısı, hücrenin fonksiyonuna bağlı olarak değişir.

Nörondan ayrılan bir başka uzantı daha vardır. Buna akson adı verilir. Bunun görevi, diğer nöronlara bilgi taşımaktır. Bu bilgi, elektrik akımı şeklinde olur. Beyinde, özellikle nörokimyasallar için saklama depoları bulunmaktadır. Bu keseler, mesajları devredeki bir sonraki hücreye taşımak için kimyasallar salgılarlar. Bu yolla nöronlar, bilgiyi, aksonları vasıtasıyla bir sonraki nörona taşırlar. Bir başka deyişle bir başka nörondan iletilen bilgiyi dentritler alır, aksonlar ise diğer nöronlara iletirler. Aksonlar bir metre kadar uzayabilirler veya milimetrenin onda birine kadar küçük olabilirler.

Tam olarak ne kadar farklı tipte nöronun beyinde bulunduğu yanıtlanamamış bir sorudur, yapılan tahminler 50 farklı nöronun bulunduğunu belirtmektedir.[85] Şekillerindeki, büyüklüklerindeki, bağlantı tiplerindeki ve nörokimyasal içeriklerindeki farklılıklara rağmen, bütün nöronlar neredeyse aynı şekilde bilgi taşırlar. Birbirleriyle elektrokimyasal bir dille konuşurlar. Bir nörondan çıkan ve diğeri tarafından alınan bilgi, pozitif yüklü atomlar veya iyonlar tarafından meydana getirilen elektrik sinyalleri şeklinde alınırlar. Bunlar özellikle pozitif yüklü sodyum ve potasyum iyonları ve negatif yüklü klorid iyonlarıdır.[86] 100 milyar nöronun tamamı, birkaç binden 100 bine kadar farklı nöronla bağlantı kurar. Genel bir hesaplama ile yetişkin bir insanın beyninin 100 trilyon sinaps (bağlantı noktası) meydana getirdiği söylenebilir.[87]

Craig Hamilton, bu konuyu şöyle açıklar:

> Şimdiye dek geliştirilmiş en kompleks şebeke hangisidir? Eğer İnternet olduğunu düşünüyorsanız bir tahminde daha bulunun. Yüz milyar nörondan meydana gelen elektrokimyasal matris sayesinde insan beyni internetin sadece güzel bir örümcek ağı gibi görünmesini sağlıyor. Her bir nöronun, 50.000 diğer nöronla bağlantısı olduğu düşünülürse, bu da toplamda yüz trilyon bağlantı anlamına geliyor.[88]

Bir nörondaki bilgiyi ileten aksonun, bir başka nöronun dendritine ulaştığı noktada meydana gelen boşluk, yani sinaps, bir santimetrenin milyonda biri kadardır.[89] Dolayısıyla, akson ve dendritler birbirlerine dokunmazlar. Bağlantıları saniyenin binde birinde gerçekleşir. Bazı nöronlar birkaç dendrit şeklinde filizlenirler. Diğerleri ise, neredeyse bir orman oluşturacak kadar çok dendrite sahiptir. Eğer bir insan, beyninde gerçekleşen bağlantıları saymaya kalkışırsa, her birini bir saniyede saymak koşuluyla, tamamını sayıp bitirmesi 3 milyon yılını alacaktır. Bu, yaklaşık 42.000 insan nesli demektir.[90] *The New Yorker* gazetesi yazarlarından Cornell Üniversitesi'nden Diane Ackerman, *An Alchemy of Mind* (Zihnin Simyası) adlı kitabında, bu kompleks sistemle ilgili şu sayısal detayları vermiştir:

> Ne kadar imkansız gözükse de evrendeki yıldızların sayısı kadar çok beyin hücresi bağlantısına sahibiz. En azından bize görünen evreni kastediyorum, çünkü ölçülebilir evrenin %96'sı bizim için görünmezdir. Sadece bir saniye için uzayın sonsuzluğunu gözünüzde canlandırın... Daha sonra bir beynin içindeki mikroskobik hareketliliği düşünün. Tipik bir beyin 100 milyar nöron barındırır ve vücudun oksijeninin çeyrek miktarını yakar. Sadece yaklaşık 1.5 kg gelmesine rağmen vücudun kalorilerinin büyük bir bölümünü tüketir. 10 watt'lık bir ampul oranında elektrik enerjisi kullanmaktadır. Beynin tek bir kum tanesinden daha büyük olmayan tek bir noktasında 100.000 nöron, yaklaşık bir milyar sinaps ile çalışarak işlerini yapar. Sadece beyin kabuğunda (serebral korteks), 30 milyar nöron, her biri 1 inç'in (1 inç = 2.54 cm) milyarda biri kadar büyüklüğündeki 60 trilyon sinapsta buluşur.[91]

Verilen bu bilgiye göre, eğer her saniye beyin kabuğunda meydana gelen tek bir sinapsı sayacak olursak, bunu saymayı 32 senede bitiremeyiz. Eğer muhtemel nöral devreleri (beyinde kendisine ulaşan sinyalleri çeşitli şekillerde yorumlayan ve değerlendiren merkezler) de dikkate alacak olursak, hiperastronomik bir sayı ile karşılaşırız: 10'un arkasında en az bir milyon sıfır.[92]

Bu konuyla ilgili en şaşırtıcı gerçeklerden biri de, olağanüstü rakamlara sahip olan bir insan beyninin, hiçbir zaman bir başkasının beyni ile aynı olmamasıdır. Tek yumurta ikizlerininki bile aynı değildir. Bir başka deyişle bu hayranlık uyandırıcı komplekslikteki sistem, Allah'ın dilemesiyle her insanda ayrı ayrı düzenlenmiş ve farklı bir yapı şeklinde meydana gelmiştir. Ama hala aynı kompleksliği barındırmaktadır.[93]

Bilgisayarlar, beynin mükemmel sisteminin taklit edilmesi yoluyla üretilmektedir. Bilgisayar teknolojisinde en büyük firmalardan biri olan IBM'in deneyimli teknoloji uzman Kerry Bernstein, beynin birçok yönüyle bilgisayar tasarımında taklit edildiğini ancak beyindeki tasarmın aynı kalitede kopyalanmasının var olan hiçbir teknolojiyle mümkün olamayacak kadar mükemmel olduğunu belirtmektedir. Bernstein konuyla ilgili olarak şu açıklamaları yapmaktadır: "Beyinde olağanüstü bir paralellik hakim. Yani tek bir bit bilgi, bir anda tam 100.000 nörona yayılabiliyor. Böylece beyin, bilinen en hızlı bilgisayardan yüz binlerce kat daha hızlı oluyor. Bizim ise bunu elektronikte gerçekleştirebilmemiz mümkün değil."[94] Dolayısıyla, beyin için yapılan bilgisayar benzetmesi son derece basit ve beynin üstün kapasitesi hakkında yeterince delil teşkil etmeyen bir benzetmedir. Rockefeller Üniversitesi Nörobilimler Enstitüsü Başkanı, Nobel Tıp Ödülü Sahibi Gerald M. Edelman bunu şu şekilde açıklamıştır:

> Öncelikle, bir seri önceden belirlenmiş sinyale sahip manyetik bilgisayar parçası gibi, dünya, beyne önceden sunulmamıştır. Ama yine de ... beyin öğrenmeye ve hafızaya aracılık eder ve aynı anda vücut fonksiyonlarını düzenler. Sinir sisteminin, görüş, ses vs. gibi farklı sinyalleri algısal kategorizasyonlarını gerçekleştirme ve bunları daha önceden belirlenmiş bir kod olmadan tutarlı sınıflara bölme yeteneği kesinlikle özeldir ve bilgisayarla karşılaştırılamaz bile. Bu kategorize etme işleminin nasıl gerçekleştiği henüz tam olarak anlaşılamamıştır...[95]

Beyindeki sistem, gerçek anlamda mükemmeldir. Ancak burada bahsettiklerimiz, nöronların birbirleri ile etkileşimleri; akson ve dendritlerin kompleks bir sistem dahilinde bilgiyi alıp iletmelerini kapsamaktadır. Peki beyindeki "dış dünya" ve insanı insan yapan özelliklerin kaynağı nerededir? Kör ve şuursuz atomların birleşmesiyle meydana gelen nöronlar ve onların meydana getirdiği beyin, böylesine yüksek bir bilincin kaynağı olabilir mi? Profesör Vilayanur S. Ramachandran, bu konuyla ilgili şunları söylemektedir:

> Genel inanış bu olmasına rağmen, zihinsel yaşantımızın tüm zenginliğini – tüm duygularımızın, hislerimizin, düşüncelerimizin, hırslarımızın, sevgimizin, inançlarımızın, hatta her birimizin kendi özel ve kişisel benliğimizin – sadece kafamızın içinde, beynimizin içindeki küçük jöle zerreciklerinin bir aktivitesi olarak düşünmek beni şaşırtmaktan alıkoymamıştır.[96]

Bu durum materyalistler için şaşırtıcıdır, çünkü materyalistler, insanı insan yapan tüm unsurları, insanın sevincini, endişelerini, inançlarını, insanın kendi kişisel benliğini beyninin içinde bir yerlerde ararlar. Bir dostunu gördüğünde insanı

sevindirenin, bir yavru köpek gördüğünde insanın içini coşturan duygunun, insanın karar verme, inanma, hissetme, duygulanma, sevinme, üzülme gibi hislerinin kaynağının nöronlar olduğunu iddia ederler. Ancak beynin içine girip nöronları inceleyen bilim adamları ve nörologlar, bunların hiçbirinin kaynağını beynin içinde bulamamışlardır. İşte bu yüzden yeni bir tanımlama yapmışlar ve insanı insan yapan unsurların kaynağı "bilinçtir" demişlerdir. Peki bilinç nasıl bir şeydir ve acaba materyalistler tarafından açıklanabilmiş midir?

Materyalistlerin Açıklayamadığı "Bilinç" Kavramı

Eğer gören gözlerimiz değilse, kapkaranlık mekan içinde göze, retinaya, merceğe, göz sinirlerine ihtiyaç duymadan rengarenk bir çiçek bahçesini seyreden ve bundan zevk alan kimdir?

Kulağa ihtiyaç duymadan elektrik sinyallerini tanıdıklarının sesi gibi duyan, bu sesleri duyduğunda sevinen, bu sesleri tanıyan varlık kimdir?

Hiçbir kokunun girmediği beynin içinde fırındaki kekin kokusunu duyan, bundan zevk alan kimdir?

Bir çiçeği gördüğünde ondan zevk alan, bir kedi yavrusu gördüğünde ona sevgi duyan, hiçbir ele, parmaklara ve kasa ihtiyaç duymadan kedinin tüylerini okşadığını hisseden kimdir?

Sadece sinir hücrelerinden oluşan birkaç yüz gramlık et parçası, yaşadığımız hayatın, üzüntülerin, sevinçlerin, dostlukların, vefanın, samimiyetin, coşkunun sebebi olabilir mi?

Eğer bunların sebebi beyin değil, tüm bunları algılayan varlık ise, bu durumda algılayan kimdir?

Dış dünyayı algılayan, beynimizin içindeki "küçük insan" mı?

Kuantum fizikçilerinin bahsettiği "gözlemci" mi?

Bu gözlemci, beynin içinde bir yerlerde mi?

Eğer değilse nerede?

Fred Alan Wolf, bu soruyu şu şekilde cevaplamaktadır:

> Bir gözlemcinin kuantum fiziği bakış açısından ne yaptığını biliyoruz. Fakat kimin ya da neyin gerçekten gözlemci olduğunu bilmiyoruz. Bu demek değil ki bir cevap bulmaya çalışmadık. İnceledik. Kafanızın içine girdik. Her yere baktık gözlemci denen bir şey bulmak için. Kimse yoktu. Beyinde kimse yoktu. Beynin kabuksal (kortikal) bölgelerinde kimse yoktu. Alt kabuksal (kortikal) bölgelerde ya da kenar bölgelerde de kimse yoktu. Gözlemci denecek kimse yoktu. Ama yine de dış dünyayı gözlemlerken bizler, gözlemci denen şeyin varlığının deneyimlerine sahibiz.[97]

Bilim adamları, artık, beynin algıların kaynağı olmadığının, yalnızca bir aracı görevi gördüğünün farkındalar. Ayrıca bilim adamları, yüzyıllar öncesinin inanışı olan "beynin içindeki küçük insan" kavramından da tamamen uzaklaşmış durumdalar. Bilim adamları, "gözlemci" adını verdikleri benliğin, beyinden bağımsız olduğunu açıkça gördüler. Onlar artık, algıların kaynağının insan bilinci olduğunu biliyorlar.

Robert Lawrence Kuhn, *Closer to Truth* (Gerçeğe Daha Yakın) isimli kitabında, bunu şu şekilde tarif etmektedir:

> Neden bazı fizikçiler aniden insan zihniyle bu kadar ilgilenmeye başladılar? "Bir kısmı zihnin, gerçek gerçeklik" olduğunu ve maddenin ise aldatıcı bir hayal olabileceğini düşünmeye başlamış durumdalar. Bu kadar akıllı insanın böylesine şaşırtıcı spekülasyonlar ortaya atmasını gerektirecek derecede zihinsel faaliyetlerle ilgili olan konu nedir? Bunun nedeni kısmen bizim gerçekliği algılama şeklimizi sonsuza dek değiştirmiş olan iki temel teorinin garip etkileridir: Kuantum mekaniği atom altı parçacıklar seviyesine belirsizlik aşılamıştır, rölativite ise

> evrenin büyük çaplı ölçeği üzerinde zaman ve uzayı birleştirmiştir. Fakat fizik teorileri zihinde olup bitenleri açıklayabilir mi? Atomların davranışları, insanların davranışlarını belirleyebilir mi? Evrenin yapısı bizim nasıl düşündüğümüzü, hissettiğimizi ve bildiğimizi tarif edebilir mi?[98]

Bir insanın yaşayışı, algılayışı, sevgisi, sevinci, üzüntüsü, düşünceleri, kısacası insanı insan yapan özellikler, kuşkusuz ki atomların davranışlarının bir sonucu değildir. Dış dünyayı algılayıp fark edebilen, insana insan olma özelliği veren şey, insanın beyninden bağımsız bir şeydir. İnsanın bir şeyin farkına varabilmesi, bir şey üzerine analiz yapabilmesi, düşünebilmesi, seçim yapabilmesi ve sahip olduğu diğer tüm insani vasıflar için, maddesel her türlü kavramın dışında bir açıklama gerekmektedir. Bir evrimci olmasına, hatta "Darwin'in buldog"u[99] olarak anılmasına rağmen Thomas Huxley'in şu sözleri, hararetli bir materyalistin bile gerçekleri fark edebileceğinin önemli bir kanıtıdır:

> Bilinç gibi hayranlık uyandırıcı bir şeyin, birbiriyle etkileşim halindeki sinir dokusunun bir sonucu olması, Alaaddin'in lambasını ovaladığında içinden cinin çıkması gibi açıklanamaz bir şeydir.[100]

Yağ, su ve proteinlerin oluşturduğu bir yapının insanın benliğini meydana getirmesi, insanı algılayan, düşünen, sevinen, tepki veren, gurur duyan, heyecanlanan bir varlık haline getirmesi kuşkusuz ki mümkün değildir. Materyalistlerin iddiaları, algıların beyinden bağımsız olduğu gerçeği karşısında tümüyle çöküntüye uğramıştır. 20. yüzyılın önde gelen fizikçilerinden Sir Rudolf Peleris, bu konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir:

> İnsanın tüm işlevini - bilgi ve bilinç de buna dahil - fizik koşullarıyla tanımlamaya çalıştığınız önermenin savunulacak hiçbir tarafı yoktur. Burada eksik kalan bir şeyler bulunmaktadır.[101]

Peter Russell ise, bize ait maddesel dünyanın sadece bilincin ürettiği bir şey olduğunu söyler:

> Bildiğimiz her şeyin, "dışarıda" olarak algıladığımız tüm maddesel dünyanın, bu hadisenin bir parçası, bilinçte oluşturulan bir görüntü olduğunu anladığımızda, gerçeğin, bizim günlük görüntümüzün tamamen tersi olduğunu anlarız. Bildiğimiz kadarıyla madde, bilincin ürettiği bir şeydir... Bu nedenle gerçekliğin doğası, bilinçtir. Mekan, zaman, madde, enerji –bizim duyularımızla oluşan katı dünya– bilincin içinde oluşmaktadır. Bu olağan dışı dünyanın temeli, madde değil, bilinçtir.[102]

Bizim gerçeklik olarak tanımlamaya çalıştığımız şey, aslında bilinç temellidir. Renk, ses, koku, tat, zaman, madde, kısacası dünyada algıladığımız her özellik, bilincin içindeki bir şekil ve özelliktir. Bilincimiz sayesinde evrendeki her şeyi kavrayabiliriz. Ama bilinci, dış dünyada gözlemleyemeyiz. Peter Russell, bunun nedenini şu şekilde açıklar:

> Bilinci gözlemlediğimiz dünyada görememizin sebebi, bilincin, zihnimizde meydana gelen görüntünün bir parçası olmamasıdır.[103]

Peter Russell'ın da belirttiği gibi dış dünyayı algılayan bilincimiz, gözlemlediğimiz dış dünyanın içinde değildir. Dolayısıyla, onu görüp analiz etmemiz mümkün olmaz. Russell, bilinci, bir sinema perdesine yansıtılan ışığa benzetmektedir. Filmde gösterilen hikaye içinde, ekrana yalnızca ışık ışınlarının yansıdığına dair hiçbir delil yoktur. İnsan, yalnızca perde üzerindeki görüntü ile muhataptır. Ama ışığın kendisi -ki onsuz hiçbir görüntünün varlığı mümkün değildir- fark edilmez bile. Bilinç de aynı bu şekilde, izlediğimiz maddesel dünyanın içinde olmadığından, elle tutulur gözle görülür bir varlığa sahip değildir.

Diane Ackerman, bilinci şu şekilde tanımlamıştır:

> ... Beyin sessizdir, karanlıktır ve suskundur. O hiçbir şey hissetmez. O hiçbir şey görmez... Beyin kendisini dağların arasına veya uzaya fırlatabilir. Beyin bir elmayı hayal eder ve bunu gerçek gibi yaşar. Gerçekten de, beyin, hayal ettiği bir elma ile gözlemlediği arasında zar zor fark görür...
>
> Beyin, bilinç değildir... Bir deyişle, makine içinde hayalettir.[104]

Adnan Oktar Sohbetler

Tüm Gözler Kör, Tüm Kulaklar Sağırdır. Gören ve Duyan Ruhtur

ADNAN OKTAR:... İki gözle insanlar baktığında gördüğünü zannediyorlar, ama göz görmez normalde. Gözün sadece kamera görevi vardır, fotoğraf makinesinin görevi ne ise veya video kameranın görevi ne ise gözün görevi de budur. **Göz görmez, beynin içindeki görme merkezi görür. Asıl göz odur. İnsanın içindeki göz, bu gözün gözü yok, ama görüyor. Yani bu çok acayiptir.** Bakın, orada bir göze ihtiyaç olması gerekiyor. Fakat elektriği görüntü olarak görüyor bu göz. Fakat ortada bir göz yok. **İşte bu görünmeyen göze ruh diyoruz biz.** Ses de öyledir. Ses dalgaları gelir kulağımıza, örs, çekiç, üzengiden geçer titreşim olarak. O titreşim elektrik enerjisine döner, gelir beynimize. **Beynimizde o elektrik akımını ses olarak duyan bir kulak vardır. Ama bu kulak bizim bildiğimiz gibi bir kulak değildir. Yani görünmeyen bir kulak vardır. O görünmeyen kulak gerçek kulaktır.** Her insanın kulağı sağırdır. Kulak sadece sesi iletmeye yarayan bir araç, bir mekanizmadır, kulak hiçbir şekilde duymaz. **Her kulak sağırdır, duymaz. Beynin içindeki kulak duyar..**. Algı da, şimdi bak ben buraya dokunuyorum, masa sert. Bu sertlik algısı beynimin içinde oluyor benim, ben masada olduğunu zannediyorum. Görüntünün 3 boyutlu olmasından kaynaklanıyor bu. Parmak uçlarımda onu hissettiğime dair bilgi beynimin içinde oluşuyor. İnsanlar parmak ucunda hissettiklerini zannederler. Parmak ucunda olmuyor olay, beynin içinde olur. Mesela bir yemek yediğimizde, farz edelim kavun yiyor, "ne kadar lezzetliymiş kavun" diyor. Beyninin içerisinde o tadı hisseder, ağzında hissetmez. Diyor ki "ağzıma tatlı geldi" diyor "tadı hoş geldi" diyor. "Acı geldi" diyor veyahut "ekşi geldi" diyor. **Ağzında hiçbir insan tadı hissedemez. Hep beyninde hissederler.** Ama ağzında hissettiğini zannederler. Mesela koku da; hiçbir şekilde burunda o kokuyu hissetmeyiz. İnsanlar hep burunlarıyla kokuyu aldıklarını zannederler. Hiçbir şekilde öyle olmaz. **Beynin içindeki burun kokuyu alır.** Sadece havadaki o kimyasal gazlar burnunun üstündeki sinir hücrelerine gelir, onlara dokunduğunda o elektrik enerjisine dönüşür ve beyne gider. Beyinde onu koklayan bir burun vardır. Oradaki o elektriği koku olarak alan bir burun var. **Yani beynin içine ne gül girer, ne karanfil girer, gül, karanfil dışarıda ama gülü ve karanfili içeride koklayan bir ruh vardır.** Bakın, gül olmadığı halde gülü koklar o, elektrik akımını gül olarak koklar, elektrik akımını karanfil olarak koklar, bu gerçek dünyada şu an o kadar bilinmiyor. Milyonda birdir bu konuyu bilenler.

(30 Aralık 2009 tarihli röportajdan / www.a9.com.tr)

Bilincin Kaynağı: İnsan Ruhu

Buraya kadarki açıklamalar dahilinde, algıladığımız dış dünyanın bilincin içinde meydana gelen bir gölge dünyadan ibaret olduğunu ve maddesel varlığın aslına ulaşamadığımızı delillendirdik. Bu gerçekler ışığında, materyalist felsefenin öngördüğü "mutlak madde" kavramı tam olarak geçersiz kalmıştır. Ama bütün bunlara rağmen, yine de açıklanması gereken önemli bir soru karşımıza çıkar. Peter Russell, bu soruyu şöyle özetlemiştir:

> Bilim adamları, kompleks nöron ağının, nasıl bilinçli bir deneyim sağlayabildiğini soruyorlar. Bilinç gibi maddesel olmayan bir şey, nasıl maddesel dünya gibi bilinçsiz bir şeyden meydana gelebilir? Bu acaba verilerin sinir ağı boyunca kompleks bir biçimde şekillendirilmesinin bir sonucu mudur? Nöronların içindeki mikrotüplerin, kuantum uyumluluk etkilerinden mi kaynaklanıyor? Ya da başka bir şey midir?..[105]

Bu iki gerçekliği birbirinden ayırt ettiğimizde, bu soru tam tersi şekle dönüşür: Madde, mekan, zaman, renk, ses, şekil ve tecrübe ettiğimiz diğer tüm özellikler nasıl bilinçte meydana gelmektedir? Zihnin içinde bunu meydana getiren yöntem nedir?

Bu, gerçekten de açıklanması gereken önemli bir sorudur. Bilinç neden yapılmıştır? Bilinçte tüm bu hareketli dünyayı meydana getiren nedir? Bu soru, içinde bulunduğumuz 21. yüzyılda bilim adamlarının halen cevabını aradıkları, üzerine kitaplar yazdıkları, konferanslar düzenledikleri, çözmeye çalıştıkları ama her nedense çözüm getirmekten çekindikleri bir sorudur. Bilincin kaynağının ne olduğu sorusu üzerine yazılmış yüzlerce kitap ve makale ve sayısız bilim adamının yorumu bu konuda beklenen açıklamayı vermemiştir. Bilinç konusu, 21. yüzyılın en büyük gizemlerinden biri olarak kabullenilmiş ve konuyla ilgili hemen her araştırmacı, yazar, profesör, bu konunun açıklamasız olduğunu belirterek sözlerine başlamış ve bu açıklamasızlığı vurgulayarak sözlerini bitirmiştir. Jeffrey M. Schwartz'ın şu sözleri, buna bir örnektir:

> ... Fiziksel beyin aktivitelerini zihinsel olaylarla bağlamak tartışılamaz bir bilimsel zafer olmasına rağmen, beyin üzerine çalışma yapan kişilerin pek çoğunu tatminsiz bırakmıştır. Çünkü ne nörobilimciler ne de filozoflar, nöronların davranışlarının, nasıl olup da öznel olarak hissedilen zihinsel durumları doğurduğunu, tatmin edici bir şekilde açıklayamamıştır. Aksine, nörobiyolog Robert Doty 1998 yılında, "nöronların faaliyet şekillerinin nasıl öznel farkındalığa dönüştüğü bilmecesinin insan varlığının ana gizemi olmaya devam ettiğini" savunmuştur.[106]

Acaba bu konu gerçekten açıklamasız mıdır? Yoksa, bilim adamlarının görmek istemedikleri, beklemedikleri bir gerçeğe mi işaret etmektedir? Acaba kuantum fiziğinin savunucusu bilim adamları, yıllarca doğru kabul ettikleri materyalizmin etkisi altında mıdırlar? Yoksa onların gerçeği görmelerini engelleyen bir sebep mi vardır?

Bilinç konusu, kuşkusuz ki açıklamasız değildir. Beynin içindeki görüntüyü "görüyorum" diyen, beyninin içindeki sesleri "duyuyorum" diyen, kendi varlığının şuurunda olan bilinç sahibi varlık, Allah'ın insana vermiş olduğu ruhtur. Materyalist zihniyet, işte bu gerçeğin bilinmesinden, bu gerçeğin fark edilmesinden çekinmektedir. Materyalist bilim adamlarının "hala çözümlenemeyen bilinç" iddialarının temel sebebi budur. Ruhun mutlak varlığı, ruhu insana verenin Allah olduğu gerçeği, onların tüm materyalist inançlarını ve iddialarını altüst etmektedir. Her ne kadar "açıklamasız" damgası vurmaya çalışsalar da, bilincin kaynağının ruh olduğu, insana ait gerçekliğin, "ben benim" diyen varlığın ruhuna ait olduğu, açık ve tartışılmaz bir gerçektir. Allah, Kuran'da, insanı önce bedenen yarattığını, sonra da ona "ruhundan üflediğini" bildirmiştir:

> **Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım. Ona bir biçim verdiğimde ve ona Ruhumdan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın." (Hicr Suresi, 28 - 29)**

Bilinç konusunu araştıran bilim adamlarının kabul ve itiraf etmeleri gereken en önemli gerçek budur. Stanford Üniversitesi madde bilimi ve mühendisliği profesörü William Tiller, bu gerçeği itiraf eden bilim adamlarındandır:

Benim modelime göre, gözlemci, dört katmanlı biyolojik bedenin içindeki ruh. Bu yüzden, o makinedeki hayalet gibi.

Göze ihtiyaç duymadan görebilen, kulağa ihtiyaç duymadan duyabilen, beyne ihtiyaç duymadan düşünebilen, insanın "ruhudur".[107]

Adnan Oktar Sohbetler

Her Şeyi Yapan Allah'tır

ADNAN OKTAR:... Bazı insanlar kasım kasım kasılıyor; "ben yaptım, ben ettim" diyor. Beyninin içerisinde şu kadarcık (mercimek kadar) yerde Allah ona görüntü olarak gösteriyor. Mercimek kadar yerdedir, "ben yaptım, ben ettim" diyenler. Tamamını Allah yaratır. İnsan hiçbir şey yapamaz. Ama tabi, "ben yaptım" diye konuşmada onu zahiren söyler. Yoksa tamamını Allah yapar. Mesela "buraya gel" diyorsun. Buraya gel demeyi Allah yaratır. Geldim diyen insanın sözünü de Allah yaratır ve alır senin karşına Cenab-ı Allah getirir, onu görürsün. Mesela, ben şimdi buraya bu içeceği koyuyorum, içiyorum bunun tamamını Allah yaratır beynimin içerisinde. Onun tadını, görüntüsünü, kokusunu Allah yaratır. İstese tadını kaldırabilir, hiçbir şey hissetmem. Kokusunu da kaldırsa yine kokusunu hissetmem. Görüntüsünü kaldırırsa zaten her şey biter, hiçbir şey hissedemem. Bir de dokunma duyusunu kaldırırsa artık tamam, sadece boşluk kalır hiçbir şey kalmaz.

Beynimin içinde Allah dokunma hissi meydana getirdiği için, ben bunu elimde var zannediyorum. Şu an mesela ben parmağımla dokunduğumdan adım gibi eminim. Ama böyle bir şey yok. Beynimin içindeki histen kaynaklanıyor. Beynime parmak uçlarımdan gidiyor, sinir uçları alıp götürüyor dokunma hissini, sinir bayağı uzun yol alıyor gidiyor, gidiyor, gidiyor, beynimden içeri giriyor, şuur merkezinde dokunma hissini meydana getiriyor.

"**Ben dokundum" diyorum, halbuki öyle bir şey yok. Dokunma hissi orada olmuyor, beynimin içinde oluyor. Ben parmağımın ucunda olduğunu zannediyorum.** Mesela biz burada şimdi oturuyoruz değil mi, adımız gibi eminiz, bütün algıların tamamı beynimizin içinde oluyor. Ses, konuşma uzaktan geliyor gibi görünüyor, halbuki üç boyutlu olarak, beynimin içinde yaratılıyor. Çünkü beyne giden sinir koparıldığında hiçbir şekilde duyamayız. Bağlandığında da anında duyarız. Ama insanlar bu gerçeği pek düşünmek istemiyorlar, ben de ara ara anlatıyorum, daha sonra ben bu gerçeği insanların tam anlayacağı gibi tarif edeceğim ve hiç kaçıp kurtulacakları gibi olmayacak.

(03 Kasım 2010 tarihli röportaj, www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

İnsan Ruhu ve Yok Olan Materyalizm

> Hayatınızı yaşamanızın yalnızca iki yolu vardır: Birincisi sanki hiçbir şey mucize değilmiş gibi yaşamak. Diğeri ise, sanki her şey mucizeymiş gibi yaşamak. Ben ikincisine inanıyorum.[108]
>
> Albert Einstein

Ruhun varlığı, materyalistlerin yüzyıllardır uğruna mücadele ettikleri dinsizlik ilkesini bilimsel olarak ortadan kaldırmaktadır. Ruhun varlığı, materyalizmi öldürmekte, Allah'ın mutlak varlığını göstermektedir. Algılayanın, görenin, duyanın, idrak edenin, mutlu olanın, bir çiçeğin kokusundan zevk alanın, müzik dinlerken keyiflenenin, bu bedenden bağımsız bir ruh olduğunu bilmek, tüm insanların Allah'a karşı sorumluluklarını bilerek yaşamasını gerektirecektir. Tüm canlıların; tesadüfen, birbirlerinden evrimleşerek geliştiklerini ve nihayet insanın da şempanzelerle ortak bir ataya sahip olduğunu iddia eden evrim teorisi, ruh gerçeğinin kabulü ile yerle bir olacaktır. Dolayısıyla, materyalistlerin yüzyıllar boyunca çeşitli propaganda, yayın ve beyin yıkama yöntemleriyle meydana getirdikleri materyalist dünya düzeni ve görüşü, ruhun bilimsel kabulü ile altüst olacaktır.

Materyalist bilim adamları, insanı insan yapan vasfın, insanın ruhu olduğunu bilirler. Ancak tüm bu sebeplerden dolayı, bilmediklerini iddia ederler.

Fred Alan Wolf, bu gerçeği şu şekilde ifade eder:

> Günümüzde, Allah, bilim, ve ruhun birbiriyle örtüşmesini açıklamaya çalışan, en son yayımlanmış kitapların çoğunu incelediğinizde şu gerçeği hemen göreceksiniz: Ruh; sahip olduğu en temel özellikler (bunlar kutsallık ve ölümsüzlüktür) ve temel amacı (bilincin var olması için gerekli olduğu) ihmal edilerek, maddesel bir süreç olarak tanımlanmaya çalışılmakta veya ön plana çıkan kitap adlarına rağmen hiçbir zaman tartışılmamaktadır.[109]

Bilim adamlarının sözlerinden de anlaşıldığı gibi bilimsellik, sadece maddecilik üzerine kurulmuş bir kavram haline gelmiştir. Bilimsellik adına yapılan şey ise, salt ortaya çıkan gerçeği kabul etmektense, bunun materyalizme uyarlanmış şeklini kabul etmektir. Bu durumda, bugün karşı karşıya olduğumuz şey, oldukça büyük bir çelişkidir. Çünkü bilim, insan bilinci ile ilgili olarak insanın muhatap olduğu tüm maddesel dünyayı reddetmekte ama sözde bilimsellik adına bu bilimsel gerçek göz ardı edilmektedir.

Kaliforniya Üniversitesi'nden parçacık fizikçisi Fred Alan Wolf, bir bilim adamı olarak, bilimselliğin nasıl olması gerektiğini şu şekilde tarif etmektedir:

> Bilimin farklı aşamalarından çıkan ve beni asıl endişelendiren kendi kibirim olmuştur. Benim bilimsel görüşüme uygun olmayan başkalarının fikirlerini küçümserken ne kadar da kibirli davranmışım. Dünyayı gezip yerli halklar ve insanlar ile tanışıp vakit geçirince, kibirimin uygun olmadığını anladım. H.G. Wells'in hikayesinde anlattığı adam gibi bilimsel açıdan kör olan bir ülkede tek gözlü adam kral olabilir. Aslında asıl kör olan bendim. Bilgi donanımı açısından yetersizdim. Bilimsel görüşlerime bağlı kaldıkça göremiyordum. Ben her şeyi gördüğümü düşünüyordum, fakat aslında hiçbir şeyi göremiyordum. Bu yüzden önceden gerçek zannettiğim şeyleri bırakmak zorunda kaldım ve böylece bu insanların görebildiklerini ben de gördüm. Sonunda bu yeni vizyona sahip olduğumda bilime bakış açım tamamıyla değişti. Böylece bilimi sadece bir araç olarak görmeye başladım; evrende tek önemli olan veya var olan şey olarak değil. Bilim, insan olabilmenin ne anlama geldiğini daha derinlemesine araştırmamıza yardımcı olacak bir araçtır. Fakat sanırım henüz bu noktaya gelemedik. Sanırım henüz uyanmış değiliz. Şu an hala hepimiz uyuyor ve sürekli içinde olduğumuz bataklıktan bizi kurtarması için zihnimize mekanik olarak güvenip rüya görüyor, umut ediyor ve istiyoruz. Ne zaman kalbimizi ve ruhumuzu beynimiz ile birlikte kullanırsak, işte o zaman bilim yeni bir dünya düzenine uyum sağlamaya başlayacak.[110]

Fred Alan Wolf'un burada vurguladığı gerçek, bilimin, evrende hakim olan yaratılışı anlamak için yalnızca bir araç olduğu gerçeğidir. Bu üstün yaratılış ise yalnızca Allah'a aittir. Her şeyin sahibi tek gerçek Varlık Allah'tır. İnsan, beynini

ve bilimi kullanarak Allah'ın yarattıklarını görebilir, onları keşfedebilir, bunların üzerindeki sanatı ve üstünlüğü kavrayabilir. Bilim, Allah'ın eserlerine ulaşmak ve onlardaki detayları görebilmek için yalnızca bir araçtır.

Bu gerçeğin farkına varmış bir diğer yazar ise *What is Enlightenment?* dergisinin editörlerinden Craig Hamilton'dır:

> Yıllar geçtikçe dinden uzak bir anlayışla yetiştirilmiş olmama rağmen, kendimi manevi bir arayışa adadım ve kısa süre içinde bilimle ilgili ders kitaplarında tarif edilenin çok ötesinde derin bir gerçekliği hissetmeye başladım. Anlam, amaç ve gizemle dolu bu dünya ortaya çıktıkça, bilimin tüm gerçekliği açıklayabildiği iddiasını kabul etmem giderek güçleşti.
>
> Evrimci biyologların, çocuklarımızı amaçsız bir evrende yaşadıklarına inandırmak için neo-Darwinizm'in henüz ispatlanmamış dogmalarını kullandıklarını görüyorum ve bir kez daha bilim adına duyduğum sempatiyi kaybediyorum.[111]

Materyalist bilim adamlarının da bu gerçeği fark etmeleri önemlidir. Çünkü "algılayan kim?" sorusunun tek bir cevabı vardır ve bu cevap artık fiziksel bir anlam taşımamaktadır: Algılayan, insana Allah'ın vermiş olduğu ruhtur. İnsanlar, bunu bilmedikleri veya bilmiyormuş gibi davrandıkları sürece, bilinç ile ilgili yaptıkları çalışmaların ve açıklamaların hiçbir önemi yoktur. Kuantum fiziğinin vermiş olduğu delillerin gösterdiği gerçek açıkça göz ardı edilmiş olacaktır. Açıktır ki, insanı insan yapan şey, materyalistlerin iddia ettikleri her türlü maddesel kavramın ötesindedir. Buna maddesel bir açıklama aramak, gerçeği tam anlamıyla görmezden gelmektir ve bir zaman kaybıdır.

Beynimizdeki görüntüyü izleyen ruhumuzdur. Beynimizdeki kokuları, tatları alan, birisine dokunduğu zaman onu hisseden, karşımızdaki kişinin konuşmasını dinleyen ruhumuzdur. Sayısız delille anlattığımız ve günümüzde bilimsel olarak kanıtlanmış olan gerçek, algılayanın beyin olmadığıdır. Ünlü felsefeci Bergson'un belirttiği gibi, "dünya imgelerden yapılmıştır, bu imgeler ancak bizim bilincimizde vardır; beynin kendisi ise bu imgelerden bir tanesidir".[112] Şu durumda, izleyen, sevinen, düşünen, şefkat duyan, yemeği lezzetli bulan, zevk alan, yumuşaklığı hisseden, yalnızca ruhumuzdur. İnsanı insan yapan vasıf, insanın kendi bedeninden bağımsız bir şeydir. Bir manzarayı seyretmekten zevk alan, küçük bir serçeye şefkat duyan, bir yemeğin lezzetinin farkına varan, güzel bir müzik dinlemekten keyif duyan, zor kararlar alabilen, düşünüp doğruyu bulabilen, kendi benliğini araştıran ve sonuçlara varan, insanın sahip olduğu ruhtur.

Kuantum fiziğinin kaşiflerinden ünlü fizikçi Erwin Schrödinger, yalnızca maddesel bedenin, algı dünyasının açıklaması olamayacağını şu şekilde açıklamaktadır:

> ...Çocuğunuzun ona yeni bir oyuncak aldığınız zaman size doğru gülümsemesindeki pırıltılı, sevinçli gözleri anımsayın ve sonra bırakın doktor size bu gözlerden hiçbir şeyin yayılmadığını anlatsın. Gerçekte, onların (gözlerin) nesnel olarak tek hissedilebilir işlevi, sürekli çarpan ışık kuantumlarını kabul etmektir. Gerçekte! Acayip bir gerçek! Onda (bu gerçekte) eksik bir şeyler varmış gibi görünüyor...[113]

Acaba, insanın düşüncelerinin, muhakeme ve yargı yeteneklerinin, karar alma mekanizmalarının, sevinç, heyecan, hayal kırıklığı gibi duygularının beyindeki nöronların hareketlerinin bir sonucu olduğunu düşünmek mantıklı mıdır? Şuursuz atomlar bir araya gelerek sevinmeyi, üzülmeyi, lezzeti, dostluğu, sohbet zevkini bilebilirler mi? Şuursuz atomlar bir araya gelerek, beyni inceleyen, bunun üzerine yorumlar yapan, bilinç konusu üzerine kafa yoran ve bir sonuç çıkarmaya çalışan bilim adamlarını meydana getirebilirler mi? İnsanı insan yapan, ona dış dünyayı algılatan, yalnızca bedeninin içinde dolaşan elektrik sinyalleri midir?

Bir şeye karar veren, bir şeyi özleyen, bir şeye sempati duyan, bir şeyin güzelliğine hayran kalan beyindeki hangi nörondur? Eğer bunların tümünü bilinç gerçekleştiriyorsa, bilinç beyindeki hangi nörondadır? Yeri neresidir? Hangi kimyasal reaksiyon bilinci meydana getirmektedir? Hangi kimyasal reaksiyon bir insanın elmayı sevmesine, ıspanaktan hoşlanmamasına karar vermektedir? Eğer her şey beynin içinde oluyorsa, bu durumda düşünen hangi nörondur? Karar veren hangisidir? Kararlarından dolayı heyecan duyan nöron nerededir? Materyalistlerin tüm bunların cevabını vermeleri gerekmektedir. Eğer "her şeyin kaynağı bilinç" sonucuna ulaştılarsa, bu durumda beynin içinde bilincin yerini

göstermelidirler. Eğer her şey maddesel dünyadan ibaretse, bunu yapmaları gerekir. Eğer bunu yapamıyorlarsa, bu demektir ki, insan bir nöron veya atom yığınından ibaret değildir. Bilincin var olduğu yer, beynin gizli bir bölmesi değildir. Bilinç bedenin herhangi bir yerinde de saklı değildir. İnsan, tüm materyalist kavramların dışında bir şeydir. İnsan metafiziktir, sahip olduğu ruh ile insan vasfı kazanır. Bu ruh, yalnızca Allah'a aittir.

Freud'un çalışma arkadaşlarından ünlü İsviçreli psikiyatrist Carl Jung, konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

> ... Bilimin tamamı, tüm bilginin içinde kök saldığı ruhun bir fonksiyonudur. Ruh, bütün evrensel mucizelerin en büyüğüdür, bir nesne olarak o dünyanın *conditio sine qua non*'udur (olmazsa olmaz koşul – zaruri şart). Batı dünyasının (çok nadir istisnaları dışında) bu varlığı bu denli az değerlendiriyor gibi görünmesi son derece şaşırtıcıdır.[114]

İnsan, sahip olduğu ruh ile onur, sevgi, saygı, dostluk, vefa, dürüstlük gibi kavramlara sahip olan, fikir yürütebilen, fikirlere karşı çıkabilen bir varlıktır. Nasıl parmağımızın ucundaki tek bir hücre düşünüp karar verme, üzülüp sevinebilme gibi yeteneklere sahip olamazsa, beyindeki benzer yapıya sahip nöronların da bu metafizik vasıflara sahip olma imkanları yoktur. Bu, insanların tümünün rahatlıkla görebileceği, bilimsel delillere ihtiyaç duymadan kolaylıkla kavrayabileceği bir gerçektir. Nitekim, materyalistler de bu gerçeğin farkındadırlar. Ancak materyalist ön yargıları, bilimselliği yalnızca maddesel varlıklardan ibaret sanma yanılgısı, onları gerçekleri çarpıtma yoluna itmektedir. Oysa materyalizmi savunmak adına kabul ettikleri şeyler, ciddi bir mantık çöküntüsünün göstergesi olmaktadır. "Düşüncelerimiz atomlarımızın ürünüdür" diyen bir insanın, rüyalarını gerçek zanneden veya akıl almaz masallar uydurup sonra bunlara inanan bir insandan hiçbir farkı yoktur. Ancak materyalistler, her nedense, Allah'ın varlığını kabul etmek yerine, bu küçük düşürücü duruma düşmeyi göze almaktadırlar.

Gerçek olan şudur: İnsan, Allah'ın kendisine verdiği ruh ile algılayan, bu ruh ile düşünen, bu ruh ile konuşan, sevinen, mutlu olan, kararlar alan, ülkeler yöneten, topluluklara hükmeden bir varlıktır. İnsan, Allah'ın ruhuna sahip bir varlıktır ve sonsuz olan bu ruhtur. Beden, bu dünya için yalnızca bir araçtır. İnsan, ölümü ile birlikte bedenini dünyada bırakacak ama ruhu varlığını sürdürecektir. Bu defa yaşamını sürdürdüğü yer, ya sonsuz cennet ya da sonsuz cehennem olacaktır.

> **Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi, 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, Kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. O gün, orta yere çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz. (Allah sorar:) "Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır." Bugün her bir nefis, kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı seri görendir. (Mümin Suresi, 15-17)**

Tek Mutlak Varlık, Rabbimiz olan Yüce Allah'tır

Tarih boyunca materyalistler, Yüce Rabbimiz'in her şeyin Yaratıcısı ve hakimi olduğu gerçeğini inkar edebilmek için, "maddenin mutlak olduğu" kandırmacasına büyük bir hırsla sarılmışlardır. Maddenin aslına dair açıklamalar işte bu yüzden son derece önemlidir. Çünkü bu bilgiler, yüzyıllardır sürdürülmeye çalışılan bu aldatmacanın geçersizliğini ispat etmektedir. Maddenin yalnızca bir kopyasıyla muhatap olabildiğimizi anlamak, insanın yalnızca etten kemikten oluşan bir madde yığını değil, ruh ve bilinç sahibi bir varlık olduğunu da kavramamızı sağlar. İnsandaki bu ruh ve bilinci yaratan ise Yüce Rabbimiz'dir ve insan, Allah'a ait bir kuldur. Dolayısıyla, yerlere ve göklere hakim olan tek Varlık, yalnızca Yüce Rabbimiz'dir.

Bu ise, Allah'ın kudreti, hakimiyeti ve sanatındaki mükemmelliğe karşı büyük hayranlık uyandıracak bir gerçektir. Allah; adeta kusursuz ve sayısız detaya sahip devasa evreni, hem dışarıda maddesel olarak var etmekte hem de bunu her insanın beyninde ayrı ayrı ve yalnızca bir hayal olacak şekilde yaratmaktadır. Her insanın beynindeki bu hayal içerisinde, evrendeki tüm ayrıntılar kesintisiz ve eksiksiz olarak sürekli var edilmektedir. Allah'ın bu yaratışı o kadar kusursuz ve mükemmeldir ki, hayalden ibaret olduğu çok açık olduğu halde, en küçük detaylara kadar her şey son derece gerçek ve

inandırıcı görünmektedir. Rabbimiz'in bu yaratışında hiçbir eksiklik ya da kusur yoktur. Aklını kullanmayan insanlar bu kusursuzluğa aldanmakta, maddenin gerçeği ile muhatap olduklarını sanmakta ve gördükleri görüntünün hayal olabileceğinden bir an bile şüphe etmemektedirler.

Tüm bunları izleyen ise ruhumuzdur. Yeryüzündeki milyonlarca insan, her an kendisine gösterilmekte olan görüntüyü izlemektedir. Bu görüntülerle sevinç duymakta, düşünmekte, kararlar almaktadır. İnsanın tüm bunları yapabilmesi ancak ruhu sayesindedir. Bu ruh ise, Rabbimiz'in Kendi ruhundan üflediği bir parçadır. Bu da, tek mutlak Varlık'ın, bu ruhun gerçek sahibi olan Yüce Rabbimiz olduğunu açıkça göstermektedir. Allah'ın varlığı, kudreti ve gücü her şeyi ve her yeri kuşatmıştır. Algıladığımız madde sanılan tüm varlıklar, gerçekte Rabbimiz'in yarattığı bir görüntüdür. Bu görüntüyü seyreden de, Allah'ın Kendi ruhundan yarattığı varlıklardır.

Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

> **Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)**

İnsan, Rabbimiz'in yaratışındaki bu harikalığı ve algıladığı dünyanın aslını görüp kavrayabilmek için Allah'a dua etmelidir. Çünkü tüm bunları yaratan Allah'tır ve dilediği anda bunları insana kavratacak olan da ancak O'dur. Bu gerçeğin farkına varmış olan bilim adamlarından Peter Russell bu gerçeği şöyle dile getirmektedir:

> Sanırım benim gerçekliğim, tek gerçeklik. Ancak bazen, etrafımdakileri görmenin başka yolları da olduğunu anlıyorum. Ama bunun ne olduğunu bilmiyorum. Kendi kendime bunu anlayamıyorum; yardıma ihtiyacım var. Ama yardım için nereye gidebilirim? Diğer insanlar da benimle aynı düşünce sistemine yakalanmışlar. Benim yardım için gideceğim yer bunlardan çok daha derindir, materyalist anlayışın ötesinde bir bilinç düzeyidir – Allah'ın Kendisi'dir. Yardımı Allah'tan istemeliyim. Bunun için dua etmeliyim."[115]

Maddenin gerçeğini kavrayan insan, Allah'tan başka güç sahibi bir varlık olmadığını da kesin olarak kavramış olur. Bu kavrayış da, insanın kendisine yalnızca Allah'ı İlah edinip, samimiyetle Rabbimiz'e yönelmesine neden olur. Çünkü ruhun varlığını anlamak, insanın Allah'a kul olmasını engelleyen tüm materyalist iddiaları geçersiz kılar. Kişi, Allah'tan başka İlah edinebileceği başka hiçbir varlık olmadığını açık bir gerçek olarak görecektir. Dolayısıyla da dünya hayatına dair kendisine sunulan materyalist açıklamalara inanmayacaktır. Bu kavrayış ile birlikte, dünyaya olan tutkulu bağlılık, maddi çıkara dayalı hırslar, büyüklenme isteği ve menfaat beklentileri son bulacaktır. Her şeyin hayal olduğu bir dünyada kibirlenmenin, hırs yapmanın, övünmenin, maddi üstünlük elde etmenin hiçbir anlamı olmadığını anlayacaktır. Kişinin tek hedefi Allah'ı razı etmek ve asıl sonsuz hayatını yaşayacağı ahirette cenneti kazanmak için çaba harcamak olacaktır.

Allah'ın Yüce varlığı her yeri ve her şeyi kuşatmıştır. İnsanın dünya hayatında muhatap olduğu küçük büyük her türlü detay, Rabbimiz'in aklının, sanatının, kudretinin varlığının birer delilidir. Ancak materyalist felsefenin etkisinde kalarak maddeyi tek mutlak varlık zanneden insanlar, tüm bu mükemmelliği atfedebilecekleri yine maddesel olan bir varlık ararlar. Bu da yine, bir hayal içerisinde yaşadıklarını kavrayamamalarından kaynaklanır. Her şeyi sarıp kuşatan, zamandan ve mekandan münezzeh ve Yüce olan yegane Varlık, ancak Rabbimiz'dir. Allah bir ayette bu gerçeği şöyle bildirmektedir:

> **Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder... (En'am Suresi, 103)**

Allah, bizim içimizi, dışımızı, bakışlarımızı, düşüncelerimizi ve tüm varlığımızı kuşatmıştır. Allah'ın bilgisi dışında hiçbir şey yapamayız, hiçbir söz söyleyemeyiz, nefes dahi alamayız. Maddenin bizim için bir hayalden ibaret olduğu gerçeği ve ruhun varlığı, bu açık gerçeği kesin olarak göstermektedir. Tek mutlak Varlık olan Yüce Rabbimiz, insan için bir hayal olarak yarattığı dünyayı ve ruhundan üflediği insanı, kuşkusuz ki her yönüyle bilmektedir. Bu, Allah için çok

kolaydır. "Dış dünya" olarak düşündüğümüz algıları izlerken, yani yaşarken, bize en yakın olan, etraftaki hayali nesneler ve insanlar değil, Rabbimiz'dir. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

> **"Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız." (Kaf Suresi, 16)**

Bir insan, eğer maddenin aslı ile muhatap olduğuna inanır, kendi bedeninin de maddeden oluştuğunu zannederse, büyük bir yanılgının içine düşer ve bu büyük gerçeği fark edemez. Allah'ın, gökte veya kendisinden uzakta olduğunu zanneder (Allah'ı tenzih ederiz), Allah'ın ona kendi bedeninden bile daha yakın olduğunun farkına varmaz. Oysa, dışarıda var olan maddeye asla ulaşamayacağını, her şeyin zihninde yaşadığı kopyalar olduğunu kavradığında, artık içerisi, dışarısı, arabası, kendisinden uzakta zannettiği Güneş, yıldızlar, tek bir satıhtadır. Allah, kendisini çepeçevre kuşatmıştır ve kendisine sonsuz yakındır. Allah bu gerçeği, **"Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım..."** (Bakara Suresi, 186) ayeti ile haber vermiştir.

İnsanın bu gerçeği bilerek yaşaması çok önemlidir. Bunun farkında olmayan insan, yalnızca imtihan olmak için gönderildiği geçici dünya hayatını asıl hayat zanneder, tüm hırslarını, beklentilerini ve zevklerini bu dünyada yaşaması gerektiğini düşünür. Maddenin aslına ulaşabildiğine dair kesin inancı, onu Allah inancından uzaklaştırabilir ve ölüp ahirette Allah'ın huzuruna çıkarılacağı gerçeğini unutturabilir. Dünyayı mutlak zannedip bu hayali metaları kazanmak adına, ahirette büyük bir hüsran ile karşılaşabilir. Allah Kuran'da, bu gerçekle ilgili olarak insanları şöyle uyarmıştır:

> **Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 54)**

Allah'ın Ruhunu Taşıdığını Bilen Bir İnsan Nasıl Yaşar?

Dış dünya bizim için yalnızca bir hayal olarak yaratılır ve biz de tüm bunları Allah'a ait olan ruhumuz ile izleriz. Bu gerçeğin şuuruna varan her insan, yaratılmış tüm varlıkların Allah'a ait olduğunu kavrar ve Rabbimiz'in bu üstün yaratışının hikmetlerini anlamaya çalışır. Dünya hayatının, kendisine gösterilen görüntüler doğrultusunda yaşadığı bir imtihandan ibaret olduğunun; asıl hayatın ise sonsuz ahirette yaşanacağının farkına varır. Dünya hayatının geçici bir hayalden ibaret olduğunu anlayınca, maddi hiçbir varlığı olmadığını anladığı dünyaya ve dünya metaına karşı olan bağlılığından da vazgeçer. Asıl sevgisini, bağlılığını, her şeyin tek ve gerçek sahibi, Varlığı her şeyi kuşatmış olan, sonsuz kudret sahibi Rabbimiz'e yöneltir. Hırs ve tutkuyla, hayalden ibaret olan bir dünyayı elde etmeye çalışmanın mantıksızlığını anlar. Asıl olarak, varlığın ve sonsuzluğun gerçek hakimi olan Rabbimiz'in rızasını kazanmaya çalışır. Allah'ın sevgisinin, hoşnutluğunun, rızasının ve cennetinin, hayal olarak yaratılan dünyadaki hiçbir şeyle değişilemeyecek kadar kıymetli olduğunu anlar.

Bu gerçeği kavramasıyla birlikte, hiçbir değeri olmayan geçici dünya hayatı için hırslara kapılıp üzülmek, menfaat elde etmek için çabalamak, bunun için zalimliğe, gaddarlığa ve acımasızlığa yönelmek yerine, nimetlerin sonsuz olanının dilediği an insana sunulduğu cennet hayatını kazanmayı hedefler. Kendisine verilen kısa ömür sürecini, en güzel ahlakı göstererek, en güzel davranışlarda bulunarak geçirmeye çalışır. Her şeyin aslına ve en güzeline ahirette kavuşacağını umut eder ve bu sonsuz hayatta pişman olmamak için gücünün yettiği en fazla çabayı harcar. Rabbimiz'in kudretini gereği gibi takdir edebildikçe, Allah'ın cennetteki sonsuz nimet gibi, cehennemde de sonsuz bir azap yarattığını anlar.

Tüm dünyasının gölge varlıklardan oluştuğunu ve mutlak var olanın yalnızca Yüce Rabbimiz olduğunu anlayan bir kişi için, dünyanın geçici hırsları değerini kaybeder. En korkutucu, en üzücü olduğunu sandığı olaylara karşı olan tüm bakış açısı değişir. Çünkü her şey, Rabbimiz'in kontrolünde, Allah'ın dilemesiyle yaratılan hayali varlıklardan ve hayali olaylardan oluşmaktadır. Rüyadan uyandığımızda, rüyamızdaki üzüntüler, sıkıntılar ve zorluklar nasıl tüm önemini kaybederse, bu gölge dünyada var olan olaylar, üzüntüler ve sıkıntılar da aynı şekilde önemsizdir. Dünya hayatında yaşadıklarımız sadece Allah'ın bizim için yarattığı imtihanın bir parçasıdır ve bizim sorumluluğumuz da bunlar karşısında

Allah'ın en razı olacağı ahlakı gösterebilmektir. Bu imtihan içerisinde yaratılan hayali görüntüler, ahirette varlıklarını ve önemlerini tam anlamıyla yitireceklerdir. Geriye kalan sadece bunlara karşı gösterilen davranışlar, Allah rızası için yapılan salih ameller olacaktır. İnsan, bu gerçeği şimdi kavrasa da kavramasa da, ahiret hayatının başlamasıyla birlikte, dünyadaki her şeyin hayalden ibaret olduğunu, asıl gerçeğin ise Rabbimiz ve O'nun yarattığı ahiret olduğunu anlayacaktır. Bir ayette bu durum şöyle bildirilir:

> **Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 64)**

İnsan, nasıl bir televizyon ekranına bakarken, oradaki karakterlerin tamamının hayali olduğunun farkında ise; onların yaptıklarına kızmıyor, başlarına gelenlere üzülmüyorsa, dünya hayatında da bu yanılgıya düşmemesi gerekir. Çünkü dünya hayatı, tıpkı televizyon ekranından seyrettiğimiz bir film gibi sürekli olarak bize izlettirilmekte olan görüntülerden oluşmaktadır. Rüyasında karşısındaki kişiye kızıp bağıran veya başına gelen olaylara üzülen bir insan, nasıl kalktığında boşa üzülüp kızdığını anlarsa, dünya hayatı için de aynı şeyler geçerlidir. İnsan, maddenin aslı ile hiçbir zaman muhatap olmadığını ister dünyada anlasın ister ahirette, yaşadığı endişelerin son derece anlamsız ve boş olduğunu eninde sonunda fark edecektir. Bu görüntüler, yalnızca birer deneme olarak yaratılmaktadır. Asıl olan bunların bir hayal olduğunun farkına varıp, Allah'ın rızasına uygun davranmak ve bu amaç için yaşamaktır.

Allah, insan için görüntüden ibaret olan bu dünyayı yalnızca bir deneme olarak yaratmış olduğunu ayetlerinde şu şekilde haber verir:

> **Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)**
>
> **Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, 'tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme, mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (Hadid Suresi, 20)**
>
> **Dünya hayatını asıl hayat zannedenlerin durumunu ise Allah Kuran'da şöyle haber verir:**
>
> **İnkar edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (Nur Suresi, 39)**

İnsanlar, dünya hayatında sahip olduklarını sandıkları şeylerin gerçekte bir hayal olduğunu kavradıklarında, boşa üzülüp hırslandıklarını, boşa vakit geçirip oyalandıklarını, maddi istek ve hırslarına boşa önem verdiklerini anlayacaklardır. Büyüklük tasladıkları insanların bir anda hayal varlıklar olduklarını görecek ve kibirlerinin yersiz olduğunu fark edeceklerdir. Her şeyi yaratan Allah'a karşı boyun eğici olmaları gerektiğini kavrayacak, daha huzurlu ve güzel bir hayat yaşayacaklardır. Kendilerini insanlara kanıtlamaları, onların gözünde nasıl göründüklerini sınamaları gerekmeyecek, insanlara karşı kin, nefret, kıskançlık gibi olumsuz duyguları yaşamayacaklardır. Her şeyin hayalden ibaret olduğunu bilen insanlar, hayali varlıklarla rekabet içinde olmayacak, birbirlerine bu yüzden kin ve düşmanlık beslemeyeceklerdir. Herkesin kendini sadece Allah'a teslim ettiği bir ortamda, tevazu, teslimiyet, şefkat, sevgi ve samimiyet hakim olacaktır.

İnsan, tüm bu gerçekleri bu dünyada kabul etmek istemese de, ölüm ile karşılaştığında ve ölümünün ardından ahirette tekrar diriltildiğinde, her şeyi çok net olarak görmüş olacaktır. O gün, ayette belirtildiği gibi insanın **"görüş gücü keskinleşecek"** (Kaf Suresi, 22) ve insan her şeyi çok daha açık fark edecektir. Eğer dünyadaki yaşamını hayali amaçlar peşinde koşarak harcamışsa, orada hiç yaşamamış olmayı dileyecektir. Kuran'da bildirildiği gibi, **"Keşke o (ölüm her**

şeyi) kesip bitirseydi. Malım bana hiçbir yarar sağlayamadı. Güç ve kudretim yok olup gitti" (Hakka Suresi, 27-29) diyerek pişman olacaktır.

Tek mutlak varlığın Rabbimiz olduğu gerçeğini dünyada fark edenler, bu gerçekle birlikte, ahirette büyük pişmanlığı yaşamaktan da kurtulmuş olurlar. Dünya hayatında kendilerine verilen süreyi Allah'ı razı edebilmek, Rabbimiz'in dilediği şekilde yaşayıp O'nun emirlerini uygulamak için kullanırlar. Dünyaya değer vermenin anlamsızlığını; rahatlık, huzur ve mutluluk getirecek olanın, dünya hırslarına kapılmadan, yalnızca Allah için yaşamak olduğunu anlarlar. Bu, büyük bir nimet ve büyük bir kolaylıktır. İnsanı yıpratan yalancı hırslar, yalancı beklentiler, var olduğunu sanarak ilah edindikleri putlar (Allah'ı tenzih ederiz) tamamen ortadan kalkar. Her şeyi ve her yeri sarip kuşatanın bir ve tek olan Rabbimiz olduğunu kavrarlar. Allah'a teslim olarak, en büyük güveni ve rahatlığı kazanmış olurlar. Bir ayette, dünyaya dair sahte ilahlar edinen insanlar ile yalnızca Allah'ı İlah edinen kişi arasındaki fark şöyle haber verilmiştir:

> **Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (Zümer Suresi, 29)**

Allah'a inanan bir insan için, maddenin aslına dair gerçeği bilmek ve bunu derinlemesine düşünmek çok önemlidir. Çünkü Allah'ın her şeyi ve her yeri kapladığını bilen bir insan, Allah'a karşı hayatının her anında samimi davranır. Her an ölümle karşılaşabileceğini, bu dünyanın sona ereceğini ve gerçek ahiret hayatı ile karşılaşacağını aklından çıkarmaz. Bunu bilmek ve buna göre davranmak, insana sonsuz güzellikleri ve nimetleri getirecek olan büyük bir kazançtır.

Maddenin Gerçeği ve Yok Olan Materyalizm

Bir materyalist için, maddesel dünya ile hiçbir zaman muhatap olmadığımız gerçeğini anlamak büyük bir yıkımdır. Bir materyalist için, Allah'ın verdiği bir ruh ile yaratılmış olmamız ve bize ait tüm maddesel dünyanın bu ruha gösterilen görüntülerden ibaret olması, -kendi çarpık materyalist bakış açısına göre- korku ve dehşet uyandırıcıdır. Çünkü bir materyalist için madde sözde bir ilahtır (Allah'ı tenzih ederiz).

Materyalistler oluşturdukları sahte "maddecilik" dininde maddeye tapar (Allah'ı tenzih ederiz), yeryüzünde amaçsızlık, bilinçsizlik ve tesadüflerin var olduğuna inanırlar. "Yaratıldıkları" gerçeğine karşı çıkabilmek için, bir başlangıç ve bir son olduğunu reddederler. Açıklanamaz bir şekilde evrenin ezeli ve ebedi olduğu yanılgısını savunurlar. Bir insanın da, bir kuşun da, bir solucanın da hareketlerinin kaynağının şuursuz süreçler olduğu aldatmacasını öne sürerler ve bunların her birinin materyalist dünyanın birer ürünü olduğunu iddia ederler. Materyalizmin bu çarpık anlayışına göre, insanın iç dünyasında algılayan, düşünen, karar veren bir varlık yoktur. Sözde her şey, insanı meydana getiren "maddelerin" yani şuursuz hücrelerin, organellerin ve atomların sonucudur. Kısacası materyalizmin sahte dünyasında, madde dışında bir varlığa yer yoktur. Materyalizmin bu mantığının en önemli sebebi ise, Allah inancına karşı çıkabilmek, Allah'a ve ahirete iman etmekten kaçmaya çalışmaktır.

Materyalistlerin, Allah'ın varlığına iman etmemek için kendilerince öne sürdükleri en büyük dayanak ve delil, maddenin varlığıdır. Oysa bu kitap boyunca anlatılmakta olanlar, bilimsel olarak kanıtlanmış bir gerçeği, yani dışarıda var olan maddenin bizim için yalnızca bir kopya olarak var olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Tüm bu bilgilerle, materyalizmin elindeki en büyük delil ortadan kalkmakta ve açıkça yok olmaktadır.

Maddenin aslı gerçeği, işte bu nedenle materyalistleri son derece rahatsız etmektedir.

Maddenin aslı konusu, geçmişte belli birkaç düşünürün ve bilim adamının görüp fark ettiği ve dile getirdiği bir kavram iken, bugün artık dünya tarihinde ilk defa bu kadar kesin ve karşı konulamaz bir gerçek olarak açıklanmaktadır. Büyük ve kesinleşmiş bilimsel bulgularla gündeme getirilen bu konu, bilimin gözardı edeceği, materyalist bilim adamlarının da inkar edebilecekleri gibi değildir. Kuantum fiziğinin ortaya koyduğu gerçekler ışığında materyalistlerin tek

güvencesi olan madde, Yüce Rabbimiz Allah'ın insan için yarattığı algı dünyasında bir hayale dönüşmüştür. Tüm dünyayı ve tüm varlığımızı kaplayan en somut olduğu sanılan şey, bir anda soyut bir kavram haline gelmiştir. Materyalistlerin, Allah inancına karşı en güçlü şekilde kullanabileceklerini sandıkları büyük delil, tüm bu bilimsel bilgiler ışığında aniden ortadan yok olmuştur. Yok olan yalnızca atomlar, moleküller değildir. Evler, arabalar, dev gemiler, gökler, dağlar, gezegenler, uzay ve nihayet insanın kendi bedeni, tümüyle hayal haline dönüşmüştür. Materyalistlerin kendilerine put ve ilah edindikleri (Allah'ı tenzih ederiz) madde iddiası artık son bulmuştur.

Artık materyalizmin tutunabileceği hiçbir delil yoktur. Materyalistlerin, kendilerince Allah'a karşı mücadele ederken güç bulup güvendikleri maddenin varlığı, artık açıklanamaz durumdadır.

Bu, Allah'ın inkarcılara kurduğu muhteşem bir tuzaktır. Allah'a karşı mücadele edebileceklerini sananlar, bu gerçekle birlikte, çok güvendikleri ve sarsılmaz gördükleri sahte putlarının insan için bir hayale dönüştüğünü anlamışlardır. Çok güçlü sandıkları maddecilik iddialarının en temel dayanağını kaybetmişlerdir. Allah'ın sonsuz gücü ve kudreti açıkça karşılarındadır. Kuşkusuz ki, onların kurdukları tüm tuzaklar, yok olup gitmeye ve çöküşe uğramaya mahkumdur.

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)

Allah'ın muhteşem düzeni ile tüm varlıklarını yitiren materyalistler, dünya hayatında inkar ettikleri ahiret gerçeği ile er-geç buluşacak ve tüm diğer insanlar gibi Rabbimiz'in huzurunda hesap vereceklerdir. Dünyada sözde maddeyi ilah edinenler (Allah'ı tenzih ederiz), ahirette bir rüyadan uyandıklarını anlayacak, dünyada bir hayal uğruna mücadele vermiş olduklarını kavrayacaklardır. Ancak ahiretteki pişmanlık, geri dönüşü olmayan bir pişmanlıktır.

Allah Kuran'da şöyle buyurur:

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki:

"Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz,"

"Çünkü sizi (yalancı olanları) alemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk.

"Bizi suçlu-günahkarlardan başka saptıran olmadı."

"Artık bizim için ne bir şefaatçi var,"

"Ne de candan-yakın bir dost."

"Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."

Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler. (Şuara Suresi, 96-103)

Dünyada bulunduğu süre boyunca, insanın doğruyu görmeye ve Allah'a yönelmeye hala fırsatı vardır. Yaşam boyunca materyalizme inanmış olmak, yaşamın sonuna kadar aynı yanılgıyı sürdürmeyi gerektirmez. Ölmüş ve toprağa gömülmüş bir felsefe için mücadele etmek, insanın yegane fırsatı olan dünya hayatını buna harcaması, akıllı ve vicdanlı bir insanın yapabileceği bir şey değildir. Önemli olan, gerçeği gördükten sonra buna direnmemek, ölümle birlikte zaten apaçık anlaşılacak olan bu gerçeği geç olmadan anlamaktır.

Adnan Oktar Sohbetler

Maddenin Hakikatini Anlayan İnsan, Cennetin Sırrını Daha İyi Anlar

ADNAN OKTAR: ... (Cennette) sistem tamamen değişiyor. Fizik ve kimya kanunlarını tamamen değiştiriyor Allah, ayet var. "**Yepyeni bir yaratılışla yaratacağım**" diyor Allah. Bizim alıştığımız sistem ile değil. Nasıl rüyamızda biz yemek yediğimizde, ne kadar yemek yersek yiyelim doyar mıyız, doymayız, orada da öyle işte. Yani Allah'ın bir sırrı var, ben onu zaman zaman anlatıyorum, bir yönü ile anlatıyorum, maddenin hakikatini anlatıyorum. Madde dışarıda vardır, ama görüntü olarak vardır. **Saydam bir madde olarak vardır, cam gibi saydamdır ve yoğunlaşmış enerji olarak vardır madde dışarıda. Enerjinin yoğunlaşmasından oluşur ve saydam ve siyah-beyazdır. Renk yoktur dışarıda. Bizim beynimizde renkli görüyoruz. Cennette de, bir şeyi hayal ettiğimiz an, anında oluşur.** Mesela sen şimdi zihninde bir portakal hayal ettiğinde hemen oluşuyor mu? Beyninde, istersen oluşturursun. Mesela bir şehir düşünüyoruz, kafamızda hemen şehir manzarası oluşuyor. Binalarıyla, yollarıyla, yani hiç hayatta görmediğimiz bir şeyi bir anda beynimizde meydana getirebiliyor muyuz? Mesela, Paris'te bir sokak düşüneceğim diyorsun, kafanda anında oluşturuyorsun. Pencere pervazlarına kadar bütün detayları ile oluşur anında. Güzel bir meyveyi, güzel bir sofrayı kafanda canlandırdığında hemen oluşur hatta insan hemen yutkunur. İşte cennette de öyledir. Onu Allah zaten dünyada özellikle yaratıyor. Yani sistemi anlamamız için yaratıyor. Cennette de kuşu görüyorsun, kızarmış halini düşünüyorsun, hemen o kızarmış hali oluşur karşında. Bu sistem dünyada şu an var zaten Ama çok flu olarak var. Cennette net olarak olmuş oluyor sistem. Sonra o kuş, mesela kemiklerine bakıyorsun, toparlanmış olarak hayal ettiğinde hemen toparlanıp, uçuyor. Oradaki eşya, madde her şey hareketlidir. Zaten normal hali de budur aslında, böyle olması lazım. Yani bu dünyadaki sistem olağanüstü halidir.

Dünyada tozun oluşması, kirin oluşması mucizedir, olmaması lazım normalde, mucize olarak oluyor Adetullahta madde asla yaşlanmaz, ölmez ve kirlenmez ve hastalanmaz. Hastalanma mucize olarak oluyor. Şimdi rüyasında bir insan mikrop kapıyor, hastalanıyor. Makul mü bu? Mikrop olmadığı halde hastalanıyor adam. Mesela araba geliyor, çarpıyor rüyasında, adam hastanelik oluyor, kafası-gözü yarılıyor, cankurtaran ile hastaneye götürüyorlar, var mı öyle bir şey, yok. Cennette Allah bunun benzeri bir sistemi yaratacak. Ama tabii her zaman dışarıda bir maddenin aslı vardır, her zaman vardır. Ama bir gölge varlık olarak vardır. Yani bir yoğun enerji olarak vardır. Fakat biz asla ve kesinlikle onun asıl gerçeğini göremeyiz, Allah görür. Biz, Allah'ın bize gösterdiği kadarını görürüz. Mesela Dawkins "laboratuvara girdim, araştırma yapıyorum" diyor. Kafasının içindeki, Allah'ın ona gösterttiği laboratuvarın dışında hiçbir yere giremez o. Dışarıdaki laboratuvarı da Allah yaratır, yani o yoğunlaşmış enerjiden meydana gelen laboratuvarı. Fakat o, onun aslını asla göremez. Allah'ın ona gösterttiği görüntüsünü görebilir. Ama Allah dışarıda "Ben yarattım" diyor. Dışarıda bir varlığı vardır.

(15 Ocak 2010 tarihli röportaj / www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

Ruhun Varlığı Evrimcilerin En Büyük Açmazıdır

ADNAN OKTAR:... Proteinin molekül yapısından da haberi yok bazı insanların. Proteinin oluşması için başka bir proteine ihtiyaç var. Bu ne demek biliyor musun? İmkansız demektir. Bütün bilim adamları, bütün Darwinistler bilir ki protein çok kapsamlı, geniş bir moleküldür. Dışarıda herhangi bir kimyasal maddeyle karşılaştığında hemen bozulur molekül yapısı, çok naziktir. Muhafaza edilmesi için hücre içinde olması gerekiyor ve hücre tarafından proteinlerce imal edilmesi gerekiyor. Böyle bir durumda sen oturmuşsun "tesadüfen olur" diyorsun. Bunlar ne anlatıyor? "Amerika'da bir

gün bir protein tesadüfen oldu" diyor. "Sonra Fransa'da da oldu bir tane" diyor. Bir rüzgar savurmuş o proteini, öbür proteinin yanına getirmiş. Protein proteine tavşan gibi bakar, bir şey olmaz. "Venezuella'da da bir protein oldu" diyor. Artık sağ el, sol el onlara girmiyorlar. "O da rüzgarla geldi, yanına yanaştı" diyor. Bak, bir proteinin tesadüfen meydana gelmesi zaten imkansız, sen diyorsun ki; "yüz binlerce protein bir araya geldi, durduk yere hücreyi oluşturdular." Havadan uçmuşlar, bir araya gelmişler; toprağın altından, biri havadan, biri karadan, her biri ayrı ayrı tesadüfen olmuş.

Hepsinin olması bilimsel olarak mümkün değil. Sıfır ihtimal. Sonra da bir araya gelmiş o tozlar, birleşip birdenbire canlanmışlar. Sonra portakalları, meyve ağaçlarını, bilim adamlarını meydana getirmişler. Bilim adamları da şehirleri meydana getirmiş. **Sonra birdenbire ruh oluşturmaya karar vermiş madde. Birdenbire görmeye başlamış. Madde birdenbire duyma kararı almış, birdenbire görme kararı almış. Ama önce kulak, göz yapmış. Bir işe yaramıyor başlangıçta. Çünkü ruh olmadan gözün, kulağın hiçbir işlevi olmaz.** "Başlangıçta ruh yoktu, sırf madde vardı" diyor. Sonra beden göz yapmış.

Peki, ruh yoksa, gözü ne yapsın beden? Zaten görmeyecek, bir işine yaramayacak. "Kulak yaptı" diyor. Duymuyorsa niye yaptı kulağı? "Dil yaptı" diyor. Tatmayacaksa dil niye olsun? Dokunma, onu hisseden biri olmadıktan sonra dokunmanın ne anlamı var? Niye dokunma hissi olsun? ... Maddenin hakikatini kavramaya çalışın. Beynimizin içinde meydana gelen bu renkli, üç boyutlu görüntüye bir bakın. Kim gösteriyor size bu görüntüyü, kim seyrediyor bu görüntüyü? Onlara bir bakın. Ufkunuz dar olmasın. Akılcı bakın olaylara, samimi bakın. Allah var.

(12 Mart 2012 tarihli röportaj / www.a9.com.tr / www.harunyahya.tv)

DARWIN'İN AÇMAZI: RUH

İnsan Ruhu Karşısında Açıklamasız Kalan Evrim Teorisi

Victoria dönemi İngilteresi'nde iki biyolog, canlıların tümüyle tesadüfi süreçler sonucunda birbirlerinden türediği ve insana kadar uzanan bir süreçte gelişip değiştikleri iddiasını ortaya attı. Bu biyologlar, Charles Darwin ve Alfred Russel Wallace idi. Doğal seleksiyon yoluyla evrim hakkındaki ilk çalışma Darwin ve Wallace tarafından ortaklaşa hazırlanmıştı. Biyologlar, evrim teorisi konusu üzerine birbirleriyle rekabet etmek yerine, bu uydurma teoriye birbirlerinin katkısını kabullendiler. Hatta Wallace yazdığı Darwinizm adındaki kitap ile Darwin'in doğal seleksiyon teorisini destekledi. Bu kitabı duyduğunda Darwin'in verdiği karşılık ise, "Darwinizm adından söz etmeyin çünkü bu teori aynı zamanda Wallasizm de olabilir." şeklinde idi.[116]

Ancak bu hayal ürünü teori ile ilgili olarak iki biyoloğun yolları kısa bir süre sonra ayrılacaktı.

Evrim teorisine göre canlılar, tüm anatomik ve fiziksel özellikleriyle, tümüyle tesadüfi ve dolayısıyla şuursuz bir süreç içinde, doğal seleksiyon yoluyla, birbirlerinden türemişlerdi. Bu iddiaya göre, bir bakteri ile başlayan yaşam, söz konusu hayali türeme yoluyla, günümüzde var olan canlı çeşitliliğini meydana getirmişti. (Detaylı bilgi için bkz. *Evrim Aldatmacası*, Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık) Darwin, doğal seleksiyon prensibinin yalnız parmaklar ya da burun gibi morfolojik özelliklerin çıkışını açıklamakla kalmadığına, aynı zamanda beynin yapısını ve dolayısıyla zihinsel kapasitelerimizi de belirlediğine inanıyordu. Bir başka deyişle Darwin'e göre doğal seleksiyon; insanların müzik, sanat, edebiyat konusundaki ilgisini ve kararlarını, düşünce yeteneğini ve zihin gücünü etkileyen ve onları değiştirip geliştiren bir güçtü. Fakat Wallace bu fikre katılmıyordu. Darwin'in prensiplerinin parmaklar ve ayak parmaklarını ya da daha basit özellikleri açıklayabileceğini düşünüyordu ama matematik ve müzik yeteneği gibi üstün insani becerilerin yalnız kör tesadüflerin eseri olamayacağına inanıyordu.

Wallace'ın "kör tesadüflerin Mozart'ın yeteneklerinin kaynağı olması" iddiasına karşı çıkmasının en önemli nedeni potansiyel zeka olarak adlandırılabilecek olan hususta idi. Wallace'a göre, örneğin günümüzde yaşayan bir Aborijin topluluğundan neredeyse okuma yazma bilmeyen genç bir kabile üyesini aldığımızı farz edelim. Daha sonra bu genci Rio, New York veya Tokyo'da modern bir devlet okulunda eğitelim. Elbette bu şehirlerde yetişen çocuklardan hiç de farklı olmayacaktır. Wallace bunu şöyle açıklamıştı; "Aborijin ya da Cro-Magnon, kendi doğal ortamına uyum sağlaması için ihtiyaç duyacağından çok daha fazla potansiyel zekaya sahiptir. Bu tür potansiyel zeka, aslında resmi eğitim yoluyla kazanılan kinetik zeka ile karşılaştırılabilir. Peki bu potansiyel zeka neden evrimleşti? İngilizce eğitim verilen okullarda Latince öğrenmek için ortaya çıkamazdı. Matematik öğrenmek için de evrimleşmiş olamazdı, her kim yeterince çalışırsa bu konuda uzmanlaşabilir. Peki bu söz konusu görünmeyen yeteneklerin ortaya çıkmasını sağlayan ayıklayıcı kuvvet nereden gelmişti?"[117] Wallace, canlıların bilinçsiz süreçler içinde birbirlerinden türeyerek evrimleştikleri hikayesine inandığı için, insanların zeka gelişiminin bu hayali teorinin neresine dahil edildiğini bulmaya çalışıyordu. Ancak, böyle bir şey gerçekleşmediği için bu iddiayı savunacak bir mantık da geliştiremiyordu.

Wallace şunu söylüyordu:

> Çağımızın yazarlarının tümü, insan neslinin çok geçmişe dayandığını itiraf ederken, bunların birçoğu zekanın çok kısa süre önce geliştiği inancını sürdürüyorlar ve bizimle eşit zeka seviyesine sahip insanların tarih öncesi çağlarda yaşamış oldukları olasılığı üzerinde düşünmüyorlar.[118]

Günümüz bilim adamlarından Vilayanur S. Ramachandran ise, bunu şöyle açıklamaktadır:

> Neanderthal ve Cro-Magnon insanlarının beyin kapasitelerinin bizlerden daha büyük olduğunu biliyoruz, bu nedenle gizli kalmış potansiyel zekâlarının Homo sapiens ile aynı hatta daha fazla olduğunu düşünmek hiç de güç olmaz.[119]

Aslında Darwin bile, teorisinin insan zekasına dair bu hayali gelişimi açıklayamadığını açıkça itiraf ediyor, hatta bu nedenle teorisinin geçersizliğinin ileri sürülebileceğini belirtiyordu:

> …İnsan zihin gücü bakımından bütün öbür hayvanlardan öylesine farklıdır ki, varılan bu sonuçta (aşağı bir biçimden türeme) bir yanlışlık olabileceği ileri sürülebilir.[120]

Öyleyse, evrimle gerçekleşmesi mümkün olmayan bu önemli gelişimin açıklaması neydi? Wallace'ın buna verdiği cevap şuydu: Bunu Allah gerçekleştirmişti. Wallace'a göre "insanın zarafeti, 'İahi lütfun' dünya üzerindeki ifadesiydi".[121]

İşte bu noktada Wallace, evrimin itici gücünün doğal seleksiyon olduğu konusunda ısrar eden ve en gizemli zihinsel özelliklerin bile bir Yüce Varlık tarafından yaratılmış olmaksızın geliştiğini iddia eden Darwin'den ayrılmıştı. Darwin, Wallace'ın iddialarını teorisi için büyük bir tehdit olarak görmüş ve 1869 yılında Wallace'a yazdığı mektubunda doğal seleksiyonu kastederek, "umarım senin ve benim çocuğumuzu tamamen öldürmezsin," demişti.[122] Wallace'ın vardığı bu sonuç elbette, materyalizmden güç bulan ve Allah'ın varlığını inkar edebilmek için ortaya atılmış evrim teorisi ile hiçbir şekilde bağdaşmıyordu. İşte bu nedenle Wallace'ın fikirleri alelacele hasıraltı edildi. Materyalist çevreler için ön plana çıkarılması gereken, her şeyin bilinçsiz süreçlerle meydana geldiğini öngören anlayış idi. Bunun da öncüsü Darwin olmuştu.

Evrimsel Delilsizlik ve Teorinin Biyolojik Çöküşü

19. yüzyıldan itibaren materyalistlerin en büyük odak noktası, Darwin ve Darwinizm propagandası yapmak oldu. 19. yüzyılın -günümüze kıyasla geri kalmış- bilimsel ortamı içinde doğal seleksiyon adlı bir mekanizmanın tüm canlıların gelişiminin sebebi olduğunu iddia etmek kolaydı. Fosil yatakları derinlemesine incelenmemiş, genetik bilimi keşfedilmemişti. İnsanları, o dönemin bilgisi, daha doğrusu bilgisizliği içinde olmadık senaryolarla oyalamak Darwin ve yandaşları için çok zor olmamıştı. Ama o dönemde bile, teorinin kurucularından biri olmasına rağmen Wallace'ın dikkat çektiği insan bilincinin evrimsel açıdan "açıklanamazlığı" açıkça fark edilmişti. Bilinçsiz işleyen bir mekanizma, bilincin varlığını açıklayamıyordu. Evrimciler hiçbir şuurlu olaya izin vermeyen tesadüfen gelişen olayların, her nasılsa şuur, anlayış, yetenek ve bilinç oluşturduklarını iddia ediyorlardı. Bunun hiçbir mantıklı açıklaması yoktu.

20. yüzyılda, evrim teorisi büyük bir sürpriz ile karşılaştı. Önce paleontoloji bilimi, Darwin'in "ileride bulunacağından emin olduğu" kayıp ara fosillerin hiçbirinin yeryüzünde bulunmadığını ilan etti. Yeryüzünün neredeyse tümü kazılmış ve araştırılmış, Darwin'in ve yandaşlarının beklediği ara formlar ise bulunamamıştı. Evrim teorisi için ikinci sürpriz ise keşfedilen genetik bilimi idi. Genetik, canlı formlarının, Darwin'in iddia ettiği şekilde doğal seleksiyon yoluyla değişemeyecek kadar kompleks ve değişmez bir yapıya sahip olduğunu tüm dünyaya açıkça gösterdi. Bilimsel gelişmeler, hücrenin, Darwin'in sandığı gibi içi su dolu bir baloncuk olmadığını, sayısız ve birbirinden karmaşık organelden oluşan ve akıllı mekanizmalara sahip olan indirgenemez kompleks bir yapıda olduğunu gösterdi. Keşfedilen DNA, belki de evrim teorisi için en büyük darbelerden birini oluşturuyordu. Canlının tüm genetik bilgisinin saklandığı bu dev molekül, tesadüfen meydana gelemeyecek kadar kompleks olmasının yanında, herhangi bir değişime izin vermeyecek kadar hassas bir yapıdaydı. Evrime göre canlıların birbirlerinden türeyerek değişime uğramaları, yeni türlerde başka canlılara ait yeni özelliklerin kazanılması gerekiyordu. Genetik ilminin gösterdiği gerçeklerle, bunun Darwin'in iddia ettiği şekilde olamayacağı açıkça anlaşılmıştı. Genetiğin ortaya çıkardığı komplekslige hiçbir bilim adamı karşı koyamıyordu.

Bunun üzerine Darwinistler, genetik yapı üzerinde değişime yol açabilecek unsurları dikkate alma ihtiyacı duydular. Bunun için kendilerince kullanabilecekleri tek mekanizma, mutasyonlardı. Neo-Darwinizm adı altında Darwinizm'in yeni düzenlemesini alelacele kurguladılar ve evrimde genetik değişimi sağlayan ikinci bir mekanizmanın yani mutasyonların

devrede olduğunu iddia ettiler. Fakat, her biri bilim adamı olan bu kişiler, ilginç bir şekilde önemli bir gerçeği ihmal ediyorlardı: Mutasyonlar %99 oranında organizmaya zarar veren, %1 oranında da etkisiz kalan genetik müdahalelerdi. Kontrollü laboratuvar ortamlarında bile, mutasyonlar yoluyla canlıya yeni bir genetik bilgi kazandırıp onu daha gelişmiş farklı bir türe dönüştürmek mümkün değildi. Tam tersine, gerçekleştirilen her mutasyon, canlının sakat kalmasına veya ölmesine sebep oluyordu. Kontrolsüz doğa ortamında rastgele meydana gelen mutasyonların ise bir canlıya nasıl etki edeceği ortadaydı.

Paleontolojinin ortaya çıkardığı sonuçlar ve genetik biliminin gerçekleri karşısında evrimciler sürekli olarak teorilerinde düzenlemelere gittiler. Genetik bilimi doğal seleksiyonu saf dışı edince mutasyonlara, paleontoloji fosil kayıtlarını ortaya çıkarınca da sıçramalı evrim iddiasına sarıldılar. Bilimsel gelişmelerin evrim aleyhine verdiği inkar edilemez tüm deliller, evrim teorisini tümüyle açıklamasız bırakıyor, onu çürümüş bir teori haline getiriyordu. Teori üzerinde yapılan yeni düzenlemeler de, evrimciler açısından hiçbir zaman sonuç getirmedi. Çünkü evrimin lehine tek bir delil bile bulunmuyordu.

Teori, savunduğu her konuda açıklamasızdı. Evrimciler tarafından ortaya atılan iddialar bilimsel olarak çürütülmüştü. Ama öyle bir konu vardı ki, evrimciler, iddialarının başından beri bu konuda çözümsüz olduklarını biliyorlar ve bunu açıkça itiraf ediyorlardı. Bu, Alfred Wallace'ın henüz teoriyi ortaya atarken "evrimsel olarak gelişmesi imkansız" dediği "bilinç" idi.

Bilinç, Hiçbir Darwinist İddia ile Açıklanamamaktadır

> Fiziksel anlamda, insanın evrimi hakkındaki herhangi bir teorinin, güçlü çeneleri ve iri kesici dişleri olan ve bizden dört kat hızlı koşan maymun benzeri bir atanın nasıl yavaş yavaş, iki ayaklı bir hayvana dönüştüğünü açıklaması gerekir. Bu güçlere aklı, konuşmayı ve ahlakı ekleyin, bunların hepsi evrim teorisine baş kaldırmaktadır.[123]
>
> (Evrimci bilim yazarı Roger Lewin)

Evrim taraftarları, Darwin zamanında açıklamasız olan bilinç konusuna Darwin'den sonra çeşitli şekillerde açıklama getirmeye çalıştılar. Hayali ilkel insanların birbirleri ile iletişim kurmaya, avlanmaya ve alet yapmaya başlayarak beynin evrimini sağladıklarını iddia ettiler. Beynin hayali gelişimi ile birlikte dilin evrimleştiğini, konuşma becerisinin beraberinde bilincin meydana geldiğini ve bu şekilde insanı diğer hayvanlardan ayıran en önemli farkın ortaya çıktığını savundular. Bu iddiaların hiçbiri bilimsel bir dayanak bulamadı. Fosil kayıtları bunların herhangi birine delil oluşturabilecek tek bir bulgu bile vermedi. Dil ve bilinç üzerine yapılan bilimsel çalışmalar ve deneyler, böylesine bir gelişimin gerçekleşmesine dair tüm olasılıkları ortadan kaldırdı. Darwinistlerin ellerinde sadece iddiaları vardı. Bu iddialar, tüm evrimci kitaplarda az-çok benzer şekilde, müthiş bir senaryo dahilinde anlatılıyor ama hiçbir evrimci kaynak buna bilimsel bir delil sunamıyordu. Çünkü böyle bir evrim yaşanmamıştı.

Ünlü Nature dergisinin editörü Henry Gee, bir evrimci olmasına karşın söz konusu evrimci iddianın mantıksızlığıyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmaktadır:

> Mesela insanın evriminin, vücudun duruşu, beyin hacmi ile ateş, alet kullanımı gibi teknolojik başarılar ve lisanın ortaya çıkmasını sağlayan el-göz koordinasyonundaki gelişmelere bağlı olarak geliştiği söylenir. Ancak bu gibi senaryolar subjektiftir. Deneylerle asla test edilemezler, öyleyse bilimsel değildirler. Genelde kullanımda olmaları bilimsel testlere değil, sahiplerinin iddia ve otoritesine dayanır.[124]

Bu iddia, bilim dışı olmasının yanı sıra, mantıksal açıdan da tutarsızdır. Evrimciler sözde evrimle ortaya çıkan akıl sayesinde alet kullanımının geliştiğini; alet kullanımı sayesinde de aklın geliştiğini savunmaktadırlar. Yumurta-tavuk hikayesinde 1,5 asırdır yaşadıkları açıklamasızlığı ve çelişkiyi, burada da yaşamaktadırlar. Evrimcilerin buradaki

tutarsızlığı açıklamaları gerekmektedir. Bu durum, evrim teorisini ortaya atarken Wallace'ın içine düştüğü ikilemin, evrim teorisi açısından hala devam etmekte olduğunu göstermektedir.

Darwinizm'in en etkili eleştirmenlerinden Phillip Johnson, bu konuda şunları yazar:

> Aklın ürünü olan bir teori, teoriyi üreten aklı uygun bir şekilde asla açıklayamaz. Mutlak doğruyu keşfeden üstün bilimsel aklın hikayesi ancak ve ancak aklı verilmiş bir yetenek olarak kabul ederseniz tatmin edicidir. Aklı kendi icatlarının bir ürünü olarak açıklamaya çalıştığımız anda, çıkışı olmayan aynalı bir koridora girmişizdir.[125]

George Marshall Enstitüsü başkanı Robert Jastrow'un yorumları ise şöyledir:

> İnsan gözünün rastlantı ürünü olduğunu kabul etmek zordur. Ancak insan zekasının, atalarımızın beyin hücrelerinde meydana gelen rastlantısal tahribatların ürünü olduğunu kabul etmek daha da zordur.[126]

Darwinistler, insan bilincinin evrimine ilişkin yalnızca yoruma dayalı iddiaların yetersiz kaldığını düşünmüş olacaklardır ki, konuyu "bilimsel cümlelerle" süsleme ihtiyacı duydular. Bunun için "ortaya çıkma olgusu" adında bir faktörün etkili olduğunu savundular. Darwinistlere göre, bir rastlantı, hiç beklenmeyen bir başka şeyin ortaya çıkışına yol açabilirdi. Bunun klasik bilimsel örneğinin ise "su" olduğunu iddia ettiler.

Buna göre, oksijen ve hidrojen kendi başlarına suya benzer bir özellik taşımamakta, ancak belli bir oranda birleştiklerinde ortaya çıkan su molekülleri önceden tahmin edilemeyen çeşitli özellikler ortaya koymaktadır. Evrimciler bu durumu insanın bilinci konusuna uyarladılar ve insan bilincinin kökeninde, beyin kimyasında meydana gelen rastlantısal bir değişimin yattığını iddia ettiler. Hiçbir şekilde test edilemeyen, hiçbir bilimsel kanıta sahip olmayan böyle bir iddiayı, çözümsüz kaldıkları bilinç konusuna uyarlamak, çaresizliklerinin çok açık bir göstergesiydi.

Bu elbette son derece mantıksız ve teknik anlamda imkansız bir aldatmacadır. Çünkü herkes gayet iyi bilir ki, insan bilinci su örneğindeki gibi fizik kurallarına bağlı bir hadise değildir. Bir insanın, bir çileği görünümü, kokusu ve tadı ile gözünün önüne getirebilmesi, aile yakınlarının görüntülerini ve seslerini sanki yanındaymış gibi algılayabilmesi, beynindeki atomların daha önce bilinmeyen bir şeyi ortaya çıkarmak için hareketlenmelerinin bir sonucu değildir elbette. Tüm bunları gerçek gibi algılaması, insanın dileğidir, isteğidir ve o sırada düşündüğü şeydir. Fiziksel niteliği olan atomların farklı şekillerde birleşerek metafizik bir kavram olan "bilinci" ortaya çıkarmaları imkansızdır. Filozof ve yazar Christian de Quincey'nin belirttiği gibi, "bilim adamları, henüz bilinci açıklayamazlarken, kendi bilinçlerinin tartışılmaz varlığı ile her gün yüzleşmek gibi garip bir durum içindedirler".[127]

Evrimci bilim adamı J. Hawkes, New York Times Magazine'de yayınlanan bir yazısında şunları söylemektedir.

> Kuşları, balıkları, çiçekleri vb. göz kamaştırıcı güzelliği salt doğal seleksiyona borçlu olduğumuza inanmakta güçlük çekiyorum. Dahası, insan bilinci öyle bir düzeneğin ürünü olabilir mi? Nasıl olur da tüm uygarlık nimetlerinin yaratıcısı olan insan beyni; Sokrates, Leonardo da Vinci, Shakespeare, Newton ve Einstein gibileri ölümsüzleştiren yaratıcılık, "yaşam savaşımı" denen orman yasasının bize bir armağanı olsun?[128]

Bu yalnızca Darwinistlerin yaşadığı bir hayal, gerçekleşmesini çok istedikleri bir dilektir. Bilinç, evrimin saçma ve delilsiz iddiaları ile kesin olarak açıklanamaz durumdadır.

Bir müziği dinlerken onun verdiği ritmden zevk alan, bir yemeği tadarken ondan hoşlanan veya onu lezzetsiz bulan, karşısındaki insanı seven, ona şefkat duyan, kendi benliğini araştıran, kendi beynini laboratuvarda inceleyen, keşifler yapan, problemler çözen, başarılarıyla sevinen, karar veren, beste yapan, kitap yazan varlık acaba şuursuz tesadüflerin sonucu meydana gelmiş olabilir mi? Acaba hangi rastgele kimyasal olay bir insana güzel davranmayı, ince düşünceli olmayı, fedakarlık yapmayı öğretebilir? Acaba hangi rastgele olay sonucunda insan bir şeyleri öğrenme, aklında tutabilme, karşısındakini eğitme, devletleri yönetebilme yeteneğine sahip olmuştur? Acaba hangi şuursuz olay, bir insanı şuurlu, mantıklı, zor zamanlarda ani kararlar alabilen, sevinen, üzülen, duygulanan, şaşıran, endişelenen, planlar yapan bir varlık haline getirebilir? Acaba beynin içindeki şuursuz atomlar bir hayvanı nasıl gökdelenler inşa eden, uçaklar yapan,

bilgisayarlar üreten, sayısız matematik formülü çözüp geliştirerek uzaya çıkan, kendisine benzer robotlar tasarlayan şuurlu bir insan haline getirebilmiştir? Bir bakteri, nasıl olmuş da tüm dünya üzerinde muhteşem bir medeniyet kurmuş, olağanüstü bir teknoloji üretmiş olan bir insana dönüşmüştür?

Evrim teorisyenlerinin tüm bu sorulara bir açıklama getirmeleri gerekmektedir. Tesadüflerin, rastgele ve bilinçsizce meydana gelen etkilerin, nasıl bilinç var ettiklerini açıklamaları gerekmektedir. Şuursuz olayların, nasıl şuurdan daha üstün davrandıklarını, nasıl bilinçli bir varlığın yapabileceğinden daha fazla bilinç ortaya koyabildiklerini izah etmeleri gerekmektedir. Eğer iddia ettikleri evrim doğruysa, önce bilimsel deliller getirmeleri, sonra tüm bu mantıksızlıkları açıklığa kavuşturmaları gerekmektedir. Evrimciler, buna bilimsel bir açıklama getirebilmişler midir? Bilinçsiz olayların bilinç meydana getirdiği ikilemine bir çözümleri var mıdır? Bu konuyla ilgili yazılmış sayısız evrimci kitapta, sayısız evrimci makalede, sayısız konferansta bunun açıklaması yapılmış mıdır?

Hayır!

Evrimcilerin yaptıkları yalnızca iddialarını sıralamak, bunu yaparken kelimeleri süslemek, deliller göstermekten kaçınmak, boş ve uzun sözlerle "insan aslında hayvandır" telkinini mümkün olduğunca empoze edebilmektir. Bilimsel delil getiremedikleri gibi, söz konusu mantık karmaşasına da bir açıklama sunamamaktadırlar. Bilinç, evrim teorisini ciddi anlamda yok eden, Darwinistleri şaşkınlık ve çaresizlik içinde bırakan en kesin ve en kaçınılmaz gerçeklerdendir. Darwinistlerin madde üzerine kurguladıkları yalanlar, bilinç konusuna uygulanabilir değildir. Salt maddenin varlığına dair geliştirilmiş olan teori, maddenin dışındaki bu mucize karşısında müthiş bir şok yaşamaktadır. Allah'ın varlığını inkar etmek için ortaya atılmış bu yalan, Allah'ın olağanüstü eseri "bilinç" karşısında yerle bir olmuştur. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

> **Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (İbrahim Suresi, 46)**

Darwinistler Ruh Sahibi Olduklarının Bilincindeler mi?

Modern bilim, insan aklının, materyalistlerin iddia ettikleri gibi beyin hücreleri arasındaki alışverişten kaynaklanmadığını teyit etmiştir. Bir başka deyişle, insan bedeninde, bedenin kendi fonksiyonlarına ait olmayan ve fiziksel bir niteliği bulunmayan bir varlık vardır. Materyalist felsefenin bir ürünü olan ve maddenin mutlak varlığı dışında hiçbir açıklamayı kabul etmeyen evrim teorisi, maddesel varlığı olmayan insan ruhu karşısında tümüyle açıklamasızdır.

Bu noktada bir gerçeği tekrar hatırlatmakta fayda vardır: Evrim teorisinin, canlıların gelişimi ile ilgili olarak kanıtlanmış tek bir iddiası, delillendirilmiş tek bir örneği yoktur. Evrim teorisi, canlı tarihi üzerine yalnızca spekülasyonlara başvurmuş, sahte deliller kullanmış ve canlıların evrimleşmediğini ispat eden bilimsel ve paleontolojik gerçekleri örtbas etmeye çalışmıştır. Bu yolla, geçersizliği anlaşılmış fosil örneklerini propaganda malzemesi yapmış, onları ara geçiş örnekleri olarak göstererek insanları aldatmaya çalışmış ve hatta bu uğurda sahtekarlığa başvurmuştur. (Detaylı bilgi için bkz. *Ara Geçiş Açmazı*, Harun Yahya) Evrimcilerin, canlıların hayali evrimi ile ilgili sayısız senaryosu, saysız masalı vardır. Ama bunların tek bir tanesi bile bilimsel olarak ispat edilememiştir. Dahası, bilim ve teknoloji, böyle bir evrimin imkansızlığını açıkça ilan etmiştir.

Evrimin içinde bulunduğu bu çıkmazlar arasında bilinç konusunu özel yapan şey, fiziksel hiçbir delil ile varlığı açıklanamayan bu konu üzerine evrimcilerin bir senaryo dahi geliştirememeleridir. Modern teknoloji ürünü, gelişmiş tarama cihazları, materyalistlerin, beyinde akıl meydana getiren bir bölge veya süreç beklentilerini boşa çıkarmıştır. İnsan aklına maddeci bir açıklama getirilememektedir.

Materyalist bakış açısına sahip olan kişilerin bu arayışlarının nedeni bilinci gerçek anlamda kavrayamamalarıdır. Ruh sahibi olduklarını, bir şuurla hareket ettiklerini anlayamamaktadırlar. Darwinizm'i savunmalarının tek sebebi budur. Eğer

bilinç gibi olağanüstü bir varlığın farkında olsalar, bir ruh taşıdıklarını anlasalar, Darwinist olmaları imkansızdır. Bu tümüyle metafizik bir gerçektir.

Darwinistler, indirgenemez komplekslikteki bir insan gözünün tesadüfen evrimleştiğini ve ışığı algılama yani "görme" özelliğine tesadüfen sahip olduğunu iddia etmektedirler. Renkleri gören, çevresindekileri algılayabilen, bunlar hakkında yorum yapabilen insanı söz konusu tesadüflerin, hücresel etkileşimlerin bir sonucu olarak görmektedirler. Gözdeki hücrelerin dışarıdaki ışığı yakaladığını ve bizlere renkli dünyanın sunulması için bu mekanizmanın ve beynin varlığının yeterli olduğunu iddia etmektedirler. Ama bu hücrenin bir görüntüyü fark edip bunu algılayabilmek için açılıp kapanması, bir şuurla karar vermesi, kısacası ruhun emrine uyarak hareket etmesi gibi bir olağanüstülüğü kavrayamazlar. Hiçbir Darwinist, kendisinde var olan şuuru hissetmez. Bunu hissederek Darwinizm'i savunması imkansızdır. Kendisindeki şuuru hissederek, sadece bir hücre yığınından ibaret olduğunu, bakteriden türeyip bu hale kadar geldiğini, sahip olduğu ve algıladığı her varlığın şuursuz tesadüflerin eseri olduğunu iddia etmesi imkansızdır. Normal şuur ve vicdanla bunu iddia etmesi mümkün olamaz. Darwinistler, içlerinde gören, düşünen, akleden, yorum yapan, seven, sevinen, üzülen bir varlık olduğunun farkına varamamaktadırlar. Farkına vardıkları anda, maddeyi ilahlaştırma düşüncesinden hemen vazgeçeceklerdir.

Bir insanın yeşil rengi görmesi, karşıdan gelen arkadaşını tanıması, onu görmekten dolayı sevinç duyması artık bilimin içine giren bir konu değildir. Fiziğin ötesinde bir gerçektir. Bu, fiziksel veya maddesel hiçbir sebep ve kavram ile açıklanamaz. Kendisinde olan bilinci fark eden bir insan için ise, her şeyin mutlak maddeden ibaret olduğunu iddia edip savunmak imkansızdır. İşte bu nedenle, Darwinistlerin sahip oldukları şey apayrı bir düşünce yapısı, apayrı bir algılama şeklidir. Kuşkusuz en doğrusunu Allah bilir.

Allah Kuran'da, böyle insanların, mucize görseler bile inanmayacaklarını şu şekilde haber vermiştir:

> **Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve her şeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (Enam Suresi, 111)**

Normal düşünen bir insan için, kendi içindeki şuuru algılayıp fark eden "ben"i görebilmek, beyninin dışında bir bilince sahip olduğunu anlayabilmek son derece kolaydır. Ama Darwinistler, farklı bir düşünce yapısına sahip olduklarından hem maddenin dışında bir şuurun varlığını, hem de kendilerine ait olan bilinci göremektedirler. Herhangi bir Darwinist üzerinde bunu görmek, bunu gözlemlemek oldukça kolaydır.

Farklı işleyen özel bir düşünce sistemi, Darwinistleri işte bu yüzden maddeye bu kadar bağımlı yapmakta, bunun dışındaki açıklamaları reddetmelerine sebep olmaktadır. Ancak normal bir bilince, sağlıklı bir düşünce sistemine sahip bir insan, dünyanın bir algılar bütünü olduğunu ve bunu algılayan "ben"in dışarıdaki ışıktan, beyinden, kulaktan, gözden, elektrik sinyallerinden farklı bir şey olduğunu rahatça görebilir. Dışarıdaki ışık, gördüğümüz kırmızı rengin sebebi olabilir ama onun kırmızı olduğunu fark eden, bunu tanıyan, kırmızının ne olduğunu bilen "ben"in bir açıklaması olmalıdır. Normal düşünebilen bir insan, tüm bu algıların ruha ait olduğu sonucunu hemen çıkaracaktır. Çünkü böyle bir insan, kendi sahip olduğu bilincin, "ben" dediği şuurun farkındadır. Böyle bir insan, tüm maddeci açıklamaların mantıksızlığını ve geçersizliğini kolaylıkla görebilir. Darwinizm'in ne büyük bir yanılgı olduğunu hemen fark edebilir.

Darwinist görüşün propagandasına kanmamak, iddialarına hiçbir şekilde dikkat vermemek gerekmektedir. Çünkü bu iddiaların sahibi olan kişiler, farklı bir anlayış ve farklı bir boyut içinde yaşamaktadırlar. Bunun en büyük delillerinden biri, maddenin aslı konusunun kuantum fiziğinin keşfinden, yani 20. yüzyılın başlarından beri bilimsel olarak bilinmesine rağmen, aynı materyalist propagandanın kesintisiz devam ediyor olmasıdır. Teorilerini ve felsefelerini dayandırdıkları madde yok olmuştur. Ama bu durum, Darwinist ve materyalist çevreler için pek bir şey fark ettirmemiş gibidir.

Bu, Allah'ı inkarları nedeniyle Rabbimiz'in onlara vermiş olduğu bir karşılık olabilir. Onlar kendi varlıklarını, kendi ruhlarını inkar ettikçe, Allah onları ruh sahibi varlık özelliğinden uzaklaştırmış olabilir. Kuşkusuz doğrusunu Allah bilir. Allah, bir ayetinde şöyle buyurur:

Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (Haşr Suresi, 19)

İşte bu nedenle, Darwinist yalanlara kanmak, materyalistlerin boş iddialarına ihtimal vermek, akıllı, mantıklı ve maddenin aslı konusunu kavrayabilmiş, bir "ben"in farkına varabilmiş insan için büyük bir yanılgı olur. Eğer bir insan, kendi taşıdığı ruhun alametlerini görebiliyorsa, her şeyin Yaratıcısı olan Yüce ve güçlü bir Yaratıcı'nın, yani Allah'ın varlığını fark edebiliyorsa, o zaman üstün yeteneklere ve akla sahip bir varlık haline gelir. Bu üstün akıl, Darwinizm aldatmacasına kanmayacak kadar asil ve değerlidir. Allah'ın üstün kudretini takdir edebilecek kadar güçlüdür. Bu üstün akıl ile insan, yoktan var edilmiş olduğunu ve sonsuz bir ruh taşıdığını bilir. Bu sonsuz ruha algılatılan rengarenk, eşsiz dünyaya hayran kalır, bunların tümünü hayal olarak yaratan Allah'ın sanatını hayranlıkla izler. Bu sonsuz ruhun asıl yurdunun dünya olmadığını ve kendisine vaat edilmiş olan asıl yurda kavuşmak için çaba göstermesi gerektiğini de bilir. Ruhun ait olduğu asıl yurt, ahirettir. Ahiret, tüm ruhlar, yani gelmiş geçmiş tüm insanlar için yaratılmıştır. Sonsuz nimet ve azap ahirette insanların karşısına çıkacaktır. Yalnızca bir görüntüden ibaret olan dünya hayatı, bu sonsuz hayat için deneme yeridir. İnsanın, ebedi nimet içinde yaşayıp yaşamayacağı, azap çekip çekmeyeceği kararı, dünyada gösterdiği ahlak ve gerçekleştirdiği amellerle belli olacaktır. Güzel ahlak ve salih amel ise, yalnızca Allah'a gönülden iman edip Kuran'a uymakla mümkündür.

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkar edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azap vardır. (Yunus Suresi, 4)

ZAMAN ALGISI VE KADER GERÇEĞİ

Hayatımızın Geçen Süresi, Yalnızca Bir Algıdır

Dünyada geçirdiğimiz zaman için bir kıstasımız vardır. Dün yaptıklarımızı düşünür, bugüne göre plan yaparız. On sene öncesini düşünür, zamanın geçtiğine ve yaşlandığımıza inanırız. Zamanın geçtiğine dair inancımızı oluşturan şey, yalnızca bir önceki an ile şimdiki an arasında yaptığımız kıyastır.

Bu kıyas şu şekilde gerçekleşir: Şu an bu kitabı okuyorsunuz. Kitabı okumadan önce ise televizyon seyrediyordunuz. Televizyon seyrettiğiniz an ile kitap okumakta olduğunuz anı kıyaslar, bunların arasında bir süre olduğunu düşünür ve televizyon izlediğiniz zamanı "geçmiş" olarak tanımlarsınız. Bu iki eylem arasında ise bir zaman geçtiğine inanırsınız. Gerçekte ise, televizyon seyrettiğiniz an sizin hafızanızdaki bilgidir. Siz, kitap okumakta olduğunuz "şu an" ile, hafızanızdaki bilgi arasında kıyas yapar ve bunu "zaman" olarak algılarsınız. İşin gerçeğinde ise, yalnızca yaşamakta olduğunuz "şu an" vardır. Hafızanızdaki hatıralarla kıyas yapmadığınızda, zaman kavramı da kalmayacaktır.

Ünlü fizikçi Julian Barbour, zamanın tarifini şöyle yapmaktadır:

> Zaman eşyaların pozisyonlarını değiştirme ölçüsünden başka bir şey değil. Bir sarkaç sallanır, saatin kolları ilerler.[129]

Dolayısıyla zaman, beyinde anı olarak var olan birtakım bilgiler, bir başka deyişle algılar arasında kıyas yapılması ile var olmaktadır. Anterograd (ilerleyen) amnezi olarak bilinen hafıza kaybı sendromu olan kişiler düşünüldüğünde, zamanın insan algısından başka bir şey olmadığı daha iyi anlaşılır. Bu kişiler, kısa süreli hafızaya dair tüm bilgilerini

kaybettiklerinden bir önceki olayı hatırlayamaz, dolayısıyla iki olay arasında bir süre olup olmadığını fark edemezler. Bu, zamanın yalnızca bir algı olarak var olduğunu gösteren delillerdendir.

Günlük hayatta yaşadığımız olaylar bize belli bir sıralamada gösterildiği için biz zamana geçmiş, şu an ve gelecek olarak sınırlandırmalar getiririz. Oysa zamanın geçmişten geleceğe doğru aktığı düşüncesi sadece bir şartlanmadır. Eğer hafızamızdaki bilgiler bir filmin sondan başa doğru seyredilmesi gibi işliyor olsaydı bizim için geçmiş gelecek zaman, gelecek de geçmiş zaman olurdu. Bu durum bize zamanın mutlak olmadığını sadece bizim algımıza göre şekillendiğini göstermektedir.

Ünlü fizikçi Roger Penrose, konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmaktadır:

> Sanırım geçecek olan zamanı algılama biçimimizde ve fiziğin tarif ettiği zaman kavramı arasında her zaman bir çelişki var. Ve bu kısmen, acaba olayların zamana ait net bir dünyevi sıralaması mı var yoksa bizler mi birçok şeyi bir araya getirerek kafamızda bir resim canlandırıyoruz sorusu...[130]

Hatırladığımız olaylar arasında kendi zihnimizde yaptığımız sıralama, bu olaylar için, geçmiş, şu an ve gelecek şeklinde bir konum meydana getirmektedir. Ancak bu, tümüyle beynimizde, bizim irademizle verilmiş olan bir karardır. Dolayısıyla tamamen izafidir. Nobel ödüllü genetik profesörü ve düşünür François Jacob, konuyla ilgili olarak şu benzetmeyi yapmaktadır:

> Tersinden gösterilen filmler, zamanın tersine doğru akacağı bir dünyanın neye benzeyeceğini tasarlamamıza imkan vermektedir. Sütün fincandaki kahveden ayrılacağı ve süt kabına ulaşmak için havaya fırlayacağı bir dünya; ışık demetlerinin bir kaynaktan fışkıracak yerde bir tuzağın (çekim merkezinin) içinde toplanmak üzere duvarlardan çıkacağı bir dünya; sayısız damlacıkların hayret verici iş birliğiyle suyun dışına doğru fırlatılan bir taşın bir insanın avucuna konmak için bir eğri boyunca zıplayacağı bir dünya. Ama zamanın tersine çevrildiği böyle bir dünyada, beynimizin süreçleri ve belleğimizin oluşması da aynı şekilde tersine çevrilmiş olacaktır.[131]

Tüm bunlar, geçmiş ve gelecek kavramlarının, bizim anılarımızı algılama biçimimizle ilgili olduğunu göstermektedir. Gerçekte ise, zamanın nasıl aktığını veya akıp akmadığını bilmemize imkan yoktur. Tıpkı karşımızdaki görüntünün aslı ile hiçbir zaman muhatap olamadığımız, dolayısıyla varlığı hakkında detaylı bilgiye sahip olamadığımız gibi, aslında tabi olduğumuz bir zaman olup olmadığını ve varsa da bunun işleyişinin nasıl olduğunu kesin olarak bilemeyiz. Çünkü zaman, yalnızca bir algı biçimidir.

Zamanın bir algı olduğu, 20. yüzyılın en büyük fizikçisi sayılan Einstein'ın ortaya koyduğu Genel Görecelik Kuramı ile de doğrulanmıştır. Lincoln Barnett, *"Evren ve Einstein"* adlı kitabında bu konuda şunları yazar:

> Salt uzayla birlikte Einstein, sonsuz geçmişten sonsuz geleceğe akan şaşmaz ve değişmez bir evrensel zaman kavramını da bir yana bıraktı. Görecelik Kuramı'nı çevreleyen anlaşılmazlığın büyük bölümü, insanların zaman duygusunun da renk duygusu gibi bir algı biçimi olduğunu kabul etmek istemeyişinden doğuyor... Nasıl uzay maddi varlıkların muhtemel bir sırası ise, zaman da olayların muhtemel bir sırasıdır. Zamanın öznelliğini en iyi Einstein'in sözleri açıklar: "Bireyin yaşantıları bize bir olaylar dizisi içinde düzenlenmiş görünür. Bu diziden hatırladığımız olaylar 'daha önce' ve 'daha sonra' ölçüsüne göre sıralanmış gibidir. Bu nedenle birey için bir ben-zamanı, ya da öznel zaman vardır. Bu zaman kendi içinde ölçülemez.[132]

Einstein, Barnett'in ifadeleriyle "uzay ve zamanın da sezgi biçimleri olduğunu, renk, biçim ve büyüklük kavramları gibi bunların da bilinçten ayrılamayacağını göstermiş"tir. Genel Görecelik Kuramı'na göre "zamanın da, onu ölçtüğümüz olaylar dizisinden ayrı, bağımsız bir varlığı yoktur."[133]

Zaman bir algıdan ibaret olduğuna göre de, tümüyle algılayana bağlı, yani göreceli bir kavramdır. Zamanın akış hızı, onu ölçerken kullandığımız referanslara göre değişir. Çünkü insanın bedeninde zamanın akış hızını mutlak bir doğrulukla gösterecek doğal bir saat yoktur. Lincoln Barnett'in belirttiği gibi, "rengi ayırt edecek bir göz yoksa, renk diye bir şey olmayacağı gibi, zamanı gösterecek bir olay olmadıkça bir an, bir saat ya da bir gün hiçbir şey değildir."[134]

Saati hiç bilmediğimiz, Güneş'in hangi aralıklarla doğup battığını göremeyeceğimiz kapalı bir odada kaldığımızda, burada geçen zamanın hızını ve kaldığımız süreyi hiçbir zaman belirleyemeyiz. Bize dış dünyada belli bir zaman geçtiğini düşündürten şey, Güneş'in doğup batma süreci ve kolumuzdaki saatin bize belirttiği süreden başka bir şey değildir. Bunlar devreden çıktığında, geçtiğine inandığımız zaman hakkında söyleyeceklerimiz tamamen tahmini ve bize bağlı olacaktır. Örneğin sınava giren bir kişi kısıtlı vakit içinde cevapları yetiştirmeye çalışırken, onun için zaman hızlı geçecektir. Ama dışarıda onun sınavdan çıkmasını bekleyen kişi için aynı süre, oldukça uzundur. Eğer zaman mutlak bir gerçek olsaydı, bu durumda bizim algılarımıza göre belirlediğimiz değişken bir kavram şeklinde olmazdı kuşkusuz.

Einstein'in genel görecelik teorisinin bilimsel olarak ortaya koyduğu gerçeğe göre; zamanın hızı, bir cismin hızına ve çekim merkezine olan uzaklığına göre değişmektedir. Hız arttıkça zaman kısalmakta, sıkışmakta; daha ağır daha yavaş işleyerek sanki durma noktasına yaklaşmaktadır. Bunu Einstein'ın bir örneği ile açıklayalım. Bu örneğe göre ikiz kardeşlerden biri Dünya'da kalırken, diğeri ışık hızına yakın bir hızda uzay yolcuğuna çıkar. Uzaya çıkan kişi, geri döndüğünde ikiz kardeşini kendisinden çok daha yaşlı bulacaktır. Bunun nedeni uzayda seyahat eden kardeş için zamanın daha yavaş akmasıdır. Aynı örnek, ışık hızının yüzde doksan dokuzuna yakın bir süratle hareket eden roketle uzayda yolculuk yapan bir baba ve Dünya'da kalan oğlu için de düşünülebilir. Einstein'e göre, "Eğer babanın yaşı 27, oğlunun yaşı 3 olsa, 30 dünya senesi sonra baba dünyaya döndüğünde oğul 33 yaşında, baba ise 30 yaşında olacaktır."[135]

Zamanın izafi oluşu, saatlerin yavaşlaması veya hızlanmasından değil; tüm maddesel sistemin atom altı seviyesindeki parçacıklara kadar farklı hızlarda çalışmasından ileri gelir. Zamanın kısaldığı uzay gibi bir ortamda insan vücudundaki kalp atışları, hücre bölünmesi, beyin faaliyetleri gibi işlemler daha ağır işlemektedir. Böylelikle kişi zamanın yavaşlamasını hiç fark etmeden günlük yaşamını sürdürür.

Parçacık fizikçisi Dr. Jim al-Khalili'nin bir radyo programında yaptığı açıklamalar şöyledir:

> Einstein'ın görecelik teorilerinin her ikisi de geleceğe yolculuğa olanak sağlamaktadır. Aslında bunu deneysel olarak da ispat etmiş durumdayız. Bunun bir yolu çok hızlı seyahat etmektir; bir rokete biner, ışık hızına yakın bir hızda gider ve sonra geri gelirsiniz. Çok hızlı gittiğiniz için saatiniz daha yavaş çalışacaktır. Roketteki saatinize göre eğer bir yıl ilerlerseniz, bu dünya saatine göre belki de 10 yıldır. Böylece aslında 9 yıl ileriye gitmişsinizdir. Geleceğe yolculuğun diğer bir yolu da çok büyük bir yıldızın yörüngesinde ilerlemektir. Eğer bir yıl boyunca bunu yaparsanız, yine, Dünya'ya geri dönebilir ve Dünya'da 10 yıl geçtiğini görebilirsiniz. Böylece her iki şekilde de geleceğe doğru yapılan zaman yolculuğu mümkündür.[136]

Al-Khalili, zaman kavramını ise şu şekilde açıklar:

> Bu; geçmiş, şimdiki zaman ve geleceğin hepsinin aynı anda mevcut olduğu anlamına da gelir. Geçmişi gelecekten ayıran bir şimdiki an yoktur. Tüm zamanlar aynı anda mevcuttur, yalnızca tek bir zaman vardır. Dolayısıyla gelecek de yaşanmıştır. Bunu anlamanın tek yolu üç boyutlu uzayın tek boyutlu zamanla birleştirilmesi ve dört boyutlu uzay-zaman olarak bilinen kavramın ortaya çıkmasıdır.[137]

Zamanın geçmesi, bizim için yaratılmış bir histir yalnızca. Bunu bu şekilde algıladığımız için yaptıklarımızın bir zaman süreci içinde gerçekleştiğini düşünürüz. Oysa daima bu "an"da yaşamaktayız. Geçen zaman kavramı hayalidir.

Söz konusu radyo programında sunucunun yorumuna karşılık algı üzerine çalışmaları ile sayısız ödül almış olan Oxford Üniversitesi matematik fizikçisi Roger Penrose'un cevabı şu şekildedir:

> Sunucu: Zamanın geçtiğine dair subjektif bir his duyuyoruz. Ancak fizikçiler bunun sadece bir illüzyon olduğunu ileri sürüyorlar.
>
> Roger Penrose: Evet, sanırım fizikçiler zamanın akış hissinin yalnızca bir illüzyon, yani gerçek olmayan bir şey olduğu konusunda hemfikirler. Bu, bizim algılarımızla ilgili bir şey...[138]

Böylesine önemli bir gerçeğin, nasıl bizim zihinlerimizde bir algı olarak gerçekleştiği ve nasıl tüm zamanların tek bir zaman kavramı içinde var olduğu, kuşkusuz bizim anlayışımızın dışındadır. Çünkü bizler, Allah'ın bize bildirdiği kadarını anlayabilir, O'nun tanıttığı kadarını bilebiliriz. Bunun dışındaki her şey, bizim algılarımızın ve anlayışımızın dışındadır. Kuşkusuz, zamanı bir algı olarak yaratmak, aslında var olmayan bir kavram içinde geçmiş, şimdiki zaman ve geleceği meydana getirmek, Allah için çok kolaydır. Çünkü Allah, zamanın dışındadır. Allah, zamanı var eder ama Kendisi zamana tabi değildir. Bizim geçmiş veya gelecek olarak algıladığımız tüm olaylar, Allah'ın Yüce Hafızasında zaten mevcuttur. Bunların tümü tek bir anda yaratılmaktadır. Dolayısıyla, gelecekteki tüm olaylar aslında aynı an içinde yaratılmışlardır ve şu anda da vardırlar. Ancak biz, zamana tabi olduğumuz için onları henüz göremeyiz.

Geçmiş olarak algıladığımız tüm olaylar, bir insanın okulda karne alışı, ilk araba kullanışı Allah'ın sonsuz hafızasında saklı olduğu gibi, gelecekte yolda ilerlerken ayağımızın takılacağı küçük bir taş parçası bile Allah'ın hafızasında belirlidir. Çünkü Allah, tüm bu olayları tek bir anda yaratmıştır.

Canon David Brown, konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yapar:

> Allah, gerçekten de, zamanın dışındadır. Öyleyse Allah için "önce" diye bir kavram yoktur. O bizim dünyevi yaşamlarımızın her anında aynı anda mevcuttur.[139]

Allah, bir varlığın her durumunu görür, bilir. O, onların tümünü yaratandır. Bir insanın aştığı her metrekarelik alan, karşılaştığı görüntüler, tabi olduğu zaman, Allah'ın sürekli olarak bilgisinde ve kontrolündedir. Allah, bir ayetinde şöyle buyurur:

> **Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)**

Zaman Gibi Mekan da Bir Algıdır

Einstein, teorisini ortaya atarken, ışık hızının evrensel bir sabit olduğunu bir gerçek olarak kabul etti. Ne kadar hızlı giderseniz gidin, ışık hızı her zaman sabitti ve %99 ışık hızına yakın bir hızla gitseniz bile ışık sizden saniyede 186,282 mil (299,791 km) hızlı gidiyor olacaktı. Bu hıza ulaşmak imkansızdı. Einstein'ın hesaplamalarına göre, gözlemcinin hızı arttığında zaman yavaşlamakta ve mekan (hareketin yönüne göre) büzülmekteydi. Işık hızına göre değişim gösteren bu kavramlar, kişiye göre farklılık göstererek mutlak olmadıklarını kanıtlamışlardı.

Peter Russell, bu durumu şu şekilde tanımlar:

> ... Siz ne kadar hızlı hareket ederseniz edin, her zaman ışığın hızını saniyede 186,282 mil olarak ölçeceksiniz – tıpkı Michealson ve Morley'in bulduğu gibi. Hatta saniyede 186,281 mil hızla gidiyor olsanız da, ışık sadece saniyede 1 mil hızla sizi geçmiş olmayacak, hala 186,282 mil hızla gidiyor olacak. Işığın hızına küçük bir miktar dahi yetişememiş olacaksınız.
>
> Bu tamamen sağduyuya aykırıdır. Ama bu örnekte, burada yanlış olan sağduyudur. Bizim zihinsel gerçeklik modellerimiz, hızları, ışık hızından çok daha düşük olan günlük deneyimlerimizden oluşmaktadır. Işık hızına yakın bir hızda, gerçeklik oldukça farklıdır.[140]

Einstein, uzay ve zaman olarak kabul ettiğimiz şeylerin zaman-mekan bütününün bir parçası olduğunu göstermiştir. Dolayısıyla zaman ve mekan, doğrudan algıya bağlı olarak yaratılmaktadır. Böylece, göreceli yaşanan bir dünyanın parçası haline gelirler. Dünyanın zihindeki görüntüsünü oluşturabilmek için zaman ve mekan algısı gereklidir. Ama bunların asıl gerçekliği ifade ettiğini iddia ettiğimizde yanılırız. Çünkü dışarıdaki gerçek mekan kavramı ile hiçbir zaman muhatap olmayız.

Fred Alan Wolf, bunu şu şekilde açıklar:

> Einstein'in genel rölativite kuramına göre, madde zaman ve mekandan bağımsız olamaz. Eğer bunlardan herhangi biri – madde, mekan veya zaman – eksikse, tümü eksiktir. Maddenin var olması için mekanın varlığı gereklidir, zamanın varlığı için maddenin varlığı gereklidir ve mekanın varlığı için de zamanın varlığı gereklidir. Bunların tümü birbirine bağımlıdır.
>
> O halde, eğer zaman, pek çok filozofun iddia ettikleri gibi sadece bir hayal, bir illüzyon ise, bu durumda madde ve mekan da aynı şekilde hayaldir. Kuantum fiziğinin Kopenhag yorumuna göre, maddeyi *izleyen* olmadığı sürece madde var olamaz.[141] (Vurgu orijinaline aittir)

Maddenin yalnızca duyu organlarımız aracılığıyla algılanabilir olması, yani gölge bir varlık olması, yine maddesel bir varlığı olan mekan kavramını da ortadan kaldırmaktadır. Mekanı biz dışarıda olarak algılarız, oysa geçmişte var olan bir yeri hayal ettiğimiz zaman mekan tümüyle beynimizin içindedir. Aslında dışarıda olduğunu farz ettiğimiz bir yere bakarken de, bunu düşünürken de mekan kavramı yalnızca beynin içinde oluşmaktadır. Karşımızda durduğunu farz ettiğimiz oda, beynimizde oluşan bir illüzyon, bir hayaldir.

Peter Russell, bu algı biçimini şu şekilde özetlemektedir:

> Einstein'in çalışmaları aynı zamanda zaman ve mekanın mutlak olmadığını gösterdi. Bunlar, izleyicinin hareketine göre değişim gösterirler. Eğer siz, bana göre daha hızlı yürürseniz ve ikimiz de iki olay arasındaki mesafeyi ve zamanı ölçersek, - örneğin caddenin bir başından diğer başına doğru ilerleyen bir arabayı – siz aracı, benim gözlemlediğimden daha az mesafede ve daha az zamanda ilerliyor olarak gözlemlersiniz. Tam tersine, sizin bakış açınıza göre eğer ben sizden daha hızlı yürürsem, sizin referans aralığınıza göre, ben sizden daha az mekan ve zaman gözlemlerim. Garip değil mi? Evet. Bizim anlayabilmemiz neredeyse imkansız. Ama sayısız deney bunun gerçek olduğunu gösterdi. Yanlış olan, bizim genel zaman ve mekan kavramlarımız. Yine, bunlar da zihnimizde meydana geliyor ve dışarıda olanların mükemmel bir modelini oluşturmuyorlar.[142]

Einstein, bu açıklamalarının sonrasında daha da ileri giderek maddenin bir enerji şekli olarak var olduğunu gösterdi. Bunun matematiksel formülü ise, ünlü $E=mc^2$ eşitlemesi oldu.[143] Kütlesi olan varlık, yalnızca bir enerji şekli olarak belirmekteydi. Peter Russell konuyla ilgili olarak şu açıklamaları yapmıştır:

> Kütle fikri bile tartışmalıdır. Genel görecelik teorisine göre, Einstein kütlenin ve hızın ayırt edilemez olduğunu gösterdi. Asansörün içindeki bir insan, asansörün hızı aşağı doğru artınca, kendisini daha hafif hisseder. Durmak üzere hız kestiğinde ise daha ağır hisseder. Bu bir illüzyon değildir, tartılar bile ağırlığınızın değiştiğini gösterecektir. Bizim kütle olarak tecrübe ettiğimiz şey ayağımızın altındaki yerin meydana getirdiği basınçtır... Einstein'a göre, bizler sürekli olarak yavaşlamaktayız ve bunu kütle olarak hissederiz. Yörüngedeki bir astronot, uzay mekiğinin camına çarpıp da geçici bir yavaşlama yaşamadıkça, kütleyi hissetmez.[144]

Kuran'da Haber Verilen Zamanın İzafiyeti

Bilimin 20. yüzyılda keşfettiği zamanın izafiyeti gerçeği, Kuran'da 1400 sene önce bildirilmiştir.

Örneğin Allah, birçok ayetinde dünya hayatının çok kısa olduğunu vurgulamaktadır. Bir insanın ortalama ömrünün, "günün bir saati" kadar kısa olduğunu Rabbimiz ayetlerde şöyle belirtmektedir:

> **Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (İsra Suresi, 52)**
>
> **Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar… (Yunus Suresi, 45)**

Bazı ayetlerde ise, zamanın insanların sandıklarından çok daha kısa olduğunu Allah şöyle bildirir:

Dedi ki: "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor." Dedi ki: "Yalnızca az (bir zaman) kaldınız, gerçekten bir bilseydiniz." (Mü'minun Suresi, 112-114)

Kuran'da başka ayetlerde ise, farklı boyutlarda zamanın daha farklı bir hızla aktığı haber verilmektedir. Örneğin Allah'ın Katındaki bir günün insanların bin yılına eşit olduğu belirtilmektedir. (Hac Suresi, 47) Bu konu ile ilgili diğer ayetler şöyledir:

Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Allah Kuran'da bahsedilen mümin bir topluluk olan Kehf ehlini 300 yılı aşkın bir süre derin bir uyku halinde tutmuştur. Daha sonra uyandırdığında ise bu kişiler, zaman olarak çok az bir süre kaldıklarını düşünmüşler, uyudukları süreyi tahmin edememişlerdir:

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık. (Kehf Suresi, 11-12)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir..." (Kehf Suresi, 19)

Aşağıdaki ayette de, Allah zamanın aslında psikolojik bir algı olduğunun önemli bir delilini bildirmektedir:

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, her şeye güç yetirendir." (Bakara Suresi, 259)

Bu ayetler, zamanın izafi olduğunu, mutlak olmadığını açıkça bildirmektedir. Yani zaman, algıya ve algılayana göre değişmektedir ve bu gerçek 14 asır öncesinden Kuran'da haber verilmiştir.

Kaderin Varlığı ve Bilimsel Delilleri

Hiç şüphesiz, Biz her şeyi kader ile yarattık. (Kamer Suresi, 49)

Eğer tüm olaylar tek bir anda yaratılıyorsa ve bizler tüm bunları bir zaman algısı içinde yalnızca izliyorsak, bu durumda tüm bu olayların başını sonunu bilen, zamana tabi olmayan, biz yaşarken bunları gören ve dolayısıyla tüm bunları yaratan bir Yaratıcı'nın varlığı sonucuna ulaşırız. Bizim için görüntüyü, sesi, tadı, kısacası dış dünyayı ve zaman algısını yaratan bu Yaratıcı, tüm var ettiklerini, bunların varlıklarının tüm durumlarını ve her anını biliyor, onları her an izliyor olmalıdır. Tüm bunları yaratan, algılatan, zihinlerimize gösteren Ulu Yaratıcı, tüm bunları her an kontrolü altında tutuyor olmalıdır. Her şeyin Yaratıcısı olan üstün, kudret sahibi Yüce Varlık, alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Yüce Allah'ın tüm varlıkların her durumunu yaratması ve bilmesi ise, bizlere kader gerçeğini gösterir.

Bizim için milyarlarca yıl süren bir zaman dilimi, Allah Katında tek "bir an"dır. Bizim için gelecekte oluşacak bir şey, Allah Katında olup bitmiştir. Biz geleceği, algıladığımız zaman kavramı dahilinde seyrederiz. Oysa, bizim görmek için beklememiz gereken bir olay, Allah Katında zaten vardır. İleride gerçekleşecek dediğimiz olayların tümü, zamansızlık boyutunda zaten olup bitmiştir.

Allah Katında, evrenin yaratılış anından, evrenin son bulacağı kıyamete kadar olan her olay yaşanmış ve bitmiştir. İnsanların bir kısmının kader gerçeğini gereği gibi kavrayamamalarının en önemli nedeni, bu durumun farkında olmamalarıdır. Oysa, "yaşanmamış olaylar" yalnızca bizim algı dünyamız içinde yaşanmamışlardır. Allah ise, zamana ve mekana bağlı değildir. Zamanı ve mekanı yoktan yaratan Kendisi'dir. Allah, bir olayın sonucunu görmek için beklemeye ihtiyaç duymaz. Olayın başı da sonu da O'nun Katında tek bir an olarak yaşanır. Geçmiş ve gelecek, hazır olarak Allah'ın daima karşısındadır ve O'nun belirlediği şekilde gelişir.

BBC radyoda yayınlanan bir programda Dr. Jim Al-Khalili bu gerçeği şu şekilde açıklar:

> Eğer bu dört boyutlu uzay/zamanı gerçek anlamında alırsanız, bu durumda özgür iradenizi terk etmeniz gerekir. Bu, yalnızca geleceğin önceden takdir edilmiş olduğunu değil, aynı zamanda geleceğin hazır bir şekilde orda olduğunu, olup bittiğini söylemektedir. Karar vermenin bir anlamı yoktur; ne yaparsanız yapın, o zaten çoktan olup bitmiştir. Eğer göle bir taş atmak istersem, bunu kendi özgür irademle yaptığımı düşünüyorum. Fakat elbette dört boyutlu uzay zamanda, o taşı göle atmaktan başka bir seçeneğim yok; suyun gelecekteki sesi zaten orada ve bizler özgür irademizi kaybetmiş durumdayız.[145]

Aynı programa konuk olan Roger Penrose ise verilen bu bilgileri şu şekilde sonuçlandırır:

> Öyleyse bir bakıma, gelecek ve geçmiş oralarda bir yerlerdedir. Bu aynı zamanda bizlere deterministik bir dünya görüşü de kazandırmaktadır. Gelecekte olacaklar üzerinde bizim hiçbir şekilde bir kontrolümüz yoktur, çünkü hepsi bir plana göre çoktan belirlenmiştir.[146]

İnsan, yaşamı boyunca kendisi için belirlenmiş olan kadere tanık olur. Bugüne kadar yaşamış ve bugünden sonra yaşayacak olan tüm insanların hayatları, her anları ile Allah'ın Katında hazır ve yaşanmış olarak bulunmaktadır. Allah'ın sonsuz "hıfzı"nda, milyarlarca insanla birlikte tüm canlıların, gezegenlerin, bitkilerin, eşyaların kaderinde yazılı olaylar da hiç eksilmeden veya kaybolmadan durmaktadır. Kader gerçeği, Allah'ın Hafız (Muhafaza eden, Koruyan) sıfatının, sonsuz gücünün, kudretinin ve büyüklüğünün tecellilerinden biridir.

Fred Alan Wolf insanın geçmiş ve geleceğinin çoktan belirlenmiş olduğunu şu sözlerle ifade etmektedir:

> Bir tarih, bir başlangıç bir de bitiş olayına bağımlı olmasına rağmen, tarihi, o gerçekleşirken sanki farkındaymışız gibi hatırlarız.
>
> Bir başka deyişle, tarih gerçekleşirken, bunu yaşıyor gibi görünürüz. Bunu "canlı" bir hikaye haline dönüştürürüz. Kaynağının (geçmişimiz) ve bizim önümüzdeki son durağının (geleceğimiz) çoktan var olduğu bir nehir içinde yaşıyoruz.[147]

İnsan sürekli olarak kendisini yaratan Allah'ın kontrolündedir ve O'nun kendisi için belirlediklerini yapmaktadır. Allah, bu gerçeği ayetinde şu şekilde bildirir:

> **Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)**

Kadere Teslimiyet

Tüm insanların bilmeleri gereken önemli bir gerçek vardır. Her kişi, kayıtsız şartsız kendi kaderine teslim olmuş durumdadır. Bunu değiştirebilecek Allah'ın dışında hiçbir güç yoktur. Her insanın, yaşadığı ve yaşayacağı her şey,

Allah'ın Katında belirlidir ve o insanın kendi geleceği üzerinde hiçbir kontrolü yoktur. Bir dakika sonra elinden düşecek olan kalem de, yirmi sene sonra cildinde meydana gelecek olan kırışıklıklar da, 15 yıl sonra seyredeceği film de tüm detaylarıyla Allah'ın bilgisi dahilindedir. Nasıl insanlarla tanışacağı, ne kadar para kazanacağı, hangi hastalıklara maruz kalacağı, nelere sevineceği ve nerede ve nasıl öleceği kendi kaderinde yaşanmış olarak bulunmaktadır. Bunları, kişinin kendisinin bilmemesinin tek nedeni, bunların henüz hafızasında olmamasıdır.

Dolayısıyla bir olaya üzülmek, "neden bu şekilde olmadı" diye düşünmek, "keşke"lerle başlayan pişmanlık ve üzüntü dolu cümleler kullanmak, sinirlenmek, hırslanmak, sabırsızlanmak, böyle bir insanın durumu düşünüldüğünde gereksiz ve anlamsızdır. Çünkü üzülmesine veya sinirlenmesine neden olan olayların hepsi Allah'ın kontrolündedir. Bunları kişinin kaderinde bu şekilde yaratan Allah'tır ve kişinin kaderinin dışında bir başka yol, bir başka ihtimal söz konusu değildir.

Yanlış sokağa girdiği için trafik kazası yapan bir insanın, yaptığı hatadan dolayı hayıflanmasının bir anlamı yoktur. Zaman geriye alınsa, yapacağı şey yine aynı sokağa sapmak ve aynı kazayı yapmaktır. Bunun için "keşke o sokağa girmeseydi" gibi konuşmalar, bu gerçeğin farkında olmamaktan kaynaklanan sonuçsuz konuşmalar olacaktır. Bir mağazada parasını çaldıran bir insan için "keşke o mağazaya girmeseydim" veya "keşke parayı cebimde taşısaydım" gibi düşünceler de aynı şekilde bir çözüm olmayacaktır. Çünkü o insanın, o mağazaya girmek, o parayı çantasında taşımak ve çaldırmaktan başka bir ihtimali yoktur. Kaderinde kişinin kendisi, belirli zamanda belirli yere gitmek ve para da çalınmak için yaratılmıştır. Bin kere geçmişe gidilse, bininde de o para mutlaka çalınacaktır. Veya insanın yaşadığı sevinçli bir olay, elde ettiği bir başarı da kaderindedir. Bu başarıyı, bu sevinçli anı, kaderinde olduğu için mutlaka yaşayacaktır.

İnsanların bir kısmı, bu gerçeği kabul etmek istemezler. Profesör Roger Penrose, bu insanları şöyle tanımlar:

> Sanırım insanların bu fikre karşı gelmelerinin nedeni geleceğin bir dereceye kadar kendi kontrollerinde olduğunu zannetmeleridir. Ama buna göre eğer gelecek belirlenmişse, kontrolünüz altında değil demektir.[148]

İnsanlar, yaşamlarının kendi kontrollerinde olmasını istedikleri için, kader gerçeğini reddederler. Oysa bunu yaparak, büyük bir yanılgı içine düşmektedirler. Çünkü insan, istese de istemese de, kabul etse de kabul etmese de, kendi kaderini yaşamaktadır. Kişinin kendi inkarı da kendi kaderindedir.

Burada şunu hatırlatmakta fayda vardır: Kadere teslimiyetle yaşamak, çok büyük bir nimet ve büyük bir rahatlıktır. İnsan, asıl, olayların kendi kontrolünde olduğunu düşünürse büyük bir panik ve sıkıntı yaşar. Çünkü gelecekteki her sorunun kendi sorumluluğunda olacağını zanneder, her olayın yükümlülüğünü üzerinde hisseder. Zorlukları tek başına çözmesi gerektiği hissine kapılır. Olayların işleyişindeki hayırları göremez, güçlükler karşısında büyük bir kabus yaşar. Kazandığı zaferleri kendi başarısı zannederek böbürlenir ve bu büyüklenme hissi, ona dünyada ve ahirette çok büyük bir zarar getirebilir. Yaşadığı zorluklar ise onu gitgide artan bir karamsarlığa, boşluğa ve sıkıntıya yönlendirir.

Oysa her olayın Allah'ın belirlediği bir kader dahilinde geliştiğini bilmek ve her ne olursa olsun tüm olayların hayır ile yaratıldığına inanmak, insanın sahip olabileceği en büyük nimetlerden biridir. Allah'ın belirlediği kadere teslim olarak yaşamak, Allah'tan razı olmak ve O'nun belirlediği her olaya gönülden teslim olmak anlamına gelir. İnsan, artık olayları kendisi kontrol ediyormuş hissinden sıyrılır, sıkıntılardan uzaklaşır, yaşanmış bitmiş olayları yaşamakta olduğunu bilir ve bunun rahatlığını ve huzurunu yaşar. Allah'ın, her şeyi hayırla yarattığını bilen bir insan için, kadere teslimiyet çok büyük bir nimettir. Çünkü sıkıntı, zorluk gibi görünen olaylar bile, sonunda büyük hayırlara sebep olacak, güzel olaylardır.

Kader anlayışını anlatırken özellikle bahsedilmesi gereken önemli bir nokta vardır. Bazı insanlar, her şeyin kaderde belirlenmiş olduğu gerçeğine sığınarak, hiçbir şey yapmalarına gerek olmadığını düşünürler. Ancak bu, son derece çarpık bir kader anlayışıdır. Her yaşadığımızın kaderimizde belli olduğu bir gerçektir. Biz daha o olayı yaşamadan önce o olay Allah Katında yaşanmıştır ve bilgisi de tüm detayları ile Allah Katındaki Levh-i Mahfuz isimli kitapta yazılıdır. Ancak, Allah her insana sanki olayları değiştirmeye, kendi karar ve seçimine göre hareket etmeye imkanı varmış gibi bir his verir. Örneğin insan, su içmek istediğinde bunun için "kaderimde varsa içerim" diyerek oturup beklemez. Bunun için kalkar, bardağı alır ve suyunu içer. Gerçekten de kaderinde tespit edilmiş bardakta ve tespit edilmiş miktarda suyu içer. Ancak, bunları yaparken kendi isteği ile yaptığına dair bir his duyar. Hayatı boyunca bu hissi her yaptığı işte yaşar. Allah'a ve

Allah'ın yarattığı kaderine teslim olmuş bir insan ile bu gerçeği kavrayamayan bir insan arasındaki fark şudur: Teslimiyetli insan kendi yaptığı hissini yaşamasına rağmen, bunların tümünü Allah'ın dilemesi ile yaptığını bilir. Diğeri ise, her yaptığını kendi aklı ve gücü ile yaptığını zannederek yanılır.

Örneğin, bir hastalığı olduğunu öğrenen teslimiyetli bir insan, bunun kaderinde olduğunu bildiği için son derece tevekküllü davranır. "Allah bunu kaderimde yarattığına göre, mutlaka büyük bir hayır vardır" diye düşünür. Ama "nasılsa kaderimde iyileşmek varsa iyileşirim" diyerek tedbir almadan beklemez. Aksine, olabilecek tüm tedbirleri alır. Doktora gider, beslenmesine dikkat eder, ilaçlarını alır. Ancak gittiği doktorun, doktorun uyguladığı tedavinin, aldığı ilaçların, bunların kendi üzerinde ne kadar etkili olacağının, iyileşip iyileşmeyeceğinin, kısacası her detayın kaderinde olduğunu unutmaz. Bunların hepsinin, Allah'ın hafızasında, daha kendisi dünyaya gelmeden önce hazır olarak bulunduğunu bilir.

Allah bu gerçeği ayetleriyle haber vermiştir:

Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun Katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (En'am Suresi, 2)

"... Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir". (Ahzab Suresi, 38)

Allah bir başka ayetinde ise **"Hiç şüphesiz, Biz her şeyi kader ile yarattık."** (Kamer Suresi, 49) buyurmaktadır. Sadece insanların değil, tüm canlıların, eşyanın, Güneş'in, Ay'ın, dağların, ağaçların, her varlığın Allah Katında belirlenmiş bir kaderi vardır. Örneğin kırılan bir antika vazo, kaderinde tespit edilen anda kırılmıştır. Birkaç yüzyıllık bu vazo, daha ilk imal edilirken, kimlerin kullanacağı, hangi evin hangi köşesinde, hangi eşyalarla birlikte duracağı belli olarak üretilir. Vazonun her deseni, üzerindeki her renk kaderde önceden tespit edilmiştir. Vazonun hangi gün, hangi saat, hangi dakika, kim tarafından nasıl kırılacağı da Allah'ın hıfzında yaşanmış olarak durmaktadır. Hatta, vazonun ilk imal edildiği an, ilk kez satılmak üzere vitrine konduğu an, bir evin köşesinde durduğu an ve kırılarak parça parça olduğu an, kısacası antika vazonun yüzyıllarca içinde bulunduğu her an, Allah Katında tek bir an olarak mevcuttur. Vazoyu kıran kişi, birkaç saniye önce bile bundan habersizken, Allah Katında o an yaşanmıştır ve bilinmektedir. Bu nedenle Allah, insanlara ellerinden çıkanlara üzülmemelerini bildirir. Çünkü, ellerinden çıkanlar kaderlerinde çıkmıştır ve o insanların bunu değiştirmeye güçleri yoktur. Ancak insanlar kaderlerinde meydana gelen olaylardan bir ders almalı, bunlarla eğitilmeli, bu olaylardaki hikmet ve hayırları görerek, daima, kaderlerini yaratan sonsuz merhametli, şefkatli, adaletli, kullarını esirgeyen ve koruyan Rabbimiz'e yönelmelidirler.

Bir insanın cenin hali de, ilk okuma yazma öğrendiği hali de, 35. yaş gününü kutladığı ve işyerinden emekli olduğu hali de Allah'ın Katındaki kitapta belirlidir. İnsan, kendisi için belirlenmiş kaderin dışında hiçbir şey yaşayamaz, hiçbir şey yapamaz. Bu önemli gerçekten gafil yaşayan insanlar, hayatları boyunca hep endişe ve korku içinde olurlar. Örneğin çocuklarının geleceği için çok endişelenirler. Hangi okulda okuyacağı, nasıl bir meslek sahibi olacağı, sağlığının nasıl olacağı, nasıl bir hayat süreceği gibi konularda tevekkülsüz bir gayret içindedirler. Oysa, her insanın, daha tek bir hücre olduğu halinden ilk okuma yazma öğrendiği ana, üniversite sınavında verdiği cevaplardan hayatı boyunca hangi şirkette ne iş yapacağına, hangi kağıtlara kaç kez imza atacağına, nerede ve nasıl öleceğine kadar her anı Allah Katında bellidir. Bu olayların tümü, Allah'ın hıfzında saklı olarak durmaktadır. Örneğin şu anda, bu insanın cenin hali, ilkokuldaki hali, üniversitedeki hali, 35. yaş gününü kutladığı anı, işine başladığı ilk günü, öldüğünde melekleri gördüğü an, yakınları tarafından defnedildiği ve ahirette Allah'a hesap verdiği anlar, tek bir an olarak Allah'ın Katında bulunmaktadır.

Allah'a gönülden teslim olarak boyun eğenler, hem Allah'ın hoşnutluğunu, rahmetini ve cennetini kazanmayı umabilirler, hem de dünyada ve ahirette, güven ve mutluluk içinde huzurlu bir yaşam sürerler. Çünkü, Allah'a teslim olan, Allah'ın yarattığı kaderin kendisi için en hayırlısı olduğunu bilen bir insanı üzecek, korkutacak, endişelendirecek hiçbir şey yoktur. Böyle bir insan, elinden gelen her çabayı gösterir, ancak bu çabanın da kaderinde olduğunu, ne yaparsa yapsın kaderinde yazılı olanları değiştirmeye güç yetiremeyeceğini bilir.

Mümin, Allah'ın yarattığı kadere teslim olacak, bununla birlikte karşılaştığı olaylar karşısında elinden geldiğince sebeplere sarılacak, tedbir alacak, olayları hayır yönünde yönlendirmek için çalışacak, ama tüm bunların kader içinde

gerçekleştiği ve Allah'ın en hayırlısını önceden takdir ettiğinin bilinci ve rahatlığı içinde olacaktır. Kuran'da bu tavra örnek olarak Hz. Yakub'un çocuklarının güvenliği için almış olduğu bir tedbirden söz edilir. Hz. Yakup, kötü niyetli insanların dikkatini çekmemeleri için oğullarına şehre ayrı ayrı kapılardan girmeyi öğütlemiş, ama bunun Allah'ın belirlemiş olduğu kaderi asla etkilemeyeceğini de onlara hatırlatmıştır:

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (Yusuf Suresi, 67)

Allah, insanların ne yaparlarsa yapsınlar kaderlerini değiştiremeyeceklerini bir ayetinde şöyle bildirir:

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 154)

Ayette de görüldüğü gibi, bir insan ölmemek için hayır ve ibadet olan bir işten kaçsa bile, eğer kendine ölüm yazılmışsa zaten ölecektir. Hatta, ölümden kaçmak için başvurduğu yollar ve yöntemler de kaderinde bellidir ve her insan kaderindeki olayı yaşayacaktır. Allah, bu ayette de, insanlara kaderlerinde yarattığı olayların amacının onları denemek ve onların kalplerini temizlemek olduğunu belirtmektedir. Fatır Suresi'nde ise, her insanın ömrünün Allah Katında belli olduğu, rahimlere düşen bebeklerin de Allah'ın izniyle olduğu bildirilir:

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (Fatır Suresi, 11)

Kamer Suresi'nin aşağıdaki ayetlerinde ise, insanın her yaptığının satır satır yazılı olduğu bildirilirken, cennet halkının yaşadıkları da yaşanmış olaylar olarak anlatılmaktadır. Daha önce de belirtildiği gibi, cennetteki gerçek hayat bizim için gelecektir. Ancak, cennette olanların yaşantıları, sohbetleri, ziyafetleri şu anda Allah'ın hıfzında bulunmaktadır. Biz doğmadan önce de tüm insanlığın dünyadaki ve ahiretteki geleceği Allah Katında bir an içinde yaşanmıştır ve Allah'ın hıfzında muhafaza edilmektedir:

Onların işlemiş oldukları her şey kitaplarda (yazılı)dır. Küçük, büyük her şey satır satır (yazılı)dır. Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)ın yanında doğruluk makamındadırlar. (Kamer Suresi, 52-55)

Kuran'ın bazı ayetlerinde, olayların bizim için gelecekte olduğu ama Allah'ın Katında yaşanmış olduğu haber verilir. Örneğin, ahirette insanların Allah'a hesap vereceklerinin bildirildiği bazı ayetler, çoktan olup bitmiş olaylar olarak anlatılmaktadır:

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi... (Zümer Suresi, 68-69)

İnkar edenler, cehenneme bölük bölük sevk edildiler... (Zümer Suresi, 71)

... Korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevk edildiler... (Zümer Suresi, 73)

Bu konudaki diğer örnekler ise şöyledir:

(Artık) Her bir nefis yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. (Kaf Suresi, 21)

Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır.' (Hakka Suresi, 16)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (İnsan Suresi, 12-13)

Görebilenler için cehennem de sergilenmiştir. (Naz'iat Suresi, 36)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (Mutaffifin Suresi, 34)

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (Kehf Suresi, 53)

Maddenin Aslı ve Kader Gerçeği, İnananlar İçin Büyük Bir Nimettir

Allah'a inanan, O'na iman eden ve her şeyin yaratılmış olduğunu görebilen insanlar için maddenin aslını bilmek, çok büyük bir nimettir. Bu sırrı kavrayan bir insan için ölüm, ahiret, cennet, cehennem gibi konular anlaşılmış, "Allah nerede?", "cennet cehennem nerede?", "cennet ve cehennem şu anda var mı?" ve bunlar gibi sorular kolayca yanıtlanmış olur. Allah'ın tüm evreni nasıl bir sistemle yoktan yarattığı, sürekli olarak yoktan yaratmakta olduğu anlaşılmıştır. Hatta öyle ki, bu sır sayesinde "ne zaman" ve "nerede" gibi sorular anlamsız hale gelir. Çünkü gerçekte, ne zaman ne de mekan vardır. Yaşanacak olaylar zaten yaşanmıştır. Bunlar için hayıflanmak, üzülmek, sıkıntı duymak mantıksız ve anlamsızdır.

Bu sırların anlaşılması, insanın her zaman yaşamakta olduğu dünya hayatını bir anda bir nevi cennet hayatına dönüştürür. İnsanın dünya üzerindeki en büyük sıkıntı sebebi olan tüm maddesel endişe, kuruntu, şüphe ve korkular kaybolur gider. Tek mutlak varlığın alemlerin Rabbi olan Yüce Allah olduğu ve O'nun dışında "hiçbir varlığın gerçekte var olmadığı" anlaşılır. İnsan, tüm evrenin tek bir Hakim'i olduğunu, O'nun maddesel dünyayı dilediği gibi değiştirdiğini ve yapması gereken tek şeyin O'na yönelmek ve O'nu dost edinmek olduğunu kavrar. Artık o, **"her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak"** (Al-i İmran Suresi, 35) Allah'a teslim olmuştur.

Bu büyük sırrı kavramak, dünyada, bir insanın sahip olabileceği en büyük nimetlerdendir.

Allah, insana en yakındır. Allah, insanı yaratan, O'na Kendisi'nden bir ruh verendir. Yani insanın "ben" dediği varlık, Allah'ın bir tecellisidir. Allah, insanın her yaptığını, her düşündüğü bilir; tüm bunları Allah yaratır. Algılatan, yaşatan, gösteren, hissettiren, düşündüren, sevindiren, mutlu eden Allah'tır. İnsanın yaşadığı her an, Allah dilediği içindir. Karşılaştığı her olay, Allah'ın belirlediği şekildedir. İşte gerçek budur. İnsanın, Allah'tan başka hiçbir dostu, hiçbir varlığı, hiçbir yardımcısı yoktur. Tek mutlak varlık Allah'tır. O'nun varlığı, tüm alemlere hakimdir, her yeri kaplamıştır. O'ndan başka hiçbir şey yoktur. Kendisine sığınılacak, kendisinden yardım istenecek, karşılık beklenecek Tek varlık Yüce, Büyük ve Ulu olan Allah'tır. Allah, Kuran'da şöyle buyurur:

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Her şeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir. Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 102-103)

SONUÇ

Materyalistler ezeli ve ebedi olduğuna inanmak istedikleri bir evrenin içinde, tesadüflerin oluşturduğu bir dünyanın var olduğunu kabul ederler. Oysa aklını kullanan, medeniyetler kuran, robotlar oluşturan, interneti meydana getiren, tüm bunları görüp bunlardan faydalanan, anlayan, düşünen, bunlar üzerinde yorum yapan, endişelenen, fedakarlık yapan, manzaradan haz duyan, emek harcayan, en doğruyu bulmaya çalışan olağanüstü niteliklerdeki insanın tesadüflerin eseri olduğunu kabul etmek, kuşkusuz ki mantığa aykırıdır. Yeryüzünde var olan hiçbir canlı tesadüfen oluşmadığı gibi, milyarlarca hücresiyle, her hücrenin içindeki sayısız organeli ile, müthiş beyni ve olağanüstü sureti ile insan da tesadüf değildir.

Materyalistlerin beklentilerinin aksine, yeryüzündeki hiçbir şey tesadüf değildir.

Eğer insanın kendisinde, yaptıklarında ve başardıklarında tesadüf yoksa, bunların tümünde bilinç var demektir. Eğer insan bilinç ile hareket ediyorsa, bu bilinci onda var eden daha üstün bir bilinç olmalıdır. Bu bilinç, insanın yaptığı, gördüğü, bildiği her şeyden üstün olmalıdır.

Bu bilinç, onu yoktan var eden, onu Kendisi'nden bir ruh ile yaratan Allah'a aittir.

İnsan, eğer Allah dilerse güzellikten zevk alır. Allah dilerse keşifler yapar, teknoloji icat eder. Eğer Allah isterse beste yapar, keman çalar, kitap yazar. İnsan, eğer Allah dilerse sevinir, üzülür, zevk alır, heyecanlanır, endişelenir, coşku duyar. Bir müzikten hoşlanması Allah'ın dilemesiyledir. Bir güzelliği takdir etmesi Allah'ın dilemesiyledir. Güzel manzaradan, güzel kıyafetten, güzel davranıştan, çiçekten, tavşandan, bir tablodan, pastadan hoşlanması Allah'ın dilemesiyledir. Eğer Allah dilemezse, bu hislerin ve bu yeteneklerin hiçbirine sahip olamaz.

Bunları yapan madde değildir. İnsanın beynindeki hücreler değildir. İnsanın yediği yiyeceklerin dönüştüğü proteinler değildir. Bunları yapan insanın beyni değildir. Beyin sevgi duymaz. Beyin müzikten zevk alma yeteneğine sahip değildir. Beyin, küçük bir sincabın telaşlı görüntüsünü izleyerek buna şefkat duymaz. Beyin özlemez. Beyin sadakat duymaz, vefa göstermez. Beyin ilkokula başladığı günü hatırlayıp bundan dolayı heyecan duymaz. Beyinde sadece yağ, su, protein ve diğer kimyasallar vardır. Özleyen, seven, sevinen, utanan, hatırlayan beyin değildir. İnsan; ruhuyla sever, sevinir, özler, şefkat duyar. İnsan, Allah'a ait ruhun varlığı ile insandır.

Kişi, ruhun varlığını kabul etse de etmese de, dünyada bedenini bırakacak ve bir ruh olarak ahirette Allah'ın huzurunda hesap verecektir. İman edenler, Allah'tan bir ruh olduğuna inananlar, inkarcılar, materyalistler, Darwinistler, yaşamı boyunca ruhun varlığına karşı mücadele içinde olanlar, "bir nöron yığınından ibaretiz" diyenler, "ahiret yoktur" diyenler, "madde tektir ve mutlaktır" diyenler, kısacası yeryüzünde yaşamış istisnasız her insan, her ruh, Allah'ın huzurunda hesap verecektir. Her biri, yapıp ettiklerini eksiksiz olarak karşılarında bulacaklardır. Her biri üzerinde adaletle hüküm verilecektir. Bir kişi, eğer bu gerçeğe sadece %1, hatta %0.1 kadarlık bir ihtimal veriyorsa, ahiret gerçeği konusunda "acaba" diye bir şüphe duyuyorsa, onun artık kendi yanlış inançlarını bir kenara bırakması ve Rabbimiz olan Allah'a yönelerek kendi ahireti için elinden geleni yapması gerekmektedir. Dünyada olduğu sürece, düştüğü hatadan daima geri dönme imkanı vardır. Allah ayetlerinde şöyle buyurur:

> **Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti Kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Enam Suresi, 54)**
>
> **Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir. (Araf Suresi, 153)**

Dünya hayatı, geçici bir kalış yeridir. Dünyaya ait her şey geçicidir. Dünyada insana ait hiçbir şey gerçek değildir. Bu dünyayı gerçek sanmak, insanın gördüğü bir rüyayı gerçek zannederek tüm varlığını ona kanalize etmesi ve başka her şeye gözlerini ve ruhunu kapaması gibi bir şeydir. Yegane Varlık Allah'tır. Tek gerçek Allah'tır. Darwinizm yıkılmış ve materyalizm ölmüştür. Allah'ın Yüce Varlığı'nın kabulü, tüm batıl dinlerin sonudur. Elinizdeki kitabın amacı, tüm insanları bu gerçeği görmeye davet etmektir. Kuşkusuz, **"... Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünebilir"** (Rad Suresi, 19).

KAYNAKÇA:

1- Stanley Sobottka, A Course in Consciousness, http://faculty.virginia.edu/consciousness/
2- Stephen M. Barr, Retelling the Story of Science, Mart 2003 http://www.firstthings.com/ftissues/ft0303/articles/barr.html
3- Amit Goswami, The Self-Aware Universe "How Consciousness Creates the Material World", Tarcher / Penguin Books, 1995, s. 12
4- Taşkın Tuna, *Ol Dedi Oldu "Big Bang'in Nefes Kesen Öyküsü",* Ekim 2005, Şule Yayınları, s. 59
5- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
6- Fred Alan Wolf, The Spiritual Universe "One Physicist's Vision of Spirit, Soul, Matter and Self", Moment Point Press, 1999, s. 99
7- Can Science Seek to Soul, http://www.closertotruth.com/topics/mindbrain/113/113transcript.html
8- George Gilder http://www.taemag.com/issues/articleid.17078/article_detail.asp
9- Amit Goswami, The Self-Aware Universe "How Consciousness Creates the Material World", Tarcher / Penguin Books, 1995, s. 31
10- David Pratt http://www.theosophy-nw.org/theosnw/science/prat-mat.htm
11- Richard Feynman, *The Character of Physical Law,* Türkçe bask: Fizik Yasalar Üzerine, TÜBİTAK Yaynlar, s. 149-151 - http://www.zamandayolculuk.com/cetinbal/kopenhag.htm
12- Thomas J. McFarlane, "The Illusion of Materialism" http://www.integralscience.org/materialism/materialism.html
13- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
14- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, *The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force"*, Regan Books, 2003, s. 272-273
15- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force", Regan Books, 2003, s. 274
16- Roger Penrose, *The Road to Reality*, Alfred A. Knopf, 2006 s. 1031
17- Amit Goswami, The Self-Aware Universe "How Consciousness Creates the Material World", Tarcher / Penguin Books, 1995, s. 59-60
18- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force", Regan Books, 2003, s. 264
19- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force", Regan Books, 2003, s. 274
20- *What the Bleep Do We Know?*, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
21- Nick Herbert, *Temel Bilinç*, Ayna Yayınevi, 1999, s. 146
22- Nick Herbert, *Temel Bilinç*, Ayna Yayınevi, 1999, s. 143
23- http://www.integralscience.org/materialism/materialism.html
24- Fred Alan Wolf, *Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit"*, 2001, Moment Point Press, s. 105
25- http://www.integralscience.org/materialism/materialism.html
26- http://www.integralscience.org/materialism/materialism.html
27- http://www.integralscience.org/materialism/materialism.html
28- Paul Davies and John Gribbin, The Matter Myth "Dramatic Discoveries That Challenge Our Understanding of Physical Reality", Touchstone books, 1992, s. 14
29- Fred Alan Wolf, *Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit"*, 2001, Moment Point Press, s. 6-7
30- Stephen M. Barr, Retelling the Story of Science, http://www.firstthings.com/ftissues/ft0303/articles/barr.html
31- http://science.howstuffworks.com/light2.htm
32- Richard L. Gregory, *Eye and Brain "the Psychology of Seeing"*, 5. baskı, Princeton Science Library, 5. baskı, 1997, s. 20
33- Fred Alan Wolf, *Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit"*, 2001, Moment Point Press, s. 136
34- Fred Alan Wolf, *Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit"*, 2001, Moment Point Press, s. 137
35- M. Ali Yaz, Sait Aksoy, *Fizik 3*, Sürat Yayınları, İstanbul, 1997, s. 3
36- http://hhmi.org/senses/b140.html
37- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
38- Richard L. Gregory, *Eye and Brain "the Psychology of Seeing",* 5. baskı, Princeton Science Library, 5. baskı, 1997, s. 84
39- Daniel C Dennett, Brainchildren, Essays on Designing Minds, The MIT Press, Cambridge, 1998, s. 142
40- Daniel C Dennett, Brainchildren, Essays on Designing Minds, s. 142
41- George Politzer, *Felsefenin Başlangıç İlkeleri*, Sosyal Yayınları, Çev: Enver Aytekin, İstanbul: 1976, s.40

42- Natasha Mitchell, *Is the Visual World a Grand Illusion?,* Radyo Programı, 18 Ocak 2004, http://www.abc.net.au/rn/science/mind/s996555.htm
43- Peter Russell, From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness", New World Library, 2002, s. 47
44- Rita Carter, *Mapping The Mind*, University of California Press, London, 1999, s. 107
45- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force", Regan Books, 2003, s. 26-27
46- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
47- Karl Pribram, David Bohm, Marilyn Ferguson, Fritjof Capra, *Holografik Evren I*, Çev: Ali Çakroğlu, Kuraldş Yaynlar, İstanbul: 1996, s. 37
48- Craig Hamilton, *What is Enlightenment?,* sayı 29, Haziran-Ağustos 2005, s. 70
49- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
50- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 66
51- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 66-67
52- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 70, 72
53- Richard L. Gregory, *Eye and Brain "the Psychology of Seeing",* 5. baskı, Princeton Science Library, 5. baskı, 1997, s. 5
54- Antonio Damasio, *The Feelings of What Happens "Body Emotion and the Making of Consciousness"*, Vintage Books, 2000, s. 9
55- Susan Blackmore, *Consciousness "A Very Short Introduction",* Oxford, 2005, s. 64
56- Peter Russell, *From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness"*, New World Library, 2002, s. 42
57- Michael I. Posner, Marcus E .Raichle, *Images of Mind*, Scientific American Library, New York 1999, s. 88
58- Peter Russell, From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness", New World Library, 2002, s. 50
59- http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html - Peter Russell, The Primary of Consciousness
60- George Berkeley, A Treatise Concerning the Principles of Human Knowledge, 1710, Works of George Berkeley, vol. I, ed. A. Fraser, Oxford, 1871
61- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
62- What The Bleep Do We Know, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
63- Bertrand Russell, *Rölativitenin Alfabesi*, Onur Yayınları, 1974, s. 161-162
64- J. R. Minkel, "The Hollow Universe", *New Scientist*, 27 Nisan 2002, sayı 2340, s. 22
65- George Politzer, *Felsefenin Başlangç İlkeleri,* Sosyal Yaynlar, Çev: Enver Aytekin, İstanbul: 1976, s. 38-39-44
66- Natasha Mitchell, Is the Visual World a Grand Illusion?, Radyo Programı, 18 Ocak 2004, http://www.abc.net.au/rn/science/mind/s996555.htm
67- Susan Blackmore, *Consciousness "A Very Short Introduction",* Oxford, 2005, s. 13-14
68- What the Bleep Do We Know?, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
69- What the Bleep Do We Know?, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
70- What the Bleep Do We Know?, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
71- Geoff Haselhurst, Introduction to Metaphysics / Principles http://www.spaceandmotion.com/metaphysics.htm
72- http://www.peterussell.com/Reality/realityart.html
73- Fred Alan Wolf, Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit", 2001, Moment Point Press, s. 15-16
74- Peter Russell, From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness", New World Library, 2002, s. 42
75-http://www.cevaplar.org/index.php?khide=visible&sec=1&sec1=22&yazi_id=3828
76- Natasha Mitchell, Is the Visual World a Grand Illusion?, Radyo Programı, 18 Ocak 2004, http://www.abc.net.au/rn/science/mind/s996555.htm
77- Reality Versus Imagination and Illusion, Remez Sasson, http://www.successconsciousness.com/index_000014.htm
78- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 94
79- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 103
80- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 103
81- V. S. Ramachandran, *A Brief Tour of Human Consciousness,* 2004, PI Publishing, s. 26
82- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 72
83- http://www.bbc.co.uk/radio4/reith2003/lecture1.shtml
84- V. S. Ramachandran, *A Brief Tour of Human Consciousness,* PI Publishing, 2004, s. 2-3

85- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, *The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force",* Regan Books, 2003, s. 103-104
86- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, *The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force",* Regan Books, 2003, s. 103-104
87- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, *The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force",* Regan Books, 2003, s. 110-111
88- Craig Hamilton, *What is Enlightenment?,* sayı 29, Haziran-Ağustos 2005, s. 79
89- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, *The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force",* Regan Books, 2003, s. 105
90- Diane Ackerman, *An Alchemy Of Mind "The Marvel and Mystery of Mind",* Scribner Books, 2005, s. 37-38
91- Diane Ackerman, *An Alchemy Of Mind "The Marvel and Mystery of Mind",* Scribner Books, 2005, s. 41
92- Gerald M. Edelman ve Giulio Tontoni, *A Universe of Consciousness "How Matter Becomes Imagination",* Basic Books, 2000, s. 38
93- Gerald M. Edelman ve Giulio Tontoni, *A Universe of Consciousness "How Matter Becomes Imagination",* Basic Books, 2000, s. 47
94- MSNBC, "Beyin Bilgisayarlara Ders Öğretiyor" başlğyla verilen 6 Ağustos 2002 tarihli haber
95- Gerald M. Edelman ve Giulio Tontoni, *A Universe of Consciousness "How Matter Becomes Imagination",* Basic Books, 2000, s. 47-48
96- V. S. Ramachandran, *A Brief Tour of Human Consciousness,* 2004, PI Publishing, s. 3
97- What the Bleep Do We Know?, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
98- Robert Lawrence Kuhn, *Closer To Truth "Challenging Current Belief",* McGraw-Hill, 2000, s. 35
99- http://www.age-of-the-sage.org/philosophy/huxley_darwins_bulldog.html,
http://www.pbs.org/wgbh/evolution/library/02/2/l_022_09.html
100- Steven Pinker, *How The Mind Works,* Norton Publishing, 1999, s. 132
101-http://www.firstthings.com/ftissues/ft0303/articles/barr.html
102- Peter Russell, The Spirit of Now, http://www.peterussell.com/Reality/realityart.html
103- Peter Russell, The Spirit of Now, http://www.peterussell.com/Reality/realityart.html
104- Diane Ackerman, *An Alchemy Of Mind "The Marvel and Mystery of Mind",* Scribner Books, 2005, s. 5
105- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
106- Jeffrey M. Schwartz, Sharon Begley, *The Mind and The Brain "Neuroplasticity and the Power of Mental Force",* Regan Books, 2003, s. 28
107- What the Bleep Do We Know?, Belgesel film, yönetmen: William Arntz, Betsy Chasse
108- http://www.spiritsite.com/writing/kattar/part6.shtml
109- Fred Alan Wolf, *The Spiritual Universe "One Physicist's Vision of Spirit, Soul, Matter and Self",* Moment Point Press, 1999, s. 9
110- Robert Lawrence Kuhn, *Closer To Truth "Challenging Current Belief",* McGraw-Hill, 2000, s. 58
111- Craig Hamilton, *What is Enlightenment?,* sayı 29, Haziran-Ağustos 2005, s. 64
112- http://www.kurtuluscephesi.com/sozluk/politzer10.html
113- Erwin Schrödinger, *Yaşam Nedir?,* Bilim Dizisi 13, Evrim Yayınları, 1999, s. 154
114- Erwin Schrödinger, *Yaşam Nedir?,* Bilim Dizisi 13, Evrim Yayınları, 1999, s. 150
115- Peter Russell, *From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness",* New World Library, 2002, s. 96
116- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 189
117- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 190
118- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 190
119- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 191
120- Charles Darwin, İnsann Türeyişi, Onur Yaynlar, Nisan 1995, s. 85
121- V.S. Ramachandran, M.D., Ph.D. ve Sandra Blakeslee, *Phantoms in the Brain,* William Morrow and Company, Inc., New York, 1998, s. 191
122- Gerald M. Edelman ve Giulio Tontoni, *A Universe of Consciousness "How Matter Becomes Imagination",* Basic Books, 2000, s. 81
123- John Peet, The True History of Mankind, www, pages.org/uk/org/bcs
124- Henry Gee, *In Search Of Deep Time: Beyond The Fossil Record To A New Hstory Of Life,* The Free Press, A Division of Simon & Schuster, Inc., 1999, s. 5

125- Phillip E. Johnson, *Reason in the Balance: The Case Against Naturalism in Science, Law & Education,* Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1995, s. 62
126- Robert Jastrow, "Evolution: Selection for Perfection," *Science Digest,* Aralık 1981, s. 87
127- Peter Russell, *From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness",* New World Library, 2002, s. 26
128- J. Hawkes, Nine Tantalizing Mysteries of Nature, *New York Times Magazine,* 1957, s. 33
129- Tim Folger, "Buradan Sonsuzluğa", *Discover*, Aralık 2000, s. 54
130- BBC World, Uzay ve Zaman: Zamanın Akışı Belgeseli, 21 Mayıs 2005
131- François Jacob, *Mümkünlerin Oyunu,* Kesit Yayınları, 1996, s. 111
132- Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein,* Varlık Yayınları, 1980, s. 52-53
133- Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein,* Varlık Yayınları, 1980, s. 17
134- Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein,* Varlık Yayınları, 1980, s. 58
135- Paul Strathern, *Einstein ve Görelilik Kuramı,* Gendaş Yayınları, 1997, s. 57
136- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#
137- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#
138- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#
139- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#
140- Peter Russell, *From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness",* New World Library, 2002, s. 61
141- Fred Alan Wolf, *Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit",* Moment Point Press, 2001, s. 104
142- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
143- Peter Russell, Mathematics and Reality, http://www.peterussell.com/Reality/realityart.html
144- Peter Russell, The Primacy of Consciousness, http://www.peterussell.com/SP/PrimConsc.html
145- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#
146- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#
147- Fred Alan Wolf, *Mind into matter "A New Alchemy of Science and Spirit",* Moment Point Press, 2001, s. 112
148- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/flowtime.html#1tions, 1970, s. 1998.

RESİM ALTI YAZILARI

s.619

Isaac Newton

s.621

Max Planck

s.622

Işık bazen bir parçacık bombardımanı şeklinde hareket eder.

Işık bazen dalga şeklinde hareket eder.

Bir ampulün sıcak teli gibi sıcak objeler bize ışık verir.

20. yüzyılın başlarında Max Planck, ışığın hem dalga hem de parçacık özelliği gösterdiği değerlendirmesini yaparak "kuantum teorisini" ortaya attı.

s.624

Kuantum fiziğine göre maddenin varlığı, bir "algılayanın" varlığına bağlıdır. Dolayısıyla, biz Ay'a bakmadığımız zaman Ay olarak gördüğümüz cisimden yayılan dalgalar söner ve dalga artık zaman-mekan kavramı içinde var olmaz. Kuantum fiziğine göre, gözlemci olmadığı sürece, Ay gökyüzünde değildir.

s.625

Zihin ve Beyin

İnsanın Yükselişi

s.626

Dedektör

Tespit edilen sonuç

Thomas Young'un çift yarık deneyi, ışığın ve elektronun dalga gibi davrandığını göstermek için yapılmıştır. Eğer kum tanecikleri bir kaynaktan fırlatılıp iki yarıktan geçirilirse, karşıdaki ekranda iki eşit desen oluşacaktır. Bunu elektronlarla denediğimizde yine aynı sonucun oluşmasını bekleriz. Ancak sonuç beklendiği gibi olmamaktadır. Elektronlar, karşıdaki ekranda dalgaların oluşturduğu gibi bir desen oluşturmaktadır. Bu durum, maddeyi oluşturan elektronların maddesel özellik göstermediklerinin kanıtıdır.

Dedektör

Tespit edilen sonuç

Filtre

Dedektör

Polarize ışık

Tespit edilen sonuç

s.636

Hopkins Dağındaki altı aynalı dev gama ışını teleskobu.

Radyo frekansı ve ölçüm cihazı

s.637

Işık, dalga şeklinde hareket eden bir enerjidir. Işık dalgaları, su dalgalarına benzerler. Ancak buradaki enerji, sudaki enerjinin aksine, hareket etmek için bir aracıya ihtiyaç duymaz. Boşluk içinde hareket eder. Işık enerjisi, hiçbir maddenin olmadığı yerde bulunabilir.

s.640

Röntgen ışınlarından yararlanılarak röntgen makineleri üretilmiştir. Bunlar, radyo dalgalarının oluşturduğu etkiyi, görülebilen ışığa çevirirler.

s.641

Radyo dalgaları normal şartlarda duyularımızın hiçbiri tarafından algılanmaz. Radyolar, bunları kulaklarımız tarafından duyulabilir ses dalgalarına çevirirler.

* Işık da, tıpkı sesler gibi oktavlardan oluşur. Işık oktavı, ışık ışınlarının frekansları ile belirlenir. Örneğin, 48. oktav kızıl ötesi ışınlar, 49. oktav görünür ışık ve 50. oktav ise ultraviyole ışıktır. İnfroson ve ultrason titreşimlerinden, radyo dalgalarına ve mikrodalgalara; kızıl ötesi, görünür ışık, ultraviyole ışık, gama ışınları, solar ışınlara kadar her ışık dalgası, elektromanyetik ölçümde farklı oktavları temsil ederler.

optik sinir

lens

pupil

iris

kornea

konjoktiva

retinal damarlar

retina

koroid

sklera (göz akı)

s.642

Frekansları nedeniyle daha fazla enerji yüklü olan mor ötesi ışınlar, cilde nüfuz edebilir ve bazen genetik şifrede bozulmalara sebep olabilir.

s.643

Gerçekte dışarıda ısı ve ışık yoktur. Çeşitli frekanslarda dolaşıp duran parçacıkları görülür ve hissedilir hale getiren ise beynimizdeki algı merkezidir.

s.645

Güneş'ten bize ulaşan görülebilir ışık, kızıl ötesi ışınlar ve yakın mor ötesi ışınlar, elektromanyetik yelpazenin içinde tek bir birim yer kaplamaktadır. Yani Güneş'ten bize ulaşan ışık, üst üste dizilen 10^{25} tane iskambil kağıdının tek bir tanesine denk gelmektedir. Dünya'daki yaşamı destekleyen yegane ışınlar, yalnızca bu ışınlardır.

s.646

Bizim "dışarısı" olarak algıladığımız mekanda aslında hiç renk yoktur. Bizim ışık ve renk olarak yorumladığımız foton hareketleri, zifiri karanlık bir ortamda gerçekleşen fiziksel olaylardan başka bir şey değildir.

s.647

Dışarıda var olan dünya, bizde algı olarak meydana gelen bir hayaldir aslında. Güneşli bir günde seyrettiğimiz deniz manzarası, yalnızca beynimize iletilen elektrik sinyallerinin oluşturduğu bir görüntüdür. Bu görüntünün dış dünyada var olan aslına hiçbir zaman ulaşamayız.

s.648

Renk, kişinin algılama biçimi ile ilgili olduğuna göre, bizim algıladığımız dünyanın, başkaları için de aynı olup olmadığını bilmemize imkan yoktur. Birisi için kırmızı olan bir nesne, belki de bir başkası için farklı renktedir. Onun kırmızı algısı ile kendimizinkini kıyaslamamız olanaksızdır.

s.650

İnsan gözünden bakıldığında çiçeklerin görünümü.

Aynı çiçekleri arılar böyle görüyor.

s.651

Dış dünya ile ilgili her türlü bilgi ve niteliği, ancak duyu organlarımız aracılığıyla öğreniriz. Duyu organlarımız vasıtasıyla gelen elektrik sinyalleri kesildiğinde, dışarıda var olan dünya, "yalnızca bizim için" yok olacaktır.

s.655

Beynin içinde, olup bitenleri izleyen bir küçük insan yoktur. Beyin üzerine yapılan çalışmalar, algılayanın kim olduğu sorusuna hiçbir zaman cevap vermeyecektir. Çünkü algılayan, insanın fiziksel benliğinden bağımsız olan "ruh"tur.

s.656

Göz merceğinden geçen ışık, gözün arka tarafındaki ağ tabakanın üzerine baş aşağı ve iki boyutlu bir görüntü bırakır. Ağ tabakadaki çubuk ve koni hücreler, bu görüntüyü elektriksel akıma dönüştürür. Bu akımlar, beynin arka kısmındaki görme merkezine götürülür. Beyin ise, bu gelen sinyali anlamlı ve üç boyutlu görüntüler haline getirir.

s.658

Beyinde bahçede koşuşan çocuklar, mavi bulutsuz gökyüzü, denizi yararak yüzen gemiler yoktur. Var olan şey, sadece elektrik sinyalleridir.

s.659

Beyin

Nöronlar

nöro iletici

sinaptik keseler

reseptör

sinaptik ağız

hücre

akson

sinaptik son kısım

dendrit

iyon kanalı

mitokondri

sinaptik keseler

presinaptik zar

postsinaptik kese

presinaptik zar

postsinaptik zar

sinaptik ağız

s.660

Baktığımız nesnenin, dış dünyadaki gerçek halini gördüğümüzden emin oluruz. Oysa biz, o nesnenin hiçbir zaman aslına ulaşamayız. Gördüğümüz şey, tıpkı yere yapılmış üç boyutlu resimlerde olduğu gibi yalnızca bir illüzyondur. Zihnimizin ürettiği şeydir. Ancak biz, bunların gerçekliğinden, dışarıdaki asıl görüntüleri ile muhatap olduğumuzdan hiçbir zaman şüphe duymayız.

s.663

Dışarıdan gelen sesler, dış ve orta kulak tarafından iç kulağa doğru ilerleyen sıvı dalgalara dönüştürülür. Bu dalgalar, bir dizi işlemden sonra elektrik sinyalleri halinde beyne iletilir ve beynimizde ses olarak algılanır. Dolayısıyla dışarıdaki ses, bizim için yalnızca onu algıladığımız sürece vardır. Duyduğumuz her şey, beynimizin içindeki bu elektrik sinyallerinin bir ürünüdür.

Ses dalgaları

Koklea

Tek bir notadan gelen kompleks ses dalgası

Üzengi

Timpanik zar

Kokleanın yayılan görüntüsü

Kokleanın kesiti

İşitme siniri lifleri

Tüy hücreleri

Zardaki hareketin göreceli genişliği

Ana zar

Motor korteks

Farklı frekanslara ayarlanmış farklı nöronlarda sonlanan işitme sinir lifleri

İşitme korteksi

Yatay kesit düzlemi

İşitme korteksi

Talamus

Beyincik

Beyin sapı

s.665
Koku yolu

Talamus

İşlem merkezi

Koku soğanı

Tat algı korteksi

Koku epitelyumundaki nöronlar

Koku algı korteksi

İşlem merkezi

Dil

Omurilik

Tat tomurcuğu

Sinirler

Duyu korteksi

Deri

Talamus

Yolların kesişme noktası

Meissner yuvası

Omurilik

Ranvice nodu

Sinir inpulslarının yönü

Sinir impulslarının yönü.

Schwann hücresi

Myelin kılıfı

Omuriliğin kesiti

Omurilik yumrusu

Akson

Hücre çekirdeği

Sinir hücrelerinin yönü

Bir maddeye dokunduğumuzde edindiğimiz his, bize yalnızca elektrik sinyali olarak ulaşmaktadır. Bir başka deyişle, bizde oluşan madde hissi, yalnızca elektrik sinyalleri yoluyla meydana gelmektedir. Dolayısıyla, dışarıda var olan maddenin aslına hiçbir zaman dokunamayız. Bizde oluşan algıdan yola çıkarak, fiziksel gerçeklikte o nesnenin neye benzediğini, dış dünyanın nasıl bir yer olduğunu bilmemize imkan yoktur.

Resimde tek bir tuşa basma eylemi ile parmağımızdan beyne kadar gerçekleşen işlemler görülmektedir.

s.668

duyu alanı

beyin

deri

talamus

omurilik

duyu siniri

motor sinir

Sıcak bir maddeye dokunduğunuzda, o sıcaklık hissini beyne iletmekle görevli olan sinirler devreden çıkarılsa, yanmakta olan elinizi hissetmeniz mümkün olmaz. Çünkü yanma hissi, yalnızca bizim algı dünyamızda meydana gelen bir histir.

kas lifleri

s.669

Uzaktan geldiğini sandığımız bir insanla bizim aramızda, aslında herhangi bir mesafe yoktur. Algıladığımız mesafe hissi, yalnızca beynin yorumudur. Ufka doğru uzayıp gittiğini zannettiğimiz bir tünel ile gerçekte aynı yerdeyizdir. Her şey, beynimizin içindeki bir noktada yalnızca bize seyrettirilmektedir.

s.670

Gökyüzündeki bir uçağın bizden kilometrelerce uzakta olduğunu düşünürüz. Oysa o aslında, bizim yanı başımızda, beynimizin içindedir. Uçak ile aramızda, hiçbir mesafe yoktur.

s.671

Zihin gücü, her birimizin paylaştığı bir şeydir. Ama zihnimizde olup bitenler, zihnin meydana getirdiği şekiller değişmektedir. Bu bizim kişisel gerçekliğimizdir, her birimizin bildiği ve tecrübe ettiği gerçekliktir. Bizler, istisnasız olarak bu kişisel gerçeklikle fiziksel gerçekliği karıştırırız, "dışarıdaki" dünya ile doğrudan bağlantı halinde olduğumuza inanırız. Ama tecrübe ettiğimiz renkler ve sesler aslında "dışarıda" değildir; bunların tümü zihindeki şekillerdir, bizim meydana getirdiğimiz görüntülerdir. Bu gerçek bizi, bilinç ile gerçek arasındaki ilişkiyi tekrar düşünmeye götürmektedir.

(Peter Russell, From Science to God "A physicist's Journey into the Mystery of Consciousness", New World Library, 2002, s. 39)

Karşımızdaki insanın bizden uzakta olduğuna dair öylesine mutlak bir inancımız vardır ki, ona sesimizi duyurmak için yüksek sesle bağırır, ona koşarak yetişmeye çalışırız. Oysa ulaşmak istediğimiz insan bizimle aynı yerdedir. Gerçekte ne biz hareket ederiz, ne de karşımızdaki insan bize doğru yaklaşır. Tüm görüntü, tüm mesafe, beynimizin içinde bizim için birer algı olarak yaratılmaktadır.

s.678

Rüya sırasında bir çiçeği kokladığımızda, o çiçeğin kendine has kokusunu kusursuz şekilde hissedebiliriz. Bunun nedeni o çiçeği gerçekte koklarken de, onu rüyamızda gördüğümüzde de beynimizde aynı işlemlerin meydana gelmesidir.

s.680

Kör nokta ile ilgili konuyu daha iyi kavrayabilmek için yukarıdaki testi yapabilirsiniz.

Sağ gözünüzü kapatın ve kitabı 50 cm.'lik mesafeden gözünüze doğru yakınlaştırın. Baştan itibaren gözünüzü sadece artıya odaklayın. Yakınlaştıkça belirli bir süre için soldaki siyah noktanın yok olduğunu göreceksiniz. Beyin görmediği siyah noktayı beyaz zeminle tamamlamıştır.

s.686

Bilgisayarlar, beynin mükemmel sisteminin yalnızca bir taklididir. Beyinde tek bir bit'lik bilgi, anında tam 100.000 nörona yayılabilmektedir. Dolayısıyla beyin, bilinen en hızlı bilgisayardan yüz binlerce kat daha hızlıdır. Günümüz teknolojisi ile bunu gerçekleştirmek ise imkansızdır.

s.687

Beyindeki nöronlar, diğer nöronlarla binden on bine kadar bağlantı yapar. Bunların birleştiği noktalara sinaps adı verilir. Bu noktalar bilgi alışverişinin yapıldığı yerlerdir. Beynin bu alışverişinin muhtemel permütasyonları ve kombinasyonları, yeryüzünün başlangıcındaki tüm parçacıkların sayısını geçmektedir.

s.688

Dış dünya ve insanı insan yapan özellikler beynin neresindedir?Kör ve şuursuz atomların birleşmesiyle meydana gelen nöronlar böylesine yüksek bir bilincin kaynağı olabilir mi?

Kuşkusuz ki olamaz. Bunların kaynağı, yalnızca insan ruhudur.

s.691

Bilinç konusu, materyalist bilim adamlarının empoze etmeye çalıştıklarının aksine açıklamasız değildir. Kendi varlığının şuurunda olan bilinç sahibi varlık, Allah'ın insana vermiş olduğu ruhtur. Materyalistler her ne kadar bunu inkar etmek isteseler de, şuurlu bir insan, sahip olduğu üstün ruhun hiç tartışmasız farkında olacaktır.

s.694

Materyalistlerin yüzyıllar boyunca çeşitli propaganda, yayın ve beyin yıkama yöntemleriyle meydana getirdikleri materyalist dünya düzeni ve görüşü, ruhun varlığı ve bilimsel kabulü ile altüst olmuştur.

s.697

Bilinç, bedenin herhangi bir yerinde saklı değildir. İnsan, tüm materyalist kavramların dışında bir şeydir. İnsan metafiziktir, sahip olduğu ruh ile insan vasfı kazanır. Bu ruh, yalnızca Rabbimiz olan Yüce Allah'a aittir.

s.699

İnsan, Allah'ın ruhuna sahip bir varlıktır ve sonsuz olan bu ruhtur. İnsan, ölümü ile birlikte bedenini dünyada bırakacak ama ruhu sonsuz varlığını ahirette sürdürecektir.

s.702

Dünya hayatında yaşadıklarımız sadece Allah'ın bizim için yarattığı imtihanın bir parçasıdır. Bizim sorumluluğumuz ise, bunlar karşısında Allah'ın en razı olacağı umulan ahlakı gösterebilmektir.

s.710

20. yüzyıl bilimi, paleontoloji, biyoloji ve genetik alanlarında, evrim teorisinin sonunu getirmiştir. Teorinin delilsizliği ve geçersizliği açıkça ortaya çıkmış, canlıların kompleks yapılarıyla yoktan yaratıldıkları kanıtlanmıştır.

s.713

Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

s.720

Teleskoptan Dünya'daki ikizlerden biri, uzaya giden ikizin kendisinden daha genç göründüğünü gözlemler.

İkizlerden bir tanesi, ışık hızına yakın bir hızda uzaya doğru hareket ederken diğeri Dünya'da kalır.

İkizlerden roketle giden, Dünya'ya döner. Dünya'daki ikizi yaşlanmıştır. Roketle giden ise daha gençtir.

Einstein'in ikiz paradoksuna göre, ikiz kardeşlerden biri Dünya'da kalırken, diğeri ışık hızına yakın bir hızda uzay yolculuğuna çıkar. Uzaya çıkan kişi, geri döndüğünde ikiz kardeşini kendisinden daha yaşlı bulacaktır. Bunun nedeni, uzayda seyahat eden kardeş için zamanın daha yavaş akmasıdır.

s.722

Gözlemcinin hızı artarken, zaman yavaşlamakta, mekan da hareketin yönüne göre büzülmektedir. Einstein, uzay ve zaman olarak kabul ettiğimiz şeylerin zaman-mekan bütününün bir parçası olduğunu göstermiştir. Dolayısıyla zaman ve mekan, doğrudan algıya bağlı olarak yaratılmaktadır.

s.724

Motosikletteki polisin, hız yapan bir arabaya yetiştiğini düşünün.

Polisin hikayesi, kaldırımdan olayı seyreden sizinkinden nasıl bu kadar farklı olabiliyor?

Bunun cevabı şudur:Zaman, polis için yavaşlamıştır.

Newton'a göre, arabanın sürücüsü, polisin perspektifinden sabit görünecektir.

Eğer siz bu görüntüyü kaldırımdan izlerseniz...

Şimdi arabayı ışık ışını ile değiştirelim.

Ama Einstein'a göre, zaman farklılaşır. Siz daha hızlı hareket ettiğinizde, zaman daha yavaş ilerler. Dünya'daki bir saniye uzayın herhangi bir yerindeki bir saniye ile aynı değildir.

Newton'a göre, zaman bütün evrende sabittir. Mars'taki bir saniye Dünya'daki bir saniye ile aynıdır.

Eğer polis ışık hızına yakın bir hızda hareket etseydi, onu neredeyse ışık hızına yaklaşıyor gibi görebilirdiniz. Ama daha sonra ona sorduğunuzda, ne kadar hızlanırsa hızlansın ışık ışınının klasik ışık hızında önden ilerlediğini söyleyecektir.

s.727

Yüce Allah, bizim için görüntüyü, sesi, tadı, kısacası dış dünyayı ve zaman algısını yaratan ve tüm var ettiklerini, bunların varlıklarının tüm durumlarını bilendir. Her şey O'nun kontrolündedir. Allah'ın, tüm varlıkların her durumunu yaratması ve bilmesi, bizlere kader gerçeğini gösterir.

s.728

Allah Katında, evrenin yaratılış anından, evrenin son bulacağı kıyamet saatine kadar olan her olay yaşanmış ve bitmiştir. Allah, zamana ve mekana tabi değildir. Zamanı ve mekanı yaratandır. Tüm olaylar, O'nun Katında "tek bir an"dır. Geçmiş ve gelecek, hazır olarak daima Allah'ın karşısındadır ve O'nun belirlediği şekilde gelişir.

150 Yıl Süren Darwinist Aldatmacanın Sonu
DARWİNİST DECCALİYETİN ÖLÜMÜ

GİRİŞ

ALTIN ÇAĞ MÜJDESİ

Peygamberimiz (sav) bundan 1400 sene önce, ahir zamanda -yani içinde bulunduğumuz dönemde- yaşanacak olayları çok detaylı olarak bildirmiş ve bu dönemi kapsamlı olarak tarif etmiştir. Ahir zamanda insanların Kuran ahlakından uzaklaşacakları bir dönem olacağını; dünya çapında büyük bir bozulma, fitne, savaş, kargaşa ve dejenerasyon yaşanacağını haber vermiştir. Yine Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirildiği üzere, Allah bu dönemde, Hz. İsa (a.s.) ve Rabbimiz'in Hadi (hidayet veren) sıfatını taşıyan Hz. Mehdi (a.s.)'ı gönderecektir. Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhurunun görüleceği bu mübarek dönemde, inkarcı felsefe ve ideolojiler tamamen ortadan kalkacak ve dünyanın dört bir yanında devam eden zulüm ve kargaşa tamamen sona erecektir. Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Mehdi (a.s.) döneminde, Allah inancı Peygamberimiz (sav)'in dönemindeki şekliyle yaşanacak, Kuran ahlakı insanlar arasında hakim olacak ve tüm dünya huzur ve barış mekanı olacaktır. Yeryüzünde hiçbir savaş ve çatışma yaşanmayacak, tüm silahlar ortadan kalkacak, tek bir kişinin dahi burnu kanamayacaktır. Geçmişte yaşanan ahlaksızlıklar, baskılar, zulümler, yokluklar, adaletsizlikler ve dejenerasyon bu kutlu dönemde ortadan kalkacak, her türlü sıkıntının yerini bereket, bolluk, zenginlik, güzellik, barış ve huzur alacaktır. Teknolojide çok büyük gelişmeler yaşanacak ve bunlar tüm insanların hayrı ve rahatlığı için kullanılacaktır. Sanat ve estetik yönde de çok güzel gelişmeler yaşanacak, bu dönem, Yüce Rabbimiz'in izniyle "Altın Çağ" olarak anılacaktır.

Rabbimiz, bu dünyada imtihanın bir gereği olarak tüm güzelliklerin karşısında onların zıttı olan negatif güçleri de yaratır. Her dönemde peygamberlerin ve iman edenlerin karşısına zıt güçler yani inkarcılar çıkmış ve bunlar Allah inancına ve güzel ahlaka karşı mücadele içinde olmuşlardır. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Hz. Musa döneminde Firavun'un, Hz. İbrahim döneminde Nemrud'un, Hz. Muhammed (sav) döneminde Ebu Leheb'in ve Mekkeli müşriklerin var olması, bu İlahi kanunun bir tecellisidir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verildiği üzere, Hz. İsa (a.s.)'ın nuzülünün ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhurunun beklendiği ahir zamanda ortaya çıkacak olan negatif güç ise, "deccal" olacaktır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde belirtilen ahir zaman alametlerinin hemen hepsi Hicri 1400 tarihi itibariyle, yani tam Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği dönemde gerçekleşmiştir. Yüzlerce alametin gerçekleşmiş olması, ahir zamanın, **içinde yaşadığımız dönem olduğunu gösteren** ve aynı zamanda Altın Çağ'ın çok yakın olduğunu müjdeleyen çok önemli bir bilgidir. İçinde bulunduğumuz ahir zamanda **deccal fitnesi de kendisini göstermiştir.** Kitleleri dinsizliğe sürükleyen, dünyaya katliamlar, savaşlar getiren, toplumları dejenerasyona, anarşiye, bozgunculuğa ve cinayetlere sevk eden **deccalin bu büyük fitnesi Darwinizm'dir.** Darwinizm, hiçbir bilimsel dayanağı olmadığı halde 150 yıl içinde toplumlara dayatmayla hakim edilmiş, insanlar bu büyük yalanla kitleler halinde aldatılmış, bazı toplumlar Darwinist ideolojiyi kendilerine dayanak alarak savaşlara, katliamlara, teröre, anarşiye sürüklenmiştir. Deccaliyet, Darwinizm

fitnesiyle bütün dünyayı sarmış, hiçbir bilimsel kanıta dayanmamasına rağmen sahte iddialar ve delillerle kimi devletlerin resmi koruması altına girmiştir. Darwinist ideoloji, ahir zamanın en büyük fitnesi olması nedeniyle kısa süre içinde sahte bir başarıya ulaşmış, gelmiş geçmiş en büyük kitle aldatmacası olarak tarih sayfalarında yerini almıştır.

Ancak elbette her büyük fitne gibi, deccalin bu büyük fitnesi de **yıkılıp yok olmak üzeredir**. Ahir zamanın kutlu dönemi Altın Çağ, deccalin fitnesinin sona erdiği, savaşların ve çatışmaların son bulduğu, insanlığa büyük belalar getiren dinsiz ideolojilerin tarihin karanlıklarına gömüldüğü ve dünyanın bolluk, bereket ve adaletle dolup taştığı bir dönem olacaktır. Bu dönemde İslam ahlakı tüm dünyaya yayılacak, insanlar akın akın Allah inancına yöneleceklerdir. **İşte bu kutlu dönem çok yaklaşmıştır.** Peygamberimiz (sav)'in hadislerine göre, **Hz. Mehdi (a.s.) zuhur etmiştir.** İnsanlar tarafından tanınacağı vakit pek yakındır. Yine hadislerden anlaşıldığı üzere **Hz. İsa (a.s.)'ın nuzülü de çok yakın bir zamanda gerçekleşecektir.** Dünya çapında deccal sisteminin en büyük fitnesi olan Darwinizm ise, tarihinin en büyük yenilgisini almıştır. **Deccal artık ölmüştür.** Çok yaklaştığımız Altın Çağ'ın bereket ve bolluğu, huzur ve güvenliği Allah'ın izniyle tüm insanlığa hakim olacak, tüm dünyayı sarıp kuşatacaktır. Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurur:

> **"Allah, yazmıştır: "Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır." (Mücadele Suresi, 21)**

1. BÖLÜM

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FİTNESİ DECCAL

Bu dünya hayatı, iyilerle kötülerin, güzelliklerle çirkinliklerin ortaya çıktığı, insanların yaptıklarıyla denendiği, iman edenlerin ve etmeyenlerin sınanıp imtihan edildiği geçici bir mekandır. Tüm varlıkları ve bu imtihan ortamını yaratan Yüce Allah, imtihanın bir gereği olarak her dönemde iman edenlere karşı inkar eden, suçlu-günahkar bir düşman kılmıştır. Her dönemde peygamberlerin ve iman edenlerin karşısına çıkan bu inkarcı, Peygamberimiz (sav)'in hadislerine göre, Hz. İsa (a.s.)'ın tekrar yeryüzüne gelmesinin beklendiği, Hz. Mehdi (a.s.)'ın ise zuhur edeceği dönemde, yani ahir zamanda gelecek olan "deccal" olacaktır.

Deccal Arapça bir kelimedir, "decl" kökünden gelir. Sözlüklerde verilen manaya göre deccal, "yalancı, hilekar; zihinleri, gönülleri, iyi ile kötüyü, hak ile batılı karıştıran, bir şeyi yaldızlayıp gerçek yüzünü gizleyen, bucak bucak her yeri dolaşan müfsid (nifak koyan, bozan, fenalaştıran) ve me'lun (lanetlenmiş, kovulmuş)" bir varlıktır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde deccal ahir zamanda (dünyanın son devirlerinde) ortaya çıkacak en büyük negatif güç olarak haber verilmiştir. Ahir zaman gibi olağanüstü olayların gerçekleştiği bir dönemde, zuhurunu Allah'ın izniyle pek yakında göreceğimiz Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Mehdi (a.s.)'a düşmanlık yaparak tüm dünyaya şeytanın sistemini hakim etmeye çalışacak olan deccal, tarihin belki de en şiddetli inkarcılarından biridir. Nitekim Peygamberimiz (sav), deccalin fitnesinin büyüklüğünü şöyle tarif etmiştir:

> Adem'in yaratılışından kıyamete kadar geçen zaman içerisinde deccalden daha büyük bir hadise yoktur.[1]

Deccal rivayetlere göre, doğruyu yanlış, yanlışı doğru; iyiyi kötü, kötüyü iyi gösteren bir nifakçıdır. "Şüphesiz beraberinde bir cennet ve bir cehennem (diye isimlendirdiği iki ırmak) bulunması da onun fitnesidir.

Aslında cehennemi bir cennet olup, cenneti de bir cehennemdir..."[2] hadisinde de belirtildiği gibi, onun iyi, güzel, doğru diye çağırdığı her şey, insana felaket getirecek birer kötülüktür. İnsanlara kötü gibi gösterdiği değerler ise aslında onların iyiliklerine ve menfaatlerinedir. Ne var ki bazı insanlar, olayları Kuran ahlakına ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine göre değerlendirmediklerinden, deccalin kendilerini çağırdığı şeylere kanarak ona tabi olacak ve asıl tabi olmaları gereken Allah'ın fıtratından gaflet içinde yüz çevireceklerdir. Bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu ise, deccalin oluşturduğu zulüm ortamı sayesinde anlayacaklardır. Bu nedenledir ki, Peygamberimiz (sav) insanları uyarmış ve deccalin kötü olarak gösterdiği şeyin iyi olduğunu bilerek hareket etmeleri gerektiğini haber vermiştir:

> Deccal çıkar. Beraberinde su ve ateş vardır. İnsanların su olarak gördüğü yakıcı bir ateştir. İnsanların ateş olarak gördükleri de soğuk ve tatlı bir sudur. Sizden her kim bunu idrak ederse ateşi tercih etsin; kendini ateşe atsın. Aslında o tatlı ve güzel bir sudur.[3]

İçinde bulunduğumuz dönem, hadislerde bildirilen çok çeşitli alametlerden anlaşıldığı üzere "ahir zaman"dır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinden anlaşıldığı kadarıyla ahir zaman şu anda yaşanmaktadır ve Hz. İsa (a.s.)'ın yeniden yeryüzüne gelişi ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhuru Allah'ın dilemesiyle, bu dönemde beklenmektedir. Yine hadislerde haber verildiği gibi, yaşanan ahir zaman içinde deccalin fitnesi de hissedilmekte, sevgisizlik, isyankarlık, kötülük, ayrılık, çatışmalar ve bozgunculuk dünyanın her yanına yayılmaktadır. İnsanların büyük bir kısmı deccalin fitnesine uymuşlar, güzel ahlaktan uzaklaşmışlar, yeryüzünde inkara dayalı şeytani bir sistemi kabul etmişlerdir.

Deccalin yaşadığımız ahir zamanda ideolojik yönden en büyük fitnesi ise Darwinizm olmuştur. 19. yüzyılın en büyük hurafesi olan Darwinist ideoloji, ilk başlarda tepki görse de, deccalin etkisiyle 20. yüzyılda toplumlara yayılmış, kitleleri peşinden sürüklemiş, pek çok taraftar toplamış, okul kitaplarına, bilimsel literatüre girmiştir. Büyük bir yalan olmasına, bilimsellik iddiası ile ortaya çıkıp bilimsel hiçbir delille desteklenmemesine rağmen, deccalin etkisiyle tüm dünyayı aldatmayı başarmıştır. Hadislerde bildirildiği gibi deccal'in etkisiyle insanlar, olmayan bir şeyi var kabul etmiş, bilimsellikle hiçbir ilgisi olmayan bir teoriyi "canlılığın kökenine dair bir açıklama" olarak benimsemişlerdir. Çocuklar, ilk okul çağlarından itibaren okullarda Darwin'in evrim teorisini okumaya başlamış, en çok izlenen Darwinizm yanlısı televizyon kanalları evrime dair sahte senaryoları "bilimsel çalışma" olarak ön plana çıkarmış, üniversite profesörleri bu sahtekarlığı canla başla savunur hale gelmişlerdir. Bu, başlıbaşına batıl bir inanç sistemidir. Darwinizm, batıl bir din olarak ortaya çıkmıştır; insanlar ise bu batıl dine körü körüne inandırılmaya çalışılmış, inanmayanlar dışlanmış ve susturulmuşlardır. Evrim teorisinin lehine hiçbir bilimsel delil yoktur. Olması da imkansızdır. Ama Darwinizm sahte bir inanç sistemi olduğundan, evrim teorisi adına sürekli sahte deliller üretilmekte, evrimi çürüten gerçek bilimsel deliller ise örtbas edilmektedir. Bu sahtekarlığın boyutları gerçek anlamda çok büyüktür. Darwinizm, Allah'ı inkara dayalı, sapkın, sahte bir inanç sistemi olmasıyla, deccalin bilinen ve hadislere göre ahir zamanda beklenen büyük oyunudur.

Canlıların tesadüfen meydana geldiğini iddia eden, insanın maymun ataları olduğunu savunan, insanı yeryüzünde sorumsuz, başıboş bir hayvan olduğuna inandırmaya çalışan, güçlü olanın zayıf olanı ezmesi gibi sapkın bir fikirle yola çıkarak kitleleri katleden, savaşları başlatan, insanları küçük ve aşağılık gören bu sahte inanç sistemi, deccalin en büyük oyunlarından biri olan Darwinizm'dir. Fakat 150 yıldır süregelen bu oyun, 21. yüzyılın başları ile artık yıkıma uğramış durumdadır. Deccalin oyunu bitmiştir. Deccal artık ölmüştür. Kitle aldatmacası son bulmuştur. Batıl bir din gibi benimsenen bu ideoloji, Allah'ın hak dini karşısında yerle bir olmuştur. Allah kuşkusuz Kendi dinini üstün kılacak olandır. Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurur:

> **Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı (hak olarak) Kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (Yunus Suresi, 82)**

Yüzyılın En Sapkın Deccali Sistemi: Darwinizm

Bugün yeryüzünde din karşıtı en büyük fitnelerden biri, materyalizm ve materyalizmden türeyen çeşitli sapkın ideolojiler ve akımlardır. Tüm bu akımları kapsayan, hepsinin sözde bilimsel çıkış ve dayanak noktası olan düşünce ise Darwinizm'dir. Darwinizm, ortaya atıldığı tarihten itibaren materyalist ve din karşıtı ideoloji ve akımların temeli haline gelmiş, bu ideolojileri savunanlar tarafından adeta bir din haline getirilmiştir. Darwinizm'in, ahir zamanda deccalin dini haline getirileceğine büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri de şu açıklaması ile dikkat çekmiştir:

> Tabiatçılık (Darwinizm) ve materyalizm felsefesinden çıkan nemrudane (isyankar) bir akım, ahir zamanda felsefe vasıtasıyla gittikçe yayılarak kuvvet bulur, ilahlık iddia edecek bir dereceye çıkar.[4] (Allah'ı tenzih ederiz)

Tam da Bediüzzaman'ın "tabiatçılık (Darwinizm) ve materyalizm felsefesinden çıkan nemrudane (isyankar) bir akım" şeklinde ifade ettiği gibi, Darwinizm, doğaya müstakil bir güç atfeden, tüm canlılığın kör tesadüflerin eseri olduğunu, yaratılmadığını iddia eden (Allah'ı tenzih ederiz), insanları Allah'a imandan uzaklaştırmaya çalışan bir öğretidir. Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinin bir araya getirildiği ve hadislerin açıklamalarının yer aldığı *Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve şerhi* isimli kitapta ise bu konu şöyle yorumlanmıştır:

> Deccal'in yol açtığı ahir zaman fitnesinin en bariz ve en mühim vasfı dine karşı olmasıdır. Ahir zamanda ortaya çıkacak bir kısım hümanist görüşler ve değerler, dinin yerini almaya çalışacaktır. Bu yeni din, insan üstünde mevcut her çeşit İlahi hakimiyeti kaldırmak için inkarı kendisine temel alır... Temel ilahı madde ve insan olan din dışı bir dindir.[5] (Allah'ı tenzih ederiz.)

Darwinistler, evrim teorisini her zaman için sahte delillerle bilimsel gösterme eğiliminde olmuşlardır. Canlıların cansız maddelerden oluştuğunu ve evrimleşerek geliştiğini, tüm canlı türlerinin birbirlerinden aşamalarla türediğini iddia ederler. Ancak Darwinizm, bu iddiasının hiçbir aşamasını kanıtlayamamış, buna rağmen bilimsel olarak lanse edilmeye devam edilmekte olan sapkın bir inanç sistemidir. Darwinizm'e göre, bu hayali gelişimin en büyük hayali mekanizması "tesadüflerdir". Tesadüfler Darwinizm'in sahte ilahıdır. Darwinistlere göre bu sahte ilah imkansızı gerçekleştirme gücüne sahiptir. Darwinistlere göre bu sahte ilah; bir parça çamurlu sudan canlı hücre meydana getirmekte, balığı kaplana dönüştürmekte, ayılardan balinaları meydana getirip onlarda hiç yoktan akciğerler oluşturmaktadır. Darwinistlere göre bu sahte ilah, insanı maymundan türeyen bir canlı olarak varsaymakta, insana akıl, hafıza, yetenek gibi beceriler vermekte, yeryüzünde hiçbir şekilde taklidi yapılamayacak olan insan bilincini yoktan var etmektedir. Öyle ki, tesadüfler tüm bunları hayali bir şekilde yaparken her nasılsa adeta kontrollü, planlı, akılcı davranmakta, hata yapmamakta, üstelik gerekli durumlarda hemen tedbir almaktadır. Darwin'in evrim teorisine göre tesadüfler akıl ve kontrol gücü olan birer sahte yaratıcı hükmündedirler. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Tesadüfleri put edinmiş olan bu sapkın teori, bu akıl ve mantık dışı iddialarıyla her türlü demagoji ile ve sahtekarlıklarla kitlelere hakim olabilmiştir. İşte bunun nedeni deccaldir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bu kandırmacanın kaynağının deccal olduğu bildirilmiştir. Deccali anlatan pek çok hadiste çeşitli benzetmelerle tarif edilen özellikler, bir ideolojinin özellikleri olarak değerlendirildiğinde konu daha da netlik kazanmaktadır. Buna göre mantıksız ve temelsiz iddialarla ortaya çıkan, insanları inkara sürükleyen, din ahlakından uzaklaştıran, insanlar arasında fitne ve kargaşa çıkmasını sağlayan her türlü ideoloji ve düşünce sistemi, deccali temsil etmektedir. Darwinizm, hadislerde tarif edilen bu deccali sisteme uyan başlıca ideolojidir. Yüce Rabbimiz Allah bir ayetinde deccalin sapkın sistemine uyan kimseleri şu şekilde tarif eder:

Hiç şüphesiz suçlular-günahkarlar, bir sapmışlık (dalalet) ve çılgınlık içindedirler. (Kamer Suresi, 47)

Darwinizm, dünyayı aldatmaya, insanları Allah inancından uzaklaştırmaya dayalı bir ideoloji olduğu için, deccalin taraftarları için her ne olursa olsun bu sapkın dinin ayakta tutulması gerekmektedir. İşte bu nedenle deccalin himayesine giren bir takım kişiler, bu ideolojiyi canlı tutabilmek için şimdiye dek her yöntemi kullanmışlardır. Tek bir bilimsel delil olmamasına karşın evrim teorisini tüm dünyaya kanıtlanmış bir teori olarak lanse etmişlerdir. Olmayan delilleri var gibi

göstermişler, fosilleri kendi teorilerine uygun hale getirmek için sahtekarlıktan kaçınmamışlardır. Tek bir ara form örneği olmamasına rağmen, hayali ara formlar oluşturmuşlar, sahtekarlık yapmışlar, bunları okul kitaplarında bilimsel delil olarak okutmuşlardır. Evrim aleyhine ortaya çıkan sayısız delili göz ardı etmişler, kasıtlı olarak saklamışlar, görmezden gelmişler, insanlardan gizlemişlerdir. Teorilerinin lehine bir delil olmaması karşısında sahte fosiller üretmişler, bunları dünyanın en ünlü müzelerinde onlarca yıl boyunca sergilemişlerdir. Sahtekarlıkların ortaya çıkması karşısında utanç duymaları gerekirken, aldatıcı yöntemlerine devam etmişler, yeni sahtekarlıklar üretmekten ve bunları savunmaktan çekinmemişlerdir. Sahte delilleri gazetelerde, bilimsel dergilerde, televizyonlarda yayınlamaktan çekinmemişler, bunu ders olarak yıllarca öğrencilere anlatmakta sakınca görmemişlerdir. Darwinizm, sahtekarlık, aldatmaca ve yalan üzerine kurulu bir inanç sistemidir. Darwinizm bilim değildir. Darwin'in evrim teorisi, ortaya atıldığı ilk günden itibaren eski paganların üstlendikleri görevi üstlenmiş, insanları putperest yapmaya uğraşmış, Allah inancından uzaklaştırmaya çalışmıştır. 150 yıl boyunca insanları aldatmış, 150 yıl boyunca insanları bir yalana inandırmaya çalışmıştır. Darwinizm, ayakta kalabilmek için sahtekarlığa ihtiyaç duyan, taraftar elde etmek için yalan söyleyen, Darwinizm'in bir yalan olduğu gerçeğini söyleyenleri aforoz etmeye çalışan sapkın bir dindir.

Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

> **De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (Maide Suresi, 60)**

Normal şartlarda, insanların böylesine saçma bir ideolojinin peşinden koşmalarının kuşkusuz ki mantığı yoktur. Fakat insanların bir kısmı, deccalin kurduğu tuzağın içine düşmüşler, bilinçsizce, nasıl yaptıklarını, nasıl kapıldıklarını anlamadan bu aldatmacaya kanmışlardır. Çünkü deccal sinsi bir yöntem kullanmıştır. Darwinizm dünyayı aldatırken, bir yandan da deccalin bu sinsi ve çirkin görevini üstlenmiş, sahte ve sapkın yöntemlerle insanlara ulaşmıştır. Fakat kuşkusuz, her batıl dinde olduğu gibi bu dinde de Allah'a karşı kurulan tüm sinsi tuzaklar boşa çıkmıştır. Allah ayetlerinde bu gerçeği bildirir:

> **Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar;**
>
> **Ben de bir düzen kurup hazırlıyorum.**
>
> **Sen kafirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (Tarık Suresi, 15-17)**

2. BÖLÜM

DARWİNİSTLER SAHTEKARLIKLARLA DÜNYAYI ALDATTILAR

Bilimsel bir teoriyi, örneğin Big Bang teorisini ele alalım. Bu teori, Einstein'ın görecelik kuramından yola çıkılarak önce bir şüphe ve varsayım üzerine ortaya atılmıştı. Bunun ardından söz konusu büyük patlamanın gerçekleştiğini göstermesi gereken deliller aranmaya başlandı. Bu deliller gerçekten de vardı. Söz konusu patlamayı doğrulayan artık radyasyon bulunmuş, evrenin izotopik özelliği (tüm uzayın –270°C olduğu gerçeği) keşfedilmişti. Evrenin gitgide

genişlemekte olduğu da bilimsel olarak kanıtlanmıştı. Bu, söz konusu teoriyi kanıtlayan bir başka önemli ve kesin delildi. Dolayısıyla Big Bang teorisi, iddialarının tümü test edilmiş, doğrulanmış ve dolayısıyla kanıtlanmış bir teori haline geldi.

Darwin'in evrim teorisi de "varsayım" adı altında ortaya atılmıştı. (Aslında evrim teorisinin ortaya atılış nedeni tamamen ideolojikti, fakat bilimsel bir teori kisvesi altında insanlara tanıtılmıştı.) Bu teorinin geçerli sayılabilmesi için de, tıpkı Big Bang gibi teorinin iddialarının kanıtlanması gerekiyordu. Bunun için öncelikle hayali evrim mekanizmalarının evrimleşme sağlayıp sağlamadığına bakılması lazımdı. 20. yüzyıl biliminin ilerlemesi, Darwin'in hayali evrim mekanizması "doğal seleksiyon"un evrimleştirici hiçbir rolü olmadığını ispat etmişti. Genetik bilimi ise, hayali bir evrim mekanizması olan doğal seleksiyondan ümidini kesmiş ve buna karşılık mutasyonları bir evrim mekanizması olarak göstermeye çalışmış olan yeni Darwinistleri hüsrana uğratmıştı. Mutasyonların da evrimleştirici bir etkisinin olmadığının anlaşılmasının ardından sıra Darwin'in ve Darwinistlerin en büyük beklentisi olan fosil kayıtlarına gelmişti. Fosil kayıtlarının getirdiği sonuç ise Darwinistler açısından gerçek anlamda büyük bir şoktu! Yıllarca aranmakta olan hayali ara fosiller yeryüzünün hiçbir yerinde yoktu. Araştırmaların derinleştirilmesi ise bu sonucu değiştirmedi. şu ana kadar yapılan tüm araştırmalar sonucunda tek bir ara fosil örneği bile bulunamadı.

Bağlı oldukları batıl dinden vazgeçmek istemeyen Darwinistlerin Darwinizm'e kanıt bulma beklentisi, uzun yıllar devam etti. Ama beklenen hayali deliller hiçbir zaman ortaya çıkmadı. Fakat buna rağmen Darwinist yalanlar sona ermedi, Darwinizm yanlısı demagoji ısrarla devam ettirildi. İlginç olan, aradan 150 yıl geçmiş olmasına, ele geçen tek bir delil bile bulunmamasına ve dahası fosil kayıtlarının ve genetik biliminin ortaya çıkardığı sonuçların yaratılış gerçeğini kanıtlamış olmasına rağmen, Darwinistlerin bu batıl dinin dimdik ayakta kalabileceğini zannetmeleridir. Elbette bu onlar için büyük bir yanılgı olmuştur. Aslında teorinin savunucuları da canlılık tarihinde bir evrim yaşanmadığının farkındadırlar. Bunu sayısız bilimsel delil sonucunda açıkça görmüşlerdir.

Bütün bunlara rağmen evrim teorisi bir ideoloji ve savunucuları tarafından mutlaka ayakta tutulması gereken batıl bir din olduğundan, Darwinistler sahte bilimsellik rolünü devam ettirmeleri gerektiğine inanmaktadırlar. İşte Darwinistlerin bu sahte dini ayakta tutmak için 150 yıldır sahtekarlıklara, spekülasyonlara ve sayısız propaganda yöntemine başvurmalarının sebebi budur. Darwinistler kendi batıl dinleri gereğince, insanlara teorilerinin sözde "doğru" olduğu telkinini vermek için başka yol bulamazlar. Çünkü teorinin doğruluğuna dair tek bir tane bile bilimsel delil yoktur. Bu nedenledir ki Darwinizm dinine göre insanlara "bilimsel delil vardır" telkini vermeye çalışırlar.

Missouri Üniversitesi'nden doktor Nicholas Comninellis, Creative Defense isimli kitabında bu büyük aldatmacanın ileriki yıllarda düşeceği durumla ilgili şu sözlere yer vermiştir:

Felsefi olarak evrim doğması bir rüyadır. Zerre kadar delili olmayan bir teoridir. Elli yıl içinde okullardaki çocuklar oldukça popüler olmuş aldatmacaları okuyacaklar ve bundan (evrim teorisinden) en saçma iddialardan biri olarak bahsedilecek. Pek çoğu on dokuzuncu yüzyıl bilimi ile ilgili akılsızlıkları anlatarak alay edip neşelenecekler.[6]

Comninellis'in teşhisi doğrudur. Evrim teorisini, aldatmacaya dayanan bir iddia oluşturur ve bu teorinin tarihi, sayısız sahtekarlık örnekleriyle doludur. Evrimin ortaya attığı her iddia, her delil sahtekarlık ürünüdür. Bu sahtekarlıkların tümünün gerçek mahiyeti, gerçek yüzü ortaya çıkmıştır. Fakat bunlar, Darwinizm dininin taraftarları tarafından örtbas edilmeye veya insanlara unutturulmaya çalışılmıştır. Ancak ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar, Darwinist propagandanın son derece çürük temellere dayanmakta olduğunu tüm dünya anlamaya başlamıştır. Comninellis'in de belirttiği gibi gelecek kuşaklar, bu büyük aldatmacanın dünya çapındaki etkisini, bu büyük yalanın dünyaca ünlü profesörler ve bilim adamları tarafından savunulmuş olmasını şaşkınlık ve hayretle karşılayacak ve bu büyük akılsızlıkla uzun yıllar alay edeceklerdir.

Deccal, böyle batıl yöntemlerle insanları Allah'ın dininden uzaklaştırmaya çalışmıştır. Fakat şu anda artık planları tepetaklak olmuştur. Onun kullandığı yöntem – yani Darwinizm – bugün insanların, hatta çocukların dilinde alay konusu haline gelmeye başlamıştır. Tüm dünya, yakın bir gelecekte Darwinizm safsatasını utançla hatırlayacaktır. Kuşkusuz bu, Allah'a başkaldıranlara, Yüce Rabbimiz'in bir tuzağı, bir karşılığıdır. Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Böylece işledikleri kötülükleri kendilerine isabet etti ve alaya aldıkları şey, kendilerini sarıp-kuşatıverdi. (Nahl Suresi, 34)

1. "Çamurlu Su İçinde İlk Hücre Oluştu" İddiası Sahtekarlıktır

Darwin'in evrim teorisine göre, cansız maddelerin tesadüfen bir araya gelmeleriyle oluşan hayali bir "ilk hücre" vardır. Darwinizm'e göre her şey bu "ilk hücre" ile başlar. Bütün canlılığın, kelebeklerin, kuşların, aslanların, kartalların, balinaların, tavşanların, geyiklerin ve nihayet teknolojiler üreten, medeniyetler kuran, profesörler yetiştiren, uzaya çıkan, laboratuvarlarda sahip olduğu hücreleri inceleyen insanın da kaynağı Darwinizm'e göre hep bu hayali "ilk hücre"dir.

Darwinizm'e göre bu hayali ilk hücrenin kaynağı ise; sözde bir miktar çamurlu su, zaman ve tesadüflerdir! Darwinizm dinine göre bu üç sihirli(!) ve akıllı(!) güç birleşerek, Nobel ödüllü bilim adamlarının 21. yüzyıl teknolojisinin hakim olduğu laboratuvarlarda bile üretemedikleri, detaylarını anlayabilmek için insanların yarım yüzyılı aşkın bir süredir üzerinde araştırmalar yaptıkları, son derece kompleks ve mükemmel mekanizmaları, organelleri ve indirgenemez bir kompleksliğe sahip "hücre"yi her nasılsa meydana getirmişlerdir! Dahası, bu üç muhteşem(!) güç birleşerek şu an yeryüzünde gördüğümüz mükemmel canlılığı da meydana getirmişlerdir. Darwinizm dini, işte insanları bu safsataya inandırmaya çalışır.

Oysa bu iddia büyük bir sahtekarlık, büyük bir yalandır.

Aslında Darwin'in ortaya attığı çamurlu suda oluşan bu ilk hücre fantazisi, Darwin döneminin son derece geri bilim ve teknolojisine uygun düşmektedir. Darwin'in hücreyi yalnızca içi su dolu bir baloncuk zannettiği dikkate alındığında, bu çocuk masalı da dönemin bilgi ve bilim anlayışından beklenen bir şeydir. O dönemde insanlar, hücrenin neye benzediğini bilmediklerinden bu yalana çok daha kolay kanmışlardır. Fakat genetik bilimi ile ortaya çıkan sonuçlar, Darwinizm'in büyük bir aldatmaca olduğunu bir kez daha ispatlamıştır. şu anki bilgi ve veriler doğrultusunda hücrenin sahip olduğu sayısız proteinden yalnızca tek bir tanesi bile evrim teorisini çürütmektedir. Proteinler üstün komplekslikte yapılardır ve tesadüfen oluşmaları imkansızdır. Öyle ki laboratuvarlarda bilinçli, kontrollü ortamlarda oluşturulması bile 21. yüzyıl teknolojisiyle mümkün olmamıştır. Böyle bir yapının tesadüfen çamurlu bir suda oluştuğunu iddia etmek, bilim adına gülünç, hatta akla aykırı bir iddiadır. Amerikalı bilim filozofu Stephen C. Meyer, tek bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalinin imkansızlığını şu sözlerle ifade etmiştir:

> Sadece 100 amino asit uzunluğunda kısa bir protein molekülünü oluşturmak için aşılması gereken olasılık engellerini düşünün. Protein zincirinde diğer amino asitler ile birleşmeleri için amino asitlerin öncelikle peptid bağı olarak bilinen kimyasal bağlar kurmaları gerekir. Fakat doğada amino asitler arasında diğer birçok türde kimyasal bağ kurulabilir. **Tüm bağlantıların peptid bağlarından oluştuğu 100 amino asitlik bir zincir oluşturma olasılığı kabaca 10^{30}'da bir ihtimaldir.**
>
> İkincisi, doğada her amino asidin kendisine ait aynada yansımasını andıran bir eşi vardır. Biri sol elli L-formunda, diğeri ise sağ elli D-formundadır. Bu birbirinin yansıması olan formlara "optik izomerler" denir. İşlevsel proteinler sadece sol elli amino asitleri kabul eder, fakat sağ elli ve sol elli izomerler doğada aşağı yukarı eşit sıklıkta bulunur. Bunun dikkate alınması, biyolojik olarak işlevsel bir protein elde etmenin olanaksızlığını daha da arttırır. **100 amino asitten oluşan hayali bir peptid zincirinde tesadüfler sonucunda sadece sol elli amino asitleri kullanma olasılığı $(1/2)^{100}$ ya da yine kabaca 10^{30}'da bir ihtimaldir.**
>
> Üçüncü ve en önemlisi ise işlevsel proteinlerin belirli bir dizilimde düzenlenerek birbirine bağlanmış amino asitlere sahip olması gerekir, aynen anlamlı bir cümledeki harfler gibi. Biyolojik olarak 20 amino asit bulunduğu için, belirli bir amino asit elde etme olasılığı 1/20'dir. Bu zincir üzerinde bazı alanların birkaç amino aside izin

vereceğini düşünürsek [MIT'den (Massachusetts Institude of Technology) biyokimyager Robert Sauer tarafından belirlenen varyanslar kullanılarak], **birden fazla işlevsel proteinde fonksiyonel bir amino asit dizilimini rastgele elde etme olasılığının 10^{65}'te bir ihtimal olarak, "yok denecek kadar az" olduğunu görebiliriz.** Bu sadece yüz amino asit uzunluğunda bir protein için astronomik büyüklükte bir rakamdır. (Aslında bu olasılık daha da azdır, çünkü doğada bu hesaplamada yer almayan ve proteinlerde yer almayan birçok başka amino asit bulunmaktadır.)

Eğer uygun bağların ve optik izomerlerin sağlanması ihtimali de bu hesaplamaya dahil edilirse, oldukça küçük ve işlevsel bir proteini rastgele elde etme olasılığı o kadar az olur ki, milyarlarca yıl yaşında bir evrende bile bu gerçekten sıfır sayılır (10^{125}'te bir ihtimal). Dahası, işlevsel bir DNA'nın tesadüfi olarak elde edilmesinde benzer ciddi zorluklar olduğunu hesaba katmak gerekir. Bunun yanı sıra, en alt düzeyde kompleks bir hücrede 1 değil, en azından 100 kompleks protein (ve DNA ile RNA gibi diğer başka bio-moleküler bileşenler) bulunması gerekir ve bunlar yakın koordinasyon içindedirler. Bu nedenle hücredeki karmaşıklığın niceliksel olarak değerlendirilmesi, 1960'ların ortalarından beri biyolojinin hayatın kökeni alanında hakim olan bir görüşü güçlendirmiştir: **Tesadüf, biyolojik karmaşıklığın ve özgüllüğün kökenini açıklamak için yeterli bir açıklama değildir.**[7]

Bütün bunların ötesinde, asıl önemle üzerinde durulması gereken nokta, proteinlerin var olabilmek için mutlaka proteinlere ihtiyacının olmasıdır. Bir proteinin oluşabilmesi için 100 kadar proteinin görev alması gerekmektedir. Bütün bu proteinlerin aynı anda, aynı yerde ve tüm organelleriyle tam bir hücrenin içinde bulunmaları gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler, DNA ve hücrenin kendisi gerekmektedir. Bu gerçek, zaten daha başından Darwinistlerin iddialarını ortadan kaldırmaktadır. Darwinistler, tek bir proteinin meydana gelişinin açıklamasını yapamamaktadırlar.

Bütün bu kompleks yapıların imkansız oluşumunun tesadüfen gerçekleştiğini varsaydığımızda bile, Darwinistlerin DNA gibi muhteşem bir molekülün içinde bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduran bilginin nasıl olup da tesadüfen oluşabileceğini açıklamaları gerekmektedir. Fakat hücre ve hayatın kökeni ile ilgili her konuda olduğu gibi bu konuda da Darwinistler açıklamasızdırlar. Çarpık Darwinist mantığına göre, çamurlu suyun içinde tesadüfen oluşan bir hücrenin içindeki olağanüstü bilginin de çeşitli dış etkiler yoluyla tesadüfen oluşmuş olması gerekmektedir. Kuşkusuz böyle bir oluşum imkansızdır. DNA'nın içindeki bilgi, DNA ile birlikte yaratılmış muazzam bir bilgidir.

Darwinistlerin "çamurlu suda tesadüfen hücre oluştu" iddiası, hücreyi içi su dolu bir baloncuk zanneden Darwin döneminden kalma köhne bir inanıştır. Ancak 19. yüzyıla ait bu hurafeler, bilimin ve teknolojinin oldukça geliştiği günümüzde artık tamamen geçersizdir. Bir canlı bedeninde açıklanması gereken sayısız kompleks yapı varken, Darwinizm tek bir proteinin oluşumunu bile açıklayamamaktadır. Fakat Darwinistler bu imkansızlıklardan habersiz gibi davranırlar. Halen evrimci yayınlarda; çamurlu sudaki bu imkansız oluşum, adeta bir hikaye kitabındaki öyküler şeklinde anlatılır. Amaç, bu bilimsellikten uzak, mantıksız ama aynı zamanda da ispatsız anlatımla kitleleri aldatabilmektir. Bu batıl dinin taraftarlarına göre, söz konusu hikayeye ne kadar çok kişi inansa, o kadar kişi Darwinizm büyüsünün etkisi altına girecektir.

Fakat artık Darwinistlerin sahte hikayelerine insanlar inanmamaktadır. Yaratılanların tümü, evreni ve içindekileri kusursuzca yaratan Yüce Rabbimiz'in üstün gücünü ve kudretini sergilemektedir. Yüce Allah Kuran'da, hücrenin ve insanın üstün yaratılışını şöyle haber vermiştir:

> **Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 12-14)**

Kuran'ın dışında açıklama arayanlar, yeryüzündeki muhteşemliğe istedikleri kadar basit bir açıklama getirmeye çalışsınlar, Allah'ın yarattığı bu eserin çok büyük ve ihtişamlı olduğu kesin bir gerçektir. Bu üstün yaratılış karşısında evrim teorisinin bir yaşam sahası yoktur. Yüce Allah bir ayetinde yarattığı eserlerin büyüklüğünü şöyle haber verir:

> **Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Mümin Suresi, 57)**

2. "Doğal Seleksiyon Evrimleştirir" İddiası Bir Sahtekarlıktır

Darwin, 1800'lü yıllarda, sözde "evrim mekanizması" olarak bir kavram öne sürmüştü: Doğal seleksiyon.

Doğal seleksiyon, diğer bir ifadeyle 'doğal seçme' demektir. Güçlü ve içinde bulunduğu doğal şartlara uygun olan canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin aslanlar tarafından tehdit edilen bir zebra sürüsünde, daha hızlı koşabilen zebralar hayatta kalacaktır.

Doğal seleksiyon gerçekten de doğadaki canlılar arasında gözlemlenen bir mekanizmadır. Ancak hiçbir zaman evrimcilerin hayal ettikleri gibi, canlılara yeni özellikler ekleme ve yeni bir tür meydana getirme yeteneğine sahip değildir.

Bu konuyu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz: Bir coğrafi bölgede bir tanesi daha tüylü, diğeri ise nispeten daha kısa tüylere sahip iki benzer köpek cinsinin yaşadığını varsayalım. Eğer bu bölgede hava sıcaklığı ekolojik bir farklılık nedeniyle önemli ölçüde düşerse, uzun tüylü köpekler kısa tüylü köpeklere göre soğuğa daha dayanıklı olacaklardır. Bunun bir sonucu olarak da uzun tüylü köpekler daha avantajlı hale gelecek, yani daha uzun yaşayacak, daha fazla çoğalacak ve daha kolay beslenecektir. Bir süre sonra kısa tüylü köpeklerin sayısı iyice azalabilir ya da bu canlılar sıcak bölgelere göç edebilirler veya soyları tamamen tükenebilir. Yani uzun tüylü köpekler doğal seleksiyonla seçilmiş ve diğer türe nazaran avantaj kazanmış olurlar.

Ancak dikkat edilirse bu süreç, ortaya yeni bir köpek cinsi çıkarmış değildir. Doğal seleksiyon yoluyla, sadece zaten var olan iki farklı cinsten biri avantaj kazanmıştır. Ortada hiç uzun tüylü köpek yok iken, doğal seleksiyon sonucunda uzun tüylü köpekler oluşmuş değildir. Bu köpeklerin zamanla bir başka canlı türüne dönüşmeleri de zaten kesinlikle söz konusu değildir.

Kısacası doğal seleksiyon, ortaya yeni türler, yeni özellikler çıkarmamakta, sadece zaten var olan türlerin yaşam olanakları artmaktadır. Yeni bir tür ve yeni bir özellik oluşmadığı için de, evrimcilerin iddia ettiği "evrimleşme" yaşandığından söz edilemez. Bir başka deyişle, doğal seleksiyon hiçbir "evrim" sağlayamaz. Nitekim Darwin'in kendisi de bu gerçeği itiraf etmiştir:

> Doğal seleksiyon, yararlı yapıların başlangıç aşamalarının oluşması için yetersizdir.[8]

Tanınmış evrimci paleontolog İngiliz Colin Patterson'un bu konudaki itirafı ise şöyledir:

> Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizm'in en çok tartışılan konusu da budur.[9]

Doğal seleksiyon, yenilik getirip bununla türleri değişime uğratan, örneğin, bir sürüngenin zamanla kuş haline gelmesini sağlayan mucizeler gerçekleştiren bir mekanizma değildir. Ünlü biyolog D'Arcy Wentworth Thompson'un söylediği gibi; "Tabi seleksiyonda gördüğümüz şey yaratmak değil yok etmek, budamak ve yangına sürüklemektir."[10]

Dolayısıyla Darwinistler, doğal seleksiyonu bir evrim mekanizması olarak insanlara tanıtmaya çalışarak yalan söylemektedirler. Doğal seleksiyonun evrim sağlamadığını kendileri de bilmelerine rağmen, açıkça bu sahtekarlığı

insanlara empoze etmeye çalışmaktadırlar. Darwin'den kalan mirasa sahip çıkma arzusu ve hayali senaryolarına yeni bir mekanizma uyduramamamış olmaları, onları bu köhne iddiaya, bu büyük yalana bağımlı kılmıştır. Günümüzde hala bu büyük yalana sahip çıkmaya çalışan Darwinist bilim adamları bulunmaktadır. Bu yalanın ayakta kalamayacağını görenler ise, başka bir yalanla ortaya çıkmışlardır. Bu yalan, "mutasyonlar evrimleştirir" iddiasıdır.

3. "Mutasyonlar Evrimleştirir" İddiası Bir Sahtekarlıktır

Mutasyonlar, canlı hücresinin çekirdeğinde bulunan ve bir insana ait tüm genetik bilgileri taşıyan DNA molekülünde, radyasyon ve kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen yer değiştirmeler, kopmalar ve bozulmalardır. DNA'daki bilgiler; A, T, C ve G harfleri ile simgelenen 4 ayrı nükleotidin birbiri ardınca özel ve anlamlı bir sıra içinde dizilmesi ile oluşurlar. Ancak bu sıralamada tek bir harf hatasının dahi olması, o yapıyı tamamen bozacaktır. Sözgelimi çocuklarda görülen kan kanseri hastalığı DNA'daki harflerden birinin yanlış olması nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Çernobil'de meydana gelen radyasyon sızıntısı ve Hiroşima'ya atılan atom bombası sonucunda, sonraki nesil çocukların sakat kalmalarının veya kanser gibi hastalıkların başgöstermesinin nedeni de yine mutasyonların vücutlarında oluşturdukğu bu tür zararlı etkilerdir.

Hemen hemen bütün mutasyonlar zararlıdır ve genellikle canlı için ölümcüldürler. Zarar vermeyen mutasyon örnekleri ise genellikle organizmaya hiçbir zaman fayda getirmemiş, en fazla etkisiz kalmışlardır. Bilim adamları, incelenmiş tüm mutasyonların arasında, tek bir tanesinin dahi açıkça canlının hayat sürecini olumlu etkileyemediği sonucuna varmışlardır.[11]

Fakat evrim teorisi, sözde "yeni" canlılar üreten, mucizeler gerçekleştiren bu hayali mutasyonlara dayanır. Darwinistler, türlerin, hayali ve faydalı sayısız mutasyonun ortaya çıkardığı mükemmel yapı ve organlar vesilesiyle birbirlerinden türediği iddiasındadırlar. Darwinistler açısından yüz karası olan bu iddia, mutasyonların bir organizmaya mutlaka zarar verdiği gerçeğini bilen Darwinist bilim adamları tarafından ortaya atılmaktadır. Dahası Darwinistler, mutasyonların bu zararlı etkilerini çok iyi bilmelerine rağmen, söz konusu iddialarına laboratuvarda mutasyona uğratılmış dört kanatlı bir mutant meyve sineğini örnek gösterirler. Dikkatlice gerçekleştirilen mutasyonlar sonucunda meyve sineğinde üretilen fazladan iki kanat, Darwinistler tarafından mutasyonların evrimleştirebileceği iddiasının en büyük kanıtı gibi sunulmuştur. Ama aslında bu söz konusu iki kanat, canlıya fayda değil zarar vermiş, canlının uçma yeteneğini yitirmesine yol açmıştır. California Üniversitesi'nden moleküler biyolog Jonathan Wells, bu durumu şöyle açıklamaktadır:

> 1970'lerde California Teknoloji Enstitüsünden genetikçi Edward B. Lewis, üç mutant türünü dikkatlice çiftleştirerek, dengeleyicilerin normal görünümlü ikinci bir çift kanada dönüştüğü bir meyve sineği üretmeyi başardı.

Mutasyonlar Simetri Düşmanıdır

Bir ayçiçeğinin yapraklarında, salyangozun kabuğunda, çam kozalağında ya da parmaklarımızın uzunluğunda bulunan matematiksel oran Allah'ın yarattığı olağanüstü güzelliklerden, nimetlerden bir tanesidir. Bu, bilim adamlarının "Altın oran" ismini verdikleri hayranlık uyandıran bir uyumdur.

Altın oran adı verilen ve Ortaçağ'ın en etkili matematikçisi Fibonacci'nin bulduğu sayı dizisinin özelliği, dizideki sayılardan her birinin kendisinden önce gelen iki sayının toplamından oluşmasıdır.

Fibonacci dizisi 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597, 2584, ... şeklinde ilerlemektedir.

Dizideki sayılar bir öncekine bölündüğünde, birbirine çok yakın sayılar elde edilir. Hatta serideki 13. sırada yer alan sayıdan sonra bu sayı sabitlenir. İşte bu sayı "altın oran" olarak adlandırılan 1,618'dir.

Bu muhteşem oran, Allah'ın bir mucizesi olarak, doğadaki birçok varlıkta gözlenebilir. Hücrelerimizin içindeki DNA sarmalından, uzaydaki galaksilerin şekillerine, kar kristallerinden mikrocanlılara, boynuz ve dişlerden, salyangoz kabuklarına kadar altın oranı bulmak mümkündür. Altın orana en çarpıcı örnek, insan bedenidir.

İnsan vücudunda,

Yüzün boyu - Yüzün genişliği,

Dudak- kaşların birleşim yeri arası - Burun boyu,

Yüzün boyu - Çene ucu-kaşların birleşim yeri arası,

Ağız boyu - Burun genişliği,

Burun genişliği - Burun delikleri arası,

Göz bebekleri arası - Kaşlar arası.

Parmak ucu-dirsek arası - El bileği-dirsek arası,

Omuz hizasından baş ucuna olan mesafe - Kafa boyu,

Göbek-baş ucu arası mesafe - Omuz hizasından baş ucuna olan mesafe,

Göbek-diz arası - Diz-ayak ucu arası.

Mükemmel bir altın oran örneğidir.

Rabbimiz, Kuran'da **"Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır"** şeklinde bildirmektedir (Talak Suresi, 3). İşte "Altın Oran", Allah'ın bizler için var ettiği üstün yaratılış delillerinden biridir. (Detaylı bilgi için bkz. http://altinoran.org)

Canlılardaki mükemmel simetri ve bu muhteşem altın oran, Darwinistlerin evrim iddiasını başlıbaşına yok eder. Çünkü Darwinistlerin, sözde "evrimleştirici güç" atfettikleri **mutasyonlar birer simetri düşmanıdır.** Darwinistlerin iddiasına göre, başıboş mutasyonlar oluştuklarında, canlılarda mükemmel altın oranın oluşamaması gerekir. Canlı varlıklarda müthiş bir dengesizlik ve intizamsızlık meydana gelmesi gerekir. Çünkü mutasyonlar düzensiz olaylardır. Mutasyonlar, bir canlıda daha önce var olmayan bir kolu meydana getirip, ona oranlı bir el oluşturup, elin parmaklarını bu matematiksel orana göre düzenleyemezler. Dahası, bunun ardından vücudun tam karşı tarafında olağanüstü bir simetri içinde yeni aynı uzunlukta bir başka kol, aynı büyüklükte ve tam simetrik şekilde ayarlanmış bir başka el ve aynı hassas matematiksel orana sahip aynı sayıdaki diğer parmakları meydana getiremezler. Rastgele mutasyonlar, önceden karar alıp, mükemmel komplekslikte bir gözü meydana getirip, onun hemen ardından tam karşı tarafından yüze ve diğer göze mükemmel uyumlu, aynı büyüklük, renk ve biçimde ve aynı işlevlere sahip yepyeni ve gören bir göz daha meydana getiremezler. Rastgele mutasyonlar, sağ tarafta Darwinistlerin iddia ettikleri şekilde bir kulak meydana getirip, hemen sol tarafta da aynı simetride, aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulak meydana getiremezler. Örs, çekiç, üzengi gibi yapıların her birini mükemmel biçimde oluşturup, bunlara işlevler verip, aynı simetride kusursuz şekilde oluşturamazlar.

Bir canlının yaşayabilmesi için rastgele mutasyonların kalp kapakçıklarını da kalbin iki tarafında aynı biçimde, aynı simetride ve aynı fonksiyonu yerine getirecek şekilde oluşturmaları gerekmektedir. Aksi takdirde, o canlı yaşamını sürdüremeyecektir. Bu oran ve simetrinin, vücudun her organında aynı şekilde oluşturulması gerekir. Çünkü günümüzdeki canlılar da, geçmişte yaşamış olanlar da, aynı mükemmel simetriyi sergilemektedirler. Canlıların hiçbiri, bir kulağı ters, bir akciğeri farklı, tek gözü alnında, teki burnunda olacak şekilde var olmamaktadır. Canlılıkta böyle bir dengesizlik olmadığına göre, Darwinistler mutasyonların evrimleştirdiğine dair iddialarıyla büyük bir kitleyi aldatmaya çalışmaktadırlar.

Bir kulağı ters, bir gözü alnında canlılar oldukça nadir olarak karşımıza birer ucube varlık olarak çıkarlar. İşte mutasyonların meydana getirdiği sonuç budur. Mutasyonlar, düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması kuşkusuz ki o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Söz konusu mutasyonların tek bir tanesinin etkisiz kalması veya makinalı tüfekle taranmış vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Basında ve bilim çevrelerinde ilgi çeken, pek de uzun yaşamayan bu canlılara söz konusu garip görünümü veren şey mutasyonlardır. Mutasyonlar, canlı organizmanın genlerini bozulmaya uğratmış, canlıya ait muhteşem simetriyi ortadan kaldırmış, onu yaşayamaz duruma getirmiştir. Ancak burada unutulmaması gereken şey mutasyonların da Allah'ın konrolünde gerçekleşen olaylar olduğudur. Allah yaratmasındaki mükemmelliği insanlara göstermek için böyle örnekler yaratmakta, yaratma sanatını göstermektedir.

> İlk bakışta Carroll'un deneyi, düzenleyici DNA'daki küçük gelişimsel değişimlerin görünümde büyük evrimsel değişimler üretebileceği iddiasına kanıt sağlıyor gibi gözükebilir. Ama meyve sineği hala meyve sineğidir. Dahası, ikinci çift kanat normal gözükmesine rağmen uçma kaslarından yoksundur. Dört kanatlı bir meyve sineği kuyruğundan faydasızca sarkan bir çift kanadı olan bir uçak gibidir. Canlı, uçmada ve çiftleşmede büyük zorluk yaşar, bu yüzden yalnızca laboratuvarda yaşayabilir. Evrime kanıt olarak sunulan, dört kanatlı meyve sineği, sirk gösterilerindeki iki başlı danadan daha iyi değildir.[12]

Jonathan Wells, sözlerine şöyle devam eder:

> Fazla kanatlı ya da eksik bacaklı özürlü meyve sinekleri gelişim genetiği hakkında bize bir şeyler öğretti, ama evrim hakkında hiç bir şey öğretmedi. Tüm kanıtlar tek bir sonucu göstermektedir: Bir meyve sineği embriyosuna ne yaparsak yapalım, yalnızca üç olasılık meydana gelebilir - normal bir meyve sineği, kusurlu bir meyve sineği ya da ölü bir meyve sineği. At bir yana, at sineği bile değil.[13]

Görüldüğü gibi, Darwinistlerin çarpık iddialarına yegane delil olarak göstermeye çalıştıkları dört kanatlı mutant meyve sineği de, kusurlu bir meyve sineğinden fazlası değildir. Mutasyonlar, bir canlı üzerinde ne kadar etkili olursa olsunlar, o canlı türüne bir başka canlıya ait özellik ekleme gibi mucizevi bir yetenekten yoksundurlar. Ama Darwinistler canlıda mutasyonlar yoluyla mucizeler oluştuğu yalanına inanmak isterler.

İlginç olan, söz konusu meyve sineğinin kusurlu olduğu Darwinist bilim adamları tarafından bilinmesine rağmen, bu mutantın halen ders kitaplarında mutasyon ile evrimin en büyük kanıtı olarak gösterilmeye çalışılmasıdır. Moleküler biyolog Jonathan Wells konuyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

> Peter Raven ve George Johnson'ın 1999 baskılı ders kitabı *Biology*'e göre, "evrim genetik mesajdaki değişimlerle başlamıştır... Mutasyon ve yeniden birleşim (mevcut genlerin yeniden düzenlenmesi) yoluyla gerçekleşen genetik değişim evrim için hammadde üretir." Kitaptaki aynı sayfa, dört kanatlı meyve sineğinin resmine yer vermekte ve onu "gelişimin kritik evresini düzenleyen bir gen olan *Ultrabithorax*'daki değişimlerden dolayı bir mutant" diye nitelendirmekte, ayrıca iki göğüs kısmına ve dolayısıyla iki çift kanada sahip olduğunu da eklemektedir.
>
> Mezkur ders kitabı, karışıklığa ilaveten, ilave kanatların bir yapı kazancını temsil ettiği izlenimini okura vermektedir. Ama gerçekte dört kanatlı meyve sineği uçuş için gerekli yapılardan yoksundur. Dengeleyicileri kaybolmuştur ve onların yerini yeni bir şey değil, diğer kısımda zaten bulunan yapıların kopyaları almıştır. Her ne kadar dört kanatlı meyve sinekleri resimleri, mutasyonların yeni bir şey eklediği izlenimini verse de, bunun tam tersi gerçeğe daha yakındır.[14]

Darwinizm'in iddia ettiği canlılığın başlangıcını temsil eden ve tesadüfen meydana gelmesi imkansız olan o "hayali ilk hücre"nin kendi kendine meydana geldiğini varsaydığımızda bile, kompleks yapısıyla bir insan oluşana kadar gerçekleşmesi gereken hayali evrim sürecinin en küçük aşamasında bile muazzam miktarda genetik bilgi üretilmesi ve sayısız mutasyonun gerçekleşmesi gerekmektedir. Bu mutasyonların miktarı çok olurken aynı zamanda bunların

"tümünün" canlıya bir fayda veya bir "yenilik" getirecek özellikte olması zorunludur. Çünkü gelişmekte olan bu hayali yeni organizmada gerçekleşecek tek bir hata, sistemin tamamen bozulup çökmesine neden olacaktır. Mutasyonların %99 gibi bir oranda zararlı ve %1 oranında etkisiz olduğu dikkate alınırsa, evrim teorisine göre meydana gelmesi gereken bu milyarlarca mutasyonun her birinin istisnasız faydalı olduğunu iddia etmek kuşkusuz akla ve bilime aykırıdır.

Dolayısıyla bir canlıda daha önce var olmayan yepyeni bir uzvun veya bir özelliğin, mutasyonlar sonucunda meydana gelmesi imkansızdır. Mutasyonların bir canlıya, o canlıya ait olmayan yeni bir bilgi ekleme ve onu farklı bir canlı haline getirme gücü yoktur. Mutasyon iddiası, Darwinizm yalanının, Darwinist mantıksızlığının en büyük göstergesini temsil eder. Çünkü evrim fikri, temelde, gerçekte olmayan bu hayali "faydalı mutasyonlara" dayanmaktadır.

Varsayılan Faydalı Mutasyonlar İçin Gereken Sonsuz Zaman

Gerçekten faydalı mutasyonların gerçekleşebileceği ihtimalini varsaydığımızda bile, mutasyon iddiası evrim teorisine uymamaktadır. MIT (Massachusetts Institue of Technology - Massachusetts Teknoloji Enstitüsü)'de, Elektrik Mühendisliği Fakültesi Profesörü Murray Eden, "Neo-Darwinist Evrimin Bilimsel Teori Olarak Yetersizliği" başlıklı makalesinde, adaptasyon amaçlı bir değişimi meydana getirmek için altı mutasyon gerekiyorsa, bunun tesadüfen ancak bir milyar yılda bir gerçekleşeceğini, eğer iki düzine gen dahil olacaksa, bu durumda dünyanın yaşından daha uzun bir sürenin, daha doğrusu 10,000,000,000 yıla ihtiyaç olacağını açıklamıştır.[15] Matematikçiler, birden fazla mutasyonun aynı anda meydana gelmesi gereken kompleks yapı ve organlarda, mutasyonların faydalı ve etkili olduğu varsayıldığında bile, Darwinistler açısından bir zaman problemi olduğunu açıkça belirtmektedirler. En koyu Darwinistlerden paleontoloji profesörü George G. Simpson bile, beş mutasyonun aynı anda gerçekleşmesinin sonsuz zaman alacağını açıkça belirtmektedir.[16] Sonsuz zaman, böyle bir ihtimalin olmadığı anlamına gelmektedir. Ve bu aynı zamanda, canlı organizmaların sahip oldukları tüm yapı ve organlar için geçerli bir ihtimaldir. şu durumda günümüzde gördüğümüz muhteşem canlı çeşitliliğinin mutasyonlarla meydana gelme ihtimalinin imkansız olduğu açıktır.

Evrimci George G. Simpson, söz konusu mutasyon iddiası ile ilgili bir başka hesaplama daha yapmış ve her gün yeni bir jenerasyon oluşturabildiğini varsaydığımız 100 milyon bireylik bir topluluk içinde, mutasyonlardan elde edilebilecek olumlu bir sonucun ancak 274 milyar yılda bir meydana gelebileceğini itiraf etmiştir. Bu sayı, 4.5 milyar yıl olarak tahmin ettiğimiz Dünya'nın yaşının yüzlerce kat üzerindedir.[17] Tabi tüm bunlar, mutasyonların olumlu bir etkisinin olduğunu veya yeni jenerasyonlar meydana getirebildiğini varsaydığımızda ortaya çıkan hesaplamalardır. Fakat gerçek dünyada böyle bir varsayıma yer yoktur.

Sözde Evrimleşen Canlı Bedeni, Neden Mutasyonlara Karşı Korunuyor?

Tüm evrimci bilim adamları bilmektedirler ki, bir canlının DNA'sında durup dururken bir kopyalama hatasının meydana gelme ihtimali son derece düşüktür. Araştırmalar hücrelerde genetik hataların oluşmasını engelleyecek koruma unsurlarının var olduğu gerçeğini ortaya çıkarmıştır. DNA bilgisi, birbirini hatalara karşı kontrol eden birbirinden farklı sayısız enzim var olmadan kopyalanamaz. Bunlar doğru amino asidin doğru tRNA'ya bağlandığına emin olunması için çift süzgeçli enzimleri içerir. Bir süzgeç fazla büyük amino asitleri reddederken, diğeri fazla küçük olanları reddeder. Bu son derece hassas ve akıllı bir sistemdir. Bu akıllı sistemde hata meydana gelmesi ihtimaline karşı son kontrolü yapan enzimler de mevcuttur. Bilim adamları, kendi akılları dahilinde DNA'nın bütünlüğünü korumaya yönelik daha iyi bir hücresel kontrol ve koruma sistemi hayal edemedikleri sonucuna varmışlardır.[18]

30 yıl boyunca Sorborne evrim kürsüsü başkanlığını yapan Pierre Paul Grassé bu konuyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

> Rüzgarla taşınan tozun Dürer'in "Melancholia"sını oluşturma ihtimali, gözü oluşturan DNA moleküllerinde meydana gelebilecek bir kopyalama hatası ihtimalinden çok daha küçüktür.[19]

Darwinistler, DNA'daki bu mucizevi sistemi görmezden gelir, bu konuyu derinlemesine araştırıp buna açıklama getirmekten kaçınırlar. Fakat bir yandan da meydana gelme ihtimali neredeyse imkansız olan kopyalama hataları üzerine bir yaşam tarihi senaryosu meydana getirirler. Bu, Darwinist mantığın hezimetini bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Darwin'in öne sürdüğü doğal seleksiyon iddiasının evrim için kesin olarak bir açıklama olmadığının anlaşılmasının ve genetik kanunlarının Darwinizm'e bir darbe olarak ön plana çıkmasının ardından, Neo-Darwinizm'in en büyük silahı olarak ortaya çıkarılan "mutasyonların evrimleştirici etkisi" iddiası, görüldüğü gibi bir aldatmacadan ibarettir. Canlı organizmayı bozan, öldüren, yok eden, kimi zaman ondan sonraki tüm nesilleri etkileyerek zarar veren mutasyon gibi bir mekanizmanın yepyeni canlılar ortaya çıkardığını iddia etmek kuşkusuz büyük bir saçmalıktır. Fakat kitleler, yıllar boyunca bu yalan ile kandırılmışlardır. Elbette Darwinist bilim adamları da mutasyonların böylesine mucizevi bir gücü olamayacağını bilmektedirler. Nitekim çağımızın en ateşli Darwinistlerinin başında gelen Richard Dawkins bile; *"Mutasyonların çoğu zararlıdır, istenmeyen bir yan etkinin ortaya çıkması oldukça muhtemeldir"*[20] sözleriyle bu gerçeği itiraf etmiştir. Darwinistlerin hala bu çürük iddiayı evrimin bir mekanizması olarak sunmaya çalışmaları ve bunda hala ısrarlı olmaları, batıl Darwinizm dinine bağlılıklarından kaynaklanmaktadır.

4. "Ara Fosil Bulundu" İddası Bir Sahtekarlıktır

Darwin döneminde ara fosillerin yokluğu, aşılabilir bir problem olarak görülüyordu. Darwin, yeryüzü katmanlarında teorisini doğrulayabilecek tek bir ara fosil bulunamamış olmasını şaşkınlıkla karşılıyor, ama yine de bunların "gelecekte bulunacağına" inanıyordu. *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" bölümünde konuyla ilgili olarak şunları yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil?[21]

Darwin'in beklentisini yalanlayan ve yaklaşık 150 yıldır bir tane bile bulunamayan ara fosiller, Darwin'in teorisini yerle bir etti. Yapılan kazılar sonucundan 500 milyondan fazla fosil çıkarıldı. Bu fosiller, Darwinizm'in dehşetli yenilgisini kesin olarak ilan ettiler. bu fosillerin tamamı tam ve mükemmel canlılara aittiler. Büyük bir kısmı günümüzde yaşayan canlıların milyonlarca yıl önceki örnekleriydiler. 500 milyon fosil arasında ise **bir tane bile ara fosil bulunmuyordu.**

Ara fosil yokluğu Darwinizm'in ölümü demekti ve batıl Darwinizm dininin savunucuları tarafından kabul edilemez bir durumdu. İşte bu nedenle Darwinistler, geleneksel yöntemlerine başvurdular ve hayali ara fosiller üretmeye başladılar. Bugün Darwinist kaynaklı yayınlara, bu konuyu işleyen lise ve üniversite kitaplarına baktığımızda ara form adı altında tanıtılmış olan tüm canlı fosillerinin aslında birer sahtekarlık ürünü olduğunu görürüz. Kimi zaman soyu tükenmiş canlılar, kimi zaman hayali çizimler, kimi zaman tek bir diş fosili, kimi zaman da bir laboratuvar ortamında hileyle hazırlanmış kafatasları kullanılarak üretilmiş olan bu uydurma deliller, ara fosil olmayışının ve Darwinizm'in bir aldatmaca olduğunun önemli birer kanıtıdır.

Matematik profesörü Wolfgang Smith ara fosil olmadığı gerçeğini açıkça itiraf eden bilim adamlarındandır:

> "En temel düzeyde, çok açık ve ayrıntılı şekilde ortaya çıkmıştır ki, ara fosil yoktur ve sözde kayıp halkalar gerçek anlamda var olmamıştır."[22]

Evrimci paleontolog Stephen Stanley ise ara fosil olmadığı gerçeğiyle ilgili şu yorumları yapmaktadır:

> Bilinen fosil kayıtları büyük bir morfolojik geçişi gerçekleştirebilen tek bir filetik (ırka ait) evrim örneği bile gösterememiştir bu nedenle de basamaklı modelin geçerli olabileceğine dair bir kanıt da sunmamaktadır.[23]

Kansas Üniversitesi'nden Jeolog Ronald R. West'in ise bu konudaki yorumu şöyledir:

Eğer evrim doğru olsaydı, fosil kayıtlarının şunları göstermesi gerekir:

1. Hayata dair deliller taşıyan en eski kayaçlarda fosilizasyona girebilecek en eski başlangıç yaşam formlarına rastlanmalı,

2. Daha genç kayaçlar daha komplex yaşam formlarının fosillerinin delillerini taşımalı,

3. Yaşam formlarında basitten daha karmaşığa doğru basamaklı bir geçiş olmalı,

4. Çok yüksek sayıda ara geçiş formları fosilleri olmalıydı.

Oysa ki, birçok bilim adamının yazdığının aksine, fosil kayıtları Darwin'in evrim teorisini desteklemez.[24]

Darwinistler, şimdiye kadar tek bir gerçek ara geçiş form örneği getirememişlerdir. Yeryüzü katmanlarından tek bir tane bile ara fosil çıkarılmamıştır. Evrim müzelerinde sergilenen tek bir gerçek ara form örneği yoktur. 500 milyon fosilin tamamı evrimi reddetmiştir. Bunların tümü, ya günümüzde yaşayan ya da soyu tükenmiş canlıların, tam, eksiksiz, mükemmel fosil örnekleridir.

Ara form yokluğu artık Darwinistlerin bile inkar edebilecekleri gibi değildir. Kimi zaman Darwinistler, çeşitli zorunluluklar karşısında bunu açıkça belirtmek durumunda kalırlar. Buna bir örnek evrimci paleontolog Colin Patterson'un konuyla ilgili ifadeleridir:

> Evrimsel geçişlere dair kitabımdaki (Evolution) doğrudan örnek eksikliği konusundaki yorumlarınıza tamamen katılıyorum. Eğer fosil ya da canlı bildiğim bir tane olsaydı, kesinlikle kitabıma eklerdim... Açık konuşacağım fosil kayıtlarında, birinin sağlam bir argüman oluşturacağı tek bir tane ara geçiş formu yoktur.[25]

Ara form yokluğu, Darwinistlerin büyük çoğunluğunun yaptığı gibi laf arasında geçiştirilecek veya önemsiz bir konu gibi karşılanacak bir durum da değildir. Ara form yokluğu evrimin yokluğu anlamına gelir. Evrim teorisinin geçerli olması için tek bir fosil yeterli değildir, birkaç fosil de yeterli değildir. Bu fosillerin milyonlarca olması gerekir. Fakat mevcutta bir tane bile ara fosil bulunmamaktadır. Dolayısıyla yalnızca bu gerçek – yani 2000'li yılların başlarında fosil kayıtları yaklaşık %100'e ulaşmışken milyarlarca olması gereken ara fosillerden tek bir tanesine bile ulaşılamamış olması – evrimin bir yalan olduğunun başlı başına çok güçlü ve kesin bir kanıtıdır.

Oxford Üniversitesi zooloji bölümünden Mark Ridley fosil kayıtlarının evrime bir Darwinist yalanı ortaya çıkarmak dışında hiçbir şey sağlamadığını şu şekilde açıklamıştır:

> İster aşamalı ister sıçramalı evrimi savunuyor olsun, hiçbir gerçek evrimci, fosil kayıtlarını özel yaratılışın karşısında evrimi savunmak için kullanmaz...[26]

İlginç olan, Darwinistlerin -bu gerçeğe rağmen- daha sonra örneklerini göreceğimiz gibi, eksiksiz, tam, mükemmel formdaki fosilleri halen ara fosil olarak sunmaya çalışmaları veya ara form fosillerini kendileri üretmeleridir. Sahtekarlığa başvurulmasının sebebi kuşkusuz bilimsel gerçek bir delil getirememeleri, çaresiz kalmalarıdır. Darwinizm'i sahte yapan en önemli unsur zaten bu batıl dinin savunucularının, yalana, aldatmaya mecbur olmalarıdır. Bu batıl dini savunanlar sözde bilim adına hareket ettiklerini söylemektedir, oysaki bilimin getirdiği sonuçlar evrim teorisini açıkça yalanlamaktadır. Darwinistlere göre, batıl Darwinizm dininin ayakta kalması yalnızca sayısız yalan yoluyla gerçekleştirilebilir. Bu nedenledir ki Darwinistlerin, bu düsturun bir parçası olarak yaptıkları "ara fosil bulundu" propagandası da büyük bir sahtekarlıktır.

5. Darwinistlerin Yaşayan Fosilleri Örtbas Etmeye Çalışmaları Bir Aldatmacadır

Darwin, araştırmaları sırasında Ginkgo ağacının yaprağının fosilini bulduğunda oldukça şaşırmıştı. Günümüzde yaşayan bir canlının aynısı, milyonlarca yıl önceki katmanlarda bugünkü şekli ile vardı. Teorisinin geçersizliğini kanıtlamaya yeterli olan ve Darwin'i gerçekten de endişeye sürükleyen bu fosil, yine Darwin'in kendisi tarafından "yaşayan fosil" olarak adlandırılacaktı.

Darwin eğer şu anda yaşıyor olsaydı, kuşkusuz bu konudaki endişesi çok daha büyük olurdu. Çünkü gingko, günümüze kadar gelmiş tek yaşayan fosil değildir. Yeryüzü tabakalarından çıkarılmış 500 milyondan fazla fosilin bir kısmını tam ve mükemmel soyu tükenmiş canlılar, büyük bir çoğunluğunu ise yaşayan fosiller oluşturmaktadır. Şu an var olan türlerin büyük bir kısmının milyonlarca yıllık fosil örnekleri bulunmuş ve sergilenmiştir. (Detaylı bilgi için Bkz. http://www.yaratilismuzesi.com/fosiller/ ve http://www.yaratilisatlasi.com/) Günümüzde yaşayan atlar, zürafalar, balıklar, köpekler, kuşlar, sürüngenler şu anki halleri ve görünümleriyle milyonlarca yıllık izler bırakmışlardır. *Yaratılış Atlası* adlı eserin tüm ciltlerinde, ülkemizde düzenlenen çeşitli sergilerde ve Yaratılış Müzesi adlı internet sitesinde sergilenmekte olan fosiller, bahsi geçen örneklerin yalnızca bir kısmıdır. Söz konusu örnekler o kadar fazla sayıdadır ki, neredeyse günümüzdeki her canlı milyonlarca yıllık türdeşi tarafından temsil edilmektedir. Ve bu fosiller, günümüz canlılarıyla mükemmel bir uyum göstermektedir. **Milyonlarca yıl önceki fosiller ile günümüz canlıları arasında hiçbir fark yoktur. Canlılar değişmemişlerdir. İlk yaratıldıkları halleri gibidirler.**

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi Müdürü tanınmış evrimci paleontolog Niles Eldredge, evrimin en büyük çıkmazlarından biri olan yaşayan fosiller gerçeği karşısındaki acizliklerini şu sözlerle açıklamıştır:

> Yaşayan bir organizma ile onun uzak jeolojik geçmişteki fosilleşmiş ataları arasında karşılaştırabileceğimiz herhangi bir parça üzerinde neredeyse hiçbir değişiklik yok gibi görünmektedir. Yaşayan fosiller, evrimsel durağanlık fikrinin uç derecede somut örnekleridir... Yaşayan fosillerin sırrını tam anlamıyla çözemedik.[27]

Her ne kadar Niles Eldredge Darwinistlerin çaresizliklerini kendince gizlemeye çalışıp "evrimsel durağanlık" ifadesini kullanarak, "sanki geçmişte evrimsel bir süreç yaşanmış ama durağanlığa uğramış" gibi bir izlenim oluşturmaya çalışsa da, gerçek şudur: Fosil kayıtları, tarihin hiçbir döneminde evrimsel bir süreç yaşanmadığını ispatlamaktadır. Tüm canlı türleri bugün sahip oldukları özelliklerle bir anda ortaya çıkmış ve on milyonlarca sene boyunca en küçük bir değişikliğe dahi uğramamışlardır. Balıklar hep balık, sürüngenler hep sürüngen, memeliler hep memeli, insan da hep insan olarak var olmuştur. Darwin'in en büyük beklentisi olan fosil kayıtları Darwin'in teorisini çürüten en güçlü delil olmuştur.

Kuşkusuz bu durum, tek bir ara fosil ile bile desteklenmeyen evrim teorisi için büyük bir yıkımdır. İşte bu nedenle, varlıkları Darwinist bilim çevreleri tarafından çok iyi bilinmesine rağmen, yaşayan fosiller, hiçbir zaman gündeme getirilmez, örtbas edilirler. Evrimci kaynaklara bakan bir kişi, sadece birkaç tane yaşayan fosil olduğu izlenimine kapılacaktır. Çünkü Darwinistler tarafından ön plana çıkarılan yalnızca birkaç yaşayan fosil vardır. Yine aynı kaynaklarda bu birkaç fosilin bir mucize eseri değişmeden kaldıkları ve sayısız hayali evrim delili içinde birer "istisna" oldukları görünümü verilmeye çalışılır.

Oysa bu bir aldatmacadır.

Amerikalı paleontolog S. M. Stanley, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gerçeğin, bilim dünyasına hakim olan Darwinist diktatörlük tarafından nasıl göz ardı edildiğini ve ettirildiğini şöyle anlatır:

> Bilinen fosil kayıtları kademeli evrimle uyumlu değildir ve hiçbir zaman da uyumlu olmamıştır. İlgi çekici olan şey, birtakım tarihsel koşullar aracılığıyla, bu konudaki muhalefetin gizlenmiş oluşudur... Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin'in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir... Ama onların bu düşüncesi susturulmuştur.[28]

Ne kadar susturulmaya çalışılsa da ortada artık gizlenemeyecek açık bir gerçek vardır: Yaşayan fosiller milyonlarcadır. Şu an Darwin'in evrim teorisi, fosil kayıtlarının verdiği sonuçlar karşısında kesin olarak yenilgiye uğramış durumdadır. Bilimsel bulgular, Darwinizm'i çökertmiştir. Darwinistler, artık yaratılış gerçeğinin delilleri olan bu fosilleri saklayamamaktadırlar. Gerçekler ortaya çıkmış, Darwinizm'in çöküşü Darwinistlerin en büyük dayanağı olan fosil kayıtları tarafından ilan edilmiştir.

Darwinist tuzak bozulmuş durumdadır. Darwinizm'e göre teoriyi desteklemesi beklenen fosiller, Allah'ın izni ve takdiri ile Darwinizm'in sonunu getirmiş bulunmaktadır. İnsanlar, canlıların tümünü Allah'ın yoktan yaratmış olduğu gerçeğini bu vesileyle kesin olarak görmüş bulunmaktadırlar. Bu delil görüldükten sonra, aksi iddialarla ortaya çıkmanın hiçbir değeri ve hiçbir etkisi yoktur. Yüce Allah, kaderde deccalin sistemini baştan yıkılmış, yok olmuş olarak yaratmıştır. Bu gerçek, herkes tarafından açıkça, tartışmasız şekilde görülmektedir. Yüce Rabbimiz tüm varlıkları yoktan yaratmış olduğunu ayetlerinde şu şekilde haber vermektedir:

> **Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, her şeyi bilendir. (Bakara Suresi, 28-29)**

6. Kambriyen Fosillerinin 70 Yıl Saklanması Bir Aldatmacadır

Canlı tarihinin en eski devirlerinden biri olan Kambriyen dönemi, 543-490 milyon yıl öncesini temsil eder. Bu dönemin öncesinde tek hücreli canlılar ve birkaç çok hücreli türü hüküm sürerken, aniden tam ve mükemmel halleri ile olağanüstü bir canlı çeşitliliği meydana gelmiştir. Bu canlıların tümü, önceki canlılardan çok farklı şekilde, günümüz canlılarına ait olağanüstü komplekslikte özelliklere sahiptirler. Bu özelliğiyle Kambriyen dönemi evrim teorisine büyük bir darbedir.

Kambriyen dönemine ait fosilleri bulunan canlılar, günümüzde var olanlar da dahil olmak üzere 55 filumun örneğini vermektedir. (Filum: Canlıların temel vücut yapılarına göre sınıflandırılmaları için kullanılan "alem"den sonraki en büyük kategori). Bir başka deyişle günümüz canlılarının, hatta daha da fazlasının temel vücut yapıları, günümüzden yaklaşık 540 milyon yıl önce mükemmel şekli ile vardır. (Günümüzde var olan filum sayısı 35'tir.) Kambriyen canlıları, mükemmel komplekslik gösteren günümüz canlılarından farksız varlıklardır. Bu durum, Darwin'in hayali evrim ağacına ters düşmekte, hayali evrim süreci için belirlenen sahte gelişimi altüst etmektedir. Darwin'in evrim teorisine göre, sözde tesadüfen oluşan ilk hücrenin ardından tek hücreliler yeryüzünde hüküm sürmeli, bunun ardından basit yapılı çok hücrelilerle başlayan hareketli yaşam, suda yaşayan tek bir filum ile devam etmelidir. Filum sayısı zamanla artmalı, bununla orantılı olarak da türler çoğalmalıdır. Fakat Kambriyen bulgularının ortaya çıkardığı gerçek bu şekilde olmamıştır. Darwin'in evrim ağacı tamamen tersine dönmüş, günümüzdekinden çok daha fazla sayıda çeşitlilik, canlı tarihinin daha ilk başında, tek hücrelilerden hemen sonra kendini göstermiştir. (Detaylı bilgi için bkz. *Darwin'in Anlayamadığı Kambriyen*, Harun Yahya)

Darwinist ideolojiye sıkı sıkıya bağlı koyu bir Darwinist için bunu keşfetmek büyük bir yıkımdır kuşkusuz. ABD'nin en ünlü müzelerinden Smithsonian Institution'da (Smithsonian Müzesi) yönetici ve paleontolog olan Charles Doolittle Walcott da bu sapkın dinin en sadık mensuplarından olduğu için ilk olarak 1909 yılında keşfetmeye başladığı Kambriyen fosillerinin çeşitliliği karşısında dehşete düşmüştü. 1917 yılına kadar devam eden çalışmasında toplam 65.000 fosil örneği topladı. Bunların tümü Kambriyen döneminin kompleks canlılarına aitti.

Darwinist sahtekarlıklar göz önüne alındığında, Darwinizm'in yıkımının habercisi olan bu fosillerin bir Darwinist tarafından bulunması ve ardından aynı Darwinist tarafından saklanması da sürpriz değildir kuşkusuz. Walcott, mensup

olduğu batıl dini adeta yok eden, inançlarına ters düştüğü için kendisini dehşete düşüren bu fosilleri gizlemeye karar verdi. Çektiği resimleri ve belgeleri Smithsonian Müzesi'ndeki çekmecelere kilitledi. Bu özel ve önemli fosillerin ortaya çıkması ancak 70 yıl sonra mümkün olacaktı.

İsrailli bilim adamı Gerald Schroeder bu konuda şu yorumu yapar:

> Eğer Walcott isteseydi, fosiller üzerinde çalışmak üzere bir ordu dolusu öğrenciyi görevlendirebilirdi. Ama evrim gemisini batırmamayı tercih etti. Bugün Kambriyen Devri fosilleri Çin'de, Afrika'da, İngiliz Adaları'nda, İsveç'te ayrıca Grönland'da da bulunmuş durumdadır. (Kambriyen Devrindeki) Patlama, dünya çapında yaşanmış bir olaydır. Ama bu olağanüstü patlamanın doğasını tartışmak mümkün olmadan önce, bilgi gizlenmiştir.[29]

Walcott'un bulgulara ulaştığı Burgess Shale'deki Kambriyen fosilleri, Walcott'un ölümünden on yıllar sonra yeniden incelendi. "Cambridge grubu" olarak anılan ve Harry Blackmore Whittington, Derek Briggs ile Simon Conway Morris'ten meydana gelen uzmanlar ekibi, 1980'lerde fosilleri detaylı bir şekilde analiz ettiler. Ve faunanın Walcott'un belirlediğinden çok daha çeşitli ve sıradışı olduğu sonucuna vardılar. Fosillerin bir kısmının, günümüzde bilinen canlı kategorileri altında sınıflandırılamayacağı, dolayısıyla şimdikinden farklı filumların örneklerini verdikleri yönünde görüş bildirdiler. Canlılar, 543–490 milyon yıl öncesinde süregelmiş Kambriyen döneminde, mükemmel ve kompleks halleri ile aniden ortaya çıkmışlardı.

Ortaya çıkan sonuç Darwinistler adına öylesine beklenmedikti ki, bilim adamları bu ani hareketi bir "patlama" olarak adlandırdılar. "Kambriyen Patlaması"; bilim tarihinin en benzersiz, evrimci bilim adamları açısından ise en açıklamasız olaylarının başında geliyordu. Her konuda çıkmazda olan evrim teorisyenlerinin karşılaştığı bu bulgular sonucunda, propaganda amaçlı geliştirdikleri hikayelere de son vermeleri ve "hayatın başlangıcını açıklayabilme sorununa" geri dönmeleri gerekiyordu. (Elbette bu, hayatın kökenine dair akılcı ve bilimsel bir açıklaması olmayan Darwinistler için bir problemdir. Akılcı, bilimsel ve mantıklı hareket edenler evrenin ve canlılığın Yüce Allah'ın eseri olduğunu açıkça görmektedirler.) Darwin'in evrim ağacı tersine dönmüştü ve bu durum evrim teorisinin temel mantığına tamamen ters düşüyordu.

Üstün yaşam formlarını, Allah'ın muhteşem yaratışını sergileyen Kambriyen patlaması, Darwinistler tarafından halen suskunlukla karşılanmaktadır. Darwinistler, elde edilen bu olağanüstü bulgular karşısında adeta sessizliğe gömülmüşlerdir ve adeta bu bulgular hiç yokmuş gibi davranmaktadırlar. Yaşamın tarihi hakkında kurguladıkları sayısız aldatıcı senaryoyu bilim dergilerinde birbiri ardınca yayınlarken, 540 milyon yıl önceki bu büyük olayı hatırlatmamaya, bunun evrim teorisini tamamen ortadan kaldırdığını hissettirmemeye çalışmaktadırlar. Bunu açıkça yapmış ve tüm fosilleri saklamış olan Charles Doolittle Walcott, Darwinizm aldatmacasının ne ileri boyutlara varabileceğinin en büyük delil ve örneklerinden biridir.

Eğer Darwinizm gerçekten bir bilim olsa, Darwinizm'i savunanlar da gerçek birer bilim adamı olsalar, kuşkusuz bilimsel değeri bu denli büyük olan bulgular, büyük bir keşif olarak ön plana çıkarılır ve alelacele bilimsel site, kitap ve makalelere konu edilirdi. Bunun tam tersi bir yol izlenmesinin, somut bilimsel bulguların özenle gizlenmesinin sebebi, Darwinizm'in bir bilim olmaması, deccalin bir oyunu olarak ortaya çıkan sahte bir din olmasıdır.. Yalan üzerine kurulu olan bu teori, sahtekarlıklarla canlı kalmaya çalışmaktadır. Kambriyen fosillerinin gizlenişi, Darwinizm adına yapılmış bilim sahtekarlıklarından sadece bir tanesidir.

7. *Archaeopteryx*'in Kuşların Atası Olduğu İddiası Bir Sahtekarlıktır

1860 yılında Almanya'da bulunan *Archaeopteryx* adı verilen kuş fosili, günümüz kuşlarından farklılık gösteren bazı özgün özellikler içeriyordu. Ağzındaki dişler, kanatlarındaki pençeler ve uzun kuyruğu Darwinistler tarafından

spekülasyon malzemesi olarak kullanıldı ve kuş, hiçbir bilimsel dayanak olmamasına rağmen, alelacele sürüngenlere benzetilerek sürüngen-kuş ara formu olarak lanse edildi.

Oysa bu iddiada büyük bir aldatmaca vardı.

Archaeopteryx'in Darwinistler tarafından sahte bir ara form olarak efsaneye dönüştürülmesinden bir süre sonra fosil kemikleri detaylı incelendi ve bu canlının sürüngenden kuşa hayali geçişi gösteren "ilkel bir kuş" olmadığı, aksine iskelet ve tüy yapısının uçmaya son derece elverişli olduğu, sürüngenlere benzetilen özelliklerin tarihte yaşamış ve hatta günümüzde yaşayan diğer bazı kuşlarda da bulunduğu ortaya çıktı. Darwinizm yanlısı *Science* dergisi, bu gerçeği açıkça dile getirmişti:

> *Archaeopteryx* muhtemelen ilk kuşlarla ilgili olarak tüylerin ve uçuşun en eski kökeni ile ilgili pek bir şey söyleyemez, çünkü *Archaeopteryx*, modern anlamda, bir kuştur.[30]

Archaeopteryx farklı canlı türlerinin özelliklerini taşıyan mozaik bir canlıdır. Mozaik canlılar, bilim adamları tarafından kompleks yapılarıyla dikkat çeken ve birkaç türün farklı özelliklerini barındıran canlılar olarak tanımlanmışlardır. Darwinistlerin *Archaeopteryx* üzerinde kullandıkları aldatmaca da, bu fosilin bir mozaik canlıya ait olmasından kaynaklanmaktadır. Oysa mozaik canlılar da, tüm diğer günümüz canlıları gibi kompleks özellik gösteren yaratılış örnekleridir. Fransız biyofizikçi evrimci Pierre Lecomte du Nouy bu konuyla ilgili şu itirafı yapmaktadır:

> İstisnai bir vaka olan *Archaeopteryx*'i gerçek bir ara form olarak değerlendirme yetkisine sahip değiliz. Ara form derken, sürüngenlerle kuşlar gibi sınıflar veya daha küçük gruplar arasındaki gerekli olan geçiş aşamalarını kastediyoruz. İki farklı gruba ait özellikler sergileyen bir hayvan, eğer üzerinde geçişe dair aşamalar bulunmamışsa ve geçişe dair mekanizmalar hala bilinmiyorsa, gerçek bir ara form olarak kabul edilemez.[31]

Darwinist çevrelerde bu itirafta bulunanların sayısı aslında oldukça fazladır. Sıçramalı evrim aldatmacasını ortaya atarak gündeme gelen 20. yüzyılın en tanınmış Darwinistlerinden Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge de *Archaeopteryx*'in bir ara form olarak kabul edilemeyeceğinde hemfikirdirler.[32] Jonathan Wells, "Dünyanın en güzel fosili, Ernst Mayr'ın 'sürüngenlerle kuşlar arasında neredeyse en mükemmel bağlantı' dediği numune, sessizce rafa kaldırıldı. Ve kayıp halkaların araştırılması, *Archaeopteryx* hiç bulunmamış gibi devam etmektedir."[33] diye belirtirken bu fosilin evrime delil teşkil etmediğini, bilim çevrelerinin açıkça kabul ettiklerini dile getirmektedir. Fakat ilginçtir ki, Darwinist bilim adamları tarafından açıkça itiraf edilmiş olmasına rağmen, Darwinist yayınlarda *Archaeopteryx* fosili halen bir ara form olarak tanıtılmaya çalışılmaktadır. Jonathan Wells bu durumu şu şekilde izah eder:

> Bazı biyoloji ders kitapları *Archaeopteryx*'i kayıp bağlantının klasik örneği olarak göstermeye devam etmektedir. Mader'in 1998 baskılı *Biology* adlı kitabı, onu "sürüngenlerle kuşlar arasındaki geçiş bağlantısı" diye nitelendirmektedir. William Schraer ve Herbert Stoltze'nin *Biology: The Study of Life* (Biyoloji: Hayatın İncelenmesi) adlı kitabının 1999 baskısı da öğrencilere "pek çok bilim adamının onun sürüngenlerle kuşlar arasındaki evrimsel bağlantıyı temsil ettiğine inandığını" söylemektedir.[34]

Kuşkusuz bu durum, bu büyük sahtekarlığın halen devam ettirilmeye çalışılmasından kaynaklanmaktadır. Ellerinde herhangi bir ara form bulunmaması karşısında Darwinistler teorilerinden vazgeçemeyeceklerinden, türettikleri sahte ara formları koruma çabası içine girmektedirler. *Archaeopteryx*'in canla başla ve sahtekarca halen gündemde tutulmaya çalışılmasının sebebi de işte budur.

8. "*Coelacanth* Denizden Karaya Geçiş Örneğidir" İddiası Bir Sahtekarlıktır

Aslında canlı bir dinozor bulunmuş olsaydı, bu çok daha az şaşırtıcı olurdu. Çünkü fosiller *Coelacanth*'ın, dinozorların sahneye çıkmasından 150-200 milyon yıl önce var olduklarını gösteriyor. Birçok bilim insanının kara omurgalılarının atası olarak gösterdiği, en az 70 milyon yıl önce yok olduğu sanılan balık, canlı bulunmuştu![35]

Focus dergisinin Nisan 2003 sayısında yer alan bu ifadeler, yıllarca bir ara form olarak tanıtılmış olan *Coelacanth*'ın *(Latimera chalumnae)* canlı örneğinin günümüz denizlerinde bulunması karşısındaki şaşkınlığı, Darwinist bir ağızdan ifade etmektedir. Darwinistler, 1938 yılından önce *Coelacanth* fosili üzerinde sayısız iddiada bulunmuşlar, canlının yüzgeçlerini "yürümek üzere olan ayaklar", fosilleşmiş bir yağ kesesini de "ilkel bir akciğer" olarak yorumlamışlardı. Fosil üzerinde yaptıkları türlü spekülasyonlarla kayıp bir halkayı bulduklarını öne sürüyorlardı.

İşte böyle bir anda canlı örneği ele geçen *Coelacanth*, Darwinistler için büyük bir hayal kırıklığı oluşturdu. Bu ve -en sonuncusu 2007 Mayıs ayı olmak üzere sonrasında- günümüz denizlerinde ele geçen 200'den fazla canlı *Coelacanth*, fosiller üzerinde yapılan Darwinist spekülasyonları tamamen ortadan kaldırdı. Anlaşıldı ki *Coelacanth*, yaklaşık 150 cm boyunda, oldukça gelişmiş bir yapıya sahip son derece kompleks bir dip balığıydı. Üstelik canlı, 450 milyon yıllık tarihinde hiçbir değişim izi göstermemişti. Bir başka deyişle, bugün mevcut olan komplekslik 450 milyon yıl önce de aynen vardı.

Tüm bunların bilimsel olarak anlaşılmasının ardından *Coelacanth*, yaşayan fosil örnekleri arasında yerini aldı ve ara form olduğuna dair tüm iddialar geri çekildi. Darwinistler, üzerinde spekülasyon yapmakta oldukları bir fosili daha ellerinden kaybetmişlerdi. Eğer bu canlı günümüz denizlerinde bulunmamış olsaydı, tıpkı *Archaeopteryx*'de olduğu gibi bu fosil üzerindeki Darwinist spekülasyonlar son bulmayacaktı. Canlı, sudan karaya geçişin en büyük temsilcisi gibi tanıtılmaya devam edecek ve **tartışmasız en iyi ara formmuş gibi** üzerinde binlerce spekülasyon yapılacaktı. Bu canlının bir ara form değil, mükemmel bir deniz canlısı olduğuna dair gerçekleri ifade edenler ise Darwinistler tarafından canla başla susturulmaya çalışılacaklardı. Tıpkı şu anda diğer ara form iddialarında olduğu gibi.

Oysa, hiçbir delile dayanmadan insanları aldatmak isteyenler, hiçbir sonuca varamayacaklardır. Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurur:

> **Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (Yunus Suresi, 66)**

9. Darwinizm'e Delil Gösterilmeye Çalışılan Tüm Kafatası Fosilleri Sahtedir

Darwinizm, gerçek bilimsel temellere ve gerçek bilimsel delillere dayanmadığı için, uydurma kanıtlar sunarak taraftar toplamaya çalışır. Bunun için ise Darwinistlerin elinde spekülasyon yapacakları malzemelerin olması yeterlidir. Darwinistler, üzerinde spekülasyon yapabilecekleri soyu tükenmiş canlı fosillerini alır, şekilden şekile sokar ve bunları ideolojilerine bir malzeme olarak kullanırlar. Yıllar boyunca soyu tükenmiş olduğu için denizden karaya hayali geçişin en ünlü örneği olarak tanıtılmaya çalışılan, fakat canlı örneği günümüz denizlerinde bulunan *Coelacanth*, bu sahtekarlığı yansıtan en önemli delildir. Darwinistler aynı taktiği diğer canlılar ve insan için de kullanmaya çalışırlar. Elde ettikleri tüm fosilleri görünümüne göre kategorilendirir ve kendi akıllarına göre istediklerine "ara form" yakıştırması yaparlar. Oysa ara form dedikleri fosillerin tümü, tıpkı *Coelacanth* gibi, mükemmel ve kusursuz canlılara aittir.

Nitekim, ara geçiş formu olarak lanse edilmeye çalışılan tüm fosillerin geçersizliği ispat edilmiş, bunların soyu tükenmiş kompleks canlılara ait olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Konu insanın hayali evrimi konusuna geldiğinde ise, spekülasyon malzemeleri genellikle soyu tükenmiş maymunlar veya geçmişte yaşamış bazı insan kavimleridir. Şimdiye kadar öne sürülmüş tüm ara form iddiaları, bu spekülasyon yöntemine dayanmaktadır. Örneğin Darwinistlerin insanın hayali evrimine örnek olarak sunmaya çalıştıkları sayısız kafatasının, soyu tükenmiş maymun veya insan ırklarına ait olduğu kesin ve bilimsel olarak ispatlanmış ve söz konusu kafatasları bilimsel literatürden çıkarılmıştır:

- 1891 yılında bulunan ve Java Adamı olarak isimlendirilen fosil ile 1923 yılında bulunan ve Pekin Adamı olarak isimlendirilen fosilin 1939 yılında sahte birer ara geçiş formu olduğu anlaşılmıştır.

- 1922 yılında bir ara form olduğu iddiasıyla en büyük delil olarak sunulan ve Nebraska adamı olarak isimlendirilen tek bir diş fosilinin 1927 yılında bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılmıştır.

- 1959 yılında bulunan ve Zinjanthropus olarak isimlendirilen fosilin sıradan bir maymun olduğu anlaşılmış ve fosil 1970 yılında literatürden çıkarılmıştır.

- 1930'lu yıllarda bulunan ve 50 yıl boyunca ara form olarak sergilenen Ramapithecus, 1981 yılında sıradan bir babun cinsi olduğunun anlaşılmasıyla iptal edilmiştir.

- 1974 yılında Afrika'da bulunan Lucy'nin 1999-2000 yıllarındaki çalışmalar sonucunda geçersizliği anlaşılmış ve bu fosil bilimsel literatürden çıkarılmıştır.

- 1924 yılında bulunan ve Taung çocuğu olarak isimlendirilen kafatası fosilinin genç bir gorile ait olduğunun anlaşılmasıyla, bu fosil de 1954 yılında iptal edilmiştir.

- 1984 yılında bulunan ve *Homo Erectus* türüne ait olarak gösterilmeye çalışılan Turkana Çocuğu fosilinin, aslında 12 yaşında bir çocuğa ait olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 m boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Fosil hakkındaki tüm spekülasyonların sahte olduğu anlaşılmıştır.

Reading Üniversitesi jeoloji bölümünden evrimci L. B. Halstead, *Nature* dergisinde yaptığı bir açıklamada, bugüne kadar sözde insanın evrimine delil gibi gösterilmeye çalışılan fosillerin hiçbir şekilde insanın evrimine delil olmadığını ve bu yönde Darwinistlerin elinde hiçbir bulgu bulunmadığını şu sözlerle itiraf etmiştir:

> Bu durum topluma ilk defa olarak şu gerçeği gösterir: İnsanın doğrudan atası olan gerçek bir fosil yoktur. ... Ki bu yaratılışa inananların yıllardır savunduğu şeydir.[36]

Biyolog Lyall Watson, Darwinistlerin elinde insanın sözde evrimini kanıtlayabilecek tek bir fosil delili bile olmadığını şu sözlerle ifade etmektedir:

> Günümüz maymunları örneğin, hiç yoktan var olmuş gibidirler. Dünleri, fosil kayıtları yoktur. Ve dik yürüyen, tüysüz, alet yapabilen ve iri beyinli varlıklar olarak günümüz insanlarının da gerçek kökeni, eğer kendimize karşı dürüst olursak, aynı şekilde gizemli bir meseledir.[37]

Her ne kadar Lyall Watson gerçekleri açıkça ifade etmekten çekinerek insanın kökenini kendince "gizemli bir mesele" olarak nitelese de, insanın kökeni gayet açıktır: Tüm canlılar gibi insanı da Allah yaratmıştır ve tüm somut bilimsel bulgular da bu gerçeği teyit etmektedir. Tüm bunların yanı sıra Darwinistler, ortaya çıkan yeni fosiller karşısında sürekli olarak zamanlama problemi ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Sözde evrim için biçtikleri tarihleri sürekli olarak "geriye çekmekte", fosillerin evrimi reddettiğini gördükçe devamlı iddialarını değiştirmek zorunda kalmaktadırlar. Örneğin yer katmanlarında bulunan 200 milyon yıllık insan ayak izlerinin yanı sıra, Kretase (144 – 65 milyon yıl) dönemine ait katmanlarda bulunmuş olan insan kemikleri, insanın 100 milyonlarca yıllık bir geçmişi olduğunu göstermektedir.[38] Bu tarihler, günümüz insanı için evrimciler tarafından belirlenmiş olan yalnızca 50.000 yıllık zaman dikkate alındığında kuşkusuz oldukça büyük bir farka işaret etmektedir. 2007 yılının Ağustos ayında açıklanan yeni fosiller ise, Darwinistler tarafından *Homo Erectus* ve *Homo Habilis* olarak tanımlanan canlıların yan yana aynı dönemde yaşamış olduklarını

göstermiştir. Zamanlama problemi, insanın hayali evrimi konusunda Darwinistleri açmazda bırakan önemli etmenlerden bir diğeridir.

Bütün bu gerçeklere rağmen Darwinistler, söz konusu sahte fosilleri bilimsel birer delil olarak göstermeye devam eder ve insanın evrimi masalını kendilerince gerçeğe dönüştürmeye çalışırlar. Bilimsel olarak geçersizliği ispatlanmış olmasına rağmen bu fosilleri halen bilimsel kaynaklarda ve okul kitaplarında kullanmaya devam eder ve insanları aldatırlar. Yazar Hank Hanegraaff bu aldatıcı yöntemi şu şekilde izah etmiştir:

> Java adamının Eugene Dubois adındaki Hollandalı tarafından 1891 yılında Java adalarından birinde bulunduğu genel olarak bilinir. Pek bilinmeyen şey ise Java adamının bir kafatası parçası, bir uyluk kemiği, üç diş ve oldukça geniş bir hayal gücünden oluştuğudur. Bundan daha rahatsız edici gerçek ise, uyluk kemiğinin kafatası parçasından 50 feet (15 km) ileride ve bir yıl sonra bulunmuş olmasıdır...
>
> ... Genel olarak Selenka Expedition olarak bilinen ve fosil araştırmalarının yapıldığı süreç, Java Adamı ile ilgili varsayımların doğruluğunu göstermeye azimli olan 19 evrimciyi içeriyordu. Ancak söz konusu evrimcilerin hazırladıkları 342 sayfalık bilimsel bir raporda Java Adamının şüphe götürmeyecek şekilde insanın evriminde hiçbir rol oynamadığı açıkça belirtilmiştir.
>
> Bütün bunlara rağmen, *Times* dergisi şaşırtıcı şekilde Java Adamından utanmazca insanın evrimsel atasıymış gibi bahseden "How Man Began" başlıklı makaleyi yayınlamıştır.[39]

İşte Darwinist yayınlar bu şekilde Darwinist aldatmacanın bir parçası haline gelirler. Önde gelen profesörlerin ve bilim adamların yazdıkları Darwinist kitaplar da, gerçek bilimsel deliller yerine, tamamen aldatmacaya dayanan bu sahte senaryoları tekrar etmektedir. Literatürden çıkarılmış, geçersizliği bilimsel olarak ispatlanmış kafataslarının evrime delilmiş gibi halen gündemde tutuluyor olmasının sebebi de bu aldatmacayı sürdürebilmektir. Evrimci zoolog Robert Martin bu konuyla ilgili olarak *New Scientist* dergisine şunları söylemiştir:

> Son yıllarda çeşitli yazarlar insanın kökeni ile ilgili popüler kitaplar yazdılar. Bunların tümü, gerçekler ve objektiflik yerine fantaziler ve subjektiflik üzerine kuruluydu.[40]

Şu anda, Darwinistlerin sözde insanın evrimine delil olarak gösterebilecekleri tek bir kafatası, tek bir kemik parçası bile bulunmamaktadır. Bu gerçeği ikrar edemeyen Darwinistlerin çürük yöntemi ise, sahte ara form fosilleri sunarak aldatmacaya devam etmektir.

10. "*Australopithecus*lar İnsanın Atasıdır" İddiası Bir Sahtekarlıktır

Darwinistler için insanın evrimi konusu hayati önem taşır. Yıllardır insanlara telkin etmeye çalıştıkları şey, insanın sözde evrimleşmiş bir hayvan olduğu yalanıdır. Bu yalanı ayakta tutabilmek için var güçleriyle çabalar, hiç durmadan en ilgisiz konularda bile insanın sözde hayvan ataları olduğu düşüncesini yerleştirmeye çalışırlar. Bu konuda başvurdukları aldatmacalar ise hayret vericidir. Çoğu zaman hiç ilgisi olmayan fosil bulguları dahi, şekilden şekile sokularak insansı bir varlıkmış gibi gösterilmeye çalışılır. Öyle ki Darwinistler, sonradan bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılan **tek bir diş fosilinden** Nebraska adamını oluşturmuş, bu hayali insansının ailesiyle birlikte sosyal hayatını resmekmekte sakınca görmemişlerdir. Bu şaşırtıcı çabanın en önemli örneklerinden bir tanesi de uzun zamandır sürdürülen *Australopithecus*ların insanların sözde maymunsu atası olduğuna dair iddialardır.

*Australopithecus*lar, soyu tükenmiş maymun türleridir. "Güney maymunu" anlamına gelen bu canlılar, Darwinistler tarafından insanların sözde ilk maymunsu ataları olarak kabul ettirilmeye çalışılır. Soyu tükenmiş olmaları nedeniyle tüm diğer örneklerde olduğu gibi bu maymun türü de, evrimciler tarafından bir spekülasyon malzemesi olarak kullanılmıştır.

Fakat Darwinistlerin *Australopithecus*lar üzerine türettikleri senaryolar, diğer tüm örneklerde olduğu gibi yine bir aldatmacaya dayanmaktadır.

*Australopithecus*ların ilk olarak Afrika'da 4 milyon yıl kadar önce ortaya çıktıkları ve 1 milyon yıl öncesine kadar da varlıklarını sürdürdükleri sanılmaktadır. Burada önemle belirtilmesi gereken gerçek ise, *Australopithecus*ların tümünün, günümüz türdeşlerine benzeyen soyu tükenmiş maymunlar olmalarıdır. Hepsinin beyin hacimleri, günümüz şempanzelerininkiyle aynı veya onlarınkinden daha küçüktür. Dört ayakları üzerinde yürürler. Ellerinde ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar mevcuttur ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısadır (en fazla 130 cm) ve aynı günümüz maymunlarındaki gibi erkek *Australopithecus*, dişisinden çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

*Australopithecus*lar açıkça birer maymun türü olmalarına rağmen Darwinistler tarafından iki ayak üzerinde yürümeyi başaran canlılar olarak tanımlanmaktadırlar. Bu bir aldatmacadır, çünkü *Australopithecus*lar ile ilgili olarak elde bulunan fosillerden bu hayali senaryoyu doğrulayan tek bir örnek bile bulunmamaktadır. Dolayısıyla bu canlılar üzerinde evrim senaryosu, bilimsel hiçbir delile dayanmamaktadır.

Darwinistlere göre *Australopithecus* cinsinin çeşitli türleri bulunsa da, sadece *Australopithecus afarensis* (1974 yılında bulunduğunda dünyaya sözde insanın evriminin ispatı olarak sunulan "Lucy"nin temsil ettiği tür) insanın doğrudan atası kabul edilir. Fakat söz konusu canlının insanın atası sayılamayacağı Darwinistler tarafından da kabul edilmiş durumdadır. Ünlü Fransız Darwinist bilim dergisi Science et Vie, Mayıs 1999 sayısında bu konuyu kapak yapmıştır. *Australopithecus afarensis* türünün en önemli fosil örneği sayılan Lucy'i konu alan dergi, "Adieu Lucy" (Elveda Lucy) başlığını kullanarak *Australopithecus* türü maymunların insan soyunun atası olmadığını ve bu canlıların soy ağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır.[41]

Dünyaca tanınmış evrimci paleoantropolog Richard Leakey de, Lucy'nin evrim delili olarak hiçbir geçerliliğinin olmadığını şu sözlerle belirtmektedir:

> Lucy'nin (*Australopithecus afarensis*) bir pigme şempanze karışımından başka bir şey olmadığı çok ezici ve karşı konulmayacak şekilde muhtemeldir. Maymundan insana geçişe dair varsayılan deliller ikna edici olmaktan aşırı derecede uzaktır.[42]

Bütün bunların yanı sıra, *Australopithecus*lar üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda evrimci Lord Zuckerman da, *Australopithecus*ların sadece sıradan bir maymun türü oldukları ve kesinlikle dik yürümedikleri sonucuna varmıştır.[43]

Bu konudaki araştırmalarıyla ünlü diğer evrimci anatomist Charles E. Oxnard da *Australopithecus*ların iskelet yapılarının günümüz orangutanlarınınkine benzediği açıklamasını yapmıştır.[44]

1994 yılında İngiltere'deki Liverpool Üniversitesi'nden Fred Spoor ve ekibi, *Australopithecus*'un iskeleti ile ilgili kesin bir sonuca varmak için kapsamlı bir araştırma yürütmüştür. İskeletlerde, vücudun yere göre konumunu belirleyen "salyangoz" isimli bir organ üzerinde incelemeler gerçekleştirilmiştir. Spoor'un vardığı sonuç, *Australopithecus*'un insanlarınkine benzer bir yürüyüş şekline sahip olmadığıdır.[45]

2000 yılında B.G Richmond ve D. S. Strait isimli bilim adamlarının gerçekleştirdiği ve *Nature* dergisinde yayınlanan bir araştırmada ise *Australopithecus*ların ön kol kemikleri incelenmiştir. Karşılaştırmalı anatomik incelemeler, bu türün günümüzde yaşayan ve 4 ayak üzerinde yürüyen maymunlarla aynı ön kol anatomisine sahip olduğunu göstermiştir.[46]

Bütün bu deliller *Australopithecus*ların birer maymun türünden başka bir şey olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Nitekim "Lucy" fosilinin kaşifleri evrimci paleoantropolog Donald Johanson ve T. D. White, Science dergisine yaptıkları açıklamada bu konuyla ilgili olarak şunları söylemişlerdir:

Australopithecus fosilleri oldukça detaylı bir şekilde incelendi: yürüyüş biçimleri, kulaklarının yapısı, diş gelişimi örnekleri, uzun ve güçlü ön kollar, kısa arka bacaklar, ayaklarının biçimi, küçük beyinleri, maymuna oldukça benzeyen kafatasları, çeneleri ve yüzleri. Bunların tümü *Australopithecus*'ların maymun olduğunu ve insan ile hiçbir ilişkilerinin bulunmadığını göstermektedir. Lucy'i keşfeden Donald Johanson'un kendisi bile, bir süre sonra, *Australopithecus Africanus* (Lucy)'nin insanlarla hiçbir bağlantısı olmadığı sonucuna varmıştır.[47]

Özetle bilimsel olarak yapılan çalışmalar *Australopithecus*ların insanın hayali atası olduğuna dair iddiaların tümünü yalanlamıştır. *Australopithecus*lar birer maymun türüdür ve insanın atası yakıştırması yalnızca Darwinistlerin hayali ve sahte teorileri için kullanmaya çalıştıkları bir senaryodur.

11. "*Neandertaller* İnsanın Maymunsu Atasıdır" İddiası Bir Sahtekarlıktır

Darwinistler *Australopithecus*lar için kullandıkları aynı yöntemi, bir insan soyu olan Neandertaller için de kullanmışlardır.

Neandertal Adamı 1856 yılında Almanya'nın Düsseldorf kenti yakınlarındaki Neander vadisinde bulunan fosillerle bilim literatürüne girdi. Kafatası ve bedenindeki kemiklerde bulunan kıvrımlar, fosillerin evrimciler tarafından sözde ilkel bir insan türü olarak değerlendirilmesine yol açtı.

1908 yılında bu kez Fransa'nın La Chapelle-aux-Saints bölgesinde Neandertal adamına ait olduğu belirtilen, neredeyse eksiksiz bir iskelet bulundu. Kemikler dönemin ünlü paleontolog ve jeoloğu Marcellin Boule tarafından birleştirildi.

Bu birleştirme sonucunda ortaya çıkan Neandertal adamı eğik bir duruşa, öne çıkık bir kafaya sahipti. Ayrıca bacakları da eklem yerlerinde kilitli kalıyor, tam düz bir duruş sağlayamıyordu.

Bu görünüm sayesinde, Neandertal adamı insanların zihinlerinde ilkel bir canlı olarak yerleşti. Neandertaller, sahte çizimlerde de ilkel maymun adamlar olarak gösterildiler.

Neandertal hakkındaki bu yanlış kanı 100 yıl kadar sürdü. Fakat 1950'li yıllarda La Chapelle iskeleti üzerinde yapılan analizler, iskeletin sahibi olan Neandertal adamında bir tür eklem enfeksiyonu bulunduğunu saptadı. Gerçekte sağlıklı bireyler normal bir insan gibi dik yürüyebiliyordu.

1985 yılında, aynı iskelet, bu kez Erik Trinkhaus isimli antropolog tarafından incelendi. Bu inceleme Neandertallerin dik yürüyebildiğini doğrulamanın yanı sıra, o zamana dek gizli kalmış bir gerçeği de ortaya çıkarıyordu: Marcellin Boule, Neandertal'i kasıtlı olarak eğik göstermişti.[48] 1950'li yıllarda saptanan eklem rahatsızlığı bu canlının dik yürümesine engel değildi. Anlaşılan, bir Darwinist olan Boule, Neandertalin gerçek bir insan gibi dik yürüdüğünü kabullenmek istememişti.

E. Trinkaus ve W. W. Howells *Scientific American* dergisine yaptıkları açıklamada bu konuda şu yorumu yapmışlardı:

> Bugün pek çok bilim adamı Neandertal insanının tamamen dik olarak ayakta durduğu ve bir hastalık olmadığı durumlarda, özelliklerinin günümüz insanından hiçbir farkı olmadığı hakkında fikir birliği içindedirler.[49]

Öte yandan Neandertallerin kafatası hacminin büyüklüğü de evrimcileri bu konuda çelişkili bir duruma soktu. Bunun nedeni ise, Neandertallerin kafatası hacminin 1700 cc civarında olmasıydı. Bu rakam günümüz insanınkinden 200 cc daha büyüktür. *Homo Sapiens*'ten büyük kafatasına sahip olan Neandertallerin evrimsel yönden sözde "ilkel" bir tür olması, teori adına büyük bir tezattır.

Neandertal uzmanı Erik Trinkhaus bu tür ile ilgili gerçeği şu sözlerle itiraf etmiştir:

> Neandertallerin anatomisinde ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi ve konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insandan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur.[50]

Kuşkusuz Neandertaller, bir insan ırkı oldukları için, günümüz ırkları ile aynı özelliklere sahiptiler. Neandertal insanı yetenekli bir alet yapıcısı ve başarılı bir avcıydı. Hatta müzik ve sanatla uğraşıyordu. Tıpkı günümüzdeki toplumlar gibi kültürel ve sosyal bir yapıya sahipti, dini inanışları vardı.[51] Dolayısıyla Neandertallerin oluşturduğu medeniyet, günümüz medeniyetlerinden çok da farklı değildi.

Neandertallerle ilgili Darwinistleri çıkmazda bırakan bir başka konu ise zamanlama problemidir. Bulunan fosiller, Neandertallerle günümüz insanının aynı zamanda yaşadığını, hatta çeşitli durumlarda **daha sonra bile yaşadığını** göstermektedir. California Üniversitesi'nden evrimci biyolog Francisco J. Ayala, bu durumu şu şekilde itiraf etmektedir:

> Neandertallerin anatomik olarak modern insanların atası olduğu düşünülüyordu, ama şimdi modern insanların en azından 100.000 yıl önce ortaya çıktığını biliyoruz, Neandertal fosillerinin ortadan kaybolmasından çok daha önceleri. Orta Doğu'daki mağaralarda anatomik olarak modern olan insanların fosillerinin hem Neandertalleri takip etmesi hem de onlardan önce gelmesi şaşırtıcıdır. Bu mağaralardaki bazı modern insanlar 120.000-100.000 yıl öncesine aittirler, Neandertaller ise 60.000-70.000 yıllıktırlar; modern insanlardan 40.000 yıl sonra gelirler. İki formun başka bölgelerden göç ederek tekrar tekrar birbirlerinin yerine mi geçtikleri yoksa bir arada mı oldukları veya melezlenmenin mi olduğu belirgin değildir.[52]

Dolayısıyla insanın sözde maymunsu atası olarak gösterilmeye çalışılan Neandertaller, soyu tükenmiş bir insan ırkıdır. Günümüzde insanların kendi ırklarına özgü farklı özellikler göstermesi gibi, bu tür de yalnızca farklı ırk özelliklerine sahiptir. Bu özelliklerin evrime bir delil olarak kullanılması büyük bir sahtekarlıktır. Nitekim Neandertal adamı fosili 1978 yılında literatürden çıkarılmıştır. Ancak Neandertaller halen, evrimin en büyük kanıtıymış gibi Darwinist kaynaklarda yer almaya devam etmektedir.

Günümüzde Neandertal adamı ile ilgili spekülasyonların hala bazı evrimci yayınlarda sürdürülmesindeki amaç, Neandertallerle ilgili gerçekleri bilmeyen, bu sahte ara formun bilimsel anlamda iptal edilmiş olduğunun farkında olmayan kişileri etkileyebilmek, onları aldatabilmektir. İşte bu nedenle *Australopithecus*lar ve Neandertallerle ilgili gerçeklerin her fırsatta gündeme getirilmesi ve Darwinist aldatmacaya son verilmesi büyük önem taşımaktadır.

12. Piltdown Adamı Bir Sahtekarlıktır

Ünlü bir doktor ve aynı zamanda da amatör bir paleontolog olan Charles Dawson, 1912 yılında, İngiltere'de Piltdown yakınlarındaki bir çukurda, bir çene kemiği ve bir kafatası parçası bulduğu iddiasıyla ortaya çıktı. Çene kemiği maymun çenesine benzemesine rağmen, dişler ve kafatası insanınkilere benziyordu. Ele geçirilen fosillere "Piltdown Adamı" adı verildi, 500 bin yıllık bir tarih biçildi ve fosil insanın hayali evrimine en önemli delil olarak İngiltere'deki British Museum'da sergilenmeye başladı. 40 yılı aşkın bir süre boyunca hakkında birçok bilimsel makaleler yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı.[53]

Ünlü Amerikalı paleoantropolog H. F. Osborn da 1935'te British Museum'u ziyaretinde, "Doğa sürprizlerle dolu; bu, insanlığın tarih öncesi devirleri hakkında önemli bir buluş" diyordu.[54]

Oysa Piltdown Adamı, **büyük bir sahtekarlık**, bilinçli şekilde yapılmış **büyük bir hileydi.**

1949'da ise British Museum'un paleontoloji bölümünden Kenneth Oakley yeni bir yaş belirleme yöntemi olan "flor testi" metodunu, bazı eski fosiller üzerinde denemek istedi. Bu yöntemle, Piltdown Adamı fosili üzerinde de bir deneme yapıldı. Yapılan testte Piltdown Adamı'nın çene kemiğinin hiç flor içermediği anlaşıldı. Bu, çene kemiğinin toprağın altında **birkaç yıldan fazla kalmadığını** gösteriyordu. Az miktarda flor içeren kafatası ise sadece birkaç bin yıllık olmalıydı.

Flor metoduna dayanılarak yapılan sonraki kronolojik araştırmalar, kafatasının ancak birkaç bin yıllık olduğunu ortaya çıkardı. Çene kemiğindeki dişlerin ise **suni olarak aşındırıldığı**, fosillerin yanında bulunan ilkel araçların da çelik aletlerle yontulmuş **adi birer taklit** olduğu anlaşıldı.[55]

Weiner'in yaptığı detaylı analizlerle bu sahtekarlık 1953 yılında kesin olarak ilan edildi. Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmişti. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmişti. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kayboluyordu. Sahtekarlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark, "Dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış olabilir?" diyerek şaşkınlığını gizleyemiyordu.[56]

Bu şaşırtıcı gerçeği bilim yazarı Hank Hanegraaff şu şekilde dile getirmişti:

> Marvin Lubenov'un açıklamalarına göre: "Alt çenedeki orangutan dişlerinin üzerindeki törpü izleri açıkça görünür şekildeydi. Azı dişleri yanlış şekilde dizilmişti ve iki farklı açıdan törpülenmişti. Köpek dişi de iki farklı açıdan törpülenmişti. Köpek dişi öyle derin şekilde törpülenmişti ki pulpanın kavitesi açığa çıkmış sonra içi doldurulmuştu."[57]

Evrimci biyolog Keith Steward Thomson, Piltdown Adamı ile ilgili bu büyük yalanı, "1912 yılındaki Piltdown Adamı sahtekarlığı, tüm bilimsel sahtekarlıkların en başarılı ve en haincelerinden biridir."[58] şeklinde yorumluyordu.

Bu şaşırtıcı ve Darwinistler adına utanç verici keşfin ardından Piltdown Adamı, 40 yılı aşkın bir süredir sergilenmekte olduğu British Museum'dan alelacele çıkarıldı. Darwinist sahtekarlık o kadar ileri boyutlardaydı ki, 40 yıl boyunca el yapımı bir fosil bütün bilim çevrelerini ve bütün insanlığı aldatmıştı. Kuşkusuz bu, evrim tarihindeki en büyük kara lekelerden biri olarak yerini alacaktı. Evrimci antropoloji profesörü Pat Shipman bu büyük aldatmacanın etkisini şu şekilde tarif ediyordu:

> Keşfi 1912 yılında açıklanan Piltdown fosilleri, bu kalıntıların hileyle yerleştirilmiş, değiştirilmiş bir sahtekarlık olduğunun anlaşılmasına yani 1953 yılına kadar, paleoantropolojinin en büyük beyinlerinin pek çoğunu aldattı.[59]

Gazeteci, yazar ve filozof Malcolm Muggeridge ise Piltdown Adamı fosili gibi sahtekarlıklarla ayakta tutulmaya çalışılan Darwinizm'in tüm insanlığı düşürdüğü durumu şu sözlerle tarif ediyordu:

> Evrim teorisinin, özellikle de onun uygulandığı alanların, gelecekte tarih kitaplarındaki en büyük espri konularından biri olarak yerini alacağına ikna oldum. Gelecek nesiller, oldukça zayıf ve şüpheli hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilebilmesini şaşkınlıkla karşılayacaklardır...[60]

Piltdown sahtekarlığı, kendilerince yaratılış inancını zihinlerden silebilmek, insanın tesadüfen, kendi başına, sorumsuzca meydana geldiği yalanına insanları inandırabilmek için gerçekleştirilmiş, deccali sistem olan ateist masonluğun bir oyunudur. Fakat Allah'ın muhteşem yaratışı ve eşsiz eserleri öylesine açık ve belirgindir ki, günümüz bilimi ile gelinen noktada bunların görülmemesi mümkün değildir. Deccal'in dünya çapındaki bu beyhude çabaları, onu ve takipçilerini küçük düşürmekte, Darwinizm yalanının büyük bir başarısızlık olduğunu açıkça göstermektedir. Yüce Rabbimiz olan Allah, insanı nasıl yarattığını ayetleriyle haber vermiştir ve evrendeki tüm deliller bu üstün yaratılışı açıkça göstermektedir:

> **Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)**

13. Nebraska Adamı Bir Sahtekarlıktır

1922'de, Amerikan Doğa Tarihi Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında, Pliosen dönemine ait bir azı dişi fosili bulduğunu açıkladı. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktaydı. Çok geçmeden konuyla ilgili çok derin bilimsel tartışmalar başladı. Bazıları bu dişin sahibini *Pithecanthropus erectus* olarak yorumluyorlar, bazıları ise bunun insana daha yakın olduğunu söylüyorlardı. Büyük tartışmalar yaratan bu diş fosiline "Nebraska Adamı" adı verildi. "Bilimsel" ismi de hemen peşinden geldi: *Hesperopithecus haroldcooki.*

Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyonları yapıldı. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska adamının ailesinin doğal ortamda resimleri yayınlandı. Bütün bu senaryolar tek bir dişten üretilmişti. Evrimci çevreler bu "hayalet adamı" o derece benimsediler ki, William Bryan isimli bir araştırmacı, tek bir azı dişine dayanılarak bu kadar peşin hükümle karar verilmesine karşı çıkınca, bütün şimşekleri üzerine çekti.

Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulundu. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aitti. Dişin, *Prosthennops* adı verilen Amerikan yaban domuzunun soyu tükenmiş bir cinsine ait olduğu anlaşıldı. William Gregory, bu yanılgıyı duyurduğu Science dergisindeki makalesine şöyle bir başlık atmıştı: "Görüldüğü kadarıyla *Hesperopithecus* ne maymun ne de insan."[61]

Bilim yazarı Hank Hanegraaff konuyla ilgili gelişmeleri şu şekilde anlatmaktadır:

> 1922 yılında Nebraska'da bir diş keşfedildi. Biraz hayal gücü ile bu diş mitolojik bir çene kemiğine, çene kemiği bir kafatasına, kaftası bir iskelete yerleştirildi. Ve iskelete bir yüz, özellikler ve tüyler eklendi. Bu hikaye Londra gazetelerini vurduğunda yalnızca "Nebraska Adamı"nın resmi değil, aynı zamanda "Nebraska Kadını"nın da resmi vardı. Bunların tümü yalnızca tek bir dişten ortaya çıkmıştı. Bir de iskelet bulunmuş olsaydı neler olacağını siz düşünün. Belki de bir yıllık yayınlanırdı.
>
> Bu keşiften bir süre sonra buna benzer bir diş jeolog Harold Cook tarafından bulundu. Bu defa diş gerçek kafatasına yerleştirildi ve kafatası da bir yaban domuzunun iskeletine yerleştirildi. Böylece, "bilimsel" olarak *Hesperopithecus haroldcookii* olarak isimlendirilen Nebraska adamının bir mit olarak maskesi düştü.[62]

Bu olay sonucunda *Hesperopithecus haroldcooki* ve "ailesi"nin tüm çizimleri alelacele literatürden çıkarıldı. Nebraska Adamı, aslında Darwinistlerin tek bir dişi bahane ederek nasıl hayali bir evrim senaryosu meydana getirebileceklerinin önemli bir göstergesidir. Diş fosili, canlının genel anatomisine dair neredeyse hiçbir bilgi vermemesine rağmen, bir yaban domuzu dişinden yola çıkılarak Nebraska Adamının ve ailesinin resimlerinin çizilmesi ve bu sahtekarlığın deşifre edilene kadar bilim olarak lanse edilmeye çalışılması, büyük bir mantık hezimeti, Darwinizm adına büyük bir utançtır. Fakat bu örnek, Darwinist sahtekarlıkların önünü kesmemiş, Darwinist aldatmacalara bilinçli şekilde devam edilmiştir.

14. Sanayi Kelebekleri İddiası Bir Sahtekarlıktır

19. yüzyıl ortalarında İngiltere'de sanayi devriminin başladığı sıralarda, endüstri ağırlıklı bölgelerdeki ağaçların kabukları açık renklidir. Bu nedenle bu ağaçların üzerine konan Biston betularia türündeki kelebeklerin koyu renkli varyantları (melanik kelebekler), burada beslenen kuşlar tarafından kolay fark edilir ve av olurlar. Fakat elli yıl sonra endüstri kirliliğinin sonucunda ağaçların gövdelerini saran bir tür yosun olan likenler ölür ve ağaç gövdeleri kararır. Bu kez açık renkli kelebekler ağaç gövdelerinde daha belirgin olduklarından kuşlar tarafından sık olarak avlanmaya başlarlar. Sonuçta açık renkli kelebekler sayıca azalırken, koyu renkli melanik kelebekler yem olmadıkları için çoğalırlar.

Evrimciler bu durumu, doğal seleksiyon ile evrim iddialarına önemli bir delil olarak büyük bir hararetle sahiplendiler. Ardından da her zamanki sahtekarlık yöntemini kullanarak, açık renkli kelebeklerin zamanla evrim geçirerek koyu renkli kelebeklere dönüştüğü gibi bir göz boyamaya giriştiler. Bu iddia, sözde "iş başındaki evrim" (evolution in action)

tanımıyla bütün dünyaya tanıtıldı. Oysa gerçekler çok daha farklıydı, bu kelebekler hiçbir şekilde evrimsel bir değişime uğramadıkları gibi, ortada bir büyük Darwinist sahtekarlık vardı.

Darwinist bir tıp doktoru ve amatör bir biyolog olan H.B.D. Kettlewell, 1953 yılında bir dizi deney yaparak bu olayı gözlemlemeye karar verdi. İngiltere'nin kırlarında bu kelebeklerin yaşam alanlarında gözlemler ve deneyler yaptı. Kettlewell, deneyleri sonucunda, açık renkli likenlerin bulunduğu ağaçların üzerinde koyu renkli kelebeklerin daha çok avlandığını tespit etti. Ve bunu, Darwinizm adına adeta büyük bir buluşmuş gibi *Scientific American* dergisinde, "Darwin's Missing Evidence" (Darwin'in Kayıp Kanıtı) başlığı altında duyurdu. 1960 yılına gelindiğinde Kettlewell'in hikayesi bütün ders kitaplarında yerini almıştı.

İddianın ortaya atılmasından neredeyse bir yıl sonra, 1985 yılında ise bu konuyla ilgili gariplikler fark edilmeye başlandı. Craig Holdrege isimli genç bir Amerikalı biyoloji öğretmeni, yaptığı araştırma sonucunda Kettlewell'in yakın arkadaşı olan ve onun deneylerine katılan Sir Cyril Clarke'ın notlarında ilginç bir ifadeye rastladı. Şöyle diyordu Clarke:

> Gözlemlediğimiz tek şey, kelebeklerin günü nerede geçirmedikleri oldu. 25 yıl içinde, ağaç gövdelerinde veya bizim kurduğumuz tuzakların yanındaki duvarlarda sadece iki tane Betularia bulabildik.[63]

Holdrege uzun zamandır öğrencilerine ağaç gövdelerine konmuş kelebeklerin fotoğraflarını gösteriyor ve kuşların daha görünür olanları seçip avladığını anlatıyordu. Ama şimdi bu kelebeği 25 yıl boyunca araştırmış birisi, bunları ağaç gövdelerine konmuş halde sadece iki kere gördüğünü söylüyordu. Çok geçmeden bu hikaye hararetli bir bilimsel tartışmaya dönüştü. Sonuçta yapılan bilimsel araştırmalar şu sonucu ortaya çıkarmıştı:

Kettlewell'in deneylerinden daha sonra yapılan birçok araştırma, söz konusu kelebeklerin sadece bir tipinin ağaç gövdesine konduğunu, diğer tüm tiplerin, yatay dalların alt kısımlarını tercih ettiğini ortaya koydu. 1980'li yıllardan itibaren, kelebeklerin ağaç gövdelerine çok çok nadir olarak konduğu herkesçe kabul gördü. Bu konuda 25 yıllık bir çalışma yapan Cyril Clarke ve Rory Howlett, Michael Majerus, Tony Liebert, Paul Brakefield gibi birçok bilim adamı, "Kettlewell'in deneyinde kelebeklerin doğal davranışları dışında davranmaya zorlandıklarını, deney sonuçlarının bu yüzden bilimsel kabul edilemeyeceğini" bildirdiler.

Kettlewell'in deneyini inceleyen araştırmacılar daha da çarpıcı bir sonuçla karşılaştılar: İngiltere'nin kirliliğe uğramamış bölgelerinde açık renkli kelebeklerin daha fazla olması beklenirken, koyuların oranı açık renklilerden dört kat fazlaydı. **Yani Kettlewell'in iddia ettiği ve hemen her evrimci kaynakta tekrarlandığı gibi, kelebek nüfusundaki oranla, ağaç kabukları arasında bir ilişki yoktu.**

Amerikalı lepidopterist (kelebekler üzerinde bilimsel araştırma yapan kişi) Ted Sargent ve diğer araştırmacılar söz konusu güvelerin ağaç kabukları üzerine konmadıkları, ağaçların yüksek dallarının altına gizlendikleri gerçeğine dikkatleri çekti. Yalnızca bu değil, aynı zamanda söz konusu güveler gündüzleri uyuyor, geceleri uçuyorlardı. Yani kuşlar uyurken![64] İşin aslı araştırıldıkça, skandalın boyutları daha da büyüdü: Kettlewell tarafından fotoğrafları çekilen "ağaç kabuğu üzerindeki güve kelebekleri", aslında **ölü kelebeklerdi.** Gerçekte kelebekler ağaç gövdesine değil dalların alt kısmına kondukları için, böyle bir resim elde etme imkanı pek yoktu. Dolayısıyla Kettlewell bu ölü canlıları iğne ve tutkal ile ağaca tutturmuş ve öyle görüntülemişti.[65]

Darwinistlerin yaklaşık bir yüzyıl boyunca gururla bilimsel bir kanıt gibi gösterdikleri kelebeklerin birer sahtekarlıktan ibaret olduğunun öğrenilmesi sonucunda *New York Times* şu yorumu yapıyordu:

> İş başındaki evrimin en ünlü örneği, şimdi artık en büyük rezalet haline gelmiş olmalı.[66]

Chicago Üniversitesi evrim biyoloğu Jerry Coyne bu büyük sahtekarlığı 1998 yılında öğrendiğinde, yıllardır öğrencilerine öğrettiği sanayi kelebekleri hikayesinin bir aldatmaca olmasından dolayı "utanç" duyduğunu yazmış ve şunları söylemişti: "Bu tıpkı 6 yaşımdayken, Noel arifesinde hediyeleri Noel babanın değil de babamın getirdiğini keşfettiğim zamanki hayal kırıklığım gibiydi.[67]

Tüm bu gerçeklerin ortaya çıkmasıyla birlikte, "Darwin'in kayıp kanıtı" olarak gösterilen sanayi devrimi kelebekleri hikayesinin dev bir aldatmacadan ibaret olduğu anlaşılmıştır. On yıllardır dünyanın dört bir yanında yüz milyonlarca insan, ağaç kabuklarına iğnelenmiş birkaç ölü kelebeğin fotoğrafı ve sürekli tekrarlanan köhne bir hikaye ile yanlış bilgilendirilmiştir. Asıl olan gerçek şudur: Darwin'in ihtiyaç duyduğu kanıtlar yoktur ve bunların günün birinde bulunması da imkansızdır. Çünkü **canlılar evrimleşmemişlerdir.**

İlginç olan sanayi devrimi kelebeklerinin halen bazı ders kitaplarında bir evrim kanıtı gibi sunulmaya devam ediliyor oluşudur. Darwinistler bu yolla, bunun bir sahtekarlık olduğunu bilmeyen genç beyinleri aldatmayı amaçlamaktadır. Oysa açıkça ortaya çıkmasına rağmen bir sahtekarlığı, hala kanıt olarak göstermeye çalışmak, Darwinizm'in çaresizliğinin, delilsizliğinin ve ideolojik bir sahtekarlıktan ibaret olduğunun kanıtıdır. Yaratılış gerçeği apaçıktır. Bu açık gerçekten kaçan Darwinistler, yalanın ve hilekarlığın bir çözüm olacağını zannetmektedirler. Oysa Allah, hileyi, batıl ve sahte dini, mutlaka ortadan kaldıracaktır.

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

15. Haeckel'in Embriyo Çizimleri Bir Sahtekarlıktır

Ernst Haeckel 1868'de yazdığı *Natürliche Schöpfungsgeschichte* (Doğal Yaratılış Tarihi) isimli kitabında insan, maymun ve köpek embriyolarını kullanarak bazı karşılaştırmalar yaptığını öne sürdü. Yaptığı çizimler, birbirleri ile neredeyse tamamen aynı canlı embriyolarından oluşuyordu. Haeckel, bu çizimden yola çıkarak söz konusu canlıların ortak bir kökenden geldiklerini savunmuştu.

Ama aslında durum farklıydı. Haeckel, tek bir embriyo çizimi yapmış, sonra da bunu kasıtlı olarak küçük farklılıklara uğratarak insan, maymun, köpek embriyosu diye yan yana getirmişti. Yani açıkça sahtekarlık yapmıştı.

İşte Darwin'in *İnsanın Türeyişi* kitabına kaynak olarak gösterdiği sözde "bilimsel çalışma"(!) buydu. Aslında Darwin bu kitabı yazmadan önce, Haeckel'in çizimlerinin bir çarpıtmadan ibaret olduğunu fark eden kişiler olmuştu. Hatta Haeckel'ın kendisi dahi sahtekarlığının ortaya çıkmasının ardından yaptığı bu büyük bilimsel aldatmacanın itirafını yapıyordu:

> Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş, şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.[68]

Ama Darwinistlere göre, Darwinizm dogmasının ayakta kalabilmesi için, eldeki tek tük sahte kanıtlardan birinin o veya bu şekilde insanlara "evrimin kanıtı" olarak duyurulması gerekiyordu. Kendilerince yapılan sahtekarlık veya onun diğer Darwinistler tarafından fark edilmiş olması önemli değildi; Darwinistlere göre önemli olan sahte de olsa insanlara bir evrim kanıtı sunmuş olmaktı.

İşte bu sebeple sahtekarlığın anlaşılmasına rağmen, Darwin ve onu destekleyen biyologlar Haeckel'in çizimlerini referans olarak kabul etmeye devam ettiler. Bu da Haeckel'e cesaret verdi. Haeckel, ilerleyen yıllarda bir dizi karşılaştırmalı embriyo çizimi daha yaptı. Balık, semender, kaplumbağa, tavuk, tavşan ve insan embriyolarını yan yana gösteren şemalar hazırladı. Bu şemalarda dikkati çeken yön, bu farklı canlıların embriyolarının ilk başta birbirlerine çok benzemeleri, gelişim süreci sırasında yavaş yavaş farklılaşmalarıydı. Özellikle insan embriyosunun balık embriyosuna olan benzerliği çok dikkat çekiciydi. Öyle ki, insan embriyosu çizimlerinde, aynı balıktaki gibi hayali "solungaç"lar bile görülüyordu. Haeckel bu çizimlerin verdiği sözde bilimsellik görüntüsü ile "rekapitülasyon teorisini" ilan etti: "Ontojeni, Filojeniyi Tekrar Eder" (Bireyoluş, Soyoluşun Tekrarıdır). Bu sloganın anlamı şuydu: Haeckel'e göre, her canlı,

yumurtasında veya annesinin rahminde geçirdiği gelişim sırasında, kendi türünün sözde "evrimsel tarihini" baştan yaşıyordu. Bu sahte teoriye göre insan embriyosu anne karnında ilk başta balığa benziyor, ilerleyen haftalarda semender, sürüngen, memeli gibi aşamalardan geçtikten sonra, insana "evrimleşiyor"du.

Oysa bu büyük bir sahtekarlıktı.

1990'larda, İngiliz embriyolog Michael Richardson omurgalı embriyolarını mikroskop altında inceledi ve bunların Haeckel'in çizimlerine hiçbir şekilde benzemediğini tespit etti. Richardson ve ekibi yaptıkları çalışmanın ardından Ağustos 1997'de *Anatomy and Embryology* dergisinde embriyoların gerçek fotoğraflarını yayınladı. Görünüşe göre Haeckel çizimlerde çeşitli kalıp desenler kullanmış ve embriyoların birbirlerine benzemesi için bunların üzerinde çeşitli tahrifatlar yapmıştı. Embriyolara hayali organlar eklemiş, bazılarından organları çıkarmış, büyüklükleri çok farklı olan embriyoları aynı boyda gibi göstermişti. Haeckel'in insan embriyosunda "solungaç" diye gösterdiği yarıkların ise solungaçlarla hiçbir ilgisi yoktu: Bunlar, gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıçlarıydı. Embriyolar gerçekte birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Haeckel yaptığı çizimlerde olabilecek her türlü tahrifatı yapmıştı.

Uzun zaman boyunca sahte bir evrim kanıtı olarak gündemde tutulmaya çalışılan Haeckel'in çizimleri 5 Eylül 1997 tarihli *Science* dergisinde "Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Yeniden Keşfedildi" başlığıyla yayınlandığında, ortada bir sahtekarlık olduğu artık bütün bilim dünyasında kabul görmüştü. Söz konusu yazıda şu bilgiler yer alıyordu:

> Richardson ve ekibinin bildirdiğine göre, Haeckel sadece organlar eklemek ya da çıkarmakla kalmamış, aynı zamanda farklı türleri birbirlerine benzer gösterebilmek için büyüklükleri ile oynamış, bazen embriyoları gerçek boyutlarından on kat farklı göstermiş. Dahası Haeckel farklılıkları gizleyebilmek için, türleri isimlendirmekten kaçınmış ve tek bir türü sanki bütün bir hayvan grubunun temsilcisi gibi göstermiş. Richardson ve ekibinin belirttiğine göre, gerçekte birbirlerine çok benzer olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünümleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunuyor. Richardson "(Haeckel'in çizimleri) biyolojideki en büyük sahtekarlıklardan biri gibi gözüküyor" diyor.[69]

Mart 2000 yılında Harvard Üniversitesi'nden evrimci paleontolog Stephen Jay Gould ise, söz konusu sahtekarlığın çoktan farkında olduğunu söylüyordu. Ama deccaliyetin bir gereği olarak sessiz kalmayı tercih etmişti.[70] Çizimlerin bir sahtekarlık olduğunun kamuoyu tarafından öğrenilmesinin ardından da Gould, bu çizimlerin halen kullanılmasının akademik anlamda cinayet olduğunu belirtiyor ve şunları söylüyordu:

> Bence, modern ders kitaplarının çoğunluğunda olmasa da büyük bir bölümünde, bu çizimlerin hala yer almasına izin veren akılsız bir geri dönüşüm çağından dolayı hem şaşkınlık duymalı, hem de utanmalıyız.[71]

Haeckel'in sahtekarlığı o kadar açıktı ve o kadar büyüktü ki, Haeckel, beş ayrı profesör tarafından konu ile ilgili olarak sahtekarlık yapmakla suçlandı ve Jena'daki üniversite mahkemesi tarafından suçlu bulundu.[72]

İngiltere Doğa Tarihi müzesinden Sir Gavin de Beer ise bu büyük bilimsel utancı şu sözlerle dile getiriyordu:

> Kolay, düzenli ve inandırıcı, eleştirel bir inceleme yapılmadan geniş kitleler tarafından kabul edilmiş olan Haeckel'in 'rekapitülasyon teorisi' gibi çok nadir iddia, bilime bu kadar büyük bir zarar vermiştir.[73]

Haeckel'in bu sahte çizimleri, aslında Darwinistler adına amacına ulaşmıştır. Bu çizimlerin bir bilim sahtekarlığı olduğu açıklanmasına rağmen, pek çok kesim bu sahte çizimleri gerçek zannederek olumsuz yönde etkilenmiş, bilimsel geçersizliğine rağmen okullarda süregelen eğitim insanın canlılara yönelik genel bakış açısını olumsuz yönde değiştirmiştir. Creation Research Society (Yaratılış Araştırma Kurumu) ve Institute of Creation Research (Yaratılış Araştırma Enstitüsü) vakıflarının kurucusu Henry M. Morris bu durumu şu şekilde değerlendirmiştir:

> Darwin'den - ve özellikle de Freud'dan - itibaren, psikologlar insanın sadece evrimleşmiş bir hayvan olduğunu farz etmiş ve davranış problemlerini hayvani bir bazda değerlendirmişlerdir. İnsan problemleri ile ilgilenirken maymunlarla ve diğer hayvanlarla (hatta böceklerle) yapılan deneyler rehber olarak kullanılmıştır.

Çok önceleri bilimsel olarak geçersizliği ispatlanmış olmasına rağmen, rekapitülasyon teorisinin acı meyveleri toplumun birçok alanında gelişmeye başladı…[74]

Bilimsel anlamda bir utanç olarak nitelendirilen, bazı evrimciler tarafından bile bir delil olarak sunulması şaşkınlıkla karşılanan Haeckel'in sahte çizimleri, hayret verici bir şekilde halen çeşitli ders kitaplarında yerini korumaktadır. Bu şaşırtıcı durum, Darwinizm aldatmacasının hangi boyutlara ulaştığını gösterir niteliktedir. California Üniversitesi'nden moleküler biyolog Jonathan Wells bu durumu şu şekilde açıklamaktadır:

> Pek çok ders kitabı Haeckel'in çizimlerinin çok az farklı yeni versiyonlarını kullanmaktadır. Bunun bir örneği, Peter Raven ve George Johnson'un Biology adlı kitabının 1999 baskısıdır...
>
> Diğer bir örnek, Cecie Starr ve Ralph Taggart'ın 1998 baskılı, The Unity and Diversity of Life (Hayatın Birliği ve çeşitliliği) adlı kitabıdır. ... James Gould ve William Keeton'ın Biological Science (Biyoloji Bilimi) adlı kitabının son baskısı ise şu ifadeye yer vermektedir: "Darwin'i evrim fikrine götüren embriyolojik bir gerçek, çoğu omurgalının erken dönem embriyolarının birbirlerine yakından benzemesidir." Burton Guttman'ın 1999 baskılı Biology ders kitabı ise Haeckel'in embriyo çizimlerinin yeniden çizilmiş yeni versiyonunu şu başlıkla vermektedir: "Bir hayvanın embriyolojik gelişimi onun atalarının yapılarına ilişkin ipuçları taşır."[75]

Haeckel'in sahte çizimlerinin halen biyoloji ders kitaplarında, sanki evrime bir delilmiş gibi kullanılması kuşkusuz ki basit bir hata değildir. Sahte olmalarına rağmen bu çizimlere, ders kitaplarında kasıtlı olarak yer verilmektedir. Bunun kuşkusuz en önemli sebebi, söz konusu sahte çizimlerin Darwinizm'in temel noktasına, yani insanın sorumsuz bir hayvan olduğu yalanına önemli bir sahte kanıt oluşturmasıdır. Jonathan Wells, Darwinist bilim adamlarının kasıtlı olarak savunmayı sürdürdükleri bu yalan ile ilgili şu yorumu yapmıştır:

> Haeckel'in embriyoları, Darwin teoremi için öylesine güçlü bir "kanıt" sunuyordu ki, o embriyoların bir versiyonu neredeyse evrimle ilgili her ders kitabında bulunabilir. Buna rağmen biyologlar, Haeckel'in çizimlerini uydurduğunu bir asırdan fazla bir süredir bilmektedirler; omurgalıların embriyoları onun gösterdiği gibi benzer görünmezler asla. Dahası, Haeckel'in "ilk" diye adlandırdığı evre, aslında gelişimin ortasıdır; onun abarttığı benzerliklerden daha önceki gelişim evrelerinde çarpıcı farklılıklar görülür. Şunu biyoloji ders kitaplarını okuyarak öğrenemezsiniz: Darwin'in "en güçlü birinci sınıf kanıtı", kanıtın bir teoreme uyması için nasıl çarpıtılabileceğinin klasik bir örneğidir.[76]

Deccal'in planladığı bir yalanın çarpık bir teoriye sahte delil olarak sunulması ve etkili olması Darwinistlere kendilerince kısa süreli bir sevinç getirse de, aslında bu Darwinistler adına bir hüsranın habercisidir. Haeckel'in çizimleriyle insanlar, kıdemli bir bilim adamının Darwinizm uğruna nasıl büyük sahtekarlıklar yapabileceğini görmüşlerdir. Bu örnekle Darwinizm'in sürekli olarak "yalana" ihtiyaç duyduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Evrimci bilim adamlarının sahtekarlığa nasıl göz yumabildikleri açıkça görülmüştür. Haeckel'in sahtekarlığı, yaratılış karşısında evrim teorisinin, deccaliyet sisteminin yok olmuş olduğunun başka bir önemli kanıtıdır. 20. yüzyılda, bu sahtekarlığın keşfi sessizlikle karşılanmış olabilir. Ama 21. yüzyıl bu ve bunun gibi sahtekarlıkların açıkça ortaya konduğu ve gerçek bilimsel delillerin sergilendiği yüzyıldır. Sahtekarlıklar açığa çıkarıldıkça ve gerçek bilimsel deliller geldikçe, Darwinizm'in çöküşü de kuşkusuz daha belirgin bir hale gelmektedir.

16. Atın Evrimi Serisi Bir Sahtekarlıktır

1879 yılında dönemin tanınmış evrimcileri arasından iki isim, hayali atın evrimi senaryosuna kanıt olarak gösterilmeye çalışan canlılarla ilgili çalışmaları daha da ileri götürerek Darwinistlerin uzun yıllar gündemde tutacakları at serisini oluşturdular. Amerikalı fosil araştırmacısı Othniel Charles Marsh ile Thomas Huxley (Darwin'in bulldog'u olarak da tanınır), bazı toynaklı fosilleri, arka ve ön ayaklarındaki tırnak sayılarına ve diş yapılarına göre dizerek bir şema oluşturdu. Daha önce Sir Richard Owen tarafından 1841 yılında *Hyracotherium* ismini verdiği küçük bir memeli fosili, sözde evrim çağrıştıracak şekilde yeniden isimlendirilmiş ve 'Şafak Atı' anlamına gelen *Eohippus* adını almıştı. İddialarını şemalarıyla birlikte, *American Journal of Science* isimli dergide yayınlayan ikili, bir yüzyıl boyunca müze ve ders kitaplarında *Eohippus*'tan günümüz atlarına doğru sıralanan -sözde evrimin kanıtı olarak gösterilecek- serinin temellerini atmışlardı. Bu hayali serinin aşamaları olarak gösterilen önemli kategoriler *Eohippus, Orohippus, Miohippus, Hipparion* ve nihayet günümüz atı *Equus*'tu.

Bu hayali seri, sonraki yüzyıl boyunca atın sözde evrimine en büyük kanıt olarak gösterildi. Tırnak sayısındaki düşüş, ebatta ise küçükten büyüğe doğru giden düzenli artış evrimcileri ikna etmeye yetmişti.

Kısa bir süre içinde at serisi kendi içinde çelişkiler sergilemeye başladı. Yapılan kazılarda rastlanan ve sahte at serisine dahil edilmeye çalışılan yeni fosiller sorun oldu. Çünkü fosillerin yeri, yaşı, tırnak sayısı gibi özellikler birbirleriyle çelişkili bir durum oluşturarak seriyi bozmaya başlıyordu. At serisi bu yeni bulgular karşısında tutarsız ve anlamsız bir fosil yığınına dönüştü.

Zamanla pek çok Darwinist atın evrimi senaryosunun gerçek kanıtlara dayanmadığını kabul etmek zorunda kaldı. Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ve kademeli evrim teorisinin sorunlarının ele alındığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger, atın evrimi senaryosunun fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını ve atın kademeli evrimleşmesi gibi bir sürecin hiç yaşanmadığını şöyle anlatmıştı:

> Yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış dört tırnaklı, tilki büyüklüğündeki canlılardan bugünün daha büyük tek tırnaklı atına bir dizi kademeli değişim olduğunu öne süren ünlü atın evrimi örneğinin geçersiz olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Kademeli değişim yerine, her türün fosilleri bütünüyle farklı olarak ortaya çıkmakta, değişmeden kalmakta, sonra da soyu tükenmektedir. Ara formlar bilinmemektedir.[77]

Atın hayali evrimi ve söz konusu sahte atın evrimi şemasındaki bir başka tutarsızlık da zamanlama problemidir. Doktor Nicholas Comninellis bu konuyla ilgili şu açıklamayı yapar:

> Atın evrimi önerisindeki bir diğer engel de zamanlamanın tutarsızlığıdır. Evrim teorisi, bir türün, o şekilde yaşama daha iyi adapte olduğu için, bir başka türe evrimleşmeye eğilimli olması anlayışına dayanır. Bu baştaki türün yok olmasına yol açar. Atlardaki vakada, 3 toynaklı türün, tek toynaklı tür kadar sıhhatli olmaması gerekirdi. Evrim, türler arasındaki geçişin gerçekleşmesi için milyonlarca yıl gerektirir ki, ilk türün ortadan kaybolması için fazlaca vakit vardır.
>
> Fakat bugün biliyoruz ki, hem tek toynaklı, hem de üç toynaklı türler Kuzey Amerika'da beraber yaşamışlardı. **At çeşitlerinin aynı anda var olduğu gerçeği, evrim teorisinin açıklamasıyla bütünüyle tutarsızdır. Buna ek olarak *Hyracotherium, Miohippus* ile *Equus* arasındaki kayıp halkalar asla bulunamamıştır.** Evrime destek olması bir yana dursun, atın tarihi daha çok özel yaratılışla uyumludur - günümüzdeki eksiksiz canlılar aynı anda yaratılmışlardır.[78]

Atın evrimi senaryosunun geçersizliğinin açıkça ortaya çıkmış olmasına ve bu durumun Darwinistler tarafından da kabul görmüş olmasına rağmen, bu hayali seri diğer Darwinist sahtekarlıklar gibi hala bazı Darwinist yayın ve ders kitaplarında kullanılmaktadır. Bu seri adeta gerçek gibi sunulmakta, hatta dünyaca ünlü paleontologların ve bilim adamlarının idaresinde bulunan doğa tarihi müzelerinde açıkça sergilenmektedir. Dünyanın en ünlü müzelerinden biri

olan Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nin müdürü evrimci paleontolog Dr. Niles Eldredge, bizzat kendi müzesinde sergilenmekte olan at serileriyle ilgili evrimci iddiaların sadece hayalgücüne dayandığını yaklaşık 20 yıl önce kabul etmişti. Eldredge, bu spekülatif serinin, ders kitaplarına girecek şekilde bilimsel bir gerçek olarak gösterilmesini de eleştirmiştir:

> İtiraf ediyorum ki ders kitaplarına rahatsız edici miktarda fazla şey sanki gerçekmiş gibi girdi. Mesela bunun en ünlü örneği, 50 yıl önce hazırlanmış olan ve hala alt katta sergilenmekte olan atın evrimi sergisidir. Bu, sayısız ders kitabında tartışmasız gerçek gibi gösterilmiştir. Ben şimdi bunu esef verici buluyorum çünkü, bu tür hikayeleri ortaya atan insanların, bunların [fosillerin] bir bölümünün spekülatif doğasından, bizzat kendilerinin haberdar olduğunu düşünüyorum.[79]

Darwinist Eldredge'in tespiti son derece doğrudur. Kasıtlı çarpıtmalar deccaliyetin özünde olduğu için, bu sisteme sahip çıkanlar da aldatmacaya başvurmaktadırlar. Yukarıda sayılan tüm örnekler, Darwinizm aldatmacasının fazlasıyla deşifre olmuş, sahteliği Darwinist bilim adamları tarafından dahi mecburen kabul edilmiş belli başlı örneklerdir. Bu örnekler deccaliyet sisteminin iç yüzünü göstermek için yeterlidir. Fakat asıl olarak şunu hatırlamakta fayda vardır: Evrim teorisi, yani Darwinizm ideolojisi, Allah'ı inkar amaçlı bir yalan üzerine kuruludur. Dolayısıyla Darwinizm'in getirdiği her iddia, her öneri, her delil yalandır. Şimdiye kadar duymuş olduğunuz bütün "evrime delil bulundu" ifadelerinin, "canlılar evrimleşti" açıklamalarının, "insanın şempanzeyle ortak ataları" sözlerinin tamamı yalandır. Darwinistler bir yalanı savunurlar. Bunun nedeni deccaliyet sistemine olan mantıksız itaat ve bağlılıkları, sırf Allah inancı ile mücadele halinde olabilmek için batıl Darwinizm dinine yönelik körükörüne sadakatleridir.

Oysa batıl bir inancın, büyük bir yanılgının içindedirler. Her şeyin Sahibi ve Yaratıcısı olan Yüce Allah ayetlerinde şöyle buyurur:

> **Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 85)**
>
> **Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (Yunus Suresi, 66)**

SAHTE BİR DİN: DARWİNİZM

Darwinizm'in tarihini incelediğimizde karşımıza çıkan çok açık gerçekler vardır:

- Darwinizm bilimsel olarak ispat edilmemiş, tam tersine bilimsel delillerle yalanlanmıştır.
- İşte bu nedenle Darwinizm sahtekarlıkla ayakta tutulmaya çalışılmıştır.
- Darwinist sahtekarlıklar Darwinist bilim adamları tarafından görmezden gelinmiştir.
- Sahte fosiller, sahte oldukları deşifre edildikten sonra bile yıllarca müzelerde evrim delili olarak sergilenmiştir.
- Darwinist bilim adamları, sahtekarlıkların gerçek yüzünü bilmelerine rağmen, öğrencilerine tüm bunları evrimi ispat eden bilimsel delil gibi okutmuşlardır.
- Darwinizm'i yalanlayan, yaratılışı ispat eden bilimsel gerçekler Darwinist bilim adamları tarafından gizlenmeye çalışılmıştır. Fosillerin saklanması bunun en büyük delilidir.
- Darwinizm kitlelere insanın yalnızca bir hayvan olduğu mesajını vermeye çalışmış, bunun için sahte embriyo çizimleri yapmakta sakınca görmemiştir.

- Darwinizm, canlıları üstün bir Yaratıcı'nın yarattığı gerçeğini reddedebilmek için tesadüflerin sözde mucizeler meydana getirdiğine insanları inandırmaya çalışmıştır. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Peki sahtekarlığa kadar giden bu şaşırtıcı gayretin sebebi nedir? Acaba Darwinistler bilimsel gerçeklerin sunduğu doğruları kabul etmek ve Darwinizm'den vazgeçmek yerine neden böyle zor bir yola girmişlerdir? Bilimsel olarak evrim teorisinin delillendirilemediği açık bir gerçek olmasına rağmen, acaba neden bu teoriye doğrulanmış izlenimi vermeye çalışmakta ve neden propaganda, sahtekarlık ve aldatmacalara bu kadar zaman ve emek harcamaktadırlar? Darwinist bilim adamları küçük duruma düşeceklerini, sahtekar bilineceklerini bile bile acaba neden ısrarla evrim uğruna yalanlar üretmiş ve bunları okullarda okutmuşlardır?

Tüm bunların tek bir cevabı vardır: Darwinizm bilim değildir. Darwinizm sapkın bir dindir. Boş ve batıl bir inanç sistemidir. Sahtekarlık üzerine kurulu bir ideolojidir. Darwinistlerin, tüm bu gayretinin sebebi de bu sapkın dine olan körü körüne bağlılıkları ve batıl inançlarını var güçleriyle ayakta tutma arzusudur. Darwinistlere göre bunun için gereken her şey yapılmalıdır. Eğer bu batıl din terk edilirse, Darwinistler, tüm varlıkları Allah'ın yarattığı gerçeğini kabul edecekler ve sahte dinlerini terk etmiş olacaklardır. Bu durum, çarpık Darwinist beyinler için asla kabul edilemezdir. Oysa Allah'ın varlığına ve birliğine iman ve Allah sevgisi insanlar için büyük bir sevinç vesilesidir. Allah'a iman kişinin aklını ve kavrama gücünü kat kat arttıran, ruhunu müthiş derinleştiren büyük bir nimettir. Darwinistlerin kendi düşük akıllarınca Allah'ın apaçık olan varlığını inkar etmek için başvurdukları yöntemler ise onları yalnızca zavallılığa, amaçsızlığa, sahtekarlığa ve mantıksızlığa sürüklemektedir.

İşte 150 yıldır Darwinizm adına süregelen yalanların, sahte fosillerin, sahte çizimlerin, yapıştırma kelebek fotoğraflarının, sahte embriyo şemalarının, bilimsel değeri olmayan sahte rekonstrüksiyonların, 70 yıl boyunca gizlenen Kambriyen canlılarının, 40 yıl boyunca sergilenen sahte kafataslarının, bazı okul kitaplarında yerini hala koruyan sahtekarlıkların kökeni budur. Batıl evrim dininin bağlıları, bu sahte dini yaşatmak için bilimi değil sahtekarlığı kullanmayı tercih ederler. Darwinist bilim adamları arasında, sessiz ama büyük bir ittifakla bu sahtekarlık sürdürülmektedir. Fransız biyolog Darwinist Pierre Paul Grasse, bu gerçeği şu şekilde itiraf etmektedir:

> Bu aldatmaca bazen bilinçsiz olarak gerçekleşir, ama her zaman değil. Çünkü bazı insanlar, mezhepçiliklerinden dolayı, kasıtlı olarak gerçekleri görmezden gelirler ve kendi inançlarının yetersizliği ve yanlışlığı bilgisini reddederler.[80]

Darwinist Pierre Paul Grasse'nin bu itirafı Darwinist çevreler arasında olup biten bir gizli anlaşmayı ifade eder niteliktedir. Deccal sistemine göre Darwinizm hiçbir şekilde reddedilemeyeceği için, sahtekarlıklara, aldatmacalara ve yalana göz yumulmalıdır.

Darwinistler, kimi zaman Darwinizm'i din olarak benimsedikleri gerçeğini de itiraf ederler. Buna verilebilecek birkaç örnek şöyledir (Allah'ı tenzih ederiz):

> **"Bir kişi, ancak o görüş ateizmden ayırt edilemezse, evrimle uyuşan bir dini görüşe sahip olabilir."**[81] Evrim biyoloğu ve genetikçi ateist Will Provine.

> **"Evrim ... ateistlerin kendi varlıklarını korumalarına yardımcı olur ve onların yaratıcısız bir evrim 'dini' ile uyum içindedir."**[82] Evrim biyoloğu ateist Richard Dawkins.

> **"Aslında evrim bir bakıma bilimsel din haline geldi. Neredeyse bütün bilim adamları bunu kabul ediyorlar ve bunların pek çoğu kendi gözlemlerini buna uydurma 'eğilimi' içinde olmaya hazırlar."**[83] Manchester Üniversitesi Fizik profesörü Darwinist H. S. Lipson.

> **"Benim 40 yıldan fazla bir zamandır devam eden evrimi deney ile gösterme girişimlerim tam anlamıyla başarısızlıkla sonuçlandı... Evrim fikri yalnızca inanca dayanmaktadır!"**[84] Tüm kariyerini canlılar arasında sözde yapay olarak evrimleşme gerçekleştirebilmek için harcayan Lund Üniversitesi'nden tanınmış bilim adamı Heribert Nilsson.

"Doğal seleksiyon kanunları, iddia ediyorum ki, bilim değildir. Bu bir ideolojidir, üstelik kötü bir ideolojidir ve bizim yaşamın tarihini açıklıkla anlayabilme yeteneğimizin önüne geçer. Tıpkı birbirimize tolerans ile bakma yeteneğimizin önüne geçtiği gibi."[85] İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü'nden yer bilimleri uzmanı Darwinist Kenneth Hsü.

"Beni bunun şahidi, bu konunun avukatı gibi görseler ve bana şunu sorsalar 'Dr. Dawkins, evrime olan inancınız, evrim üzerine çalışmalarınız sizi ateizme mi döndürdü?' diye. Buna 'evet' demek zorunda kalırım. ... Benim gibi insanlar evrim lobisi için kötü haber gibidirler. Oysa ben bu konuda, bu alanda konuşan kişilerin hepsinden çok daha açık sözlüyüm."[86] Richard Dawkins.

Dünyaca tanınmış Darwinistlerin bu itirafları, kuşkusuz önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Darwinistler, savundukları ideolojinin bir yalan olduğunu bile bile, ortak, sessiz bir dil kullanarak, bu sahtekarlığı hep beraber devam ettirmektedirler. Zaman zaman yaptıkları itiraf niteliğindeki açıklamalar da, batıl Darwinizm dinine bağlılıkları açısından bir şey değiştirmemekte, bu sistem, 150 yıldır olduğu gibi aynı şekilde devam etmektedir. Kasıtlı yapılmış sahtekarlıkların arkası kesilmemekte, batıl Darwinizm dinini canlı tutmayı amaçlayan bu yalanlar sona ermemektedir.

1998 yılında ölen ve tüm yaşantısını bu sahte teorinin tarafgirliğini yaparak geçirmiş olan İngiltere Doğa Tarih Müzesinin kıdemli paleontoloğu Colin Patterson'un aşağıdaki itirafı, Darwinistlerin içinde bulunduğu aldatmacayı görebilmek açısından düşündürücüdür.

> 0n yıldan fazla bir zamandır, evrim üzerine çalışma yaptığımı düşündüm... (Ama) Bununla ilgili tek bir şey bile bilmiyordum... Son birkaç hafta boyunca çeşitli insanlara ve çeşitli gruplara basit bir soru yöneltmeyi denedim. Soru şuydu: 'Evrim hakkında doğru olan bildiğiniz bir şey, herhangi bir şey söyleyebilirmisiniz?' Bu soruyu Field Doğa Tarih Müzesi'nin jeoloji personeline de sordum ve aldığım tek cevap derin bir sessizlikti. Aynı soruyu, evrimin en prestijli kesimi olan Chicago Üniversitesi Evolutionary Morphology Seminar'ın (Evrimsel Morfoloji Semineri) üyelerine de sordum ve aldığım cevap yine uzun bir sessizlikti. Sonunda aralarından biri şu cevabı verdi: "Evet ben bir şey biliyorum - bunun liselerde okutulmaması gerekiyor."[87]

Colin Patterson'un bu itirafı, Darwinistlerin açıkça bildikleri bir gerçeği yaşamları boyunca saklamakta ve bir yalanın peşinden gitmekte hiçbir sakınca görmediklerini açıkça ortaya koymaktadır. Evrim teorisinin bir yalan olduğu aslında tüm bilim çevreleri tarafından bilinmektedir. Evrimin, beyinleri yıkamak amacıyla okullarda okutulmaya devam ettiğinin, evrim hakkında çıkan tüm haberlerin aldatmaca olduğunun, yapılan konferansların, çıkan kitapların, evrim yanlısı sayısız derginin aslında propaganda amacını taşıdığının hepsi farkındadır. Darwinistlerin her biri, doğa tarihi müzelerinde sergilenen fosillerin evrime hiçbir delil sunmadığını bilmektedirler. "Evrime yeni bir delil bulundu" haberlerinin uydurma, dergilerde ve gazetelerde çıkan evrim çizimlerinin ise sahte olduğunun farkındadırlar. Ama tüm bunlardan habersizmiş gibi davranırlar. Birbirlerine bu sahtekarlıkları anlatırken akademik konuşmalar yapıyor görünümü vermeye çalışırlar. Ama aslında hepsi, uydurma ve sahte bir ideolojinin destekçiliğini yaptıklarını bilmektedirler.

Bütün bunların sebebi, evrimin bir inanç sistemi, sapkın bir din olmasıdır. Evrimin bilimsellikle ilgisi yoktur. Darwinizm, deccalin savaşının bir gereği olarak savunulmaktadır. Darwinizm'i savunan tüm bilim adamları, aslında farkında olmaksızın deccalin idaresindedirler.

Florida State Üniversitesi'nden felsefe profesörü Darwinist Michael Ruse, batıl Darwinizm dinini şöyle tanımlar:

> Evrim, savunucuları tarafından bir bilim olmaktan çok daha ötesi olarak desteklendi. Evrim bir ideoloji, seküler bir din olarak ilan edildi - anlam ve ahlak olarak Hıristiyanlığa alternatif olan mükellef bir din olarak... Evrim bir dindir. Bu başlangıçtaki evrimde de bu şekildedir ve bugünkü evrimde de hala bu şekildedir.[88]

Amerikalı astronom, fizikçi ve kozmolog Robert Jastrow ise, Darwinistlerin körükörüne Darwinizm'e bağlı olmaları hakkında şunları söylemektedir:

> Belki de yeryüzündeki yaşamın ortaya çıkışı bir mucizedir. Bilim adamları bu görüşü kabul etme isteğindedirler, ama seçenekleri kısıtlıdır. Ya yaşam, bilimsel anlayışın dışında bir varlığın isteği ile yeryüzünde yaratılmıştır ya da bizim gezegenimiz üzerindeki cansız maddelerde meydana gelen kimyasal reaksiyonlar yoluyla kendi kendine meydana gelmiştir.
>
> Birinci düşünce hayatın kökeni konusunu bilimsel araştırmaların ötesine yöneltir. Bu, bilim kanunlarından münezzeh olan Yüce Varlık'ın gücüne olan inancın ifadesidir. İkinci teori de bir inanç hareketidir. Bu inanç hareketi ise yaşamın kökeninin bilimsel görüşünün doğru olduğu üzerine kuruludur. Fakat bu inancı destekleyecek hiçbir somut delil olmadan. [89]

Robert Jastrow'un bu satırlarda dile getirdiği gibi Darwinizm bir inanç olarak kabul görmektedir, ama bu batıl bir inançtır ve bilimsel hiçbir bulguyla desteklenmemektedir. Darwinizm'i; bilimsel görüşün ortaya koyduğu tek seçenek, yaratılış gerçeğini ise bilimin ötesinde bir inanış olarak görmek ise materyalist düşünce yapısının bir yanılgısı ve yalanıdır. Bilimin gösterdiği gerçek yaratılıştır. Canlılığın üstün ve kudret sahibi bir Aklın, yani Yüce Allah'ın eseri olduğu bilimsel bulgularla bir kez daha teyit edilmiştir. Darwinizm'in iddiaları ise bilimin tüm dalları tarafından yalanlanmıştır. Dolayısıyla bilime inanan bir kimsenin Darwinizm'i savunması gerektiği düşüncesi gerçeklerle bağdaşmayan ciddi bir yanılgıdır.

Darwinizm'in bir bilim değil, batıl bir din olduğunun bilinmesi ve anlaşılması kuşkusuz çok önemlidir. Böylece, öncelikle Darwinizm'in dünyayı aldatmasının ideolojik bir sebebi olduğu anlaşılır. Teorinin ortaya atılışından bu yana Darwinizm adına yapılmış her çalışma, bu yönde atılmış her adım, aldatılan her insan, Darwinizm ideolojisinin bir parçası olmuştur. Darwinizm'in ders kitaplarında yer alması, tüm dünyaya yayılması, neredeyse tüm bilimsel dergilerin, gazetelerin ve televizyon programlarının tek konusu olması herhangi bir olay değildir. Bu durum aslında son derece tehlikelidir. İnsanlar, bu batıl dinin etkisiyle birbirlerini adeta hayvan gibi görmekte, güçlünün zayıfı ezmesini kendilerince makul karşılamakta, insanı Allah'a karşı hiçbir sorumluluğu olmayan, tesadüfen oluşmuş bir varlık olarak algılamaya başlamaktadırlar. Batıl Darwinizm dininin etkisiyle ortaya çıkan savaşlar, işgaller, çatışmalar; komünizm, kapitalizm, faşizm gibi çarpık ideolojiler; dünyanın pek çok ülkesinde halen devam eden anarşi ve terör bu tehlikenin boyutlarını açıkça göstermektedir.

Unutmamak gerekir ki, Darwinizm'in sürekli telkin edilmesi ve tüm dünyada etkin kılınmaya çalışılması, Allah inancına karşı yürütülen bir mücadeledir. Bu sapkın ideoloji insanı Allah'a karşı tüm sorumluluklardan uzaklaştırmak ve ahireti unutturmak amacını taşımaktadır. Kendince Allah'a karşı sorumsuz olduğunu zanneden ve ahirete inanmayan bir insanın da kuşkusuz ki başkalarına zulmetmesi, diğerlerini acımasızca ezmesi, güçlü olmak için her türlü kötülüğü kendi aklınca meşru sayması, bencil olması, çatışmayı ilerlemenin yolu olarak gördüğü için savaşları teşvik etmesi, kitleleri yok etmesi, farklı etnik kökenlere karşı soykırım uygulaması şaşırtıcı değildir. Bugün henüz lise çağındaki gençler bile, ellerine silah alarak yaptıkları okul baskınlarında, onlarca kişiyi kurşuna dizerken, Darwinist mantığın zihinlerini nasıl zehirlediğini açıklamakta sakınca görmemektedirler. Karşılarındakini "elenmesi" gereken bir hayvan olarak gördüklerini saklamamaktadırlar. Batıl Darwinizm dini, işte böyle dehşetli ve tahrip edici bir inançtır.

Dolayısıyla batıl Darwinizm dinini ve Darwinizm'in dünyayı aldatışını incelerken, bu gerçekleri unutmamak gerekmektedir. Darwinistlerin dünyayı aldatırken kullandıkları sinsi yöntemlerin bilimsellikle, kanıtlanması gereken herhangi bir bilimsel teori ile ilgisi olmadığını dikkate almak gerekmektedir. Batıl Darwinizm dininin, nüfus planlaması için açlık, hastalık ve savaşların gerekliliğini savunan Malthus'un fikirlerinden etkilenerek şekil aldığını, tüm hasta ve sakatların öldürülmesini öngören öjeni fikrinin temeli olduğunu, kitleleri ölüme sürükleyen faşist ve komünist diktatörlerin temel dayanağını oluşturduğunu, I. ve II. Dünya Savaşları'nda on milyonlarca insanın hayatını kaybetmesine neden olduğunu ve şu anda tüm dünyada ve özellikle ülkemizde süregelen terör belasının beslendiği tek kaynak olduğunu unutmamak gerekmektedir. Bugün dünyada var olan tüm kargaşaların, din ahlakına karşı yürütülen eylemlerin, komünist ve faşist akımların, saldırı, katliam ve terör olaylarının da çıkış noktasının aynı mantık olduğu sürekli akılda tutulmalıdır.

Darwinizm, bilimsellik adıyla ortaya çıkmış masum bir teori değil; kitleleri dejenerasyona, dinsizliğe, sorumsuzluğa, savaşlara, öfke ve şiddete sürükleyen çağımızın en büyük belalarından biridir.

Batıl Darwinizm dininin savunucuları her ne kadar sahtekarlık üzerine bir yayılma politikası izlerlerse izlesinler, Allah'ın üstün kudretine karşı mücadele içinde olan herkes, mutlaka deşifre olacak ve yenilgiye uğrayacaktır. Şu anda da Darwinistler, Darwinizm'in bu tarihi yıkılışına tanıklık etmekte ve bu durumu esefle seyretmektedirler. Darwinistler, tüm gücün Allah'a ait olduğunu, tüm tuzaklarının mutlaka bozulup yok olacağını tam olarak kavrayamamış olabilirler, ancak Hakka karşı kurulmuş her batıl tuzak, mutlaka yerle bir olmaya mahkumdur. Yüce Rabbimiz ayetinde bu gerçeği şöyle bildirir:

> **Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)**

3. BÖLÜM

DARWİNİSTLERİN DÜNYAYI ALDATMA YÖNTEMLERİ

Darwinist aldatmaca yönteminin en açık tanımını, kendisi de bir Darwinist olan ve yaptığı katliamları Darwinizm'den ilham alarak gerçekleştiren 20. yüzyılın en zalim diktatörü Adolf Hitler'in propaganda bakanı Joseph Goebbels'in şu sözlerinden anlayabiliriz:

> Eğer bir yalanı yeterince uzun, yeterince gürültülü ve yeterince sık söylerseniz insanlar inanır. İnsanları bir yalana inandırmanın sırrı, yalanı sürekli tekrar etmektir. Sadece tekrar, tekrar ve tekrar söyleyin.[90]

İşte Darwinizm'in insanları aldatırken kullandığı yöntem budur. Darwinizm yalanı, o kadar yüksek sesle, o kadar çok, o kadar dogmatik bir inançla söylenmiştir ki, dünyada pek çok kişi araştırıp soruşturmadan evrim teorisini doğru sanmıştır. Üstelik bu konuda kitlelerin aldatılması çok açık, çok aleni yöntemlerle yapılmasına rağmen, hiç kimse bu yalanı savunan bilim adamlarından, bu yalanın bilim dergilerine girmesinden, müfredata alınıp okullarda okutulmasından şüphe duymamıştır. Bu bilim adamları, "proteinler tesadüfen çamurlu suda oluştu" yalanını ortaya atmış ve bunu yüksek sesle, taraftarlarıyla birlikte, bilimsel kelimeler kullanarak tekrar tekrar adeta bilimsel bir gerçekmiş gibi anlatmışlardır. Tek bir proteinin tesadüfen oluşması ihtimalinin sıfır olduğundan habersiz olan insanlara bu masalı ısrarla tekrar etmiş ve adeta bir büyü etkisi oluşturarak onları aldatmışlardır. "Sayısız ara fosil var" yalanını savunan Darwinist bilim adamları, fosil kayıtlarından haberi bile olmayan insanlara öyle bir telkin vermiştir ki, insanlar yıllarca sayısız fosille evrimin desteklendiğini zannetmişlerdir. Dahası insanlar, bu garip telkinin etkisi altına girerek maymundan geldikleri yalanına inanmış, okullarda bunu okumuş, atalarının tuhaf görünümlü, tüylü, maymun benzeri canlılar olduğunu sanmışlardır. Bunun en temel nedenlerinden biri şudur: Darwinizm yalanının deşifre edilmesine kadar insanlar, "bilim adamı doğru söyler" "biz bilimin konularını anlayamayız, bilim adamları ne söylerse ona inanmak gerekir" yanılgısıyla hareket etmiş, hatta adeta onların söylediklerine iman etmiş ve çarpık bir inanç sistemi kurmuşlardır. Oluşturdukları sistem bu yanlış temele oturunca, evrimin geçersizliği tartışmaya bile açılamaz bir hal almıştır.

Bu önemli ve şaşırtıcı bir gerçektir: Darwinist bilim adamları, Darwin'den beri insanları kandırmaktadırlar. "Bilim adamı doğru söyler, söylediği tartışılmaz" yanılgısına dayanan bu sistem insanları bir yalana inanmaya, hatta tüm hayatlarını bu yalana göre yaşamaya yöneltmiştir. Öyle büyük çaplı bir oyun oynanmıştır ki, bilimsel gerçekler insanlardan gizlenmiş, onun yerine yalan ve sahte olan kullanılmış, elde edilen veriler çarpıtılarak evrim yalanına uyarlanmaya çalışılmıştır. Eğer veriler evrim yalanına uymuyorsa ya saklanmış ya da yok edilmiştir. İnsanlar yıllar boyunca açıkça ve zalimce aldatılmış, Darwinist bilim adamlarından edindikleri bilgilerin gerçek olduğunu zannetmişlerdir.

Darwinizm'in kökeninde materyalist felsefeye olan kayıtsız şartsız bağlılık vardır. Materyalizm, canlılığın kökenine ve evrenin varoluş amacına dair madde dışında tüm açıklamaları, hiçbir bilimsel bulguya dayanmadan akılsızca reddettiğinden ve evrim teorisi de canlılığın ortaya çıkışına sahte bir açıklama sunduğundan, materyalizm ile Darwinizm arasında köklü bir bağ vardır. Darwinist bilim adamları aynı zamanda materyalisttir ve Darwinizm'e verilen destek aslında materyalizmin ayakta tutulma çabasıdır. İşte bu nedenle Darwinistlere göre, evrim teorisinin ne pahasına olursa olsun savunulması gerekmektedir. Evrim eğer yeterince güçlü savunulmazsa, evrimin yalanları tüm imkanlar kullanılarak örtbas edilmezse, Darwinizm'e karşı olanlar baskı ve yıldırma yöntemleriyle susturulmazsa, Darwinizm'in geçersizliğini ortaya koyan bilimsel deliller özenle gizlenip saklanmazsa, tek ve mutlak gerçek olan "tüm varlıkları Allah'ın yarattığı gerçeği" insanlığa hakim olacak ve materyalizm yok olup gidecektir. İşte Darwinistlerin, yıllardan beri evrim yalanını yüksek sesle ve ısrarla savunmalarının sebebi budur. Jonathan Wells bu konuyla ilgili şu açıklamayı yapar:

> ... Darwinizm'i gerçek gibi gösteren şey kanıt değil, materyalist felsefedir. 1997'de Harvard genetikçilerinden Richard C Lewontin, kendisinin ve Carl Sagan'ın bir keresinde Darwinizm'i bir münazarada nasıl savunduğunu anlatmıştı: "Kurgularının bazı aşikar saçmalıklarına rağmen bilimin tarafını tuttuk … Çünkü öncelikli bir sorumluluğumuz vardı, materyalizm için sorumluluğumuz."[91]

Dikkat edilirse Lewontin'in sözlerinde önemli bir Darwinist saplantı bir kez daha gözler önüne serilmektedir. Lewontin, "bilimden taraf oldukları için evrimi savunmak durumunda kaldıkları" iddiasındadır. Oysa, samimi ve ön yargısız bir bakış açısıyla bilimsel bulgular değerlendirildiğinde, bilimden yana olduğu iddiasında olan bir insanın Darwinizm'i savunabilmesi imkansızdır. Darwinistler her zaman olduğu gibi, "bilim eşittir Darwinizm" yalanı ve dogmasıyla hareket etmekte, yaptıkları açıklamalarla da insanların bilinç altına bu yalanı işlemektedirler.

Darwinistler bu aldatmacanın hep süreceğini zannetmişlerdir. Ama şu anki durum pek düşündükleri ve bekledikleri gibi değildir. Materyalist felsefe çöküştedir. Darwinistlerin oyunları birer birer ortaya çıkmıştır. İnsanlar, nasıl bir yalana, sahte bir dine körü körüne iman etmeye mecbur bırakıldıklarını fark etmeye başlamışlardır.

İsveçli embriyolog Soren Lovtrup, Darwinizm yalanını şu sözlerle dile getirmiştir:

> İnanıyorum ki, bir gün Darwin miti bilim tarihindeki en büyük aldatmaca olarak yerini alacak. Bu olduğunda ise pek çok insan şu soruyu soracak: "Böyle bir şey nasıl olabildi?"[92]

İnsanlar gerçekten de günümüzde Darwinistler tarafından aldatılmış olmanın şokunu yaşamaya başlamışlardır. Dünya çapında bir oyunun parçası olduklarını gün geçtikçe daha fazla fark etmektedirler. Yakın bir gelecekte batıl Darwinizm dininin gerçek yüzü, tüm dünya tarafından tam olarak anlaşılacak ve insanlar gerçekten de aldatılmış olmayı şaşkınlıkla karşılayacaklardır. Bir yalandan kurtulmalarının ardından Darwinizm'in kirlettiği akıl ve vicdanları temizlenmiş olacak ve her şeyin Allah'ın muhteşem eserleri olduğunu kavrayacaklardır. Deccaliyet fikren tam manasıyla yok edilecektir. Allah ayetlerinde şöyle buyurur:

> **Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah, herşeye güç yetirendir. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. (Al-i İmran Suresi, 189-190)**

Peki deccali sistem olan ateist masonluğun kirli oyunu Darwinizm'in 1.5 asırdır insanları kandıran sinsi yöntemleri nedir? Darwinistler, sinsice, ittifakla nasıl bir sahte sistemle tüm insanlara ulaşmışlar ve bir yalanı gerçek gibi göstermişlerdir? Deccalin büyüsü, nasıl insanlar üzerinde bu denli etkili olabilmiştir? İşte bu büyüyü etkili kılan sahte Darwinist taktiklerden bazıları şunlardır:

1. Darwinizm ve Materyalizm Tüm Canlılığı "Basit" Gibi Göstermeye Çalışır

Darwinizm "büyüsü" insanları düşünmekten alıkoymak üzerine kuruludur. Darwinistler işte bu nedenle yoğun olarak görsel ve işitsel telkinle, hitap ettikleri insanları oyalamaya çalışırlar. Üzerlerinde adeta bir büyü etkisi oluşturarak, insanları gerçeklerden uzaklaştırma azmindedirler. Darwinizm'in bu yoğun büyülü telkinleri karşısında pek çok insan düşünmekten, incelemekten, araştırmaktan vazgeçer ve önlerine sunulan sözde bilimsel açıklamalara ister istemez teslim olur.

Fakat ilginç olan, insanları oyalayan ve düşünmekten alıkoyan süslü telkinler, aslında temelinde çok basit ve akıl dışı bir mantık barındırır. Darwinist yayınlar, bir hücrenin oluşumunu sayısız bilimsel ve teknik terim kullanarak yüzlerce sayfa boyunca anlatabilirler. Oysa anlatmak istedikleri özetle sadece şudur: Çamurlu su + tesadüfler + zaman = canlılık! Süslü kelimeler, anlaşılması zor Latince tanımlar, teknik karmaşık terimler Darwinist telkini oluşturmak için bu yayınlara kasıtlı olarak dahil edilir. Yoksa Darwinist izahların ardında karmaşık, kompleks, anlaşılması güç bir mantık veya açıklama kesinlikle yoktur.

PBS Nova TV kanalının "*The Miracles of Life"* belgeselinden bir bölüm bu konuya iyi bir örnek oluşturmaktadır:

> Dört buçuk milyar yıl önce yeni oluşan Dünya, kozmik toz ve parçacıklar yığınından oluşuyordu. Başlangıçta var olan denizler tarafından neredeyse tamamen yutulmuş durumdaydı. Güçlü rüzgarlar atmosferden rastgele molekülleri topladı. Bunların bazıları denizlerde yığıldı. **Gelgitler ve akıntılar molekülleri bir araya topladı. Ve bu eski okyanusun bir yerlerinde yaşam mucizesi gerçekleşti...** İlkel yaşamın ilk organize formu küçük bir protozoan idi (tek hücreli bir hayvan). Milyonlarca protozoan eski denizlerde bir araya geldiler. Bu ilk organizmalar deniz suyundan oluşan dünyaları içinde kendi kendilerine yetiyorlardı. **Sudan oluşan bu ortamlarında bakteri ve diğer organizmalarla beslenerek hareket ediyorlardı...** Bu tek hücreli canlılardan yeryüzündeki canlılık evrimleşti.[93]

Bu garip açıklamaları izleyen çoğu kişi, hücreyi oluşturan yalnızca tek bir proteinin tesadüfen meydana gelme ihtimalinin imkansız olduğunu bilmiyordur kuşkusuz. Çünkü bir proteinin oluşması için mutlaka başka bir proteinin var olması gerekmektedir. Bu kişiler muhtemelen üzerinde yaşadığımız muhteşem denge ve idealliğe sahip gezegende, düzene etki edecek herhangi bir değişimin veya oluşumun rastgele meydana gelme ihtimalinin 101000'den daha fazla olduğunu, yani ne kadar zaman verilirse verilsin asla böyle bir değişimin **meydana gelmesinin mümkün olmadığını** da bilmiyordur.[94] Aynı izleyici bahsi geçen "yaşam mucizesinin" oluşması için çok daha büyük ihtimallerin gerçekleşmesi gerektiğini ve bunun çok daha büyük imkansızlıklar içerdiğini de bilmiyordur muhtemelen. İşte bu nedenle bu hayali senaryoyu izlemek ve ona inanmak, konu hakkında bilgisi olmayan kişiler için çok da zor olmamaktadır.

Bu PBS belgeselinde Dünya'nın oluşumu, ilk hücrenin meydana gelişinin hayal ürünü hikayesi ve bu hayali ilk hücrenin başlattığı canlı çeşitliliği öylesine basit bir olaymış gibi anlatılmaktadır ki, tüm bunlar konu hakkında fazla düşünmek istemeyen bir kişiyi ikna etmeye yetecek kadardır. Bu kişinin önüne hazır bir bilgi gelmiştir. Bu insan, ne de olsa;

- bir proteinin tesadüfen oluşamayacağını,

- bunun ardından da ikinci, üçüncü, dördüncü, nihayet bir milyonuncu proteinin de aynı imkansız tesadüfi oluşumu gerçekleştirmesinin olanaksız olduğunu

- imkansız olmasına rağmen tesadüfen oluştuğunu varsaysak bile dünyanın bir ucunda hayali şekilde oluşan ilk proteinin, dünyanın diğer ucunda hayali şekilde oluşan ikinci protein ile birleşmesinin de aynı şekilde imkansız olduğunu bilmemektedir.

Bu aşamaya kadar her şeyin çok basit gerçekleştiğini zanneden bu kişi;

- yine olasılık hesaplarına göre teasadüfen oluşması imkansız olan hücre organellerinin meydana gelmesini,

- bu "mucizevi" şekilde ortaya çıkmış organellerin hücre oluşana kadar yok olmadan bir arada kalmalarını,

- ardından mükemmel seçici geçirgen zarı ve olağanüstü sistemi ile, laboratuvarlarda bilim adamlarının denetiminde bile oluşturulamayan, bilim adamlarınca "bir galaksiden daha kompleks" olarak tanımlanan hücrenin, çamurlu su içinde hayali bir şekilde tesadüfen meydana geldiği masalını makul karşılayacaktır.

Çünkü bu izleyicinin karşısında, kendisine sunulan bilgileri düşünmeden kolayca kabul edebilecek bir kimse için son derece basit bir açıklama vardır. Üstelik bu açıklamayı bir bilim adamı, hatırı sayılır bir belgesel kanalında yapmaktadır. Artık onun verilen bilgiyi muhakeme etmesine, inceleyip araştırmasına, proteinin mucizevi sistemi üzerinde düşünmesine gerek yoktur. Bu belgeseli izleyen kişiye, hücrenin yalnızca basit bir baloncuk olduğu telkini verilmektedir. Bu bilim dışı basit mantığa göre, nasıl uzun zaman açıkta kalmış bir miktar meyve suyunun üzerinde küf oluşuyorsa, söz konusu izleyiciye de hücrenin çamurlu suyun içinde imkansız oluşumunun da basit ve mümkün olduğu izlenimi verilmeye çalışılır. Oysa küfler, tek hücreli canlılardır ve meyve suyunun üzerine dışarıdan gelen tek bir hücrenin çoğalması sonucunda oluşurlar. Dolayısıyla onlar da meyve suyunun üzerinde kendi kendilerine kör tesadüfler sonucu yoktan var olmazlar. Bu arada söz konusu belgeselde, hayali ilk hücrenin oluşumunun yanı sıra Dünya'nın oluşumu, ilk atmosferin oluşacak hayali ilk hücreyi hemen yok etme gücü, protozoanların nasıl olup da çok hücreli canlılara dönüştüğü ve **hali hazırda bakteriler varken protozoanın nasıl bu hayali ilkel yaşamın "ilk canlıları"** olduğu gibi hayati önem taşıyan konular Darwinistler tarafından açıklanmaya gerek duyulmamıştır. Bunlar, bu bilim dışı basit açıklama dahilinde zaten sözde "detay" konular olarak kabul edilmektedir. Oysa bu detayların her biri, evrim teorisi mantığı içerisinde bilimsel olarak açıklanması asla mümkün olmayan konulardır ve Darwinizm'i sona erdiren temel konu olan "hayatın kökeni" konusudur. Türlerin nasıl oluştuğu, maymunsu hayali varlıkların sözde insana nasıl dönüştüğü üzerine kitaplar dolusu masal anlatan Darwinistler, henüz daha hayatın kökeni sorusu karşısında cevapsızdır.

İnsanların bir kısmı, detaylara girmeyip, doğrusunu araştırmayıp sadece duyduklarını kabul etme eğilimindedirler. Darwinistler de söz konusu insanların bu zaafını kullanırlar. İnsanların büyük çoğunluğu, Darwinistlerin bu aldatıcı tuzağına düşerek, kendilerine mantıklı gelmese de, bilimsel bir delil görmemiş olsalar da doğrudan Darwinizm'i kabul etmeye meylederler. Bu yüzden Darwinistlerin basit ve mantıksız açıklamaları, 150 yıldır belli bir kesim üzerinde amacına ulaşmış ve insanlar aldatılmışlardır.

Bu konuya başka bir örnek ise, çocuklar için yazılmış olan *Wonderful Egg* (Muhteşem Yumurta) kitabındaki izahlardır. Kitapta, son derece mantıksız bir senaryo dahilinde bir hikaye anlatılmıştır. Buna göre anne dinozor yumurta bırakır ve ilginç bir şekilde bu yumurtanın içinden "ilk kuş" çıkar. Dinozor anneden doğan "kuş" zamanla gelişir, büyür ve mucizevi şekilde mükemmel kanatlara ve tüylere sahip olur. Sonra uzun bir ağacın dallarına doğru mutlu bir şekilde uçmaya başlar. Burada ilginç olan ve belki de olayın Darwinistler açısından en trajik yönü, bu hayret verici saçmalığı anlatan kitabın, American Association for the Advancement of Science (Amerikan Bilimsel Gelişim Kurumu), the American Council on Education (Amerikan Eğitim Konseyi) ve Association for Childhood Education International (Uluslararası Çocuk Eğitimi Kurumu) tarafından desteklenmesi ve tavsiye edilmesidir.[95]

Söz konusu yayınlar, böyle iddialarla ortaya çıkarak veya bunu destekleyerek son derece küçük duruma düşmektedirler. Elbette, bir sürüngen yumurtasından tamamen farklı anatomik yapıya, uçma gibi bir yeteneğe, buna

uygun uzuvlara, tüy, kanat, sıcakkanlılık, özel akciğer sistemi gibi tümüyle farklı fizyolojik yapılara sahip bir kuşun çıkamayacağını bir ilkokul çocuğu bile rahatlıkla bilebilir. Fakat buna rağmen, Darwinist ideolojinin takipçileri, komik duruma düşeceklerini bildikleri halde, bu mantıksız iddiayı savunmaktan çekinmezler.

Bilim editörü Darwinist Gordon Rattray Taylor'un bu konudaki itirafı, Darwinizm'in sunduğu basit mantığı n yanlışlığını çok doğru şekilde açıklamaktadır:

> Evrim tarihi bu tür değişikliklerle doludur, hatta yalnız bunlardan ibaret olduğu bile söylenebilir. Pullar, tüylere dönüşür. Bacaklar kanat olur. Mideler hava keselerine değişir. Hatta biyokimya süreçleri seviyesinde değiştirmeler ve düzenlemeler meydana gelir. Darwinizm'in bu mucizeler hakkında söyleyebileceği tek şey ise tüm bunların tesadüf eseri olduklarıdır.[96]

Missouri Üniversitesi'nden doktor Nicholas Comninellis'in kitabında yer verdiği bir gazete yazısında ise şu açıklama yer almaktadır:

> Evrim teorisi yetişkinler için bir peri masalıdır. Bu teori, bilimin gelişmesine hiçbir katkıda bulunmamıştır. İşe yaramaz bir teoridir.[97]

Sahtekarlıklara Ses Çıkarmayan Darwinist Bilim Adamları

Darwinizm büyüsünün insanlar üzerinde etkili kılınması için geliştirilen Darwinist bilim adamları arasındaki gizli ittifak da oldukça dikkat çekicidir. Birkaç kısık ses dışında neredeyse hiç kimse, evrim teorisini savunmak amacıyla geliştirilen, bilimle bağdaşmayan, çocuksu, mantıksız ve tutarsız açıklamalara ses çıkarmamaktadır.

Ancak kimi zaman sunulan evrimci iddialar Darwinist bilim adamları için dahi o kadar büyük ve aleni bir utanç vesilesi olur ki, çevrenin tepkisinden çekinerek bunlara itiraz etmek zorunda hissederler kendilerini. Örneğin bizzat Darwin'in, Kuzey Amerika'da siyah ayının ağzını geniş bir şekilde açarak sudaki böcekleri yakalaması sonucunda balinaya dönüştüğü; veya çırpınan yüzgeçlerinin yardımıyla yükselen, dönüşler yapan, havada uzaklara doğru süzülen balığın, mükemmel kanatları olan hayvanlar haline geldiği iddiaları, halen bazı muhafazakar Darwinistler tarafından savunulmasına rağmen, pek çok Darwinist tarafından utanç verici olarak görülmektedir.[98] Son olarak 2009 yılında sözde "insanın (hayali) evriminin en büyük delili", "bulunamayan kayıp halka" denilerek manşetlerde haftarca yer alan, hakkında Darwinistler adına utanç verici bir propaganda gerçekleştirilen lemur fosili Ida ve sıradan bir Bonobo maymunu fosili olan Ardi de bazı Darwinist bilim adamlarından aynı karşılığı almıştır. Darwinist bilim adamlarının bazıları Ida rezaletini "sirk", bazıları "maskaralık" olarak tanımlamış, kimisi de kayıp halka iddiasıyla yakından uzaktan ilgisi olmayan bu fosil hakkında başlatılan yaygaradan dolayı ne kadar utanç duyduğunu açıkça ifade etmiştir.[99] Ardi ise, paramparça iskeletin düzmece şekilde bir araya getirilmesiyle insana benzetilmeye çalışılmış ve bu aleni durum hemen bazı Darwinistlerden tepki almıştır. Ardi'nin dik yürüme ile veya insanın atası iddialarıyla hiçbir ilgisinin olmadığı, sıradan bir maymun özellikleri gösterdiği en tanınmış Darwinist yayınlarda dahi itiraf edilmiş ve Darwinistler bir başka sahtekarca iddialarından da geri çekilmek zorunda kalmışlardır. (Katherine Harmon, How Humanlike Was "Ardi"?, *Scientific American*, 19 November 2009, http://www.scientificamerican.com/article.cfm?id=how-humanlike-was-ardi)

Fakat yine de bu utancın farkında olan Darwinistlerin de tepkileri cılız kalır. Çünkü kendi ideolojilerine göre, Darwinizm'in basit dünyasını - mantıksız da olsa - sonuna kadar savunmak zorundadırlar. Evrim, Darwin'e göre havada uçan bir balık gibi bilimsel açıdan hiçbir geçerliliği olmayan varlıkları üretmiştir. Onu izleyen Darwinistler de aynı fikrin savunuculuğunu yapmak mecburiyetinde hissederler kendilerini.

Bristol Üniversitesi inorganik kimya bölümünden D. T. Rosevear, Darwinizm'in bu basit mantığını ve bilim adamlarının göz göre göre bu oyuna alet olmalarını şu sözlerle ifade eder:

> Evrim hiçbir delile dayanmayan bir hipotezdir ve gerçeklerle uzlaştırılamaz. Bu klasik evrim teorileri, aşırı derecede kompleks ve dolambaçlı bir gerçek yığınını oldukça basite indirgemektedir. Ve bunun uzun bir zamandır, tek bir protesto mırıltısı bile gelmeden, oldukça fazla sayıdaki bilim adamı tarafından eleştirilmeden ve itirazsız şekilde hazmedilmesini hayretle karşılıyorum.[100]

Darwinistler, canlılığa diledikleri kadar kendilerince "basit" yakıştırması yapmaya çalışsınlar, canlı aleminin müthiş ve hayret uyandırıcı bir komplekslik sunduğu onların da inkar edemedikleri açık bir gerçektir. Dünya, birbirinden farklı milyonlarca hayvan ve bitki türü barındırmaktadır. Bunların her birinin sahip olduğu en küçük yapı bile müthiş bir kompleksliğe sahiptir. Günümüzde, canlıların sahip oldukları yapı ve organların işlevlerini bir nebze olsun "anlayabilmek", laboratuvarlarda bunu inceleyip keşfedebilmek bir başarı sayılmaktadır. Akıllı bir varlık olan insan, kendi hücresinin neye benzediğini ancak geçtiğimiz yüzyılda yalnızca genel hatlarıyla anlayabilmiştir. Üstelik değil bu hücreyi, bu hücrenin yüzbinlerce proteininden tek bir tanesini bile hala oluşturabilmiş değildir. Darwinistler tarafından en "basit" canlı olarak tanıtılmaya çalışılan bakteri, sahip olduğu organelleri, DNA ve hücre zarı, antibiyotiklere karşı muhteşem direnç yeteneği ve üstün özellikleriyle olağanüstü bir komplekslik örneğidir. İngiliz zoolog Sir James Gray'in ifadesiyle bir bakteri, bir laboratuvarın faaliyetlerinden çok daha fazlasını gerçekleştirmektedir.[101] Evrimci James A. Shapiro ise, bakterinin sahip olduğu bu özellikler nedeni ile son derece kompleks bir canlı olduğunu şu şekilde itiraf etmektedir:

> Bakteriler çok küçük olmalarına rağmen, bilimsel tanımlamanın çok ötesine giden biyokimyasal, yapısal ve davranışsal komplekslikler gösterirler. Günümüzün mikroelektronik devrimine uygun olarak, bakterilerin büyüklüğünü basitlikten ziyade komplekslikle eşit saymak daha mantıklı olabilir... Bakteriler olmaksızın yeryüzünde hayat şu anki haliyle var olamazdı.[102]

Durum böyleyken, canlılık için "basitlikten" bahsetmek kuşkusuz ki mümkün değildir. Canlı bedeni, üstün bir Yaratıcı'nın, tüm varlıklara hakim olan Azim bir Gücün varlığını ve üstünlüğünü göstermektedir. O Yaratıcı, varlıklara can veren, onların her durumunu bilen, her şeyi yoktan yaratan, yaratıcıların en güzeli olan Allah'tır. Allah'ın eşsiz yaratması, Rabbimiz'in yalnızca "Ol" emriyle gerçekleşir. Yüce Allah için, en muhteşem varlıkları dilediği anda dilediği şekilde yaratmak kuşkusuz ki çok kolaydır. O, her şeyin sahibidir, her şeye hükmedendir. Rabbimiz ayetlerinde şöyle buyurur:

> **Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir.**
>
> **O, Evveldir, Ahir'dir, Zahir'dir, Batın'dır. O, herşeyi bilendir.**
>
> **Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir.**
>
> **Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür. (Hadid Suresi, 2-5)**

2. Darwinistler, Tesadüfleri Mucizeler Gerçekleştiren Sahte Bir İlah Gibi Göstermeye Çalışırlar (Allah'ı tenzih ederiz)

Tesadüfler, Darwinistlerin sözde her şeyi gerçekleştiren, adeta mucize meydana getiren sahte ilahıdır. Darwinistlerin basit dünyasına göre zaman ve tesadüfler birlikte hayali bir şekilde her şeyi meydana getirebilirler. Bu akıl dışı inanca göre tesadüfler insanların başaramadıklarını başarır, her nasılsa laboratuvardan ve bilim adamlarından daha üstün bilgi, yetenek ve teknik imkana sahip olabilirler. Darwinizm'e göre tesadüfler, her şeyi mükemmel komplekslikte ve kusursuz bir şekilde meydana getirmiş, hatasız, öngörülü, tedbirli birer uzmandırlar. Darwinistlerin, yaşama dair açıklamalarının ardındaki hayali kahraman, Darwinist masallara göre daima şuursuz, bilinçsiz tesadüfler olmuştur.

Darwinistler için bunu insanlara kabul ettirmenin de çeşitli yöntemleri vardır. Elbette aklı başında hiç kimse bir sürüngenin anatomisinin tamamen değişerek mükemmel görünümlü, süzülerek uçan bir kuş halini aldığına normal şartlarda inanmaz. İnsanları, böylesine mantığa aykırı bir hikayeye inandırmak için, bir tür büyü sisteminin geliştirilmesi gerekmektedir. İşte bu nedenle Darwinistler tarafından, tesadüf putunun hayali becerileri çeşitli bilimsel terimleri içeren bir masal şeklinde insanlara telkin edilir. Bu masala göre bir canlı varlığın oluşumundaki her aşama kör tesadüflerin eseridir ve tesadüfler bunu mucizelerle gerçekleşmiştir. Bir Darwiniste "ilk canlı hücre nasıl ortaya çıktı" diye sorsanız, alacağınız cevap, "bir çamur yığını içinde mucizevi bir şekilde kendi kendine" olacaktır. Gözün nasıl oluştuğunu sorsanız, "Mucize" cevabını alacaksınızdır. "Kanatlar nasıl meydana geldi, kuşlardaki mükemmel tüyler nasıl oluştu" deseniz, "Bir gün bir şekilde bir mucize oldu" mantığında açıklamalar yapacaktır. Darwinistlerin akıl ve bilim dışı izahlarında bu hayali süreci yönlendiren hiçbir bilinç, hiçbir akıl yoktur. Oysa, evren son derece hassas dengeler üzerine kuruludur. Yeryüzü kusursuz bir düzene sahiptir. Bu düzendeki en küçük bir sapma tüm sistemin tamamen yok olması anlamına gelecektir. Her bir canlı türü de son derece kompleks yapılara ve hayranlık uyandırıcı özelliklere sahiptir. İşte tüm bu detayların her biri üstün güç ve kudret sahibi bir aklın, yani Yüce Allah'ın eseridir.

Darwinist hikayelerde ise bu mükemmel denge ve hayranlık uyandırıcı komplekslik göz ardı edilir. Bilimsel terimlerle süslenip anlaşılmaz hale getirilen evrim hikayesinin içinde tüm bu saçmalıklar adeta büyü yapar gibi özenle ve sürekli telkin edilir ve pek çok insanın hiç dikkatini çekmez.

Teolog R. C. Sproul bu konuyla ilgili şunları söylemiştir:

> Bilim adamları tesadüfe bir güç atfettiklerinde fiziğin alanını sihire terk etmiştir. (Darwinistlere göre) Tesadüf, sadece tavşanları değil, fakat tüm evrenin hiçlikten ortaya çıkmasını sağlayan sihirli bir değnektir.[103]

Darwinistler ne kadar bu telkini canlı tutmaya çalışırlarsa çalışsınlar, aslında mucize bahşettikleri güç akılsız, şuursuz, bilinçsiz, kör tesadüflerdir. Tesadüfler, ardında hiçbir bilinçli etmen olmadan, hiçbir akıllı, yönlendirici, tasarlayıcı bir güç bulunmadan meydana gelen rastgele olaylardır. Tesadüfi gelişen bir olayın deneme yanılma ile en doğrusunu bulabilmesi, gelecekte meydana gelecek olayları tahmin edip buna göre tedbir alması, bir organın neye benzeyeceğini önceden tasarlayabilmesi, fedakarlık yapması, vefa ve sevgi göstermeyi bilmesi kuşkusuz ki mümkün değildir. Bir toplu iğneyi bile meydana getiremeyecek hayali bir gücün, dünya üzerindeki muhteşem canlı çeşitliliğini meydana getirdiğini iddia etmek akla, mantığa, bilime ve elbette sağduyuya aykırıdır.

Burada "bir toplu iğneyi bile meydana getiremez" ifadesi, Darwinist iddialara bir yanıt olması ve bu iddiaların imkansızlığını vurgulamak için kullanılmıştır. Aslında tesadüflerin herhangi bir şey "meydana getirdiğini" iddia etmek ciddi bir mantık bozukluğuna ve akıl yetersizliğine işaret eder. Fakat Darwinistler bu bozuk mantığı kullanarak bütün dünyayı aldatabilmişlerdir. Darwinistlerin garip mantıklarına göre, yeterli zaman verildiğinde, tesadüflerin yapmayacağı şey yoktur.

Nobel ödüllü evrimci biyolog George Wald'ın aşağıdaki sözleri, Darwinistlerin, tesadüf + zaman formülüne bir sihirli bir formül olarak inandıklarını açıkça ifade etmektedir:

> Sadece beklenmelidir: Zaman mucizeler gerçekleştirir. Çok zaman verildiğinde, imkansız mümkün, mümkün muhtemel ve muhtemel sanal olarak kesin hale gelir.[104]

Elbette tüm bu mantık dışı açıklamaların amacı, Darwinistlerin, canlılığın varlığına -kendilerince- yaratılış dışında bir açıklama getirebilme çabasıdır. Kuşkusuz zaman ile tesadüflerin bir araya gelip, bir çamur birikintisinden çiçekler, kediler, balıklar, kuşlar, sürüngenler, insanlar meydana getirdiğinin kabul edilemez olduğunu Darwinistler de bilmektedirler. Fakat onlar, doğru olan açıklamayı kabul etmek yerine, mantıksız olanı mantıklı gösterme gayretindedirler.

Görüldüğü gibi, Darwinistlerin tüm açıklamaları bir aldatmacaya dayanır. Darwinistlerin süslü kelimelerini, Latince tanımlarını, anlaşılmaz bilimsel kelimelerini ortadan kaldırdığımızda geriye "tüm canlılık rastgele olaylar sonucunda, bilinçsizce, kör tesadüflerin bir araya gelmesiyle, hiçbir kontrol, hiçbir tedbir, hiçbir bilinçli müdahale olmaksızın şans

eseri meydana geldi" aldatmacası kalmaktadır. İşte Darwinistlerin asıl olarak insanları inandırmaya çalıştığı aldatmaca budur.

Günümüzün en ateşli Darwinistlerinden biri olan ateist evrim biyoloğu Richard Dawkins'in aşağıdaki sözleri, Darwinist mantığın ne kadar çıkmazda olduğunu görmek için yeterlidir:

> ... Hayvanlar aceleyle bir araya getirilmiş, geçmişten yamalanarak gelmiş, kabaca düzenlenerek hantallaşmış gülünç canavarlar olmalıydılar. Fakat avlanmakta olan bir çitanın son derece zarif hareketlerini, dağ kırlangıcının aerodinamik güzelliğini veya yaprak görünümlü böceğin (kamuflaj yoluyla yaptığı) göz yanıltıcı detaylarına yönlendirdiğimiz merak dolu dikkatimizi bu beklentimiz ile nasıl bağdaştırabiliriz?[105]

Allah, deccali öyle büyük bir tuzağa düşürmüştür ki, sonunda deccal yanlıları kendilerince Allah'a karşı mücadele etmek için "tesadüf" gibi mantıksız, akıl dışı ve ilkokul çağındaki çocukları dahi güldürecek bir masala sığınmak zorunda kalmışlardır. Tesadüf öyle sapkın ve akılsızca bir iddiadır ki, böceklerin üstün yeteneklerini kullanarak teknolojik aletler meydana getirdiğini iddia etmek bile bunun yanında daha mantıklı kalır. Fakat deccalin büyüsü, bir kısım insanları bu saçmalığa inanacak hale getirmiş, bu saçmalık okullarda okutulacak şekle dönüştürülmüştür. Ancak insanlar, tesadüflerin mantıksız şekilde ilahlaştırıldığını ve onlara bir yaratıcı vasfı verildiğini (Allah'ı tenzih ederiz) görüp anladıkça, deccalin ahir zamandaki en büyük oyunu olan Darwinizm, acınacak hale gelmiştir.

Allah ayetlerinde şöyle buyurur:

> **Şimdi onlara sor: Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa Bizim yarattıklarımız mı?**
>
> **Doğrusu Biz onları, cıvık-yapışkan bir çamurdan yarattık.**
>
> **Hayır, sen (bu muhteşem yaratışa ve onların inkarına) şaşırdın kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar.**
>
> **Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar.**
>
> **Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar.**
>
> **"Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" dediler.**
>
> **"Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?"**
>
> **"Veya önceki atalarımız da mı?"**
>
> **De ki: "Evet, üstelik boyun bükmüş kimseler olarak (diriltileceksiniz)." (Saffat Suresi, 11-18)**

3. Darwinistler Evrimin Temel Açmazlarını Gözardı Ederler

Darwinizm yalanı ile ilgili bilinmesi gereken çok önemli bir gerçek vardır: Darwinizm henüz hayatın kökeni konusuna, yani canlılığın ilk nasıl ortaya çıktığı sorusuna akılcı ve bilimsel bir açıklama getirebilmiş değildir. Darwinistlerin her şeyin kökeni saydıkları o hayali "ilk hücre"nin, hatta onun ilk proteininin bile nasıl ortaya çıktığı belli değildir. Evrim teorisi, nasıl oluştuğuna açıklama getiremediği tek bir protein karşısında zaten kesin olarak çökmüş durumdadır.

Bu gerçek tüm Darwinistler tarafından bilinir. Bu yüzden okuyacağınız her Darwinist yayında, izleyeceğiniz her Darwinist programda bu konu alelacele geçiştirilmeye ve unutturulmaya çalışılır. Darwinizm propagandası yapan hiçbir yerde, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimallerinin imkansızı gösterdiği, bilim tarihi boyunca laboratuvarlarda gerçekleştirilmiş sayısız deneyin hücrenin tek bir proteinini, tek bir organelini meydana getiremediği, hücrenin tesadüfen oluşamayacak kadar mükemmel ve indirgenemez komplekslikte bir yapı olduğunu öğrenebilmek mümkün değildir. Çünkü bu gerçekler, canlılığın kökenine dair bilim dışı basit Darwinist açıklamayı yerle bir etmektedir. Tesadüflerin, bir

proteinin içindeki amino asitlere dahi açıklama getiremediği dikkate alındığında, evrim teorisinin hayali "zaman + tesadüfler + çamurlu su" formülü anaokullar için hazırlanmış masal kitabı başlıklarını anımsatmaktadır.

Zaten daha önce belirttiğimiz gibi, bir proteinin oluşması için başka proteinlere ihtiyaç vardır. Dolayısıyla bu, Darwinistler için büyük bir kısır döngüdür ve büyük bir açmazdır. Tek bir proteinin varlığını açıklamak için 100 kadar farklı proteinin, DNA'nın ve hatta bir bütün olarak hücrenin varlığını açıklamak zorundadırlar. Darwinizm, bu konuda kesin bir yenilgi ve hüsran içindedir.

Ancak tüm bunların gerçekleştiğini, Darwinizm'in sihirli formülünün işe yaradığını ve hayali ilk hücrenin oluştuğunu varsaysak bile (ki bu bilimsel olarak mümkün değildir), Darwinistler yine çok büyük açmazlarla karşı karşıyadırlar. Darwinistlerin, bir hücrenin organellerinin her birinin üstlendiği görevleri, bir enzimin vücutta yaptığı görevleri, karaciğer, dalak, mide, akciğer, beyin gibi kompleks organların meydana gelişini ve işleyişini, daha da önemlisi iddia ettikleri şekilde tüm bunların başka canlılardan dönüşüm yoluyla kusursuz ve mükemmel şekilde mucize eseri var oluşunu açıklamaları gerekmektedir. Fakat Darwinistler, beklendiği gibi, açıklamaları imkansız olan bu konuların yanına bile yaklaşmazlar.

Çünkü en küçüğünden en büyüğüne organizmaların tümündeki muhteşem kompleksliği sahte Darwinist mekanizmalarla açıklayabilmek mümkün değildir. Tüm Darwinistler aslında yeryüzünde, gökyüzünde, tüm canlıların ve insanın yaratılışında açıkça bir mucize olduğunun farkındadırlar. Döllenmiş bir hücrenin bölünerek 100 trilyon hücreden oluşan mükemmel bir insan bedenini meydana getirmesini, bunların 30 trilyonunun insan beynini meydana getirmek üzere özelleşip ayrılmasını, bunların içinde 120 trilyon bağlantı yapan 12 milyar beyin hücresinin mükemmel şekilde çalışmaya başlamasını ve tüm bunların sonucunda, ortaya düşünebilen, varlığının farkında olan mükemmel bir canlının çıkmasını Darwinist aldatmaca yöntemleriyle açıklayamayacaklarını kendileri de bilmektedirler.

Bilim yazarı ve gazeteci Fred Heeren, Darwinistlerin de gözlerinin önünde olan bu gerçeği şu sözlerle açıklamaktadır:

> Apaçık olan gerçek oldukça anlaşılırdır. Mantıklı çıkarım; gördüğümüz her şeyin çok büyük, doğa üstü bir sebep gerektiren bir sonuç olduğudur. Güneş ve yıldızlar, Ay ve bu Dünya bir şeylerden kendi kendilerin meydana gelmiş değildirler. Bu mantıksızdır - yalnızca Batı mantığı için değil, tüm insan mantığı için mantıksızdır. Evrendeki her hadise buna sebep olan şey ile bağlantılı olarak açıklanabilir. Ama söz konusu hadise evrenin kendisinin nasıl ortaya çıktığı olduğunda, bunun evrenin içinde bir açıklaması yoktur. Burada artık doğaya ait bir açıklama yoktur.[106]

Kuşkusuz evrenin tamamına, yere ve göğe, tüm canlı varlıklara hakim olan, onların tümünü yaratan Yüce Allah'tır. Allah, tek bir hücrede yarattığı muhteşem alem içinde öyle kompleks bir düzen var etmiştir ki, bunun değil tesadüflerle, insan becerisi, yeteneği ve aklı ile bile açıklanması imkansızdır.

İşte Darwinizm'in en büyük açmazlarından bir tanesini bu gerçek oluşturmaktadır. Darwinistler, bir konuda açıklamasız kaldıklarından, genellikle "geçiştirme" politikası uygularlar. Evrim teorisinin sahte mekanizmalarını sayar, fakat bunların nasıl bir sözde evrim meydana getirdiğine dair hiçbir bilimsel açıklamada bulunamazlar. Evrim teorisi, kendi açıklamaları içinde boğulmuştur, fakat okuyucuya bunu fark ettirmemeye çalışırlar. Oysa evrimci biyolog ateist Richard Dawkins'in aşağıdaki itiraflarından da anlaşılacağı gibi, evrimin temel açmazları Darwinistler tarafından çok iyi bilinmektedir:

> Doğa, dezavantaj oluşturmalarına rağmen bir dizi mutasyonu bir araya getirerek, bir canlı soyu için genel anlamda en ideal gelişime ulaşacak yolu belirleme öngörüsüne sahip değildir.[107]

Karadan, denize geçen bir neslin hareket sisteminde olduğu kadar, solunum sisteminde değişikliklere ihtiyacı olacağı muhtemeldir, fakat bunların arasında doğası gereği bir bağlantı olduğunu düşünmek için makul bir neden bulunmuyor. Yürüme uzuvlarını yüzgeçlere dönüştüren gidişat, neden oksijen alımı için akciğerlerin verimliliğini artıracak eğilimler ile ilişkili olmalı? Elbette aynı anda adaptasyonu gerçekleşen bu eğilimlerin, embriyolojik mekanizmaların tesadüfi bir

sonucu olarak bağlantılı hale gelmesi olasıdır, fakat bu ilişkinin negatif yerine pozitif sonuç vermesi pek muhtemel değildir.[108]

Günümüzün en tanınmış ateistlerinden olan Richard Dawkins bile, canla başla savunduğu evrimin hiçbir mekanizmasının sözde evrime delil teşkil etmediğini açıkça itiraf etmektedir. Dawkins, bu sözleriyle, mutasyonların hiçbir faydalı sonuç veremeyeceğini ve bir canlının sudan karaya geçişi için gereken dönüşümlerin oluşmasının imkansız olduğunu ifade etmek zorunda kalmıştır. Dawkins'in bu itirafları, bilimsel hiçbir delili olmayan sapkın Darwinizm dininin nasıl körü körüne savunulduğunu teyid eder niteliktedir.

Dawkins kitabında aynı zamanda Nobel ödülü sahibi immünolog Profesör Sir Peter Medawar'dan da konuyla ilgili bir alıntı yapmıştır:

'... elimizde evrimsel gelişim ile ilgili ikna edici bir tarif bulunmuyor…'[109]

Temel açmazların gözardı edilmesi, elbette konu hakkında eğitimsiz olan kişiler üzerinde etkili olmuş olabilir. Fakat insanlar evrim teorisi hakkında bilgilendikçe, konu edilmeyen bazı gerçekler, kasıtlı olarak atlanan detaylar ve örtbas edilmeye çalışılan temel konulara ilişkin sorular sormaya başlayacaklardır. Bugün bazı ülkelerin okullarında, ABD'nin çeşitli eyaletlerinde ve Avrupa'da yaşanan durum budur. Öğrenciler, körü körüne bir eğitim almayı reddetmekte, bu temel açmazlar konusunda eğitmenleri ile çeşitli tartışmalara girmekten çekinmemektedirler. Deccalin insanları aldattığı dönem sona ermiştir. Darwinizm'in temel açmazları insanların dikkatini çekmekte, bütün bunlar için bir açıklama beklemektedirler. Darwinistlerin bu konudaki uzun süren sessizliği, Darwinizm yanlılarını bile şüpheye düşürmüş, insanlar Darwinizm dışında bir açıklama arayışına girmişlerdir. Elbette Darwinizm büyüsünden kurtulan her kişi, akıl ve şuur sergileyen, muhteşem komplekslikteki canlılığın yaratılmış olduğunu açıkça görmektedir.

Darwinizm açmazdadır, çünkü canlılar evrimleşmemiş, yaratılmışlardır. İnsanlar, artık bunu açıkça görmekte; akıllarıyla ve vicdanlarıyla bu gerçeği kabul etmektedirler. Allah yüce kudreti ile her şeye kadir olduğunu ve Darwinizm'in sahte ilahlarının hiçbir gücü olmadığını ayetlerinde şu şekilde belirtir:

> **Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız -hepsi bunun için bir araya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, azizdir. (Hac Suresi, 73-74)**

4. Darwinistler, Ara Fosil Varmış Telkini Yaparlar

150 yıl boyunca bir yalanı doğru gibi göstermeyi amaçlamış, evrim teorisinin sayısız sahtekarlığını bir gerçek gibi insanlara sunmuş, sahte fosilleri onlarca yıl sergilemiş ve bu yalanı okul müfredatına dahil edip bir gerçek gibi okutmuş olan Darwinistler için, Darwinizm'in ara fosillerle desteklendiği gibi bir yalana da insanları inandırmak zor değildir. Darwin'den beri süregelen bu aldatmaca, bizzat Darwin'in, ileride ara fosillerin bulunacağına dair boş vaadleri ile başlamıştır. Aslında Darwin, günümüzden 150 yıl önce oldukça önemli bir kehanette bulunmuş ve bu kehaneti doğru çıkmıştır.

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, **neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz?** Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında **gömülü olarak bulamıyoruz?..** Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka **böyle bağlantılarla dolu değil?** Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de **bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.**[110]

Darwin'in kehaneti doğru çıkmıştır. Kendi döneminde bulunamayan ara fosiller ileriki yıllarda da bulunamamıştır ve bu gerçek, Darwin'in teorisini kesin olarak çökertmiştir. Darwinistler de bu süreçte 150 yıl önce var olmayan hayali ara fosillerin mutlaka günün birinde bulunacağı inancını insanlara telkin etmeye çalışmışlardır. Teknoloji ve gelişen bilim, ara fosillerin varlığını zorunlu kıldığında ise çözümü sahtekarlıkta bulmuşlardır. Bugün evrim teorisinin okutulduğu tüm biyoloji ders kitapları, tüm Darwinist yayınlar, Darwinizm yanlısı basın, evrim teorisi için hayati önemi olan ara fosil masalını anlatırken bu sahte delillere yer vermektedir. Bu yayınlar hala *Archaeopteryx*'i, *Coelacanth*'ı, Haeckel'in sahte embriyo çizimlerini, ağaç gövdesine yapıştırılmış sanayi kelebeklerini, insan kafatasına orangutan çenesinin monte edildiği Piltdown Adamını, bir yaban domuzu azı dişinden yola çıkarak ailesiyle birlikte resmedilen Nebraska Adamını, maymun adam şeklinde resmedilen ama bir insan ırkı olduğu anlaşılan Neandertal Adamını, bir maymun olduğu bilimsel olarak ispat edilmiş olan Lucy'i ve sahtekarlık olduğu anlaşıldığı için literatürden çıkarılmış olan kafataslarını delil olarak göstermektedirler. İşte Darwinizm'in 21. yüzyılda karşı karşıya kaldığı aciz durum budur.

Çoğu zaman Darwinist kaynaklarda şu ifadeye sıklıkla rastlarsınız: "Evrimi ispat eden ara fosiller o kadar fazladır ki..." Bu ifade çok büyük bir yalandır. Yalnızca okuyan kişilerin zihinlerine verilmeye çalışılan bir telkindir. Bir başka deyişle, klasik Darwinist metod uygulanmakta ve bir yalan, inandırıcı kılınmak için yüksek sesle ve ısrarla, defalarca söylenmektedir.

Oysa evrim teorisini ispat eden **tek bir tane bile ara fosil yoktur.** Darwinist bilim adamları, elbette bilimin göstermiş olduğu bu açık gerçeği çok iyi bilirler. Ara fosil olmadığından dolayı evrim teorisinin içinde bulunduğu açmazın da farkındadırlar. Fakat dogmatik bakış açıları, ne pahasına olursa olsun evrim teorisini ayakta tutma mecburiyetini getirir Darwinistlere.

Nitekim Darwinistlere yakın bir geçmişte buna dair çağrı yapılmış, sahip oldukları tek bir ara fosili dünyanın en ünlü meydanlarında sergilemeleri talebinde bulunulmuştur. Ama buna verilen karşılık her zamanki gibi büyük bir sessizlik olmuştur. Oysa eğer iddiaları doğru olsaydı, eğer canlı türleri birbirlerinden yavaş gelişmelerle tesadüfi aşamalarla milyonlarca yıllık bir süreç sonucunda evrimleşmişse, bu durumda Darwinistlerin ellerinde tek bir tane değil, milyonlarca hatta trilyonlarca ara fosil bulunması gerekirdi. Ama Darwinistler "Tek bir ara fosil getirin" çağrısına bile cevap verememektedirler. Çünkü ellerinde hiç ara fosil bulunmamaktadır. İşte Darwinistlerin şevkle ve coşkuyla ortaya çıkıp tek bir tane bile ara fosil ortaya koyamamalarındaki sebep de budur.

Evrimci paleontolog Mark Czarnecki konuyla ilgili şu itirafı yapmaktadır:

> Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türleri Allah'ın yarattığını savunan düşünceye destek sağlamıştır.[111]

Evrimci jeolog Carlton E. Brett'in itirafı ise şöyledir:

> Yeryüzünde hayat zaman içinde, yavaş yavaş ve kademe kademe mi gelişti? Fosil kayıtlarının bu soruya cevabı; "Hayır"dır.[112]

Darwinizm büyüsü 150 yıl boyunca o kadar sistemli şekilde insanlar üzerinde etkili kılınmıştır ki, insanlar olmayan bir şeyin varlığına inandırılmışlardır. Hiç kimse "milyonlarca ara fosil olması gerekir, bunlar nerede?" diye sormamıştır. Hiç kimse "kazılarda ortaya çıkan 500 milyondan fazla fosil hep mükemmel görünümlü tam gelişmiş canlılara ait, fakat bunların tek bir tanesi bile ara fosil değildir" dememiştir. Hiç kimse neden ara fosil görünümü altında hep belli birkaç canlının resmi ile karşılaştıklarını, en ünlü bilim adamlarının bile bu uydurma fosillerden başka gösterecek bir şeyleri olmadığını, doktora tezleri için hazırlanan kitaplarda bile yalnızca neden bunların konu edildiğini araştırmamıştır. Ayrıca yine hiç kimse, ön plana çıkarılan bu birkaç fosilin de ara form özelliği göstermediğini ve bunun bilimsel olarak ispatlanmış olduğunu bilmezler. Özetle, Darwinizm büyüsüne kapılan neredeyse hiç kimse, Darwinizm'i destekleyen tek

bir tane bile delil olmadığının farkında değildir. Çünkü bu gerçek, bu büyünün mimarı olan Darwinistler tarafından ustaca ve sinsice saklanmaya çalışılmıştır.

Fakat "ara fosil vardır" yalanı, ne kadar uzun süreli ve ne kadar ısrarla söylenirse söylensin, eğer insanlar ele geçirilen gerçek fosillerin varlıklarından haberdar edilirlerse, bunların bugün yaşayan canlılardan hiçbir farkı olmadığını anlarlarsa, o zaman yalanın tekrarının hiçbir değeri kalmaz kuşkusuz. Şu an durum deccalin oyunu olan Darwinizm için böyledir. Darwinistler, insanları, ara fosillerin var olduğu aldatmacasına inandırmak için çırpınıp dururlarken, tam ve mükemmel görünümdeki milyonlarca yıllık canlıları gösteren fosiller insanlara açık açık gösterilmekte, fosil sergileri, internet ve Yaratılış Atlası yoluyla sergilenmektedir. İnsanlar gözleriyle gördüklerine inanmakta, yıllarca aldıkları Darwinist telkinden şüphe duymaktadırlar. Artık Darwinistlerin "ara fosil var" ısrarları hiçbir işe yaramamaktadır. Deccalin oyununa gelen Darwinistlerin insanları aldattıkları, artık tüm dünya çapında açıkça anlaşılmıştır. Bu aldatmacanın sürdürülmesi artık mümkün değildir. Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurur:

> **Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)**

5. Darwinistler, Evrim Teorisini "Reddedilemez" Gösterirler

Bilimsel bir teoride, genellikle teori ortaya atılır; bilimsel olarak doğrulanır veya yanlışlanır. Bilimsel olarak kabul edilir veya iptal edilir. Big Bang teorisi bilimsel bir teoridir ve doğrulanmıştır. Bu teoriyi destekleyen deliller karşısında öne sürülen karşıt mantıkların geçersizliği aşikardır. Kimse diğer ihtimallerin delillendirilmesi konusu üzerinde durmamaktadır. Çünkü elde somut bilimsel deliller vardır. Somut deliller, diğer ihtimaller karşısında bu bilimsel teoriyi doğrulamıştır.

Evrim teorisi ise bilimsellik iddiasıyla ortaya atılmış bir teoridir ve teorinin bir safsata olduğu sayısız delille ispatlanmıştır. Teoriyi doğrulayacak tek bir delil bulunmamaktadır. Bilimsel tüm bulgular, teorinin bir varsayım olarak ortaya atıldığını ve hiçbir geçerliliğinin olmadığını her geçen gün tekrar tekrar ispat etmektedir. Normal şartlarda bu teorinin çok önceleri iptal edilip rafa kaldırılması gerekmektedir. Ama nedense bu şekilde olmamıştır. Tam tersine evrim teorisi sahte delilleriyle, bilimsel bir teori edasıyla ders kitaplarına girmiş, televizyon kanallarında, belgesellerde, yayın organlarında savunulur hale gelmiştir. Hatta Avrupa Konseyi canla başla bu teoriyi korumaya çalışmış, bu teorinin bilimsel olmadığını ispatlayan delillerin ortaya konulması için getirilen önerileri dehşet ve korku ile karşılamıştır. Çeşitli ülkelerin mahkemeleri, evrime karşı getirilen ve müfredatta yer alan önerileri şiddetle reddetmektedir. Çok yakın bir zaman önce federal bir yargıç, kamu okullarında Darwinizm eleştirisinde bulunmanın anayasaya aykırı olduğunu açıklayacak kadar ileri gitmiştir.[113] Darwin'in kendi kitabında da bahsettiği "evrimin zorluklarının" müfredata konulması fikri, Darwinist çevreleri dehşete düşürmüştür. Kısaca Darwinizm neredeyse tüm devletler tarafından korunan, çoğu zaman devlet desteğiyle ayakta tutulmaya çalışılan tek sözde bilimsel teoridir. Bu çevreler tarafından, yaratılış gerçeğinin okullarda okutulması da evrim safsatasını ortaya çıkaracağı için büyük bir gayret ile engellenmeye çalışılmaktadır. Çünkü Darwinizm, bu batıl dinin kanunlarına göre "reddedilemezdir". Aynı şekilde Darwinizm, bütün dünyada faşist bir Darwinist diktatörlüğün koruması altındadır.

Yazar Ann Coulter, bu gerçeği şu sözlerle dile getirir:

> Evrim teorisini tartışmaktan kaçınmak için, Darwinizm çılgınları sürekli olarak (kendilerince sözde) gereksiz gerçekleri sanki bir yedek parça gibi tartışmanın dışına iterler. Evrimi reddetmenin sanki Güneş'in doğudan doğmasını reddetmek gibi bir şey olduğuna dair bir izlenim oluştururlar.[114]

Darwinist diktaya göre Darwinizm'i reddetmek adeta bir suçtur. Darwinizm'in batıl bir din olarak benimsendiği ve benimsetilmeye çalışıldığı ülkelerde bu, adeta vatana ihanet gibi görülmektedir. Hiç kimse, bilimsel delillerin teoriyi geçersiz kıldığını, teorinin artık hiçbir geçerliliğinin kalmadığını açık açık söyleyemez hale gelmiştir. Darwinizm'i

tartışmasız bir gerçek gibi kabul etmek adeta bir şarttır. Matematik profesörü Wolfgang Smith bir evrimci olarak bu durumu şu şekilde açıklamıştır:

> Bizlere dogmatik olarak evrimin kabul edilmiş bir gerçek olduğu söyleniyor. Ama bunu kimin, hangi yollarla kabul ettiği hiçbir zaman söylenmiyor. Bizlere sıklıkla bu doktrinin kanıt üzerine kurulu olduğu söylenmekte ve bu kanıtın da "bundan sonra yapılacak olan tüm doğrulamaların üzerinde olduğu ve aynı şekilde deneylerle elde edilen sonraki tüm yalanlamalardan muaf olduğu" belirtilmektedir. Ancak bizler, bu kanıtın tam olarak nerede olduğu gibi önemli bir soru karşısında tamamen karanlıkta bırakılmaktayız.[115]

Darwinizm'in reddi engellenmektedir, çünkü aksi takdirde batıl Darwinizm dininin savunucularının hiçbir dayanağı olmayan bu teoriyi canlı tutabilmek için bir yolu kalmamış olacaktır. Yalan, yüksek sesle söylenmekte ve bunun yalan olduğunu iddia etmek suç sayılmaktadır. Bilimsellik iddiasıyla ortaya atılan teori, bilimden tam anlamıyla uzak, resmen ve açıkça reddi imkansız batıl, dogmatik bir inanç sistemi haline getirilmiştir. Asıl dikkat çekici olan ise, bunun göz göre göre, hiç çekinmeden yapılmasıdır.

Bu öyle bir raddeye getirilmiştir ki, Papa, kendi evinde Darwinizm'i savunan konferanslar vermeye zorlanmıştır. Kiliseler, Darwin'den özür dilemeye mecbur bırakılmışlardır. Üniversite profesörleri evrimi sorgulayan yayınları yüzünden işlerinden atılmış, mesleklerinden uzaklaştırılmışlardır. Bu büyük dayatma, pek çok ülkede ciddi anlamda başarıya ulaşmış, özellikle üst kademelerde, evrim kesin olarak sorgulanamaz hale getirilmiştir.

Darwinizm'in reddedilemezliğini sağlamak için Darwinistler gereken her yola başvurabilirler. Evrim teorisini reddeden kanıtları örtbas eder, evrimin geçersizliğini ispatlayan delilleri çarpıtıp şekilden şekle sokarak ve insanları açıkça aldatarak evrim deliliymiş gibi gösterebilirler. Tıpkı Charles Doolittle Walcott'un 70 yıl boyunca Kambriyen fosillerini saklaması gibi.

Darwinist ön kabul ve şartlanmışlık, Darwinistleri son derece mantıksız şeyleri savunmaya ve bu mantıksızlıkları zaman zaman da ifade etmeye zorlamaktadır. Yukarıdaki sözünde evrimci biyolog, bilimsel deliller, mantıklı kanıtlar olmasa da evrimin doğruluğundan asla şüphe duymayacağını açıkça belirtmektedir. Bu da bir kez daha göstermektedir ki, evrim teorisinin savunulmasının sebebi bilimsel veriler ve bulgular değildir. Şu durumda, kabul edilmesi gereken açık bir gerçek vardır: Evrim sapkın, sahte, aldatıcı bir dindir.

Matematikçi ve filozof William A. Dembski, Darwinistlerin evrimi reddedilemez göstermelerini şu sözlerle ifade etmektedir:

> Darwinci tutuculuktan şüphelenmek Stalinci bir rejimin parti çizgisine karşı çıkmakla kıyaslanabilir. Stalin'in Rusya'sında olsaydınız ve Lysenko'nun yanlış olduğunu ileri sürmek isteseydiniz ne yapardınız? Lysenko'nun genetik teorisindeki çelişkileri ve gerginlikleri belirtebilirsiniz, ama Lysenko'nun tamamen yanlış olduğunu söyleyemezsiniz ya da Lysenko'ya açıkça muhalif olan bir alternatif sunamazsınız. Şu anda içinde bulunduğumuz durum bu.[116]

Darwinist diktanın baskısıyla Darwinizm'in reddedilemeyişi, bazı zihinlerde Darwinizm'in doğru ve kabul edilmiş bir teori olduğuna dair bir kanaat oluşturmuştur. Çünkü insanların büyük çoğunluğu, bilim adamlarının bir saçmalığı savunamayacaklarını, televizyon ve yazılı basının bir aldatmacanın destekçisi olamayacağını düşünerek yanılırlar. Eğer bu bir aldatmacaysa, mutlaka bunu ortaya çıkaracak birilerinin olması gerektiğini düşünürler. Oysa ortaya çıkmaya çalışan her ses, çeşitli baskı yöntemleriyle susturulmuştur.

20. yüzyılda baskı ve zorlamalarla devam eden dikta geleneği, günümüzde de yine aynı şekilde devam etmektedir. Halen birçok bilim adamı işlerini kaybetme korkusuyla evrim teorisine karşı bir iddiada bulunamamakta, aileler çocuklarının evrim eğitimi almasına karşı çıktığında mutlaka baskı ve tehdit ile karşılaşmaktadırlar. Fakat evrim teorisi istenildiği kadar okullarda okutulsun, istenildiği kadar evrime karşı bilim olan adamları susturulsun, evrimin yalan olduğunu gören zihinlerde beliren aydınlanmayı hiçbir Darwinist zorlama ve baskı değiştiremeyecektir. Bugün Avrupa

Konseyi, çocukların okullarda evrim eğitimi almasını şart koşmuştur. ABD'nin pek çok eyaletinde müfredatta evrim dışı yorumlara yer verilmesi yasaktır. Çin'de, Rusya'da, neredeyse tüm Asya ülkelerinde, hatta bazı Müslüman ülkelerde bile evrim teorisi müfredatın ayrılmaz bir parçası halindedir.

Şunu da belirtmek gerekir ki, kast edilen ve eleştirilen Darwinistlerin baskıcı ve yasakçı zihniyetidir. Okullarda gençlere bir tarih dersi olarak evrim hakkında bilgi verilebilir, ancak bununla birlikte bilimsel ve akılcı olan tutum evrim teorisinin geçersiz olduğunu ispatlayan yüzlerce delilin de gençlere öğretilmesidir. Gençler zorla, tek taraflı, baskıcı bir eğitime tabi tutulmamalı, önlerine bilimsel bulgular tarafsız olarak konulmalı, doğru olanı akıllarıyla ve vicdanlarıyla görme ve öğrenme hakkına sahip olmalıdırlar.

Ancak şunu da hatırlatmakta yarar vardır; bu zorbaca tutum Darwinistler tarafından kendilerince ne kadar büyük bir zafer gibi görülürse görülsün, aslında bir dehşet ve korkunun ifadesidir. Avrupa Konseyi gibi Darwinist düşünce yapısına sahip bir kuruluş, Darwinizm'in çöküşünden ilk defa bu kadar büyük bir endişeye kapılmaktadır. Avrupa'da yıllardır yaratılışı anlatan, evrimin geçersizliğini ifade eden çeşitli eserler yayınlanmakta, toplantılar düzenlenmekte ve çeşitli çalışmalar yapılmaktadır. Ancak hiçbiri Harun Yahya'nın dev eseri *Yaratılış Atlası*'nın Avrupa'ya ulaşmasıyla birlikte oluşan önemli etkiyi oluşturmamıştır. Bu etkinin sebebi, Atlas'ta ortaya konulan bilimsel bulguların, reddedilmesi mümkün olmayan şekilde evrimin geçersizliğini gözler önüne sermiş olmasıdır. Artık Avrupa'daki tüm öğrenciler, evrim teorisinin, gündeme getirilen 500 milyondan fazla fosil ile çürütülmüş olduğunu bilmektedirler. Çok rahat ulaşabilecekleri tek bir internet sayfasından milyonlarca yıl öncesine ait sayısız canlının fosil resmini görmekte ve canlıların evrimleşmediğine kanaat getirmektedirler. Sayısız eser ve yazı vesilesi ile Darwinist sahtekarlıkları ve evrim teorisinin geçerli tek bir bilimsel kanıtı olmadığını öğrenmişlerdir. Darwinizm hakkındaki gerçekler kolayca ulaşabilecekleri gibidir. Şu durumda Darwinizm adına yapılan yasaklamalar ve dayatmalar artık tamamen etkisizdir. Darwinistler bundan yüz yıl önceki etkilerin tekrar oluşacağını umarak aynı çürük taktikleri uygulamaktadırlar. Oysa deccalin oyununun gerçek yüzünün tamamen açığa çıkmış olduğunu unutmaktadırlar. Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

> **Yoksa kötülükleri yapanlar, Biz'i (aşıp) geçeceklerini mi sandılar? Ne kötü hükmediyorlar? (Ankebut Suresi, 4)**

6. Darwinistler, Evrim Aleyhtarlarını Susturmaya Çalışırlar

Darwinizm'in reddedilemezliğinin bir gereği olarak Darwinistler, insanlar üzerinde etkili olan her evrim karşıtını susturma çabası içine girerler. Tüm dünyayı sarmış olan batıl Darwinizm dini ve savunucuları bu konuda öylesine baskıcı ve zorba bir politika izlemektedirler ki, şu veya bu şekilde evrim hakkında şüpheli söz söylemek dahi o kişiye büyük zorlukların kapısını açmaktadır. Bu faşist dayatmaya göre, evrim hakkında şüphe etmek suçtur. Bunu dile getirmek suçtur. Evrimin kanıtlanmamış bir teori olduğunu, hatta yalnızca bir teori olduğunu bile öne sürmek suçtur. Darwinizm aleyhtarı bir bilim adamının herhangi bir üniversitenin biyoloji bölümünde ders verebilmesi adeta imkansızdır. Darwinizm yanlısı bir gazetenin sayfalarında, evrimi çürüten bir fosilin resmini bulabilmek olanaksızdır. Bir lise biyoloji öğretmeninin, yanlışlıkla bile olsa evrim teorisi üzerinde bazı şüpheleri olduğunu ifade etmesi büyük bir yanlıştır. Muhtemelen bu lise öğretmeninin kısa bir süre içinde işine son verilecektir.

Örneğin, biyoloji profesörü Caroline Crocker, *Expelled "No Intelligence Allowed"* belgeselinde, evrimi sorguladığı için George Mason Üniversitesi'nden atılışını şu sözlerle anlatmıştır:

> Amirim beni ofisine çağırdı ve "Yaratılışı öğrettiğin için seni disipline etmem gerekiyor" dedi. ... O sömestrin sonunda işimi kaybettim.[117]

Caroline Crocker, 5 Şubat 2006 tarihinde *Washington Post*'a yaptığı bir açıklamada ise şunları söylemiştir:

> Evrimdeki problemleri öğrettiğimden dolayı George Mason Üniversitesi'ndeki işimi kaybettim. Bir çok bilim adamı evrimi sorguluyor, ama konuşurlarsa işlerini kaybederler.[118]

Caroline Crocker, işini kaybetmesinin ardından kara listeye alınmış ve Darwinist diktatörlük tarafından hiçbir yerde iş bulmasına izin verilmemiştir.[119]

Dr. Richard von Steinberg'in ise, evrimi sorguladığı ve evrim karşıtı yazarların açıklamalarına yer verdiği için National History Museum'daki (Doğa Tarihi Müzesi) işine son verilmiştir. Steinberg'in konuyla ilgili açıklamaları şöyledir:

(Yaratılış konusu gündeme geldiğinde) insanlar öfkeleniyordu. Öyle ki, onların fiziksel olarak tepki verdiğini görebiliyordunuz. Bölüm şefinin bu konuyu ifade etme şekli ise (Yaratılışın daha inandırıcı olduğunu söylediğim için), benim entelektüel bir terorist olduğum yönündeydi.[120]

Beyin cerrahı Michael Egnor ise, insanların, doktorluk mesleğini yapabilmeleri için evrim teorisini öğrenmeye ihtiyaçları olmadığına dair açıklamada bulunmasının ardından karşılaştığı tepkiyi şu şekilde açıklamaktadır:

> Pek çok blogdan pek çok kişi bana ağıza alınamayacak isimler taktılar. Pek hoş olmayan oldukça fazla yorum aldım. Çalıştığım üniversiteden ve başka yerlerden insanlar beni aradılar ve bana emekli olmamı tavsiye ettiler. Darwinist teoriyi eleştirdiğimde farkına vardığım ve beni gerçekten şaşırtan şey, bu konudaki gaddarlık, saldırganlık ve adilik idi.[121]

Aynı şekilde profesör Robert Marks da, Darwinizm'i sorguladığı için Baylor Üniversitesi'ndeki araştırma sitesi kapatılmış ve kendisine araştırmaları için verilmiş olan fon geri istenmiştir.

Söz konusu belgeselde, isminin açıklanmasını isteyen veya istemeyen pek çok anti-Darwinist bilim adamının bizzat yaşadıkları olaylara yer verilmiş ve bu kişiler, Darwinizm'i reddetmelerinden dolayı akademik kariyerlerinin tamamen yok edildiğini kendi sözleri ile anlatmışlardır.

Gazeteci Larry Witham ise Darwinizm'in özünü ve Darwinist diktatörlüğün yöntemlerini şu sözlerle özetlemektedir:

> Eğer yüksek notlar almak istiyorsanız, yüksek mevkilere seçilmek istiyorsanız ve eğer halka yönelik bilimsel eğitim sisteminin destekçisi olarak çeşitli ödüller almak istiyorsanız, (evrim) modelini sorgulayamazsınız.

Düzinelerce, düzinelerce bilim adamı ile röportaj yaptım. Kendi aralarında iken veya güvendikleri bir gazeteci ile konuştuklarında, "bu indirgenemez komplekslikte" veya "moleküler biyoloji kriz içinde" gibi ifadelerde bulunuyorlar, ama bunu toplum içinde açıkça dile getiremiyorlar.[122]

Gazeteci Pamela Winnick ise, yaratılış konusunda yazdığı bir yazıdan sonra gazeteci olarak işine son verildiğini belirtiyor ve şunları söylüyordu:

> Eğer bu konuya (yaratılış), herhangi bir şekilde biraz bile güven gösterirseniz, ki bunun için sadece bu konuda bir şeyler yazmanız bile yeterlidir, o zaman bir gazeteci olarak tamamen bitersiniz.[123]

Filozof Stephen Meyer, DNA'daki bilginin tesadüfle açıklanmasının mümkün olmadığını, bunun ancak üstün bir aklın eseri olduğunu açıklayan fikrini kanıtlarıyla birlikte biyoloji dergisinde yayınladığında, Darwinistler derginin editörünün kariyerini mahvetmek istemişlerdir.[124] ACLU (American Civil Liberties Union - Amerikan Kişisel Özgürlükler Birliği), Georgia eyaletinde bulunan Cobb şehrindeki okullara, ders kitaplarının üzerindeki "açık zihinle, dikkatli inceleyerek ve eleştirisel şekilde değerlendirerek" evrim üzerinde çalışmaları konusunda uyaran etiketlerden dolayı dava açmıştır. California Lebec'de Americans United for Separation of Church and State (Kilise ile Eyaletin ayrılması için Birleşen Amerikalılar) kurumunu temsil eden aileler okulları, evrim ve yaratılış konusunda seçicilik uygulamasını yalnızca önermesinden dolayı dava etmiştir. Pennsylvania Dover'de ACLU ve Americans United for Separation of Church and State tarafından desteklenen küçük bir grup, dokuzuncu sınıf biyoloji sınıflarında yaratılış gerçeğinin tartışılmasını

engellemek için dava açmıştır. Hakim, bu aileler lehinde karar vermiş ve okula davacının kanuni hakkı olan bir miktar parayı ödeme zorunluluğu getirilmiştir. Bu miktar muhtemelen bir milyon doları geçmektedir.[125]

Yazar Ann Coulter, bu olayları şu şekilde değerlendirir:

> Dover olayından sonra ACLU davaları ile iflas etme riskine girmek istemeyen hiçbir okul yaratılış kelimesini ağzına bile almaya cesaret edemedi. Darwinistler tapınaklarının, yani devlet okullarının, seküler kutsallığını muhafaza etmişlerdi. Bilimde, iknada ve kanıtta kazanamamışlardı. Liberallerin her zaman kazandıkları yöntemle kazanmışlardı: Onlara her istediklerini gümüş bir tepside getiren bir mahkeme bularak. Bu bilim değildir.[126]

Darwinistlerin kullandığı bu baskıcı yöntemler, bir kısım insanlar için son derece caydırıcı metodlardır. Bir milyon dolar kadar para cezasıyla karşılaşan bir okul büyük bir baskı ile yüz yüze olduğundan, sindirilmiş durumdadır. Bunu göze alan eğitmen, işinden olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu sistem, William A. Dembski'nin belirttiği gibi bir diktatörlük rejimine benzemektedir. Hiç kimse, diktatörün aleyhinde ağzını bile açamamaktadır.

Evrimci fizik profesörü H. S. Lipson bir bilim adamı olarak, bilimin yaratılışı gösterdiğini söylemekte, ancak bu gerçeği kabul etmenin Darwinist diktanın baskısı nedeniyle ne kadar zor olduğunu şu sözlerle açıklamaktadır:

> Eğer canlı bir madde, atomların karşılıklı etkileşimleri, doğa olayları, radyasyon etkisiyle oluşmadıysa, o halde nasıl meydana gelmiştir? ... Sanırım bizler, ... tek makul açıklamanın yaratılış olduğunu itiraf etmeliyiz. **Bunun fizikçilerin aforoz edilmesi anlamına geldiğini biliyorum,** bu benim için de aynı şekilde geçerlidir, ama eğer deneysel kanıtlar bunu destekliyorsa, hoşumuza gitmeyen bir bilgiyi reddedemeyiz.[127]

Lipson'un sözlerinde ifade ettiği Darwinist afarozla pek çok bilim adamı, akademisyen ve eğitmen sık sık karşı karşıya kalmaktadır. Örneğin, 1999 yılında Detroit'de bir yüksek okulun müdürü kütüphaneye Darwinizm'i eleştiren bazı kitapları koymak istediğinde NCSE (National Center for Science - Ulusal Bilim Eğitimi Merkezi) buna, her türlü yıldırma yöntemini kullanarak, şiddetle karşı çıkmıştır.[128]

Jonathan Wells, bu yıldırma politikasını şu sözlerle ifade eder:

> NCSE okul idarelerine, "evrimin bilimsel açıdan tartışmalı olmadığını, dolayısıyla ona karşı ileri sürülen savların bilim müfredatına bilimsel olmayan dini görüşleri sokma çabasının ürünü olduğunu" söylemektedir. Amerika mahkemeleri halk okullarında din eğitimi vermenin makul olmadığını ilan ettiği için, bu, okul idaresinin yasadışı bir şey yapmayı tasarladığını savunan bir uyarı anlamına gelmektedir. Eğer uyarıya uyulmazsa, NCSE, ACLU'ya başvurur, destek almak için. ACLU da okul idaresine bir yazı göndererek pahalı bir dava tehdidiyle ona gözdağı verir. Ülkedeki her okul idaresi parasal açıdan durumu idare etmeye çalıştığı için, NCSE ve ACLU'nun verdiği bu gözdağı, Darwinci evrimin devlet okullarında eleştirilmesinin önüne geçilmesinde oldukça işe yaramıştır.[129]

Okullarda yaratılış eğitiminin verilmemesi konusunda müthiş bir mücadele içinde olan Amerika'nın Kansas eyaletinde, evrimci biyoloji eğitiminin kaldırılmasına yönelik çalışmaların ardından Kansas eğitim sistemi oldukça geniş çaplı bir baskı ve dayatma ile karşılaşmıştır. The National Research Council'in (Ulusal Araştırma Konseyi) başkanı Herbert Lin, *Science* dergisine gönderdiği bir yazıda, Amerikan kolej ve üniversitelerinin, Kansas'da öğretilen tüm yüksek okul biyoloji derslerinin akademik sayılmayacağına dair bir beyanda bulunmaları gerektiğini bildirmiştir. Ertesi ay, *Scientific American* dergisinin editörü John Rennie ise, üniversite kabul komitelerinin Kansas okullarındaki idareye "Kansas eyaletinden kendilerine ileride başvuracak öğrencilerin özelliklerini çok dikkatli bir şekilde inceleyeceklerini" bildirmesini ve "Kansas'daki ailelere de bu kötü kararın çocuklarının geleceği için kötü sonuçlar taşıdığını bildiren açık bir yazı" göndermesini istemiştir.[130] Bu gözdağının anlamı açıktır. Evrim teorisine karşı çıkmak suçtur ve bu suçu işleyenler hemen infaz edilmelidirler.

Yakın zaman önce gündeme gelen bir davada ise, Woods Hole Oceanographic Institution kurumundan Nathaniel Abraham isimli bir araştırmacı, evrim teorisini reddettiğini belirtmesi üzerine işine son verildiğini açıklamıştır. 2004 yılında Abraham'a, Woods Hole yetkilisi bir bilim adamı tarafından yazılan mektupta, "çalıştığı kurum bilim adamlarının

analizlerinde ve yazılarında evrim prensiplerini kullanmasını açıkça şart koşmasına rağmen, Abraham'ın National Institutes of Health'in (Ulusal Sağlık Enstitüleri) 'evrim taraflı' çalışma şeklini benimsemediğini belirttiği" için işten çıkarıldığı belirtilmiştir.[131] Yani bir bilim adamı, evrim teorisine karşı çıktığı için resmi olarak aforoz edilmiştir. Konunun 2007 yılında Nathaniel Abraham'ın açtığı bir dava sonucunda gündeme gelmesi kuşkusuz artık insanların Darwinizm diktatörlüğüne başkaldırma cesareti bulmalarından kaynaklanmaktadır.

Berkeley Üniversitesi'nden hukuk profesörü Phillip E. Johnson 1981 yılında İngiliz Doğa Tarihi Müzesi kapısına asılan tabelalarla ilgili Darwinist bağnazlığı şu sözlerle anlatır:

> Kapının girişindeki levhada şunlar yazılıydı: "Neden bu kadar çok farklı canlı olduğunu hiç merak ettiniz mi? Bir görüşe göre bugün gördüğümüz bütün canlı varlıklar, aşamalı değişimlerle uzak bir atadan gelmişlerdir. Evrim nasıl meydana gelmiştir? Türler nasıl birbirlerinden değişmişlerdir? Bu salondaki sergi bunun muhtemel bir açıklamasına göz atmaktadır - Charles Darwin'in açıklamasına."
>
> Yandaki tabelada ise şunlar yazıyordu: "Diğer görüş ise tüm canlı varlıkları mükemmel ve değişmez şekilde Allah'ın yarattığı görüşüdür." İlişikteki broşürde ise şu itiraf yer almaktaydı: "Doğal seleksiyonla evrim kavramı, kelimenin tam anlamıyla bilimsel değildir."
>
> Bilim komitesinin buna verdiği cevap rezaletti. Nature dergisindeki bir baş makalede şu soru yer alıyordu: "Darwinizm'in en yakın kalesi olan bu müzenin müdürleri cesaretlerini mi yitirdiler, hatta yoksa akıllarını mı? ... Kimse buna karşı çıkmaz, bilimin halka sunulmasında, uygun olduğunda, tartışma konularının şüpheli olduğunu söylemek uygundur. Peki ama evrim teorisi ciddi biyologlar arasında hala bir şüphe mi? Eğer değilse, o zaman genel anlamda bir kafa karıştırmanın dışında, bu şüpheli sözler neye hizmet ediyor?"
>
> ... Bu baskının sonucunda müze teslim oldu ve bu (sözde) "saldırgan" ifadeleri kaldırmak zorunda kaldı.[132]

İşte Darwinist diktatörlüğün yöntemi budur. Evrime karşı sarfedilen sözler, "saldırgan" ifadeler olarak lanse edilir ve Darwinist bilim adamlarının tepkisiyle, dünyaca tanınmış bilimsel dergilerin baskısıyla gereken önlem hemen aldırılır. Darwinist diktatörlüğün baskısıyla tüm anti-Darwinist izahlar alelacele susturulur.

Bu despot tutum elbette tek bir amaca hizmet etmektedir. Evrim teorisinin kanıtlanmış bir teori gibi gösterilmesi ve bu şekilde tüm dünyaya yayılması Darwinistler için bir zorunluluktur. Onlar, yaratılış gerçeğini kendilerince insanlardan uzak tutarak, tüm varlıkları Allah'ın yarattığı gerçeğini gündeme getirmeyip, yalnızca evrim telkinini vererek bunu sağlayabileceklerini zannetmektedirler. Fakat Darwinistlerin düşünemedikleri bir gerçek vardır. Canlıların yaratıldığını anlayabilmek ve görebilmek için insanlara eğitim verilmesine ihtiyaç yoktur. Aklını biraz kullanan her insan, canlı varlıklar üzerinde bir olağanüstülüğün, bir mükkemmelliğin, aklın, bilincin, sanatın, ihtişamın var olduğunu rahatlıkla görebilir. Ve tüm bunların şuursuz, akılsız, bilinçsiz; düşünme, akletme, muhakeme etme, doğruyla yanlışı ayırt edebilme özelliğinden yoksun kör tesadüflerin sonucunda meydana gelemeyeceği sonucuna rahatlıkla varacaktır. Yalnızca birkaç saniye samimi olarak düşünen bir insan için bile bunu anlamak hiç de zor değildir. Allah aklını kullanan insanlar için yarattığı mucizelerin apaçık olduğunu ayetlerinde haber vermiştir:

> **Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır.**
>
> **Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır.**
>
> **Gece ile gündüzün ard arda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-5)**

Darwinistler aldıkları tedbirlerin boşuna olduğunu görmeye başlamışlardır aslında. Geçmişte baskıcı yöntemlerle, sahte delillerle oluşturulan telkin, bugün bilinçlenen insanlar üzerinde etkili olmayacaktır.

Jonathan Wells, artık gittikçe artan sayıda bilim adamının Darwinizm'den kuşku duymaya başladıklarını ve seslerini duyurmak için hareketlendiklerini şu sözlerle belirtmektedir:

> Gerçek şu ki, şaşırtıcı sayıda biyolog, Darwinizm'in büyük bazı savlarından sessizce kuşku duymakta veya onları reddetmektedir. Ancak -en azından Amerika'da- onlar ağızlarını kapalı tutmak zorundalar aksi halde, kınamaya, marjinalleşmeye ve sonunda bilimsel camiadan ihraç edilmeye maruz kalırlar. Bu çok sık olmasa da, böyle bir riskin bulunduğunu herkese hatırlatacak orandadır. Umarım, Darwinistlerin karşıt görüşlere uyguladıkları sansürün etkisiyle gözleri açılan biyologlardan oluşan ve sayıları giderek artan bir yeraltı camiası oluşur. İzole edilmiş muhalifler, kaç tane meslektaşının da aynı şekilde düşündüğünü fark etmeye başladığında, onların sayıları giderek artacak ve sesleri daha gür çıkmaya başlayacaktır.[133]

7. Darwinistler Bilimi Kullanır, Bilimsel Gösteri Yaparlar

Bilim, Darwinizm'in kullandığı en büyük kılıftır. Darwinizm "bilim" adı altında ortaya çıkmıştır. Darwinistler de, "bilim adamlarıyız" diye ortaya çıkmışlardır. Darwinizm'e karşı gösterilen her türlü tepki, sözde "bilimle mücadele" olarak lanse edilmiştir. Evrim teorisi hakkında her türlü şüphe; bir nevi "gericilik veya bilim düşmanlığı" olarak gösterilmiştir. Darwinistlerin her türlü sahte delili, bilimsel bir bulguymuş gibi insanlara tanıtılmıştır. Bir başka deyişle Darwinizm 150 yıldır bilimi kullanmıştır.

Peki Darwinizm bilim midir?

Darwinizm bir aldatmacadır. Bilimsellikle hiçbir ilgisi yoktur. Darwinizm, insanları bir yalana alıştırmak ve ona inandırmak için geliştirilmiş sahte bir çabadır. Bilim, Darwinizm'in sığınağıdır. Darwinizm, bilimi kullanarak dokunulmazlık elde eder. Sahtekarlıkları bilim diye savunur. Sahte deliller öne süren, çocuk masalları anlatan Darwinistleri bilim adamı olarak tanıtır. Darwinizm'in bir aldatmaca olduğunu fark eden ve buna karşı mücadele yürüten kişileri de bilime ihanet etmekle suçlar. Darwinizm'in en büyük silahı bilimdir. Şimdiye kadar da insanları, bilim maskesinin altına gizlenerek aldatmıştır. Bilimi kullanarak yapılan bu aldatmaca hala devam etmektedir. Darwinist bilim dergilerinin, Darwinist belgesel kanallarının, Darwinist bilim adamlarının bunu kullanmasının nedeni budur.

İngiliz paleontolog evrimci Derek V. Ager bu konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir:

> Hepimiz biliyoruz ki birçok evrimci girişim, belirli paleontologlar tarafından yapılan beyin fırtınalarından ibarettir. Kütüphanedeki bir taksonomist (canlıların biyolojik sınıflandırması bilimiyle ilgilenin kişi), milyonlarca yıllık genetik mutasyondan fazlasını yapabilir.[134]

Bu ifade son derece doğrudur. Okul kitaplarında, gazetelerde, dergilerde, televizyonlarda anlatılan sözde ilkel dünya, mutasyonlarla ve doğal seleksiyonla oluşan canlı türleri, hayali ortak ata, sözde gelişimini tamamlamamış garip canlılar gibi evrim hikayeleri, sadece Darwinist bilim adamlarının kendi hayal güçlerinde var olan olaylardır. Doğal seleksiyon yoluyla yıllardır varsaydıkları hiçbir sonuca ulaşamamışlardır. Derek V. Ager'in de söylediği gibi genetik mutasyonlar da onlara bu sonucu vermemiştir. Ama bu bilimsel gerçekleri reddedip aynı sahte iddiaları savunmaya devam etmek, Darwinizm aldatmacasının dünyaya yayılma ihtimalini güçlendirmektedir kendilerine göre. İşte bu nedenle Darwinistler bilimsel kelimeleri Darwinist aldatmacaya bilimsel görünüm katmak için kullanırlar. Ortada sonuçlanmış ve evrim lehine sonuç vermiş bilimsel bir deney veya bilimsel bir kanıt yoktur. Yalnızca sıkça kullanılan bilimsel kelimeler ve formüller vardır. Darwinist herhangi bir yazarın kitabında bu ilginç terimlere veya ilginç kimyasal formüllere sıklıkla rastlamak mümkündür. Konu hakkında bilgisiz olan bir kişi bu kitaba baktığında, gerçekten de bir bilim adamının ilmi içerikli bir kitabını okuduğunu zannedebilir. Oysa görünüm aldatıcıdır. Bu kitapta anlatılan tek şey, canlı varlıkların kör tesadüfler sonucunda oluştukları ve bugünkü hallerine kör tesadüfler sonucunda geldikleri masalıdır. Darwinist yazarın bunun üzerine anlatacak yeni bir şeyi, verecek bilimsel bir kanıtı yoktur. Kimyasal terimler ve kimyasal formüller, Darwinizm aldatmacasını yalnızca tamamlamak, kendilerince gerçekçi gösterebilmek içindir.

Darwinistlerin bilimi kullanma yöntemlerine bir örnek, evrimci paleontolog S. M. Stanley'in şu sözleridir:

> Evrim küçük, yerel popülasyonlarda hızla gerçekleşir; bu nedenle fosil kayıtlarında evrimi göremeyiz.[135]

İşte bu sözler bir aldatmacadır. Yerel popülasyonlarda gerçekleşen bir evrimden bahsedilmektedir, fakat bir kanıt yoktur. Hatta kanıtın bulunamayacağı itiraf edilmiş, ama bu bile bilimsel gösterilmeye çalışılmıştır. İşin doğrusu şudur: Fosil kayıtlarında evrim görülmemektedir, çünkü evrim hiçbir zaman yaşanmamıştır.

National Center of Science Education - NCSE (Ulusal Bilim Eğitim Merkezi'nin) yöneticisi Eugene C. Scott ise, bu konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

> Birçok lise ders kitabı (hatta ne yazık ki bazı kolejler) teorileri test edilmiş hipotezler olarak açıklarlar, sanki hipotezler onaylanmış teorilermiş gibi; ve gerçek anlamda çok iyi bir teori onlar için kanunlaşmış gibidir. Ne yazık ki, bilim adamları bu terimleri bu şekilde kullanmazlar, çoğu kişi bilim adamı değildir ve bilim adamları da bu kelimelerin anlamını öğrencilere ve halka iyi açıklayamamıştır.[136]

Bu şartlar altında yalnızca kendisine gösterilen ve anlatılanlarla muhattap olan bir insanın, eğer düşünüp önyargısız değerlendirme gücü yoksa, Darwinizm'in geçerli olduğuna kolaylıkla kanaat getirebilir. Çünkü Darwinizm, telkin yöntemi ile söz konusu okuyucunun beklentisine bir nevi karşılık vermiştir. Canlılığı kendince basit bir şekilde açıklamış ve buna "bilimseldir" demiştir. "Sorgulanmasına gerek yok, zaten doğru ve kanıtlanmıştır" demiştir. "Bilim adamları bunu destekliyor" demiştir. "Bilimin canlılık hakkında tek açıklaması budur, bunun dışındaki açıklamalar bilimsel değildir" demiştir. "Bunu bütün dünya kabul ediyor" demiştir. Ve bu yalanlarla tarihin en büyük aldatmacalarından birini inşa etmiştir. Darwinizm'i hiç bilmeyen, onun nasıl bir aldatmaca olduğuna dair en ufak fikri olmayan ve yalnızca bu izahlarla muhattap olan bir kişi için de bu yüzeysel açıklamalar onu ikna etmeye yeterlidir.

Oysa bu kişi aldığı telkinin her safhasında kandırılmaktadır. Zaten Darwinizm'i kesin olarak çürüten ve yaratılış gerçeğinin kanıtı olan 500 milyondan fazla fosil Darwinistler tarafından itina ile saklanmış; canlılığın yapı taşı olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen oluşmasının matematiksel olarak imkansız olduğu insanlardan gizlenmiştir. Bu nedenle söz konusu kandırmacanın sınırlarını anlaması da mümkün olmamıştır. Aldatılan bu kişinin bilmediği şey şudur: Darwinizm bilimsel değildir, bilim değildir. Darwinizm sorgulanmıştır ve doğru olmadığı, bilimsel kanıtlarla desteklenmediği açıkça görülmüş, ispat edilmiştir. Darwinizm'i destekleyen bilim adamları, bunu batıl bir din, bir ideoloji olarak gören bağnaz ve dogmatik kişilerdir. Bilimin canlılık hakkındaki tek açıklaması yaratılış gerçeğidir. Tüm bilimsel bulgular canlıların mükemmel halleri ile bir anda yaratıldıklarını göstermektedir. Darwinizm'in bütün dünya tarafından kabul ediliyor görünmesinin altında yatan sebep de yine bu sahte telkin metodları, bu aldatıcı propaganda yöntemleridir. Dolayısıyla okuyucunun ikna olduğu konular yalnızca bir göz boyamaya dayanmaktadır. Kimi zaman bilim adamları bile bu aldatmacaya kanıp gaflete düşebilmektedirler. İngiliz paleontolog evrimci Colin Patterson'un bu konuyla ilgili itirafı dikkat çekicidir:

> Daha sonra uyandım ve bütün hayatım boyunca Darwinizm'i bir şekilde kanıtlanmış bir gerçek zannederek aldatıldığımı fark ettim.
>
> Sistematik içinde ortak ata hipotezlerinin etkisinin yalnızca sıkıcı olduğunu ve bilgi eksikliğinden kaynaklandığını değil, aynı zamanda bunun kesin olarak bilim karşıtlığı olduğunu düşünüyorum.[137]

Bu konudaki bilinçlenmenin bir başka örneğini ise belgesel film yapımcısı Brian Leith vermektedir:

> Son on yıl yeni bir biyolog topluluğu gelişti. Bunlar bilimsel anlamda saygıdeğer sayılıyorlar, ama Darwinizm hakkında derin şüpheleri var.[138]

Amerikalı ekonomist Jeremy Rifkin'in "Evrim teorisi bizim eğitim sistemimizin en önemli yerine yerleştirilmiş durumdadır ve bunu gereksiz suistimallerden korumak için etrafına süslü duvarlar yükseltilmiştir."[139] sözünü haklı çıkaracak bir başka önemli kanıt ise, Darwinist bilim adamlarının, sahtekarlıkları görmezden gelmeyi yine bilim adına

yapmaları ve gerçekler deşifre olsa bile bundan çekinip gocunmamalarıdır. Amaç, mutlaka ve mutlaka bir şekilde insanları aldatabilmek olduğu için dünyanın en ünlü bilim adamları, hiç çekinmeksizin, göz göre göre bu aldatamacayı korumaktadırlar. Jonathan Wells bu duruma şöyle bir örnek verir:

Haeckel'in sahte embriyo çizimlerinden yıllarca haberdar olan bilim tarihçisi Jay Gould'a ne demeli? Tüm bu süre boyunca Gould'un sınıflarından geçen öğrenciler, Haeckel'in embriyolarını evrimin ispatı olarak gösteren ders kitaplarından biyolojiyi öğrendiler. Buna rağmen, başka bir biyoloğun 1999'da duruma itiraz etmesine kadar, Gould hiçbir düzeltme yapmadı. Ondan sonra bile Gould ders kitabı yazarlarını hatadan sorumlu tuttu ve itiraz niteliğindeki fısıltıyı yayan yaratılışçıyı (bir Leigh Üniversitesi kimyacısı) görevden aldı. Burada en büyük sorumluluk kime aittir - sahte çizimleri düşüncesizce tekrar tekrar kullanan ders kitabı yazarlarına mı, onlardan şikayet eden insanlara mı, yoksa çalışma arkadaşlarının, kendisinin "akademik cinayet" diye adlandırdığı olguya farkında olmadan ortak olurken, kendinden emin bir şekilde kenardan durumu seyreden, dünya çapında meşhur bir uzmana mı?

> Haeckel'in embriyolarına ilişkin gerçekle kıyaslanınca, pulkanatlı güvelerin (sanayi kelebekleri) kusurlu olduğu ancak yakın zamanda anlaşılmıştır, dolayısıyla belki de ders kitabı yazarları onu kullanmayı sürdürmekten dolayı kınanmayabilirler. Yine de pulkanatlı güveler üzerinde çalışan her biyolog, güvelerin ağaç gövdelerine konmadığını, ders kitabı resimlerinin **tezgahlanmış** olduğunu on yıldan fazla süredir bilmektedir. Eğer bilim kendini düzeltiyorsa, niçin uzmanlar ders kitaplarından uydurma fotoğrafları çıkarmaya yönelik bir girişimi başlatmıyorlar?[140]

Darwinistlerin bilimi kullanmaları, üstelik de bu amaç için adeta bilimin koruyuculuğunu, muhafızlığını üstlenme görünümü almaları kuşkusuz başlıbaşına büyük bir sahtekarlıktır. Aslında Darwinizm, iddiasının tam aksine bilime karşı hareket etmektedir. Bilimsel delilleri örtbas etmeye çalışmaktadır. Laboratuvarlarda gerçekleştirilen deneylerin ortaya çıkardığı sonuçlara muhalif iddiaları savunmaktadır. Elde edilen fosil kayıtları ara formların hiç var olmadığını ispatlarken, canlıların arkalarında sayısız ara form bırakarak birbirlerinden evrimleştiği yalanını ileri sürmektedir. Bilim sahtekarlığı Darwinizm ile birlikte ortaya çıkmış olan bir kavramdır. Darwinistler, bilimsel müzeleri, bilimsel yayınları kullanarak bu sahtekarlıkları bile bile, hiç çekinmeden insanlara sunarlar. Bilimsel kitapları ve dergileri kullanır, hiçbir zaman gerçekleşmemiş bir evrim tarihi masalını bu yayınlarda anlatırlar. Hiçbir zaman var olmamış garip bir canlının resmini çizer, bunu "tarihi geçmişimiz" olarak göstermeye çalışırlar. Bilim karşıtı bu din, bilimsellik kisvesi altında en büyük yalanlarından birini söylemektedir.

Böylesine büyük bir yalanın destekçisi olmalarının sebebi kuşkusuz ki Darwinistlerin deccaliyete olan körü körüne bağlılıklarıdır. Deccali sistem, insanları yalana yönelten sapkın bir sistemdir.

8. Darwinistler, Yazılı ve Görsel Medyayı Kullanırlar

Yazılı ve görsel medya, insanların büyük kısmının en çok etkilendikleri telkin araçlarının başında gelir. Bazı insanlar, bilim adamlarının sözlerinin tümüne adeta iman ettikleri gibi, bilimsel dergilerin yazarlarına, TV'de çıkan haberlere de aynı şekilde itibar ederler. Günümüzün tanınmış Darwinist yayınlarının herhangi birinde çıkan Darwinizm yanlısı bir yazı, bunu okuyan çoğu kişi için yeterli bir referanstır. İnsanlar üzerinde Darwinizm'in sahte delillerini yayınlayan bir bilim dergisinin, mutlaka doğruyu yazacağı gibi bir kanaat vardır. İnsanların bir çoğu, söz konusu derginin Darwinizm dininin sadık üyelerinden biri olduğu gerçeğinden habersizdir. Aynı zamanda Darwinizm dininin savunucusu olunduğunda aklın, mantığın, doğrunun, bilimsel olanının dışında hareket edildiğinin de farkında değildirler.

Şu anda Darwinist diktatörlüğün etkisiyle, çok sayıda bilim dergisi Darwinizm yanlısıdır. Dünya çapında Darwinizm karşıtı hiçbir yayının ön plana çıkarılması ve kabul görmesi hazmedilemez. İşte bu nedenle Darwinistlerin sahip çıktıkları, Darwinistlerin savunup desteklediklerini yayınların verdikleri haberler, bu yayınların dünya çapında kabul görmeleri nedeniyle çoğu okuyucu veya izleyici tarafından hemen kabul edilir.

Oysa bu büyük bir hatadır.

Darwinistler'in amacı yalnızca propagandadır. Onlar, *New Scientist* veya *National Geographic*'de çıkan aldatıcı bir evrim haberinden okuyucuların büyük kısmının şüphelenmeyeceğini düşünerek hareket ederler. Dünyaca ünlü akademisyenlerin dünyaca ünlü yazılarının yayınlandığı *Nature* gibi bir bilim dergisinin bir yalana evsahipliği yapacağı, öğrendikleri üzerine de gereği gibi düşünmeyen kimselerin ihtimal vermedikleri bir durumdur. Zaten bu durum, Darwinist propaganda açısından o kadar kullanışlı bir ortam meydana getirir ki, Darwinistlerin "çamurlu suda tesadüfen ilk hücrenin oluştuğu" hikayesi gibi akılalmaz bir komediye dahi pek çok insanı inandırmaları zor olmaz. Bu hikayenin karmaşık ifadelerle ve bir bilim adamının imzasıyla Darwinizm yanlısı *Nature* gibi bir dergide çıkması yeterlidir.

Materyalist bakış açısına sahip bir insan veya bir kurum, materyalizmi ayakta tutma pahasına her şeyi göze alabilir. Materyalizm yanlısı yayınların yaptıkları da budur. Onlar, Darwinizm'i gündemde tutmak ve onu savunmak adına her şeyi yapmakta ve açıkça bilimi bir maske olarak kullanmaktadırlar. Bu materyalist bakış açısını Nature dergisinin şu ifadeleri yeterince açıklamaktadır:

> Tüm veriler her şeyi tasarlayan bir varlığı gösterse bile, böyle bir hipotez bilimin dışında kalırdı, çünkü naturalistik değil.[141]

Görüldüğü gibi materyalistler, bilimsel tüm somut bulgular yaratılışı teyit etse dahi, bunu kabul etmemeye kendilerini kodlamışlardır. Bu durumda bilimsellikten söz etmek elbette mümkün değildir. Materyalistlerin Darwinizm'e olan sadakati bilimsel değil dogmatiktir. Darwinizm bilimsel olarak çürütülmüş olmasına rağmen savunulmakta, yaratılış ise sayısız bilimsel bulguyla teyit ediliyor olmasına rağmen bu kimseler tarafından cahilce reddedilmektedir. Çünkü materyalizme göre, madde dışında bir açıklamanın kabul edilmesi imkansızdır. İşte bu nedenle bilimsel görünümlü bu dergilerin, bilimsellikle ilgisi olmayan evrim gibi bir teoriyi savunmalarındaki ısrar anlaşılabilmektedir. Bu yayınlar için, ne pahasına olursa olsun, canlıların yaratıldıkları gerçeğini gösteren deliller kabul edilemezdir. O yüzden Darwinistler için bunun yerine, tüm dünyaya sahte yöntemlerle hakim edilmiş bir aldatmacayı geçerli ve doğru gibi göstermeye çalışmakta sakınca yoktur.

Nitekim bu yayınların destekçisi olan çeşitli bilim merkezlerinin Allah inancına bakış açıları değerlendirildiğinde de bu durum daha açık şekilde anlaşılmaktadır. Nature dergisinde, National Academy of Science (NAS) (Ulusal Bilimler Akademisi) üyelerinin dine bakış açıları hakkında yapılan son araştırmada ortaya çıkan sonuç şudur: Biyoloji ve fizik bilimlerinden 517 NAS üyesinin yarısının verdiği cevaba göre, bu bilim adamlarının %72.2'si ateisttir. %20.8'i agnostik (bilinmezci), yalnızca %7.0'ı ise Allah'ın varlığına inanmaktadır.[142] Nörobiyolog evrimci Robert Provine, "Artık çok az gerçek dindar biyolog kaldı. Çoğu ateist ve bir çoğu bu duruma evrim anlayışı ve diğer bilimler nedeniyle gelmiştir," itirafıyla bu gerçeği açıkça dile getirmektedir.[143] Bu gerçeklere bakıldığında, bilimin yaratılış gerçeğini göstermesinin ateist bilim adamları arasında büyük bir öfke ile karşılık gördüğünü anlamak zor olmayacaktır kuşkusuz. İşte Darwinistlerin yazılı ve görsel medyayı kullanarak gösterdikleri karşı çabanın altında yatan sebep budur.

Henry M. Morris, Darwinizm adı altında gerçekleştirilen bu yalancı telkinin çıkış noktasını şu şekilde izah etmektedir:

> Bugün yaygın olan inanış, Darwin'in evrimin kanununu keşfettiğidir. Sonuç olarak, Darwin tüm zamanların en büyük bilim adamlarından biri olarak alkışlanmaktadır. Bununla birlikte gerçek; Darwin'in yalnızca eski paganizmin canlandırılması için katalizör görevi gördüğüdür. Hem de bir çok Batı Avrupa ülkesinin bir yüzyıldan fazla bir süredir hazırlandığı Allah'a başkaldırmanın (Allah'ı tenzih ederiz) gerçekleştiği dönemde.[144]

Kimi insanların "bilim adamı yalan söylemez", "koskoca bilimsel dergi yalan yazmaz" yanılgıları onları yıllarca aldatmıştır. Bu insanların kendi aralarında kurdukları çarpık iman sistemi, Darwinistlerin bundan faydalanmalarına, bilimi kötüye kullanmalarına sebep olmuştur. Oysa şu kesin olan bir gerçektir: Materyalist bir bilim adamı, eğer gerçekler kendi çıkarına uymuyorsa ve eğer gerçekler materyalizmi desteklemiyorsa, **rahatlıkla insanları aldatır**. Şu anda dünyadaki bilim adamlarının büyük bir çoğunluğu Darwinizm'i savunarak açıkça insanları aldatmaktadırlar. Çocukların bile inanmayacağı saçma hikayeleri, bilimsel olarak mümkün olmadığını bilmelerine rağmen insanlara anlatmaktadırlar. Bu

durum, şu anda yürürlükte olan ve dünyadaki tüm Darwinist bilim adamları tarafından uygulanan bir sistemdir. Bir başka deyişle, Darwinist bir bilim adamı, bütün hayatını bilimle iç içe geçirmesine rağmen, rahatlıkla bilim adına insanları aldatabilmekte, tüm yaşamını bir yalana adayabilmektedir.

DNA'yı keşfederek Nobel ödülü alan, bütün yaşamını evrim aldatmacasını savunarak geçiren ve 2004 yılında "insanın bir nöron yığını" olduğu şeklindeki tepki çeken sözleriyle, ruhun varlığını reddederek ölen fizik ve biyoloji profesörü Francis Crick bunun en açık örneğidir. Ateist olan fizikçi, moleküler biyolog ve nörobiyolog olarak, Allah'ın üstün sanatına dair sayısız delili görmesine ve bunları bizzat keşfetmesine rağmen, bunların birer mucize niteliğinde özel bir yaratılışı işaret ettiği gerçeğini insanlardan gizlemek için yaşamı boyunca uğraşmıştır. Hatta Allah'ın varlığını kabul etmemek için (Allah'ı tenzih ederiz) yaşamın uzaylı varlıklar tarafından getirildiğini dahi iddia edecek bir aşamaya gelmiştir.[145] Naturalist, Darwinist bakış açısının bir bilim adamına getirdiği sonuç böyle küçük düşürücü bir mantıksızlıktır.

Buna bir başka örnek de paleontolojinin gösterdiği tüm yaratılış delillerini bizzat görüp incelemiş olmasına rağmen, yaşamı boyunca ateist ve naturalist olarak kalmış olan bir başka Darwinist bilim adamı Harvard paleontoloğu Stephen Jay Gould'dur. Stephen Jay Gould da, tıpkı Crick gibi, tüm yaşamını bilimle uğraşarak geçirmiş, Allah'ın apaçık olan varlığını kendi aklınca reddedebilmek için (Allah'ı tenzih ederiz), Sıçramalı Evrim gibi son derece mantıksız ve delilsiz bir teoriyi yaşamı boyunca savunmaktan çekinmemiştir.

Şu durumda Darwinist bilim adamlarının her yaptıklarının ve her söylediklerinin doğru olduğuna dair inanç bir akılsızlıktır, şuursuzca yapılmış bir kabuldür. Oysa yaşamları boyunca inkar içinde olan bu insanların bilmedikleri ve kavrayamadıkları bir gerçek vardır: Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah, yaşamı boyunca deccalliyeti yaymak için çaba içinde olan, tüm ömrünü bu mücadele ile geçiren insanların yaptıklarının boşa çıkacağını ayetlerinde haber vermiştir:

> **De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi? Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (Kehf Suresi, 103-104)**

Deccalin destekçileri, dünya hayatında Allah inancına karşı gösterdikleri çabanın bir değeri olacağını, bununla üstün geleceklerini ve kazançlı çıkacaklarını zannetmektedirler. Oysa bu, baştan çürük bir sistemdir. Hak dine karşı olan tüm sistemler, Allah'ın vaadi gereği mutlaka yenilgiye uğramaya mahkumdur. Yüce Allah, kuşkusuz ki her şeye kadirdir. Allah ayetinde şöyle bildirir:

> **Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)**

Darwinistlerin bilimi ideolojilerine alet ederken kullandıkları en klasik taktiklerden biri de kendilerinden son derece emin bir üslup kullanmalarıdır. Evrimden, doğruluğu kesin ve üzerinde tartışmaya dahi gerek olmayan sözde bilimsel bir teori gibi bahsederken, Darwin'i de adeta dünyanın en önemli bilim adamı ilan ederler. Oysa, pek çok bilim tarihçisi ve yazarın da açıkça ifade ettiği gibi, Darwin yeni birşey keşfetmemiş, bir buluşda bulunmamış, akıl ve mantık yürüterek veya gözlem yaparak bir teori ortaya koymamıştır. Bir grup sarhoş denizciyle uzun bir deniz yolculuğu yapmış, hatta bu yolculukta topladığı pek çok canlı türünü incelemeden bir kenara atmış, büyük babasından öğrendiği eski Mısır ve Sümer'den beri var olan evrim yalanını yeniden gündeme getirmiştir. Tabi Darwinistler bu gerçeği hiçbir zaman dile getirmez, hatta özenle saklayarak, insanları aldatabilmek için Darwin'i büyük bir bilim adamı gibi göstermeye çalışırlar. Moleküler fizikçi ve aynı zamanda teoloji profesörü olan Alister McGrath, bu durumu şu sözlerle dile getirmektedir:

> 19. yüzyılda Amerikanın en ünlü ateist yazarı haline gelen demiryolu avukatı Robert Green Ingersoll (1833-99) ... 1884'deki bir yazısında şunu açıkladı: *"Bu yüzyıla Darwin yüzyılı adı verilecek... Onun evrim doktirini, en uygunların yaşama doktirini ve türlerin kökeni doktirini tutucu hiristiyanlığın son kalıntılarını tüm düşünen akıllardan kaldırdı."*[146]

Bu durum söz konusu bilim adamlarının yazılarının yer aldığı bilim dergileri için de geçerlidir kuşkusuz. Dünyanın tanınmış bilim dergilerinde yalnızca Darwinizm propagandası yapıldığına göre, bu dergilerde yalnızca Darwinist bilim adamlarının yazılarına yer verildiğine göre ve bu bilim adamları da ideolojik olarak evrim yalanını sürdürmek ve savunmak mecburiyetinde olduklarına göre, bilimsel kelimelerle süslenmiş yazıların mutlak doğru olduğuna inanmak aynı akılsızlığı sergilemek olacaktır. İnsanlar üzerinde bu batıl inanç sistemini Darwinistler yıllar boyunca kullanmışlardır. Fakat artık bunun ortadan kalkma ve gerçek bilimsel doğruların kabul edilme vakti gelmiştir. Darwinizm'in en önemli propaganda silahı olan yazılı ve görsel basın, insanları aldatamayınca, geriye Darwinist propagandanın başka bir kullanım alanı kalmamış olacaktır.

9. Darwinistler Evrim Karşıtı İnançların Mantığa Aykırı Olduğu Aldatmacasını Empoze Etmeye Çalışırlar

Suçlamayı karşı tarafa yöneltmek, belki de en iyi bilinen psikolojik savaş taktiğidir. Kendi eksiklik ve kusurlarını veya suçlandığı şeyleri karşı tarafa yükleyerek yapılan bir mücadelede, bu taktiği uygulayan taraf, genelikle kim bu yönde daha güçlü propaganda yaparsa onun kazanacağını düşünür. Yani haksız ve suçlu taraf, eğer propagandasını iyi yapmışsa, haklı ve mağdur gibi görünecek ve kendince mücadeleyi kazanacaktır.

Bu bilinen taktik, Darwinistler tarafından son derece açık bir şekilde uygulanmaktadır. Sahtekarlık yapan, bir aldatmacayı savunan, akla ve mantığa aykırı olan, aldatan taraf Darwinistler olmasına rağmen, mantığa uymayan fikirler savunanların evrimi inkar edenler olduğuna insanları ikna etmeye çalışırlar. Darwinistler, insanları bu yalana ikna ederlerse, insanları yeterince iyi ve etkili bir şekilde yönlendirirlerse başarıya ulaşacaklarına inanırlar. Bu şeytani taktiğin mutlaka kendi faydalarına döneceğini ve tüm yaptıkları sahtekarlıkları örtbas edeceğini düşünürler. Oysa unuttukları önemli bir gerçek vardır: Batıl olan hiçbir zaman üstün gelmez. Bu Allah'ın kanunudur. Yüce Rabbimiz olan Allah'ın adaleti mutlaka yerini bulacaktır. Doğru olan ile aldatmacaya sığınanı bilen Yüce Allah, mutlaka batıl olanı ortadan kaldıracak ve hak olanı pekiştirecektir. Darwinist taktikler deccalin bir oyunudur ve tüm varlıklar gibi deccal'i de yaratan Allah, onun bütün oyunlarını yerle bir edecektir. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

İşte size böyle… Gerçekten Allah, kafirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (Enfal Suresi, 18)

Yaratılış gerçeğine karşı geliştirilmiş olan bu sahte yöntemin etkili göründüğü yıllar boyunca Darwinistler, yaratılış gerçeğini anlatanları çeşitli iftira ve ithamlarla suçlama yoluna gitmişlerdir. Aslında Darwinistlerin iman edenlere yönelttiği iftiralar, tarih boyunca yapılmış ve Kuran'da gerçekleşeceği haber verilmiş olaylardır. Göklerin ve yerin hakimi olan Yüce Allah bu iftirayı atanların durumunu ayetinde şöyle haber vermiştir:

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (Bakara Suresi, 13)

Darwinistlerin karşıt suçlamalara geçmelerinin sebebi, yaratılışın mutlak gerçek olduğunun kuşkusuz farkında olmalarıdır. Kendi akıllarınca sergiledikleri alaycı tutumun altında yatan neden, teorilerinin bilimsel bulgu ve delillerle desteklenmediğini bilmeleri ve bu yüzden de insanları laf kalabalığı ile etkilemeye çalışmalarıdır. Bunun deccalin sistemi için başarı sağlayabileceği inancındadırlar. Berkeley Üniversitesi'nden hukuk profesörü Phillip E. Johnson, bu taktik ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

> ... Öğrencilerin pul kanatlı güve hikayesindeki kusurları, Haeckel'in embriyo çizimlerindeki sahteciliği, Kambriyen patlamasının sırrını ve önde gelen Darwincilerin, Darwinizm'in dinsel anlamları konusunda gerçekte neye inandıklarını da öğrenmeleri gerekmektedir. Bu eğitimde çok geçmeden, otoriteler bir isyanın başladığını

göreceklerdir. Darwinciler taktiklerini değiştirmez, çünkü evrim hakkında verilecek doğru bir eğitim, evrimi ayakta tutamayan varsayımları apaçık aydınlatacaktır.

Realist bir tanımla naturalizm (batıl) bir dindir ve aşırı dogmatiktir. Bir çeşit inançla savunulan nihai gerçeklik hakkındaki temel bir kanıya dayanmaktadır. Ve kendi 'bilgi' ve 'akıl' tanımlarına sahiptir. Bilginin nihayetinde duyularımızdan kaynaklandığını ve daha karmaşık bilgi türlerinin bilimsel araştırmadan doğduğunu söylemektedir. Naturalist tanıma göre, doğaüstünün bilgisi diye bir şey olamaz. Tanrı hakkındaki önermeler ya akıldışı veya akla karşı olarak nitelendirilir.[147] (Allah'ı tenzih ederiz.)

Oysa asıl naturalizm ve materyalizm başlı başına akıl dışılıktır. Bu sapkın ve batıl inançların takipçileri, şansa, tesadüfe, şuursuz bilinçsiz olaylara yaratıcılık vasfı veren (Allah'ı tenzih ederiz), akılcı değerlendirme yeteneğinden yoksun insanlardır. Tesadüfü sahte ilah edinen sapkın bir dinin savunucularının "bilgi" dedikleri şey de yine tesadüflerin her şeyi yoktan var ettiği fikrine dayanmaktadır. Dolayısıyla burada bahsini ettiğimiz şey, aklın ve mantığın devre dışı kaldığı sapkın bir inanç sisteminden ibarettir. İşte bu nedenle, naturalizm, materyalizm ve Darwinizm söz konusu olduğunda, akıl veya bilgi gibi kavramlardan bahsetmenin mümkün olmayacağını anlamak da zor olmayacaktır.

Darwinistler, apaçık bir gerçek olan yaratılış gerçeğinin yaygın olarak anlatılıp, insanları ikna etmesinden büyük bir korku duyarlar. Çünkü bilirler ki, yaratılış gerçeğini destekleyen sayısız delil vardır ve bunları gören bir insanın evrim aldatmacasına kanması artık mümkün olmayacaktır. Öte yandan Darwinizm'i destekleyen tek bir delil dahi yoktur. Bu büyük aldatmacayı savunan kişilerin, kendi düşük akıllarınca canla başla yaratılış inancını eleştirmelerinin asıl sebebi işte budur. New York Üniversitesi kimya profesörü evrimci Robert Shapiro, sonuçlar hiçbir zaman evrim teorisini desteklemese de mutlaka sonuna kadar Darwinizm'in savunucusu olacağını şu akıl dışı mantıkla ifade etmektedir:

> Gelecekte bir gün bütün mantıklı kimyasal deneyler hayatın muhtemel kökeninin tamamıyla hatalı olduğunu gösterebilir. Dahası, yeni jeolojik kanıtlar dünya üzerinde ani bir hayat oluşumunu gösterebilir. Son olarak tüm kainatı keşfedip başka bir yerde bir hayat izine veya hayata neden olabilecek bir sürece rastlamayabiliriz. Böyle bir durumda birtakım bilim adamları cevap için dine başvurabilirler. Ancak benim de dahil olduğum diğerleri, elde olan daha az muhtemel bilimsel açıklamaları, kalanlardan daha mümkün olan bir tanesini seçebilmek amacıyla ayıklamaya çalışacaklardır.[147]

İşte bu sözler, deccalin karanlık sistemini açık bir şekilde görebilmek için kuşkusuz ki yeterlidir.

10. Darwinistler Maymunun İnsana Olan Benzerliklerini Kullanmaya Çalışırlar

Daha önceki satırlarda Darwinizm'in son derece basit bir mantığa dayandığını ve canlılığı kendince yüzeysel ve basit açıklama eğiliminde olduğuna değinmiştik. Darwinistlerin, bunun bir gereği olarak kullandıkları en önemli propaganda malzemelerinden biri maymunlardır. Maymun, çeşitli anatomik özellikleri nedeniyle gerçekten de insana benzer olarak yaratılmış bir varlıktır. İşte Darwinistleri en çok aldatan ve Darwinistlerin de insanları en çok aldatmasına sebep olan unsur bu benzerliklerdir.

Darwinistler maymun-insan benzerliğini kullanabilmek için bir maymunu ön plana çıkarır ve onun çeşitli davranışlarını, alet kullanımı, öğrenme yeteneği gibi özelliklerini vurgulayacak çeşitli gösteriler yaparlar. Amaç, insanın maymun soyundan geldiğine dair meşhur Darwinist aldatmacayı okuyucular için kendilerince makul gösterebilecek bir kanaat oluşturabilmektir. Kimi insanlar bu telkini almalarının ardından hayvanat bahçesine gittiklerinde veya maymunlarla ilgili bir belgesel film seyrettiklerinde belli bir yönde kanaat geliştirirler. Öyle ki, Darwinist aldatmacadan oldukça etkilenmiş olduklarından gördükleri canlının "biraz gelişse, tıraş olsa, iyi beslense" rahatça insana dönüşebileceğine dair basit bir mantıkla düşünmeye başlarlar. Birkaç teknik benzerlik, Darwinist telkinin başarılı

olmasına zemin sağlamaktadır. İnsana benzer bazı ilkel davranış şekillerini öğrenmiş olan maymunlarla ilgili programlar, defalarca Darwinist televizyon ve internet sitelerinde yayınlanarak ön plana çıkarılır. Bir maymunun eğitildiğinde neler yapabileceğini gören ve Darwinizm hakkında pek bir bilgisi olmayan bazı izleyiciler, gördüklerinin üzerine verilen Darwinist telkinden dolayı tamamen yanlış bir bakış açısına sahip olurlar. Maymunun sergilediği akılcı davranışlar, bu canlıların insanın eski ataları olduğuna dair yapılan propagandayı güçlendirmek için defalarca gösterilmektedir.

Oysa bu, bir başka Darwinist aldatmacadır.

Maymunların çeşitli özellikleri nedeniyle insana benzer özellikler göstermekte oldukları doğrudur. Ama bu durum insan ile maymunun tamamen farklı canlılar olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Maymun, Allah'ın izniyle bu dünya üzerinde var olduğu sürece, maymundan farklı bir canlı olmayacak, ne kadar eğitilirse eğitilsin insan gibi bir düşünme, algılama, yorum yapma, öngörülü olma, akılcı davranma, muhakeme etme, planlı ve bilinçli hareket etme, konuşma gibi özelliklere sahip olamayacaktır. Ne kadar yoğun tekrarlar yaparsa yapsın, bir maymun hiçbir zaman uçak tasarımları yapamayacak, gökdelenler inşa edemeyecek, şiir yazamayacak, laboratuvarlarda insanı inceleyemeyecektir. Ne kadar eğitilirse eğitilsin, bir proje tasarlayamayacak, düşünüp planlayarak daha üst bir medeniyet seviyesine ulaşamayacaktır. Çünkü maymun, Allah'ın kendisine özel olarak verdiği anatomik özelliklere sahip, konuşma becerisinden ve en önemlisi insanı insan yapan bilinç, akıl ve ruhtan yoksun bir varlıktır. Onun sadece birkaç konuda yetenekli olması, insanın atası olduğuna dair iddianın kuşkusuz ki hiçbir şekilde kanıtı olamaz.

Darwinistler bu iddiaları ortaya atarken, insan ve hayvan arasındaki en önemli farkı unutturmaya çalışırlar. İnsan, "benim" diyen, kendi varlığının farkında olan, ne için yaratıldığını, neden var olduğunu düşünebilen, muhakeme etme yeteneğiyle var olan bir canlıdır. İnsan bu sebeple diğer canlıların tümünden olağanüstü bir fark ile ayrılır. Anatomik özellikler ve beceriler, bunun yanında çok küçük bir ayırt edici niteliğe sahiptir. "Benim" diyen, varlığının farkında olan şuurlu varlık, hiçbir materyalist açıklama ile açıklanamaz. Hiçbir materyalist açıklama, kendi varlığının bilincinde olmayan, şuuru kapalı bir canlının, ruhu olan ve varlığının şuurunda olan bir varlığa dönüşümü hikayesini izah edemez. Darwinistler, bu bilim dışı açıklamaya istedikleri kadar sahte fosil deliller göstermeye kalksınlar (gösterilen tüm fosillerin sahte olduğu ortaya çıkmıştır), insandaki bilincin ve ruhun varlığına asla hiçbir şekilde açıklama getiremeyeceklerdir. İşte insanın sahte evriminden söz ederken ve bu konuda sayısız sahte kafatasını delil olarak dayatmaya çalışırken, Darwinistlerin tek değinmek istemedikleri ve onları tam anlamıyla çaresizliğe düşüren konu budur.

Bütün bunların yanı sıra, Darwinistlerin en büyük delil sandıkları yetenek gösterisinde, maymundan çok daha zeki özellikler sergileyen canlılar vardır. Karga, arı, kunduz, termit gibi canlılar; kimi zaman maymunlardan çok daha zekice ve çok daha beceri gerektiren davranışlar sergilemektedirler. Dolayısıyla yetenek ve beceriye dayanan benzerlik iddiası, tümüyle yanıltmacadır.

Darwinistlerin öncelikle insanı insan yapan; gördüklerinden, duyduklarından etkilenmesini, onlar üzerinde düşünmesini, akıl göstermesini, saygı, sevgi, vefa gibi anlayışlara sahip olmasını, muhakeme ve yargıda bulunmasını sağlayan "ruh"un açıklamasını yapmaları gerekmektedir. Maddenin mutlak varlığına inanan, insan bilincini yalnızca bir nöron yığını olarak gören bu zihniyet, ruhun varlığı gerçeği karşısında tam anlamıyla suskundur. Darwinistler uzun zamandır bilincin kökeni ve hayali evrimi hakkında çalışmalar yapmakta, daha doğru bir deyişle bu konuda propaganda yöntemleri üretmeye çalışmaktadırlar. Fakat maddesel varlığı olmayan bir kavramı madde ile açıklayabilmeleri, hatta buna alternatif bir yorum getirebilmeleri imkansız olduğundan, bu konu hakkında hiçbir iddiada bulunamamaktadırlar. Çünkü bilincin kökeni, yani insanı insan yapan ruh, Allah'a aittir. Allah, Kendisi'nden bir lütuf olarak bunu insana bahşetmiş ve onu diğer canlılardan, özellikle bu yönüyle farklı kılmıştır. Darwinist aldatmaca, bu konuda çaresiz ve sessizdir.

Allah Kuran'da, insanı Kendi ruhundan yarattığını şöyle bildirmektedir:

> **Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve <u>ona</u>**

Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

11. Darwinistler Görsel Telkinlerle, Yaptıkları Büyüyü Yaygınlaştırmaya Çalışırlar

Darwinist yayınların neredeyse tümünde görmüşsünüzdür. Yıllar boyunca Nebraska Adamı neredeyse en önemli evrim delili olarak tanıtılmaya çalışılmıştır. Bu hayali varlığı tanıtan yazıların hemen yanı başında da çok tanıdık bir resim bulunur. Hafif eğik yürüyüşlü bir maymun adam, karısı, yaşadığı ortam, elinde avlanacağı silah vs. Resim o kadar detaylıdır ki, söz konusu hayali varlık hakkında zihinlerde yeterli görünüm oluşmuştur. Fazla araştırma imkanı olmayan, konu hakkında bilgisiz okuyuculara yönelik olarak Darwinist amaca ulaşılmıştır. Darwinist aldatmacanın farkında olmayan okuyucular, ailesiyle birlikte ilkel bir ortamda yaşayan bir maymun adamın varlığına kolaylıkla ikna olmuşlardır.

Oysa bu gerçek değildir.

Nebraska Adamı olarak insanlara tanıtılan bu hayali varlığın çıkış noktası tek bir diştir. Daha önce detaylarını belirttiğimiz gibi, bu diş de bir yaban domuzuna aittir. Yani insanlar üzerinde görsel telkinlerle oluşturulmaya çalışılan kanaat, bir yaban domuzunun azı dişinden yola çıkılarak meydana getirilmiştir. Her nasılsa bu domuz dişinden, hayali Nebraska Adamının ailesinin görüntüleri sağlanmıştır. Bir başka deyişle, çok büyük bir hile yapılmış, insanlara aslında açıkça yalan söylenmiştir.

Bu telkin metodu halen devam etmektedir. Denizden karaya doğru ilerlemeye başlayan, yüzgeçleri gitgide kollara dönüşmeye başlayan balık resmi, tamamen hayal ürünü bir çizimden ibarettir. Darwinistler hiçbir delili olmayan böyle bir geçişi insanlara inandırabilmek için yine aynı yöntemi kullanırlar. Bir sahtekarlığı konu eden bilim dergisi veya bilim sitesinde, söz konusu haberin yanında konuyla tamamen ilgisiz şekilde, gitgide dikleşen ve insana dönüşen maymun şemasını koymak, konunun evrimle ilişkilendirilmesini sağlamaktadır. Herhangi bir okuyucu, verilen bu haberi, görsel telkinlerle evrimin bir parçası hatta bir delili olarak algılayabilir. Çoğu zaman söz konusu makalede yazanları okumaz, ama burada yer alan evrimi çağrıştıran resim hafızasında kalır. Aynı kişi, klonlama veya genom projesi haberlerinin yanına konan ve konuyla tamamen ilgisiz olan evrim resimlerini de aynı telkinle alır. Genom projesindeki herhangi bir bilimsel ilerleme, ona evrimin de sanki bilimsel olarak delillendirildiği izlenimini verir.

İşte bu sahte görsel telkin, tipik bir Darwinist propaganda yöntemidir. Psikolojik telkin metodlarının en sık kullanılanlarındandır. Oysa bir kafatası fosili üzerine gerçekleştirilen rekonstrüksiyonlar farklı sanatçıların farklı hayal güçlerini yansıtan birer sanat çalışmasıdır sadece. Tıpkı Nebraska Adamı örneğinde olduğu gibi.

Kuşkusuz bunun bilimle hiçbir ilgisi yoktur. Bunların evrimle de hiçbir ilgisi yoktur. Bilimsel delil getirmektense, sahte bir telkin yöntemi izlenmektedir, o kadar.

Jonathan Wells bu Darwinist sahtekarlığı şu sözlerle örneklendirmektedir:

> 1972'de Kenya'nın kuzeyinde bulunan meşhur bir fosil kafatası, üst çenenin kafatasının geri kalanına yerleştiriliş şekli nedeniyle sürekli olarak görünüm değiştiriyordu. Paleantropolog olan Alan Walker, Michael Day ve Richard Leakey "1470 tarihli kafatasının" iki bölümünü incelerken, Roger Lewin yapılan çalışmaların sayımını yapıyordu. Lewin'e göre Walker şunu söylemişti: "Üst çeneyi ileri doğru kaldırabilir ve ona uzun bir yüz yerleştirebilirsin ya da onun içine sokup yüzü kısaltabilirsin... Bunlardan hangisini yapacağın gerçekte senin örgörülerine bağlıdır. İnsanların onunla ne yaptıklarını görmek çok ilginç." Lewin, Leakey'in de hadiseyi yeniden hatırlattığını not ediyor: "Evet onu bu şekilde tutarsan böyle görünür, şu şekilde tutarsan başka türlü görünür."

> Daha son zamanlarda, National Geographic dergisi, 1470 yıllı kafatasıyla aynı türe ait olduğu düşünülen yedi kemik fosili kalıplarından dişi bir figürü yeniden yapmaları için dört tane sanatçıya görev verdi. Sanatçılardan biri, alnı olmayan, alt ve üst çenesi gagalı bir dinozorunkine benzeyen bir yaratık çizdi. Diğer sanatçı, nispeten iyi görünümlü fakat garip şekilde uzun kollara sahip modern bir Afrikan-Amerikan bir kadın çizdi. Üçüncü sanatçı, bir gorilinkine benzeyen kolları ve bir Hollywood kurdununkine benzeyen yüzüyle sıska bir dişi çizdi. Dördüncü sanatçı ise, vücudu kılla kaplı, ağaca tırmanan ve gorilinkine benzeyen kalın kaşlarının altından etrafı gözleyen, boncuk gözlere sahip bir figür çizdi.

Bu çarpıcı çizimler kümesi, tek bir fosil takımının çeşitli yollarla nasıl yeniden yapılandırılabileceğini açıkça göstermektedir. Bazen, maymun-insan zincirine eklenecek bir ara form arayışı, hangi çizim en uygunsa onu almayı tercih edebilir.[149]

Darwinistlerin bu sahtekarlığı kolayca yapabilmelerindeki sebep, soyu tükenmiş canlı fosillerini alıp, bunları diledikleri şekle sokup, istedikleri görünümde sunabilmelerindendir. Darwinistler ürettikleri bu rekonstrüksiyonları o kadar yoğun bir biçimde kullanırlar ki, ciltler dolusu bir evrim kitabı sırf bu sahte çizimlerden oluşabilir. Hatta bir doğa tarihi müzesinin materyal olarak sahip olduğu tek şey bu rekonstrüksiyonlar olabilir. İnsanlara yıllarca bu sahte çizimleri ve maketleri gösterir, bunların gerçekten yaşamış olduğuna dair telkin vermeye çalışırlar. Elbette bu müzeleri ziyaret eden pek çok kişi, profesörlerin ve bilim adamlarının denetiminde olan, devletin desteğini almış böyle bir tarih müzesinin sergilediği her şeyin yalan ve sahte olduğuna ihtimal vermemektedir. Hatta sırf bu sebeple gördüklerinden etkilenmekte, kafası küçük, çenesi büyük, eğik yürüyen, vücudu tüylerle kaplı bu hayali canlının tarihte bir zamanda mutlaka yaşamış olduğuna kanaat getirmektedir. Oradaki pek çok kişi, bu gösterilen sahte heykel ve resimlerin gerçekte hiçbir zaman yaşamadığını, bunların tamamının sahte olduğunu, bunu haklı çıkaran tek bir fosil kanıtı bile bulunmadığını, hatta tam tersine fosil kayıtlarının bu iddiayı tamamen yalanladığını bilmemekte, hatta bunu araştırmamaktadır bile. Karşılaştığı telkin öylesine güçlüdür ve bunu destekleyen öylesine kıdemli kişiler vardır ki, bunun doğruluğunu sorgulamak onlara mantıksız bile gelebilir. Fakat bu yolla sürekli aldatılmakta, sürekli olarak bir yalana ortak olmaktadırlar.

Doğa tarihi müzelerine gidildiğinde, zaten genellikle fosillerden ziyade bu sahte çizimler veya hayali maket varlıklar insanlara sergilenir. Darwinistler fosilleri gösteremezler, çünkü fosillerin tümü mükemmel canlılara aittir. Fosillerin tamamı, canlıların milyonlarca yıl öncesinde de, tam ve eksiksiz, mükemmel canlılar olduklarını göstermektedirler. Dahası fosiller, günümüz canlılarının milyonlarca yıl önce de var olduklarını ve hiçbir şekilde değişmediklerini de göstermektedirler. İşte bu durum, paleontoloji müzelerinin tek kaynağı olması gereken fosillerin devre dışı kalmasına sebep olmuştur. Fosillerin tümü yaratılış gerçeğini ispat ettiğinden Darwinistler tam 300 milyon fosili saklamışlardır. Asla sergilememiş, insanlara göstermemişlerdir.

Darwinistler, çeşitli bilim dergilerini de görsel telkin malzemesi olarak kullanmaktadırlar. Darwinist dergiler bilimsel delil sunamayacakları için asıl olarak propagandaya ağırlık vermektedirler. Propagandanın en önemli gereği olarak göz boyayıcı bir sayfa düzeni, kapak ve sayfalarda kullanılan renkler, kapak tasarımı, seçilen fotoğraflar ve hitap şekli okuyucuya gereken mesajı vermek için yeterli görülür. Bu görünümün altında gizlenen büyü, dergiyi alıp okuyan kişinin görsel olarak derginin görünümünden ve içindeki resimlerden etkilenmesini ve içerik olarak da kullanılan garip Latince terimlerin tesiri altında kalmasını sağlamaktadır.

Reklamlardan sinema filmlerine, müzik kliplerinden şarkı sözlerine, çizgi filmlere, kitaplara, makalelere kadar her türlü fırsat bu büyünün bozulmaması için kullanılır. Amaç insanların bazı kelimeleri ve cümle kalıplarını ezbere bilmeleri ve görüntülere aşina olmalarıdır. Hayali maymundan insana geçiş aşamaları, yalancı ara fosil görüntüleri, sahte ilkel insan canlandırmaları hayatın her anını kaplamıştır. Gazete ve dergilerde küçük ya da büyük, bir kelime olarak ya da kapsamlı bir şekilde, sürekli bu konu üzerinde durulur. Bu şekilde insanların üzerindeki Darwinist büyünün etkisinin bozulmaması amaçlanmaktadır.

Yaratılışa karşı geliştirilen özel üslup, kendilerince yaptıkları alaycı tavırlar yine bu büyünün etkisini tamamlayabilmek içindir. Allah inancına yönelik fıkraların, yazıların, konuşmaların, karikatürlerin tümünün (Allah'ı

tenzih ederiz) nedeni, insanları Darwinist telkine alıştırabilmek amacını taşır. İnsanlarda, Allah inancına olan her türlü eğilimi ortadan kaldırabilmek ve beyinlerinde Darwinizm'in temelini atabilmek için yapılan bu çirkin gösteri, deccalin oyununun bir parçasıdır.

Fakat bu büyü artık bozulmuştur. Deccal destekçileri ise içine düştükleri durumu tam anlamıyla kavrayamamaktadırlar. Darwinizm'in gerçek olmadığına dair delillerin yalnızca bir kere anlatılmasının ardından bir insanın evrim teorisine olan inancını sürdürmesi söz konusu olamaz. Bunu yapmak için, Darwinist propaganda yöntemlerindeki gibi, karmaşık kelimeler, Latince terimler ve görsel telkinler gerekmemektedir. Gerçeklerin tek bir kere, son derece sade bir dille anlatımı, Darwinizm'in geçersizliğini gösteren delillerin tek bir kere gözler önüne serilmesi yeterlidir. Hayatı boyunca Darwinizm telkinini almış bir insan bile, bu inkar edilemeyecek gerçekler karşısında Darwinizm yalanına inanmayı sürdüremez. "İnanıyorum" dese de bu doğru değildir, çünkü artık gerçekleri bilmektedir. Bir insanın, kapkaranlık bir odanın içinde, perdenin ardındaki Güneş'i yalnızca bir saniye görmesi yeterlidir. Oturduğu oda ne kadar karanlık olursa olsun, artık bu kişiyi dışarıda gece olduğuna inandırmak imkansızdır. Şu anda yaşanan durum da bundan farksızdır. Yıllarca son derece başarılı zannedilen Darwinist telkinler, gerçeklerin yalnızca bir kere ve bilimsel delillerle açıklanmasıyla ortadan kalkmış, tüm etkisini kaybetmiştir.

Rabbimiz, deccale uyanların durumunu ayetinde şu şekilde haber vermiştir:

> **İşte bunlar, kendilerini hüsrana uğratanlardır ve yalan olarak uydurdukları (düzme tanrılar da) onlardan uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (Hud Suresi, 21)**

12. Darwinistler, İnsanlara "Sorumsuzluk" Telkini Verirler

Tarih boyunca materyalizmin en büyük amacı, insanları bir Yaratıcı'nın varlığı inancından uzaklaştırmak ve insana, bir maddeden fazla bir şey olmadığı yalanını aşılamaya çalışmaktır. Buradaki amaç, insana sorumsuzluk telkini vermek ve onu sözde evrim geçiren hayvandan başka bir şey olmadığına inandırmaktır. Darwinizm, materyalist mantığın bir devamı olduğundan, bu telkini vermek insanları Darwinizm'e daha fazla yaklaştırır. Çünkü sorumsuzluk duygusu, Allah inancı tam kalbine yerleşmemiş olan insanlara cazip gelebilir. Sorumsuzluk düşüncesi ile insanlar dünyanın zevklerine daha rahat sahip olabilecekleri yanılgısına kapılırlar. Yaşamları boyunca Allah'a karşı yerine getirmeleri gereken yükümlülüklerin farkında değilmiş gibi davranırlar. Allah'a ibadet etmek, ahiretin varlığını düşünerek yaşamak, nefsin telkini olan kötülüklerden sakınmak ve daima güzel ahlaklı olmak gibi Kuran ahlakının getirdiği sorumluluklardan uzaklaşabileceklerine ve bu şekilde kendi akıllarınca rahat edebileceklerine inanırlar. Oysa rahatlık olarak düşündükleri bu sistem, tam tersine büyük bir sıkıntı kaynağıdır. Güzel ahlaktan kaçınarak rahat edeceğini zanneden kişi, güzel ahlakı yaşamamanın verdiği manevi boşlukta sürekli sıkıntı içinde yaşar. Bencil olunca güçlü olacağını, adaletsiz davranınca menfaat sağlayacağını zanneden kişi, sürekli olarak bu çirkinliklerin acısını yaşar. Gösterdiği kötü ahlak kendisine döner. Kimsenin kimseyi sevmediği, kimsenin kimse için fedakarlıkta bulunmadığı, kimsenin kimseye vefa göstermediği, kimsenin kimseyi koruyup kollamadığı, adaletin, şefkatin, merhametin olmadığı bir ortamda yaşamanın maddi ve manevi kayıplarıyla ömrünü tüketir. Kısaca, Darwinistlerin verdikleri sorumsuzluk telkini, bazı kimselerin zannettiği gibi onların hayatını kolaylaştıran değil, tam tersine zorlaştıran, çirkinleştiren, maddi ve manevi olarak onlara azap getiren bir hale dönüşür. Nitekim bugün pek çok Batı ülkesinin yaşadığı sosyal çöküntü düşünüldüğünde bu gerçek daha iyi anlaşılacaktır.

Tüm bunlara rağmen düşünmekten kaçınan bazı insanlar Darwinizm'e inanmaya daha yatkın hale gelebilirler. Çünkü bazı insanlar, kimi zaman yaşamlarının "basitleştiğini" zannederek rahatlama eğiliminde olabilirler. Çoğu kişiye hayvandan türeyen sorumsuz bir varlık olduğunu düşünmek sakıncalı gelmemektedir. Darwinizm de tam olarak bunun gereğini yapar, insanı adeta bir böcek veya bir sinek ile eşit tutar.

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould, bu mantığı şöyle özetlemektedir:

> İnsan, hayatın devasa büyüklükteki çalılığında sonradan ortaya çıkmış, büyük ölçüde tesadüfi minik bir sürgünü temsil etmektedir sadece.[150]

Ateist Richard Dawkins'in destek verdiği çeşitli ülkelerde gerçekleşen otobüs afişleri, söz konusu çirkin propagandanın çok net ve açık örneğidir. Dawkins'in destekçiliğini yaptığı otobüs afişleri, ateizm telkinini vermekte ve böylelikle kendince insanlara "sorumsuzca yaşamanın tadını çıkarmalarını" öğütlemektedir. Fazla derin düşünmeyen bir insan bu çağrıyı oldukça gerçekçi bulabilir ve söz konusu Darwinist telkin oldukça hızlı bir şekilde verilmiş olur. Her şey öylesine basit izah edilmiştir ki, kişi, nasıl büyük bir yanılgının içine düştüğünü, nasıl aldatıldığını fark etmez bile.

Oysa bu afişler, büyük bir sahtekarlıktan, ciddi bir yanılgıdan ibarettir. Bir insan, iman etmese de Allah'ın yüce varlığının delillerini sürekli görmekte, istese de istemese de Allah'ın yarattığı kaderi yaşamaktadır. İman delilleri - gerçekten görebilen ve akledebilen insanlar için - her yerdedir. İnsan, yalnızca iman ve Allah sevgisiyle mutluluğa erişebilir, yaşadıklarından zevk alabilir. Dünyadaki güzellikleri insana nimet olarak yaratan Allah, elbette Kendisi'ni en fazla sevene ve Kendisi'ne en fazla yakın olana bu nimetlerin güzelliğini ve zevkini tattıracaktır. İnkarcılar, nimeti de zevki de verenin Allah olduğunu unuttuklarından, sorumsuz ve sınırsız yaşadıklarında mutluluğa erişebileceklerini zannederler. Oysa Allah'tan gafil, sınırsız ve sorumsuz yaşamak, onlara her zaman zulüm, sıkıntı ve yıkım getirmiştir. Nimetler belaya dönüşmüş, alınacak zevkler daima hüsranla sonuçlanmıştır. Bu insanlar, Allah'a yakın olmanın, Allah'a iman etmenin güzelliklerini düşünemediklerinden, nimetin tümünü Allah'ın vereceğini kavrayamadıklarından, böyle sahte propaganda yöntemlerinin başarılı olacağını zannetmektedirler. Oysa ne kendileri güzel ve huzurlu bir hayat yaşayabilirler, ne de etraflarındaki insanları etkileyebilirler. (Dawkins'in savunuculuğunu yaptığı ateist otobüs afişleri, pek çok ülkede tepki görmüş, Finlandiya gibi bazı Avrupa ülkelerinde aşırı tepki çektiğinden otobüs şoförleri boykota gitmiş, otobüs şirketleri bu afişleri kullanmama kararı almış, halk tarafından söz konusu afişler yırtılmıştır. Bunun sonucunda pek çok yerde söz konusu afişler yasaklanmıştır.[151])

Bu telkinin en yoğun verildiği bir başka yer ise okullardır. Bir yüksek okul ders kitabı olan *Biology,* öğrencilere, "hayatın doğası"nı öğrenirlerken şu düşünceyi akıllarında tutmaları gerektiğini öğretir: "Evrim tesadüfidir ve tasarlanmamıştır".[152] Üniversite ders kitabı *Life: The Science of Biology*'i okuyan öğrenciler ise şu ifadeyle karşılaşırlar: "Darwinci dünya görüşü, sadece evrim süreçlerini kabul etmek değil, aynı zamanda evrimsel değişimin nihai bir amaç veya duruma yönelik tasarlanmamış olduğu görüşünü de kabul etmek anlamına gelir".[153] Bir insanın tesadüfen var olduğu yalanını, kör, şuursuz rastlantıların sonucu olarak var olduğu aldatmacasını öğreten bir eğitim sistemi kuşkusuz genç zihinlerin anarşiyi, çatışmayı, katliamı, ezmeyi, acımasızlığı, bencilliği makul gören son derece tehlikeli fikirlerle zehirlenmesi demektir ve bu telkinleri alan insanların istenilen şekilde yönlendirilebilmeleri de mümkün görünmektedir. Örneğin Douglas Futuyma'nın *Evolutionary Biology* adlı ders kitabının öğrencilere öğrettiği yanılgı şudur:

> Darwin'in kör, amaçsız doğal ayıklanma yoluyla işleyen tesadüfi, amaçsız değişimler teoremi, niçin'le başlayan neredeyse tüm sorulara devrimci yeni bir cevap sunmaktadır. Çeşitli organizmaların varlıkları ve özelliklerinin bu tamamen mekanik, metaryalist açıklamasının derin ve tedirgin edici anlamı, insan davranışı dışında doğanın herhangi bir yerinde bir tasarı, amaç ya da hedef bulunduğuna dair bir kanıta rastlamadığımızdır, buna ihtiyacımız yok zaten.

Futuyma bilim dışı açıklamasına şöyle devam etmektedir:

> Öncelikle Darwin'in evrim teorisi, onu takiben Marx'ın materyalist tarih ve toplum anlayışı (yetersiz ve yanlış olsa da) ve Freud'un insan davranışılarına yönelik atıfları, öteden beri Batı düşüncesinin büyük ölçüde sahnesi olmuş mekanikçilik ve materyalizm platformuna hayati bir dayanak sağlamıştır."[154]

Oysa tüm bunlar büyük bir aldatmacadır.

İnsan, herşeyi basit ve bilinçsiz olarak algılayarak sorumluluklarından kurtulmuş değildir. Sorumluluklarından kurtulma duygusu da insanları rahatlatıp mutlu edecek değildir. İnsan bu duyguyu üzerinden attığında, bir anda dünya zevklerine sahip olmayacak, bir anda tüm dertlerinden kurtulmayacaktır. Ateist ve Darwinistlerin bilmedikleri veya kabul

etmeyi reddettikleri önemli bir gerçek vardır: **Her şeyi Allah yaratır. Dünyadaki nimetleri de, zevkleri de yaratan Allah'tır. Dolayısıyla insana dünyadaki güzelliklerden zevk alma ve rahat yaşama hissini verecek olan da Allah'tır.** Allah dilerse, tüm nimetler, bolluk ve refahlık içinde bir insana en derin mutsuzlukları ve azapları yaşatabilir. İnsan, tüm zevkleri doyumsuz yaşamak için ne kadar çaba gösterirse göstersin, ona zevki ve mutluluğu verecek olan yalnızca Allah'tır. İşte ateistlerin ve Darwinistlerin en büyük yanılgıları bu gerçekten gafil olmalarıdır.

Sorumsuz olduğunu düşünen bir insan, herkes gibi sürekli sevgi, rahatlık ve güven arayışı içindedir. Ama kendisi gibi düşünen insanların oluşturduğu bir toplum içinde bunların hiçbirine sahip değildir. Sorumsuz insan yaşamı boyunca, bir gün mutlaka öleceğini unutmaya çalışır. Oysa sürekli ölümle muhataptır. Etrafındakilerin ölümünü izler, hastalıklara, kazalara sürekli olarak şahit olur. Bir böceğin ölümü bile kaçmaya çalıştığı ölümü ona mutlaka hatırlatacaktır. Ölümü ne kadar inkar etmeye çalışsa da ölüm korkusu tüm bedenini eninde sonunda kaplar. Etrafında ölen ve kendi inancına göre yok olup giden insanlar için üzüntüye boğulur. Kendi bedeninin geçen zamana karşı koyamadığını, sürekli ölüme doğru yaklaşmakta olduğunu inkar edememeye başlar. Ölümü reddetmek ona rahatlık değil, tam tersine korku, endişe ve sıkıntı getirir.

Sorumsuz yaşamak insana aslında tüm sıkıntı ve zorlukların kapısını açar. Her şeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu takdir edemeyen bir insan gelecekten ölesiye korkar. Tüm rızkın sahibinin Allah olduğunu takdir edemeyen bir kişi, hayatı boyunca bir yerlerden kazanç sağlama hırsı peşinde olur ve neredeyse bütün hayatı bu uğurda mahvolur. Allah'ın ahirette insanın tüm güzelliklere sahip olabileceği eşsiz bir hayat yaratmış olduğunu bilmeyen bir insan, hep kendi inandığı sistem içinde gerçek sevginin, gerçek dostluğun, gerçek vefanın yaşanmasını bekler. Oysa gerçek sevgiye bu dünyada ancak Allah için yaşadığı takdirde sahip olacaktır. Allah için yaşamadığı sürece hiçbir zaman bu beklentisi karşılık bulamaz. Gerçek sevgi ve vefaya ulaşamadan ömrünün hızla geçmekte olduğunu fark eder. Hiçbir geri dönüşü yoktur. Gelecekte olacakları hep dehşet içinde bekler.

Kendi inancına göre, yalnızca bu dünyadaki birkaç on yıla sahiptir. Ahiret inancı olmadığından, birkaç on yıl sonunda "yok olacağını" düşünür. Yok olacağını bile bile birkaç on yıl bu dünyada yaşamak insana nasıl bir mutluluk, zevk ve huzur verebilir ki? Elbette veremez. İşte bu nedenle hiçbir ateist, iddia ettiği gibi hayatın tadını çıkaramamakta, gelecekte kendisini nelerin beklediğini yalnızca endişe ve korku içinde izlemektedir.

Böyle bir insan, yaşamının sonuna geldiğinde, tüm hayatının boş ve sonuçsuz beklentiler içinde geçmiş olduğunu fark edecektir. İşte sorumsuzluğun insana getirdikleri bunlardır. Bir insan eğer ahireti ummuyorsa, başıboş ve tüm değerlerden yoksun yaşamak istiyorsa, bunun korkunç sonuçlarıyla da er geç karşılaşacaktır. Nitekim intiharlar, kavgalar, savaşlar, cinayetler, katliamlar, hırsızlık, tecavüz ve yolsuzluklar, bu sorumsuz yaşamın birer sonucudur.

Oysa Allah, **"İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?"** (Kıyamet Suresi, 36) ayetinde belirttiği gibi, insanı sorumsuz yaratmamıştır. İnsana huzur verecek olan, insanı doğru ve güzel yaşamaya, endişe, korku ve sıkıntı duymadan bir hayat geçirmeye yönlendirecek olan, yalnızca Allah korkusu ve Allah sevgisidir. Allah'tan korkan bir insan, Allah'a hesap vereceğini bilir, vicdanına aykırı yaşayamaz. Allah'tan korkan bir insan başkasına zarar veremez, kötü ahlak sergileyemez, insanları rastgele varlıklar olarak kabul edemez. Allah'a güvenen bir insan kendisini yaratanın, yaşatanın, kendisine rızık verenin, kendisine sağlık ve güç verenin Allah olduğunu ve bunları yalnızca Allah'tan isteyebileceğini bilir. Allah'tan korkan bir insan, Allah'ın yarattığı hayırlı bir kadere tabi olduğunu, bu dünyada yalnızca imtihan edildiğini, asıl hayatın ahirette Allah'ın takdir edeceği sonsuz bir yaşam olduğunu bilir. İşte bu nedenle bu dünyada sürekli olarak bir çaba içindedir. Allah'a karşı sorumlu olduğunu, Allah'a hesap vereceğini, Allah'ın kendisini başıboş ve sorumsuz yaratmadığını bilir.

Nimetler onun için sevinç vesilesidir, nimetlerin hakkını verecek, onlardan zevk alacak olan da yalnızca iman edenlerdir. İnsanlar zevklerin tümünü sınırsız olarak yaşadıklarında tatmine ulaşacaklarını zannederler. Oysa bu sınırsızlık, nimetlerden bıkma, hatta iğrenme aşamasına getirir insanı. Zevk almayı beklediği güzellikler, insan için bir anda belaya, külfete dönüşür. Ama nimetleri Allah için sevmek, Allah yarattığı için nimetlerden zevk almak başka bir ruh

halidir. Bunu yaşayan bir insanın aldığı zevk olağanüstüdür. Ve bu bilinçte yaşamanın karşılığı, Allah'ın dilemesiyle, dünyada ve ahirette güzel bir yaşamdır. Allah ayetlerinde şöyle bildirir:

> **Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır. Onlar iman edenler ve (Allah'tan) sakınanlardır. Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (Yunus Suresi, 62-64)**

13. Darwinistler, "Darwinizm ile Allah İnancı Çelişmez" Aldatmacasını Telkin Ederler

Darwinizm'in temelini materyalizm oluşturur. Materyalizm yanılgısına göre madde sonsuzdur ve maddenin üzerinde herhangi bir güç yoktur. Bir başka deyişle materyalizm, tüm evreni oluşturan madde üzerinde ona hakim olan, onu sürekli kontrolü altında tutan üstün bir Yaratıcı'nın varlığını reddeder. (Allah'ı tenzih ederiz.) Maddenin mutlak varlığı ön kabulüyle ortaya atılmış olan Darwinizm'i ayakta tutma çabasının, bu çaba için bütün aldatmacaların, sahtekarlıkların göze alınmasının tek nedeni, tüm varlıkları üstün ve güçlü bir Yaratıcı'nın yarattığı gerçeğinin kabul edilmesini engellemeye çalışmaktır. Darwinistler son 150 yıldır bu çabanın peşinde olmuşlar, bunun için mücadele etmişlerdir. Darwinizm'in sahte bir din olarak benimsenmesinin en büyük sebebi işte budur.

Ancak bu gerçek insanlardan genellikle gizlenir, çünkü bu durum geniş halk kitlelerinin Darwinizm'e sempati duymasını engelleyecektir. Özellikle Allah'a iman edip derin bir saygı duyan, inançlı insanlar üzerinde olumsuz bir etki uyandıracaktır. Darwinizm'in Allah inancına karşı bir teori olması, Darwin döneminde de dindar kesimlerinin tepkisini çekmiş, teori dönemin insanları tarafından kolay benimsenmemiştir. Benimsenmeye başlanması, Darwinist telkinler ve propagandalar sonucunda olmuştur. Şu anda da okullarda insanın maymundan geldiğini, dinozorların havalanıp uçmaya başladığını öğrenen insanlar, evrim teorisinin zararsız bilimsel bir teori olduğu kanısındadırlar genellikle. Teorinin gerçek yüzünden ise habersizdirler. Dünya üzerindeki dinsizliğin, dikta yönetimlerinin, savaşların, katliamların, zalimliğin, dejenerasyonun, terörün, ülkemizde Mehmetçiğimizin şehit edilmesinin temel sebebinin bilimsellikten uzak bu sapkın teori olduğunu bilmemektedirler.

Darwinistler de savundukları dogmanın gerçek yüzünü gizlemeye çalışırlar. İşte bu nedenle, Allah'a iman eden kitleleri yönlendirebilmek, Darwinizm'i kendilerince zararsız gösterebilmek ve onların da desteğini kazanabilmek için Darwinizm'in dinle çelişmediği yalanını yaymaya çalışırlar. Bu yolla taraftar kazanacaklarına ve evrim teorisi karşısında yapılan fikri mücadelenin daha zayıflayacağına inanmaktadırlar. Bu amaçla ortaya attıkları "evrimsel yaratılış" yalanı, son derece mantıksız ve tutarsız olmasına rağmen, el altından desteklenmekte, Darwinistler tarafından sürekli gündeme getirilmektedir. Hatta bunun için, Darwin'in kendisinin bile dindar bir kişiliğinin olduğu aldatmacasına başvurulmaktadır. Ateist ve Darwinist Richard Dawkins, bu konuda görev yapan bir Darwinist lobinin varlığını şu sözlerle itiraf etmektedir:

> Özellikle oluşturulmuş bir çeşit evrimi koruma lobisi var. Bunların büyük bir çoğunluğunu ateistler oluşturuyor. Ama bu kişiler, gözü dönmüş şekilde, ortalı ve makul dindarlarla dost olmak istiyorlar. Ve bunu yapabilmenin tek yolu, evrim ile din arasında hiçbir uyuşmazlık olmadığını söylemektir. [155]

Oysa evrim ile din hiçbir şartta hiçbir şekilde bağdaşamaz. Darwinistler, kendileri Allah'a inanmadıkları, tesadüfleri ilahlaştırdıkları (Allah'ı tenzih ederiz), yaratılış gerçeğine tamamen karşı oldukları ve bu uğurda mücadele yürüttükleri halde, bir anda Allah'ın kainatı evrimle yarattığı aldatmacasının en büyük savuncusu haline gelirler. Oysa Darwinistler, materyalizme olan bağlılıkları nedeniyle, Allah inancını hiçbir zaman kabul etmezler. Darwinist olmak, Allah inancını reddetmeyi de beraberinde getirir. Bir insanın, bilimsel hiçbir delili olmayan, tesadüfleri ilahlaştıran bu pagan dininin destekçisi olmasının tek nedeni Allah'ın varlığını reddedebilmektir (Allah'ı tenzih ederiz). Ve Darwinistlerin, insanları Allah inancından uzaklaştırabilmek için yapmayacakları şey yoktur.

İşte bu sebeple, bu aldatmacaya karşı dikkatli olunmalıdır!

Gazeteci Larry Witham, Darwinizm'in sahte bir din olduğunun açıklandığı ve Darwinist diktatörlüğün baskı ve dayatmalarının anlatıldığı *Expelled "No Intelligence Allowed"* belgeselinde konuyla ilgili şu açıklamayı yapmıştır:

> Evrim teorilerinin tümünde kesin olarak iddia edilen şey, ya Allah'ın olmadığı (Allah'ı tenzih ederiz) veya Allah'ın, yarattıkları üzerinde hiçbir kontrolü olmadığıdır (Allah'ı tenzih ederiz). Bu sebeple, doğal olarak, pek çok evrimcinin de söylediği gibi, **evrim, ateizm için en güçlü araçtır.**[156]

İşte Darwinistler, Allah inancını kesin olarak reddettikleri halde, insanlara karşı bu çirkin oyunu oynarlar. Oysa bu çirkin aldatmacaya inananlar, şu gerçeği düşünememektedirler: Yüce Allah kuşkusuz tüm varlıkları çeşitli vesilelerle yaratmaya kadirdir. Rabbimiz, dilerse canlıları evrimi vesile edip de yaratabilirdi. Fakat böyle yaratmamıştır. Tüm varlıklar, yeryüzü üzerinde yoktan var olmuşlar, yoktan yaratılmışlardır.

Fakat Kuran'da evrime işaret eden tek bir ayet dahi yoktur. Kuran'a göre tüm evren ve canlılar, Rabbimiz'in "Ol" emri ile yaratılmıştır. Allah, indirdiği tüm ilahi dinler ile insanlara, tüm kainatı yoktan, tek bir emir ile yarattığını ve ona dilediği biçimde şekil verdiğini bildirmiştir. Nitekim yeryüzündeki delillere baktığımızda da yaratılışın, Kuran'da tarif edildiği şekilde olduğunu görürüz. Bulunan her canlı fosili mükemmeldir. Aniden, mükemmel görünümleriyle ortaya çıkmış ve hiçbir değişime uğramamışlardır. Canlılar, milyonlarca yıl boyunca değişmemişlerdir. Canlılığın cansızlıktan oluşma ihtimali yoktur. Tek bir proteinin bile tesadüfen var olması imkansızdır. Olağanüstü komplekslikteki canlı türlerinin birbirine dönüşümleri gibi bir iddia, bilimsellikten tamamen uzaktır. Bir canlıya yepyeni, faydalı bir bilgi ekleyecek bir mekanizma yoktur. Bilim, tüm canlıların proteinlerine, hatta atomlarına kadar muhteşem bir kompleksliğe sahip olduklarını, aniden ortaya çıktıklarını ve birbirlerine dönüşmediklerini kesin ve reddedilemez delillerle ortaya koymuştur. Dolayısıyla Allah'ın evrimle yarattığına dair bir iddia, büyük bir yalandır, Darwinist aldatmacanın bir parçasıdır. (Konuyla ilgili detaylı bilgi için bakınız, Harun Yahya, *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor*)

Yaratılmış olan her şey Allah'ın yüce kudretinin bir delilidir. Kuran'da pek çok ayette, Allah'ın bu üstün yaratışı haber verilmiştir:

> **Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)**
>
> **Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "Ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)**
>
> **O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 73)**
>
> **Onu istediğimizde herhangi bir şey için sözümüz, ona yalnızca "Ol" demekten ibarettir; o da hemen oluverir. (Nahl Suresi, 40)**
>
> **Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmağa kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 81-82)**

Günümüzde bilim, materyalist-evrimci iddianın geçersizliğini göstermektedir. Evrim teorisinin iddiasının aksine, çevremizi saran her bir yaratılış delili kainatta tesadüfe asla yer olmadığını insanlara kanıtlamıştır. Eğer yeryüzünde Allah'ın evrimi vesile ederek yarattığına dair deliller bulunmuş olsaydı ve Allah Kuran'da bunu bize bildirseydi, "Rabbimiz evrimle yaratmış" düşüncesi elbette inananlar tarafından hemen kabul edilir ve savunulurdu. Ancak Allah Kuran'da "Ol" emriyle yarattığını haber vermektedir ve evrimle yaratışa dair hiçbir ayet yoktur. Üstelik, kesin ve net olarak evrime dair tek bir bilimsel delil bulunmamaktadır. Şu durumda gerçekler açıktır. Göklerin, yeryüzünün ve tüm

canlı varlıkların incelenmesi ile ortaya çıkan her detay Allah'ın büyük güç ve kudretinin birer delili niteliğindedir. Tüm varlıklar, ulu Rabbimiz Allah'ın emri ile bir anda, yoktan yaratılmışlardır. Kuşkusuz yaratmak için Allah'ın sebeplere ihtiyacı yoktur. (Allah'ı tenzih ederiz.) Darwinistlerin kavramaları gereken en önemli nokta budur. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah Güneş'i doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (Bakara Suresi, 258)

Allah'ın evrimle yarattığı telkinini vermeye çalışanlar, cinlerin ve meleklerin nasıl yaratıldıklarını da açıklamalıdırlar. Bu kişiler, meleklerin ve cinlerin yaratılışı konusu gündeme gelince suskun kalırlar. Allah cinlerin ve meleklerin yaratılışını ayetlerinde bildirir:

Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık. (Hicr Suresi, 26-27)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

İnsanın ve canlıların evrimle meydana geldiğini iddia edenler, nurdan yaratılmış meleklerin, ateşten yaratılmış cinlerin oluşumunu elbette ki evrimle açıklayamazlar. Allah'ın kadrini takdir edemeyen, Allah'ın tüm sebeplerden münezzeh olduğunu fark edemeyen ve Rabbimiz'in her şeyi sadece "Ol" emriyle yarattığını kabul edemeyen insanlar için meleklerin ve cinlerin varlığı, tüm sahte iddiaları ortadan kaldırır. Çünkü cinlerin ve meleklerin varlığı şu açık gerçeği ortaya çıkarır: Melekler ve cinler evrimle yaratılmadıkları gibi, insan da evrimle yaratılmamıştır.

Darwinizm'i körü körüne savunanlar, Kuran'da belirtilen Hz. Musa (a.s.)'ın asasının yılana dönüşmesini ve Hz. İsa (a.s.)'ın çamurdan yaptığı kuşun canlanmasını asla açıklayamazlar. Yüce Allah Hz. Musa (a.s.)'ın asasının yılana dönüşmesini ayetlerinde şu şekilde haber verir:

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." Dedi ki: "Onu at, ey Musa." Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (Taha Suresi, 18-20)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (A'raf Suresi, 117)

Hz. Musa (a.s.)'ın dayanıp ağaçtan yaprak düşürdüğü asası, Allah'ın emri ile bir anda canlı, üreyen, beslenen, mükemmel, tam ve kusursuz bir yılan haline gelmiştir. Bir tahta parçası, Allah'ın dilemesiyle anında mükemmel bir yılana dönüşmüştür. Bu delil, Kuran'da evrim teorisine delil olduğu iddiasını kesin olarak ortadan kaldırmaktadır. Rabbimiz, dilemesiyle, Hz. İsa'nın çamurdan yaptığı kuşu canlı bir kuşa dönüştürmesini ayetinde şu şekilde haber verir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğulları'na apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğulları'nı senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

Hz. İsa (a.s.)'ın çamurdan yaptığı kuş, Allah'ın izni ve dilemesiyle bir anda canlı, mükemmel, tam ve kusursuz kanat yapısı ile uçabilen, üreyebilen, beslenebilen kuşa dönüşmektedir. İşte bu yoktan yaratılış, Darwinistlerin asla açıklamasını yapamayacakları büyük bir mucizedir. Ve yeryüzündeki tüm canlıların yoktan yaratılışına bir delildir.

Tüm bunların ortaya koyduğu açık bir sonuç vardır. Evrim ile Allah inancıyla çelişmediğini iddia eden Darwinistler, aslında dindar insanları büyük bir aldatmacaya sürüklemeye çalışmakta, onların samimi inançlarını istismar etmek için uğraşmaktadırlar. Bugün Allah inancının karşısındaki en büyük tehlikelerden ve en büyük karşıtlardan biri Darwinizm'dir. Darwinizm doğrudan Allah inancına karşı mücadele halinde olan deccalin en etkili ve en geniş çaplı oyunudur. Allah inancına sahip samimi dindarların, bu tehlikeyi görüp buna karşı yoğun bir ilmi faaliyet içinde olmaları gerekmektedir. Bu büyük tehlikeyi zararsız sanıp onun destekçisi olmak, tehlikeyi daha da büyütecek, Allah inancına karşı mücadele halinde olan tehlikeli bir akıma destek sağlayacaktır. Unutulmamalıdır ki, Darwinizm, sahte ve sapkın bir pagan dinidir ve yegane amacı, insanları dinsizliğe sürüklemektir.

4. BÖLÜM

DARWİNİZM ALDATMACASI ARTIK SONA ERDİ

Materyalizm yüzyıllardır Allah inancına karşı, aslında baştan kaybedilmiş olan psikolojik bir mücadele içindedir. Allah'ın batıl olanı muhakkak geçersiz kılacağını kavrayamayan materyalistler, kendi akıllarınca bu mücadeleye var güçleriyle devam ederler. Evrenin Big Bang'le sıfır hacimden var olduğu, yani yoktan yaratıldığı ve Allah'ın ayetlerinde işaret edildiği gibi genişlemekte olduğu ispat edilmiş, fakat materyalistler maddenin ezeli ve ebedi olduğu safsatasına insanları yönlendirebilmek için mantıksız iddialarla bu gerçeğe karşı mücadele yürütmüşlerdir. Kuantum fiziği, maddenin yalnızca ışık dalgalarından ibaret olduğunu göstermiş, fakat materyalistler maddenin mutlak varlığını savunup madde dışında hiçbir şeyi kabul etmediklerinden, bu gerçeği sürekli olarak inkar edecek yollar aramışlardır. Sayısız bilimsel gelişme ve özellikle paleontolojide elde edilen bulgular, evrim teorisinin geçersiz olduğunu bilimsel olarak ispatlamış, fakat materyalistler yine de canlıların evrimleştiği aldatmacasını telkin ederek baştan yenilgiye uğramış mücadelelerine kendilerince devam etmişlerdir. Bilim, materyalizme darbe vurdukça, materyalist karşı çıkma sürekli gündeme gelmiştir. Materyalizm, bilimsel delillere, psikolojik mücadele ile karşılık vermiştir. Darwinizm aldatmacası ile yapılmaya çalışılan da işte tam olarak budur.

Bu öyle bir şeydir ki, Nobel ödüllü profesörleri, bilim adamlarını, paleontologları, mikrobiyologları, zoologları, bilim yazarlarını bir araya getirerek "suyun içinde moleküller vardı; çamur, tesadüf ve zamanın etkisiyle hücre oldu" gibi akıl almaz bir aldatmacayı hiç utanmadan, hiç çekinmeden savununur hale getirmiştir. Bu insanlar, öyle bir büyü meydana getirmişlerdir ki, milyonlarca insan, bu psikolojik mücadelenin etkisiyle suya düşen yağ taneciklerinin hücre haline gelmesine, bir balığın sudan yürüye yürüye çıkmasına, tarihte ilk kuşun dinozor yumurtasından çıkarak uçmaya başladığına, maymunların zaman içinde tesadüfen gelişerek keşifler yapan, medeniyetler kuran, teknolojiler geliştiren, bilgisayar yazılımları oluşturan, uzaya roket gönderen insana dönüştüğüne inanmaya başlar.

Bir bilim adamı, o zamana kadar hiç kimsenin keşfedemediği, hücrenin olağanüstü yapısının "yalnızca bir bölümünü" keşfettiği için Nobel ödülüne layık görülür. Ama aynı bilim adamı, ödülünü aldıktan sonra öğrencilerine o hücrenin bir çamur birikintisinden rastgele oluştuğu masalını anlatmakta hiçbir sakınca görmez. Aynı bilim adamı, sayısız bilimsel çalışmanın altında imzası olmasına rağmen, öğrencilerine büyük birer sahtekarlık örneği olan Piltdown adamını, Haeckel'in embriyo çizimlerini, sanayi kelebeklerini evrimin en büyük delilleriymiş gibi anlatmaktan çekinmez.

İşte deccal sistemi olan ateist masonluğun oluşturduğu büyünün etkisi, bu kadar acınacak hale getirir Darwinistleri. Deccal, Darwinizm ile neredeyse bütün beyinlere ulaşmış, insanları uzun bir süre boyunca aldatmış, yalan söylemiş, sahtekarlık yapmıştır. İnsanların pek çoğu körü körüne, bilinçsizce, farkında olmadan bu yalana uymuş, yıllarca kendisini adeta hayvan soyunun bir parçası olarak görmüş, hatta bu sebeple vahşileşmiş, umursuzlaşmış, Allah'a karşı sorumluluklarından uzaklaşmıştır. Deccal, yani ateist masonluk, Darwinizm'i kullanarak dünyanın en büyük aldatmacalarından birini yeryüzüne yaymıştır. Deccalin etkisi ile Darwinizm, tarihin en büyük kitle aldatmacası haline gelmiştir.

Fakat deccal sistemini yayan ateist masonların bu alandaki başarısı, sahte bir başarıdır. **Darwinizm aldatmacası artık sona ermiştir.**

İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılda artık Darwinizm'in bütün sahtekarlıkları ortaya çıkmıştır. Darwinistlerin 150 yıldır öne sürdükleri tüm ara form örneklerinin sahte olduğu anlaşılmıştır. Dünyanın hemen her yeri kazılmış, 500 milyondan fazla fosil çıkarılmış ama bunların tek bir tanesinin bile ara form olmadığı açıkça görülmüştür. Fosillerin tamamının mükemmel canlıları temsil ettiği, büyük bir çoğunluğunun da günümüz canlılarına ait olduğu anlaşılmıştır. İnsanlar, bu kanıt ile, canlıların bugünkü görünümleriyle ortaya çıktıklarını ve hiçbir değişim geçirmediklerini anlamışlardır. İşte insanlar, bu gerçek ile, Darwinistlerin neden fosilleri sakladıklarını, neden bilimsel delilleri insanlardan gizlemeye çalıştıklarını da anlamışlardır. Evrim teorisinin, mikrobiyoloji, paleontoloji, moleküler biyoloji, genetik gibi bilimlerin ortaya koyduğu sonuçlar karşısında **gerçekleşmesi imkansız bir teori** olduğu kesin olarak ispatlanmıştır.

Bütün bunların yanı sıra, Darwinistlerin Allah inancına ve yaratılış gerçeğine karşıt bir tutum içinde oldukları ve bunun nedeninin de Darwinizm'i, sapkın bir din olarak benimsemeleri olduğu görülmüştür. Böylelikle Darwinistlerin, insanları aldatabilmek için neden türlü türlü aldatmaca ve sahtekarlığa başvurdukları da anlaşılmıştır. İnsanların karşısında, evrimi reddeden çok fazla delil vardır. Artık insanlar, evrimin bir aldatmaca olduğunun açıkça farkına varmışlardır. Evrim teorisinin tek bir delille bile desteklenmediğinin artık bilincindedirler. Darwinist aldatmacanın etkisine girmeleri artık, Allah'ın dilemesiyle, imkansızdır.

İnsanlar evrim teorisinin geçersizliğinin delillerini gösteren sergilere gitmiş, yaşayan fosilleri incelemişlerdir. Fosillerin her birine kendi elleriyle dokunmuşlar, onları kendi gözleriyle görmüşlerdir. Canlıların milyonlarca yıl boyunca değişmeden kalmış olduklarını, hiçbir evrim geçirmediklerini hayranlık içinde öğrenmişlerdir. Yaratılış Atlası'nın her bir sayfasını dikkatle incelemiş, günümüzde yaşayan canlı türlerinin milyonlarca yıl önce de aynı şekilde olduklarına kendileri kanaat getirmişlerdir. Yeryüzünün; araştırılıp incelendiği her an, sürekli olarak yaratılış gerçeğini destekleyen kanıtlar sunduğunu anlamış durumdadırlar. Darwinistlere yapılan; dünyanın en ünlü meydanlarında "yalnızca tek bir ara fosil göstermeleri" çağrısının, derin bir sessizlikle karşılık bulduğunu da açıkça ve şaşkınlıkla görmüşlerdir. Darwinizm propagandasının tüm yöntemleri deşifre edilmiş ve insanlara bu aldatmacanın destekçisi olmamaları gerektiği, kitaplar, DVD'ler, internet yayınları, konferanslar ve televizyon röportajları yoluyla kapsamlı olarak anlatılmıştır.

Aldatmacanın kanıtlarını gören insanlar, dünya çapında büyük bir fikri aydınlanma yaşamış ve bunca yıldır aldatılmış olduklarından dolayı haklı bir tepki göstermiş, okullarda çocuklarına Darwinizm safsatasının okutulmasını tepki ile karşılamış, yapılması planlanan evrim sergilerine, evrim konferanslarına yani Darwinist propagandaya itiraz etmiş, Darwinistlere açıkça meydan okumuşlardır. Öğrenciler, biyoloji derslerinde, Darwinizm yanlısı öğretmenleri ile evrim teorisinin bilimsel mantıksızlığına ve delilsizliğine dair tartışmalara girmişlerdir. Uzun yıllar boyunca evrim teorisinin gerçek yüzünü bilmedikleri için kandırılmakta olan insanlar, bilinçlenmelerinin ve Darwinizm'in iç yüzünü görmelerinin ardından, yıllar boyunca nasıl aldatıldıklarını şaşkınlıkla fark etmiş ve buna yüksek sesle itiraz etmişlerdir. Artık

Darwinistler de bilmektedirler ki, Darwinizm dünya çapında ölmüştür ve tekrar ayağa kalkıp insanları aynı yöntemlerle kandırması Allah'ın izniyle imkansızdır. Dünya çapındaki bu büyük fikri aydınlanmanın en önemli göstergelerinden biri çeşitli medya kuruluşları ve internet siteleri tarafından yapılan anketlerdir. Örneğin, Associated Press Ajansı ve NBC'nin yaptığı ulusal anketin sonuçlarına göre, Amerikalıların %86'sı artık yaratılış gerçeğinin de okullarda okutulmasını istemektedir.[157] Almanya'nın *Süddeutsche Zeitung* gazetesi internet sitesinde 8 Temmuz 2007 tarihinde yapılan anketin sonucuna göre, evremi reddedenlerin oranı %87'dir. Almanya Die Welt gazetesi internet sitesinin 17 Nisan 2008 tarihli anketine göre, bu oran %86'dır. İsviçre'nin Blick gazetesi internet sitesinin yaptığı 4 Mayıs 2007 tarihinde yaptığı ankete göre, yaratılış gerçeğine inananların oranı %85'dir. Fransa *Science Actualités* gazetesi internet sitesinin 16 Şubat 2007 tarihli anketine göre evrime inanmayanlar %92'dir. Yine 2 Şubat 2009 tarihli *Guardian* gazetesinin haberine göre, İngiltere'de yapılan bir anket, İngilizlerin yalnızca %25'inin Darwin'in evrim teorisine inandıklarını göstermektedir. Yine, Fransız *Nouvel Observateur* ve *Science et Avenir* ortak internet sitesinde 06.07.2009 tarihinde yayınlanan bir habere göre, Fransız okullarında, evrim teorisine inanan öğrencilerin sayısında bir hayli düşüş olduğu saptanmış ve söz konusu yayın bu durumu Yaratılış Atlası'nın Fransa'daki etkilerine bağlamıştır. Darwinist profesörler, Darwinizm'in aldığı bu büyük yarayı oldukça "ciddi", "üzücü", Darwinizm adına "utanç verici" olarak nitelendirmişlerdir.[158]

İsveçli embriyolog Soren Lovtrup, Darwinizm aldatmacasının bugün geldiği durum ile ilgili olarak şu yorumu yapmaktadır:

> Sanırım hiç kimse bilimin tüm alanlarının sahte bir teoriye bağımlı olmasının büyük bir yanlış olduğunu inkar etmeyecektir. Ama biyolojide gerçekleşmiş olan durum budur: Uzun zamandır insanlar evrim problemlerini "Darwin" sözlüğüne özgü bir şekilde tartışmaktadırlar - 'adaptasyon', 'seleksiyon baskısı', 'doğal seleksiyon' vs - bunu yaparak doğal olayların açıklamasına katkıda bulunacaklarına inanmaktadırlar. Ama bunu başaramamaktadırlar...
>
> İnanıyorum ki bir gün Darwin miti bilim tarihinin en büyük aldatmacası olarak yerini alacaktır.[159]

Şu anda Darwinizm'in, bilim tarihinin en büyük aldatmacası olduğu gerçeği oldukça hızlı bir şekilde tüm dünyaya yayılmaktadır. Yaratılış gerçeğine karşı, Avrupa Konseyi gibi resmi kurumlar tarafından gerçekleştirilen engellemeler, Darwinistlerin bu konudaki şiddetli paniğini gözler önüne sermektedir. Tarihte hiçbir zaman, devletleri temsil eden bir parlamentonun bir aldatmacaya arka çıktığı ve bir sahtekarlığı desteklemek için resmi bir karar aldığı görülmemiştir. İşte Darwinist paniğin Darwinizm yanlılarını 21. yüzyılda getirdiği durum budur. Darwinistler, baskıcı hükümet kararlarının, evrimi derslere mecburi olarak dahil etmenin, yargıyı taraflı bir şekilde kullanarak yaratılış gerçeğini öğrencilerden özenle gizlemeye çalışmanın, tek yanlı dayatma yapmanın bu aldatmacayı ayakta tutmaya devam edeceğini zannetmektedirler. Oysa dünyadaki milyarlarca insanın Darwinizm aldatmacasına karşı samimi kanaatleri, baskı ve zorla uygulanan tüm yöntemlerin ve bundan elde edilen neticenin çok üstündedir.

Hiçbir Darwinist, getirdiği yasakçı bir yasa ile insanların zihnen inandığı kesin bir kanaati değiştiremez. Hiçbir Darwinist, sayısız delille yalanlanmış bir teoriyi zor kullanarak, sürekli dayatarak insanlara inandıramaz. Bu imkansızdır. Darwinist oyun artık sona ermiştir. İnsanlar bugün 21. yüzyılda gerçeklere diledikleri gibi, istedikleri kaynaklardan ulaşabilmektedirler. Dolayısıyla yasaklama, engelleme ve baskı, Darwinistlere hiçbir zaman istedikleri sonucu vermeyecek, Darwinist aldatmacaya karşı fikri tepki gitgide artarak devam edecektir.

Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah tüm varlıkların Hakimi'dir. Deccalin oyunları bu gerçeği insanlardan gizleyemeyecektir. Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

> **Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. (Saff Suresi, 8)**

Deccalin Kurduğu Tuzaklar da Allah'ın Kontrolündedir

Şu gerçek hiçbir zaman unutulmamalıdır: Bir buçuk asırdır insanları aldatan Darwinizm fitnesinin kaynağı olan deccal, Allah'ın kontrolünde olan bir varlıktır. Deccaliyetin yani ateist masonluğun fitnesi, samimi iman edenler hariç, neredeyse tüm insanları içine alabilecek büyüklükte bir fitnedir. Fakat ateist masonların tuzağı ne kadar büyük olursa olsun, akılda tutulması gereken gerçek, kurulan tüm tuzaklara en güzel karşılığı verecek olanın Yüce Allah olduğudur. Allah, insanları denemek, salih Müslümanları ortaya çıkarmak, onları eğitmek ve daha pek çok hikmet gereğince, şeytanın yeryüzündeki faaliyetlerini ve dolayısıyla deccaliyeti de kader içinde var etmiştir ve deccaliyet mutlak mağlup olacak şekilde yaratılmıştır. Dolayısıyla inkar edenlerin tuzakları, Allah'ın izni ile, hiçbir zaman başarıya ulaşamayacaktır. Allah, bir ayetinde bu sırrı şöyle haber vermektedir:

> **Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (İbrahim Suresi, 46)**

Tarih boyunca inkar edenler ve insanları inkara sürüklemek isteyenler çeşitli tuzaklar kurmuşlardır. Ancak kurulan tüm tuzaklar, Allah'ın adetullahı gereğince bozulmuş ve kendi sahibine dönmüştür. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Rabbimiz, ayetlerinde şöyle bildirir:

> **... Onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı (Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 42-43)**

Aynı son, deccali sistem olan ateist masonluğun kurduğu tuzaklar ve onun fikir sistemi için de geçerlidir. Darwinizm insanları Allah'ın yolundan alıkoyabilmek için ateist masonlar tarafından kurulmuş özel bir tuzaktır. Ancak kurulan tuzaklar ne kadar büyük, oluşturulan plan ne kadar kapsamlı ve etkili olursa olsun hepsi Allah'ın kontrolü altındadır. Deccal de, onun hileli düzeni de yalnızca Allah'ın dilemesi ile vardır. **"Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz"** (İnsan Suresi, 30) ayetiyle de buyurulduğu gibi, Allah dilemedikçe hiç kimse bir şey dileyemeyemez; bir tuzak kurmaya da, bu tuzağı hayata geçirmeye de kuşkusuz hiç kimse güç yetiremez.

Darwinizm şu anda aynı durumdadır. Deccalin kurduğu bu tuzak, Allah'ın vaadi gereğince bozulmaya uğramıştır. Darwinistler, yaptıkları çirkin planın baştan bozulmuş olarak yaratıldığını bilmediklerinden, propagandalarının etkili olduğunu gördüklerinde boş bir sevince kapılmış ve başarıya ulaşabileceklerini zannetmişlerdir. Allah'ın kendilerini mutlaka bozguna uğratacağını, tüm dünyaya hükmederlerken bir anda alay konusu olacaklarını tahmin bile etmemişlerdir. Allah'ın yarattığı kanunun; hak olanın, mutlaka galip geleceğini anlamaktan uzaktırlar. Tuzaklar başarısız oldukça yeni tuzaklar peşinde koşmakta, fakat bunların da bozulmuş olarak yaratıldığını akledememektedirler. Oysa deccalin tüm sapkın sistemi, mutlaka yenilgiye uğrar ve uğramaktadır.

Allah, inkarcıların kurduğu tuzakların kendilerine geri döneceğini Kuran'da şöyle bildirmiştir:

> **Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) 'o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)**

Bugün Darwinizm savunucusu olmak, adeta bir utanç vesilesidir. Darwinist yayınların yeni sahte haberleri sürekli gündeme taşıma çabaları, Darwinistlerin çaresizce konferans verebilecek kişi aramaları, ellerinde ara fosil olmadığından üzerinde yalnızca hayali çizimlerin yer aldığı karton posterlerle evrim sergileri düzenlemeye çalışmaları, Darwinist bilim adamlarının yaşayan fosil sergilerine veya Yaratılış Atlası'na verdikleri tepkiler boşunadır. Artık iş işten geçmiştir. Darwinizm bilim tarihinin en büyük yenilgisine uğramıştır. Allah'ın dilemesiyle bu tuzak bozulmuştur. Allah, hakkı hak olarak pekiştirip tüm yeryüzüne hakim kılacaktır. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

... Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (Şura Suresi, 24)

Aldatmacanın Son Bulmasıyla Başvurulan Yeni Bir Psikolojik Yöntem: "Bir Şey Olmadı ki!" Felsefesi

Darwinizm'in bir yalan olduğunun açıkça söylenmesi, evrim teorisini yalanlayan delillerin birer birer tüm detaylarıyla ortaya konulması, kuşkusuz 150 yıllık tarihi boyunca evrim teorisinin hiç karşılaşmadığı bir şeydi. İnsanların büyük kısmı, inançlarına aykırı gelmesine ve sahte bir din olduğunu açıkça anlamış olmalarına rağmen, Darwinizm'e karşı hep suskun duruyor, bu çarpık sistemi mecburen kabule zorlanıyorlardı. Eğitmenler, akla, mantığa, bilimsel delillere ve inançlarına ters düşmesine rağmen, öğrencilerine evrimi öğretmek zorunda kalıyorlardı. Çünkü bu insanlar üzerinde yoğun bir caydırma politikası uygulanıyordu. Darwinizm, ancak baskı, şiddet ve zorbalıkla yaşatılabiliyordu.

Ama artık durum değişmiştir. Darwinizm'in geçersizliği kesin ve inkar edilemez bilimsel kanıtlarla ortaya konmuştur. Darwinizm'in büyük bir yalan olduğu, yıllardır insanları aldattığı, sahtekarlıklarla ayakta tutulmaya çalışıldığı açık ve kesin bir şekilde ispatlanmıştır. Muhteşem eser *Yaratılış Atlası*, bilim adamlarının, üniversite profesörlerinin, ülke yöneticilerinin evlerine girmiş, öğrenciler de dahil olmak üzere konuya ilgi duyan herkes bu esere internetten kolayca ulaşabilmişlerdir. Bu durum, Darwinistler tarafından şaşkınlıkla, dehşetle, korku ve endişeyle karşılanmış; evrim yanlıları kendi akıllarınca Yaratılış Atlası'nın okunmasını engellemeye çalışmış fakat başarılı olamamışlardır. Teorilerinin büyük bir açmaz ile karşı karşıya olduğunu kendileri de açıkça görmeye başlamışlardır.

Bu gerçekler karşısında Darwinistler cephesinde artık derin bir sessizlik hakimdir. Bir takım koyu Darwinistler ise, evrimi çürüten çok sayıda bilimsel delilin sunulmasının ve insanların buna ilgi gösterip gerçeği görmelerinin üzerine, Darwinizm'in çöküşünü fark etmiş olmalarına rağmen, adeta oyuncağı elinden alınmış çocuk gibi "bir şey olmadı ki" mantığını uygulamaya geçirmişlerdir. "Her ne olursa olsun ben yine de Darwinizm'e inanıyorum ve savunmaya devam edeceğim" diyerek, bu durumun etkisini kendilerince hissettirmemeye çalışmaktadırlar. Oysa bu da, hiçbir neticeye ulaşmayacak olan bir başka Darwinist oyundur.

Allah'ın, **"... Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır."** (Nisa Suresi, 76) ayetinde belirttiği gibi deccalin düzeni olan Darwinizm çok çabuk çöken bir sistemdir. Öyle ki, proteinlerin tesadüfen oluşamayacağının, ara fosil olmadığının kanıtlanmasıyla biter. Bir Darwinist, bu bilgiden sonra artık bir daha Darwinist olamaz. Ancak mantıksız bir inatla, "ben inanıyorum ve inanmaya devam edeceğim" diyebilir. Ama bu da gerçek düşünceleri değildir. Darwinizm'e inanması artık imkansızdır. Adeta ağzına sürülen acı biberden dolayı ağzının hiç yanmadığını iddia eden inatçı bir çocuk gibi, şu anki Darwinizm savunucularının bazıları da aynı inadı sürdürmektedirler. Fakat kuşkusuz bir çocuğun ağzının yanmadığını iddia etmesi önemli değildir. Sonuçta ne kadar reddederse reddetsin, ağzına sürülen acı biber nedeniyle acıyı hissetmiştir. Dolayısıyla, Darwinizm'in geçersizliğini ispatlayan sayısız bilimsel delilin ardından, şu anda dünyada Darwinizm'in bir aldatmaca olduğunu bilmeyen muhtemelen tek bir Darwinist bulunmamaktadır.

Artık Darwinistler, evrim teorisini koruyabilmek için insanları aldatmaya çalışmanın hiçbir fayda vermediğinin farkındadırlar. Artık, 150 yıldır hayali senaryolarla ve çeşitli sahtekarlıklarla suni olarak var etmiş oldukları ve zorla ayakta tutmaya çalıştıkları Darwinizm sona ermiş durumdadır. Bu hayal ürünü hikayenin gerçek olmadığını bir kere öğrendiğinde, bir Darwinist'in artık bu sapkın inancı sürdürmesi mümkün değildir. Darwinistler, bu kadar zaman boyunca yalnızca sözde bir kurtarıcı beklemişlerdir. Bir bilim adamının çıkıp, yıllardır beklenen hayali ara fosilleri ortaya çıkaracağını zannetmişlerdir. Ama şu anda bunun hiçbir zaman olmayacağı gerçeğini gözleriyle görmüş, buna beyinleriyle inanmış durumdadırlar. Notre Dame Üniversitesi felsefe profesörü Peter van Inwogen'in şu sözleri dikkate değer bir gerçeğe işaret etmektedir:

> Eğer Darwinistler bilimsel gerçeklerle dolu bir kitabı, önemsemeyerek, yanlış anlayarak veya ona gülüp geçerek karşılarlarsa, bu durum bugün Darwinizm'in bilimsel bir teori olmaktan çok bir ideoloji olduğu yönündeki gitgide yayılan şüpheler için önemli bir kanıt olacaktır.[160]

Darwinistler her ne kadar "bir şey olmadı ki" deyip dursalar da, gösterilen tepkilerden, alınan tedbirlerden, yaşanan yoğun panikten bu yenilginin büyük bir şok etkisi yapmış olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Elbette yıllarca Darwinizm yalanına inanmış ve ilerleyen yaşına kadar aldatılmış olmak bir bilim adamının ağırına gidebilir. Genelde insanlar aldatılmış ve o aldatmacayı körü körüne savunmuş olmayı kabul etmek istemezler. Bu nedenle tüm bunlardan ilk kaçış yolu Darwinizm aleyhindeki delillere karşı "inanmıyorum" iddasıyla ortaya çıkmaktır. Ama aslında bu kişi, ortaya konulan delillerin doğru olduğuna %100 inanmıştır. Altı ay kadar sonra ona sorulduğunda, öfkesi daha dinginleşmiş olacak, cevapları başkalaşacaktır. Muhtemelen "Darwinizm olabilir de olmayabilir de" diyecektir. Kaçış yolları bulmaya çalışacak, "yeni deliller ileride ortaya çıkabilir" gibi ortalı bir mantık öne sürecektir. Oysa bu sapkın ideolojinin delilsiz bir aldatmaca olduğunu çok iyi biliyordur. Fakat ani kabul ona zor gelebilir. Ama aslında, Darwinizm bu kişi için tam anlamıyla bitmiştir.

Zamanla yağ taneciklerinin suya düşerek proteine dönüştükleri fikrini savunmuş olmak kendisine de saçma ve inanılması güç gelecektir. Tek bir tane dahi ara fosil olmadığı gerçeğini nasıl anlayamadığını hayretle anlayacak, kendi durumuna şaşacak, belki de 150 yıl boyunca böyle bir safsatayı savunmuş olmanın şaşkınlığını yaşayacaktır. Darwinizm büyüsüne kapılmış olmanın, bir yalana destekçi olmuş olmanın utancını duyacaktır. Bugün günümüzün en tutkulu Darwinistleri bile bu ruh halini yaşamaktadırlar. Çeşitli ifadelerinden bu anlaşılmakta, şüpheye düştükleri açıkça görülmekte, kimi zaman bunu açıkça itiraf etmektedirler. Oysa yanlış olan inançtan dönmek, doğru olanı kabul etmek için hiçbir zaman geç değildir. Hatadan dönüp doğruları kabul etmek büyük bir erdemdir. Gerek bilimsel delilleri gördükten sonra yapılacak en doğru şey, Darwinizm'in büyük bir safsata olduğunu açıkça kabul etmektir.

Reddin Ardındaki Kabul

Darwinistlerin, red üsluplarının ardındaki gizleyemedikleri kabul çeşitli bilim adamları ve bizzat Darwinistler tarafından şu şekilde ifade edilmektedir.

Biyolog William Fix:

> Araştırmanın ön planında olan bilim adamları klasik Darwinizm'e öldürücü bir darbe vurmuştur. Bu haberi doğrudan insanlara veremiyorlar, bunu yalnızca teknik yazılarına ve gizli tavsiyelerine saklıyorlar.[161]

Darwinist antropolog Robert A. Martin:

> 1972 yılında, Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Niles Eldredge ve Harvard Üniversitesi'nden Stephen Jay Gould, "sıçramalı evrim" kavramını ortaya atan bir makale yayınladı. Evrim yavaş, düzenli ve aşamalı bir şekilde ilerliyor ise, bu durumda türler arasında bulunması gereken tüm ara geçiş formlarının nerede olduğunu sordular. Belki de bunları bulmanın bu kadar zor olmasının nedeni, aslında mevcut olmamalarıdır.[162]

Illinois Üniversitesi ekoloji bölümünden Darwinist T. H. Frazzetta:

> Her geçen yıl, evrimin oldukça basit görüşleri çöküşe doğru gitmeye devam ediyor.[163]

Fransız Darwinist Jean Pierre Lehman:

> Geçmişteki klasik haliyle Darwinizm artık enkaza dönüşmüştür.[164]

Bilim editörü Darwinist Gordon Rattray Taylor:

> Toplanan deliller biyologların keşfettiği muhteşem biçimde koordine edilen yapıların ve mükemmel uyum gösteren davranışların açıklanması için tesadüflerin yeterli olmadığını gösteriyor. İki Amerikalı biyoloğun kısa süre önce açıkladıkları gibi: 'Asıl bulmaca, daha doğrusu evrim mekanizmasının ne olduğu problemi hiçbir çözüme ulaşmamıştır.
>
> Kısaca, bir yüzyıldan daha uzun bir süredir biyoloji çevrelerinde hakim olan dogma çökmektedir.[165]

Fizik profesörü Darwinist H. S. Lipson:

> Canlı varlıkların herhangi bir özelliğinin oluşumunu açıklama yeteneğinden dolayı evrim teorisinden her zaman biraz şüphede olmuşumdur (örneğin zürafanın uzun boynu). Bu nedenle geçtiğimiz otuz yıldan fazla bir zaman içinde biyolojik keşiflerin evrim teorisine uyum gösterip göstermediğini anlamaya çalıştım. Fakat uyum gösterdiğini sanmıyorum. ... Bana göre, bu teori artık ayakta durmamaktadır.[166]

Ekoloji ve evrim biyolojisi profesörü Darwinist E. O. Wiley:

> (Norman) MacBeth evrime yeni bakış açısıyla bakmamızı ve insanlara ve gerekirse kendimize Darwinizm ve sentetik teori hakkında şüphelerimiz olduğunu, bu nedenle de tartışmaya açık olduğumuzu itiraf etmemizi önermektedir. Bence bunlar mükemmel önerilerdir.[167]

Gazeteci Larry Witham

> Düzinelerce, düzinelerce bilim adamı ile röportaj yaptım. Kendi aralarında iken veya güvendikleri bir gazeteci ile konuştuklarında, "bu indirgenemez komplekslikte" veya "moleküler biyoloji kriz içinde" gibi ifadelerde bulunuyorlar, ama bunu toplum içinde açıkça dile getiremiyorlar.[168]

İşte Darwinizm'in geldiği son nokta budur. Darwinistler yıllarca canla başla savundukları kendi teorilerinden artık şüphe etmektedirler. Darwinizm'in dünya aldatmacası artık sona ermiştir.

Darwinizm'in tutkulu taraftarları, belki de şimdiye dek Allah inancına karşı giriştikleri bu savaşı (Allah'ı tenzih ederiz) kaybedebileceklerini düşünmüyorlardı. Sahip oldukları kaynaklar, etkiledikleri çevre, büyüledikleri insanlar ve birtakım devletlerin desteği, zahiren kendilerini güçlü görmelerine neden oluyordu. Evrim teorisinin okullarda okutulması, yeni yetişen gençlerin evrim eğitimiyle büyüyüp, yaşam boyu bu eğitimle muhatap olmalarını sağlıyordu. Dünyanın ileri gelen gazeteleri, dergileri, televizyon kanalları sürekli olarak Darwinizm propagandası yapıyor, daha da önemlisi pek çok ülkede yönetimdeki etkili kişiler Darwinizm'in destekçiliğini yapıyordu. Son dönemlerde olduğu gibi, ülkeleri temsil eden Avrupa Parlamentosu gibi güçler kolaylıkla Darwinizm yanlısı kararları alıp bunları rahatlıkla yürürlüğe koyabiliyorlardı.

Fakat artık bu yöntemler Darwinistlere bir fayda getirmiyor.

Günümüzün geçmişten farkı, uluslararası toplantılarda alınan bu kararların geçmişte insanlar üzerinde etkili olması ve Darwinizm büyüsüne kapılmış olan insanları daha fazla Darwinizm'e yaklaştırabilme amacına ulaşılabilmesiydi. Oysa şu anda gelinen noktada, Avrupa Konseyi toplantısında *Yaratılış Atlası* kürsüde havaya kaldırılarak, bu kitaba karşı nasıl mücadele edilebileceği tartışılmış ve Darwinizm'in uğradığı mağlubiyetin oluşturduğu öfke açıkça hissedilmiştir.

Tüm bunlar kuşkusuz ki bir yenilgi göstergesidir. Bunlar, Darwinizm'e karşı yürütülen bilimsel ve akılcı ilmi mücadelenin etkili olduğunu göstermektedir. Evrimci Profesör Ümit Sayın, *Science* dergisine yaptığı bir açıklamada Harun Yahya eserlerinin etkisiyle gelinen durumu şu sözlerle ifade etmiştir:

> Artık yaratılışçılara karşı bir savaş yok. Savaşı onlar kazandılar, 1998'de Türkiye Bilimler Akademisi'nden altı profesörü yaratılışçılara karşı konuşmaları için motive etmiştim. Artık, bugün bir kişiyi bile motive etmek imkansız.[169]

Elbette hiç kimse, doğru olmadığını bile bile, deşifre olduğunu göre göre Darwinizm yalanını konferans salonlarında anlatmaya girişmeyecektir. Çünkü Darwinistlerin, yaratılış gerçeğine karşı getirebilecekleri tek bir delil ve tek bir bilimsel açıklama bulunmamaktadır.

Darwinizm büyüsünün etkisinin yok olması, şüphesiz Darwinizm'i tam anlamıyla ortadan kaldırmıştır. Çünkü bu sapkın din, deccalin büyü sistemi ile sürdürülmeye çalışılmaktadır. Deccalin büyüsü dağıldığında ise, teorinin bilimsel temeli olmadığından, artık teoriyi ayakta tutabilecek hiçbir unsur kalmamıştır. Artık deccali sistem olan ateist masonluğun Darwinizm'i canlı tutabilmek için kullanabileceği hiçbir yöntem işe yaramayacaktır. Geçmiş yüzyıllarda insanların canla başla savundukları Dünya'nın dev bir kaplumbağanın sırtında durduğu hikayeleri şu anda bizlere ne kadar mantıksız geliyorsa, Darwinizm de gelecek nesiller için aynı şekilde komedi unsuru olacaktır. İnsanlar, Nobel ödüllü profesörlerin, üniversite öğretim üyelerinin, bilim adamlarının böyle bir komediye nasıl inandıklarına ve nasıl böyle bir safsatanın peşinden sürüklendiklerine anlam veremeyeceklerdir. 20. yüzyıl, tüm Darwinist bilim çevreleri için bir utanç yüzyılı olarak anılacaktır.

Decali Sistem, İsa Mesih (a.s.)'ın Nuzûlü ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın Zuhuru İçin Özel Olarak Yaratılmıştır

Yüce Rabbimiz, dünya hayatının sonunun yaklaştığı ahir zaman adı verilen dönemde, tüm zorlukların, savaşların, terör, dejenerasyon ve korkuların hüküm sürdüğü bir zamanda, dünyaya mübarek bir şahsı gönderecek ve onun vesilesiyle her türlü zulmü ve adaletsizliği sona erdirecektir. Bu mübarek şahıs Hz. Mehdi (a.s.)'dır. Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhurunun ardından Hz. İsa (a.s.) yeniden yeryüzüne gelecek ve Hz. Mehdi (a.s.) ile birlikte, tüm dünyaya İslam ahlakını hakim kılacaktır.

Hz. İsa (a.s.)'ın ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın çıkışından önce dünyanın büyük bir herc-ü merc içinde kalacağı ve dünyaya dinsizliği, ahlaki çöküntüyü, zulmü, haksızlığı ve kan dökmeyi yayacak deccaliyetin ortaya çıkacağı bildirilmiştir. Allah, adetullahı gereği zıt düşünceleri birlikte yaratır. Allah, Hz. Musa'yı yarattığında onun zıttı olan Firavun'u da yaratmıştır. Hz. İbrahim'i yaratan Allah, ona karşı gelecek olan Nemrut'u da yaratmıştır. Allah, ahir zaman dediğimiz ve rivayetlere göre içinde bulunduğumuz bu dönemde ise ateist masonların idaresindeki deccaliyeti ve deccaliyetin önemli oyunlarından biri olan Darwinizm'i yaratmıştır. Ahir zamanda Hz. İsa (a.s.)'ın ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın insanları güzel ahlaka, imana, huzura ve güvenliğe davet etmeleri karşısında; kargaşayı ve çatışmayı savunan, acımasızlığı ve bencilliği telkin eden, insanları yıkıma ve helake sürükleyen deccaliyet, yani ateist masonluk, bu amaçla Darwinizm'i kullanmaktadır.

Büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, *Emirdağ Lahikası*'nda Hz. Mehdi (a.s.)'ın birinci görevinin, Darwinizm'in ve materyalizmin insanlar üzerindeki etkisini tam olarak kaldırıp, bu deccali akımları fikren yerle bir etmek olduğunu ifade etmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi (a.s.)'ın, Darwinizm ve materyalizme karşı kazanacağı kesin başarı ile insanların imanına vesile olacağını şöyle haber vermiştir:

> Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, **Mehdi Al-i Resul'ün** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Hz. Mehdi'nin) **temsil ettiği kudsi (mukaddes, kutsal) cemaatinin şahsı manevisinin üç vazifesi** var. ... Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle (etkisiyle) ve *maddiyyun ve tabiyyun (materyalizm ve Darwinizm inancını) beşer (insanlık) içinde intisar etmesiyle (yayılmasıyla) her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini (maddeci düşünceyi) tam susturacak bir tarzda imanı kurtarmaktır.*"[170]

Dolayısıyla Hz. Mehdi (a.s.)'ın asli görevlerinden bir tanesi, materyalist ve Darwinist felsefeyi fikren tam anlamıyla ortadan kaldırmak ve Allah inancını dünyaya hakim etmektir. Ateist masonların ahir zamanda kitlelere yaydığı bu sapkın din, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (a.s.) tarafından ilmen yok edilecektir.

Aldatmacayla tüm dünyayı kandırmayı başarmış olmaları, Darwinist diktatörlüğün tüm dünya üzerinde sahte bir egemenlik kurmuş olması, Darwinistleri yanıltmaktadır. Darwinistler, bu sahte başarının Allah'ın yarattığı imtihanın bir sırrı olduğunu fark edemediklerinden, bunu gerçek bir başarı zannetmiş ve yıkılmayacaklarını sanmışlardır. Oysa böyle sahte başarılar, gerçek ve doğru olanın ortaya çıkıp üstün gelmesi için gerçekleşir. Sonucunda ise mutlaka, Allah'ın istediği, Allah'ı yücelten düşünce galip olup üstün gelir.

Şu anda Darwinizm'in durumu da böyledir. Sahtekarlıkla elde edilen dünya hakimiyeti büyük bir hezimete doğru gitmektedir. Çünkü bu, Darwinizm'in kaderidir. Darwin, Allah dilediği için Darwinizm'i ortaya atmıştır. Darwinizm, Allah dilediği için dünyaya hakim olmuştur. Ve şimdi bu sapkın inanç, Allah dilediği ve Allah'ın kaderde takdir ettiği vakit geldiği için köklü ve büyük bir yenilgiye uğramaktadır. İnsanlar, Allah'ın belirlediği bir kader dahilinde Darwinizm fitnesine uymuşlardır. Şimdi de, yine Allah'ın belirlediği kader içinde, Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Mehdi (a.s.)'a uyacaklardır ve tüm dünya, Hz. Mehdi (a.s.)'ın, Darwinizm'i, materyalizmi, kısacası tüm deccali sistemleri ortadan kaldırıp fikren yok etmesiyle bu sapkın fitneden kurtulmanın huzuruna kavuşacaktır.

Tüm deccali sistemler, yok olmaya ve yenilgiye uğramaya mahkum olarak yaratılmıştır. Darwinizm de böyledir ve Allah'ın dilemesiyle büyük bir yenilgi ve yok oluş içindedir. Tarihin en büyük kitle aldatmacası olan Darwinizm, tarihin en büyük yenilgisini yaşamaktadır. Darwinizm tarihi, gelecek nesillerin şaşkınlık içinde andığı bir utanç dönemi olarak hatırlanacaktır.

Yüce Allah, hükmüne baş eğilen, tüm varlıkları kontrolü ve iradesi altında tutandır. Allah'ın belirlediğinin dışında sapkın bir din oluşturup, bu uğurda çaba gösterdiklerini zanneden Darwinistler, aslında isteseler de istemeseler de, Allah'ın hükmüne boyun eğmiş olarak yaşarlar. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

> **Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (Al-i İmran Suresi, 83)**

Deccalin oyununa gelen Darwinistler de dahil tüm varlıklar, mutlaka bir gün Allah'ın huzurunda toplanacaklardır. Rabbimiz'in Katında hesaba çekilecek ve yaptıklarından, düşündüklerinden, uyguladıklarından dolayı sorgulanacaklardır. Hesap günü kesin bir gerçektir. İşte bu nedenle ateist masonların etkisi altında kalmış olan tüm Darwinistlerin, gerçekleri açıkça gördükleri şu günlerde, inatçı ve gururlu ısrarlardan vazgeçip, vicdanlarına uymaları ve doğru yolu tercih etmeleri kurtuluşa giden en önemli yoldur. Allah'ın hükmü haktır, mutlaka gerçekleşecektir ve kurulmuş hiçbir düzen, Allah dilemedikçe, bunun önüne geçemeyecektir. Darwinizm aldatmacasına bağlı kalmada ısrar eden, bu yalanın peşinden koşmaya ve insanları aldatmaya devam etmekte kararlı olan her insanın bu gerçeği hiçbir zaman unutmaması gerekmektedir.

> **Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. Ancak kim yüz çevirir ve inkar ederse, Allah, onu en büyük azap ile azaplandırır. Şüphesiz onların dönüşleri Biz'edir. Sonra onları hesaba çekmek de elbette Biz'e aittir. (Gaşiye Suresi, 21-26)**

SONUÇ

TÜM CANLILIĞIN YARATICISI YÜCE ALLAH'TIR

Darwinizm, dünya tarihinin en mantık dışı, en akıl almaz batıl dinidir. Canlılığın her detayında mükemmel bir düzen ve akıl olmasına rağmen, Darwinizm bunların tümünün sözde bilinçsiz ve tesadüfi süreçlerin ürünü olduğu yorumunu yapar. Protein, laboratuvarlarda bile tek başına üretilemeyecek son derece kompleks yapıda bir moleküldür ve elektron mikroskobunun altında böylesine kompleks bir yaşamın olması gerçek anlamda hayranlık uyandırıcıdır. Fakat Darwinizm bu muazzam yaratılış karşısında dahi "tesadüfen oluştu" yorumunu yapar. Canlılar birbirlerinden oldukça farklı özelliklerde ve niteliklerde yaratılmışlardır ve sahip oldukları organ ve yapıların birbirlerine dönüşmesinin imkansız olduğu açık ve reddedilemez bir şekilde ortaya çıkmıştır. Fakat Darwinizm dünyadaki muazzam canlı çeşitliliğinin tek bir bakteriden türediğini iddia eder. Darwinizm'in iddialarının gerçek olduğuna, canlıların evrimleştiklerine dair tek bir tane bile delil bulunmamaktadır. Fakat buna rağmen, Darwinist dergiler her hafta yeni bir sahte fosil yayınlamaktadır. Yeryüzünde açık bir düzen ve ihtişam vardır. Fakat Darwinizm bütün bunların sözde kaostan, karmaşa ve düzensizlikten kendi kendine, kör tesadüfler neticesinde ortaya çıktığını iddia eder. Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, Darwinizm'in dünya çapında kabulüne, akıllı bir insanın herhangi bir mantık ve delil bulabilmesi imkansızdır.

Fakat bu aldatmaca hedefine ulaşmıştır. Hadislerde deccalin fitnesinin bütün dünyayı saracağı haber verilmiştir. Gerçekten de bütün dünya, deccali sistem olan ateist masonluğun etkisiyle batıl bir sistemi, bilinçsizce, şuursuzca kabul etmiştir. Her milletten, her inançtan çok sayıda insan, bu batıl sisteme uyum gösterir hale gelmiştir. İnsanlar, böyle bir batıl dine uyum göstermenin kendileri için nasıl bir açmaz oluşturacağını tahmin edememişlerdir. Pek çoğu bu teoriyi, gerçekten de bilimsel zannetmiş, bunu herhangi bir teori olarak görmüş, bunun kendi dünyaları, kendi gelecekleri için ne kadar büyük tehlikeler içerdiğini anlamamışlardır. Öngörülü davranamamış, insanın sözde evrimleşmiş bir hayvan olduğunu iddia eden bir yalanın, insanlar, toplumlar, devletler üzerinde nasıl tahrip edici bir etki oluşturacağını önceden görememişlerdir. Sapkın bir fikir sisteminin her yandan kendilerini sarıp kuşattığını, çocuklarını, ülkelerini, yaşadıkları ortamı olumsuz etkilediğini fark edememişlerdir. Bu sapkın fikir sisteminin; etraflarındaki saldırıların, katliamların, cinayetlerin, hırsızlıkların, ahlaksızlığın, dejenerasyonun, anarşizmin, savaşların, terörün temel sebebini oluşturduğunu ve gitgide bu bataklığın içine battıklarını anlayamamışlardır. Çocuklarına Darwinizm'i öğretmenin, onları kötü ahlaklı, isyankar, dejenere hale getireceğini, insani vasıflardan uzaklaştıracağını düşünememişlerdir. Deccali sistem olan ateist masonluk, o kadar sinsi bir şekilde yaklaşmış, o kadar büyük bir oyun oynamıştır ki, insanların büyük çoğunluğu farkında olmadan, başlarına ne geleceğini bilmeden bu oyunun esiri olmuşlardır. Şu an dünyanın içinde bulunduğu durum, bu gafletin ve Darwinizm belasına karşı gösterilen bu umursuzluğun sonucudur.

İnsanların büyük kısmının farkında olarak veya olmadan deccalin savunduğu yaşam tarzına uymalarının, deccaliyetin dediklerini yapmalarının kuşkusuz çok zarar verici sonuçları olmuştur. Deccalin batıl dinine tabi olmak, Allah'ın razı olduğu güzel ahlaktan, Rabbimiz'in hoşnutluğundan uzaklaşmak anlamına gelir. Dünyanın geniş bir kesiminde Kuran ahlakına uygun olmayan bir yaşam sürdürülmesinin temel sebebi budur. Allah Kuran'da, insanların birbirlerine iyiliği emredip kötülükten men etmelerini öğütler. Bugün dünyanın pek çok yerinde bu büyük sorumluluk yerine getirilmemekte, tam tersine insanlar hep kötü olana doğru yönlendirilmektedir. Allah, insanları bencillikten, cimrilikten, nankörlükten, vefasızlıktan, menfaat düşkünlüğünden, harama girmekten, kıskançlık, kötü söz söylemekten ve adaletsizlikten, israftan, gurur, büyüklenme ve öfkeden sakındırmıştır. Şu anda ise pek çok toplumda bu ahlak anlayışının tam tersi yaşanmaktadır. Kuran'a uyan Müslümanlar arasında karşındakinin nefsini kendi nefsinden önde tutmak, ona her konuda mutlaka öncelik vermek esastır. Fakat şu an insanların büyük bir kısmı yalnızca kendi menfaatlerini gözetmekte ve bu uğurda çok küçük düşürücü tavırlara dahi tenezzül etmektedir. Kuran'a göre haksız yere bir can almak haramdır. Şu anda ise işlenen

cinayetlerin sayısı hayret uyandıracak kadar fazladır. Kuran'a göre herkes bir diğerinin hakkını gözetmekle yükümlüdür. Oysa şu an dünyanın pek çok ülkesinde sistem, insanların birbirlerinin hakkını elinden alma, birbirlerini aldatma sistemi üzerine kurulmuştur. Kuran'a göre malın ihtiyaç olandan fazlası yoksul olana verilir. Yine dünyanın pek çok ülkesinde şu anki sistemde yoksul sürekli daha da fazla sömürülmekte, adeta yok edilmeye çalışılmakta, zengin olan ise daha fazla mala sahip olabilmek için hırs yapmaktadır.

Allah'ın Kuran'da belirttiği ahlakın tam tersinin yaşanması, deccalin kurduğu sistemin bir sonucudur. İnsanların büyük çoğunluğu, deccalin sistemine uymalarının bir sonucu olarak ferahlık içinde yaşayabilecekken yaşayamamakta, mutlu olabilecekken olamamakta, nimetlere kavuşabilecekken bereketsizlik içinde yaşamaktadırlar. Deccalin sistemi insanlar için büyük bir kabus, bir bela olmuştur.

Fakat deccaliyet artık fikren ölmüştür. Ateist masonların tüm oyunları ortaya çıkarılmış, yok edilmiştir. Deccaliyetin ayakta durup tutunacağı hiçbir dal kalmamıştır. İnsanları artık daha fazla aldatamamakta, Darwinizm aldatmacasına kimseyi inandıramamaktadır.

Bunu Allah'ın izniyle gelecekte de yapamayacaktır. Çünkü Allah'ın vaadine göre batıl, mutlaka yok olup gitmeye mahkumdur. Allah, bu düzeni insanların Allah'ın kadrini gereği gibi takdir edebilmesi, hak olanı açıkça görebilmeleri için yaratmıştır. Yoksa kuşkusuz, deccal sistemini ortadan kaldırmak ve Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılmak için Allah'ın "Ol" emri yeterlidir. Deccal, kendi tuzağını büyük ve güçlü sanmıştır. Oysa Allah'ın tuzağı karşısında hüsrana uğramıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah ayetlerinde şöyle bildirir:

> **Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik.**
>
> **O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler?**
>
> **Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler?**
>
> **(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (Araf Suresi, 96-99)**

Akıl ve vicdan sahibi bir insanın sorumluluğu, aklın, mantığın, vicdanın ve bilimin gösterdiği doğrulara uymak ve her varlığı Allah'ın yarattığı gerçeğini kabul etmektir. Kuşkusuz Yüce Rabbimiz'in insanların övgüsüne, teslimiyetine, takdirine ve ibadetine ihtiyacı yoktur. İhtiyacı olan yalnızca insanın kendisidir. Allah'a karşı büyüklenmek insana dünyada ve ahirette hüsrandan başka bir şey getirmeyecektir. Allah'a teslim olmak ise, dünyada hayırlı ve güzel bir yaşamın, ahirette ise bu dünya ile kıyaslanmayacak sonsuz ve büyük nimetlere kavuşmanın bir vesilesidir. Ama hepsinin üzerinde, insana en büyük mükafat Allah'ın rızası olacaktır.

Deccalin yenilgisi ise sonsuza kadar devam edecektir. Darwinizm'in çöküşü bunun en önemli göstergesidir. Önemli olan bundan sonra vicdanın gösterdiği yola uymak, bir ömrü deccalin esiri olarak harcamamaktır. Eğer bir insanın aklı ve şuuru yerindeyse, yapılması gereken budur.

Her varlığın sahibi ve hakimi olan Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

> **Azap size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. Rabbinizden, size indirilenin en güzeline uyun; siz hiç şuurunda değilken, azap apansız size gelip çatmadan evvel. (Zümer Suresi, 54-55)**

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

KAYNAKÇA:

1. Tirmizi, s. 82; *Müslim*, Fiten: 126
2. İbni Ebi Şeybe, Musannef, Fiten: 5, 8/5912 İbn-i Mace, 4075, 4076; Tırmizi, Fiten: 59, no. 2240, 4/510
3. Müslim; Büyük Fitne Mesih-i Deccal, Saim Güngör, s. 13
4. İsmail Mutlu, *Bediüzzaman'ın Yorumları, Işığında Kıyamet Alametleri,* Mutlu Yayıncılık, İstanbul, 1996, s.117
5. *Prof. Dr. İbrahim Canan,* Kütüb-i Sitte Muhtasarı, Tercüme ve Şerhi, 13. Cilt, Ankara, 1992, s.457-458
6. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 254
7. Stephen C. Meyer, "Word Games: DNA, Design, and Intelligence," *Signs of Intelligence: Understanding Intelligent Design,* ed. William A. Dembski, James M. Kushiner, Brazos Press, 2001, s. 109-110
8. Charles Darwin, *The Origin of Species,* 6th edition, 1859 (London: J.M. Dent and Sons Ltd., 1971) - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 84
9. Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC.
10. Lee M. Spetner, *Not By Chance,* Shattering the Modern Theory of Evolution, The Judaica Press Inc., 1997, s. 175
11. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 74-75
12. Jonathan Welss, Ph.D., *The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.34
13. Jonathan Welss, Ph.D., *The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.36
14. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 172-173
15. Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery,* Sphere Books Ltd., 1984, s. 4
16. Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery,* Sphere Books Ltd., 1984, s. 230
17. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 81
18. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 74-75
19. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 81
20. Richard Dawkins, *The Extended Phenotype,* Oxford University Press, 1999, s. 141
21. Charles Darwin, *The Origin of Species*: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 172, 280
22. Wolfgang Smith, Teilhardism and the New Religion, A Thorough Analysis of the Teachings of Pierre Teilhard de Chardin, Rockford IL, Tan Books and Publishers, Inc. 1988, s. 8 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 181
23. Stephen Stanley, *Macroevolution: Pattern and Process,* San Francisco CA, W. H. Freeman, 1979, s. 39 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 153
24. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 153
25. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 152
26. Mark Ridley, "Who Doubts Evolution?", *New Scientist,* vol. 90, 1981, s. 831 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 152
27. http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html
28. S. M. Stanley, *The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species,* Basic Books Inc. Publishers, N.Y., 1981, s.71
29. Gerald Schroeder, "Evolution: Rationality vs. Randomness", http://www.geraldschroeder.com/evolution.html
30. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003 s. 19
31. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003 s. 22
32. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003 s. 22
33. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 131
34. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 130
35. *Focus,* Nisan 2003
36. L. B. Halstead "Museum of Errors", *Nature*, 20 Kasım 1980, s. 280 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense*, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 180
37. Lyall Watson, "The Water People", *Science Digest,* vol. 90, no. 5, Mayıs 1982, s. 44 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 181

38. F. A. Barnes, *Desert Magazine,* 38: 36-39, Şubat 1975 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 182
39. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003 s. 32-33
40. Robert Martin, "Man Is Not An Onion", *New Scientist,* 4 Ağustos 1977, s. 283 ve 285 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 181
41. Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", *Science et Vie,* Mayıs 1999, no. 980, s. 52-62
42. Richard Leakey, "Lucy - Evolution's Solitary Claim For an Ape/Man: Her Position is Splitting Away" *Creation Research Society Quarterly,* vol. 22, no. 3, Aralık 1985, s. 144-145 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 188
43. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94
44. Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, cilt 258, s. 389
45. Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, cilt 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648
46. Richmond, B.G. and Strait, D.S., Evidence that humans evolved from a knuckle-walking ancestor, *Nature* 404(6776):382, 2000.)
47. D. Johanson - T. D. White, Science, 203:321, 1979, 207:1104, 1980 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense*, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 187-188
48. Trinkhaus, Erik (1985) Pathology and the posture of the La Chappelle-aux-Saints Neanderthal. *American Journal of Physical Anthropology* Vol. 67 sf. 19-41.
49. E. Trunkaus - W. W. Howells, *Scientific American,* 241(6):118 (1979) - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 195
50. Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", *Natural History,* cilt 87, Aralık 1978, s. 10.
51. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 194
52. Francisco J. Ayala, *Darwin and Intelligent Design,* Fortress Press, Minneapolis, 2006, s.45
53. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom,* Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59
54. Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", *New Scientist,* April 5, 1979, s. 44
55. Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S, "Piltdown", *Meydan Larousse,* cilt 10, s. 133.
56. Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", *New Scientist,* April 5, 1979, s. 44
57. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003 s. 34
58. Keith Steward Thomson, "Piltdown Man: The Great English Mystery Story", *American Scientist,* vol. 79, 1991, s. 194 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 197
59. Pat Shipman, "On the Trail of the Piltdown Freudsters" *New Scientist*, vol. 128, 1990, s. 52 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 197
60. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom,* Grand Rapids MI, Eerdmans, 1980, s. 59 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 253-254
61. W. K. Gregory, "Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man", *Science,* vol. 66, December 1927, s. 579
62. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003 s. 31-32
63. Judith Hooper, *Of Moths and Men,* W.W. Norton & Company, Inc., New York, 2002, s.xvii
64. Ann Coulter, *Godless: The Church of Liberalism,* Crown Forum Publishing, 2006, s. 236-237
65. Judith Hooper, *Of Moths and Men,* s. xviii
66. Ann Coulter, *Godless: The Church of Liberalism,* Crown Forum Publishing, 2006, s. 237
67.http://www.arn.org/docs/richards/jr_sciedreport.htm - Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 150
68. Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong,* New York: Ticknor and Fields 1982, s. 204
69. Elizabeth Pennisi, *Science*, 5 Eylül 1997
70. Ann Coulter, *Godless: The Church of Liberalism,* Crown Forum Publishing, 2006, s. 240
71.http://www.arn.org/docs/richards/jr_sciedreport.htm
72. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, s. 70
73. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, S. 70
74. Henry M. Morris, *The Long War Against God,* Master Books, 2000, s. 32
75. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 103
76. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 86
77. Boyce Rensberger, *Houston Chronicle,* 5 Kasım 1980, Bölüm 4, s. 15
78. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 168
79. Colin Patterson, *Harper's,* Şubat 1984, s.60
80. Pierre Paul Grasse, Evolution of Living Organisms, New York NY, Academic Press, s. 8 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 228

81. Will Provine, *No Free Will,* in Catching Up with the Vision, ed. by Margaret W. Rossiter (Chicago: University of Chicago Press, 1999), p. S123 - http://www.icr.org/home/resources/resources_tracts_scientificcaseagainstevolution/
82. Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker:* Why The Evidence of Evolution Reveals a Universe Without Design, New York, NY, W. W. Norton, 1986, s. 6 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 228 (vurgu orijinaline aittir)
83. H. S. Lipson, "A Physicist Looks at Evolution", *Physics Bulletin,* vol. 31, 1980, s. 138 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 229
84. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 230
85. Kenneth Hsü, "Is Darwinism Science?" *Earthwatch*, Mart 1989, s. 15 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 244
86. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed"* belgesel film, 2008.
87. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, s. 29-30
88. Michael Ruse, "Saving Darwinism from the Darwinians," *National Post*,13 Mayıs, 2000), s. B-3
http://www.icr.org/home/resources/resources_tracts_scientificcaseagainstevolution/
89 Robert Jastrow, "God's Creation", *Science Digest,* Özel Bahar Sayısı, 1980, s. 68 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 201
90. http://siyasitarih.azbuz.com/bolum/Unlu-kisilerin-sozleri-/catID=2890071
91. Jonathan Welss, Ph.D., *The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, s. 69
92. S. Lovtrup, *Darwinism: The Refutation of a Myth,* Londra, Croom Helmm, 1987, s. 422 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 220
93. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, s. 50-51 (vurgu bize aittir.)
94. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 212
95. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, s. 26
96. Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery,* Sphere Books Ltd., 1984, s. 10
97. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 218
98. Steve Jones, *Darwin's Ghost: The Origin of Species Updated*, Random House Publisher, 2000, s. xvii, xviii
99. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, s. 26
100. D. T. Rosevear, "Scientist Critical of Evolution", *Evolution Protest Movement Pamphlet,* no. 224, 1980, s. 4 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 225
101. Sir James Gray, The Science of Life, chapter in *Science Today*, 1961, s. 21
102. James A. Shapiro, Bacteria as Multicellular Organisms, *Scientific American ,* Vol. 258, Haziran 1998, s. 82
103. R. C. Sproul, *Not A Chance: The Myth of Chance in Modern Science and Cosmology,* Baker Books, Kasım 1997, s. 9
104. R. C. Sproul, *Not A Chance: The Myth of Chance in Modern Science and Cosmology,* Baker Books, Kasım 1997, s. 14
105. Richard Dawkins, *The Extended Phenotype,* Oxford University Press, 1999, s. 40
106. Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know",* W Publishing Group, 2003, s. 59-60
107. Richard Dawkins, *The Extended Phenotype,* Oxford University Press, 1999, s. 46
108. Richard Dawkins, *The Extended Phenotype,* Oxford University Press, 1999, s. 107
109. Richard Dawkins, *The Extended Phenotype,* Oxford University Press, 1999, s. 165
110. Charles Darwin, *The Origin of Species,* s. 172, 280
111. Mark Czarnecki, *The Revival of the Creationist Crusade,* MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56
112. Carlton E. Brett, "Statis: Life in the Balance", *Geotimes*, vol. 40 (Mart 1995), s.18
113. Jonathan Welss, *The Politically Incorrect: Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, s. 181
114. Ann Coulter, *Godless The Church of Liberalism,* Crown Forum Publishing, 2006, s. 201
115. Wolfgang Smith, *Teilhardism and the New Religion*, A Thorough Analysis of the Teachings of Pierre Teilhard de Chardin, Rockford IL, Tan Books and Publishers, Inc. 1988, s. - 8 Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 221
116. Jonathan Welss, *The Politically Incorrect: Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, s. 182
117. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
118. Jonathan Welss, *The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.192
119. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed"*, 2008
120. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed"*, 2008

121. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
122. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
123. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
124. Jonathan Welss, *The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.95
125. Ann Coulter, *Godless The Church of Liberalism,* Crown Forum Publishing, 2006, s. 200
126 Ann Coulter, *Godless The Church of Liberalism,* Crown Forum Publishing, 2006, s. 200
127. H. S. Lipson, "A Physicist Looks at Evolution", *Physics Bulletin,* vol. 31, 1980, s. 138 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 201
128 Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 218
129. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 218
130. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 220
131.http://www.boston.com/news/local/articles/2007/12/07/biologist_fired_for_beliefs_suit_says/?page=2
132. http://butler-harris.org/archives/21
133. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 220
134. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 158
135. Henry M. Morris, *The Long War Against God,* Master Books, 2000, s. 27
136. Eugenie C. Scott, *Evolution vs. Creationism,* University of California Press, London, 2005, s. 14
137. Colin Patterson, "Evolution and Creationism", Speech at the Museum of Natural History, New York, Kasım 1981, s. 2 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 224
138. Brian Leith, *The Descent of Darwin: A Handbook of Doubts about Darwinism,* Collins, 1982, s. 11 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 229
139. Jeremy Rifkin, *Algeny*, New York, Viking Press, 1983, s. 112 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 224
140. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 213-214
141. Jonathan Welss, *The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design,* Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.198-199
142 Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 229
143. Robert Provine, *Progression in Evolution,* s. 68 - Henry M. Morris, John D. Morris, *The Modern Creation Triology: Society and Creation,* Volume 3, Master Books, 1996, s. 15
144. Henry M. Morris, *The Long War Against God,* Master Books, 2000, s. 51
145. http://faithfacts.gospelcom.net/ev_origins_d.html
146. Alister McGrath, *Dawkins' God: Genes, Memes and the Meaning of Life,* Blackwell Publishing Ltd, Usa, 2005, s.49
147. Phillip E. Johnson, *Evrim Duruşması,* Gelenek Yayınevi, 2003, s. 125
148. Michael J.Behe, *Darwin's Black Box: The Biochemical Challenge to Evolution,* Free Press, s. 233
149. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 202
150. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 209
151. http://www.haberturk.com/haber.asp?id=155211&cat=180&dt=2009/06/26
152. Miller and Levine, *Biology*
153. Pirves, Orians, Heller ve Sadava, Life: The Science of Biology
154. Jonathan Wells, *Evrimin İkonları,* Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 190-191
155. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
156. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
157. Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 252
158.
http://tempsreel.nouvelobs.com/actualites/sciences/vivant/20090703.OBS2955/les_etudiants_et_la_connaissance_de_levolution_les_reac.html
159. S. Lovtrup, *Darwinism: The Refutation of a Myth,* Londra, Croom Helmm, 1987, s. 422 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 253
160. Michael J.Behe, *Darwin's Black Box: The Biochemical Challenge to Evolution,* Free Press, arka kapak
161. William Fix, *The Bone Peddlers,* New York, Mcmillan, 1984, s. 179-180 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 219
162. Robert A. Martin, *Missing Links,* Jones and Barlett Publishers, UK, 2004, s. 55
163. Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery,* Sphere Books Ltd., 1984, s. 11
164. Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery,* Sphere Books Ltd., 1984, s. 11
165. Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery,* Sphere Books Ltd., 1984, s. 15

166. H. S. Lipson, "A Physicist Looks at Evolution", *Physics Bulletin,* vol. 31, 1980, s. 138 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 220
167. E. O. Wiley, "Review of Darwin Retried by by MacBeth", *Systematic Zoology,* vol. 24, 1975, s. 270 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense,* Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 225
168. Ben Stein, *Expelled "No Intelligence Allowed",* 2008
169. Robert Koeing, Creationism Takes Root Where Europe, Asia Meet, *Science*, 18 Mayıs 2001, Vol. 292. no. 5520, s. 1286 - 1287
170. Bediüzzaman Said Nursi, *Emirdağ Lahikası,* sf. 259

RESİM ALTI YAZILARI

s.744

Deccalin fitnesi dünyanın her yerinde hissedilmekte sevgisizlik, çatışmalar ve bozgunculuk dünyanın her yanına yayılmaktadır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde deccal, ahir zamanda çıkacak olan en büyük negatif güç olarak tanıtılmıştır. Savaşların, tüm saldırganlıkların, fitne ve katliamların tek sebebi ahir zamanın fitnesi olan deccaldir.

s.745

Ahir zamanda deccalin fitnesi çok büyük olacaktır...

s.746

Deccal, insanları iyiyi kötü, kötüyü iyi göstererek aldatacak, her türlü kargaşaya zemin hazırlayacaktır.

s.748

Ahir zamanda deccalin fitnesi açlık, kıtlık ve ekonomik felaketler ile de kendini gösterecektir.

s.749

Irkçılığın en büyük kaynağı olan, insanı yeryüzünde başıboşbir hayvan olduğuna inandırmaya çalışan Darwinizm, deccalinen büyük oyunlarından biridir.

Sevgisizlik, merhametsizlik, insana insan olarak değer vermemenin, kendi ırkını daha üstün görmenin sonuçlarıdır.

s.750

Savaş ve katliamları bir doğa kanunu haline getirmeye çalışan Darwinizm tarihin en sapkın ve en kanlı ideolojisidir.

s.751

Darwinistler insana insan olarak değer vermezler.

s.752

Onlar, Allah’ı bırakıp da (Allah’ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar… (Hac Suresi, 71)

s.753

De ki: «Sizi yeryüzünde üretip-türeten O’dur. Siz O’na toplanıp götürüleceksiniz.» (Mülk Suresi, 24)

s.756

Tek bir aminoasit zincirinin tesadüfen oluşması imkansızdır. Bu gerçek, Darwinizm'i temelinden yıkmaktadır.

sitokrom C

s.757

Darwinistlerin sahte ilahı tesadüfler hiçbir şeyi yaratmaya güç yetiremezler, tek Yaratıcı alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

s.758

Bir DNA molekülünün içinde bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak kadar bilgi vardır. Böylesine harika bir eserin tesadüfen oluşması ise imkansızdır.

DNA gibi muhteşem komplekslikteki bir yapının tesadüfen meydana geldiği iddiası Darwinizm'in en büyük utançlarından biridir.

s.760

Yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır ve böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne dönüştürmez.

Doğal seleksiyon yeni bir tür oluşturamaz.

kromozom

C

A

histon

G

T

DNA üzerinde gerçekleşecek her mutasyon mutlaka bu yapıya zarar verir.

s.761

Mutasyonların zararlı etkileri, resimdeki canlılarda açıkça görülebilmektedir. Mutasyonlar canlıları ya sakat bırakır ya da onları öldürürler.

Mutasyonlar canlıları geliştirmez, onlara yalnızca zarar getirirler.

s.765

Canlı DNA'sı oldukça kompleks bir yapıya sahiptir. Rastgele her türlü müdahale, bu yapıya ancak zarar verecektir. Bu ise hasta, sakat ve ölü organizmaların oluşmasına sebep olacaktır

Mutasyon

DNA sarmalı

s.766

Darwin'in ***Türlerin Kökeni*** kitabının orjinal nüshası

s.767

Yeryüzünde 380'den daha fazla fosil yatağı bulunmaktadır. Bu fosil yataklarından şimdiye kadar 350 milyondan fazla fosil çıkarılmıştır. Bu fosillerin tamamı yaratılışı ispat etmektedir. Ele geçirilen fosillerden ise tek bir tanesi bile ara fosil değildir.

Tüm fosiller yaratılışı ipsat etmektedir...

s.768

Ara fosil bulamayan Darwinistler, çözümü soyu tükenmiş canlıları ara form olarak göstermekte bulurlar. Oysa bu canlılar, tam, eksiksiz, mükemmel canlılardır.

s.769

50 milyon yıllık ginko yaprağı fosili günümüz ginko yaprağıyla aynıdır.

s.770

51 milyon yıllık çakal kafatası fosili

45 milyon yıllık zebra kafatası fosili

3,9 milyon yıllık deve kafatası fosili

50 milyon yıllık antilop kafatası fosili

s.772

Kambriyen döneminde, tam ve mükemmel halleri ile olağanüstü bir canlı çeşitliliği aniden ortaya çıkmıştır.

s.773

Kambriyen dönemi canlılarından biri olan trilobitlerdeki bileşik göz yapısı, günümüzde yusufçuk böceği ve arı gibi eklem bacaklılarda aynen mevcuttur. 540 milyon yıl öncesinin bu muhteşem sanat harikası, Allah'ın hayranlık uyandırıcı eserlerinden biridir.

s.774

Archaeopteryx, Darwinistlerin iddia ettiği gibi bir ara form değil, aksine iskelet ve tüy yapısıyla uçmaya son derece elverişli mükemmel bir kuştur.

s.775

Coelacanth'ın günümüzde yaşayan mükemmel bir dip balığı olması, bu balık üzerindeki tüm Darwinist spekülasyonları ortadan kaldırmıştır.

s.776

SAHTE

Darwinistler ara fosil getiremediklerinden hayali çizimlerle insanları aldatmaya çalışırlar. Oysa bu çizimlerin tamamı sahtedir.

s.778

DARWİNİZMİN SAHTE KAFATASLARI

SAHTE Pekin Adamı

SAHTE Taung çocugu

SAHTE Java Adamı

SAHTE Nebraska Adamı

SAHTE Zinjanthropus

SAHTE Turkana Çocuğu

SAHTE Lucy

s.780

SAHTE

Darwinistler bir domuz dişinden, Nebraska adamı adını verdikleri sahte canlıyı ve daha da ileri giderek ailesini resmetmişlerdir.

NEBRASKA MAN

Australopithecus – Şempanze Benzerliği

Australopithecus ve şempanze kafatasları arasınadaki benzerlik, Australopithecus'un insanın atası değil, gerçek bir maymun türü olduğunun açık bir göstergesidir.

Şempanze

Australopithecus

s.781

Elveda Lucy

Darwinist Science et Vie, "Adieu Lucy" (Elveda Lucy) başlığını kullanarak Australopithecus türü maymunların insan soyunun atası olmadığını itiraf etmiştir.

s.782

Neandertaller: İri Yapılı İnsanlar

Homo sapiensâ neanderthalensis, Amud 1 kafatası

Neandertal kalıntısı

Üstte, İsrail'de bulunan Homo sapiens neanderthalensis, Amud 1 kafatası yer alıyor. Bu fosilin sahibinin 1.80 m. boyunda olduğu tahmin edilmektedir. Beyin hacmi ise bugüne kadar rastlanılanların en büyüğüdür: 1740 cc. Bu nedenlerle bu fosil, Neandertallerin ilkel bir tür olduğu yönüandeki iddiaları çok kesin bir biçimde yıkan bir delil niteliğindedir. Yanda görülen Kebara 2 (Moşe) fosili bugüne kadar bulunmuş en iyi durumdaki Neandertal kalıntısıdır. 1.70 boyundaki bu fosilin iskelet yapısı günümüz insanından ayırt edilememektedir. Fosille beraber bulunan alet kalıntılarından, bu kişinin ait olduğu topluluğun, aynı dönemde, aynı bölgede yaşayan Homo sapiens topluluklarıyla aynı kültürü paylaştığı anlaşılmaktadır.

Darwinistler, yıllarca Neandertalleri insanın maymunsu ataları olarak tanıtmışlardır. Oysa o döneme ait bu aletler, Neandertllerin günümüzdeki insanlardan farksız estetik ve sanat anlayışı olduğunu göstermektedir. Neandertaller, soyu tükenmiş bir insan ırkından başkası değildir. Evrime kanıt olarak gösterilmeye çalışmalarının tek nedeni soylarının tükenmiş olmasıdır.

dikiş iğnesi

flüt

s.784

Sahte Piltdown Adamı Kafatası

Piltdown Adamı fosili, yeni ölmüş bir orangutan çenesine insan kafatası monte edilmesiye üretilmiş bir sahte fosildir. Bu sahte fosil, British Museum'da yaklaşık 40 yıl boyunca insanın hayali evrimine kanıt olarak sergilenmiştir. Sahtekarlığın ortaya çıkmasının ardından ise, 1949 yılında fosil, alelacele müzeden kaldırılmış, literatürden çıkarılmıştır. Ancak kuşkusuz bu fosil, Darwinistler açısından bir utanç vesilesi olarak tarih kitaplarındaki yerini almıştır.

s.786

Darwinistler sadece tek bir domuz dişine dayanarak Nebraska Adamının ailesi ile birlikte sahte çizimlerini yapmış ve bunları ders kitaplarında yayınlamışlardır. Yıllarca insanları ve özellikle öğrencileri aldatmaktan çekinmemişlerdir.

SAHTE

s.788

Endüstri kirliliğinin sonucunda ağaçların gövdelerini saran bir tür yosun olan likenler ölür ve ağaç gövdeleri kararır. Açık renkli kelebekler koyu ağaç gövdelerinde daha belirgin olduklarından kuşlara daha fazla av olurlar. Dolayısıyla açık renkli kelebekler sayıca azalırken, koyu renkli kelebekler yem olmadıkları için sayıca fazlalaşırlar. Bir kelebek türünün sayıca çok olması, kuşkusuz ki bir evrimleşme değildir. Fakat Darwinistler, bunu bir aldatma yöntemi olarak kullanır ve sözde evrime delil göstermeye çalışırlar.

s.789

Ernst Haeckel ve sahte embriyo çizimleri.

balık

semender

tavşan

insan

kaplumbağa

tavuk

Üstte, Haeckel'in sahte çizimleri

Altta, çizimlerin olması gereken gerçek halleri

s.791

Solda, günümüzde bir biyoloji kitabı, Haeckel'in sahte çizimlerini kullanarak sahte evrim propagandası yapıyor. Bu durum, Darwinist aldatmacanın ne kadar geniş çapta ve pervasızca uygulandığının önemli bir kanıtıdır.

s.792

SAHTE

s.794

Yeryüzü muhteşem yaratılış delilleriyle doludur.

s.796

SAHTE

s.797

Bugün Darwinist diktatörlüğün denetiminde sahte bilgilerle dolu olan yüzlerce evrim kitabı piyasadadır.

Evrimi doğrulayan tek bir bilimsel delil yoktur. Evrim teorisi, masonların denetimindeki bu aldatıcı yayınlarla ayakta kalmaya çalışmaktadır. Bilimsel delil yerine, demagojiyi kullanmaktadır.

s.799

İnsanların yıllar boyu çektiği acı ve zulmün kökeni, komünizm, kapitalizm, faşizm gibi çarpık ideolojilerin tamamının kaynağı Darwinizm'dir.

Yıllarca dünyaya zulüm yayan Darwinist düşünce hala insanlık için bir tehdittir. Yaşanan acılar ancak sapkın Darwinist fikir sisteminin tamamen yok edilmesi ile son bulacaktır.

s.800

Darwinist Eğitimin Getirdiği Felaket: Çocuk Katiller

Jokela Lisesi Katliamı:

7 Kasım 2007 tarihinde, 7 öğrenciyi ve 1 öğretmeni katleden, ardından da intihar eden 18 yaşındaki Pekka-Eric Auvinen, katliamı gerçekleştirmeden önce YouTube internet sitesine bıraktığı mesajda kendisini anti-sosyal bir sosyal

Darwinist olarak tanımlıyor ve şunları söylüyordu: "Ben sadece doğal seleksiyona inanan bir anarşistim. İnsanlar doğal seleksiyonu tekrar uygulamaya sokmalı. **Hayvanlar bu şekilde yaşıyor, insanlar da neden öyle yaşamasın ki, bizler de nihayet sadece hayvanlarız.** Biz insanlar yeryüzündeki en kötü hayvanlarız... Bu yüzden [doğal seleksiyon] olmalı. Ne kadar erken olursa o kadar iyi. ... **Kanun, sadece güçlü olanın fikridir...** Bu yüzden hayatınızın kontrolünü ele almalı ve anarşist olmalısınız... Güçlü olanlar hayatta kalırken, zayıf olanlar ölmeliler. Bu, güçlü olanın hayatta kalmasıdır, **doğal seleksiyondur.** Hayvanlar sürekli olarak ölürler. Bir köpeği, başka bir köpek öldüğü için ağlarken görmezsiniz. İnsanlar da ölürler. Tepki, aynı şekilde olmalıdır. Bu sadece doğal birşeyden ibarettir, büyük veya önemli bir şey değildir. Kanun da yargılayıcı da benim. Benim üzerimde hiç bir otorite yok. Amacım için savaşmaya ve ölmeye hazırım. **Doğal Seleksiyoncu olarak yeterli görmediğim, insanlığın yüzkaralarını, doğal seleksiyonun başarısızlıkları olan herkesi elimine edeceğim... ben farklıyım, bir adım daha evrimleştim."** (Pecca-Eric Auvinen'e ait "My Philosopy" isimli video)

Columbine Lisesi Katliamı:

20 Nisan 1999 tarihinde ABD'nin Colorado eyaletinde Columbine Lisesi'nin iki öğrencisi, 18 yaşındaki Eric Harris ve 17 yaşındaki Dylan Klebold da okullarına silah ve bombalarla gitmişler, 12 öğrenciyi ve 1 öğretmeni 30 dakika içinde öldürdükten sonra intihar etmişlerdi. Saldırı anında Harris'in üzerindeki t-shirtte "Doğal Seleksiyon" yazıyordu. Saldırıdan sonra Harris'in evinde ele geçirilen yazıların çoğunda doğal seleksiyon ve üstünlük hislerinden söz ediliyordu. Haris ve Klebold, daha önce internete yükledikleri anlaşılan videolarında da sürekli olarak sözde "daha evrimleşmiş" olduklarından ve sözde "insanlığın üstünde" olmanın nasıl bir duygu olduğundan söz ediyorlardı.

Darwinizm, masum beyinleri, rahatlıkla bir canavara dönüştürebilmektedir. Solda, çocuk katillerin eski halleri, altta ise cinayet işlemeden hemen önceki halleri görülmektedir.

s.801

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)

s.803

SAHTE

Bu hayali varlıklar, zihinlere gerçekmiş gibi telkin edilmeye çalışılmaktadır.

s.804

çamur

zaman

tesadüf

s.805

Doğa olayları

GÜYA

s.806

Darwinistler propaganda yöntemleri için yoğun olarak basını kullanarak, görsel telkinlerle izleyicileri aldatmaya çalışmaktadırlar.

s.808

IDA sahtekarlığı: Darwinistlerin, soyu tükenmiş mükemmel bir lemur fosilini insanın hayali evrimine delil olarak göstermeye çalışmaları çaresizliklerinin önemli bir göstergesidir. Darwinistler, bu utanç verici Ida şovunun ardından özür dilemek zorunda kalmışlardır.

s.809

Darwinistlerin Çaresizlikten Sığındıkları Son Aldatmaca: Ardi

Darwinistler, günümüzde yaşayan Bonobo maymunlarının aynısını bulup getirmiş ve buna"Ardi" adını vermişlerdir. Ve şunu demişlerdir,"tamam maymun, ama dik duruyor"! İşte bu, çok yakından tandığımız Darwinist aldatmacanın oldukça ilkel örneklerinden biridir.

1994 yılında bulunan fosil iskeleti, ilk bulunduğunda paramparça haldedir. Canlının özellikle fosilleşmiş leğen kemiği, küçük parçalar halindedir ve paleontologların ellerine aldıkları anda parçalanan son derece kırılgan bir yapıdadır. Darwinistler, şekli belli olmayan milimetrik parçaları almış ve kendi istedikleri gibi bir leğen kemiği inşa etmişlerdir.

Darwinistler 15 yıl sonra ortaya çıkardıkları bu fosili özel olarak seçmişlerdir. Ellerinde ara form olmadığı için,"parçalanmış" bir fosili spekülasyon malzemesi yapmaları son derece kolay olmuştur.

Long Island, Stony Brook Üniversitesi Tıp Merkezi'nde anatomik bilimler bölümü şefi olan Darwinist William Jungers, bu konu hakkında şunları söylemektedir:

> Eğer elinizde imkan varsa, bu parçaları, zihninizde olan şeye benzetmeme ihtimaliniz oldukça zor... Ardi, oldukça fazla tahmin gerektiriyor.

Ardi'nin ayaklarındaki içe dönük başparmak ve insanlarda olmayan ayak kemeri, canlının dik bir yürüyüşe sahip olmadığının en belirgin delillerindendir. Jungers, fosili inceledikten sonra ise,"elde edilen veriler kasıtlı olarak ihmal edilmediği veya bunlar tamamen uydurma olmadığı sürece, böyle bir hayvanın arka bacakları üzerinde sürekli yürüyemeyeceğini" açıkça belirtmiştir.

Ardi'nin insanın hayali evriminde kayıp halka olduğunu öne süren California Üniversitesi'nden Darwinist Tim White da fosil hakkında ortaya çıkan gerçekler karşısında şu itirafı yapmak zorunda kalmıştır:

> Ardipithecus ramidus'un (Ardi), Australopitecusların atası olduğu çıkarımını yeterli derecede haklı çıkaracak, **görünürde hiçbir özellik bulunmamaktadır.**

Darwinistlerin Ardi hakkındaki iddiaları aslında Darwinistlerin düştüğü çaresiz durumun önemli bir kanıtıdır. Darwinistler, utanılacak duruma da düşseler, sapkın Darwinist ideoloji uğruna, bu aciz iddiaları tekrarlamak zorunda kalırlar.

Kaynak: Katherine Harmon, How Humanlike Was "Ardi"?, Scientific American, 19 Kasım 2009

SAHTE ÇİZİM

s.810

Kanatlardaki mükemmel yapıyı yaratan kuşkusuz üstün güç sahibi olan Allah'tır.

s.811

Darwinistlerin iddia ettiği gibi tesadüfler hiçbir zaman canlılık meydana getiremezler. Hepsi Allah'ın sanatıdır.

s.813

Yaşadığımız muhteşem gezegen, Güneş, Ay ve yıldızlar, Allah'ın ihtişamlı yaratmasının, üstün kudretinin tecellileridir.

s.816

Darwinistlerin insanlara ara fosil diye gösterdikleri tüm fosiller, çizimler, maketler sahtedir. Gerçekte, tek bir tane bile ara fosil yoktur.

58 milyon yıllık eğrelti otu günümüzdekiyle aynıdır. Harun Yahya'nın *Yaratılış Atlası* adlı eserinde bunun gibi binlerce fosil bulunmaktadır.

s.818

Yeri, göğü ve ikisi arasındakileri yaratan Yüce Allah'tır. Allah'ın yaratması ihtişamlı ve benzersizdir.

s.827

Aldatıcı yayınlar, artık Darwinizm'i ayakta tutmaya yetmemektedir. Bilimsel deliller bu sahte teoriyi kesin olarak ortadan kaldırmıştır.

Darwinistlerin hayali uydurma şemaları, yalnızca çaresizliklerinin göstergesidir. Allah'ın yaratılış sanatı, tüm delilleri ve ihtişamıyla gözler önündedir.

s.828

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır. (Ankebut Suresi, 44)

s.830

Darwin, seyahati sırasında hiçbir bilimsel çalışma yapmamış, yalnızca bazı sarhoş denizcilerle vakit geçirmiştir.

s.833

Darwinistler maymun-insan benzerliğini kullanarak insanları aldatmaya çalışırlar. Oysa insanı insan yapan, sahip olduğu ruhtur.

s.834

Maymunlar, milyonlarca yıl da geçse asla sanat eseri meydana getiremeyecek, beste yapamayacaklardır. Çünkü bu canlılar, ruh sahibi değildirler.

s.835

Darwinistler sevgi, şefkat, merhamet, dostluk, vefanın asıl kaynağı olan ruhun varlığını açıklayamazlar.

s.836

ZEKİ BİR KARGA

Pasifik adalarından New Caledonia'da yaşayan Corvus moneduloides türü kargalar alet yapımında şempanzelerden çok üstündür. 2003 yılında kargaları New Caledonia adasındaki doğal ortamında inceleyen araştırmacılar, bu canlıların kullandıkları aletlerin bilgisini, bireyler ve nesiller arasında aktararak 'teknolojik ilerleme' ortaya koydukları sonucuna varmışlardır. Bu mucizevi davranışların son örneğini, Oxford Üniversitesi laboratuvarında incelenen Betty isimli bir karganın yaptıkları oluşturmaktadır.

Betty hiçbir yönlendirme olmaksızın bir metal çubuğu bir amaca hizmet edecek şekilde bükerek alet haline getirmiştir. Karga derin bir kabın dibinde bulunan yiyeceğe gagasıyla erişemeyince laboratuvarda kendi bulduğu bir metal çubuğun ucunu büküp bir kanca haline getirmiştir. Daha sonra metal çubuğu kullanarak yiyeceği kolayca dışarı çıkarmıştır. Burada bilim adamlarını hayrete düşüren önemli bir nokta vardır. Betty, daha önce hiç karşılaşmadığı bir malzemenin boyu ve esnekliğiyle işe yarar olduğunu anlayabilmiştir. Esnek malzemeyi tam da amaca uygun şekilde bükmeyi başarmıştır. Betty'nin bu başarısının tesadüf olup olmadığını görmek isteyen bilim adamları kargayı test ettiklerinde 10 denemeden 9'unda aynı başarıyı görmüşlerdir. Bilim adamları küçücük beynine rağmen Betty'nin şempanzelerden daha ileri bir zeka seviyesi ortaya koyduğunu belirtmişlerdir. Darwinist önyargılarını koruyan BBC, konuyla ilgili olarak "Betty en yakın akrabalarımızı utandırdı" yorumunu yapmıştır.

Betty, "zeki" davranışlarda bulunabilen pek çok kuştan sadece biridir. Bu konuda bilim dünyasında yapılan daha çok sayıda çalışma vardır. (Detaylı bilgi için bkz. Konuşan Kuşlar Mucizesi, Harun Yahya) Tüm bunlar, şempanze davranışlarıyla ilgili evrimci iddiaların daha çok propaganda amaçlı savunulduğunu ortaya koymaktadır. Şu açık bir gerçektir ki, şempanzelerin zekasından söz eden ve sonra da bunu insanla şempanzeler arasında bir akrabalık olduğu iddiasına dayanak gibi göstermeye çalışan her yorum yanlıştır.

s.837

Klonlama işleminin, canlıların evrim geçirmesiyle bir ilgisi yoktur. Klonlamada, zaten Allah'ın yarattığı bir canlıdan alınan mevcut DNA, başka bir gene aktarılmaktadır. Ayrıca bu işlem, yüksek teknolojiyle donatılmış özel labratuarlarda, kontrol ve gözlem altında gerçekleştirilmektedir.

s.838

SAHTE

s.840

Darwinizm; genç zihinlere anarşiyi, çatışmayı, katliamı, cinayeti, acımasızlığı, bencilliği makul gösteren son derece tehlikeli bir pagan dinidir.

s.841

Her nefis ölümü tadıcıdır. Bu gerçekten kaçış yoktur...

s.844

Yeryüzündeki vahşetin tek sebebi Darwinist eğitimdir. Dünyanın barış ortamı olabilmesi için tek şart, Darwinist telkinlerin temelinden yok edilmesidir.

s.848

Yeryüzündeki tüm varlıkların Yaratıcısı Yüce Allah'tır. Darwinist aldatmacadan kurtulan dünya, artık bu gerçeğin açıkça farkındadır.

s.849

Darwinizm aldatmacası, yaratılışı ispat eden 300 milyon fosil karşısında artık tamamen sona ermiştir.

s.851

İNANANLAR HIZLA ARTIYOR

1

1- "Evrim teorisiyle beraber Yaratılışçılık ve Akıllı Tasarım gibi konular da halk okullarında öğretilmeli mi" sorusuna insanların %93'ü "evet" dedi.

2

2- Fransız Science Actualités sitesi, Fransa'da Yaratılış Atlası'nın dağıtımından sonra meydana gelen büyük etkinin ardından, halka açık bir anket düzenlemiştir. Bu anketin sonuçlarına göre Fransa'da Darwinizm'in yerle bir olduğu anlaşılmıştır. "Evrim Konusundaki Düşünceleriniz" başlıklı anket sonuçlarına göre, halkın %92'sinin evrime inanmadığı ortaya çıkmıştır.

3

3- Danimarka'nın yüksek tirajlı günlük yayınlarından Ekstra Bladet gazetesinin internet sitesinde yer verdiği anket sonuçlarına göre, "Danimarkalılar artık evrime inanmıyor". Anketteki "İnsanların Maymundan Geldiğini Düşünüyor musunuz?" sorusuna, Danimarka halkının %88'i "Hayır" cevabını vermiştir.

4

4- Almanya'nın en önemli yayınlarından Die Welt gazetesinin internet sitesinde, yaratılış konulu bir anket düzenlendi. Ankette sorulan "Size göre yaşam nasıl oluştu?" sorusuna katılımcıların %86'sı "Allah yarattı" şeklinde cevap verdi.

5

5- İsviçre'nin yaygın okunan gazetelerinden Blick'in internet sitesinde düzenlenen ankette, yaratılışa inananların oranı %85 olarak çıkmıştır.

6

6- Almanya'nın en büyük gazetelerinden Süddeutsche Zeitung'un internet sitesinde, evrimin gerçekleşip gerçekleşmediğiyle ilgili düzenlenen ankete göre, insanın bir Yaratıcı'nın eseri olduğuna inananların oranı %87 çıkmıştır.

7

7- İngiltere'nin Londra şehrinde basılan The Evening Standard gazetesinin internet sitesi, "Yaratılışçılık okullarda okutulmalı mı?" sorusu ile bir anket düzenledi. Ekim 2008 tarihli bu anket sonuçlarına göre, İngiliz halkının %73'ü bu soruya "Evet" cevabını verdi.

s.854

Şeytanın hileli düzeni zayıftır, deccal sistemi yenilgiye uğramıştır. Kuran ahlakının getirdiği sevgi ve dostluk tüm dünyaya hakim olmaktadır.

s.855

Yağ tanecikleri suya düşerek proteine dönüşüp, canlılık oluşturamazlar...

s.856

Darwinistler, gençleri sürekli evrim safsatasının telkinleriyle yetiştirerek, Darwinizm'in büyüsünü yok etmek istemiyorlar. Avrupa Parlamentosu gibi kurumların Yaratılış Atlası'nı okullarda yasaklamak istemesindeki amaç da, işte bu Darwinist büyüyü ayakta tutma çabasındandır.

ARKA KAPAK